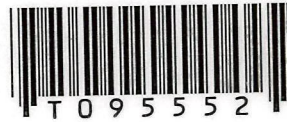

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
โครงการไลฟ์ อัฟ ลอง สเตย์

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR LIFE UP LONG STAY

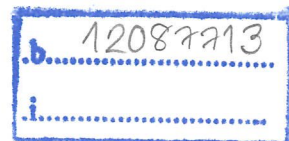
นางสาวรสริน สลิดแก้ว
รหัส 45035152

ร.ร.

ร 17588

2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....95552
วัน,เดือน,ปี...26 พ.ค. 2552

สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชา ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

ปริญญานิพนธ์เรื่อง โครงการ ไลต์ อัฟ ลอง สเตย์

ชื่อนักศึกษา นางสาวสริน สลิดแก้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทัศนีย์ งามวรรณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจปริญญานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและ
เห็นชอบแล้วจึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิตประจำปีการศึกษา 2547

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ ชินะตระกูล)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

หัวข้อปริญญานิพนธ์	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน โครงการไลฟ์ อัฟ ลอง สเตย์ INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR LIFE UP LONG STAY
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ทัศนีย์ งามวรรณ
ชื่อนักศึกษา	นางสาวรสริน สลิดแก้ว
สาขา	สถาปัตยกรรมภายใน
ภาควิชา	ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ปีการศึกษา	2548 ¹⁷

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมาย

วัตถุประสงค์สำคัญในการศึกษาโครงการ เพื่อทำการค้นคว้าวิจัยและเน้นให้ถึงบทบาทความสำคัญของการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในซึ่งส่งผลต่อผู้ใช้อาคาร โดยเริ่มทำการศึกษาดังแต่รูปแบบของตัวอาคาร พฤติกรรมผู้ให้และผู้ให้บริการ และวัตถุประสงค์ของทางโครงการเพื่อนำไปสู่งานออกแบบที่เหมาะสมกับตัวโครงการ

วิธีการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้โครงการ จึงจำเป็นต้องศึกษา ลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของอาคารที่พักระยะยาว และอาคารสำหรับพักค้าง จึงได้ทำการศึกษารายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาแหล่งข้อมูล ค้นคว้าข้อมูลตามหลักวิชาการ เพื่อนำไปประกอบการทำปริญญานิพนธ์
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
 - 2.1 ความเป็นมาของโครงการ

2.2 รายละเอียดทางด้านกายภาพของตัวอาคาร ตลอดจนระบบต่างๆ รวมทั้งคุณภาพทางวัสดุอุปกรณ์

2.3 รายละเอียดเกี่ยวกับสายงานการบริหารในแต่ละหน่วย

2.4 รายละเอียดทางด้านกิจกรรม ความสัมพันธ์ทางด้านหน้าที่ใช้สอยของส่วนต่างๆ ของโครงการ

3. ในส่วนข้อมูล เรื่องความสัมพันธ์ของเนื้อที่ใช้สอย นำมาศึกษาและจัดระบบความสัมพันธ์ให้เกิดความต่อเนื่องและเป็นระบบอยู่อย่างถูกต้อง และนำมาจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสม

4. วิเคราะห์อาคารตัวอย่าง การการจัดพื้นที่ใช้สอย และการตกแต่ง ของอาคารประเภทเดียวกัน เพื่อหาข้อดี – ข้อเสีย ในแต่ละรูปแบบแล้วนำมาใช้ในการจัดให้เหมาะสม

5. รวบรวมข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาทั้งหมดมาวิเคราะห์

4.1 วิเคราะห์ที่ตั้ง และสภาพแวดล้อมของโครงการ

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในโครงการ

4.3 วิเคราะห์เนื้อที่ใช้สอย

6. สรุปแนวทางในการออกแบบ

7. เสนอผลงานการออกแบบ

7.1 รูปแบบ CHART นำเสนอ

7.2 รูปแบบเสนอในส่วนงานแบบ

7.3 รูปแบบปริญญาบัตร

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะอาคารมีการเชื่อมต่อพื้นที่ภายนอกและพื้นที่ภายในของตัวอาคารจึงต้องมีการออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะตัวอาคาร

2. การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในสามารถวางผังพื้นที่ใช้สอยแต่ละกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ตาม พฤติกรรมผู้ใช้และผู้ให้บริการ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะทางสถาปัตยกรรม

3. รูปแบบโดยรวมของงานออกแบบมีลักษณะที่สอดคล้องและกลมกลืน มีการจัดบรรยากาศภายในโครงการให้มีความเป็นกันเอง เป็นลักษณะครอบครัว

กิตติกรรมประกาศ

การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์และช่วยเหลือจากหลายท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านกำลัง กำลังทรัพย์ คำแนะนำ และในด้านของงานส่วนต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้เป็นคือ

- ขอขอบพระคุณบิดา และมารดาของข้าพเจ้าที่ให้กำลังใจที่ดีมาโดยตลอด ตลอดจนกำลังทรัพย์ที่ส่งเสียข้าพเจ้าร่ำเรียนจนข้าพเจ้าได้ศึกษาจนจบระดับปริญญาตรี
- ขอขอบคุณอาจารย์ทัศนีย์ งามวรรณม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการผู้ที่ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ
- ขอขอบคุณเพ็ญรุ่ง พงศ์เรืองรอง เจ้าของโครงการที่เอื้อเฟื้อข้อมูลในด้านต่าง ๆ
- ขอขอบคุณอ่อน (นริศฐา นาววงศ์) ที่ช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง
- ขอขอบคุณน้องหอยที่สละเวลาอันมีค่ามาช่วยงานอย่างเต็มกำลัง
- ขอขอบคุณกัลลิกเสริมจาก น้องอดุล,น้องแนน,น้องเจี๊ยบ, น้องเอก, น้องป๊อง, น้องด้ว
- ขอขอบคุณพี่ๆ ,เพื่อนๆ และน้องที่ไม่ได้กล่าวมาในที่นี้ทุกคนที่ช่วยเหลือ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตัวข้าพเจ้าเองสำหรับความอดทนต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ประสบในขณะที่ได้ทำปริญญานิพนธ์นี้ไม่ว่าเรื่องสุขหรือทุกข์ ล้วนแล้วทำให้ข้าพเจ้าก้าวผ่านมาได้อีกขั้นหนึ่งขอขอบคุณมาก

ผู้จัดทำปริญญานิพนธ์
นางสาวรสริน สลิดแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญชื่อเรื่อง	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	7
1.3 เหตุผลในการเสนอปริญญานิพนธ์	8
1.4 วัตถุประสงค์ของการทำปริญญานิพนธ์	8
1.5 ที่มาของปัญหา	9
1.6 แนวทางการแก้ปัญหา	9
1.7 วิธีดำเนินการวิจัย	10
1.8 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	11
1.9 ขอบเขตของการออกแบบ	11
1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
1.11 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์	12
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ	13
2.1 ลักษณะทั่วไปของลองสเตย์	13
2.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	18
2.3 ส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในลองสเตย์	41
2.4 การศึกษางานระบบ และเทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	75
2.5 การศึกษาข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบ	102

สารบัญ(ต่อ)

2.6 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	109
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดของโครงการ	180
3.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมและที่ตั้งของโครงการ	180
3.2 การศึกษาสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคาร	197
3.3 การศึกษาระบบการดำเนินงาน บุคลากรภายในโครงการ	202
3.4 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	208
บทที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	226
4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และผลกระทบต่ออาคาร	226
4.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม	230
4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	235
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอย	237
4.5 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย	267
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบ	358
5.1 แนวความคิดในการออกแบบ	360
5.2 ผลงานการออกแบบ	

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะอาคารที่พักของโครงการพำนักระยะยาวที่สร้างขึ้นใหม่	25
ภาพที่ 2.2 แสดงลักษณะของห้องต่าง ๆ ภายในโรงแรมที่มีไว้สำหรับบริการผู้เข้าพัก	29
ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะของโถงพักคอย	42
ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	43
ภาพที่ 2.5 แสดงสัดส่วนของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	46
ภาพที่ 2.6 แสดงสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	47
ภาพที่ 2.7 แสดงลักษณะของคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)	49
ภาพที่ 2.8 แสดงลักษณะการจัดโต๊ะอาหาร (โต๊ะกลม)	51
ภาพที่ 2.9 แสดงลักษณะการจัดโต๊ะรับประทานอาหาร (โต๊ะสี่เหลี่ยม)	51
ภาพที่ 2.10 แสดงผังพื้นที่ใช้สอยบริเวณส่วนรับประทานอาหาร	51
ภาพที่ 2.11 แสดงพื้นที่ใช้สอยบริเวณส่วนรับประทานอาหาร	52
ภาพที่ 2.12 แสดงระยะการจัดวางโต๊ะ	53
ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะของห้องอาหาร	54
ภาพที่ 2.14 แสดงลักษณะของห้องพักแขก	55
ภาพที่ 2.15 แสดงขนาดของเตียงแบบ	57
ภาพที่ 2.16 แสดงพื้นที่ใช้สอยของห้องพัก	57
ภาพที่ 2.17 แสดงลักษณะของแผงหัวเตียง	58
ภาพที่ 2.18 แสดงขนาดสัดส่วนของแผงหัวเตียง	58
ภาพที่ 2.19 แสดงลักษณะและพื้นที่ใช้สอยของตู้เสื้อผ้าในห้องพัก	59
ภาพที่ 2.20 แสดงลักษณะและขนาดสัดส่วนของโต๊ะเครื่องแป้ง	60
ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดวางโต๊ะหัวเตียง	61
ภาพที่ 2.22 แสดงขนาดสัดส่วนของที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง	61
ภาพที่ 2.23 แสดงลักษณะห้องน้ำภายในห้องพักแขก	63
ภาพที่ 2.24 แสดงลักษณะโถงต้อนรับส่วนสปา	64
ภาพที่ 2.25 แสดงองค์ประกอบของส่วนต้อนรับของสปา	65

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.26 แสดงขนาดสัดส่วนของส่วนเก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเสื้อผ้า	66
ภาพที่ 2.27 แสดงลักษณะของห้องนวด	67
ภาพที่ 2.28 แสดงลักษณะของอ่างน้ำวนลักษณะต่าง ๆ	68
ภาพที่ 2.29 แสดงโครงสร้างภายในอ่างน้ำวนและอุปกรณ์ต่าง ๆ	69
ภาพที่ 2.30 แสดงขนาดสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยของอ่างน้ำวน	69
ภาพที่ 2.31 แสดงลักษณะการไหลเวียนอากาศในห้องอบชาวน้ำ	70
ภาพที่ 2.32 แสดงลักษณะของเตาอบชาวน้ำแบบไฟฟ้า	72
ภาพที่ 2.33 แสดงลักษณะของห้องชาวน้ำ	73
ภาพที่ 2.34 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องชาวน้ำ	75
ภาพที่ 2.35 แสดงลักษณะของเครื่องปรับอากาศระบบแยกส่วน	79
ภาพที่ 2.36 แสดงลักษณะของเครื่องคอมพิวเตอร์ของเครื่องเครื่องซิลเลอรี	80
ภาพที่ 2.37 แสดงลักษณะของเครื่องเป่าลมเย็น	81
ภาพที่ 2.38 แสดงลักษณะการทำงานของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม	82
(CENTRAL TYPE)	
ภาพที่ 2.6.1 แสดงสัญลักษณ์ของโครงการ	110
ภาพที่ 2.6.2 แสดงที่ตั้งของโครงการ	110
ภาพที่ 2.6.3 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ	111
ภาพที่ 2.6.4 แสดงผังบริเวณของโครงการศรีปทุมทองสเตย์รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์	112
ภาพที่ 2.6.5 แสดงลักษณะของบ้านพักแบบต่างๆ ภายในโครงการ	113
ภาพที่ 2.6.6 แสดงลักษณะตัวอาคารศรีปทุม วิลลา	115
ภาพที่ 2.6.7 แสดงผังของอาคารศรีปทุม วิลลา ชั้นที่ 1	116
ภาพที่ 2.6.8 แสดงลักษณะภายในบริเวณโถง	117
ภาพที่ 2.6.9 แสดงลักษณะภายในบริเวณ	117
ภาพที่ 2.6.10 แสดงส่วนพักรับประทานว่างของบริเวณด้านหน้าห้องประชุมสัมมนา	118
ภาพที่ 2.6.11 แสดงส่วนบริการตรวจสุขภาพและร้านเสริมสวย	118

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.6.12 แสดงบันไดทางขึ้นชั้น 2 ของอาคาร	118
ภาพที่ 2.6.13 แสดงผังของอาคารศรีปทุม วิลลา ชั้นที่ 2	118
ภาพที่ 2.6.14 แสดงลักษณะบริเวณเคาน์เตอร์บริการส่วนกีฬา	119
ภาพที่ 2.6.15 แสดงลักษณะภายในห้องออกกำลังกาย ห้องที่ 1	120
ภาพที่ 2.6.16 แสดงลักษณะภายในห้องออกกำลังกาย ห้องที่ 2	120
ภาพที่ 2.6.17 แสดงส่วนประกอบภายในห้องซาวน่า	120
ภาพที่ 2.6.18 แสดงลักษณะภายในห้องซาวน่า	120
ภาพที่ 2.6.19 แสดงพื้นที่บริเวณสระว่ายน้ำ	121
ภาพที่ 2.6.20 แสดงห้องอาบน้ำ และล็อกเกอร์บริเวณสระน้ำ	120
ภาพที่ 2.6.21 แสดงตำแหน่งของบ้านพัก	123
ภาพที่ 2.6.22 แสดงลักษณะของบ้านพักสำหรับ 4 คน	123
ภาพที่ 2.6.23 แสดงลักษณะของบ้านพักสำหรับ 6 คน	123
ภาพที่ 2.6.24 แสดงการจัดวางของบ้านพัก Villa Forest สำหรับ 4 คน	123
ภาพที่ 2.6.25 แสดงการจัดวางของบ้านพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน	123
ภาพที่ 2.6.26 แสดงส่วนห้องน้ำและส่วนแต่งตัวบริเวณทางเข้าห้องพัก สำหรับ 4 คน	124
ภาพที่ 2.6.27 แสดงบรรยากาศส่วนพักผ่อนภายในห้องพัก Villa Forest สำหรับ 4 คน	124
ภาพที่ 2.6.28 แสดงบริเวณทางเข้า และห้องน้ำของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน	124
ภาพที่ 2.6.29 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน	125
ภาพที่ 2.6.30 แสดงแสดงบริเวณเตียงนอน และสวิตช์ควบคุมระบบไฟฟ้าของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน	125
ภาพที่ 2.6.31 แสดงอาคารห้องพักมาตรฐาน	126
ภาพที่ 2.6.32 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน	126
ภาพที่ 2.6.33 แสดงลักษณะบ้านพัก	127
ภาพที่ 2.6.34 แสดงตัวอย่างการจัดผังภายในบ้านพัก	127
ภาพที่ 2.6.35 แสดงบริเวณ Pantry ภายในบ้านพัก	128

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.6.36 แสดงส่วนรับประทานอาหาร ภายในบ้านพัก	128
ภาพที่ 2.6.37 แสดงส่วนห้องน้ำ ภายในบ้านพัก	128
ภาพที่ 2.6.38 แสดงส่วนห้องนอน ภายในบ้านพัก	129
ภาพที่ 2.6.39 แสดงสัญลักษณ์ของโครงการ	131
ภาพที่ 2.6.40 แสดงที่ตั้งของโครงการ ดิ อิมพิเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ	131
ภาพที่ 2.6.41 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ	142
ภาพที่ 2.6.42 แสดงผังบริเวณของโครงการ ดิ อิมพิเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สपोर्ट คลับ	133
ภาพที่ 2.6.43 แสดงลักษณะด้านหน้าของอาคารบริการ	136
ภาพที่ 2.6.44 แสดงลักษณะด้านซ้ายและขวาของอาคารบริการ	136
ภาพที่ 2.6.45 แสดงลักษณะด้านหลังของอาคารบริการ	137
ภาพที่ 2.6.46 แสดงผังชั้นบนของอาคารบริการ	137
ภาพที่ 2.6.47 แสดงการจัดผังของส่วนโถงต้อนรับ	137
ภาพที่ 2.6.48 แสดงบริเวณโถงทางเข้าสู่ส่วนโถงต้อนรับ	138
ภาพที่ 2.6.49 แสดงบรรยากาศภายในส่วนโถงต้อนรับ	139
ภาพที่ 2.6.50 แสดงบริเวณเคาน์เตอร์ส่วนหน้า	139
ภาพที่ 2.6.51 แสดงบริเวณส่วนพักคอย	139
ภาพที่ 2.6.52 แสดงการจัดวางผังของห้องอาหาร“Le Beaurivage”	141
ภาพที่ 2.6.53 แสดงทางเข้าห้องอาหาร“Le Beaurivage” ทั้ง 2 ด้าน	142
ภาพที่ 2.6.54 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร “Le Beaurivage”	142
ภาพที่ 2.6.55 แสดงการจัดวางผังห้องอาหาร “The Terrace”	144
ภาพที่ 2.6.56 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร “The Terrace”	144
ภาพที่ 2.6.57 แสดงโถงทางเดินบริเวณเคาน์เตอร์บาร์ของห้องอาหาร “The Terrace”	145
ภาพที่ 2.6.58 แสดงส่วนทางเข้าและ จุดบริการของห้องอาหาร “The Terrace”	145

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.6.59 แสดงผังของอาคารบริการชั้นล่าง	147
ภาพที่ 2.6.60 แสดงการวางผังและบรรยากาศภายในห้องอินเตอร์เน็ต	147
ภาพที่ 2.6.61 แสดงผังอาคารบริการด้านกีฬา	149
ภาพที่ 2.6.62 แสดงลักษณะอาคารบริการด้านกีฬา	149
ภาพที่ 2.6.63 แสดงลักษณะอาคารบริการด้านกีฬา	150
ภาพที่ 2.6.64 แสดงบริเวณสระว่ายน้ำ	150
ภาพที่ 2.6.65 แสดงบริเวณ ยิม และสนามเทนนิส	150
ภาพที่ 2.6.66 แสดงการจัดผังห้องซาวน่า (Sauna Room)	151
ภาพที่ 2.6.67 แสดงเคาน์เตอร์บริการ บริเวณทางเข้าห้องล็อกเกอร์ และซาวน่า	151
ภาพที่ 2.6.68 แสดงส่วนห้องล็อกเกอร์	151
ภาพที่ 2.6.69 แสดงห้องน้ำและห้องอาบน้ำภายในห้องซาวน่า (Sauna Room)	152
ภาพที่ 2.6.70 แสดงบริเวณห้องซาวน่า	152
ภาพที่ 2.6.71 แสดงอุปกรณ์ออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ	154
ภาพที่ 2.6.72 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร	154
ภาพที่ 2.6.73 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร	155
ภาพที่ 2.6.74 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร	155
ภาพที่ 2.6.75 แสดงลักษณะศาลาจัดให้เป็นจุดสำหรับ ฝากกุญแจ จุดพักกระเป๋ บริเวณด้านหน้า อาคาร	155
ภาพที่ 2.6.76 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน (Twin bed)	156
ภาพที่ 2.6.77 แสดงตำแหน่งของหมายเลขห้อง	156
ภาพที่ 2.6.78 แสดงบริเวณทางเข้าห้องพัก	157
ภาพที่ 2.6.79 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องน้ำ	157
ภาพที่ 2.6.80 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก	157
ภาพที่ 2.6.81 แสดงบริเวณเตียงนอน	157
ภาพที่ 2.6.82 แสดงบริเวณระเบียงห้องพัก	157

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 2.6.83 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน (Double bed)	158
ภาพที่ 2.6.84 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องน้ำ	158
ภาพที่ 2.6.85 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักมาตรฐาน (Double bed)	158
ภาพที่ 2.6.86 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก	158
ภาพที่ 2.6.87 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักพิเศษ (Suite Room)	159
ภาพที่ 2.6.88 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักพิเศษ (Suite Room)	159
ภาพที่ 2.6.89 แสดงส่วนรับแขกภายในห้องพัก (Suite Room)	160
ภาพที่ 2.6.90 แสดงบันไดทางขึ้นและมุมพักผ่อนชั้นบน (Suite Room)	160
ภาพที่ 2.6.91 แสดงส่วนเตียงนอนบริเวณชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)	160
ภาพที่ 2.6.92 แสดงส่วนเตียงนอนบริเวณชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)	160
ภาพที่ 2.6.93 แสดงส่วนทำงานบริเวณชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)	161
ภาพที่ 2.6.94 แสดงห้องน้ำชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)	161
ภาพที่ 2.6.95 แสดงส่วนห้องน้ำชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)	161
ภาพที่ 2.6.96 แสดงสัญลักษณ์ของโครงการแถมมารีน วิลเลจ (Tamarind Village)	163
ภาพที่ 2.6.97 แสดงแผนที่ตั้งโครงการแถมมารีน วิลเลจ (Tamarind Village)	163
ภาพที่ 2.6.98 แสดงถนนเข้าสู่โครงการแถมมารีน วิลเลจ (Tamarind Village)	164
ภาพที่ 2.6.99 แสดงผังบริเวณของโครงการแถมมารีน วิลเลจ (Tamarind Village)	164
ภาพที่ 2.6.100 แสดงพื้นที่บริเวณที่จอดรถ	166
ภาพที่ 2.6.101 แสดงโถงทางเดินเข้าสู่โครงการจากบริเวณประตูทางเข้าด้านถนนราชดำเนิน	166
ภาพที่ 2.6.102 แสดงพื้นที่บริเวณสระว่ายน้ำ	166
ภาพที่ 2.6.103 แสดงการวางผังส่วนโถงต้อนรับ (Lobby)	167
ภาพที่ 2.6.104 แสดงบรรยากาศภายในโถงต้อนรับ (Lobby)	167
ภาพที่ 2.6.105 แสดงการวางผังส่วนโถงต้อนรับ (Lobby) เวลากลางวัน	167
ภาพที่ 2.6.106 แสดงการวางผังห้องน้ำแขก บริเวณโถงต้อนรับ	168

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 2.6.107 แสดงการตกแต่งห้องน้ำแชก บริเวณโถงต้อนรับ	168
ภาพที่ 2.6.108 แสดงลักษณะสถาปัตยกรรมภายนอกของห้องอาหาร	170
ภาพที่ 2.6.109 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง	170
ภาพที่ 2.6.110 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง	171
ภาพที่ 2.6.111 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นบน	171
ภาพที่ 2.6.112 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง	171
ภาพที่ 2.6.113 แสดงอาคารส่วนบริการห้องพัก	173
ภาพที่ 2.6.114 แสดงอาคารส่วนบริการห้องพัก	174
ภาพที่ 2.6.115 แสดงผังตัวอย่างการแบ่งห้องพักของภายในอาคาร	174
ภาพที่ 2.6.116 แสดงการจัดวางผังห้องพักแบบSuperior Room	175
ภาพที่ 2.6.117 แสดงบรรยากาศภายในห้องพักแบบSuperior Room	175
ภาพที่ 2.6.118 แสดงการจัดวางผังห้องพักแบบDeluxe Room	176
ภาพที่ 2.6.119 แสดงบรรยากาศภายในห้องพักแบบDeluxe Room	176
ภาพที่ 2.6.120 แสดงบริเวณเตียงนอนภายในห้องพักแบบDeluxe Room	177
ภาพที่ 2.6.121 แสดงบริเวณระเบียงของห้องพักแบบDeluxe Room	177
ภาพที่ 2.6.122 แสดงลักษณะเครื่องเรือนและห้องน้ำภายในห้องพักแบบDeluxe Room	177
ภาพที่ 2.6.123 แสดงการจัดแสงบริเวณต่าง ๆ ภายในโครงการ	178
ภาพที่ 3.1.1 แสดงแผนที่จังหวัดเชียงใหม่	180
ภาพที่ 3.1.2 แสดงสภาพแวดล้อมของโครงการ	194
ภาพที่ 3.1.3 แสดงแผนที่เข้าสู่โครงการ	195
ภาพที่ 3.1.4 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ	195
ภาพที่ 3.2.1 แสดงลักษณะผังบริเวณของโครงการ	197
ภาพที่ 3.2.2 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 1	197
ภาพที่ 3.2.3 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 2	198
ภาพที่ 3.2.4 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 3-5	198

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.2.5 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศเหนือ	199
ภาพที่ 3.2.6 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศใต้	199
ภาพที่ 3.2.7 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศตะวันออก	199
ภาพที่ 3.2.8 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศตะวันตก	200
ภาพที่ 4.1.1 แสดงที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ	226
ภาพที่ 4.1.2 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม	227
ภาพที่ 4.1.3 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศเหนือ	229
ภาพที่ 4.1.4 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศใต้	229
ภาพที่ 4.1.5 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศตะวันออก	230
ภาพที่ 4.1.6 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศตะวันตก	230
ภาพที่ 4.2.1 แสดงพื้นที่ว่างภายในส่วนโถงต้อนรับส่วนบริการเพื่อสุขภาพบริเวณชั้นที่ 1	231
ภาพที่ 4.2.2 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างภายในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	232
ภาพที่ 4.2.3 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 2 ของอาคาร	233
ภาพที่ 4.2.4 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 2 ของอาคาร	233
ภาพที่ 4.2.5 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 3-5 ในส่วนของห้องพัก	234
ภาพที่ 4.2.6 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 3-5 ในส่วนของห้องพัก	234
ภาพที่ 4.4.1 แสดงตัวอย่างตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	250
ภาพที่ 4.4.2 แสดงตัวอย่างแผนภูมิโครงข่ายความสัมพันธ์	251
ภาพที่ 4.6.1 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของโครงการ	352
ภาพที่ 4.6.2 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและห้องอาหาร	353
ภาพที่ 4.6.3 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนของการบริการด้านสุขภาพ	354
ภาพที่ 4.6.4 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมในส่วนห้องพัก	355
ภาพที่ 4.6.5 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE	356
ภาพที่ 4.6.6 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของห้องพักแบบ JUNIOR SUITE	357
ภาพที่ 4.6.7 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	357

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.2.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน	359
ภาพที่ 5.3.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในส่วนโถงต้อนรับ	360
ภาพที่ 5.3.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในส่วนห้องอาหาร	361
ภาพที่ 5.3.3 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในส่วนห้องพัก	362
ภาพที่ 5.3.4 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ส่วนสเปา	363
ภาพที่ 5.3.5 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของประดับตกแต่ง	364
ภาพที่ 5.3.6 แสดง idea sketch ส่วน Lobby	364
ภาพที่ 5.3.7 แสดง idea sketch ส่วน ห้องอาหาร	365
ภาพที่ 5.3.8 แสดง idea sketch ส่วน สเปา	365
ภาพที่ 5.3.9 แสดง idea sketch ส่วน ห้องพัก	366
ภาพที่ 5.3.10 แสดง idea sketch ของประดับตกแต่ง	366
ภาพที่ 5.3.11 แสดง การวางผังส่วนโถงต้อนรับ	367
ภาพที่ 5.3.12 แสดงภาพด้านส่วนโถงต้อนรับ	367
ภาพที่ 5.3.13 แสดงทัศนียภาพส่วนโถงต้อนรับ	368
ภาพที่ 5.3.14 แสดงลักษณะการวางผังส่วนสำนักงาน	368
ภาพที่ 5.3.15 แสดงทัศนียภาพส่วนสำนักงาน	368
ภาพที่ 5.3.16 แสดงลักษณะการวางผังส่วนจำหน่ายของชำและส่วน อินเทอร์เน็ต	369
ภาพที่ 5.3.17 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องอาหาร	369
ภาพที่ 5.3.18 แสดงภาพด้านส่วนห้องอาหาร	369
ภาพที่ 5.3.19 แสดงภาพด้านส่วนห้องอาหาร	370
ภาพที่ 5.3.20 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องอาหาร	370
ภาพที่ 5.3.21 แสดงลักษณะการวางผังส่วนสเปา	371
ภาพที่ 5.3.22 แสดงภาพด้านส่วนโถงต้อนรับสเปา	371
ภาพที่ 5.3.23 แสดงภาพด้านส่วนห้องนวดแผนไทย	372
ภาพที่ 5.3.24 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องนวดแผนไทย	372
ภาพที่ 5.3.25 แสดงภาพด้านส่วนห้องนวดสรีดิล	373

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.3.26 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องนวดสรีดิส	373
ภาพที่ 5.3.27 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก	374
ภาพที่ 5.3.28 แสดงภาพด้านส่วนห้องพัก	374
ภาพที่ 5.3.29 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก	374
ภาพที่ 5.3.30 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก	375
ภาพที่ 5.3.31 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก	376
ภาพที่ 5.3.32 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก	376
ภาพที่ 5.3.33 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก	376
ภาพที่ 5.3.34 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก	377
ภาพที่ 5.3.35 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนโถงต้อนรับ	378
ภาพที่ 5.3.36 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องอาหาร	379
ภาพที่ 5.3.37 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนสปปา	380
ภาพที่ 5.3.38 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพัก	381

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเดินทางเข้าประเทศไทยระหว่าง ปี 2539 – 2543	3
ตารางที่ 1.2 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเกษียณอายุเดินทางเข้าประเทศไทยระหว่าง ปี 2539 – 2543	4
ตารางที่ 1.3 สถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุ (+55) ของโลก (เฉพาะตลาดหลัก) ปี ค.ศ.1997	5
ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของ	44
ตารางที่ 2.2 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วน	44
ตารางที่ 2.3 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดของ	55
ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบ	56
ตารางที่ 2.5 แสดงขนาดของเตียงนอน	56
ตารางที่ 2.6 แสดงขนาดความสูงของเตียง	56
ตารางที่ 2.7 แสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะ	60
ตารางที่ 2.9 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลัง	84
ตารางที่ 2.10 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิด	86
ตารางที่ 2.6.1 แสดงอัตราค่าบริการห้องพักของโครงการศรีปทุมลงสเคย์ ริสอร์ท แอนด์ เฮลท์	112
ตารางที่ 3.3.1 แสดงตำแหน่งและจำนวนบุคลากร	206
ตารางที่ 3.3.2 แสดงเวลาทำงานของบุคลากรในโครงการ	223
ตารางที่ 3.3.3 แสดงเวลาของแขกที่เข้าใช้บริการของโครงการ	225
ตารางที่ 4.3.1 แสดงการวิเคราะห์ช่วงเวลาผู้ใช้โครงการในส่วนต่างๆ	235
ตารางที่ 4.4.1 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในโครงการ	252
ตารางที่ 4.4.2 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนโถงต้อนรับ	254
ตารางที่ 4.4.3 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสำนักงานส่วนหน้า	256
ตารางที่ 4.4.4 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริการอินเตอร์เน็ต และ ห้องสมุด	258
ตารางที่ 4.4.5 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนร้านจำหน่ายของชำ และกิจกรรม พิเศษ (SHOP & WORK SHOP)	260

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.4.6 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องอาหาร	262
ตารางที่ 4.4.7 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริการด้านสุขภาพ	264
ตารางที่ 4.4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบำบัด	266
ตารางที่ 4.4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสปาที่ดี	268
ตารางที่ 4.4.10 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องบำบัด	269
ตารางที่ 4.4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	270
ตารางที่ 4.4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE	272
ตารางที่ 4.4.13 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE	274
ตารางที่ 4.4.14 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	276
ตารางที่ 4.5.1 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนโถงต้อนรับ	280
ตารางที่ 4.5.2 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ	285
ตารางที่ 4.5.3 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนองค์ประกอบภายในส่วนโถงต้อนรับ	286
ตารางที่ 4.5.4 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนสำนักงานส่วนหน้า	287
ตารางที่ 4.5.5 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสำนักงานส่วนหน้า	288
ตารางที่ 4.5.6 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนสำนักงานส่วนหน้า	289
ตารางที่ 4.5.7 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต	290
ตารางที่ 4.5.8 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	291
ตารางที่ 4.5.9 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	294
ตารางที่ 4.5.10 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ	294

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.5.11 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนร้านขายของ ชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ	296
ตารางที่ 4.5.12 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนองค์ประกอบภายในส่วนร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ	298
ตารางที่ 4.5.13 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องอาหาร	298
ตารางที่ 4.5.14 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องอาหาร	300
ตารางที่ 4.5.15 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องอาหาร	304
ตารางที่ 4.5.16 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงลิฟต์	304
ตารางที่ 4.5.17 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	306
ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	307
ตารางที่ 4.5.19 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ สปา	314
ตารางที่ 4.5.20 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนโถงต้อนรับ สปา	314
ตารางที่ 4.5.21 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน ส่วนบำบัด	317
ตารางที่ 4.5.22 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนบำบัด	319
ตารางที่ 4.5.23 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก	320
ตารางที่ 4.5.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง SUPERIOR ROOM	326
ตารางที่ 4.5.25 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง SUPERIOR ROOM	327
ตารางที่ 4.5.26 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง LIFE UP SUITE	330
ตารางที่ 4.5.27 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง LIFE UP SUITE	331
ตารางที่ 4.5.28 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง JUNIOR SUITE	334
ตารางที่ 4.5.29 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง JUNIOR SUITE	335
ตารางที่ 4.5.30 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง EXECUTIVE SUITE	338

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.2.31 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE	339
ตารางที่ 4.2.32 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE	339
ตารางที่ 4.5.33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ	341
ตารางที่ 4.5.34 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ	342
ตารางที่ 4.5.35 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ	343
ตารางที่ 4.5.36 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ	344
ตารางที่ 4.5.37 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ	345
ตารางที่ 4.5.38 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ	346
ตารางที่ 4.5.39 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ และ 5 ของโครงการ	347
ตารางที่ 4.5.40 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 4 และ 5 ของโครงการ	348
ตารางที่ 4.5.41 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบ ของโครงการ	349
ตารางที่ 4.5.42 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมของทั้งโครงการ	350

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1.1 ภาพแสดงวิวัฒนาการของประชากรโลกของคนในช่วงอายุต่ำกว่า 15 และ ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป (Department of Economic and Social Affairs the World at Six Billion)	3
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการส่วนหน้า	32
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งหน่วยงานแผนกโถงส่วนหน้าของลงสเคย์	33
แผนภูมิที่ 2.3 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายแม่บ้าน	35
แผนภูมิที่ 2.4 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการอาหาร	37
แผนภูมิที่ 2.5 แสดงการแบ่งหน่วยงานลงสเคย์ขนาดเล็ก	40
แผนภูมิที่ 2.6 แสดงการแบ่งหน่วยงานลงสเคย์ขนาดกลาง	41
แผนภูมิที่ 2.6.2 แสดง Function Diagram บริเวณชั้น 1 ของอาคาร	116
แผนภูมิที่ 2.6.3 แสดง Function Diagram บริเวณชั้น 2 ของอาคาร	119
แผนภูมิที่ 2.6.13 แสดง Function Diagram ของส่วนโถงต้อนรับ	138
แผนภูมิที่ 2.6.14 แสดง Function Diagram อาคารบริการด้านกีฬา	150
แผนภูมิที่ 2.6.15 แสดง Function Diagram ของส่วนโถงต้อนรับ	166
แผนภูมิที่ 3.3.1 แสดงสายการบริหารงาน LIFE UP LONG SYAY	204
แผนภูมิที่ 3.3.2 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า	205
แผนภูมิที่ 3.3.3 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายแม่บ้าน	205
แผนภูมิที่ 3.3.4 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายบริการด้านสุขภาพ	205
แผนภูมิที่ 4.3.1 แสดงประเภทของผู้ใช้โครงการ	237
แผนภูมิที่ 4.3.2 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ	238
แผนภูมิที่ 4.3.3 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ	239
แผนภูมิที่ 4.3.4 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ	240
แผนภูมิที่ 4.3.5 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ	241
แผนภูมิที่ 4.3.6 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องอาหาร	242
แผนภูมิที่ 4.3.7 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการสุขภาพ	243
แผนภูมิที่ 4.3.8 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการสุขภาพ	244

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.3.9 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการจำหน่ายของที่ระลึก และกิจกรรมพิเศษ	245
แผนภูมิที่ 4.3.11 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก	246
แผนภูมิที่ 4.3.12 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก	247
แผนภูมิที่ 4.4.1 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ภายในโครงการ	252
แผนภูมิที่ 4.4.2 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ภายในโครงการ	253
แผนภูมิที่ 4.4.3 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยภายในโครงการ	253
แผนภูมิที่ 4.4.4 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนโถงต้อนรับ	254
แผนภูมิที่ 4.4.5 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนโถงต้อนรับ	255
แผนภูมิที่ 4.4.6 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ	255
แผนภูมิที่ 4.4.7 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนสำนักงานส่วนหน้า	256
แผนภูมิที่ 4.4.8 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนสำนักงานส่วนหน้า	257
แผนภูมิที่ 4.4.9 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนสำนักงานส่วนหน้า	257
แผนภูมิที่ 4.4.10 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด	258
แผนภูมิที่ 4.4.11 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด (INTERNET & LIBRARY)	259
แผนภูมิที่ 4.4.12 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด (INTERNET & LIBRARY)	259
แผนภูมิที่ 4.4.13 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนร้านจำหน่ายของชำ และกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)	260
แผนภูมิที่ 4.4.14 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนร้านจำหน่ายของชำ ละกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)	261
แผนภูมิที่ 4.4.15 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนร้านจำหน่ายของชำ ละกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)	261
แผนภูมิที่ 4.4.16 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)	262
แผนภูมิที่ 4.4.17 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)	263

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.4.18 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องอาหาร	263
แผนภูมิที่ 4.4.19 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบริการด้านสุขภาพ	264
แผนภูมิที่ 4.4.20 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการด้านสุขภาพ	265
แผนภูมิที่ 4.4.21 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบริการด้านสุขภาพ	265
แผนภูมิที่ 4.4.22 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบำบัด	266
แผนภูมิที่ 4.4.23 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบำบัด	267
แผนภูมิที่ 4.4.24 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบำบัด	267
แผนภูมิที่ 4.4.25 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนสปาที่ดี	268
แผนภูมิที่ 4.4.26 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนสปาที่ดี	268
แผนภูมิที่ 4.4.27 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนสปาที่ดี	268
แผนภูมิที่ 4.4.28 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องบำบัด	269
แผนภูมิที่ 4.4.29 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องบำบัด	269
แผนภูมิที่ 4.4.30 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องห้องบำบัด	269
แผนภูมิที่ 4.4.31 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	269
แผนภูมิที่ 4.4.32 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	270
แผนภูมิที่ 4.4.33 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM	271
แผนภูมิที่ 4.4.34 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE	271
แผนภูมิที่ 4.4.35 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE	272
แผนภูมิที่ 4.4.36 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE	273
แผนภูมิที่ 4.4.37 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE	273
แผนภูมิที่ 4.4.38 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE	274
แผนภูมิที่ 4.4.39 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE	275
แผนภูมิที่ 4.4.40 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	275

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.4.41 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	276
แผนภูมิที่ 4.4.42 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	277
แผนภูมิที่ 4.5.1 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนโถงต้อนรับ	277
แผนภูมิที่ 4.5.2 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนสำนักงานส่วนหน้า	286
แผนภูมิที่ 4.5.3 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง สมุด และ อินเทอร์เน็ต	290
แผนภูมิที่ 4.5.4 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)	295
แผนภูมิที่ 4.5.5 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องอาหาร	299
แผนภูมิที่ 4.5.6 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ	305
แผนภูมิที่ 4.5.7 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนน้ำบาด	315
แผนภูมิที่ 4.5.8 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องSUPERIOR ROOM	319
แผนภูมิที่ 4.5.9 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องLIFE UP SUITE	328
แผนภูมิที่ 4.5.10 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง JUNIOR SUITE	332
แผนภูมิที่ 4.5.11 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE	336
แผนภูมิที่ 4.5.12 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ	340
แผนภูมิที่ 4.5.13 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ	342
แผนภูมิที่ 4.5.14 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ	344
แผนภูมิที่ 4.5.15 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 4 และ 5 ของโครงการ	346
แผนภูมิที่ 4.5.16 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในของโครงการ	348

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นกลยุทธิ์หนึ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามากระตุ้นสภาพเศรษฐกิจของไทยโดยเร่งด่วน ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ดำเนินการจัดโครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการขยายกลุ่มตลาดไปยังนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (Niche Market / Segment) ในการเดินทางให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยจะเห็นว่ามีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศไทยเพิ่มขึ้น จากสถิติของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของปี 2545 ที่ผ่านมามีถึง 544,290 คน

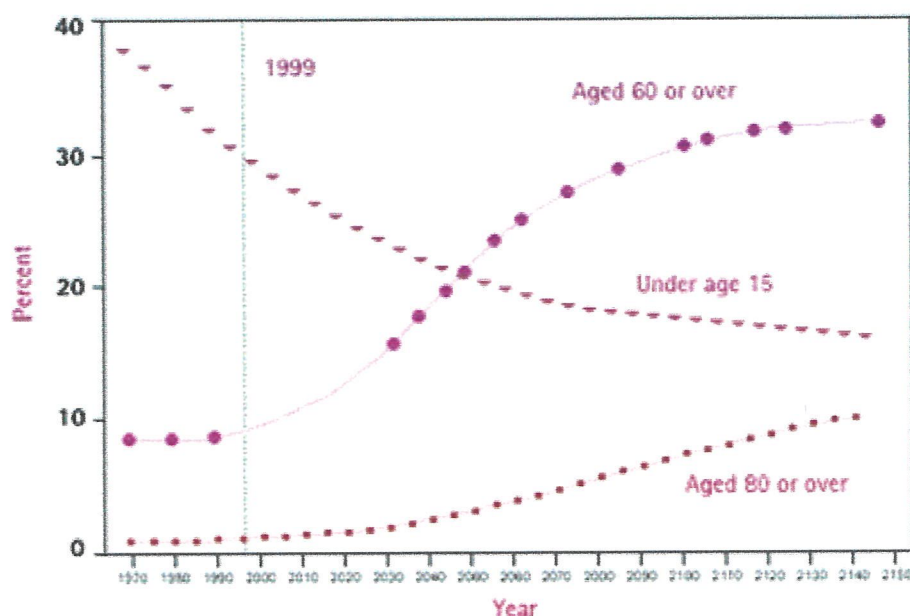
ททท. ได้พยายามส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) ขึ้นโดยได้นำเสนอ คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่ออนุมัติให้มีการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่นักท่องเที่ยวสูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) โดยเน้นกลุ่มผู้เกษียณอายุการทำงานแล้วและมีฐานะดีเพื่อที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะไม่ใช่เป็นปัญหาหรือภาระให้แก่ประเทศไทยในการดูแลในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วยขึ้น เมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะเป็นแหล่งพำนักระยะยาว โดยพิจารณาจาก จุดแข็งคือ

- ระบบกฎหมายและรัฐธรรมนูญไทยที่มีความมั่นคงและเสถียรภาพเพราะเป็นประเทศประชาธิปไตย
- วัฒนธรรมไทยอันดีงามที่ตกทอดสืบมา เช่น ประเพณีการเคารพผู้ใหญ่ การไหว้ที่งดงาม
- ทรัพยากรธรรมชาติที่มีมากมายและหลากหลายเป็นที่น่าสนใจในสายตาของชาวต่างชาติ
- ความเป็นมิตร เอื้อเฟื้อ ยิ้มง่าย และนิสัยต้อนรับขับสู้ของคนไทย
- ค่าครองชีพที่ไม่แพงมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเงินตราต่างประเทศ
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การยอมรับความแตกต่างเพราะโดยพื้นฐานประเทศไทยเป็นสังคมเปิดไม่กีดกันศาสนาและสีผิว
- อุปกรณ์ทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสากล
- การแพทย์ทางเลือกใหม่ที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจกันมาก

- อาหารไทยที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก
- มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านที่พักมากมาย
- การได้รับการสนับสนุนโครงการจากรัฐบาล
- เป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทำให้เหมาะในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ
- เป็นศูนย์กลางการบินนานาชาติ
- มีปริมาณบุคลากรด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีทรัพยากรหนุ่มสาวที่พร้อมจะให้บริการผู้สูงอายุ
- มีสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมและได้มาตรฐาน เช่น ที่พัก สถานพยาบาล เป็นต้น
- มีประวัติความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศ
- เป็นสังคมที่มีระเบียบ
- การได้รับการสนับสนุนโครงการจากรัฐบาล

ซึ่งตามที่ได้กล่าวข้างต้นว่าการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) มีกลุ่มเป้าหมายหลักคือผู้สูงอายุ ทั้งนี้เนื่องจากแนวโน้มของประชากรโลกพบว่า ตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นขึ้นประชากรโลกที่เป็นผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก สืบเนื่องจากกลุ่มประชากรที่เกิดในช่วง baby boom ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของโลกได้เข้าสู่ช่วงสูงอายุ ทำให้ประชากรโลกที่อายุ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนสูงเกือบร้อยละ 40 ของประชากรโลกทั้งหมด

ประกอบกับวิทยาการทางการแพทย์ที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้ประชากรโลกมีอายุขัยเฉลี่ยที่สูงขึ้นและยังมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย ในขณะที่ค่าครองชีพในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีอัตราที่ค่อนข้างสูง บางประเทศจึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้ผู้สูงอายุของตนออกไปใช้ชีวิตในต่างประเทศที่มีค่าครองชีพที่เหมาะสมและยังคงไว้ซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ในปัจจุบันประชากรของโลกมีช่วงอายุการทำงานที่ลดลง มีการเกษียณอายุการทำงานเร็วกว่าในอดีต ทำให้สามารถใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวได้มากขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้วจึงเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ ททท. ได้ให้ความสนใจ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าผู้เกษียณอายุการทำงานแล้วจะมีสวัสดิการหรือเงินบำนาญที่รัฐบาลของตนจ่ายให้เป็นรายเดือนอันเป็นรายได้ที่มั่นคง นอกจากนี้ยังมีเงินเก็บสะสมส่วนตัว ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีกำลังในการใช้จ่ายสูง และสามารถเข้ามาพำนักในระยะยาวได้ ทำให้เกิดระยะเวลาในการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นด้วย

ที่มา : UN Population Division Department of Economic and Social Affairs

แผนภูมิที่ 1.1 ภาพแสดงวิวัฒนาการของประชากรโลกของคนในช่วงอายุต่ำกว่า 15 และ ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป (Department of Economic and Social Affairs the World at Six Billion)

นักท่องเที่ยวกลุ่มเกษียณอายุการทำงานแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของ ตลาดนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวที่สำคัญของไทย โดยเป็นกลุ่มแรกที่ ททท. จะทำการพัฒนาและ ส่งเสริมสำหรับโครงการนี้ จากสถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุที่เดินทางมาประเทศไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี

ตารางที่ 1.1 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุเดินทางเข้าประเทศไทยระหว่าง ปี 2539 – 2543

ปี	จำนวน	เฉลี่ย (%)
2539	1,126,800	-
2540	1,115,661	- 0.99
2541	1,170,843	+ 4.95
2542	1,347,157	+ 15.06
2543	1,422,496	+ 5.59
Average Growth Rate (2539 - 2543)		+ 6.00

ในส่วนของผู้ที่เกษียณอายุการทำงานและเดินทางเข้าท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น พบว่ามีอัตราการขยายตัวที่ดีเช่นกัน โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.33 ต่อปี

ตารางที่ 1.2 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเกษียณอายุเดินทางเข้าประเทศไทยระหว่าง ปี 2539 – 2543

ปี	จำนวน	เฉลี่ย (%)
2539	135,856	-
2540	124,255	- 8.54
2541	156,546	+ 25.99
2542	174,865	+ 11.70
2543	167,242	- 4.36
Average Growth Rate (2539 - 2543)		+ 5.33

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 44 เหรียญสหรัฐ ซึ่งแม้จะมีอัตราที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่การพำนักรที่นานวันกว่าก็สามารถนำรายได้เข้ามาได้เป็นจำนวนมาก

นอกจากกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน นับเป็นตลาดที่มีแนวโน้มดีมากอีกกลุ่มหนึ่ง ปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ ของไทยมีการทำการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น และค่อนข้างได้รับความสนใจเป็นอย่างดี เนื่องจากระบบการศึกษาของไทยค่อนข้างมีมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนและนักศึกษาเหล่านี้ ได้รับประสบการณ์ในต่างแดน ทั้งการใช้ชีวิตและการเดินทางท่องเที่ยวพร้อมกัน

จากสถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุของโลก (55 ปี +) พบว่า นักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาเป็นกลุ่มตลาดใหญ่ที่สุด รองลงมาได้แก่ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 สถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุ (+55) ของโลก (เฉพาะตลาดหลัก) ปี ค.ศ.1997

ประเทศ	ประชากร รวม	ประชากร สูงอายุ	อัตราส่วนผู้สูงอายุ (ร้อยละ)
สหรัฐอเมริกา	267,955,000	55,913,000	20.9
ญี่ปุ่น	125,717,000	35,221,000	28.0
เยอรมัน	84,068,000	23,846,000	28.4
อังกฤษ	58,610,000	14,971,000	25.5
ฝรั่งเศส	58,470,000	14,678,000	25.1
อิตาลี	57,534,000	16,559,000	28.8
สเปน	39,244,000	10,257,000	26.1
เนเธอร์แลนด์	15,653,000	3,603,000	23.0

ที่มา : US Bureau of the Census, International Data Base.

จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่ให้ความสนใจในการเดินทางไปพักผ่อนระยะยาวในต่างประเทศมักจะอยู่ในประเทศที่มีค่าครองชีพค่อนข้างสูง แต่เนื่องจากประเทศเหล่านี้จะมีเงินสวัสดิการให้แก่ผู้เกษียณอายุ ได้แก่ เงินบำนาญ เงินประกันสังคม ฯลฯ โดยจ่ายให้เป็นจำนวนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับอัตราค่าครองชีพของประเทศอื่น ๆ ทำให้ประชาชนในประเทศอื่น ๆ ทำให้ประชาชนในประเทศดังกล่าวมีกำลังทรัพย์ในการไปพักผ่อนประเทศอื่นเป็นระยะเวลานานได้

ททท. จึงได้พิจารณาด้านนักท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย และได้กำหนดกลุ่มประเทศเป้าหมายสำหรับส่งเสริมการท่องเที่ยวพักผ่อนระยะยาว ดังนี้

- กลุ่มเกษียณอายุการทำงานแล้ว ได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป และสแกนดิเนเวีย
- กลุ่มเยาวชนที่เข้ามาเพื่อการศึกษา ได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้าน เกาหลี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และจีน ฯลฯ

เมื่อกล่าวถึง โครงการท่องเที่ยวแบบพักผ่อนระยะยาว (Long Stay) นั้น บริษัท Northern Heritage Valley ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวพักผ่อนระยะยาว (Long Stay) ว่า การท่องเที่ยวพักผ่อนระยะยาว คือการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางให้นักท่องเที่ยวมาอาศัยอยู่เป็นเวลานาน ซึ่งหมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ 2 สัปดาห์ จนถึง 2-3 เดือน หรือ 2-3 ปี โดยทั่วไปแล้วการท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีความหมายโดยนัยว่า เป็นการท่องเที่ยวสำหรับ

นักท่องเที่ยวผู้เกษียณอายุ หรือผู้ที่มีฐานะดี ส่วนความหมายจาก Long Stay Foundation ของ **ประเทศญี่ปุ่น**นั้นให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) หมายถึง การพักผ่อนระยะเวลานานในต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่การอพยพย้ายถิ่น หรือไปมีถิ่นฐานที่ถาวรในต่างประเทศ

จากการส่งเสริมการพำนักระยะยาว (Long Stay) ของ ททท. นั้นทำให้เกิดการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณา และวันที่ 15 สิงหาคม 2544 คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและแผนธุรกิจ ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2544 โดยหนึ่งในมติสำคัญ คือ กำหนดจังหวัดในการรองรับกลุ่มเป้าหมายระยะแรก จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ เชียงใหม่ สุโขทัย หัวหิน-ชะอำ กาญจนบุรี และหนองคาย จังหวัดเชียงใหม่เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ และเข้ามาพักในแต่ละปีเป็นจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว แต่สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวนั้นยังมีไม่หลากหลายเท่าที่ควร ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเที่ยวในกลุ่มจังหวัดที่มีชื่อเสียงและน่าสนใจเท่านั้น ซึ่งที่พัก ที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต้องการนั้นเป็นที่พักที่ให้ความสะดวกสบาย เป็นกันเอง เช่น รีสอร์ท หรือเกสเฮ้าส์ เพราะพักได้นาน ค่าใช้จ่ายน้อยกว่าพักโรงแรม และสถานที่พักในรูปแบบของการพำนักระยะยาว หรือ long stay สามารถตอบสนองความต้องการของการพักในระยะยาวของนักท่องเที่ยวได้ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักท่องเที่ยว

ด้วยเหตุนี้ทางเจ้าของโครงการ คุณ เพ็ญรุ่ง พงศ์เรืองรอง จึงได้คิดและตัดสินใจที่จะทำธุรกิจที่พักแรมประเภท Long stay เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตพื้นบ้าน โดยสร้างกิจกรรมให้นักท่องเที่ยว ด้วยศักยภาพทุกด้าน และจากข้อมูลข้างต้นทางเจ้าของโครงการได้เลือกสถานที่ ที่ ตำบลสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ตั้งโครงการ เนื่องจากใกล้ติดกับธรรมชาติ ไม่มีมลพิษหรือเสียงรบกวน แวดล้อมด้วยชาวบ้านที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คงรูปแบบวิถีชีวิตประเพณีพื้นบ้านที่ยึดถือต่อกันมา เหมาะแก่การมาพักผ่อน และยังสะดวกต่อการเดินทาง ทางเจ้าของโครงการได้กำหนดให้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนเกษตรกรรม และวิถีชีวิตพื้นถิ่นของชาวบ้านโดยรอบโครงการในลักษณะ Home Stay และสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพหรือในเชิงอนุรักษ์ ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวในรูปแบบที่กล่าวมาเป็นที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ภายในโครงการยังจัดบริการที่ครบวงจร เพื่อความสะดวกสบายสำหรับผู้เข้าพักที่ต้องการการพักผ่อนคลาย ทางเจ้าของได้กำหนดกลุ่มลูกค้าหลักกลุ่มผู้สูงอายุ และยังเปิดให้บริการแก่ผู้ที่สนใจที่จะเข้ารับบริการด้านสุขภาพหรือเข้าพักทุกกลุ่ม

ตัว Long stay จึงประกอบไปด้วยบริการต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนโถงต้อนรับ และโถงพักคอย
- ส่วนเคาน์เตอร์บริการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว
- ส่วนของที่พักร
- ส่วนห้องอาหาร
- ส่วนบริการกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ
- กิจกรรมเสริมอาชีพ เช่น สาธิตการปลูกข้าว, ปลูกไร่, ปลูกสวน ตามฤดูกาลและให้ทดลองปฏิบัติ การจักสานของใช้ในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน, ฯลฯ
- กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- บริการนำเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด
- บริการด้านสุขภาพแบบครบวงจร มีทั้งบริการในสถานที่และพาไปบริการนอกสถานที่
- ส่วนของพื้นที่ในการออกกำลังกายทั้งในและนอกสถานที่
- ร้านสะดวกซื้อ
- ร้านจำหน่ายของที่ระลึก
- บริการเสริมความงาม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิตพื้นบ้าน
- 1.2.2 เพื่อรองรับกลุ่มลูกค้าผู้สูงอายุในวัยเกษียณ หรือนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตพื้นบ้าน ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพ
- 1.2.3 เพื่อรองรับกลุ่มลูกค้าที่ต้องการใช้บริการด้านสุขภาพแบบต่าง ๆ
- 1.2.4 เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยผ่านการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบต่าง ๆ ให้แก่แขกผู้เข้าพัก
- 1.2.5 เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ โดยสื่อผ่านการสร้างกิจกรรม การนำเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ การบริการบางประเภท เช่น การนวด เป็นต้น
- 1.2.6 เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนรอบโครงการ

1.3 เหตุในการเสนอปฏิญยานิพนธ์

- 1.3.1 เป็นโครงการจริงที่ก่อสร้างขึ้นและเป็นโครงการระยะยาวที่เจ้าของโครงการมีแผนที่จะขยายโครงการเพิ่มขึ้น จึงเป็นโครงการที่น่าศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพราะธุรกิจแบบ Long stay นั้นเป็นธุรกิจรูปแบบใหม่ ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักในประเทศไทยมากนัก การศึกษาในเรื่องนี้ทำให้เราได้ความรู้ในเรื่องใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากที่เคยศึกษามา
- 1.3.2 เป็นสถานที่พักที่ให้บริการในแบบครบวงจร ซึ่งพบน้อยในเมืองเชียงใหม่ จึงทำให้ตัวโครงการน่าศึกษาเพื่อการออกแบบให้เหมาะสมกับโครงการ
- 1.3.3 เป็นโครงการที่สามารถให้ความรู้ด้านการศึกษาข้อมูลในส่วนของกรออกแบบ เพื่อสนองตอบความต้องการและพฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการได้ ซึ่งมีพฤติกรรมการใช้อาคารมีบางส่วนที่แตกต่างจากสถานที่พักอาศัยในแบบอื่น ๆ
- 1.3.4 เป็นโครงการที่ส่งเสริมธุรกิจด้านการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และเผยแพร่วิถีชีวิตพื้นบ้าน เป็นแนวทางในการศึกษาและลงทุนทำธุรกิจแบบใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นโครงการที่น่าจะทำการศึกษา

1.4 วัตถุประสงค์ของปฏิญยานิพนธ์

- 1.4.1 เพื่อศึกษาวิธีการและแนวทางที่ถูกต้องในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สถานที่พักแบบ Long stay เพื่อตอบสนองความต้องการและพฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ
- 1.4.2 เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบ และเก็บข้อมูลตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปเป็นแนวความคิด และงานออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงการ
- 1.4.3 เพื่อศึกษาถึงสภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน รวมถึงงานระบบต่าง ๆ ของโครงการ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในได้
- 1.4.4 เพื่อศึกษาการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารให้เหมาะสมแก่การใช้งานของผู้ใช้อาคารได้มากที่สุด

1.5 ที่มาของปัญหา

- 1.5.1 เนื่องจากตัวเจ้าของโครงการนั้นได้คิดจัดทำโครงการเป็นโครงการระยะยาว ซึ่งสร้างส่วนอาคารที่มีทั้งส่วนบริการและส่วนที่พัก รวมอยู่ด้วยกัน ขึ้นมาก่อน จากนั้นมีแผนที่จะสร้างบ้านพักเป็นหลัง ๆ และแยกส่วนบริการอื่น ๆ ออกจากกันในอนาคต จึงทำให้ตัวอาคารที่สร้างขึ้นก่อนนั้นมีขนาดห้องพักและห้องบริการแบบต่าง ๆ นั้นมีเนื้อที่ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอกับประโยชน์ใช้สอย
- 1.5.2 เนื่องจากตัวโครงการมุ่งเน้นกลุ่มผู้สูงอายุเป็นหลักแต่ก็ยังมียุคกลุ่มลูกค้ากลุ่มอื่น ๆ ด้วยในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในและกิจกรรมบางกิจกรรมหรือบางบริการจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงทั้งผู้สูงอายุ และลูกค้ากลุ่มอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย
- 1.5.3 เนื่องจากเป็นโครงการที่ใหม่ต่อธุรกิจสถานที่พักอาศัย และลักษณะของความต้องการของแขกที่เข้าพักที่แตกต่างออกไปจำเป็นต้องศึกษาในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ อย่างละเอียด

1.6 แนวทางการแก้ไขปัญหา

- 1.6.1 ในส่วนบริการด้านต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องจัดประโยชน์ใช้สอยให้เหมาะสม โดยเลือกส่วนที่สำคัญ ๆ เช่นในส่วนของห้องพักที่มีขนาดเล็กเกินไปนั้น อาจมีการเปลี่ยนผังของงานสถาปัตยกรรม โดยทุบกำแพงรวมห้องให้เป็นห้องเดียวกัน จาก 2 ห้องเป็น 1 ห้อง หรือ 3 ห้อง เป็น 1 ห้อง และส่วนที่รองลงมา อาจจัดให้เป็นบริการนอกสถานที่เนื่องจากบริเวณใกล้เคียงมีสถานที่บริการด้านต่าง ๆ เช่น สปา สถานที่ออกกำลังกาย ชักริต หรือจัดบริการให้ตามห้อง เช่น บริการนวด บริการตรวจสุขภาพ หรือแบ่งกลุ่มบริการ เช่น จัดกลุ่มให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมอาชีพโดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 10 คน เพื่อให้เพียงพอกับสถานที่ที่กำหนด เป็นต้น
- 1.6.2 มีการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มลูกค้าทุกกลุ่มอย่างละเอียดควบคู่ไปกับการความต้องการของวัตถุประสงค์ของโครงการ
- 1.6.3 หากกรณีศึกษาที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ใกล้เคียงกับโครงการ หลาย ๆ โครงการมารวมกันเพื่อหาข้อดีของแต่ละโครงการ เช่น สปา, โรงแรม, รีสอร์ท, สถานบริการ ความงาม, การเข้าพักแบบ Home Stay, ฯลฯ เพื่อศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ให้

ครบถ้วน แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การออกแบบอย่างถูกต้องเหมาะสม

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้สามารถออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโครงการ Life up long stay ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการและวัตถุประสงค์ของทำปริญญานิพนธ์ จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการทำงาน จึงได้วางลำดับขั้นตอนในการศึกษารายละเอียดของโครงการและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.7.1 การรวบรวมรายละเอียดของข้อมูล

- สภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพทางเศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว
- สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกโครงการ
- รูปแบบของงานสถาปัตยกรรมของโครงการ
- สายงานบริหารของโครงการ พฤติกรรมผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ
- ข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1.7.2 วิเคราะห์รายละเอียดของข้อมูล

- วิเคราะห์ระบบสายงานบริหาร
- วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ
- วิเคราะห์สภาพทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพทางเศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว
- วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกโครงการ
- วิเคราะห์ลักษณะงานสถาปัตยกรรมของโครงการ
- วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
- วิเคราะห์ตัวอย่าง อาคารประเภทเดียวกันกับโครงการหรือใกล้เคียง

1.7.3 สรุปแนวทางการออกแบบ

1.7.4 เสนอผลงานการออกแบบ

- รูปแบบแผ่น CHART นำเสนอ
- รูปแบบภาคินิพนธ์
- รูปแบบเสนอด้านงานเขียนแบบ

1.8 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

- 1.8.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
- 1.8.2 ศึกษาสภาพแวดล้อมและที่ตั้งของโครงการ
- 1.8.3 ศึกษารายละเอียดของโครงการ
- 1.8.4 ศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมผู้ให้บริการ – ผู้ใช้บริการรวมทั้งความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอย
- 1.8.5 ศึกษาโครงการเปรียบเทียบ
- 1.8.6 ศึกษารูปแบบและแนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่เหมาะสมกับโครงการ

1.9 ขอบเขตงานออกแบบ

- โถงต้อนรับ (Lobby Hall) ชั้น 2	168	ตารางเมตร
- สำนักงาน (Office)	48	ตารางเมตร
- โถงทางเดิน (Corridor)	873	ตารางเมตร
- โถงลิฟท์ (Lift Hall)	204	ตารางเมตร
- ห้องอาหาร (Restaurant)	348	ตารางเมตร
- โถงต้อนรับ (Spa Lobby Hall) ชั้น 1	144	ตารางเมตร
- สปา (Spa)	358	ตารางเมตร
- ร้านเสริมสวย (Spa Beauty)	48	ตารางเมตร
- ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop)	36	ตารางเมตร
- ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (Internet & Library)	36	ตารางเมตร
- ห้องพัก Superior Room	504	ตารางเมตร
- ห้องชุด Life Up Suite	576	ตารางเมตร
- ห้อง Junior Suite	384	ตารางเมตร
- ห้อง Executive Suite	288	ตารางเมตร
รวม	4,015	ตารางเมตร

1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.10.1 สามารถออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สถานที่พักแบบ Long stay ได้ตรงตามความต้องการของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการ
- 1.10.2 สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางการออกแบบ และ แก้ปัญหาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 1.10.3 สามารถเลือกใช้งานระบบที่เหมาะสมกับแต่ละโครงการ
- 1.10.4 สามารถจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารได้อย่างเหมาะสม
- 1.10.5 ได้เรียนรู้ถึงระบบการทำงานของหน่วยงาน ประเภทธุรกิจสถานที่พักแบบต่าง ๆ

1.11 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์

1. คุณ เพ็ญรุ่ง พงศ์เรืองรอง เจ้าของโครงการ
2. คุณ อนุรักษ์ คุณยศยิ่ง สถาปนิกประจำโครงการ
3. คุณ สุรชาติ อินทวรรณ มัณฑนากรประจำโครงการ
4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ด้านข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว
5. สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (สพย.) หรือ Thai Longstay Providers Association
6. www.tat.or.th / longstay / thai

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ

2.1 ลักษณะทั่วไปของลองสเตย์

2.1.1 ประวัติและความหมาย

เมื่อกล่าวถึง ความหมายโครงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) นั้น ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้ต่างก็มีความคิดเห็น และให้คำจำกัดความของโครงการ Long Stay แตกต่างกันไป

คณะกรรมการส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติได้กำหนด นิยามของการพำนักระยะยาวไว้ว่า เป็นนักท่องเที่ยวที่มีวันพักตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป โดยในระยะแรก จะเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว ที่ต้องการเดินทางมาใช้ชีวิตเป็นหลักและท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม

บริษัท Northern Heritage Valley ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) ว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว คือ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางให้นักท่องเที่ยวมาอาศัยอยู่เป็นเวลานาน ซึ่งหมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ 2 สัปดาห์ จนถึง 2-3 เดือน หรือ 2-3 ปี โดยทั่วไปแล้วการท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีความหมายโดยนัยว่า เป็นการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้เกษียณอายุ หรือผู้ที่มีฐานะดี

- การจัดเตรียมที่พักอาศัยที่ได้มาตรฐานสากล และมีราคาไม่แพงมากเกินไป
- การจัดเตรียมที่พักอาศัยที่เพียบพร้อมไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุที่พำนักระยะยาว
- การจัดเตรียมและการรวบรวมเครื่องอำนวยความสะดวกด้านการดูแลสุขภาพ
- กิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เพียงแค่ออกกำลังกาย และการสร้างเสริมสร้างสิ่งใหม่ ๆ แต่เพื่อจิตใจ ร่างกาย และจิตวิญญาณด้วย
- สนับสนุนการพำนักระยะยาวในเรื่อง การคมนาคม, ภาษา, การสื่อสาร, วิซ่า, การธนาคาร, การซื้อของ และการพัฒนาตนเอง เป็นต้น

สำหรับความหมายจาก Long Stay Foundation ของประเทศญี่ปุ่นนั้นให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) หมายถึง การพักผ่อนระยะเวลานานในต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่การอพยพย้ายถิ่น หรือไปมีถิ่นฐานที่ถาวรในต่างประเทศลักษณะโดยทั่วไปของ Long Stay คือ

- ต้องอาศัยอยู่เป็นระยะเวลานาน คือ จะอยู่นานกว่าการอยู่ในต่างประเทศโดยทั่วไป แต่ต้องกลับมายังประเทศญี่ปุ่น
- มีจุดมุ่งหมายที่จะทำกิจกรรมเพื่อเป็นการพักผ่อน
- เน้นการอาศัยอยู่กับที่มากกว่าการเดินทางท่องเที่ยว โดยการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศคือ การหาประสบการณ์ ในต่างประเทศที่ไม่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ Long Stay คือ การหาประสบการณ์ที่พบได้ในชีวิตประจำวันซึ่งจะมีลักษณะที่เหมือนกับการใช้ชีวิตประจำวันในต่างประเทศ
- ต้องมีหรือเช่าที่พักในต่างประเทศเพื่ออยู่อาศัยในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่อยู่โรงแรมแบบนักท่องเที่ยวทั่วไป
- ต้องมีเงินทุนในประเทศญี่ปุ่นเพียงพอที่จะอาศัยอยู่ในต่างประเทศ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับรายได้ที่ได้รับจากต่างประเทศเท่านั้น

จากคำจำกัดความของกรมส่งเสริมการส่งออก Long Stay คือ ธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Long-stay and Health Care) เป็นการให้บริการร่วมกันระหว่างโรงพยาบาล รีสอร์ท โรงแรมตามสถานที่พักผ่อนสวยงามทั่วประเทศ โดยใช้บริการด้านสุขภาพเป็นจุดขายให้บริการพักผ่อนระยะยาวพร้อมทั้งบริการด้านสุขภาพอย่างครบวงจร ทั้งนี้เพื่อให้บริการแก่ กลุ่มลูกค้าเป้าหมายผู้สูงอายุชาวต่างประเทศที่ต้องการเข้ามาพักผ่อนระยะยาวแบบ Long Stay นี้เป็นลักษณะการไปพำนักระยะยาว ซึ่งไม่ได้หมายความว่า การไปอยู่อาศัยเป็นการถาวรในประเทศนั้น ๆ กลุ่มลูกค้าเป้าหมายผู้สูงอายุ หรือวัยเกษียณอายุ ซึ่งส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน แล้วมีกำลังซื้อสูงจะสามารถเดินทางออกนอกประเทศเป็นเวลานาน ๆ ได้ และต้องการหลบเลี่ยงอากาศหนาวจัดในฤดูหนาวมาพักในประเทศที่อบอุ่นกว่า มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีกับประชาชนในท้องถิ่น มีการท่องเที่ยวเปลี่ยนบรรยากาศเป็นครั้งคราว รวมทั้งต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เมื่อเจ็บป่วยก็ได้รับการดูแลรักษาอย่างมีมาตรฐาน

2.1.2 ยุคแรกของธุรกิจที่พักแบบ ลองสเตย์

การท่องเที่ยวแบบ Long Stay มีมานานแล้ว โดยเกิดขึ้นจากประชากรในประเทศตะวันตกและประชากรในประเทศที่เรียกตัวเองว่าประเทศพัฒนาแล้ว ประชากรผู้มีรายได้ดีเหล่านี้จะแสวงหาความสุขให้ตนเองด้วยการไปท่องเที่ยวในต่างถิ่น ทั้งภายในประเทศของตนเองและต่างประเทศ โดยใช้ระยะเวลาอันยาวนานและนิยมไปกันเป็นกลุ่ม โดยจัดรูปแบบเป็นชมรม (club)

ขึ้น แต่พวกที่นิยมไปอิสระเป็นบุคคลก็มีอยู่บ้าง การเดินทางไปท่องเที่ยวระยะยาวแต่ละครั้งนั้นจะมีวัตถุประสงค์เจาะจงชัดเจน

ในระยะหลัง ๆ นี้ความหมายของ Long Stay ได้พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่เป็นการพักอาศัยนานวันแต่ก็ยังยึดแนวคิดหลักอันเดิม คือการมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะ

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นว่า ลองสเตย์ คือ ธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Long stay and Health Care) เป็นการให้บริการร่วมกันระหว่างโรงพยาบาล รีสอร์ท โรงแรมตามสถานที่พักผ่อนสวยงามทั่วประเทศ ในช่วงแรกนั้น ลองสเตย์ จึงเป็นสถานที่พักผ่อนที่พัฒนามาจาก “โรงแรม” ซึ่งแต่เดิมนั้น คำว่า “โรงแรม” คือ เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ในปัจจุบัน โรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ รวมถึงการบริการด้านสุขภาพอย่างครบวงจร เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของกลุ่มลูกค้าผู้สูงอายุชาวต่างประเทศที่ต้องการเข้ามาพักผ่อนระยะยาว

2.1.3 ธุรกิจที่พักแบบ ลองสเตย์ ในประเทศไทย

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามากระตุ้นสภาพเศรษฐกิจของไทยโดยเร่งด่วน และถือเสมือนเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ดำเนินการจัดโครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงการขยายกลุ่มตลาดไปยังนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (Niche Market / Segment) ในการเดินทางให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ที่ผ่านมา ททท. ได้มีการส่งเสริมการตลาดอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวที่ดีมาโดยตลอด สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยได้มากขึ้นทุกปี แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วโลกกลับพบว่ามีแนวโน้มลดลง ในส่วนของประเทศไทยพบว่าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.43 ต่อปี ทำให้รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวอาจมิได้เพิ่มขึ้นในสัดส่วนมากเท่าที่ควรจะเป็น ททท. จึงพิจารณาเห็นว่าการขยายตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สามารถใช้เวลาในการพำนักร้านวัน จะเป็นการเพิ่มระยะเวลาและจำนวนเงินในการใช้จ่ายได้มากขึ้น ทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อันจะเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคการบริการ

ในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมอาหาร ธุรกิจบริการที่พัก ธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ฯลฯ อันจะเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

ททท. ได้พยายามส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) ขึ้น โดยได้นำเสนอ คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่ออนุมัติให้มีการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ นักท่องเที่ยวสูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) โดยเน้นกลุ่มผู้เกษียณอายุการทำงานแล้วและมีฐานะดี เพื่อที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะไม่ใช่เป็นปัญหาหรือภาระให้แก่ประเทศไทยในการดูแลในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วยขึ้น และเพื่อให้ได้ผลชัดเจนในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ซึ่ง ครม. ได้มีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ 7 และ 14 กรกฎาคม 2544 ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์) เสนอ และมีมติอนุมัติรายละเอียดในการปฏิบัติ เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2544

ต่อมา ครม. ได้มีมติเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 เห็นชอบตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้เสนอให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว และให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เป็นประธาน ตลอดจนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการ และตามที่คณะกรรมการฯ ร้องขอ

เพื่อให้การส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีประสิทธิภาพ กระทรวงพาณิชย์โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศต่าง ๆ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมโรงพยาบาลเอกชน สมาคมโรงแรมไทย สถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว จึงส่งเสริมการให้บริการพักผ่อนพร้อมการดูแลสุขภาพอย่างครบวงจร การเพิ่มขีดความสามารถ และสร้างความเชื่อมั่นด้านการให้บริการ โดยจัดโครงการมอบประกาศนียบัตรรับรองมาตรฐานสถานบริการ ธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Silver Merit Award) แก่สถานบริการ (Long Stay Provider) ที่ได้มาตรฐาน เพื่อประกันความมั่นใจให้แก่ลูกค้า ชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาใช้บริการ และมาตรการอำนวยความสะดวกการพักระยะยาวในไทย โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ออกวีซ่าพิเศษ (O-A) แก่ชาวต่างประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป ที่ประสงค์เข้ามาพำนักในประเทศไทยระยะยาวคราวละไม่เกิน 1 ปี ต่ออายุวีซ่าได้ โดยมีหลักฐานการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทยไม่น้อยกว่า 800,000 บาท หรือหลักฐานการมีรายได้ไม่น้อยกว่าเดือนละ 65,000 บาท/เดือนหรือมีเงินฝากและเงินได้รวมทั้งปีไม่น้อยกว่า 800,000 บาท

2.1.4 การแบ่งประเภทของ ลองสเตย์

การท่องเที่ยวแบบ Long Stay มีความหมายกว้างขวางในยุคปัจจุบันครอบคลุมถึงการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ที่มีไปเที่ยวแบบทั่วไปแต่เป็นการไปพักอาศัยชั่วคราว ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะ สำหรับระยะเวลานั้น ขึ้นอยู่กับกิจกรรมตามวัตถุประสงค์แต่ละวัตถุประสงค์

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้กำหนดประเภทของการท่องเที่ยวแบบ Long Stay สำหรับชาวต่างชาติที่เข้ามาพักระยะยาวในประเทศไทยตามวัตถุประสงค์ที่เข้ามาได้ 4 กลุ่มหลักดังนี้

- **ประเภทที่ 1** กลุ่มที่ต้องการเข้ามาใช้ชีวิตบั้นปลายในการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้เกษียณอายุการทำงาน ผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแล
- **ประเภทที่ 2** กลุ่มที่เข้ามาเพื่อรักษาสุขภาพ ได้แก่ ผู้ที่มารับการรักษาพยาบาลและพักผ่อน ผู้ที่ต้องการหลบสภาพอากาศที่รุนแรงในประเทศของตนบางช่วง เช่น ร้อนจัดหนาวจัด
- **ประเภทที่ 3** กลุ่มที่เข้ามาเพื่อการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาศึกษาในระดับต่าง ๆ หรือผู้เข้าอบรมในหลักสูตรระยะสั้น นักเรียนแลกเปลี่ยนตามโครงการต่าง ๆ
- **ประเภทที่ 4** กลุ่มที่เข้ามาเพื่อฝึกซ้อมกีฬา ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน กลุ่มเยาวชนที่เข้ามาเรียนและฝึกหัดกีฬาบางประเภท เช่น กีฬาอล์ฟ มวยไทย ฯลฯ

และทางคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้พิจารณากำหนดที่พักรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยที่พักรถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. **โรงแรมและรีสอร์ท** ที่สร้างไว้แล้วและยังเหลือจำหน่ายหรือให้เช่า ประเภทนี้เหมาะกับตลาดระดับสูงซึ่งมีกำลังใช้จ่ายมาก และต้องการความสะดวกสบายเพราะมีบริการที่พร้อมสรรพอยู่แล้ว
2. **อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร** ที่สร้างไว้แล้วและยังเหลือจำหน่ายหรือให้เช่า ซึ่งอาจต้องปรับปรุงบางส่วนให้มีสภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อช่วยกระตุ้นให้มีการจำหน่ายหรือให้เช่าได้เพิ่มมากขึ้น
3. **ที่พักซึ่งสร้างขึ้นใหม่** เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดจากกลุ่มประเทศต่าง ๆ

2.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากการแบ่งประเภทที่พักของ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ซึ่งได้พิจารณากำหนดที่พักของรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 2.2.1 โรงแรมและรีสอร์ท
- 2.2.2 อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร
- 2.2.3 ที่พักซึ่งสร้างขึ้นใหม่

2.2.1 โรงแรมและรีสอร์ท

ความหมายแต่เดิมนั้น คำว่า “โรงแรม” คือ เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นที่พักแรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้น

สำหรับในปัจจุบัน โรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยมีองค์ประกอบหลายอย่างมากมายที่จะเป็นขั้นตอนประกอบเป็นโรงแรมขึ้นมา เริ่มจาก สถานที่, เงินสนับสนุน, การออกแบบวางผังอาคาร, การออกแบบตกแต่งภายในที่เหมาะสมและถูกต้อง การดำเนินการในงานส่วนอื่น ๆ ที่จะสนับสนุนเป็นองค์ประกอบของโรงแรม โรงแรมในปัจจุบันมีรูปร่าง รูปทรง และโครงสร้างที่มั่นคงสวยงามเพื่อดึงดูดลูกค้ารวมทั้งการให้บริการที่มีต่อลูกค้าเป็นสำคัญในการดำเนินการธุรกิจโรงแรม ค่อนข้างโยงใยรวมทั้งธุรกิจอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน จะเห็นได้ว่าความสำคัญของโรงแรมนั้นมิได้เป็นเพียงสถานที่รองรับการเดินทางเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากแต่ความหมายของโรงแรมในปัจจุบันครอบคลุมไปถึงการทำธุรกิจ การติดต่อการพบปะสังสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ๆ ได้อีกมากมาย

การแบ่งระดับของโรงแรม (HOTEL CLASSIFICATION)

การแบ่งระดับของโรงแรม เพื่อให้แขกสามารถมองสภาพโรงแรมอย่างกว้าง ๆ เป็นแนวทางให้แขกเลือกโรงแรมที่จะเข้าพักได้ตามต้องการ การแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศ บางแห่งใช้วิธีการแบบง่าย ๆ โดยเน้นจุดสำคัญ ๆ เช่น ราคาห้องพัก ขนาดของโรงแรม แต่บางประเทศคำนึงจุดสำคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยม อันเป็นแนวทางอย่างกว้าง ๆ พิจารณาจากสิ่งเหล่านี้ คือ

1. **ราคา** คือ ราคาต่อห้องต่อคืนเพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองอย่างกว้าง ๆ ตามกำลังเงินที่จะต้องจ่าย
2. **สถานที่ตั้ง** อาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นที่ตั้งของ โรงแรม เช่น อยู่ใจกลางเมือง , ขานเมืองรอบนอก , ชายทะเล เป็นต้น
3. **ขนาดของโรงแรม** ขนาดของโรงแรมเพื่อเป็นแนวทางให้แขกรู้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกมากน้อยเพียงใด เช่น โรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก แต่แขกบางกลุ่มอาจชอบโรงแรมขนาดเล็ก เนื่องจากจะได้รับการบริการที่อบอุ่นกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ ๆ
4. **สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่าง ๆ** สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการตัดสินใจเลือกใช้บริการของแขก โรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สระว่ายน้ำ , สนามเทนนิส ห้องอาหาร , บาร์ , ห้องประชุม เป็นต้น
5. **มาตรฐาน** มาตรฐานเป็นสิ่งที่บอกค่อนข้างยากไม่เหมือนกับราคา ขนาดของ โรงแรม หรือสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งสามารถบ่งชี้คุณภาพของโรงแรมได้อย่างชัดเจน คุณภาพของการให้บริการแก่แขก เช่น อาหารที่เสิร์ฟ , การต้อนรับ เป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงใด โรงแรมที่มีมาตรฐานที่ดีประเทศหนึ่งอาจมีมาตรฐานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการของ โรงแรมต่าง ๆ จึงนิยมเปรียบเทียบกับประเทศนั้น ๆ

ประเภทของโรงแรม (TYPE OF HOTEL ACCOMMODATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรม สามารถแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการ ดังนี้

1. **การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง** แบ่งเป็น 4 ประเภท
 - 1.1 **โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)** คือโรงแรมในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีความสำคัญทางด้านธุรกิจ , การค้า , การทูต , การท่องเที่ยว โรงแรมประเภทนี้จะให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ ครบครันแก่ผู้มาพัก และบุคคลภายนอก เช่น ร้านอาหาร ภัตตาคาร หรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

- 1.2 โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL) คือ โรงแรม ที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่อยู่ในชนบท และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
- 1.3 โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือ โรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่พักผ่อนตากอากาศ ตั้งอยู่สถานที่เป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายทะเล เป็นต้น มีการบริการด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน

2. การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินงาน แบ่งเป็น 3 ประเภท

- 2.1 ลักษณะอเมริกา (AMERICA – PLAN HOTEL) คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักรวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2 - 3 มื้อ (ไม่ยกเว้นกรณีที่แขกไม่มารับบริการอาหาร) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่แขกผู้เข้าพัก
- 2.2 ลักษณะยุโรป (EUROPE – PLAN HOTEL) คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักไม่รวมกับค่าอาหารด้วย ส่วนค่าอาหาร แขกที่เข้าพักจะรับบริการจะต้องเสียเพิ่ม
- 2.3 ลักษณะผสม (DUAL – PLAN HOTEL) คือ โรงแรมที่จัดบริการไว้ทั้ง 2 อย่างแรกตามที่กล่าวมาแขก เข้าพัก สามารถรับบริการแบบไหนก็ได้

3. การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม แบ่งเป็น 5 ประเภท

- 3.1 โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการต่าง ๆ มากมาย และพิเศษ ครบครัน
- 3.2 โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการ และความสะดวกรบายอย่างครบครัน มีการจัดการด้านการบริการและส่วนประกอบต่างๆ เป็นอย่างดี มีระบบการบริการที่ซับซ้อนมากมาย
- 3.3 โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่าง ๆ ต่ำกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง
- 3.4 โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีน้อย หรือบางส่วนก็ไม่มี

3.5 โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมราคาถูก ให้บริการด้านที่พัก ค้างคืนหรือห้องนอนเพียงเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยกองวิชาการ ได้แบ่งชนิดตามมาตรฐาน โรงแรม ออกเป็น 5 อันดับเช่นกัน โดยกำหนดจำนวนดาวสำหรับโรงแรมระดับต่าง ๆ มีเกณฑ์ในการ กำหนดแตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะส่งเสริมการลงทุน พิจารณาดังนี้

1. โรงแรมระดับพิเศษ (DELUXE)	5 ดาว
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS)	4 ดาว
3. โรงแรมนักท่องเที่ยว (TOURIST CLASS)	3 ดาว
4. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	2 ดาว
5. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	1 ดาว

4. การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม แบ่งเป็น 3 ประเภท

โดยแบ่งประเภทของโรงแรมโดยถือห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

- 4.1 โรงแรมขนาดใหญ่ เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป เป็น โรงแรมที่จัดอยู่ในมาตรฐานสากล มีการดำเนินกิจการที่ซับซ้อน เป็นโรงแรม ที่มีเครือข่ายการดำเนินการขยายเขตไปตามเมือง หรือต่างประเทศ
- 4.2 โรงแรมขนาดกลาง เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัด ให้มีบริการที่ได้มาตรฐาน แต่ถ้าตั้งอยู่ในสถานที่ต่างอากาศ ถือได้ว่าเป็น โรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งก็ได้ เนื่องจากจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง
- 4.3 โรงแรมขนาดเล็ก เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใน ชนบท หรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางการเดินทาง

5. การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก แบ่งเป็น 4 ประเภท

- 5.1 TRANSIENT HOTEL คือ โรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราว หรือมี ระยะเวลาสั้น ๆ เข้าพักเพียงวันเดียว ไม่มีการจองล่วงหน้ามีที่จอดรถ ประมาณ 50 ที่ โรงแรมประเภทนี้ส่วนมากจะอยู่นอกเมืองซึ่งเป็นเส้นทางไป ยังเมืองอื่น แขกที่พักรวมจะมาพักผ่อน ชำระร่างกาย หรือพักรถเท่านั้น

ตัวอย่าง เช่น โมเต็ล (ซึ่งตรงกับควมหมายว่าโรงแรมมานรุดของไทย แต่จุดประสงค์การใช้เหมือนกัน)

- 5.2 RESIDENT HOTEL คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพัก มาดำเนินการที่ต้องใช้เวลาทำสัญญา ซึ่งต้องใช้เวลาการเข้าพักยาวนานเป็นเดือน หรือนานกว่านั้น โรงแรมประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เสนอบริการที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อม อัตราค่าเข้าพักเป็นรายเดือน หรือรายปี
- 5.3 RESORT HOTEL คือ โรงแรมที่แขกผู้เข้ามาพักต้องการพักผ่อน หรือพักผ่อนคนไข้ โดยมากจะอยู่บริการตามสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน มีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 วัน ไปจนถึง 30 วัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล เช่น โรงแรมแถบภูเก็ต สมุย และพัทยา จะเต็มหมดในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์ มีการจัดให้บริการต่าง ๆ มากมายตลอดจนมีการละเล่น การแสดงสนุกสนาน หรือจัดทัวร์ต่าง ๆ ด้วย
- 5.4 COMMERCIAL HOTEL คือ โรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ เมืองสำคัญ อยู่ตามย่านธุรกิจต่าง ๆ ระยะเวลาการเข้าพักจะอยู่ราว 1 – 5 วัน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ราว 3-5 วัน

6. การแบ่งประเภทตามลักษณะการเข้าพัก แบ่งเป็น 3 ประเภท

- 6.1 BUSSINESS คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ ผู้มาพักจะดำเนินธุรกิจส่วนตัว เช่นมาประชุม สัมมนา เป็นต้น
- 6.2 TOURIST HOTEL คือ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อมาพักผ่อนหรือท่องเที่ยว โดยมากจะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป
- 6.3 SPORTS คือ โรงแรม สำหรับนักกีฬา เมื่อมาแข่งขันตามวาระต่าง ๆ มักอยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีการแข่งขัน

นอกจากนั้นการแบ่งประเภทดังกล่าวแล้ว ยังมีการแบ่งชนิดโรงแรมอีกอย่างหนึ่ง คือ การแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบยุโรป มีการดำเนินการคล้ายกันกับชนิดของโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว แต่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ยุโรปมีความเจริญก้าวหน้าด้านกิจการโรงแรม มากที่สุดพอแบ่งประเภทโดยสังเขป ดังนี้

- **COMMERCIAL HOTEL** เป็นโรงแรมธุรกิจมักตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวง ที่ที่กิจการการค้าใหญ่ ๆ หรือท่าเมืองต่าง ๆ โรงแรมประเภทนี้มักมีที่ประชุมอยู่ด้วย
- **RESIDENT HOTEL** คือ โรงแรมท่องเที่ยว มักอยู่ในเมืองหลวง หรือเมืองที่มีความสำคัญในการท่องเที่ยว เช่น มีสถาปัตยกรรมสำคัญต่าง ๆ
- **RESORT HOTEL** โรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่พักผ่อน มีธรรมชาติที่งดงาม เช่น ชายทะเล , ริมหาด , ภูเขา , เทือกเขาที่มีหิมะ และสถานที่เล่นสกี
- **SEASONAL HOTEL** คือ โรงแรมที่เปิดในช่วงของฤดูกาลการท่องเที่ยวมักเปิดช่วงระหว่าง เดือนตุลาคม – พฤษภาคม เพื่อใช้เล่นสกี และปิดในช่วงฤดูร้อน
- **PENSION** คือ ที่พักคนชรา มักอยู่ในชนบทที่มีบรรยากาศที่ดี
- **HOSPITAL** คือ โรงพยาบาล เป็นสถานพยาบาลที่มีการบริการบางส่วนคล้ายกับโรงแรม
- **BAHOTEL** คือ โรงแรมขนาดเล็ก มีเฉพาะในยุโรปและอเมริกาเหนือ
- **HIPOTEL** คือ สถานที่พักบริเวณที่มีสนามกีฬาขนาดใหญ่ อาจเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวของนักกีฬา
- **TERMAL** คือ ที่พักที่มีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติ มีการบริการอาบน้ำแร่ และการบริการเหมือนโรงแรมทั่วไป
- **BETRW HOUSE** คือ บ้านพักที่อยู่ในชนบท
- **REST HOUSE** คือ บ้านพักที่เป็นบังกะโล มักตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงาม สำหรับผู้มาพักเป็นครอบครัว หรือต้องการความเป็นส่วนตัว

การให้บริการของโรงแรม

1. ห้องพักแบบ ห้องนอนเดี่ยว ห้องนอนคู่ ห้องชุดรวม ห้องนั่งเล่น
2. สถานที่จอดรถ และทางเข้า - ออก มีสถานที่จอดรถ และมีระบบเรียกตัวรถรับจ้าง ทางเข้า - ออกของแขกที่มาพักกับสถานบริการแยกออกจากกัน
3. สวนและสระว่ายน้ำ มีบริเวณที่จัดเป็นสวนสำหรับนั่งเล่นพักผ่อน มีสระว่ายน้ำ
4. ในห้องพักทุกห้อง จะต้องมียาน้ำพร้อมสุขภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน และตกแต่งในแบบที่ทันสมัย มีน้ำร้อน - น้ำเย็นตลอด 24 ชั่วโมง
5. บริการต้อนรับและให้ข่าวสาร มีพนักงานที่มีความชำนาญ

6. ห้องพัก มีเตียง และห้องพักผ่อน,เก้าอี้นั่งเล่น,โต๊ะเก้าอี้สำหรับอ่าน – เขียน
แล้วแต่ขนาดของโรงแรม
7. รับประทานอาหารที่ห้องพักของเบ็ดเตล็ด ห้องฝากกระเป๋าเดินทางและ
สัมภาระ บริการตู้নির্য
8. สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการประชุม จะต้องมียุทธศาสตร์สำหรับจัด
ประชุม หรือจัดงานเลี้ยง
9. ร้านค้า,ร้านจำหน่ายหนังสือ,ตัวแทนบริการนำเที่ยว,ตัวแทนบริษัทการบิน
ร้านตัดผม,ร้านเสริมสวย,ร้านจำหน่ายยา,และร้านจำหน่ายของเบ็ดเตล็ด
10. สิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร ด้านไปรษณีย์ – โทรเลข จำหน่ายตรา
ไปรษณีย์และซอง บริการด้านโทรศัพท์ทางไกลต่างประเทศ และเทเลกราฟภายใน
โรงแรม
11. โทรศัพท์ / วิทยุ ในห้องพักทุกห้องจะต้องมีโทรศัพท์ที่ต่อได้ทั้งภายในและ
ภายนอกโรงแรม มีโทรศัพท์ติดต่อผ่านศูนย์โทรศัพท์ และโทรศัพท์
สาธารณะ มีระบบเรียกภายใน
12. ห้องอาหาร มีห้องอาหารประเภทต่าง ๆ รวมทั้งคอฟฟี่ช็อป มีบริการ อาหาร
นานาชาติ
13. เครื่องใช้ที่เป็นผ้า ผ้าปูที่นอน,ผ้าปูโต๊ะ,ผ้าเช็ดตัว,ผ้าห่ม,ผ้าคลุมเตียง ฯลฯ ผ้าปู
ที่นอนและผ้าเช็ดตัวต้องเปลี่ยนทุกวัน
14. ภาชนะเครื่องใช้ เครื่องถ้วยชาม,ช้อน – ส้อม และเครื่องแก้ว
15. บาร์ มีบาร์ที่ตกแต่งสวยงาม และมีการบริการที่สะดวก
16. การบันเทิง มีสถานที่บริการ และจัดงานด้านบันเทิง ดนตรี และการแสดง
17. การบริการและพนักงาน
 - บริการต้อนรับ ข่าวสาร และโทรศัพท์ตลอด 24 ชั่วโมง
 - บริการอาหาร ของว่าง และเครื่องดื่มในห้องพักจะต้องมีตลอด 24 ชั่วโมง
 - บริการ ขนย้ายสัมภาระ จะต้องมียุทธศาสตร์ 24 ชั่วโมง
 - มีบริการ ซักรีด ซักแห้ง จัดให้ได้ตามความต้องการ
18. สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตรา มีบริการสถานที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
19. การดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

20. ตู้เย็นในห้องพัก พร้อมเครื่องดื่มที่บริการด้วยตนเองไว้บริการตามคำขอ และ
เหยือก / กระติกสุญญากาศ
21. บริการด้านการแพทย์ ตลอด 24 ชั่วโมง
22. สิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษ เช่น ห้องฟิตเนส, ห้องเล่นเกม, สปอร์ตคลับ, ห้อง
ซาวน่า, อ่างน้ำวน เป็นต้น

2.2.2 อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร

อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร เป็นอาคารที่พักอาศัยที่เจ้าของโครงการสร้างขึ้นเพื่อขายให้แก่ผู้ที่ต้องการที่พักอาศัย เมื่อขายแล้วจะเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ซื้อ โดยทางเจ้าของโครงการมักจะสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สระว่ายน้ำ , สวนสาธารณะ , ห้องออกกำลังกาย ไว้สำหรับบริการผู้ที่ซื้อโครงการ อาคารประเภทนี้จึงเป็นอีกโครงการหนึ่งที่มีความพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้

2.2.3 ที่พักที่สร้างขึ้นใหม่

เป็นโครงการที่สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนยาวโดยเฉพาะ ที่เรียกว่าลอสเตย์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดจากกลุ่มประเทศต่าง ๆ โดยมีบริการด้านการอำนวยความสะดวกคล้ายกับโรงแรม เล็กทำเล ที่ดั่งแบบรีสอร์ท และมีความเป็นส่วนตัวเหมือนบ้านพักอาศัยอยู่ในตัวโครงการ และในด้านการบริการจะเน้นหนักทางการดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการสื่อให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในพื้นที่นั้น ๆ

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะอาคารที่พักของโครงการพักผ่อนยาวที่สร้างขึ้นใหม่

ลักษณะและมาตรฐานของ ล่องสเคย์

คือเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดจากอุปกรณ์ การให้บริการลักษณะต่าง ๆ โดยแบ่งออกได้ดังนี้

1. ขนาดของห้องนอน ห้องนอนเดี่ยวทุกห้องจะต้องมีพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 24 ตรม.
ห้องคู่ทุกห้องจะต้องมีพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 28 ตรม.
2. ห้องชุดรวม ห้องนั่งเล่น
3. สถานที่ตั้ง
 - อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมต่อสภาพของโครงการ
 - มีรูปแบบและการออกแบบตกแต่งอย่างมีศิลปะผสมกับเป็นที่พักที่มีมาตรฐาน
4. การบำรุงรักษา ส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงการ เช่น ตัวตึก อุปกรณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ควรได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี
5. สถานที่จอดรถ และทางเข้า – ออก มีสถานที่จอดรถที่เพียงพอสำหรับความจำเป็นในการดำเนินการทางธุรกิจ และมีระบบเรียกตัวรถรับจ้าง ทางเข้าออกของแขกที่มาพักกับสถานบริการแยกออกจากกัน
6. สวนและสระว่ายน้ำ มีบริเวณที่จัดเป็นส่วนสำหรับนั่งเล่นพักผ่อน มีสระว่ายน้ำที่ถูกต้องตามสุขลักษณะและขนาดมาตรฐานที่กำหนด
7. ระบบปรับอากาศ ตลอดตัวอาคารของโรงแรมจะต้องมีระบบปรับอากาศ
8. ห้อง ในห้องพักทุกห้อง จะต้องมียุทธภัณฑ์ที่มียุทธภัณฑ์ที่มีมาตรฐานสูง และตกแต่งในแบบที่ทันสมัย มีน้ำร้อนน้ำเย็นตลอด 24 ชั่วโมง
9. สถานที่ตั้งตอบรับ และให้ข่าวสารจะต้องมีบริเวณที่ให้การต้อนรับและให้ข่าวสาร มีพนักงานที่ได้ผ่านการอบรมและมีความชำนาญทำงานอยู่
10. ห้องพัก จะต้องมียุทธภัณฑ์ และห้องพักผ่อน เก้าอี้พักผ่อน โต๊ะเก้าอี้สำหรับอ่านเขียน มีความสัมพันธ์กับขนาดของโครงการ
11. ห้องรับฝากของ มีห้องและรับบริการรับฝากของเบ็ดเตล็ด ห้องฝากกระเป๋าเดินทางและสัมภาระ บริการตู้รับฝาก
12. ร้านค้า มีร้านจำหน่ายหนังสือ,ตัวแทนบริการนำเที่ยว,ตัวแทนบริษัทการบิน,ร้านตัดผม,ร้านเสริมสวย,ร้านจำหน่ายยา และร้านจำหน่ายของเบ็ดเตล็ด

13. สิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร มีบริการด้านไปรษณีย์,โทรเลข รวมทั้งการจำหน่ายตราไปรษณีย์และซอง มีบริการโทรศัพท์ทางไกลต่าง -ประเทศ และเทเล็กซ์ภายในโรงแรม
14. ลิฟต์ จะต้องมียลิฟต์สำหรับตัวตึกที่สูงเกิน 2 ชั้น ไว้บริการตลอด 24 ชั่วโมง และมีจำนวนสัมพันธ์กับจำนวนห้องพัก และมีลิฟต์สำหรับบริการอีกต่างหาก
15. การตกแต่งระบบแสง การจัดระบบแสงและการตกแต่งไฟในห้องพักห้องน้ำ ห้องสาธารณะ,ทางเดิน,จะต้องออกแบบให้สวยงามและเหมาะสม
16. โทรศัพท์ / วิทยุ ในห้องพักทุกห้องจะต้องมีโทรศัพท์ที่ต่อได้ทั้งภายในและภายนอก มีโทรศัพท์ติดต่อผ่านศูนย์โทรศัพท์ และโทรศัพท์สาธารณะควรมีระบบเรียกภายใน
17. ห้องอาหาร มีห้องอาหารประเภทต่าง ๆ รวมทั้งคอฟฟี่ช็อป มีบริการ อาหารนานาชาติ
18. การปูพรม ห้องพักและห้องสาธารณะทุกห้องปูพรมที่มีคุณภาพดี และดูแลรักษาให้คงสภาพเสมอ
19. เครื่องใช้ที่เป็นผ้า ผ้าปูที่นอน,ผ้าปูโต๊ะ,ผ้าเช็ดตัว,ผ้าห่ม,ผ้าคลุมเตียง ฯลฯ จะต้องใช้คุณภาพดี มีจำนวนสัมพันธ์กับห้องพัก สะอาด ผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวต้องเปลี่ยนทุกวัน
20. ภาชนะเครื่องใช้ เครื่องถ้วยชาม,ช้อนส้อม และเครื่องแก้ว จะต้องใช้ของคุณภาพดี ไม่มีรอยบิ่นรอยร้าว เครื่องเงินจะต้องขัดให้สะอาดและเงามัน
21. ครั้ว
 - ห้องครัวห้องเตรียมอาหาร ต้องออกแบบให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์พร้อม การดูแลรักษาเป็นอย่างดี สะอาดและถูกสุขลักษณะ
 - การทำความสะอาด เครื่องถ้วยชาม,ช้อนส้อม,มีด,เครื่องแก้ว ต้องทำตามหลักเกณฑ์ด้านสุขอนามัย มีเครื่องล้างจาน
 - จะต้องมียีห้อเย็นหรือตู้แช่เย็น แบ่งออกเป็นส่วน ๆ ตามประเภทของอาหาร
22. บาร์ มีบาร์ที่ตกแต่งสวยงาม และมีการบริการที่สะดวก
23. การบริการและพนักงาน
 - บริการต้อนรับ ชาวสาร และโทรศัพท์ต้องมีตลอด 24 ชั่วโมง

- บริการอาหาร ของว่างและเครื่องดื่มในห้องพัก จะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง
 - บริการ ขนย้ายสัมภาระจะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง
 - มีบริการ ชักกรีด ,ซักแห้ง จัดให้ได้ตามความต้องการ
 - พนักงานประจำต้องผ่านการอบรม มีประสบการณ์และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
 - บุคลากร ต้องมีทักษะและความพร้อม โดยเฉพาะเรื่องภาษาต่างประเทศ รวมถึงการให้บริการแก่ผู้สูงอายุ
 - บริการด้านกิจกรรม เช่น การเข้าเมือง การสื่อสาร ความปลอดภัย ความสะดวกต่างๆ ในการดำรงชีวิต กิจกรรมต้องมีความหลากหลายเพื่อให้อยู่ได้นานวัน
 - มีบริการติดต่อศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Service Center ให้กับลูกค้าที่เข้าพัก ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Service Center นี้ จะทำหน้าที่ให้ข้อมูล และประสานงานติดต่อกับ หน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้ามาพำนักระยะยาวแบบครบวงจร เช่น การติดต่อกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อขอขยายระยะเวลาในการพำนักต่อ การประสานงานธนาคารพาณิชย์เพื่อเปิดบัญชี ฯลฯ
24. งานแม่บ้าน จะต้องดำเนินตามมาตรฐานสากล คือการดูแลส่วนของห้องพัก และส่วนสาธารณะของโรงแรมทั้งหมด
25. น้ำร้อน – น้ำเย็น จะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง – น้ำเย็นในห้องพักและส่วนสาธารณะ ตลอด 24 ชั่วโมง
26. การดูแลรักษาความปลอดภัยจะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง
27. ตู้เย็นในห้องพักควรมีขนาด 5 คิวบิตฟุต พร้อมเครื่องดื่มที่บริการด้วยตนเองไว้บริการตามคำขอ และต้องมีเหยือก / กระติกสุญญากาศ ใส่น้ำเย็น พร้อมแก้วน้ำที่สะอาด
28. ระบบไฟฉุกเฉิน จะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง ไฟฉุกเฉินที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้พอสำหรับระบบแสงสว่างตามที่สาธารณะ ลิฟต์ ห้องเย็น / ตู้เย็น และระบบประปา
29. บริการด้านการแพทย์ ตลอด 24 ชั่วโมง

30. การป้องกันเพลิงไหม้ ทางหนีไฟ จะต้องมียระบบและอุปกรณ์ป้องกันเพลิงที่พร้อมถูกต้องและเพียงพอ

31. สิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษ เช่น ห้องฟิตเนส,ห้องเล่นเกมส์,สปอร์ตคลับ,ห้อง

ชาวนา,อ่างน้ำวน เป็นต้น

ภาพที่ 2.2 แสดงลักษณะของห้องต่าง ๆ ภายในโรงแรมที่มีไว้สำหรับบริการผู้เข้าพัก

องค์ประกอบของ ลอจิสเตจ

โครงสร้าง (STRUCTURE) ลอจิสเตจ เป็นธุรกิจประเภทเดียวกับโรงแรม ซึ่งเป็นธุรกิจที่ดำเนินงานตลอด 24 ชั่วโมง ต่อวัน และไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริการ และพนักงานตลอดเวลา บุคคลเหล่านี้ต้องได้ผ่านการอบรม และมีมาตรฐานการบริการ (STANDARD OF SERVICE) จึงต้องมีการร่วมมือกัน ระหว่างพนักงานในแผนกต่าง ๆ เพื่อให้การบริการของลอจิสเตจ เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุดลักษณะโครงสร้าง ของลอจิสเตจ มีลักษณะเดียวกับโครงสร้างของโรงแรม (HOTEL STRUCTURE) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ โครงสร้าง (STRUCTURE) ของลอจิสเตจ ประกอบด้วย

1. สายงานบริหาร หรือแผนผังการลำดับการบังคับบัญชา (CHAIN OF COMMAND OR ORGANIZATION) รายละเอียดในการจัดการนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาด และมาตรฐานของโรงแรมนั้น ๆ การจัดโครงสร้างจำเป็นต้องแบ่ง ลำดับการบังคับบัญชาให้แผนกต่าง ๆ รับผิดชอบเฉพาะด้าน ไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนหรือปะปนกัน เพื่อให้กิจการนั้นดำเนินไป ตามนโยบาย และระบบที่วางไว้

2. นโยบาย และระบบ (POLICIES AND SYSTEM) การสร้างนโยบาย หรือการกำหนดนโยบาย และระบบ ในกิจการของลอสเตย์ ซึ่งมีเจ้าของคนเดียว หรือเป็นลอสเตย์ ขนาดเล็ก ส่วนมากเจ้าของหรือผู้ลงทุนจะมอบหน้าที่ให้ผู้จัดการทั่วไป ส่วน ลอสเตย์ที่มีบริษัทธุรกิจโรงแรมนานาชาติซึ่งมีโรงแรมในเครือตั้งอยู่หลายท้องถิ่น และหลายประเทศมีผู้ร่วมลงทุนหลายฝ่ายเป็นเจ้าของ จะมีนโยบายหลัก (MAIN POLICIES) และระบบปฏิบัติงาน มาจากสำนักงานใหญ่ (HEAD OFFICE) ซึ่งเป็นสำนักบริการส่วนกลาง เพื่อให้โรงแรมในเครือมีนโยบาย และระบบมาตรฐานในแนวทางเดียวกัน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ และควบคุม

การแบ่งหน่วยงานภายในลอสเตย์

การจัดหน่วยงานภายในของลอสเตย์ใช้ระบบเดียวกับโรงแรม ซึ่งจะขึ้นอยู่กับขนาดของลอสเตย์ ลอสเตย์ที่มีขนาดเล็ก จำนวนห้องพักต่ำกว่า 50 ห้อง มีห้องอาหารเพียง 1 ห้อง และบาร์ 1 ห้อง การจัดหน่วยงานจึงไม่ยุ่งยากมากนัก แต่ในลอสเตย์ขนาดใหญ่ การจัดหน่วยงานย่อมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น และมีหน่วยงานที่ให้บริการเพิ่มขึ้น

1. พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ (STAFF AND MAJOR DEPARTMENT) ลอสเตย์เป็นธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่สามารถที่จะดำเนินการและบริหารโดยคนเดียว จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติในหน้าที่ต่าง ๆ กัน เราอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้

1.1 พนักงานของลอสเตย์ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

- ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติ คือ ผู้จัดการทั่วไปและระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่าง ๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEADS)
- ระดับรองและผู้ช่วยหัวหน้าหรือแผนก (SUB AND ASSISTANT DEPARTMENT HEADS)
- ระดับหัวหน้า (SUPERVISOR)
- พนักงานทั่วไป (GENERAL STAFF)

1.2 ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของลอสเตย์ แบ่งเป็น 9 ฝ่าย คือ

- 1.2.1 ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGER AND ADMINISTRATION)
- 1.2.2 ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE)
- 1.2.3 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)
- 1.2.4 ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
- 1.2.5 ฝ่ายครัว (KITCHEN)
- 1.2.6 แผนกคลังพัสดุ (STORE SECTION)
- 1.2.7 ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SERVICE DEPARTMENT)
- 1.2.8 ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)
- 1.2.9 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย (SECURITY DEPARTMENT)

1.2.1 ฝ่ายจัดการ และอำนวยการ (MANAGER AND ADMINISTRATION)

ฝ่ายจัดการ และอำนวยการมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการ วางแผน และตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย และการควบคุมเกี่ยวกับการทำงานของพนักงานทั้งหมด สำหรับลอสเตย์ที่มีขนาดเล็ก หน้าที่ของฝ่ายจัดการ และอำนวยการดูแลคนอาจจะไม่มากนัก บางกรณีเจ้าของลอสเตย์ จะทำหน้าที่ผู้จัดการเอง ส่วนลอสเตย์ ที่มีขนาดใหญ่จะมีการแบ่งสายงานรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นเพื่อควบคุมงานได้ทั่วถึง พนักงานในฝ่ายจัดการ และอำนวยการ ประกอบด้วย

- เจ้าของโรงแรม (OWNER) เป็นผู้กำหนดเป้าหมายของธุรกิจให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม
- กรรมการบริษัท (BOARD OF DIRECTOR) ประกอบด้วยหุ้นส่วนใหญ่ๆ หรือผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย การบริหารงานโดยไม่เกี่ยวข้องการทำงานประจำ
- ผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER) เป็นผู้บัญชาการบางส่วนหรือบางฝ่ายของโรงแรม หรือหลาย ๆ ฝ่ายตามที่ได้รับมอบหมาย อำนาจหน้าที่

- สมุห์บัญชี (ACCOUNTANT) เป็นผู้ควบคุมรายรับรายจ่ายของโรงแรม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการเงินแก่ผู้จัดการและกรรมการบริษัท
- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล (PERSONAL MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับพนักงานทั้งหมดของโรงแรม รวมทั้งการจัดหาพนักงานสวัสดิการ และบันทึกหลักฐานต่างเกี่ยวกับการทำงาน

1.2.2 ฝ่ายบริการส่วนหน้า (FRONT OFFICE DEPARTMENT)

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย การจัดห้องพักให้กับแขก , ดูแลกุญแจ , การจ่ายค่าห้องพักและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของแขกที่มาพัก พนักงานฝ่ายบริการส่วนหน้า ประกอบด้วย

- ผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า มีหน้าที่ เป็นผู้บังคับบัญชางานประจำวันของแผนกต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความราบรื่น
- ผู้จัดการแผนกห้องพัก มีหน้าที่ ดูแลงานในการจองห้องพักให้แน่ใจว่าแขกที่จะจองห้องพักล่วงหน้า ได้รับการติดต่อทันทีและบันทึกในแผนภูมิการจองห้องพักอย่างไม่มีบกพร่อง
- หัวหน้าแผนกต้อนรับ มีหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ภายในและภายนอกโรงแรม ให้มีประสิทธิภาพ
- หัวหน้าแคชเชียร์ มีหน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับรายจ่ายของแขก บัญชีการใช้จ่ายให้ถูกต้องเมื่อแขกจะออกโรงแรม

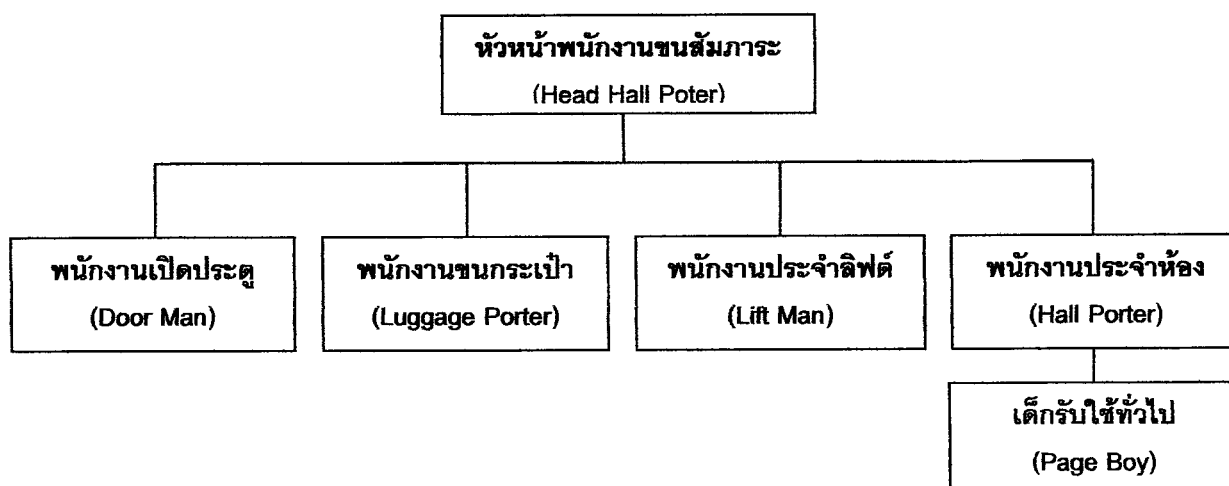
แผนภูมิที่ 2.1 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการส่วนหน้า

1.2.3 แผนกห้องโถงส่วนหน้าของล็องสเตย์ (FRONT HALL DEPARTMENT)

แผนกห้องโถงส่วนหน้าของล็องสเตย์มีหน้าที่และความรับผิดชอบบริเวณทางเข้าของโรงแรม ลิฟต์ และขนส่งสัมภาระของแขก ไปยังห้องพัก บริการตอบข้อสอบถามของแขกและ

บริการด้านจดหมายไปรษณีย์ภัณฑ์และข่าวสารแก่แขก บางแห่งต้องดูแลกุญแจห้องพักด้วย พนักงานแผนกห้องโถงส่วนหน้าของล็องสเดย์ ประกอบด้วย

- พนักงานแผนกห้องโถงส่วนหน้า (HEAD HALL PORTER) มีหน้าที่ ดูแลงานของพนักงานขนสัมภาระ สั่งและมอบหมายหน้าที่ให้พนักงาน ในแผนกปฏิบัติงาน และควบคุมงานให้เรียบร้อย
- พนักงานเปิดประตู (DOOR MAN) มีหน้าที่ ดูแลบริเวณหน้าประตู ช่วยเหลือแขก เข้า – ออก อำนวยความสะดวกแก่แขกที่ ขึ้น – ลง รถ และเรียกรถให้แขก
- พนักงานขนกระเป๋า (LUGGAGE PORTER) มีหน้าที่ อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนสัมภาระของแขกที่เข้าพัก และบริการขน สัมภาระออกจากห้องพักเมื่อแขกออกจากล็องสเดย์
- พนักงานประจำลิฟท์ (LIFT MAN) มีหน้าที่ ดูแลและจัดการเกี่ยวกับการทำงานของลิฟท์โดยสารของล็องสเดย์ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขกที่ใช้บริการ
- พนักงานประจำห้องโถง มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพนักงานในหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการตอบข้อซักถามและบริการข่าวสารแก่แขก
- เด็กรับใช้ทั่วไป (PAGE BOY) มีหน้าที่ จัดส่งข่าวสารจดหมายต่างๆ แก่แขก เดินหนังสือ ตามแขกทำตามที่ได้รับมอบหมาย

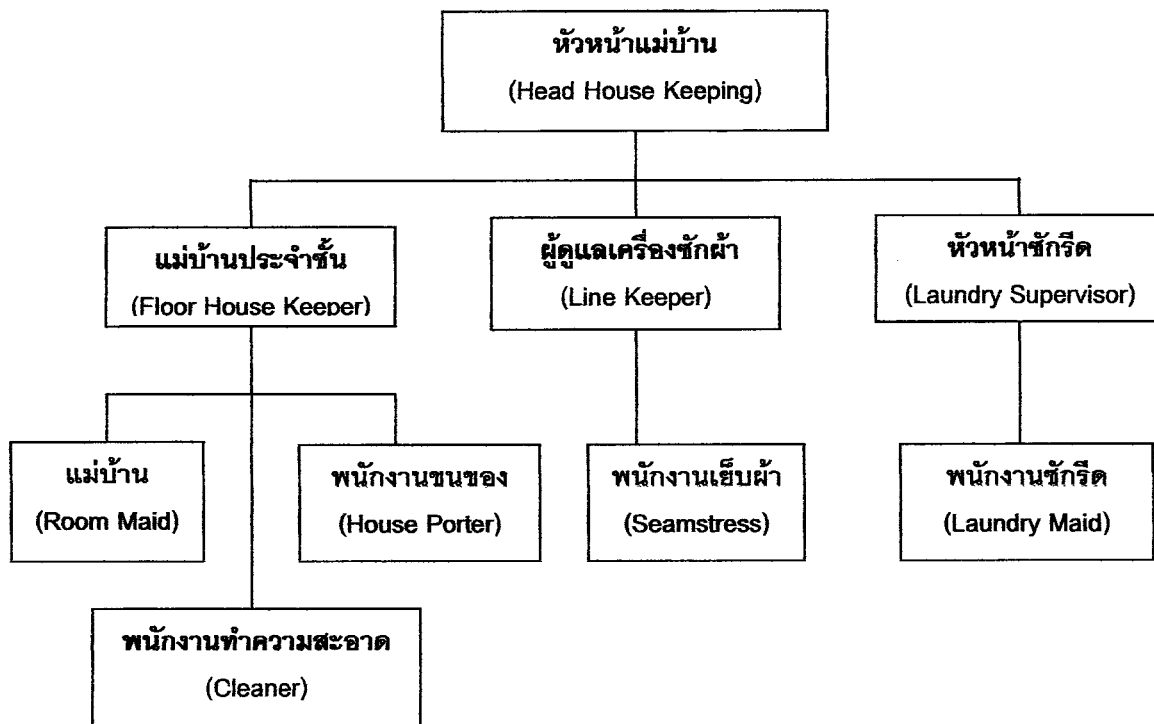
แผนภูมิที่ 2.2 แสดงการแบ่งหน่วยงานแผนกโถงส่วนหน้าของล็องสเดย์

1.2.4 ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

ฝ่ายแม่บ้าน เป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับการจัดเตรียมห้องพักทั้งหมดให้มีความสะอาด พร้อมที่จะรับแขกและขณะที่แขกอยู่ รวมทั้งดูแลความสะอาด สะอาด เรียบร้อย บริเวณสาธารณะของโรงแรมทั้งหมด เช่น ทางเดิน ห้องโถงห้องอาหาร ห้องจัดเลี้ยงต่าง ๆ เป็นต้น พนักงานในแผนกแม่บ้าน ประกอบด้วย

- หัวหน้าแม่บ้าน (HEAD HOUSE KEEPER) มีหน้าที่ การดำเนินงานทั้งหมด การบังคับบัญชา , มอบหมาย , ควบคุมงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย
- แม่บ้านประจำชั้น (FLOOR HOUSE KEEPER) มีหน้าที่ ดูแลรับผิดชอบงานประจำชั้น หรือส่วนที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบการทำความสะอาดห้องพักของแม่บ้าน และพนักงานทำความสะอาดที่อยู่ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งตรวจสอบสภาพของห้องพัก และรายงาน
- แม่บ้าน (ROOM MAID) มีหน้าที่ รับผิดชอบการเตรียมห้องพักแขก เช่น ทำความสะอาด , จัดเตียงนอน , เตรียมผ้าคลุม และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นภายในห้องนอน
- พนักงานทำความสะอาด (CLEANER) มีหน้าที่ ทำความสะอาด บริเวณที่สาธารณะทั่วไปของโครงการ สำนักงานของฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งบริเวณทางเดิน , ห้องโถง , ห้องอาหาร , ห้องจัดเลี้ยง ฯลฯ
- พนักงานขนของ (HOUSE PORTER) มีหน้าที่ เนื่องจากพนักงานแม่บ้านในห้องพักส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีพนักงานขนของที่จะต้องยกของที่หนัก ๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์ , ล้อเลี้ยงเสื้อผ้า ฯลฯ
- พนักงานดูแลเครื่องซักผ้า (LINER KEEPER) มีหน้าที่ รับผิดชอบคลังพัสดุเครื่องผ้า ส่งมอบผ้าที่สะอาดให้แม่บ้าน ตรวจสอบจำนวนผ้าที่สกปรก และจัดส่งไปซักรีด
- พนักงานเย็บผ้า (SEAMSTESS) มีหน้าที่ ซ่อมแซมเสื้อผ้า ตัดเย็บผ้า ในโครงการให้อยู่ในสภาพที่ปกติ
- หัวหน้าห้องซักรีด (LAUNDRY SUPERVISOR) มีหน้าที่ รับผิดชอบงานซักรีดของลงสเตย์ มอบหมายและควบคุมการทำงานของพนักงานซักรีด

- พนักงานซักรีด (LAUNDRY MAID) มีหน้าที่ ซักและรีดผ้าต่าง ๆ ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ทำ อาจจะเป็นเสื้อผ้าของแขกที่มาพักในล็องสเตย์หรือผ้าทั่วไปที่ใช้ในโครงการ

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายแม่บ้าน

1.2.5 ฝ่ายครัว (KITCHEN DEPARTMENT)

ฝ่ายครัวเป็นฝ่ายผลิตของโครงการ ในการจัดเตรียมปรุงอาหารแก่แขกในห้องอาหารของล็องสเตย์ บางโครงการจัดอาหารแก่พนักงานด้วย โรงแรมใหญ่ ๆ จะแบ่งงานเป็นส่วน ๆ โดยมีหัวหน้าแผนกเป็นคนรับผิดชอบ ส่วนโครงการเล็ก ๆ ฝ่ายครัวอาจมีพนักงานครัวไม่มากนัก พนักงานในฝ่ายครัว ประกอบด้วย

- หัวหน้าพ่อครัว (HEAD CHEF) มีหน้าที่ ดูแลจัดปรุงอาหารต่าง ๆ มอบหมายงานจัดเตรียมรายการอาหาร แนะนำและควบคุมงานแผนกต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว (ASSISTANT HEAD CHEF SOUS CHEF) มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว ในการดูแลและแผนกต่าง ๆ ให้ดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อย

- หัวหน้าแผนกครัวเย็น (LARDER CHEF หรือ CHEFGARDE MANAGER) มีหน้าที่ การปรุงและการจัดเตรียมอาหารชนิดเย็นและอาหารเรียกน้ำย่อย
- หัวหน้าแผนกผัก (VEGETABLE CHEF หรือ CHEF ENTERMETTION) มีหน้าที่ จัดเตรียมและปรุงอาหารผักต่าง ๆ อาหารประเภทแห้ง , ไข่ , เนยแข็ง เป็นต้น
- หัวหน้าแผนกซอส (SAUCE CHEF) มีหน้าที่ จัดเตรียมซอสปรุงทุกชนิดทั้งร้อนและเย็น
- หัวหน้าแผนกอบ (ROAST CHEF หรือ CHEF ROTISSEUR) มีหน้าที่ ทำอาหารประเภทอบและย่างทุกชนิด รวมทั้งน้ำซอสเกรวี่
- หัวหน้าแผนกปลา (FISH CHEF หรือ CHEF POISSONIER) มีหน้าที่ จัดเตรียมและปรุงอาหารประเภทปลา และซอสสำหรับปลา
- หัวหน้าแผนกขนม (PASTRY CHEF หรือ CHEF PATISSIER) มีหน้าที่ จัดเตรียมขนมของหวานทั้งเย็นและร้อน และเค้กต่าง ๆ
- ผู้ช่วยพ่อครัว (ASSISTANT CHEF หรือ COMMIS CHEF) มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยและจัดเตรียมอาหารให้พ่อครัวแผนกนั้น
- พนักงานล้างอุปกรณ์ครัว (POT WASHER หรือ CASSEROLLIER) มีหน้าที่ ทำความสะอาดอุปกรณ์ทุกชนิด
- พนักงานสั้มภาระในครัว (KITCHEN PORTER) มีหน้าที่ ทำความสะอาด และจัดอุปกรณ์ในครัวตามที่พ่อครัวมอบหมาย

1.2.6 แผนกคลังพัสดุ (STORE SECTION)

แผนกคลังพัสดุ มีหน้าที่ดูแลรักษาปริมาณของอาหาร เครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์ และเครื่องดื่มอื่น ๆ สำหรับฝ่ายที่จะต้องนำไปผลิตและจำหน่าย พืชอาหาร จะมีอาหารแห้ง อาหารสด จะจัดส่งไปยังฝ่ายครัวทันที ส่วนพัสดุเครื่องดื่มจะดูแลปริมาณ สุรา เบียร์ ไวน์ และเครื่องดื่มอื่น ๆ ให้เพียงพอต่อห้องอาหารต่าง ๆ จะเบิกไปจำหน่าย หน่วยงานนี้ต้องรายงานข้อมูลแก่ผู้จัดการอาหารและเครื่องดื่ม เพราะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริการอาหารและเครื่องดื่มพนักงานในแผนกคลังพัสดุ ประกอบด้วย

- ผู้ดูแลคลังพัสดุ (STORE KEEPER) มีหน้าที่ รับผิดชอบปริมาณคลังอาหารแห้ง ควบคุมการรับรอง จัดเก็บและการเบิกจ่ายพัสดุต่าง ๆ

- เสมียนคลังพัสดุ (STROE CHECK) มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยในการเบิกจ่าย รับของ จัดเก็บ บันทึกหลักฐานต่าง ๆ และตรวจสอบ
- ผู้ดูแลเหล้า / ไวน์ (CELLER MAN) มีหน้าที่ ดูแลรับผิดชอบเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่าง ๆ ควบคุมการรับและจัดเก็บเบิกจ่ายพัสดุ
- ผู้ช่วยผู้ดูแลเหล้าไวน์ มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเหลือ ให้การรับการเบิกจ่าย เครื่องดื่มจัดบันทึกหลักฐานต่าง ๆ เพื่อยางงานและตรวจสอบ

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงการแบ่งหน่วยงานฝ่ายบริการอาหาร

1.2.7 ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SERVICE DEPARTMENT)

เป็นฝ่ายที่ทำรายได้มากฝ่ายหนึ่ง มีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย การบริการอาหารเครื่องดื่มในห้องอาหาร บาร์ ห้องพักแขก พนักงานในฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม ประกอบด้วย

- ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & SERVICE MANAGER) มีหน้าที่ รับผิดชอบงานบริการ เกี่ยวกับอาหารทั้งหมดของโรงแรม มอบหมาย ควบคุมการทำงานของแผนกต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ และติดต่อประสานกับแผนกที่เกี่ยวข้อง

- ผู้จัดการห้องอาหารต่าง ๆ (OUTLET / RESTAURANT MANAGER) มีหน้าที่ รับผิดชอบงานบริการของห้องอาหารที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมพนักงาน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งติดต่อและประสานงานกับหน่วยงานอื่น
- หัวหน้าพนักงานบริการ (HEAD WAITER) มีหน้าที่ ดูแลงานประจำวันของห้องอาหาร ต้อนรับแขก มอบหมายเขตการทำงานให้แก่พนักงาน ผู้ได้บังคับบัญชา
- พนักงานบริการจุดบริการ (STATION WAITER) มีหน้าที่ รับผิดชอบในการต้อนรับแขก รับคำสั่งจากแขกและบริการอาหาร เครื่องดื่ม ในเขตที่ตนได้รับมอบหมาย
- พนักงานเดินอาหาร (COMMIS WAITER) มีหน้าที่ เป็นผู้ช่วยพนักงานประจำจุดบริการ ทำหน้าที่ส่งอาหาร ลำเลียงอาหารมาจากครัว และจัดเก็บอุปกรณ์ที่ใช้แล้ว จัดโต๊ะ และอุปกรณ์เครื่องใช้
- พนักงานเสิร์ฟไวน์ / เครื่องดื่ม (WINE / WAITER) มีหน้าที่ เสิร์ฟเครื่องดื่ม และไวน์ในห้องอาหาร เสนอแนะเครื่องดื่มอย่างเหมาะสมกับโอกาส
- พนักงานเสิร์ฟในห้องพัก (FLOOR / ROOM SERVICE) มีหน้าที่ เสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มให้แขกในห้องพัก
- แคชเชียร์ประจำห้องอาหาร (CASHIER) มีหน้าที่ บันทึกเงินที่ได้จากการบริการอาหารและเครื่องดื่ม จัดรวมบัญชีและรวบรวมยอดจำหน่ายของห้องอาหารนั้น ๆ
- ผู้จัดการบาร์ / เครื่องดื่ม (BAR / BEVERAGE MANAGER) มีหน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับการจัดการดูแลบาร์ และเครื่องดื่มให้ดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ตรวจสอบ สต็อกเครื่องดื่ม และมอบหมายงานแก่พนักงาน
- พนักงานบาร์ (BARTENDER) มีหน้าที่ จัดเตรียมบาร์ ผสมเครื่องดื่ม แก่แขกในห้องอาหาร บาร์ต่าง ๆ ตามที่แขกต้องการ
- พนักงานเสิร์ฟเครื่องดื่มในบาร์ (WAITER) มีหน้าที่ ต้อนรับแขก รับคำสั่ง เสิร์ฟเครื่องดื่ม ดูแลอำนวยความสะดวกและจัดเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ

1.2.8 ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

ฝ่ายช่าง มีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตัวอาคาร อุปกรณ์เครื่องมือทุกชนิด กระจายกระแสไฟฟ้า น้ำร้อน น้ำเย็น ซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์ให้เพียงพอต่อการใช้สอยจะขึ้นตรงกับผู้จัดการทั่วไปหรือผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป พนักงานฝ่ายช่าง ประกอบด้วย

- ช่างบำรุงรักษา (MAINTAINANCE ENGINEER) มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษา ซ่อมบำรุงอาคาร และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดีรวมทั้งจัดบันทึกงานซ่อมแซมต่าง ๆ
- ช่างไฟฟ้า (ELECTRICIAN) มีหน้าที่ รักษาซ่อมแซมเกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้า และจัดหาอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องตามความต้องการของหน่วยงานอื่น ๆ
- ช่างประปา (PLUMBER) มีหน้าที่ รักษาและซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์เกี่ยวกับการจ่ายน้ำทุกชนิด
- ช่างไม้ (CARPENTER) มีหน้าที่ จัดทำและซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ที่ใช้ไม้เป็นวัสดุทุกชนิด
- ช่างทาสี (PAINTER) มีหน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับการตกแต่งทาสีต่าง ๆ ที่จำเป็นของลงสเคย์
- พนักงานสวน (GARDENER) มีหน้าที่ ดูแลและจัดบริเวณลงสเคย์ ให้สวยงาม ในเรื่องต้นไม้ สนามหญ้า สวนดอกไม้ ที่ประดับทั้งภายในและภายนอกอาคาร

1.2.9 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย (SECURITY DEPARTMENT)

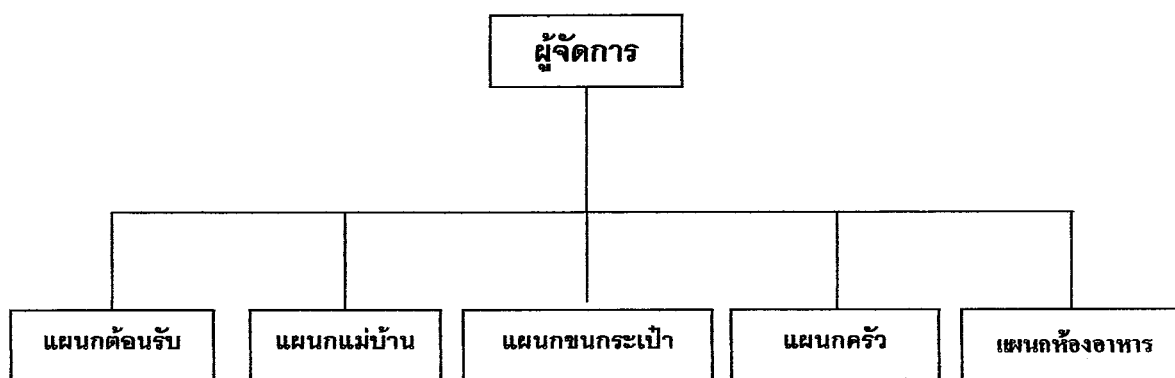
ฝ่ายรักษาความปลอดภัย รักษาความปลอดภัยของโรงแรม ทรัพย์สินของแขก ฝ่ายบำรุงรักษาและความปลอดภัย จะขึ้นตรงกับผู้จัดการทั่วไปหรือผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป พนักงานฝ่ายรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย

- หัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่ จัดทำรายงานการรักษาความปลอดภัยประจำ เสนอแก่ผู้จัดการ พร้อมทั้งควบคุม ดูแลและมอบหมายงานให้แก่พนักงานฝ่าย

- ผู้ช่วยหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่ ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยของ lồngสแตย์ และแขก ช่วยควบคุม ดูแล การทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย
- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีหน้าที่ ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยของ lồngสแตย์ และแขก ตรวจสอบไม่ให้นักภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาใน lồngสแตย์

การแบ่งหน่วยงานภายใน lồngสแตย์ขนาดเล็ก

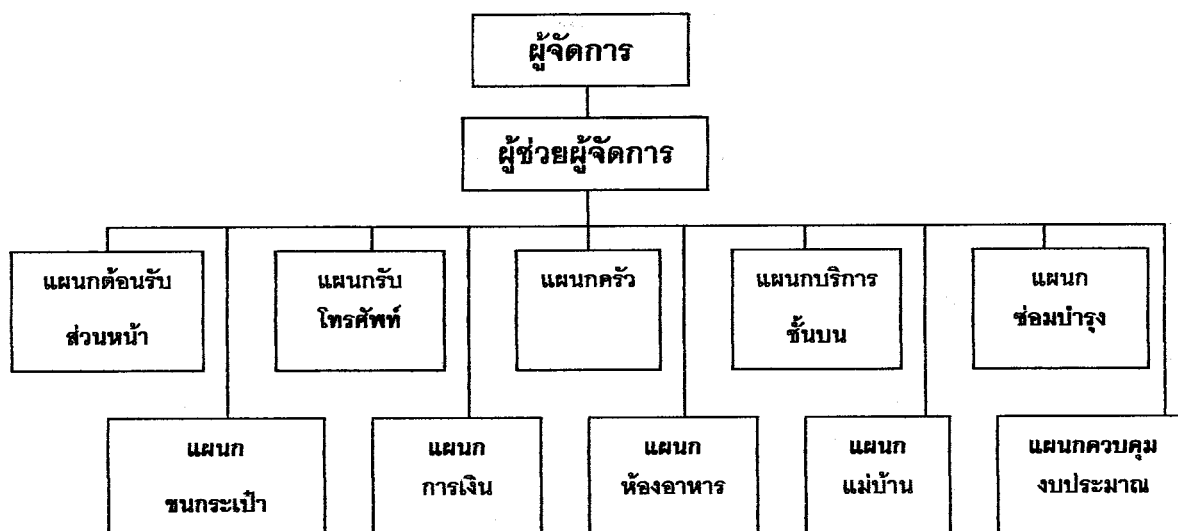
ใน lồngสแตย์ขนาดเล็ก มีพนักงานน้อย ดังนั้นพนักงานต้องทำหน้าที่หลายอย่าง เช่น พนักงานต้อนรับ นอกจากให้บริการแขกเกี่ยวกับการลง ทะเบียนแล้ว ต้องทำหน้าที่เป็นพนักงานรับโทรศัพท์ (OPERATOR) และพนักงานการเงิน (FRONT CASHIER) เมื่อแขกจะคืนห้องพักด้วย หรือพนักงานบริการอาหาร นอกจากจะเสิร์ฟอาหารในห้องอาหารแล้ว ยังต้องเสิร์ฟอาหารในห้องพักแขกด้วย และผู้จัดการต้องทำหน้าที่ด้านการเงิน พัสดุ และการจัดซื้ออาหาร เป็นต้น

แผนภูมิที่ 2.5 แสดงการแบ่งหน่วยงานของ lồngสแตย์ขนาดเล็ก

การแบ่งหน่วยงานภายใน lồngสแตย์ขนาดกลาง

เมื่อ lồngสแตย์มีขนาดใหญ่ขึ้น การกำหนดหน้าที่ของแผนกต่าง ๆ จะถูกแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน แต่ละแผนกมีหัวหน้าดูแลความรับผิดชอบ เนื่องจาก lồngสแตย์มีขนาดใหญ่ขึ้นและมีการบริการให้แก่แขกมากขึ้น ใน lồngสแตย์ขนาดกลางอาจมีผู้ช่วยผู้จัดการถึง 2 คน โดยทำงานสลับกันเป็นช่วงเวลา เพื่อให้การบริหารดำเนินไปโดยตลอด

แผนภูมิที่ 2.6 แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมขนาดกลาง

การแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมขนาดใหญ่

ในโรงแรมขนาดใหญ่ที่มีจำนวน 300 ห้องขึ้นไป การบริการจำเป็นต้องใช้พนักงานที่มีประสิทธิภาพเป็นจำนวนมาก มีการแบ่งแผนกต่าง ๆ รับผิดชอบงานในหน้าที่แยกย่อยไปหลายแผนก

การแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมมีลักษณะเดียวกับโรงแรม คือจะขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการ แต่อย่างไรก็ตาม ทุกโครงการจะมีหน่วยงานหลักที่เหมือนกัน ซึ่งหน่วยงานหลักทั้ง 6 หน่วยงานที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือ ฝ่ายจัดการและอำนวยความสะดวก , ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม , ฝ่ายแม่บ้าน , ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม , ฝ่ายครัว , ฝ่ายช่าง

2.3 ส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในโรงแรม

ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากส่วนประกอบต่าง ๆ อาจจำแนกได้เป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 ล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะเป็นห้องโถงพักรอขนาดใหญ่ด้านหน้า ประกอบด้วยบริเวณนั่งพักรอไปจนถึงส่วนต้อนรับ, แคชเชียร์, ประชาสัมพันธ์ รวมถึงบริเวณที่มีการเดินไปมาโดยทั่วไป และหน่วยงานอื่น ๆ ที่จะคอยให้บริการแก่แขกผู้เข้ามาพักในโรงแรม ห้องโถงควรจะเป็นที่ที่แขกสามารถจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่น ๆ ต่อไปได้ และโดยทั่วไปจะเป็นจุดศูนย์กลางของการ

หมุนเวียนของแขก ดังนั้นโถงนี้ควรจะเป็นส่วนแรกและสำคัญที่แขกจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับล็องสเตย์นั้น ๆ ดังนั้นจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องตกแต่งไว้ให้มีความสวยงามน่าประทับใจ

2.3.1.1 ขนาดของห้องโถง (SIZE OF LOBBY)

ขนาดของห้องโถงขึ้นอยู่กับขนาดของล็องสเตย์นั้น ๆ รวมถึงจำนวนของร้านค้าที่ให้เช่ากิจการบริการด้วย การออกแบบส่วนนี้ต้องคำนึงว่าส่วนนี้จะให้ความรู้สึกและมีความเหมาะสมกับแขกที่เข้าพักหรืออย่างไรขณะที่พักรออยู่ในล็องสเตย์ใหญ่ ๆ ห้องโถงเป็นส่วนที่จัดให้มีการออกแบบให้เป็นที่ยอมรับบริการทั้งหลายที่ลูกค้าต้องการ สำหรับในล็องสเตย์เป็นพื้นที่ที่แขกจะมาใช้ร่วมกันในตอนเย็นและเวลาอื่น ๆ เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โถงควรมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

- การออกแบบห้องโถง (LOBBY DESIGN)

เพื่อเน้นความสำคัญของล็องสเตย์ การออกแบบจึงต้องมีความโดดเด่นและมีความสง่า เป็นการสร้างบรรยากาศและกำหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักรอ จะไม่เป็นการสร้างปัญหาการสัญจร การวางชุดรับแขกควรวางในลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อที่ว่าแขกที่มาคนเดียวสามารถที่จะเข้าไปนั่งโดยไม่รู้สึกเขิน

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะของโถงพักรอ

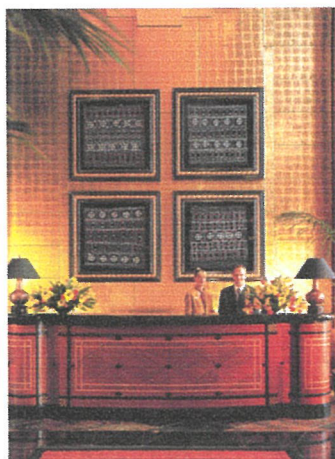
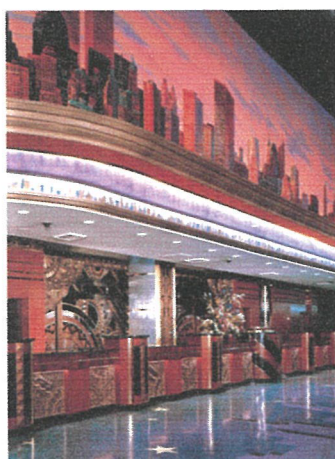
2.3.1.2 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ (FRONT OFFICE) ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดของโถงพักรอมาก เพราะการติดต่อรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถง การลงทะเบียน แคชเชียร์ และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามพนักงานที่เคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน (FRONT OFFICE) ซึ่งอยู่ด้านหลังได้โดยสะดวก แผนกต้อนรับควรจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในล็องสเตย์ และตำแหน่งของเคาน์เตอร์ควรอยู่

ในที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟต์ และบันไดขึ้นลงได้อย่างชัดเจน ทั้งแผนกต้อนรับ และแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจอยู่รวมกับแผนกลงทะเบียน นอกจากนี้ควรมี BELL CAPTAIN หรือ เคนเตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

- การออกแบบเคนเตอร์ส่วนหน้า

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นเคนเตอร์ตามยาวอาจแบ่งตามช่วงของเสา ควรจัดให้เห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนของแผนกนี้ด้วย ควรใช้ด้านหน้าของเคนเตอร์ที่ได้รับการออกแบบ และควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อนำถึงความสำคัญของเคนเตอร์และขอบเขตบริเวณ ส่วนนี้ควรมีการออกแบบให้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือ ขนาดสูงประมาณ 10 เซนติเมตรเพื่อการมองเห็นได้ชัดเจนในระยะจากทางเข้าและบริเวณพักคอยในห้องโถง

ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะของเคนเตอร์บริการส่วนหน้า

- สัดส่วนของเคนเตอร์

ลักษณะของเคนเตอร์ควรมี 2 ระดับ คือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืน เทียน สูงประมาณ 1.00 เมตร และสำหรับด้านในของพนักงาน สูง 75 เซนติเมตร สำหรับนั่งทำงาน และเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดินอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความต้องการความกว้างของเคนเตอร์เพื่อสะดวกในการยืนของไปมา ควรกว้างประมาณ 60 – 85 เซนติเมตร ส่วนหลังของเคนเตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพัก, ช่องใส่กุญแจ, กล้องใส่จดหมาย บอร์ดประชาสัมพันธ์ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรให้แขกมองเห็นเคนเตอร์ช่องเก็บเงินได้

- ขนาดของเคนเตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของห้องสแตย์

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของ

จำนวนห้องพักของลงสเตย์ (ห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ Front Desk (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	1.50	30.00

- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งเพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์ โดยสามารถจัดเป็นส่วนได้ดังนี้

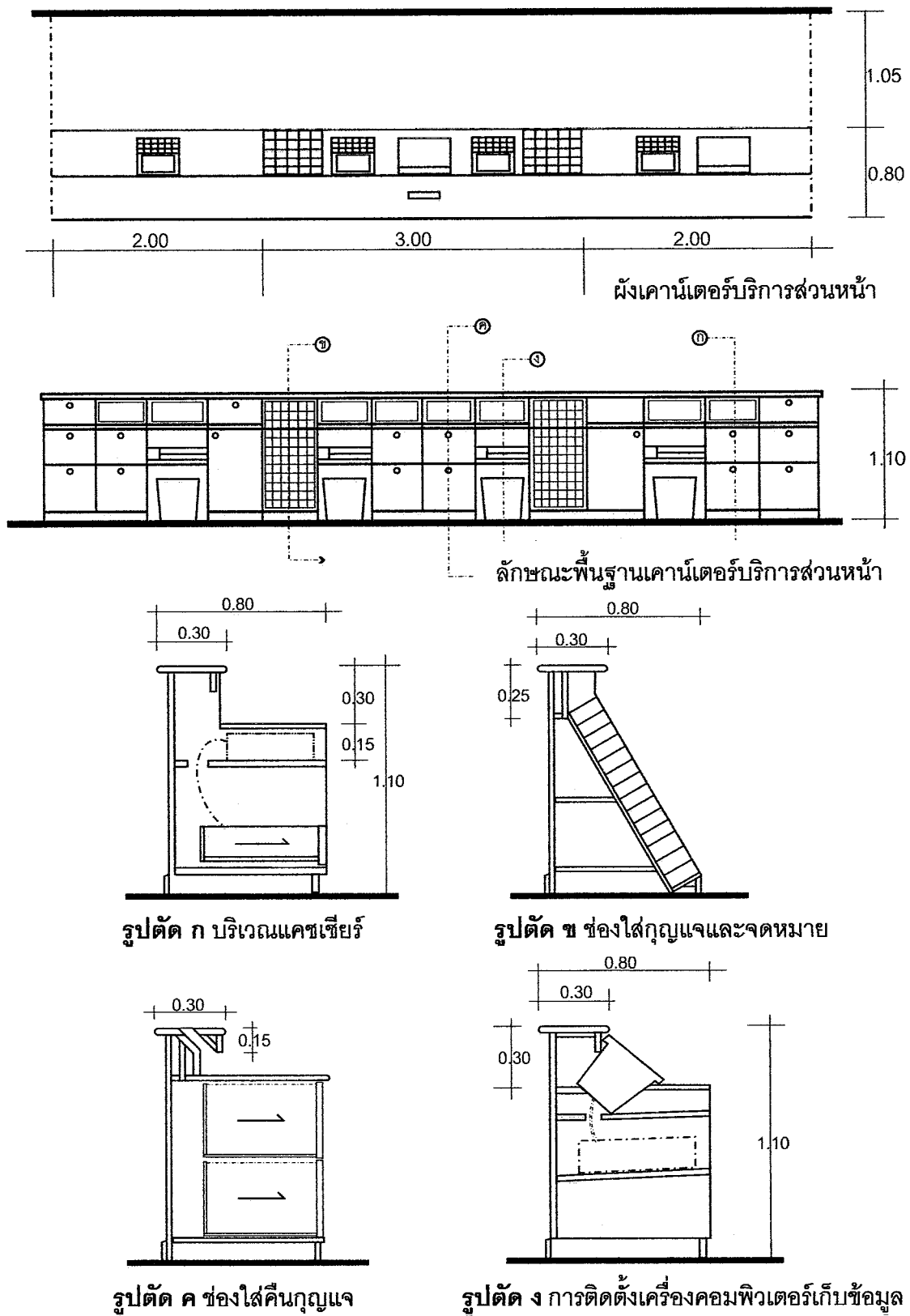
1. ส่วนธุรการ
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร
3. ส่วนแคชเชียร์

ตารางที่ 2.2 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วน

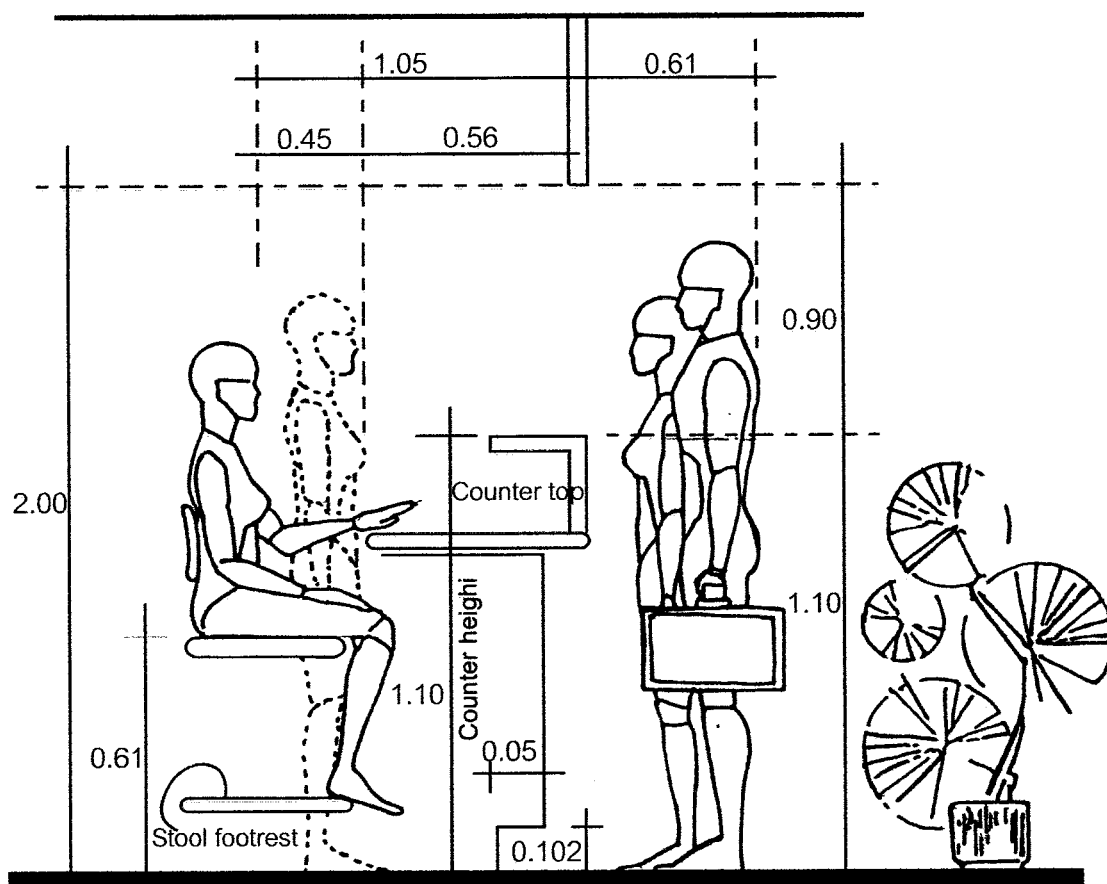
อุปกรณ์ EQUIPMENT	ประโยชน์ใช้สอย FUNCTION
1. ส่วนธุรการ - ชั้นตั้งแผงแสดงห้องพัก	- แสดงถึงว่าห้องพักนั้นว่างหรือมีคนพักอยู่หรือเปล่า การออกแบบอาจใช้รหัสที่เรียกว่า reservation slip ใบแผ่นนี้จะประกอบด้วยสีถึง 3 สี ซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อที่จะเห็นง่าย
- ชั้นแสดงข้อมูล	- การจัดเรียงชื่อแขก ที่มาพักตามลำดับอักษร ใช้คู่กับ reservation slip เพื่อให้รู้ว่าแขกพักที่ห้องไหน และสะดวกในการเก็บเอกสารของล่วงหน้าหรือการลงทะเบียน
- ช่องจำหน่ายเอกสาร (SALE TICKET BOX)	- กล่องใส่เอกสารของแต่ละห้อง เพื่อจะใช้ดูได้สะดวก ว่าห้องไหนมีแขกจองไว้แล้ว หรือว่างอยู่

ตารางที่ 2.2 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า (ต่อ)

อุปกรณ์ EQUIPMENT	ประโยชน์ใช้สอย FUNCTION
- ไปรษณีย์ภัณฑ์และกุญแจ (MAILS & KEY)	- ช่องใส่จดหมายหรือเอกสารต่าง ๆ และกุญแจจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหมายเลขห้องพัก เมื่อแขกออกไปข้างนอกกุญแจจะถูกจัดเก็บไว้อย่างดี
- คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก	- เป็นที่สำหรับเก็บกุญแจที่รับคืนจากแขกซึ่งอยู่ภายใต้ระบบรักษาความปลอดภัย
- ถาดหรือกล่องรับกุญแจห้องพัก	- เป็นที่สำหรับมอบกุญแจที่แยกฝาก หรือคืนกับโรงแรม
- ตู้เก็บเอกสาร (FILING CABINET)	- สำหรับเก็บเอกสารแบบฟอร์มต่าง ๆ และอุปกรณ์อื่น ๆ
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร - เครื่องโทรพิมพ์ (TELEWRITER)	- ใช้รับส่งข้อมูล เก็บบันทึกโทรศัพท์ทางไกล นำเรื่องจากเคาน์เตอร์ส่วนหน้าส่งต่อไปยังแผนกต่าง ๆ
3. ส่วนแคชเชียร์ - เครื่องคิดเลข (CALCULATOR)	- เพื่อคิดเงินรวมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแขก ถ้าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่จะให้คอมพิวเตอร์
- ที่เก็บเงินและของ	- เป็นลิ้นชักที่สำหรับใส่เงินและเอกสารสำคัญ
- มาตรฐานโทรศัพท์ (TELEPHONE MITER)	- มีเตอร์บันทึกจำนวนการใช้โทรศัพท์ของแขก เพื่อจะได้คิดรวมลงในบัญชีประจำวัน ภายในจะมีบริเวณสำหรับนั่งตรวจสอบบัญชี แยกต่างหากจากส่วนสำนักงาน

ภาพที่ 2.5 แสดงสัดส่วนของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

ภาพที่ 2.6 แสดงสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

2.3.1.3 ห้องน้ำสำหรับแขก

นับว่าเป็นอีกส่วนที่สร้างความสุขให้แก่แขกที่มาใช้บริการ ในด้านความสบาย ถูกอนามัยและสวยงามจากการตกแต่ง แต่ควรระวังในตำแหน่งทางเข้าของห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีพื้นที่เล็ก ๆ หรือทางผ่านสำหรับห้องน้ำสตรีเพื่อที่จะสามารถแต่งหน้าได้ ไม่ควรจัดให้อยู่ใกล้แผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่น ๆ

- ลักษณะสำคัญในการออกแบบห้องน้ำ

1. **มาตรฐาน** จำนวนของตัวชักโครก, ที่ปัสสาวะ, อ่างล้างหน้าจะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้
2. **แสงสว่าง** การให้แสงสว่างที่พอดีเหมาะสม สามารถช่วยลดความเสียหาย ลดการเกิดอุบัติเหตุได้

3. **การก่อสร้าง** ผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสก แต่พื้นไม่ควรปูหินอ่อนหรือผิวขัดมัน เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองเวลาเปื้อนน้ำ เพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียง และช่วยกลั่นกรองอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำความสะดวก ช่วงล่างควรสูงจากพื้น 15 เซนติเมตร และส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร
4. **การลดระดับเสียง** ใช้ผนังก่ออิฐกันห้อง เพื่อช่วยลดเสียงจากชักโครก และเสียงจากท่อน้ำ ประตูควรจะสามารถที่จะหมุนกลับโดยอัตโนมัติ เพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง
5. **การระบายอากาศ** มีความจำเป็นมาก เพื่อให้อากาศหมุนเวียนตลอด และไม่เกิดอากาศอับทึบ อาจใช้พัดลมดูดอากาศ
6. **อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบ** สำหรับส่วนสาธารณะ อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำควรมีความแข็งแรงกว่าห้องน้ำส่วนของห้องพัก การซ่อมแซมต้องทำได้ง่ายสะดวก

2.3.1.4 บริเวณสัมปทาน หรือบริเวณแบ่งเช่า

ส่วนต่าง ๆ ของบริเวณนี้ จะถูกออกแบบโดยผู้ที่มาเช่าสัมปทาน ซึ่งทำให้ทางเดินดูแปลกตา และน่าสนใจขึ้นอีก ทั้งทางเดินที่ได้จัดให้มีแสงไฟส่องให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นระยะแล้ว บริเวณนี้ควรอยู่ใกล้กับห้องโถงสามารถไปมาได้อย่างสะดวก

2.3.1.5 คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ปัจจุบันประเทศไทยมีร้านอาหารตะวันตก และให้ชื่อร้านเป็นภาษาต่างประเทศ ในการแยกประเภทของร้านอาหาร เช่น BAR, CAFÉ SERVICE ตลอดจน COFFEE SHOP เป็นต้น ดังนั้นจึงขอทำความเข้าใจเกี่ยวกับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อชี้ความแตกต่างของร้านอาหาร ดังนี้ COUNTER SERVICE เป็นร้านอาหารที่คล้าย COFFEE SHOP แต่มีอาหารบริการมากกว่าและแพงกว่า ใช้สถานที่บริการทั้งเคาน์เตอร์และโต๊ะที่รับประทานอาหาร

COFFEE SHOP บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม โดยมีการให้บริการตามโต๊ะของลูกค้าด้วย สามารถเลือกอาหารจากเมนู ส่วนของหวานจะตั้งเรียงไว้บนถาดใหญ่ในตู้โชว์ที่ดึงดูดสายตา ร้านอาหารนี้ค่อนข้างทันสมัยสำหรับผู้ที่มีรสนิยมสูงและความต้องการความสะดวกสบาย การตกแต่งใช้สีที่ผ่อนคลายบรรยากาศสนุกสนานเป็นกันเองไม่หรูหรา คอฟฟี่ช็อปมักจะเปิด

บริการตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะมีการจัดเคาน์เตอร์ไว้บริการเสมอ เพราะสะดวกในการรับประทานอาหารเช้าและเครื่องดื่ม คอฟฟี่ช็อป เป็นสถานที่ที่ต้องการความสบายจึงมีบุคคลหลายประเภท มีครัวต่างหากที่ใช้ปรุงอาหารเบา พื้นที่ครัวประมาณ 20 – 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อป

ภาพที่ 2.7 แสดงลักษณะของคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

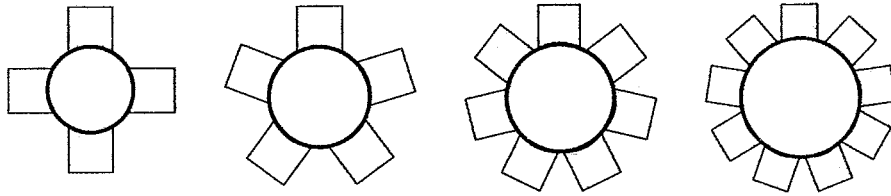
- ข้อคำนึงในการออกแบบ

1. **ไฟฟ้า** ไฟฟ้าเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดความน่าสนใจ และการใช้ไฟหลายสีเป็นการเน้นจุดสำคัญ การใช้ไฟที่เน้นโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว
2. **เพดาน** เพดานควรสูงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2.75 เมตร และต้องใช้วัสดุดูดเสียง ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึมมาจากเพดาน
3. **ผิวของผนัง** ผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยยิปซัมทนไฟ นอกจากนี้ยังมีผนังกระจก ไม้ โลหะ ผิดพลาสติกทาสีปิด หรือหินอ่อน เป็นต้น
4. **พื้น และผิวพื้น** ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียง ให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือก ส่วนใหญ่พรมทอมือจะมีราคาสูง การเลือกพรมต้องไม่หนาจนเกินไปเพราะจะทำให้การเดินรถอาหารยาก
5. **เครื่องเรือน** การออกแบบต้องสอดคล้องกับการตกแต่งภายใน และต้องให้เกิดความสบายในการนั่ง เพราะการรับประทานอาหารเช้า

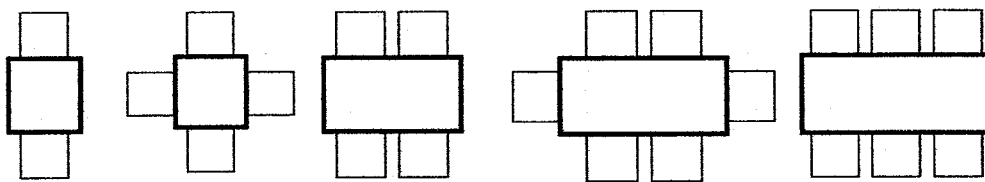
เวลาในการนั่งที่นาน การจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้น ผืนล่างคลุมยาวลง
ไป โดยมักจะเป็นผ้าสีอ่อน ส่วนบนคลุมด้านบนและสีที่เข้มเพื่อป้องกัน
การเปื้อน ซึ่งผ้าคลุมด้านบนนี้ต้องเปลี่ยนทุกครั้งหลังที่แขกรับประทานอาหาร
เสร็จ ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- **เคาน์เตอร์และสตูล** เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแต่
ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ ที่นิยมคือแบบตรง , แบบตัว U ส่วน
สตูลชนิดติดตายจะต้องห่างจากทางเดิน 55 – 60 เซนติเมตร
- **โต๊ะติดตาย** การจัดนั้นอาจนั่งได้ 2 – 3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถว
ประกอบโต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งติดกับ
ผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น การแก้ไข คือจัดให้
ฐานโต๊ะติดตายกับพื้น แต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความ
สะดวก
- **BOOTH** ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่แต่ควรมี
ขนาดพอที่ขาของผู้รับประทานจะไม่ชนกัน ซึ่งไม่ควรต่ำกว่า 60
เซนติเมตร และปกติความกว้างของโต๊ะจะประมาณ 75
เซนติเมตร ส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดความกว้างของไหล่
ของผู้นั่ง ซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนก็จะ
ประมาณ 60 เซนติเมตร ปกติ BOOTH อาจมีความยาว 1.10
เมตร สำหรับนั่ง 2 คน ถ้าหากเป็น BOOTH ที่ด้านหนึ่งติดกับ
ผนังจะต้องคำนึงถึงช่วงแขนของบริการที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่ง
ไม่ควรเกิน 1.20 เมตร
- **โต๊ะอาหาร** โต๊ะปกติมีขนาดใหญ่มาก ควรมี 4 ขา แต่ถ้ามีขนาด
ใหญ่มากจำนวนขาโต๊ะจะมากกว่านั้นก็ได้ วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจ
เป็นไม้, เหล็ก หรือพลาสติก พื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าจะ
เป็นด้านบนหรือด้านล่างวัสดุที่หน้าโต๊ะควรจะทำให้ทำความสะอาดง่าย
- **เก้าอี้** ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วลึกเท่ากับ 43 – 45 เซนติเมตร
ความเอียงของพนักพิง 3 – 5 องศา (ไม่นับความหนาของเบาะ
ความสูงของที่นั่ง 43 เซนติเมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 75 เซนติเมตร

- โต๊ะบริการ เป็นจุดบริการในเรื่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องปรุง ฯลฯ ปกติอัตราส่วน 1 จุด ต่อที่นั่ง 50 – 60 ที่นั่ง

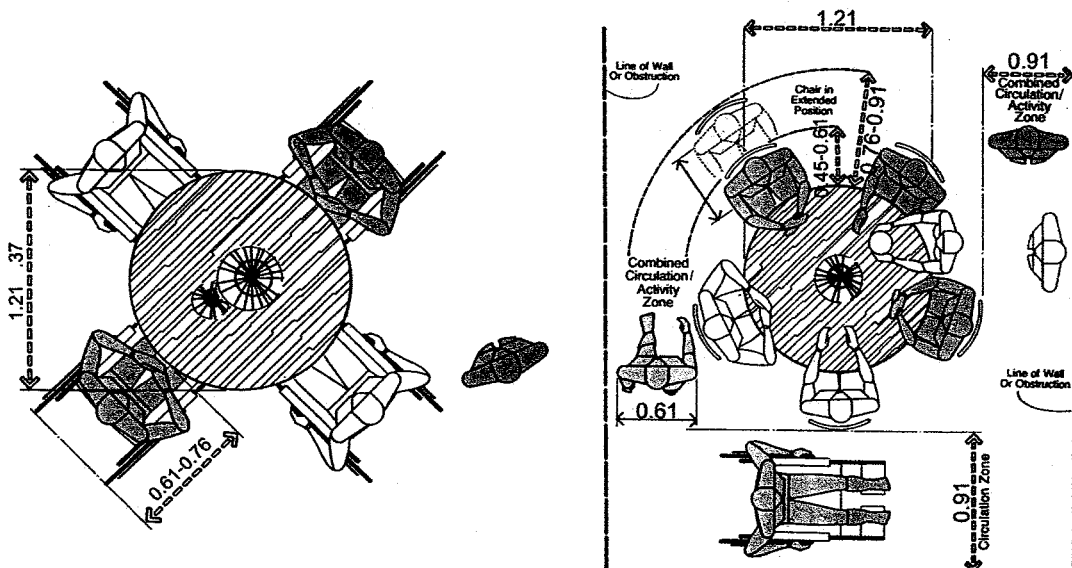

ภาพที่ 2.8 แสดงลักษณะการจัดโต๊ะอาหาร (โต๊ะกลม)

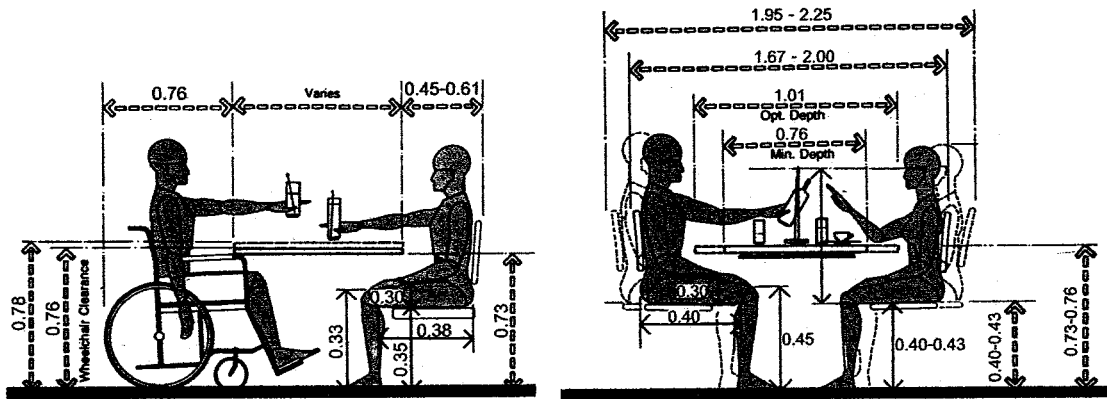

ภาพที่ 2.9 แสดงลักษณะการจัดโต๊ะรับประทานอาหาร (โต๊ะสี่เหลี่ยม)

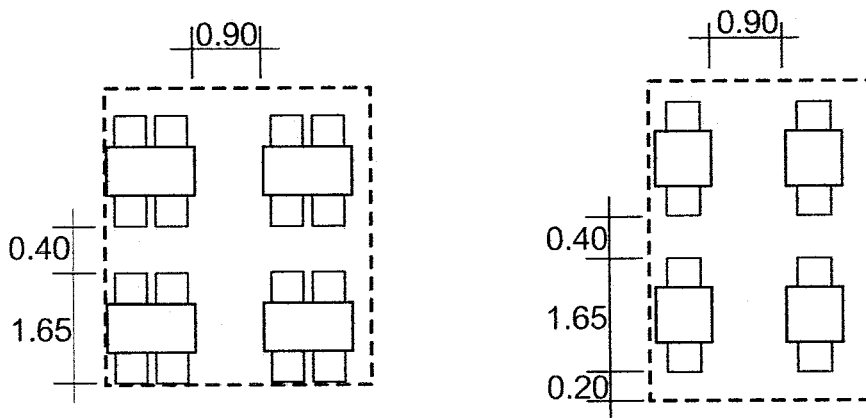
ระยะห่างระหว่างโต๊ะรับประทานอาหารแต่ละชุดทางเดินสำหรับ 1 คน ไม่ควรเล็กกว่า 45 ซม. ขนาดที่สะดวก 90 ซม.

ภาพที่ 2.10 แสดงผังพื้นที่ใช้สอยบริเวณส่วนรับประทานอาหาร

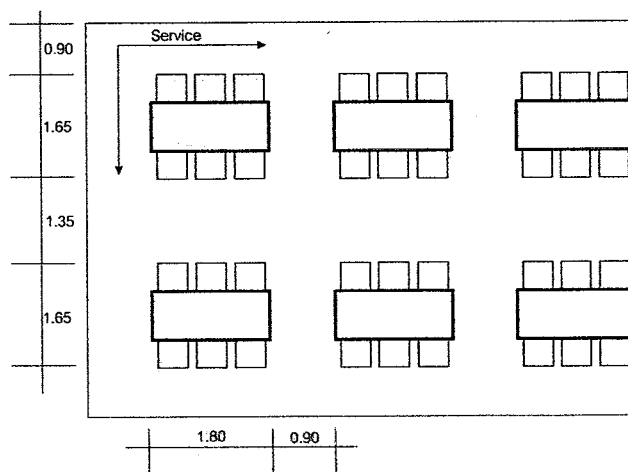

ภาพที่ 2.11 แสดงพื้นที่ใช้สอยบริเวณส่วนรับประทานอาหาร

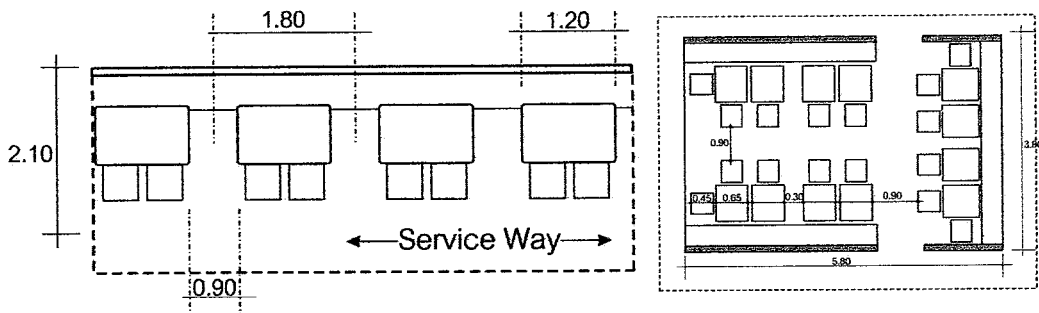

แบบ 4 ที่นั่ง

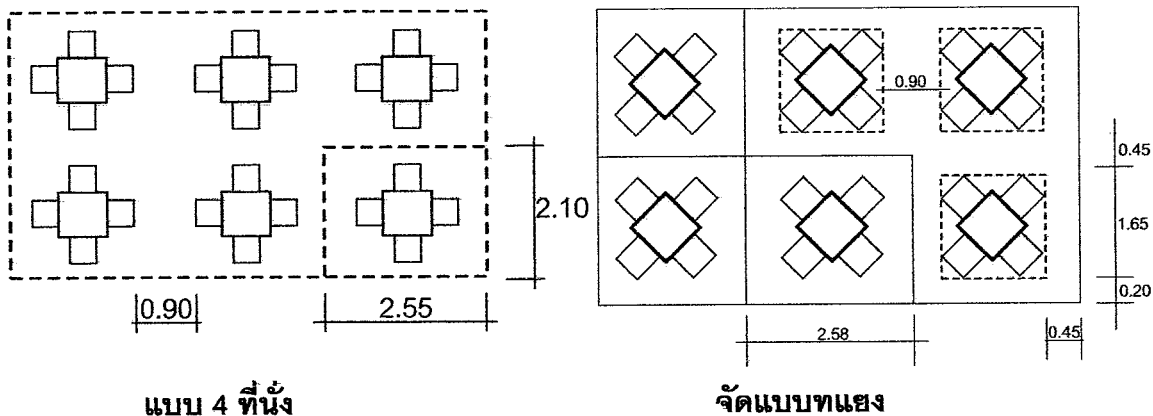
แบบ 2 ที่นั่ง

แบบ 6 ที่นั่ง

จัดแบบที่นั่งด้านหนึ่งติดผนัง

แบบ 4 ที่นั่ง

จัดแบบทแยง

ภาพที่ 2.12 แสดงระยะการจัดวางโต๊ะ

2.3.1.6 ห้องอาหาร (RESTERENT)

ห้องอาหาร หรือภัตตาคาร คือส่วนที่บริการอาหารและเครื่องดื่มคล้าย ๆ กับ คอฟฟี่ช็อป แต่ช่วงเวลาของการปิด - เปิด ไม่เหมือนกัน เช่น มื้อเที่ยง มื้อเย็น เป็นต้น การบริการอาหารจะต้องเป็นแบบประเพณีหรือประจำชาติ เช่น ภัตตาคารจีน ภัตตาคารฝรั่งเศส ภัตตาคารอาหารญี่ปุ่น ดังนั้นบรรยากาศในการตกแต่งจะต้องคล้องจองกับประเภทของอาหารเพื่อให้เกิดความสวยงามและหรูหรา การจัดเนื้อที่ใช้สอย แบ่งออกได้เป็น

1. ส่วนทางเข้า ในส่วนนี้จะโชว์อาหาร หรือเครื่องดื่มที่มีในเมนูอาหาร ทั้งที่ปรุงเสร็จแล้ว และที่ยังไม่ได้ปรุง หรือเป็นเพียงจุด DISPLAY หน้าร้าน เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้า ให้เกิดความต้องการเข้ามารับประทาน
2. ส่วนดื่ม (DRINKING AREA) ส่วนนี้จะอยู่ต่อจากทางเข้า มีลักษณะเหมือนเลาจน์ เป็นส่วนดื่มเพื่อเรียกน้ำย่อยก่อนที่จะเข้าสู่ส่วนรับประทานอาหาร การจัดเนื้อที่ในส่วนดื่มนี้ ควรจะให้แขกมองเห็นส่วนรับประทานอาหารได้การบริการ

เครื่องดื่มจะมีรถเข็น ซึ่งตกแต่งอย่างสวยงามมาแสดงวิธีการผสมเหล้าและเครื่องดื่ม เพื่อบริการแขก

3. ส่วนรับประทานอาหาร (DINNER AREA) ส่วนนี้จะอยู่ติดกับส่วนดื่ม และต่อเนื่องกับทางเข้าได้สะดวก การจัดที่นั่งมักเน้นที่นั่งแบบติดตาย (BOOTH) เพื่อให้เกิดรู้สึกกระชับเป็นส่วนตัวมากขึ้น หรืออาจมีแผงกั้นด้วยก็ได้ แต่ก็จะมีเครื่องเรือนแบบลอยตัว เพื่อที่จะขยับหรือเคลื่อนย้ายได้ในกรณีที่มีแขกมาเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ การบริการในส่วนนี้ อาจจัดให้มีรถเข็นอาหารซึ่งถูกตกแต่งอย่างสวยงามมาจอดเทียบโต๊ะแล้วแสดงการปรุงอาหารโชว์ให้ลูกค้าเห็นซึ่งเป็นการนำเสนออย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับส่วนบริการเครื่องดื่ม

นอกจากทั้งสามส่วนนี้แล้วส่วนที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก คือ การสัญจรของแขก ภายในภัตตาคารจะต้องหลีกเลี่ยงความแออัดในบริเวณทางเข้า และแคชเชียร์ ควรคำนึงถึงเนื้อที่เครื่องเรือน ฉากกั้น ไม่ควรกีดขวางทางเดิน และในส่วนการสัญจรของพนักงานก็จำเป็นจะต้องมีความสะดวกสบายต่อพนักงานที่บริการ เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างสะดวกไม่ติดขัด

ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะของห้องอาหาร

2.3.1.7 ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของลองสเตย์ เพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และมีความสะดวกสบายจะทำให้แขกผู้มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้น จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขก และดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไรแล้วจึงจัดสิ่งของที่แขกต้องการในการออกแบบตกแต่งภายใน

ภาพที่ 2.14 แสดงลักษณะของห้องพักแขก

- การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบห้องที่มีความต้องการมาก คือห้องที่มีลักษณะเป็นเตียงคู่ การออกแบบเรื่องการใช้สีของห้องควรเลือกใช้สีเดียวเพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจูงจากแขกผู้เข้ามาพักและยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไป ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของโรงแรม เพื่อผู้ที่ต้องการพักแบบที่สบายขึ้นและยังเป็นที่ซึ่งนักธุรกิจจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกัน และจัดปาร์ตี้เล็ก ๆ ระหว่างการประชุมใหญ่

ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วไป

- เตียงนอน โดยทั่วไปใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากเนื้อที่ไม่อำนวย จึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่

ตารางที่ 2.3 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดของ

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง (เมตร)	เนื้อที่ห้องพัก (ตารางเมตร)
SINGLE BED	1.00 X 2.00	65
DOUBLE BED	1.80 X 2.00	90
TWIN BED	1.00 X 2.00	100

ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบ

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (เมตร)	ขนาดความยาว (เมตร)
TWIN BED	0.95	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ตารางที่ 2.5 แสดงขนาดของเตียงนอน

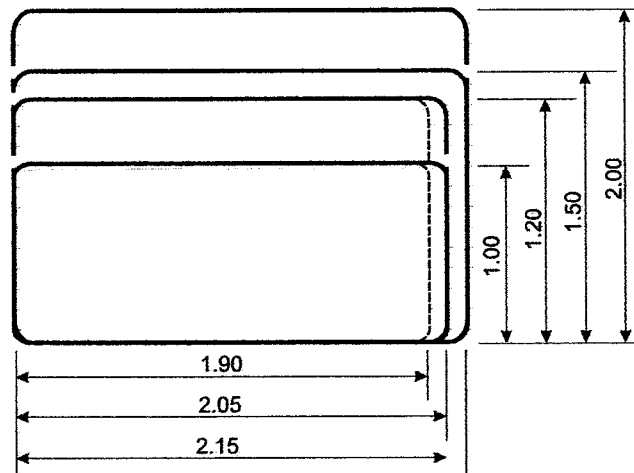
ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (เมตร)	ขนาดความยาว (เมตร)
TWIN BED	1.00	2.00
DOUBLE BED	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.53	1.90

ตารางที่ 2.6 แสดงขนาดความสูงของเตียง

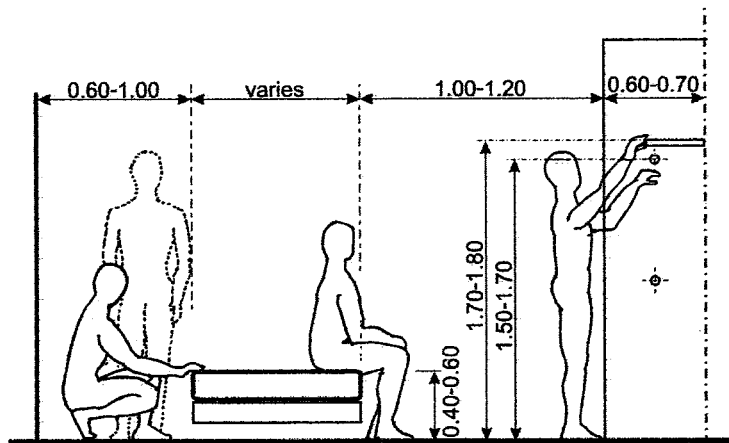
ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	ขนาดความสูง (เซนติเมตร)	ขนาดความสูง (นิ้ว)
ใช้กันทั่วไป	40 – 45	16 – 18
ใช้สำหรับคนแก่	50 - 60	22 - 24
คำนึงความสะดวก	50 – 60	22 – 24

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

1. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูง ต่อขนาดห้องพัก
2. ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน
3. มีความทนทาน ประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง
4. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาขยับตัว
5. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย ในการซ่อมแซม

ภาพที่ 2.15 แสดงขนาดของเตียงแบบ

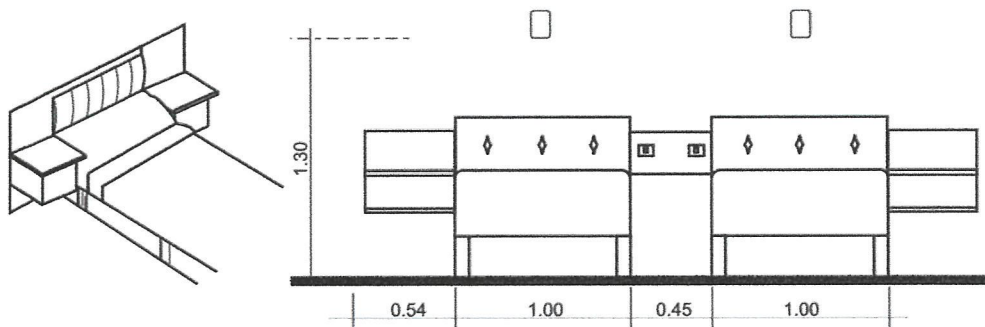

ภาพที่ 2.16 แสดงพื้นที่ใช้สอยของห้องพัก

- **แผงหัวเตียง (HEAD BOARD AND BOARDS)** แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญที่กันและรักษาหมอนแผ่นนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียง ติดกับเตียงหรือเป็นเบาะกันกันกระแทกควรป้องกันการถูกขีดข่วน เช่น กีบติดผม คราบน้ำมันใส่ผม ความสูงโดยทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตร สำหรับแผงปลายเตียงอาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อยและควรอย่าติดแน่นเพราะใช้เป็นที่จับเวลาเคลื่อนย้ายเตียง

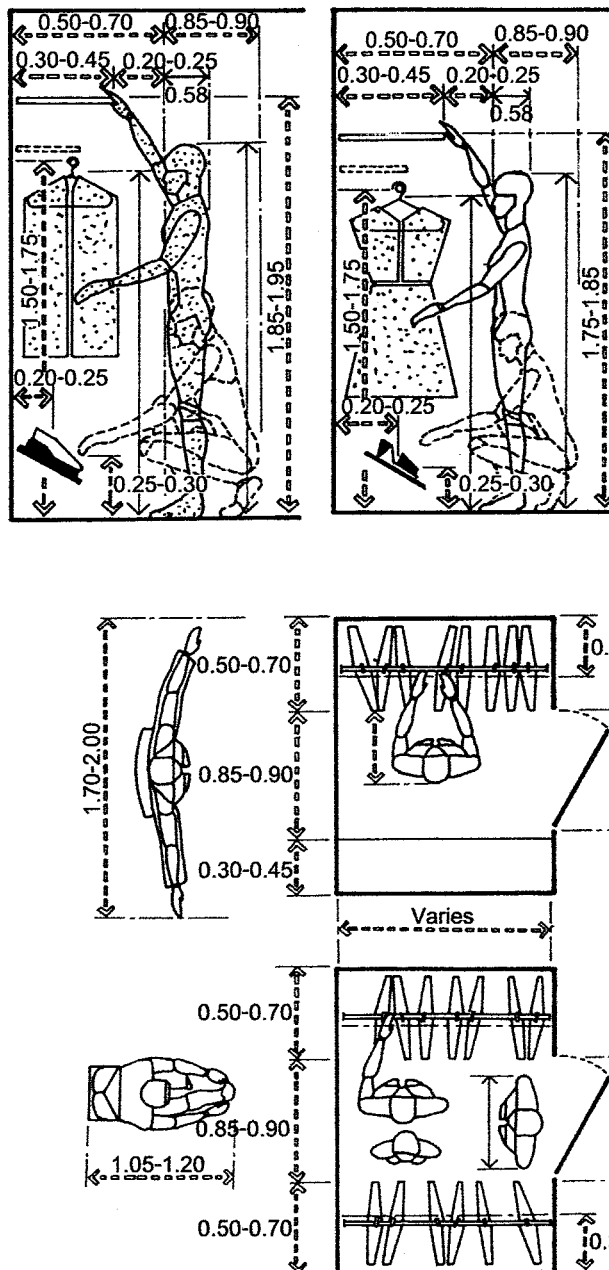

ภาพที่ 2.17 แสดงลักษณะของแผงหัวเตียง

ภาพที่ 2.18 แสดงขนาดสัดส่วนของแผงหัวเตียง

- **ส่วนตู้เสื้อผ้า** โดยปกติใช้เป็นที่ติดตายไว้ทางเข้าห้องพัก และใช้เป็นตู้เก็บสัมภาระเพื่อให้แขกได้ตรวจสอบสิ่งของก่อนจะออกจากห้องสแตย์ ความกว้างของตู้ประมาณ 50 – 60 เซนติเมตร รางแขวนภายในตู้ควรมีความสูงประมาณ 145.50 เซนติเมตร และราวควรอยู่ต่ำกว่าเพดาน 5 – 7 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการแขวนเสื้อผ้า บานตู้ควรเป็นบานเลื่อน บานพับ ภายในต้องมีแสงสว่างเพื่อสะดวกในการใช้ ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า
- **ชั้นวางของ (SHELVES IN CLOSET)** ถ้าตู้มีเนื้อที่พอมักจะมีชั้นวางของอยู่ภายในตู้เสื้อผ้าเพื่อวางของ ถ้าเป็นโรงแรมที่พักในระดัณ ๗ ควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

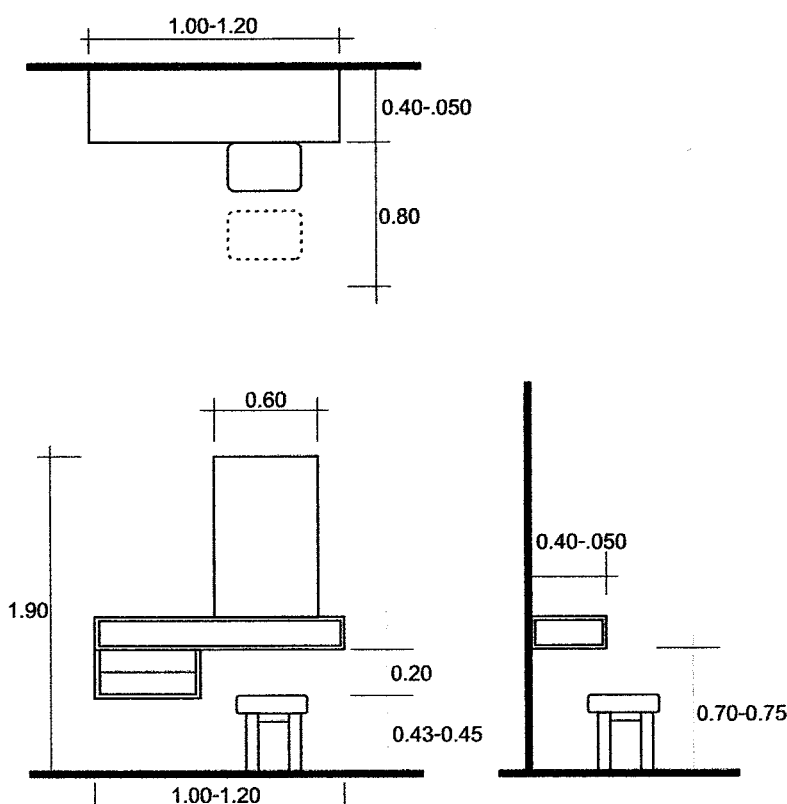
ภาพที่ 2.19 แสดงลักษณะและพื้นที่ใช้สอยของตู้เสื้อผ้าในห้องพัก

- **ลิ้นชัก** สำหรับโรงแรมควรจัดลิ้นชักสำหรับแต่งตัวหรือโต๊ะเขียนหนังสือ ลิ้นชักมีความสำคัญต่อแขกมากเพื่อเก็บของจุ๊กจิกเล็กน้อย เครื่องสำอาง เครื่องประดับ
- **โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE)** ความกว้างประมาณ 40 – 45 เซนติเมตร

ควรเป็นแบบติดตาย สูงประมาณ 75 เซนติเมตร ความสูงของเก้าอี้
ประมาณ 43 – 45 เซนติเมตร

ตารางที่ 2.7 แสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะ

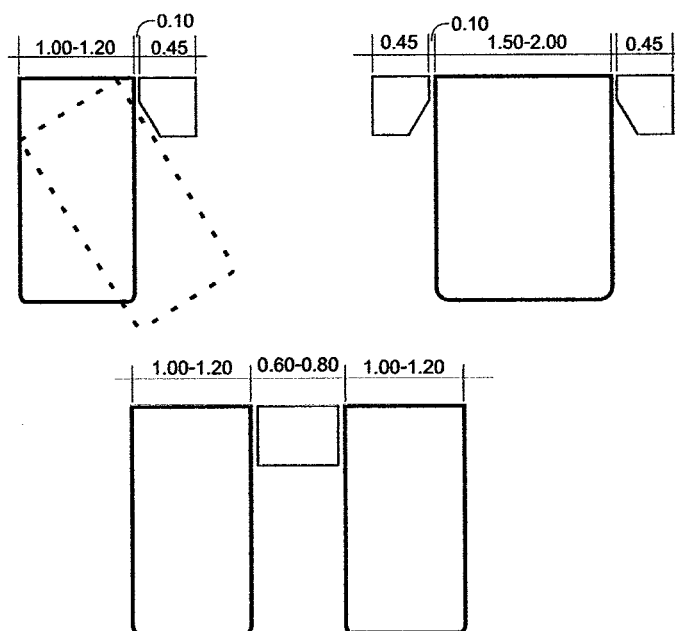
แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
1. มีแบบมากมายที่ให้เลือกใช้ 2. การออกแบบและใช้วัสดุที่ดีกว่า 3. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้าย 4. ใช้ต้นทุนในการผลิตสูง	1. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด 2. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อย 3. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม 4. ใช้ต้นทุนที่ถูกกว่าแบบเคลื่อนย้ายได้

ภาพที่ 2.20 แสดงลักษณะและขนาดสัดส่วนของโต๊ะเครื่องแป้ง

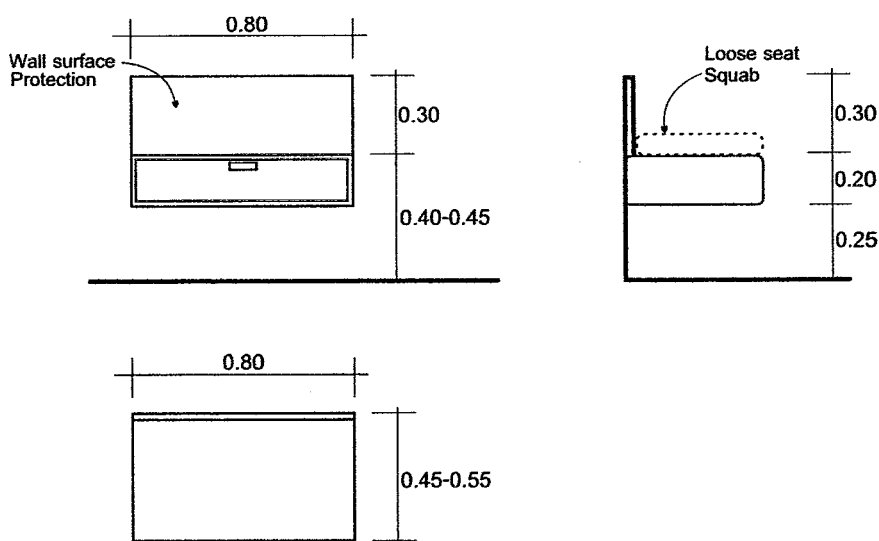
- โต๊ะข้างเตียง (NIGHT TABLE) ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพัก คือ อาจอยู่ระหว่างเตียงคู่ (TWIN BED) หรือข้างเตียงใหญ่ ส่วนมากจะจัดเป็นชุดรวมสวิตช์ไฟฟ้า, โทรศัพท์, วิทยุ และใช้วางโทรศัพท์ได้เช่นกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงของเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60 – 70 เซนติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้าย

ได้เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ความกว้างของโต๊ะประมาณ 37 – 45 เซนติเมตร ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียงใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดวางโต๊ะหัวเตียง

- **ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)** ควรมีความยาวประมาณ 75 – 90 เซนติเมตร ควรติดอยู่กับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร สำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

ภาพที่ 2.22 แสดงขนาดสัดส่วนของที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง

- **เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้** ประกอบด้วย
 - เก้าอี้แต่งตัว (DRESSING CHAIR STOOL)
 - เก้าอี้พักผ่อน (EASY CHAIR)
 - โต๊ะตั้งโคมไฟ (SIDE TABLE , TABLE LAMP)
 - โต๊ะกลาง (COFFEE TABLE)
 - ตะกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)
 - ที่เขี่ยบุหรี่ (ASHY)

- **สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ**
 - โทรศัพท์ (TELEPHONE)
 - โทรทัศน์ (TELEVISION)
 - วิทยุ (RADIO)
 - กริ่งที่กดเรียกบริการ , แผ่นป้ายบอกอัตราค่าห้องพัก ,แบบฟอร์ม 1 แผ่นประกาศกฎข้อบังคับของลงสเดย์

- **ห้องน้ำ**
 - ผนังห้องน้ำ ผนังด้านอ่างอาบน้ำจะปูกระเบื้องเคลือบจากของอ่างถึงเพดาน ผนังด้านอื่นฉาบปูนเรียบทาสี หรือวัสดุที่ดีกว่า เช่น VINYL WALL PAPER ก็ได้ ผนังด้านหลังโถส้วมปูกระเบื้องเคลือบ
 - พื้นห้องน้ำพื้นที่อาบน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อาบน้ำ การปูกระเบื้องต้องเอียงลาดเพื่อให้น้ำไหลลงท่อได้สะดวก
 - อ่างอาบน้ำที่มีฝักบัวขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 - 1.70 เมตร
 - อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลืองควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็น มีตัวตัดของก๊อกน้ำร้อน -น้ำเย็นโดยเฉพาะ
 - โถส้วมควรเป็นแบบยาวหรือแบบกลมเปิดข้างหน้า ที่นั่งเป็นพลาสติกแข็งสามารถยกขึ้นได้โดยไม่ล้ม หรือโถส้วมที่สำเร็จรูปตามท้องตลาด

- น้ำร้อนที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องปั๊มติดไว้ โดยเฉพาะเมื่อเวลาเปิดน้ำร้อนจะออกมาทันที สะดวกต่อการใช้งานเมื่อต้องการใช้
- ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำจะต้องมีอุปกรณ์ดังนี้
 1. กระจกเช็ดหน้า
 2. กระจกม้วนรวมทั้งที่ยึดกระจกสำหรับห้องส้วม
 3. ราวแขวนผ้าเช็ดตัว ราวที่อาบน้ำและที่โกส้วมอย่างละ 1 ราว
 4. มีผังกั้นแยกออกจากกัน
 5. ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบซิง หรือแบบวางซ้อนกัน
 6. ราวจับโครเมียมขนาด 60 ซม. อยู่เหนืออ่างน้ำที่ยึดราวต้องแน่นหนามาก
 7. ที่วางสบู่
 8. พรหมยางปูภายในอ่าง
- อ่างล้างหน้า ล้างมือ ที่วางสบู่ควรมีลักษณะที่สวยงาม สะดวกต่อการใช้งาน และการวางตำแหน่งของสุขภัณฑ์นี้เพื่อให้เกิดความสะดวก สบาย
- กระจกเงาขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 ถึง 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า
- เคาน์เตอร์ล้างหน้า ที่กั้นน้ำกระเซ็นด้านหลังควรใช้วัสดุทนน้ำ

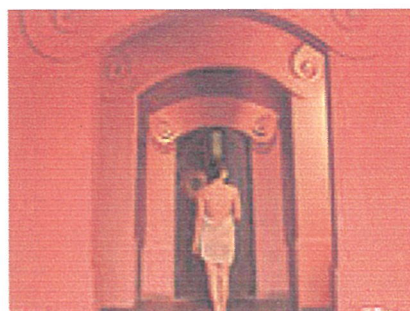
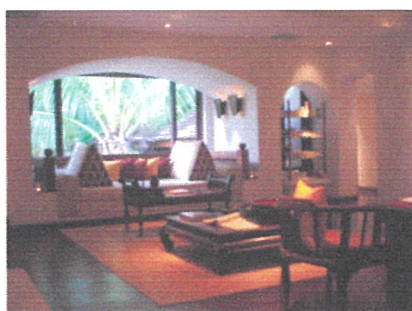
ภาพที่ 2.23 แสดงลักษณะห้องน้ำภายในห้องพักแขก

2.3.1.8 สปา (SPA)

ในปัจจุบันการเข้าสปาถือเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยในการบำบัด สุขภาพจึงมีผู้คนไม่น้อยที่นิยมบำบัดด้วยวิธีนี้ ยิ่งในปัจจุบันด้วยแล้วเรียกว่าเป็นกระแสนิยมเลยก็ว่าได้ และยังในลองสเดย์ด้วยแล้ว ซึ่งขึ้นชื่อว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับการบำบัดสุขภาพ การจัดสวน สปา ภายในลองสเดย์จึงเป็นจุดขายอีกจุดหนึ่งของโครงการ ยิ่งในประเทศไทยนั้นอุดมไปด้วยสมุนไพรมากมายที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบในการทำกิจกรรมบำบัดประเภทนี้จึงทำให้การทำสปามีหลากหลายวิธียิ่งขึ้น ซึ่งในส่วนบริการ สปาอาจจะแบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- โถงต้อนรับส่วนสปา (SPA LOBBY)

โถงต้อนรับ ใช้เป็นที่ติดต่อและพักคอย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการอำนวยความสะดวกในด้านการบริการและให้ข่าวสารแก่ผู้ที่มาใช้บริการ การจัดพื้นที่ของโถงต้อนรับโดยส่วนใหญ่มักออกแบบและตกแต่งให้มีความโปร่งใสสวยงาม อาจใช้เป็นที่พักรอพบปะก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งต้องอยู่ในตำแหน่ง ที่พบเห็นได้ง่ายหลังจากเข้ามา มีขนาด และความต้องการของพื้นที่ที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ มีส่วนที่นั่งพักคอยของผู้ที่มาติดต่อและผู้ที่มาใช้บริการ

ภาพที่ 2.24 แสดงลักษณะโถงต้อนรับส่วนสปา

- องค์ประกอบของส่วน SPA LOBBY

1. ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับ (RECEPTION COUNTER) คือส่วนที่ลูกค้าต้องมาติดต่อก่อนเข้ารับบริการ เพื่อติดต่อสอบถามและติดต่อการใช้บริการ คิดเงินค่าบริการ บริการทำบัตรสมาชิก มอบและรับคืนกุญแจล็อกเกอร์ ซึ่งอาจต้องใช้นักงานคนเดียวเพราะลูกค้าในบริเวณนี้ไม่มากนัก ส่วน RECEPTION COUNTER ประกอบด้วย

- พื้นที่แคชเชียร์ มีองค์ประกอบดังนี้

- เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับคิดเงินค่าบริการในแต่ละครั้ง หรือในการทำบัตรสมาชิก
 - ลิ้นชักเก็บเงินสำหรับเก็บเงินและทอนเงิน
 - ลิ้นชักเก็บของมีค่า
 - โทรศัพท์ สำหรับติดต่อกับฝ่ายต่างๆภายในโรงแรมหรือแขกที่โทรติดต่อมาจากภายนอก
 - เครื่องรูดบัตรเครดิต
2. พื้นที่ส่วนต้อนรับ มีองค์ประกอบดังนี้
- กล่องใส่แผ่นพับ สำหรับประชาสัมพันธ์และแนะนำในส่วนนี้
 - พื้นที่เขียนหนังสือ
 - ตู้เก็บเอกสาร
 - กล่องเก็บกุญแจล็อกเกอร์ เก็บกุญแจล็อกเกอร์ของผู้ใช้บริการ

ภาพที่ 2.25 แสดงองค์ประกอบของส่วนต้อนรับของสปา

- ส่วนเก็บเสื้อผ้า และเปลี่ยนเสื้อผ้า (DRESSING LOCKER)

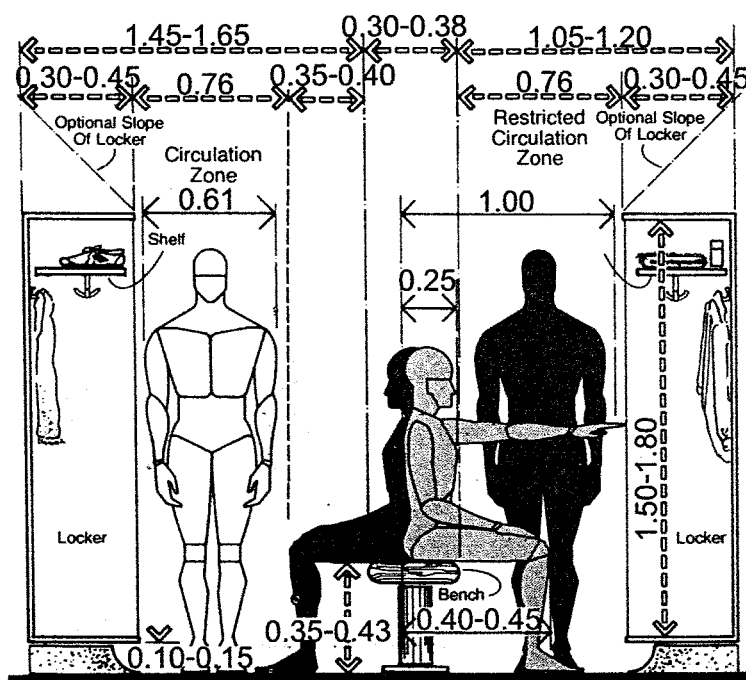
ในการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ ควรจะใส่เสื้อผ้าที่กระชับที่สุดเพื่อจะได้ถนัดและเหมาะสม ไม่ควรสวมเครื่องประดับต่าง ๆ เพราะอาจทำให้เกิดการสูญหายและเกิดอันตรายด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้า เก็บของที่มีค่าและสัมภาระที่เป็นส่วนตัว โดยแยกเป็นของสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรี ส่วน DRESSING LOCKER ประกอบด้วย

1. พื้นที่เก็บของล็อกเกอร์เก็บของสำหรับของมีค่าสัมภาระต่าง ๆ ของแขก
2. พื้นที่สำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า

3. กระจากงา อุปกรณ์แขวน ในบริเวณแต่งตัว

DRESSING LOCKER ควรมีเนื้อที่เฉลี่ย 14 ตารางฟุตต่อ 1 คน มีบริเวณสำหรับแต่งตัว และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น กระจาก น้ำพุดื่ม ที่วางของ เป็นต้น และควรมีล็อกเกอร์เผื่อไว้ 10 % ของจำนวน Locker ทั้งหมด ขนาดของ Dressing Locker มี 2 ขนาดคือ

1. กว้าง 0.30 ลึก 0.30 สูง 1.20 เมตร
2. กว้าง 0.30 ลึก 0.30 สูง 1.80 เมตร

ภาพที่ 2.26 แสดงขนาดสัดส่วนของส่วนเก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเสื้อผ้า

- ห้องนวด (Massage)

การนวด การดัด และการตัด เป็นเทคนิคที่ใช้กันมากทางกายภาพบำบัด โดยใช้ระบบข้อต่อและกล้ามเนื้อของร่างกาย ซึ่งถ้าใช้ไม่ถูกวิธีจะทำให้เกิดอันตรายจนถึงขั้นพิการได้ ปัจจุบันการนวดมีหลายรูปแบบด้วยกันในที่นี้ขอกล่าวเฉพาะการนวดที่เป็นที่นิยมใช้ในศูนย์สุขภาพเท่านั้น

ภาพที่ 2.27 แสดงลักษณะของห้องนวด

1. **การนวดแบบสวีดิช** ควรเข้าห้องอบความร้อน หรือห้อง ซาวน่าก่อน เพื่อเป็นการช่วยในการขับเหงื่อ เพราะหลังจากร่างกายมีความเหนียว ล้าจากการอบซาวน่าแล้วเมื่อได้รับการนวดแบบนี้จะทำให้ร่างกายรู้สึก ผ่อนคลายได้ดี ในการนวดแบบนี้จะให้เวลาประมาณ 60 นาที ขณะนวดจะมีทั้งหนักและเบาสลับกันไป โดยเริ่มนวดจากปลายเท้า เรื่อยขึ้นมาถึงไหล่ ห้องสำหรับนวดแบบนี้จะเป็นห้องขนาดเล็ก มีเตียง สำหรับนอนนวดและมักมีการเปิดเพลงเพื่อสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย ให้แก่ผู้บริการ
2. **การนวดโดยใช้น้ำมันอโรมา (Aroma Therapy)** เป็นการนวดโดย การใช้ Essential Oil คือน้ำมันที่มีความเข้มข้นสูงซึ่งสกัดจากพืชและ ผ่านกระบวนการลดความเข้มข้นลง เพื่อใช้สำหรับการนวดส่วนของ น้ำมันประเภทนี้จะมีสารผสมที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของ การใช้งาน
3. **การนวดหน้า** เป็นการเพิ่มออกซิเจนกับผิวหนัง ซึ่งตรงตามหลักวิชา การเรียกว่า O2 Marine Facial นอกจากให้ออกซิเจนแล้วยังมี ส่วนผสมของสาหร่ายทะเลที่เป็นตัวช่วยเพิ่มออกซิเจนให้รับโดยตรงอีกด้วยวิธี การนวดเริ่มจากการล้างหน้าด้วย Cleansing Milk แล้วเช็ดออก ด้วย Toner ซึ่งจะเป็นตัวกระชับและสมานผิว
4. **การนวดเท้า (Reflexology Massage)** เป็นการนวดเท้าแบบกดจุดซึ่ง คิดค้นขึ้นโดยชาวจีน ต่อมาชาวอังกฤษได้นำไปศึกษา ค้นคว้า และ พัฒนาจนเป็นรูปแบบของอังกฤษ ในปัจจุบันการนวดที่ให้นับเป็นการ

นวดที่มีประโยชน์แก่ร่างกายเป็นอย่างยิ่ง เพราะบริเวณฝ่าเท้าของเรา มีจุดซึ่งเชื่อมต่อการทำงานส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

5. การนวดแบบไทย (Thai Massage) เป็นการนวดที่จัดอยู่ในประเภท การนวด ดึง ดัด และการบีบเฟ้นเพื่อคลายความเครียดของกล้ามเนื้อ ผู้ถูกนวดจะรู้สึกโล่งสบาย ตัวเบา และหายปวดเมื่อยลักษณะการนวด แบบไทยนี้ผู้นวดจะทำการนวดโดยการใช้มือและอาจใช้น้ำมันบาง ประเภทเพื่อช่วยผ่อนคลายความเมื่อยและกล้ามเนื้อ

- อ่างน้ำวน (Jacuzzi , Whir pool Baths)

เป็นลักษณะที่ดัดแปลงจากการอาบน้ำแร่ น้ำร้อน คือ ถังน้ำวน เป็นน้ำร้อน ที่ถูกหมุนวนอยู่ภายในถังขนาดต่าง ๆ สามารถปรับน้ำที่พุ่งออกมาให้เป็นน้ำวน ปรับให้นวดตัว หรือปรับให้พุ่งได้ ประโยชน์ที่ได้รับจาก Jacuzzi ช่วยในการผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ใช้งานมาก ตลอดทั้งวัน ทำให้กล้ามเนื้อมีอาการคลายตัวจากการเกร็งตัว ทั้งยังช่วยพักผ่อนคลายได้มีความรู้สึกโล่ง ปลอดโปร่ง รวมถึงทำให้ผิวหนังสดชื่นขึ้นด้วย

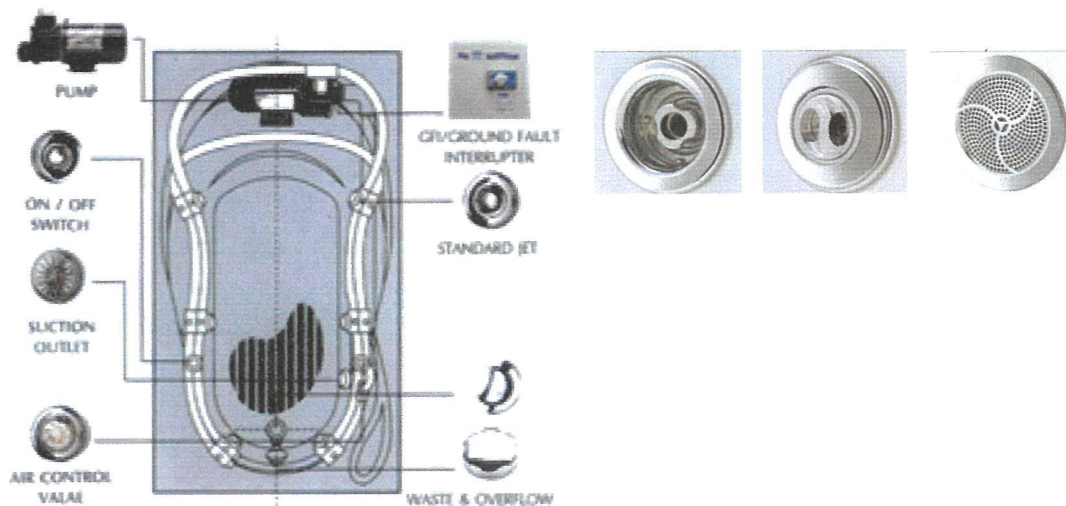
ลักษณะรูปทรงที่มีในปัจจุบัน คือ วงกลม วงรี รูปเหลี่ยม หรือแล้วแต่จะออกแบบ อาจอาจทำจากวัสดุประเภทไฟเบอร์กลาส , อ่างกระเบื้องเคลือบ, หินสังเคราะห์ ฯลฯ ความกว้างของอ่างโดยมากมีตั้งแต่ 1.20 เมตรขึ้นไป

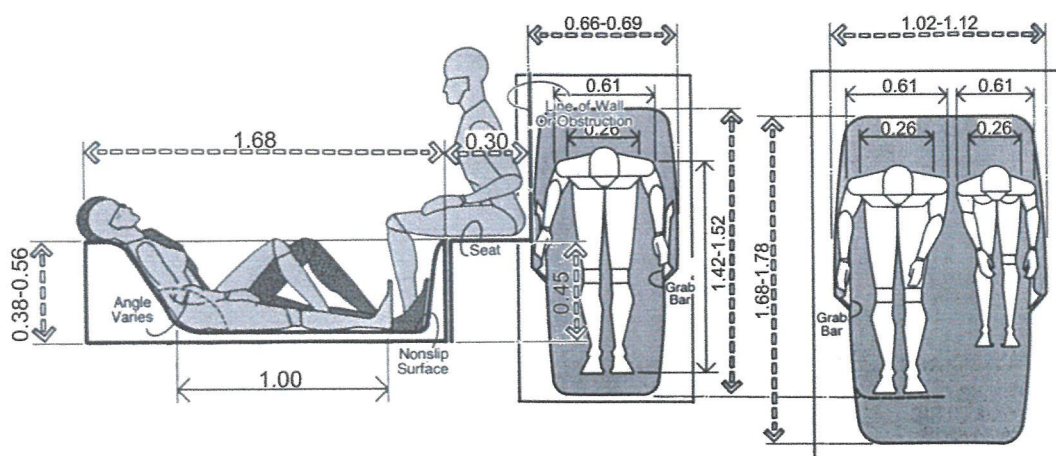
ภาพที่ 2.28 แสดงลักษณะของอ่างน้ำวนลักษณะต่าง ๆ

โครงสร้าง

1. อ่างไฟเบอร์กลาส โดยขอบอ่างนั่งได้
2. ระบบการให้น้ำวน (Support System)
 - 2.1 Pump
 - 2.2 Filter เป็นส่วนกรองน้ำหมุนเวียนใสสะอาด
 - 2.3 Heater ระบบท่อปล่อยอากาศให้น้ำวน
3. ระบบระบายน้ำเสีย รูปร่างอาจเป็นถังกลมตั้งตรง หรือสอปลงด้านล่างหรืออ่างรี ไม่นิยมทำอ่าง ไม่รูปสี่เหลี่ยม การทำอ่างจะตั้งเหนือพื้นดินแล้วนิยมยกพื้นบริเวณนั้นให้สูงเสมอขอบสระ

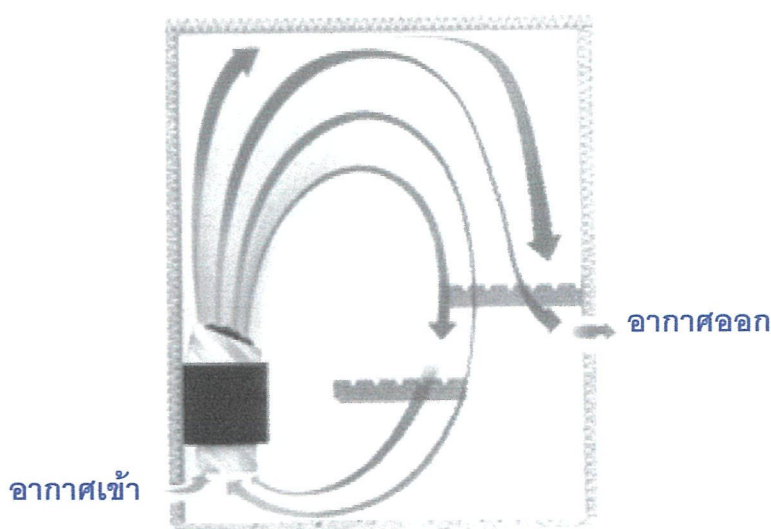
ภาพที่ 2.29 แสดงโครงสร้างภายในอ่างน้ำวนและอุปกรณ์ต่าง ๆ

ภาพที่ 2.30 แสดงขนาดสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยของอ่างน้ำวน

- ห้องซาวน่า (Sauna Room)

ซาวน่าเป็นวิธีอบตัวเพื่อสุขภาพพลานามัย โดยการใช้ความร้อนแห้ง (Dry heat Bathing) มีการให้ความร้อนได้หลายวิธี แต่ที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันนั้น เตาที่ใช้ไฟฟ้า ซึ่งได้รับความร้อนจากขดลวดไฟฟ้าที่อยู่ในเตาซาวน่าเผาหินชนิดพิเศษหรือ หิน Peridotite ให้เกิดความร้อนสะสมในตัว แล้วแผ่กระจายความร้อนกระจายออกไปทั่วห้อง ซึ่งความร้อนที่กระจายออกมา เป็นความร้อนแห้งนี้จะมีอุณหภูมิสูงกว่าความร้อนในห้องอบไอน้ำชนิดที่เรียกว่า “เตอรักซ์ บาธ” (Turkish bath)

ภาพที่ 2.31 แสดงลักษณะการไหลเวียนอากาศในห้องอบซาวน่า

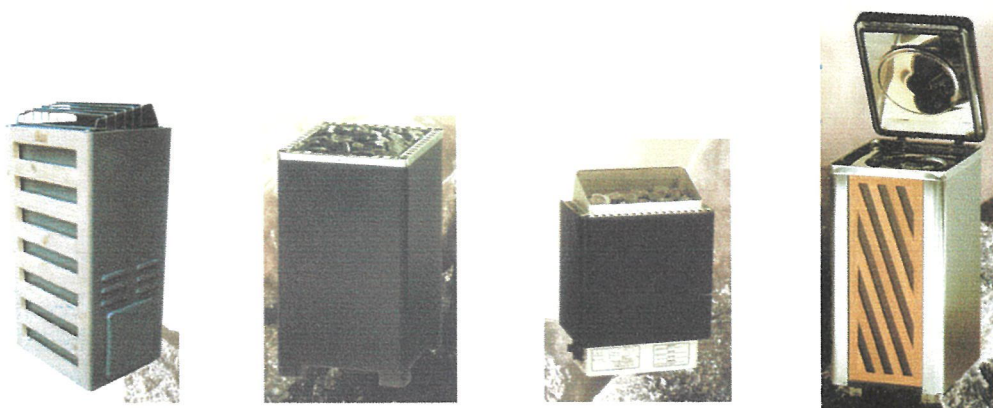
โครงสร้างของห้องอบซาวน่า ประกอบด้วย

1. **พื้นห้อง** อาจใช้พื้นที่เป็นแผ่นไฟเบอร์กลาสด้าน หรือแผ่นวัสดุเคลือบไม่มีรอยต่อ สามารถกันน้ำได้ และไม่สิ้นการใช้กระเบื้องเคลือบเซรามิกก็จัดได้ว่าเป็นพื้นที่ดี แต่จำเป็นต้องเชื่อมรอยต่อให้สนิทกันน้ำซึมลงสู่พื้นด้านล่าง ส่วนการใช้พื้นไม้ก็เป็นที่นิยมกันทั่วไป แต่มีข้อเสียที่ว่าเมื่อไม้เปียกน้ำจะทำให้ลื่น และไม้จะเก็บกลิ่นได้เร็ว ยากต่อการทำความสะอาด ไม้ที่ใช้ในการทำพื้นนี้นิยมใช้ไม้ที่ดูดความร้อนน้อย เช่น ไม้สน เป็นต้น ขนาดของไม้ที่ใช้คือ 1" x 3" ถ้าเป็น Outdoor Sauna จำเป็นต้องมีการทาสีกันน้ำหรือทำเสาค้ำก่อน แต่ถ้าเป็น Indoor Sauna ก็ไม่จำเป็น

2. **ผนัง** โครงสร้างของผนังห้องชาน้ำมีการวางโครงไม้ทาง นอน – ตั้ง กว้างช่องละ 0.40 - 0.60 บุนนวมกันความร้อน ซึ่งบุนนวมกันความร้อนที่ดีจะต้องสามารถเก็บความร้อนภายในไม่ให้รั่วออกมาสู่ภายนอก วัสดุที่ใช้ทำบุนนวมกันความร้อนมี 2 ชนิด คือ ไฟเบอร์กลาส ซึ่งทำจากใยแก้ว และแผ่น Rock Wood ซึ่งทำจากเศษหินเล็ก ๆ นำมาบั่นรวมกันเข้าเป็นผืนซึ่ง Rock Wood นี้จะอ่อนตัวและลึนกว่าไฟเบอร์กลาส การตกแต่งผนัง เลือกไม้ที่มีคุณภาพดีไม่มีตำหนิ มีความทนทานต่อความร้อนสูง และไม่บิดงอง่าย และไม้นี้จะต้องผ่านกรรมวิธีการอบ – ผึ่งเรียบร้อยแล้ว ไม้ที่นิยมนำมาทำผนัง คือ ไม้สน ไม้ซีดาร์ แดง และเหลือง เป็นต้น ขนาดของแผ่นไม้ที่ใช้ทำผนัง ขนาด 1" x 4" หรือ 1" x 6" ตีเข้าลิ้นตามแนวตั้งเพื่อให้รอยต่อผนังสนิทป้องกันความร้อนรั่วออกไปภายนอก
3. **ที่นั่ง** ทำด้วยไม้เพราะมีคุณสมบัติในการดูดความร้อนได้น้อย เช่น ไม้สน ไม้ซีดาร์ ไม้พลลาร์ เป็นต้น ความกว้างของที่นั่งโดยทั่วไปจะกว้าง ประมาณ 45 – 50 เซนติเมตร เพื่อให้เวลานั่งแล้วศีรษะจะได้ไม่ติดเพดาน โครงสร้างที่นั่งเป็นโครงไม้ขนาด 2" x 2" , 2" x 3" ตีเว้นช่องระแนงโดยเว้นห่างกันประมาณ 1 / 2" เพื่อการระบายอากาศ การติดตั้งอาจใช้ไม้ค้ำยันติดตั้งกับพื้น หรือทำเป็นชั้นลอยติดกับผนังด้านข้างเลยก็ได้ ลักษณะของที่นั่งอาจเป็นชั้นระบายตลอดแนว หรืออาจหักมุมเอียงสำหรับนอน และมีรางสำหรับยกพาดวางเท้าก็ได้ การจัดที่นั่งอาจจัดได้หลายวิธี เช่น รูปตัว U หรือตัว L ก็ได้ แต่ในกรณีที่จะจัดเป็นแนวชิดผนังด้านเดียว ความยาวของที่นั่งจะต้องไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร เพื่อให้ผู้ที่อาบน้ำสามารถนอนเหยียดได้อย่างสบาย
4. **เตาอบชาน้ำ** เตาอบชาน้ำ ถือเป็นหัวใจของห้องชาน้ำเพราะเป็นตัวให้ความร้อนแก่ห้องอบชาน้ำ ในปัจจุบันนี้มีการสร้างเตาชาน้ำแบบสำเร็จรูป โดยมีทั้งแบบใช้แก๊สและไฟฟ้า (แต่แบบที่ใช้ไฟฟ้านั้นดูจะเป็นที่นิยมมากกว่า)
 - เตาไฟฟ้า (Electric Stove) ในปัจจุบันนิยมใช้มากเพราะระบบการทำงานสามารถควบคุมได้ง่าย การติดตั้งสะดวกโดยเตาชนิดนี้จะมี

ช่วยลดความร้อนอยู่ด้านล่างและวางก้อนหินไว้บนภาคเหนือเตา ระบบการควบคุมการทำงานของเตาชาวนานี้ อาจอยู่ติดกับตัวเตาหรืออยู่ด้านนอกห้องก็ได้

- เตาแก๊ส (Gas Stove) โครงสร้างคล้ายกับเตาไฟฟ้าแต่ภายในเตาจะมีหัวสูบลำจ่ายแก๊สที่ใช้ คือแก๊สโพรเพนเหลว (Propane) การติดตั้งจะติดไว้ภายนอกห้อง
- เตาไม้ (Wood Stove) เตาชนิดนี้เกิดความร้อนขึ้นจากการเผาไม้ผืน ต้องใช้เวลาในการให้ความร้อนนาน แต่กลิ่นของควันไฟที่เกิดขึ้นจะช่วยให้บรรยากาศของการอบชาวนาตามแบบของชาวฟิลแลนด์โบราณ โครงสร้างของเตาเมื่อก่อนหน้านี้ทำด้วยอิฐและหินแม่น้ำ แต่ในปัจจุบันทำด้วยโลหะกันสนิม
- หินเผาไฟ (Stove Stone) หินถือว่าเป็นส่วนสำคัญของเตาอบชาวนา หินจะเป็นตัวรองความร้อน ให้น้ำ ให้มีไอน้ำของอากาศที่สลายต่อการหายใจ และให้ความร้อนที่สลายต่อร่างกาย หินที่ใช้ในการอบชาวนาเป็นที่มีความแข็ง เนื้อแน่น เป็นหินภูเขาไฟ ขนาดของหินที่ใช้จะมีขนาดเท่ากับกำปั้นมือ หินที่ใช้ในการอบชาวนาแบบฟินด์แลนด์ คือ หินแบลดเพอร์ไดโดท์ (Black Peridotite) ที่มีอยู่ในประเทศฟินด์แลนด์

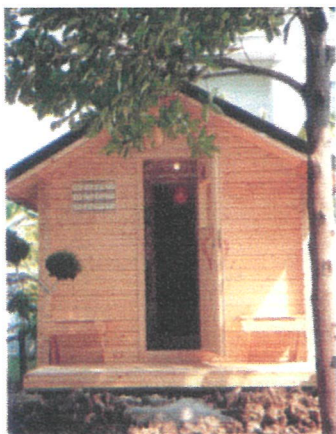

ภาพที่ 2.32 แสดงลักษณะของเตาอบชาวนาแบบไฟฟ้า

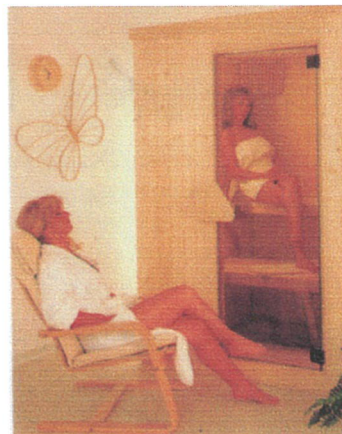
การแบ่งตามลักษณะที่ตั้งแบบชานาภายใน และภายนอก

1. แบ่งตามลักษณะที่ตั้งแบบชานาภายในและภายนอก

- ชานาแบบภายนอก (Outdoor) เป็นห้องชานาที่สร้างขึ้นมาเพื่อสัมผัสกับบรรยากาศของธรรมชาติโดยการเลือกที่ตั้งจะเลือกในมุมที่สงบไปด้วยธรรมชาติของต้นไม้หรือบริเวณสระว่ายน้ำ และชานาแบบภายนอกจะต้องมีห้องอาบน้ำและส่วนแต่งตัวอยู่ด้วยการสร้างห้องชานาแบบนี้จะต้องมีโครงสร้างของฐานรากและหลังคาเพิ่มขึ้น
- ชานาแบบภายใน (Indoors) เป็นห้องอบชานาที่สร้างขึ้นภายในอาคารจะติดตั้งอยู่ในบริเวณใกล้กับห้องอาบน้ำและส่วนเปลี่ยนเสื้อผ้าและแต่งตัว การสร้างห้องชานาแบบภายในจะใช้โครงสร้างของห้องที่ประหยัดกว่าห้องชานาแบบภายนอก เพราะไม่ต้องใช้โครงสร้างของฐานรากและหลังคา

ชานาแบบภายนอก (Outdoor)

ชานาแบบภายใน (Indoors)

ภาพที่ 2.33 แสดงลักษณะของห้องชานา

2. แบ่งตามลักษณะของการสร้างห้อง

- แบบ Prefabricated or Modular เป็นชานาที่มีโครงสร้างของห้องชุดขึ้นส่วนประกอบสำเร็จรูป มีส่วนประกอบของโครงสร้างห้อง ผนัง ความร้อน ผนัง เพดาน ที่นั่ง ประตู และเตาเผา โครงสร้างทั้งหมดจะสามารถประกอบเข้าด้วยกันได้ทันทีโดยใช้สลักเกี่ยว

- แบบ Precut Saunas เป็นแบบที่สร้างขึ้นตามความต้องการของพื้นที่ห้องที่มีอยู่แล้ว โดยมีการทำขึ้นประกอบชิ้นส่วนประกอบตามแบบขนาดที่ต้องการ
- แบบ Custom Saunas เป็นการสร้างห้องซาวน่าในรูปลักษณะคล้ายกระท่อมไม้ซุงชาวฟินแลนด์โบราณแต่มีโครงสร้างภายในเช่นเดียวกับซาวน่าโดยทั่วไป

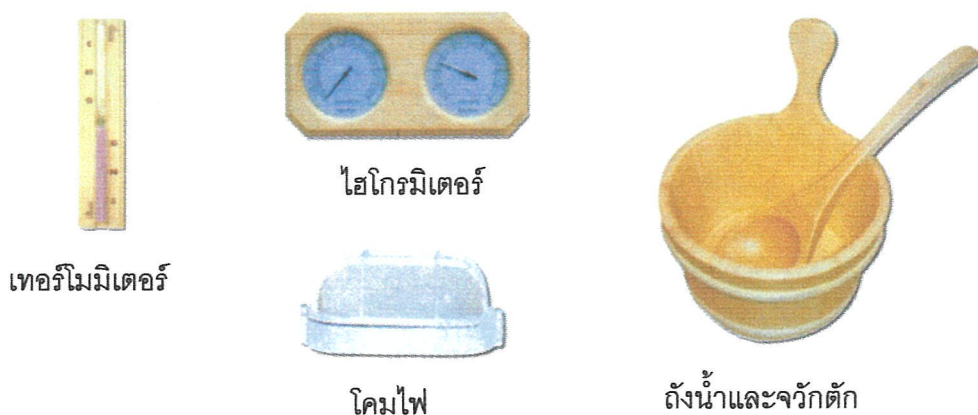
3. แบ่งตามลักษณะของการใช้ความร้อน

- Smoke Saunas เตาเผาหินใช้ความร้อนที่ได้จากการเผาไม้เมื่อเริ่มเผาไม้เปิดประตูไล่ควันไฟออกจากห้อง เมาหินจนกระทั่งร้อนแดงจึงนำไฟออก ปิดประตูเมื่อไล่ควันไฟออกจากห้องแล้วตักน้ำราดลงบนก้อนหินที่ร้อนแดงในลักษณะนี้จะเป็นการอบซาวน่าในระยะเวลาสั้น ๆ วิธีนี้การอบซาวน่าแบบชาวฟินด์แลนด์โบราณ
- Fume Sauna เป็นการให้ความร้อนแก่ก้อนหินที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส จนเกิดเป็นไอก๊าซทำให้ความชื้นภายในห้องหมดไป และอุณหภูมิภายในห้องสูงขึ้นอย่างรวดเร็วก่อนการเข้าอบ ซาวน่าควรเปิดประตูห้องระบายอากาศออก ในระหว่างเข้าอบซาวน่าใช้น้ำราดลงบนก้อนหิน
- Stove Sauna ด้านบนของเตาชนิดนี้ทำด้วยหินหรือโลหะครอบเพื่อให้ควันไฟออกไปทางปล่องระบายอากาศ ความร้อนจะผ่านออกมาทางช่องไฟทำให้หินมีความร้อนมากพอแล้วก็ปิดช่องไฟนั้น ถ้าต้องการความร้อนที่สูงขึ้นก็เปิดช่องไฟนั้นและราดน้ำลงบนก้อนหิน
- Town Sauna เป็นการให้ความร้อนแก่ก้อนหินโดยการใช้เตาไฟฟ้า โดยภายในเตาจะมีขดลวดความร้อนเพื่อให้ความร้อนต่อหิน

อุปกรณ์ประกอบการอบชาวน้ำ

เครื่องใช้ที่ประกอบการอบชาวน้ำ ประกอบด้วย

1. เทอร์โมมิเตอร์ เพื่อวัดอุณหภูมิในห้องอบชาวน้ำ
2. ไฮโกรมิเตอร์ เป็นเครื่องมือวัดความชื้นสัมพัทธ์ซึ่งอาจอยู่ร่วมกับเทอร์โมมิเตอร์ก็ได้
3. ถังน้ำและจวักตักน้ำ (Bucket and Ladle) ส่วนใหญ่ทำจากไม้
4. Vitas เป็นมัดกิ่งไม้ซึ่งนำมาจากก้านไม้ของไม้เนื้ออ่อน นำไปตากแห้ง การใช้โดยการนำไปจุ่มน้ำให้อ่อนตัวใช้ในการสลัดน้ำให้ทั่วระหว่างการอบชาวน้ำซึ่งจะช่วยให้ร่างกายมีการหมุนเวียนโลหิตที่ดี

ภาพที่ 2.34 แสดงอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องชาวน้ำ

2.4 การศึกษางานระบบ และเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างมาก มีการพัฒนาระบบต่าง ๆ ที่ใช้กับอาคารที่พักขึ้นมากมาย เพื่ออำนวยความสะดวกของผู้อยู่อาศัย ซึ่งในส่วนของ ลองสเตย์นั้นก็ได้มีการพัฒนาระบบต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าพัก ซึ่งในที่นี้จะขอล่าวถึงข้อมูลเชิงเทคนิคเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วยหลายประเภท ได้แก่

- 2.4.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก
- 2.4.2 ระบบปรับอากาศ
- 2.4.3 ระบบแสงสว่าง
- 2.4.4 ระบบเสียง
- 2.4.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

2.4.6 ระบบไฟฟ้า

2.4.7 ระบบอุปกรณ์อื่น ๆ

2.4.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน และภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบันระบบสื่อสารทั้งภายใน และภายนอกของโรงแรมจะใช้ระบบโทรศัพท์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. Private Manual Branch Exchange การใช้โทรศัพท์ เข้า – ออก กระทำได้โดยเชื่อมต่อระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านพนักงานต่อสาย โดยปกติช่วยการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้มากกว่า 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้กว่า 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
2. Private Automation Branch Exchange เป็นการติดต่อระหว่างภายนอก และภายใน หรือภายใน กับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติ หรือพนักงานต่อสายเหมาะสำหรับการใช้ในธุรกิจสำนักงาน ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
3. Private Manual Exchange & Private Automation Branch เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกเป็นระบบอิสระโดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การเรียกพนักงาน , การบริการรักษาความปลอดภัย , การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้
4. Intercom or Direct Speech System เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องทำงานสู่ห้องประชุม

ระบบโทรศัพท์ PABX เป็นระบบที่นิยมใช้ในธุรกิจ เนื่องจากมีการเพิ่มหรือกระจายสายภายในได้มากกว่าทั้งยังสามารถใช้ได้ในขณะที่มีการติดต่อเข้าไปในหน่วยงานอื่น ๆ

- การนำระบบ PABX ไปใช้พิจารณาได้จาก
 1. ปริมาณการใช้ การติดต่อจำนวนคู่สาย
 2. ระบบการติดต่อ ซึ่งดำเนินไปตามขั้นตอน
 3. ความต้องการอื่น ๆ
- การปฏิบัติตามหลัก PABX ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ ในหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะกำหนดหมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น

ห้องหมายเลข 11 บนชั้น 3 0311

ห้องหมายเลข 14 บนชั้น 4 0414

- **ตำแหน่งที่ควรติดตั้งโทรศัพท์** ตำแหน่งที่ติดตั้งควรจะคำนึงถึงการใช้นิยามฉุกเฉินและการรักษาบำรุงได้สะดวกเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่
 1. ในลิฟต์ / ห้องเครื่องลิฟต์
 2. ห้องวิทยุ / โทรศัพท์
 3. ห้องครัว / ภัตตาคาร / บาร์ / ที่เตรียมอาหาร
 4. ทุก 3-4 ชั้นในบริเวณชานพัก
 5. โถงต้อนรับ
 6. โถงห้องจัดเลี้ยง
 7. ส่วนพักคอยต่าง ๆ
 8. ห้องพนักงาน และส่วนทานอาหาร
 9. ฯลฯ

2.4.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศมีความจำเป็นมาก เนื่องจากประเทศไทยมีลักษณะอากาศค่อนข้างร้อน ระบบปรับอากาศจึงมีบทบาทต่ออาคาร โดยเฉพาะอาคารขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม โรงพยาบาล อาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ สำนักงาน และในแต่ละอาคารนั้นมีเนื้อที่ไม่เท่ากัน จึงจำเป็นต้องมีการคำนวณขนาดปริมาตรสถานที่ เพื่อการเลือกใช้เครื่องปรับอากาศอย่างเหมาะสมกับอาคาร ทั้งชนิดและขนาดของเครื่องปรับอากาศ และเพื่อจัดสรรพื้นที่ในการออกแบบ

2.4.2.1 ประโยชน์ของเครื่องปรับอากาศ

- ควบคุมอุณหภูมิในระดับสบายต่อผู้ใช้
- ควบคุมการไหลเวียนอากาศให้อยู่ในสภาพปกติ
- ควบคุมการไหลเวียนอากาศในอาคาร
- ป้องกันเสียงจากภายนอกและภายในอาคารได้เป็นอย่างดี

2.4.2.2 การแบ่งประเภทของระบบปรับอากาศ

1. การแบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ
2. การแบ่งตามระบบจ่ายความเย็นและระบบกระจายความร้อน

1. การแบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ ขนาดของเครื่องปรับอากาศที่พบโดยทั่วไป มี 3 ขนาด คือ

1.1 ระบบแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)

1.2 ระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE AIR CONDITION)

1.3 ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (CENTRAL TYPE CONDITION)

1.1 ระบบแอร์แบบชุด (PACKAGE AIR CONDITION) อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมด จะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว เหมาะสำหรับใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน เป็นต้น มีขนาด 0.5 ถึง 5 ตัน

ข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด (PACKAGE AIR CONDITION)

ข้อดี

- มีขนาดเล็กติดตั้งง่าย
- ราคาถูก เหมาะที่จะนำไปใช้ตามบ้านเรือนหรือสำนักงานขนาดเล็ก
- การบำรุงรักษาทำได้ง่าย โดยการถอดเครื่องปรับอากาศลงมาทั้งเครื่อง

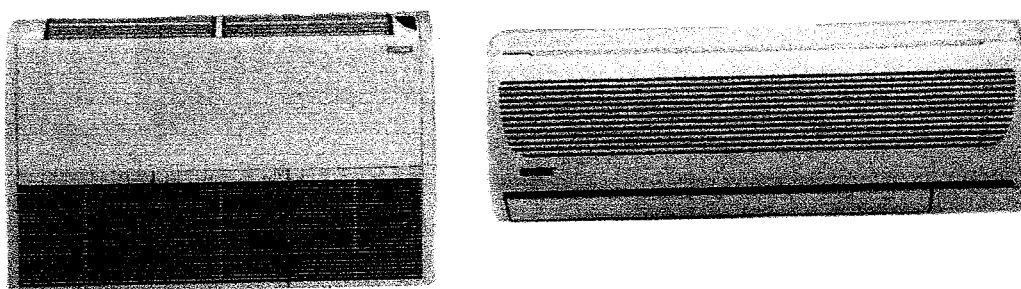
ข้อเสีย

- ถูกจัดให้ใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก
- การติดตั้งจะทำให้อาคารขาดความสวยงาม เพราะต้องเจาะผนัง
- มีเสียงรบกวนมาก

1.2 ระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE AIR CONDITION) เครื่องปรับอากาศที่มีการแยกส่วนทำความเย็นและท่อทำความเย็นไว้ในบริเวณปรับอากาศ กับหน่วยงานระบบความร้อน (ชุดท่อระบายความร้อน เครื่องอัดความดัน) ซึ่งเป็นส่วนระบายความร้อนไว้ภายนอกบริเวณเครื่องปรับอากาศ เชื่อมต่อกันด้วยท่อน้ำใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก จนถึงขนาดใหญ่ เช่น ห้องทำงาน สำนักงาน หอประชุมที่ไม่ใหญ่มากนัก มีขนาดตั้งแต่ 1.5 ตัน ถึง 60 ตัน มีการส่งลม 3 แบบ คือ

- เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่า ใช้ตั้งกับพื้น

- **เครื่องส่งลมชนิดตั้ง** มีท่อต่อออกไปแบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่ เพราะสามารถให้ท่อลมจ่ายแอร์ไปตามที่ต่าง ๆ ได้ตามต้องการ
- **เครื่องส่งลมชนิดนอน (ต่อท่อลม)** จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ ถ้าต่อท่อลมก็สามารถจ่ายแอร์ไปในที่ต่าง ๆ เครื่องส่งความเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อไม่มีตั้งพื้นหรือเมื่อต้องการให้เครื่องอยู่สูงระบบที่แขวนอยู่ในช่วง 2 – 3 เมตร สูงมากก็ไม่ดี เพราะลมไปเป่าลมร้อนระดับบน ๆ ลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปจะเป่าโดนคน

ภาพที่ 2.35 แสดงลักษณะของเครื่องปรับอากาศระบบแยกส่วน

ข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE AIR CONDITION)

ข้อดี

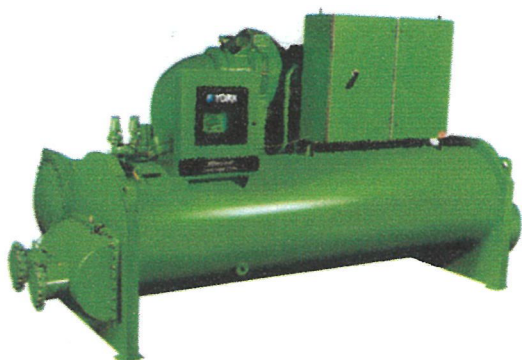
- เครื่องเดินเรียบเพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียงจะอยู่ภายนอกอาคาร
- มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่
- หน่วยทำความเย็นสามารถออกแบบให้สวยงามได้

ข้อเสีย

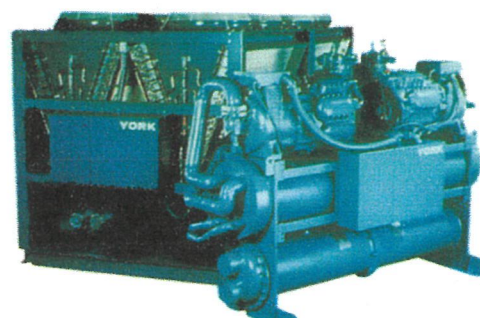
- มีท่อน้ำยาระหว่างหน่วยทำความเย็นกับหน่วย ระบายความร้อนทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร
- ความร้อนสามารถแทรกซึมเข้าไปในท่อต่าง ๆ ได้ทำให้ประสิทธิภาพลดลง
- การกระจายอากาศไม่ทั่วถึง

1.3 ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (CENTRAL TYPE) เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ เรียกอีกอย่างว่า “Chilled” หรือ Chilled Water System แบ่งการทำงานเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- **เครื่องชิลเลอร์ (CHILLED WATER SYSTEM)** คือ เครื่องทำความเย็น ประกอบด้วยอุปกรณ์ 4 ส่วน คือ
 1. คอมเพรสเซอร์ มี 2 แบบ คือ แบบลูกสูบ และแบบหอยโข่งสำหรับขนาดเครื่อง 120 ตันขึ้นไปจะใช้คอมเพรสเซอร์แบบหอยโข่งซึ่งมีราคาแพงกว่าแต่จะช่วยลดการสั่นสะเทือน และสามารถเกิดคอมเพรสเซอร์ไว้นในส่วนทำความเย็น และส่วนระบายความร้อนได้เลยสามารถประหยัดเนื้อที่ได้มาก
 2. ส่วนระบายความร้อนซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง
 3. ถังลดความดัน
 4. ส่วนทำความเย็นซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลางเครื่องต้องตั้งในที่โล่ง หรือที่เครื่องสามารถระบายความร้อนออกนอกได้โดยสะดวก

เครื่องทำน้ำเย็นชนิดหอยโข่ง

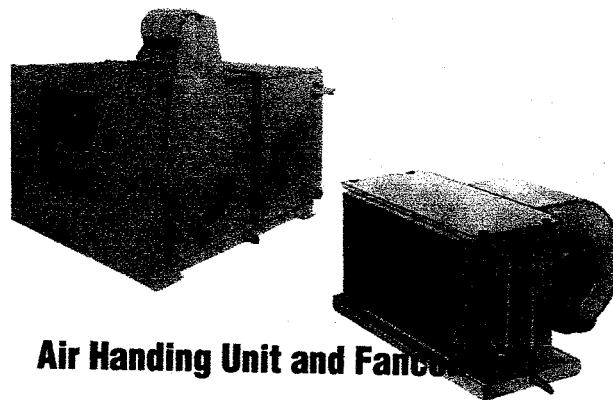

เครื่องทำน้ำเย็นชนิดลูกสูบ

ภาพที่ 2.36 แสดงลักษณะของเครื่องคอมเพรสเซอร์ของเครื่องเครื่องชิลเลอร์

- **เครื่องเป่าลมเย็น (AIR HEADING UNIT)** ถ้าเป็นขนาดเล็กเรียกว่า “Fan Coil Unit” ขนาดใหญ่เรียกว่า “Air Heading Unit” ทำหน้าที่หลักของเครื่องเป่าลมเย็น คือ ดูดอากาศภายในห้องเข้ามาในเครื่อง เข้าไปในท่อโดยตรง หรือ ต่อกับท่อ ซึ่งทำหน้าที่เป็นอุโมงค์ให้ลมเย็นวิ่งกระจายไปตามห้องอีกที่ Air Heading Unit แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ
 - 1 Air Heading ใช้ลมเป่า Coil นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง

- 2 Air Heading จะเป่าลมผ่าน Coil เย็น และนำลมผ่านสู่ช่องท่อแล้วกระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ Cooling Tower หรือ Condensing เป็นตัวถ่ายความร้อนและส่งความเย็นให้กับ Centrifugal Machine ซึ่ง Centrifugal Machine ประกอบด้วยส่วนทำงานเป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็น ให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

ภาพที่ 2.37 แสดงลักษณะของเครื่องเป่าลมเย็น

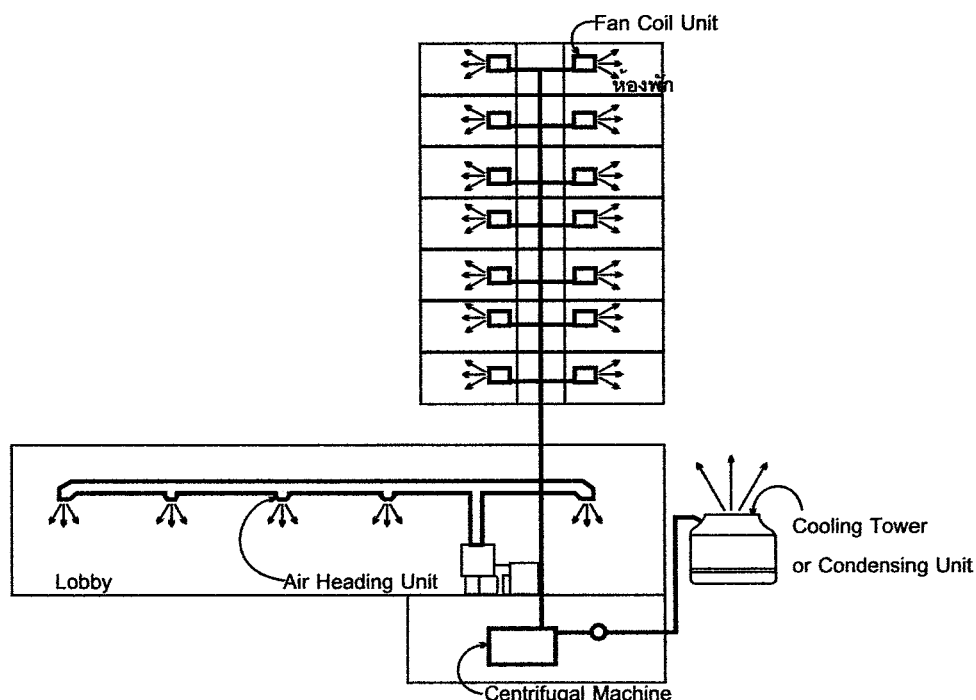
- **쿨링 ทาวเวอร์ (Cooling Tower or Condensing Unit)** ทำหน้าที่คล้ายกับหม้อน้ำในรถยนต์ คือ ระบายความร้อนจากน้ำที่ออกมาจากเครื่องเพื่อให้ลมเย็นจะได้หมุนเวียนนำกลับไปใช้ระบายความร้อนจากเครื่องใหม่
- **ถังขยายน้ำ** ทำหน้าที่เป็นถังพักให้น้ำที่ขยายตัวเนื่องจากมีอุณหภูมิสูงขึ้น (เมื่อเปิดเครื่อง) และเป็นแหล่งเติมน้ำเข้าระบบเพื่อทดแทนน้ำบางส่วนที่รั่วออกไปที่ปั้มน้ำหรือวาล์วบางตัว ปกติถังขยายน้ำจะต้องอยู่ที่ตำแหน่งสูงสุดของระบบ โดยควรอยู่ใกล้ด้านที่ติดตั้งตัวปั้มน้ำ ทั้งนี้โดยทั่วไปขนาดบรรจุจะประมาณ 1,000 ลิตร
- **ปั้มน้ำ** มี 2 ชุด ชุดหนึ่งเป็นปั้มน้ำเย็น ทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำเย็นระหว่างส่วนทำความเย็นของเครื่องซิลเลอร์ กับเครื่องเป่าลมเย็น อีกชุดหนึ่งเป็นปั้มน้ำร้อนทำหน้าที่หมุน เวียนทั้งที่เป็นตัวกลางระบายความร้อน ระหว่างส่วนระบายความร้อนของเครื่อง กับ คูลลิ่งทาวเวอร์

- **เครื่องกรองน้ำ** ทำหน้าที่ปรับสภาพน้ำก่อนนำไปเติมในระบบเป็นการช่วยลดการเกิดตะไคร่ ตะกอน และการกัดกร่อน
- **ท่อน้ำ** เป็นท่อเหล็กฉนวนยางหรือโฟมหุ้มกันไม่ให้ไอน้ำมาเกาะท่อ ซึ่งเย็นหรือหยดเลอะเทอะ หากเป็นเม่นขนาดใหญ่ควรทำรางน้ำ ไว้จับได้ท่อเมื่อน้ำรั่วหรือเวลาซ่อมจะได้ไม่เกิดปัญหาเรื่องน้ำหยด การเดินท่อต้องสามารถที่จะกลับมาดูแลท่อได้สะดวกจนวนที่หุ้มท่อโดยปกติจะมีอายุประมาณ 10 ปี แล้วจึงเปลี่ยนใหม่
- **สารเคมี** ใช้เติมเข้าระบบทั้งทางด้านน้ำเย็น และน้ำร้อน เพื่อฆ่าราและตะไคร่น้ำไม่ให้เกาะตัวภายในเครื่อง

ข้อดีข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (CENTRAL TYPE)

ข้อดี สามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่างบนเพดาน

ภาพที่ 2.38 แสดงลักษณะการทำงานของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (CENTRAL TYPE)

2.4.2.3 ลักษณะของหัวจ่ายลม

แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การจ่ายลมจากเพดาน (CEILING DIFFUSER) มีลักษณะเป็นวงกลม หรือสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ข้อดี สามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่างเหนือเพดาน

2. การจ่ายลมจากผนัง (WALL DIFFUSER) การจ่ายลมในแนวผนังหัวจ่ายเรียกว่า "GRILL" ลักษณะการจ่ายลมจะจ่ายจากด้านในของอาคาร ออกสู่ด้านนอก เพื่อกันความร้อนจากภายนอกเข้ามา

ข้อดี สามารถทำเพดานห้องให้สูงได้เพราะไม่มี DUCT CEILING

ข้อเสีย การจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจาก SOLAR HEAT GAIN

2.4.2.4 ลักษณะของท่อจ่ายลม

โดยทั่วไปจะเป็นลักษณะของท่อสี่เหลี่ยม แต่ท่อจ่ายลมที่ดีควรมีลักษณะเป็นทรงกระบอกหน้าตัดกลม แต่ไม่เป็นที่นิยมเพราะมีราคาแพงและเปลืองช่องว่างเหนือเพดาน ถัดส่วนของท่อลมในด้านกว้างต่อด้านยาว จะเป็นอัตราส่วนประมาณ 1 : 6 ขึ้นไป แต่จะไม่เกิน 1 : 10

วัสดุที่ใช้ทำท่อจ่ายลมเย็น ได้แก่ แผ่นเหล็กกัลวานไนซ์ พิวซี และไฟเบอร์กลาส ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อน – เย็น กันเสียง และทนต่อแรงลมภายในท่อ ซึ่งมีความเร็ว สูงประมาณ 15 – 25 เมตร / วินาที

2.4.2.5 ระบบดูดอากาศกลับ และระบบหมุนเวียนอากาศ (RETURN AIR)

การหมุนเวียนอากาศกลับ กระทำเพื่อให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้ และนอกจากนี้ ยังเป็นระบบที่ช่วยให้ภายในห้องเกิดอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนที่ อากาศที่หมุนเวียนภายในห้อง ซึ่งระบบการหมุนเวียนของอากาศนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบ

ระบบที่ 1 เป็นระบบหมุนเวียนอากาศที่มีประสิทธิภาพ แต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เพราะต้องมีท่อสำหรับดูดอากาศกลับ

ระบบที่ 2 ต้องเตรียมพื้นที่เหนือเพดาน โดยใช้ช่องว่างเหนือเพดานทั้งหมด สำหรับการดูดอากาศกลับ ลักษณะของเพดานจะต้องถูกอุด (SEAL) ไม่ให้มีรอยรั่ว

ระบบที่ 3 ใช้ CORRIDOR เป็น AIR RETURN DUCT ในตัว โดยทำประตูให้เป็น GRILL การหมุนเวียนอากาศระบบนี้ทำให้เกิดความประหยัด

ระบบที่ 4 ใช้ตัวห้อง FAN ROOM เป็น GRILL ในตัว เป็นระบบที่มีราคาถูกแต่มีเสียงดัง และทำให้ลมบริเวณที่ทำการเป่าแรงกว่าที่อื่น ๆ

2.4.3 ระบบแสงสว่าง

ระบบการให้แสงสว่างภายในโรงแรม

ความมุ่งหมายของการให้แสงสว่างเพื่อให้สามารถเห็นสิ่งของได้ง่าย หรือที่เรามองเห็นวัตถุนั้น เนื่องจากแสงสะท้อนจากวัตถุเข้ามายังตาเรา การที่จะสะท้อนออกมาได้นั้นต้องมีแหล่งกำเนิดแสงสว่างออกไปยังวัตถุสะท้อนเข้ามายังตาเรา การที่ตาเราจะเห็นชัดเจนเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแสงที่สะท้อนเข้ามายังตาของเรา จากการทดลองเมื่อเราค่อย ๆ เพิ่มแสงสว่างจะได้ความจริงว่า

1. ความต้องการการส่องสว่างมองวัตถุชัด
2. เพื่อเพิ่มแสงสว่างมากขึ้นตามความสารถของการมองเห็น จะเป็นปฏิกภาคโดยตรงต่อการมองเห็น
3. เมื่อเพิ่มต่อไปการเห็นเด่นชัดจะไม่เป็นปฏิกภาคกับแสงสว่าง

ตารางที่ 2.9 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลัง

ตารางความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังไฟ	
ความสูงของการติดตั้งห่างจากพื้น (ฟุต)	ขนาดของดวงไฟ (วัตต์)
7 – 10	40
8 – 12	60
10 – 14	75
12 – 16	100
17 – 20	160
17 – 27	250
25 – 35	400
30 – 40	500

ตารางแสงสว่างที่จำเป็นสำหรับการใช้งานในสถานที่ต่าง ๆ กัน หน่วยเป็นจุดฟุตต่อ

กำลังเทียน	ร้านอาหาร	50	ฟุต / กำลังเทียน
	คอฟฟี่ช็อป	50	ฟุต / กำลังเทียน
	ล็อบบี้เค้าจน์	50	ฟุต / กำลังเทียน
	โต๊ะเก็บเงิน	50	ฟุต / กำลังเทียน
	ห้องครัว	70	ฟุต / กำลังเทียน
	ห้องอื่น	30	ฟุต / กำลังเทียน

แสงและการให้แสง

การให้แสงสว่างเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรมและการออกแบบ

ตกแต่งภายในโรงแรม แสงเป็นส่วนที่ช่วยเน้นให้เห็นลักษณะรูปทรงของอาคาร และช่วยสร้างบรรยากาศเชื้อเชิญเข้ามา ประโยชน์ของการให้แสงจะจะเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย แสงที่ใช้ในอาคารควรจะเป็นส่วนที่ช่วยเน้นลักษณะการออกแบบภายในและเน้นวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง สร้างความรู้สึกให้เกิดความสูงลิ่ว ความรู้สึกกว้างลึกสง สร้างสรรค์ให้รูปแบบและพื้นผิววัสดุรวมทั้งสีให้มีคุณค่า

หลอดแสงชนิดต่าง ๆ รวมทั้งแสงที่ใช้กับการออกแบบตกแต่ง

- หลอดที่มีไส้ INCANDESCENT จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น และจะให้แสงในโทนร้อน มีแสงค่อนข้างไปในทางแดง – เหลือง เหมาะที่จะใช้กับ เล้าจน์ , ร้านอาหาร และห้องนอน
- หลอด FLUORESCENT และหลอดไม่ใช้ไส้อื่น ๆ จะมีประโยชน์มาก เนื่องจากมีอายุการใช้งานที่นานกว่า และมีแสงนุ่มนวลเหมือนธรรมชาติ โดยมากใช้กับส่วนที่ต้องการทำงาน เช่นโต๊ะทำงาน ทางสัญจร ครัว
- แสง INFRA – RED HEATING ใช้ในส่วนบริเวณบริการต่าง ๆ ส่วนที่ต้องการใช้ทำอาหาร และในบางครั้งอาจใช้ในห้องน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกอบอุ่น

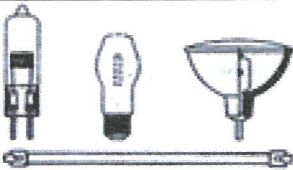
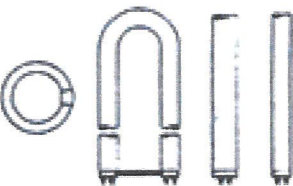
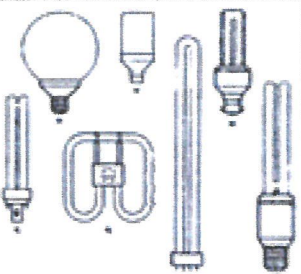
ชนิดของโคมและการกระจายแสง

1. DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง	90 - 100 %	ส่องขึ้น 100 %
2. INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง	10 %	ส่องขึ้น 90 - 100 %
3. SEMI – DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง	60 – 90 %	ส่องขึ้น 10 – 40 %
4. SEMI – INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง	10 – 40 %	ส่องขึ้น 80 – 90 %
5. GENERAL DIFFUSE	แสงสว่างข้างล่าง	40 – 60%	ส่องขึ้น 40 – 60 %

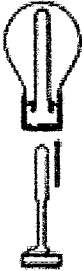
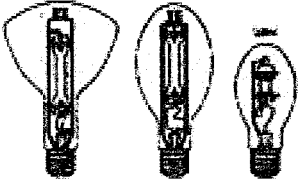
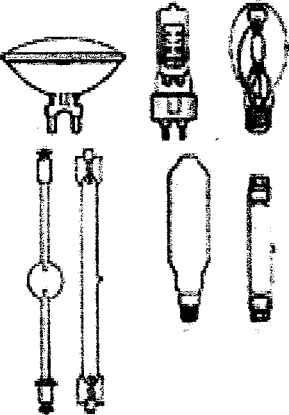
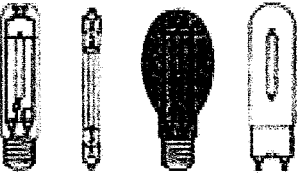
วิธีการติดตั้งดวงโคม (LIGHTING METHOD)

1. การใช้ดวงโคมติดเพดาน (CEILING MOUNTED FITTING)
2. การใช้ดวงโคมห้อยลงมา (SUSPENDED OF PENDENT FITTING)
3. การใช้ดวงโคมติดผนัง (WALL BRACKETS)
4. การใช้ดวงโคมซ่อน (CEILING RECESSED UNITS)
5. การใช้ดวงโคมตั้งโต๊ะ (TABLE LAMP)

ตารางที่ 2.10 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิด

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดไส้	ใช้และติดตั้งง่าย จุดติดทันที ราคาถูกมีให้เลือกทั้งหลอดแก้วใสและหลอดแก้วฝ้า ปรับหรี่แสงได้	เหมาะสำหรับไฟส่องสว่างและไฟประดับทั่วไป ไม่เหมาะกับบริเวณที่ต้องการแสงสว่างมาก ๆ
	หลอดทังสเตนฮา-โลเจน	ติดตั้งง่ายรูปร่างกะทัดรัด ใช้ส่องเน้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไส้ธรรมดา	เหมาะสำหรับการส่องวัตถุเน้นให้ดูโดดเด่น สะดุดตา และสร้างบรรยากาศให้ดูหรูหรา
	หลอดฟลูออเรสเซนต์	ให้แสงสว่างได้มากมีหลายโทนแสงมีประสิทธิภาพสูง	ใช้ทั้งภายใน และภายนอกให้แสงสว่างสม่ำเสมอ
	หลอดคอมแพค-ฟลูออเรสเซนต์	สามารถใช้แทนหลอดไส้ธรรมดาได้ มีประสิทธิภาพสูง หรือแสงไม่ได้	ใช้แทนหลอดไส้ธรรมดา ทั้งให้แสงทั่วไปและ SPOT LIGHT

ตารางที่ 2.10 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง (ต่อ)

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดอินดักชั่น	ให้แสงคล้ายกับหลอดฟลูออเรสเซนต์แต่อายุการใช้งานมากกว่า	ไฟถนน ไฟพื้นที่ที่ดูแลยาก
	หลอดแสงจันทร์	ใช้แทนหลอดไส้ อายุการใช้งานยาวนาน ติดตั้งง่าย	โรงงานเล็ก ไฟถนนที่จอดรถ สถานีบริการต่าง ๆ
	หลอดเมทัล-แฮไลด์	ให้แสงมากกว่าและขาวกว่าหลอดชนิดอื่น มีความถูกต้องของสีมากกว่า อายุการใช้งานยาวนาน	ส่องสว่างตัวอาคาร ไฟถนน สนามกีฬา
	หลอดโซเดียมความดันสูง	ให้แสงสีเหลืองทอง อายุใช้งานยาวนานมาก	ไฟถนน ไฟโรงงาน

ตารางที่ 2.10 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง (ต่อ)

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดโซเดียมความดันต่ำ	ให้แสงมากกว่าหลอดประเภทอื่น สีวัตถุเพี้ยน อายุใช้งานยาวนานมาก	ไฟถนนไฟนอกอาคารที่ต้องการเรื่องความประหยัด ไม่คำนึงความถูกต้องของสี

หลักการให้แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

1. โถงทางเข้า (ENTRY HALL)

เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวเข้ากับแสง ความเข้มของแสงควรกำหนดให้เป็นระดับตั้งแต่ทางเข้าถึงส่วนห้องโถง ซึ่งความเข้มของแสงบริเวณนี้ประมาณ 20 LUX และเน้นส่วนของ RECEPTION COUNTER ความเข้มของแสงประมาณ 400 LUX สีของแสงที่ให้ความรู้สึกโล่ง ในส่วนทางเข้าเป็นส่วนสำคัญแสงที่ใช้สีเหลืองอ่อนให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง

การให้แสงในส่วนทางเข้าเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม ค่าความสว่างของแสงไฟสำหรับทางเข้ามีค่าเท่ากับ 30 กำลังเทียนซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสมแต่ก็สามารถที่จะให้ค่าที่มากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการออกแบบ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ถ้าโคมไฟที่ได้รับการออกแบบที่สวยงามแล้วในตอนกลางวันแสงสว่างเพียงพอก็ไม่จำเป็นต้องเปิดแต่ก็ยังช่วยให้เกิดความสวยงามเข้ากับสภาพแวดล้อมได้

ลักษณะของการส่องสว่าง ควรจะสาดแสงลงทางเดียว ถ้ากรณีในที่มืดโคมติดผนังหรือเสาควรจะให้มีการส่องสว่างกระจายโดยรอบและอยู่สูง แสงอันจัดจ้าของบริเวณนี้แสดงถึงความยิ่งใหญ่หรูหราได้ ความจ้าของแสงไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนดวงไฟที่ใช้แต่ยังขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบด้วย

ข้อปฏิบัติในการเลือกใช้แสงไฟฟ้าในส่วนทางเข้าใหญ่

1. ไม่ควรใช้ไฟช่อ เพราะรักษาทำความสะอาดยากและยังดูไม่เหมาะสม
2. ระวังแสงไฟเข้าตาในกรณีที่ตรงทางเข้าประตูอยู่สูงกว่าระดับถนน ทำให้เวลาเดินออกมาแสงอาจจะสาดเข้าระดับสายตาพอดี
3. สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรใช้แสงไฟสลัว ๆ เพราะจะลดความหรูหราของการออกแบบภายใน

2. โถงต้อนรับ (LOBBY)

เป็นศูนย์รวมของผู้มาใช้บริการ เป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่ามีบริการระดับใด โถงพักคอยมักจะใหญ่โตหรูหราทั้งรูปแบบ และวัสดุ ซึ่งเป็นจุดนั่งพักคอยและนัดพบของแขกฉะนั้นการใช้แสงไฟควรมีความสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะแขกจะรู้สึกงอแงถ้าไปนั่งแล้วจะดูเด่นเกินไปและทางกลับกันถ้ามืดเกินไปแขกก็จะรู้สึกว่าเหมือนกับบริเวณนั้นอาจไม่ให้บริการ การให้แสงไฟสำหรับบริเวณโถงต้อนรับใช้ได้ทั้งแสงธรรมชาติ และแสงประดิษฐ์ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรม และเปิดให้บริการทั้งกลางวัน และกลางคืน ถ้าเป็นกลางวันก็อาจใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยก็จะเป็นการประหยัด และยังมีความสวยงามแบบธรรมชาติอีกด้วย แสงธรรมชาตินี้ส่องเข้ามาได้ทั้งทางผนัง และเพดาน

ข้อควรระวังในการใช้แสงธรรมชาติ

1. แสงธรรมชาตินั้นมีรังสีอุตราไวโอเลต ทำให้ของที่โชว์อาจจะมีการซีดจางลงของสีและวัสดุบางอย่างอาจเสื่อมสภาพเร็วขึ้น เช่น พลาสติกจะเหลืองลงและเปราะหักง่าย
2. แสงธรรมชาติจะแผ่ความร้อน ทำให้ต้องมีการป้องกันความร้อนภายในอาคาร โดยการเปิดพัดลม หรือแอร์ที่มากกว่าปกติซึ่งเป็นการสิ้นเปลือง
3. แสงธรรมชาติควบคุมไม่ได้ บางชั่วโมงแสงจ้า บางชั่วโมงแสงอ่อน มีดครีမ်ทำให้แสงสว่างนั้นไม่แน่นอนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ
4. หากใช้แสงที่ส่องผ่านเพดานที่เป็นกระจก เวลาฝนตกแล้วไม่ดูแลรักษาให้ดีก็จะทำให้ขุ่นมัวลง และสกปรกได้

การใช้แสงประดิษฐ์ในบริเวณโถงพักคอย

1. ส่วนประชาสัมพันธ์ หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาน์เตอร์และตู้สูง ด้านหลังสำหรับเก็บจดหมาย และกุญแจห้องดวงไฟจึงต้องเป็นแบบติดเพดานให้ลำแสงสาดลงมายังส่วนหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคอน
2. ส่วนพักคอย ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟา และโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยเป็นช่อ และโคมไฟตั้งโต๊ะ ไฟฝังเพดาน และไฟติดผนัง ลักษณะการกระจายแสงของโคมควรทั้งกระจายทั้งแสงขึ้นลง และรอบด้าน

สำหรับแสงไฟที่ติดตั้งไม่ควรกระจายรอบเพราะจะทำให้แสงเข้ามายังตาคนที่นั่งได้ ควรเป็นแสงที่ขึ้นลงเท่านั้น

3. ส่วนบริการโทรศัพท์ และทางเข้าห้องน้ำ ควรใช้แสงไฟพอสมควรเพื่อพอที่จะมองเห็นทางเดินเท่านั้นก็พอ เพราะคนที่จะใช้โทรศัพท์ขอความเป็นส่วนตัว และแสงสว่างทางเข้าห้องน้ำก็ไม่ควรสว่างมากเกินไปเพราะจะทำให้คนที่จะเข้าไปใช้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้ว บริเวณส่วนโถงต้อนรับเป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าบริเวณโถงพักคอย มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟก็ควรมีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญ และน่าสังเกตคือ ถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงซึ่งแต่ละดวงมีกำลังส่องน้อยเมื่อรวมกันแล้วจะมีแสงที่พอดีและมีความสวยงามมาก ควรมีการให้แสงสว่างที่ต้องการความพิเศษ เช่น โต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศ และโฆษณาของโรงแรม ตู้โชว์ของร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผสมระหว่าง DIRECT LIGHT และ INDIRECT LIGHT ส่วนที่เป็น INDIRECT LIGHT นั้นเพื่อที่จะใช้แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อนกลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไม่เกิดเงา

3. โถงนั่งเล่น

ควรจะเป็นไฟซึ่งให้ความอบอุ่น ความสว่างของดวงไฟโดยทั่วไปค่อนข้างต่ำ และมักจะใช้โคมไฟสำหรับนั่งอ่านหนังสือ

4. ส่วนทางเดิน (CORRIDOR)

แสงไฟในส่วนทางเดินจะเป็นแสงที่ทำให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจ และสงบเงียบ แสงสว่างจะต้องมีความสว่างเพียงพอที่จะเห็นหมายเลขห้อง และเห็นที่สำหรับเสียบกุญแจได้ สำหรับระยะการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสม ให้คิดระยะห่าง 2 เท่า ของความสูงระหว่างพื้นถึงเพดานทางเดิน และถ้าเป็นไปได้สวิตช์ไฟควรจะอยู่ใกล้กับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้งไฟฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

ข้อปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนทางสัญจร

- ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ควรจะให้แสงสว่างมากขึ้น
- ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรจะสว่างมากควรพอที่จะให้เห็นหมายเลขห้อง และช่องสำหรับเสียบกุญแจก็เพียงพอ

- ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่น บริเวณห้องน้ำ โซฟาพักคอย แท่นเขียนหรือ นาฬิกาติดผนังหรือว่าป้ายบอกทางต่าง ๆ ควรจะมีแสงสว่างที่มากขึ้น
- ไม่ควรใช้แสงสว่างในทางเดินมาทำลายความโดดเด่นในส่วนบริการอื่น ๆ ที่สำคัญ เช่น โถงต้อนรับ ห้องอาหาร เป็นต้น
- การให้แสงสว่างควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อการปรับสภาพสายตา
- ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรให้แสงสว่างที่มากขึ้น เช่น หน้าบันได หน้าลิฟต์ ทางเดินต่างระดับ หน้าประตู ทางไปโรงรถ สระน้ำ เป็นต้น
- ควรจะให้แสงสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่น ทางเดินไปสระน้ำ หรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬา หรือว่ายน้ำ ควรให้แสงสว่างในส่วนนั้นมาก ทั้งนี้นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาได้เป็นอย่างดีและมีความสวยงาม
- ถ้าเป็นป้ายที่ไม่ใช่ตู้ไฟ ต้องมีแสงสว่างที่ส่องให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน เห็นได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของป้ายด้วย) ไฟฉุกเฉินการให้แสงกรณีฉุกเฉินมักจะติดตั้งไว้ประมาณ 20 % ความเข้มของการส่องประมาณ 100 LUX ในตอนกลางวัน เพื่อลดความแตกต่างของแสงที่มากเกินไประหว่างภายนอกอาคารกับภายในอาคาร และลดแสงประมาณครึ่งหนึ่งในตอนกลางคืน

5. ห้องพัก (GUEST ROOM)

การให้แสงในด้านหัวเตียงซึ่งเป็นเตียงแฝด ซึ่งอยู่ระหว่างเตียงทั้งสองหรือเป็นโคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียง และควรมีสวิตช์ที่สามารถเอ้าเปิด - ปิดได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นจากที่นอน ความเข้มของแสงประมาณ 200 LUX ไฟกลางห้องโดยปกติประมาณ 800 LUX โดยมีสวิตช์ที่บริเวณทางเข้าห้อง ที่โต๊ะแต่งตัวก็มักจะติดตั้งที่เหนือกระจก

ไฟในห้องพักสามารถติดตั้งได้ 5 แบบ คือ ไฟห้อยจากเพดาน ไฟฝังในเพดาน ไฟติดผนัง ไฟกึ่ง โคมไฟที่ตั้งและเคลื่อนย้ายได้ ตัวสวิตช์ ปิด - เปิด ควรจะอยู่ที่ทางเข้าประตูและควรมีที่ควบคุมปริมาณของแสง (DIMMER) สำหรับไฟในห้องควรให้หลอดไฟส่วนห้องน้ำควรเป็นไฟฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัง อาจมีโคมหลอดสวยงามบริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง ตำแหน่งของไฟที่เหมาะสมในห้องคือบริเวณใกล้เตียง บริเวณกลางห้อง หน้ากระจกในห้องน้ำ (สว่างมาก) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความหรูหราของห้องพักและราคา

แสงสว่างในห้องพักมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับของสเคย์ มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟที่หัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อให้ว่าคนใช้ไฟคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนหนึ่งในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิทช์สามทางเพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกควรมีแสงไฟที่เพียงพอแต่ก็ไม่มากจนเกินไป

- **ตำแหน่งที่ให้แสงไฟในห้องพักแขก**

1. เหนือทางเข้าบริเวณห้องพักควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 -100 วัตต์
2. โต๊ะแต่งตัวและเขียนหนังสือ ควรมีไฟติดอยู่เหนือกระจกส่อง หรือโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์
3. ไฟที่หัวเตียงมักจะอยู่ที่เหนือขึ้นไป ในกรณีเตียงแฝดอาจติดแบบสองจุดเหนือโต๊ะข้างตรงกลางหรือใช้แยกจากกันเลยก็ได้ ประมาณ 40 – 100 วัตต์
4. ห้องน้ำ เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจกตามปกติจะคลุมด้วยสวิทช์เดียวกันใช้ไฟ FLUORESCENT ประมาณ 30 วัตต์
5. ตู้เสื้อผ้า ใช้ไฟ FLUORESCENT ประมาณ 15 วัตต์
6. บริเวณกลางห้อง ควรเป็นแสงสว่างที่ให้ความสว่างได้ทั่ว มีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

- **ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิทช์**

1. ปลั๊กตัวเมียทั่วไป	สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร
2. ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
3. สวิทช์	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
4. ปลั๊กเครื่องโณนหวด	สูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

6. ภัตตาคาร และคอฟฟี่ช็อป (RESTAURANT & COFFEE SHOP)

การใช้แสงสว่างในภัตตาคารนั้นสำคัญมาก เนื่องแสงสว่างนั้นจะช่วยสร้างบรรยากาศในการรับประทานอาหาร โดยปกติแสงในภัตตาคารจะใช้แสงจากหลอด INCANDESCENT มากกว่าแสงจากหลอด FLUORESCENT แต่แสงจากหลอด FLUORESCENT

เหมาะที่จะใช้เป็นแสงในคอฟฟี่ช็อปเพราะจะให้แสงที่มีโทนค่อนข้างไปทางแดง โดยเฉพาะในบริเวณเคาน์เตอร์ภายใน ภัตตาคารจะใช้แสงหลายชนิดคละกันไปแล้วแต่จะใช้ประโยชน์แบบใด การติดตั้งดวงไฟฟ้าแบบต่าง ๆ เช่น การติดตั้งระบบไฟฟ้าที่สามารถปรับแสงให้จู้ขึ้นหรือจู้ลงเป็นส่วนที่สำคัญในการออกแบบ ความสว่างของแสง BACK GROUND มักจะใช้ประมาณ 100 LUX และเพิ่มแสงเฉพาะ เช่น เหนือโต๊ะอาหาร เหนือเคาน์เตอร์ เป็นต้น

สรุปวิธีการพิจารณาการใช้แสงในส่วนภัตตาคาร

1. รูปแบบโดยทั่วไปของภัตตาคารเป็นแบบไหนก็ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสม
2. พิจารณาจากแปลน การวางเฟอร์นิเจอร์ที่สมบูรณ์แบบแล้วทำให้แสงไฟที่วางไม่ผิด ในกรณีที่ภัตตาคารนั้นใหญ่ และหลายระดับอีกทั้งมีเวทีแสดงดนตรี
3. กำหนดความสว่างของไฟตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ
4. ในกรณีที่มีไฟสลัวบ้างก็ต้องให้แขกสามารถอ่านเมนูเห็น
5. ศึกษาโครงสร้างของเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไฟไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
6. มีวิธีป้องกันแสงสะท้อนที่ดี ในกรณีที่ไม่ต้องการการสะท้อนแสง
7. แสงไฟที่ห้อยจากเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
8. สำหรับไฟที่ห้อยต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกศีรษะได้ เช่น อยู่เกินระดับศีรษะ หรือเหนือเฟอร์นิเจอร์ที่คนเข้าไม่ได้ เช่น เหนือโต๊ะ เป็นต้น

7. ครั้ว (KITCHEN)

การให้แสงไฟสำหรับครั้วในปัจจุบันนั้น มักจะมีปัญหาเรื่องการสะท้อนของวัตถุ เช่น สแตนเลสสตีล การให้แสงสว่างมักจะให้แสงที่สว่างมากเท่ากันทั้งห้องเพื่อความสะดวกสบายในการทำงาน

8. BANQUET HALL

การให้แสงสว่างในส่วนนี้ โดยปกติจะใช้หลอด FLUORESCENT หรือ INCANDESCENT ที่สามารถปรับแสงให้สว่างหรือให้สลัวลงได้ และสามารถปรับแสงที่เวทีเด่นรำด้วย เช่น SPOT LIGHT

แสงในส่วนของ BANQUET HALL ควรจะสามารถควบคุมได้ทุก ๆ ส่วน ในการใช้สอยแต่ละอย่าง เช่น ในการจัดเลี้ยงอาหาร การประชุม และการฉายสไลด์ การติดตั้งควรติดตั้งในตำแหน่งที่แสงไม่จ้า แสงสว่างควรกระจายไปส่วนต่าง ๆ โดยแสงทางตรงเฉพาะพื้นที่

เช่น SPOT LIGHT หลอดไฟที่ใช้สำหรับเวที STAGE LIGHT, FEATURE LIGHT และส่วนอื่น ๆ สามารถปรับได้

2.4.4 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าของโรงละคร ต่อสายไฟหลักจากเมนหลักของการไฟฟ้านครหลวงโดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีแผงสวิตช์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า แผงเมนสวิตช์แรงต่ำ ประกอบเข้าด้วยกันเป็น UNIT SUBSTATION โดยใช้หม้อแปลงชนิด DRY TYPE CASTSEIN ซึ่งกินเนื้อที่น้อย สะดวกต่อการบำรุงรักษาและยังสามารถที่จะติดตั้งในห้องแบบธรรมดาได้
2. มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้สำรอง กรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าเกิดการขัดข้อง ซึ่งมีสวิตช์อัตโนมัติสามารถเดินเครื่องได้เองและจ่ายไฟในส่วนที่สำคัญ ๆ เช่น ไฟแสงสว่างส่วนทางเดินลิฟต์ ห้องเย็น ห้องครัว
3. สายไฟซึ่งใช้เดินในท่อเดินท่อเป็นแบบ BUS DUST ซึ่งสะดวกต่อการแยกสายไฟเข้าแผงประจำชั้น แต่ละชั้นกินเนื้อที่น้อย ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในช่วงของระบบ
4. ในห้องพัก ระบบแสงสว่างออกแบบให้สามารถ เปิด – ปิด ได้ในสวิตช์หลักที่หัวเตียงและที่ประตูห้องเพื่อความสะดวกของผู้ใช้ห้อง และยังสามารถที่จะแยกปิดแต่ละส่วนได้
5. วงจรย่อยที่แยกเข้าห้องพัก ใช้วงจรอิสระไม่ปะปนกันดังนั้นในกรณีที่ไฟฟ้าห้องใดเกิดขัดข้องก็สามารถเข้าไปแก้ไขโดยไม่ส่งผลกระทบต่อห้องอื่น ๆ

2.4.5 ระบบเสียง

เสียงเป็นพลังงานที่ไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ ต้องผ่านตัวกลางทั้งอากาศของเหลวและของแข็ง หูคนโดยทั่วไปจะได้ยินเสียงที่มีความถี่ประมาณ 16 – 2,000 HZ

1. หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายเสียง ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับ

- การเลือกใช้วัสดุ
- ออกแบบรูปร่างของห้อง
- การจัดเครื่องเรือน

2. การดูดเสียง

พลังงานของเสียงประกอบด้วย AIR PRESSURE ซึ่งเกิดจากการไหลตัวของมัชนิมในรูปแบบและขนาดที่เคลื่อนเสียงประสาทหูรับได้ PREFABRICATED ACOUSTICAL UNITS แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- เป็นแผ่นสำเร็จรูป รูปทูน หรือผิวหน้าขรุขระ แบ่งเป็น
 - 1.) ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็ก ๆ
 - 2.) ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็ก ๆ และใช้ยิปซัม หรือ LIME เป็นตัวยึด
 - 3.) MINERAL หรือไส้ไม้อ่อน ผสมกับ MINERAL BINDER ซึ่งไม่ติดไฟ เช่น แผ่น SOFTION
- เป็นแผ่นสำเร็จรูปที่เจาะรูทูนด้วยเครื่องจักร และมีรูปเป็น PATTERN แบ่งเป็น
 - 1.) เป็นแผ่นที่มีผิวหน้าแข็งและแกร่ง เจาะรูทูน ใช้สำหรับเป็นแผ่นปิดหน้า หรือเป็นตัวยึดกับวัสดุดูดเสียงที่อ่อนนุ่ม
 - 2.) เป็นแผ่นวัสดุที่มีผิวหน้าอ่อนนุ่มกว่าแบบแรก เจาะรูทูนสามารถที่จะทำได้ดีโดยไม่ทำให้คุณสมบัติดูดเสียงลดลง
 - 3.) เป็นวัสดุแบบเดียวกับ แบบที่ 2 แต่เจาะให้ทะลุเป็นทางบาง หรือทำเป็นร่องซึ่งสามารถดูดเสียงได้ดี
- เป็นแผ่นที่มีผิวหน้าเป็นใย (FISSURE SURFACE) อาจทำได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น จาก MINERAL UNIT เป็นเม็ดหรือพวก CORK มีคุณสมบัติดูดเสียง วัสดุนี้นี้ผิวหน้าหยาบเป็นหลุมเป็นบ่อมาก แบ่งเป็น
 - 1.) เป็นแผ่นทำด้วยใยไม้บาง ๆ เช่น ใยกับผสมกับ MINERAL BINDER ผิวหน้าเรียบปานกลางและหยาบ
 - 2.) ทำด้วยไส้ชนิดต่าง ๆ เช่น ไส้ไม้สน ไม้ปล้อง ฯลฯ วัสดุประเภทนี้ติดตั้งยากแต่ราคาถูก

การทาสีบนแผ่นวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนการทาสีแผ่นวัสดุดูดเสียงเป็นอย่างมาก เพราะวัสดุบางชนิดเมื่อทาสีไปแล้วจะทำให้คุณสมบัติเปลี่ยนไป

1. วัสดุที่เป็นแผ่นบาง ๆ ดูดเสียงด้วยการสั่นไหวตัว และวัสดุที่มีรูพรุน ผิวหน้าเป็นรูขรุขระ ถ้าการทาสีแล้วไม่ไปอุดรูก็สามารถใช้สีทุกสีทำได้
2. วัสดุจาก ACOUSTIC PLASTER หรือ FIBER BOARD เมื่อทาสีแล้วสีจะไปเคลือบทำให้คุณสมบัติการดูดเสียงลดลง

3. เสียงรบกวน (NOISE)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบล ขึ้นไป เป็นเสียงที่เราไม่ต้องการเสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางอารมณ์และอาจเกิดโรคประสาทได้

การใช้ระบบกระจายเสียงในส่วนต่าง ๆ

ระบบกระจายเสียง ประชาสัมพันธ์และเสียงเพลง ซึ่งเปิดจากสถานีวิทยุ หรือ เทปไปยังส่วนต่าง ๆ ของห้องสแตจสำหรับระบบที่ใช้ แยกเป็น

- โดยทั่วไป ได้แก่ ส่วนของแขก และส่วนทำงานเจ้าหน้าที่
- เฉพาะส่วน ได้แก่ บริเวณโถงทางเข้าของส่วนห้องสัมมนา ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง และนิทรรศการ
- ระบบกระจายเสียงทั่ว ๆ ไปใช้ระบบ CENTRAL SOUND TRANSMISSION หรือ AM / FM ควรแยกใช้เฉพาะห้องพักแขก

สรุประบบเสียง

1. ที่แผนกต้อนรับและแผนกประชาสัมพันธ์ จะมีเครื่องเสียงประกอบด้วย เครื่องขยายเสียง และเครื่องเทป 4 ช่องทาง
2. บริเวณห้องโถงและทั่ว ๆ ไปจะมีลำโพงติดซ่อนในเพดาน
3. ในห้องนอนมีลำโพงซ่อนในเพดาน ที่หัวเตียงจะมีสวิทช์
4. การเดินสายระบบเสียงแยกออกจากระบบอื่น ๆ ทั้งหมดเดินในท่อ

2.4.6 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในอาคารต่าง ๆ ระบบที่จัดสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระบบป้องกันอัคคีภัย เพราะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้ว จะสร้างความเสียหายให้กับอาคารได้ ดังนั้นอาคารควรจะมียุทธวิธีเพื่อช่วยบรรเทาเพลิงไหม้ ก่อนที่ระดับเพลิงจะมา

ระบบเตือน และป้องกันอัคคีภัย สามารถแบ่งได้หลายประเภท คือ

1. **ป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ในขั้นแรก** โดยการออกแบบที่ตัวอาคาร กำหนดแยกส่วนใช้งานที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ออกไปจากส่วนใช้สอยอื่น ๆ หรือการใช้วัสดุทนไฟ เช่นผนังโครงสร้าง ค.ส.ล. หรือกระจก เป็นต้น การกำหนดเขตที่อาจเป็นอันตรายให้ดังรูปหรือ

2. **การเตือนภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ (FIRE ALARM)** ซึ่งมีวิธีเตือนภัยให้แก่ผู้พักอาศัยภายในอาคารได้หลายวิธี คือ

2.1 เตือนด้วยคน โดยจัดให้มีปุ่มสัญญาณแจ้งเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัด โดยไม่ควรอยู่ห่างไกลเกิน 50 เมตร จากจุดต่าง ๆ ปุ่มสัญญาณจะอยู่ในกล่องโลหะทาสีแดงและมีช่องกระจกบาง ๆ ปิดอยู่ เพื่อป้องกันการกดปุ่มสัญญาณโดยอุบัติเหตุ พร้อมทั้งมีท่อนโลหะเล็กไว้สำหรับทุบกระจกเพื่อกดปุ่มเตือนภัย

2.2 ระบบเตือนภัยอัตโนมัติ มี 2 วิธี คือ

1. **แบบเตือนด้วยอุณหภูมิ (HEAT DETECTOR)** โดยใช้หลักที่ว่าเมื่ออุณหภูมิในบริเวณเครื่องสูงผิดปกติ เครื่องก็จะแจ้งเตือนให้ทราบทันที ซึ่งปัจจุบันที่นิยมใช้กัน คือ

- FIXED TEMP DETECTOR เลือกตั้งอุณหภูมิได้ระหว่าง 136 F
- RATE OF RISE DETECTOR ใช้ตรวจการเปลี่ยนแปลงไป จะใช้ 165 F ก็ได้ คืออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้เครื่องก็จะเตือนทันที (รัศมีของเครื่องใช้ได้ 6 เมตร) แปลงอุณหภูมิภายในนั้นเป็นเกณฑ์ เช่น ในห้องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 70 F แล้วอุณหภูมิเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นรวดเร็ว เครื่องก็จะทำงาน (รัศมีในการทำงานประมาณ 15 เมตร)

2. แบบเตือนด้วยควัน (SMOKE DETECTOR) คือเมื่อมีควันเกิดขึ้นขึ้นในบริเวณนั้นมากผิดปกติ สัญญาณจะแจ้งทันที ซึ่งโดยมากจะติดตั้งในโถงบันได SMOKE DETECTOR ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ
 - LIGHT BEAM มีหลอดไฟให้แสงผ่านแสงที่ตัว SMOKE DETECTOR เป็นตัวแสง คือ ถ้ามีควันไฟบังแสงก็จะทำให้วงจรทำงานทันที ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้แบบนี้เป็นส่วนใหญ่โดยติดตั้งไว้ในท่อแอร์ก็ได้
 - LONIZATION TYPE มีราคาแพง ทำงานโดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมี คือ จะเกิดประจุเมื่อมีควันมาก
 - HUMIDITY TYPE ใช้ความชื้นเป็นตัวนำให้วงจรสัญญาณแจ้งเตือนภัยของเครื่องทำงาน คือเมื่อเกิดเพลิงไหม้มักจะเกิดความชื้นขึ้นมาด้วยและความชื้นนี้ก็จะเป็สื่อที่จะทำให้วงจรทำงาน
3. การจำกัดบริเวณเพลิงไหม้ขึ้นเฉพาะบริเวณ เช่น ห้องซึ่งใช้เครื่องปรับอากาศที่มีระบบท่อลม จะทำให้ลูกลมไปตามท่อลมได้จึงมักมีการติดตั้งประตูกั้นไฟในท่อด้วย การควบคุมจะถูกสั่งการจากห้องควบคุมประตูกั้นไฟนี้จะทำให้ไฟไม่ลูกลมไปต่อและยังมีส่วนทำให้บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นห้องอับอีกด้วย
4. การจำกัดบริเวณเพลิงไหม้ขึ้นเฉพาะบริเวณ เช่น ห้องซึ่งใช้เครื่องปรับอากาศที่มีระบบท่อลม จะทำให้ลูกลมไปตามท่อลมได้จึงมักมีการติดตั้งประตูกั้นไฟในท่อด้วย การควบคุมจะถูกสั่งการจากห้องควบคุมประตูกั้นไฟนี้จะทำให้ไฟไม่ลูกลมไปต่อและยังมีส่วนทำให้บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นห้องอับอีกด้วย
5. การหนีไฟควรมีบันไดหนีไฟ ทุกชั้นกระจายอยู่ห่างกันไม่เกิน 90 เมตร เพื่อกระจายคนสู่พื้นด้านล่างได้เร็วที่สุด โดยบันไดหนีไฟที่ต้องควบคุมพัลลคมอยู่บนสุด หรือ ช่องบันไดหนีไฟ โดยการดูดอากาศจากภายนอกเข้าไปข้างในและในขณะเดียวกันก็จะมีพัดลมดูดอากาศ ดูดควันจากบริเวณ SMOKE STAGE ซึ่งมีอยู่ทุกชั้นไล่ควันจากบริเวณหนีไฟ
6. ระบบผจญเพลิง มีหลายระบบด้วยกัน คือ
 1. ระบบดับด้วยคน ได้แก่ ทราวย ถังดับเพลิง และระบบหัวฉีดน้ำ เป็นต้น ระบบฉีดน้ำเป็นระบบที่มีราคาไม่ค่อยแพง แบบท่อเปียก ได้แก่ ท่อ

ดับเพลิงพร้อมหัวฉีดน้ำ ซึ่งมีน้ำในท่อที่พร้อมที่จะใช้ทันที แต่เนื่องจากเป็นระบบที่ต้องมีถังน้ำขนาดใหญ่สำหรับสำรองน้ำและต้องทำท่อความดันน้ำรอการให้

2. ระบบดับแบบอัตโนมัติ มีลักษณะการควบคุม 2 แบบ คือ แบบควบคุมด้วยตัวเอง ได้แก่ ระบบที่ทำงานเมื่อถูกกระตุ้นด้วยความร้อน ณ จุดที่เกิดเพลิงไหม้และแบบควบคุมด้วยพนักงานในห้องควบคุม โดยจะใช้คู่กับระบบเตือนภัย

สารที่ใช้ในการดับเพลิง มี 2 ชนิด

1. แก๊ส มักเป็นสารที่ไม่ช่วยในการติดไฟและหนักกว่าอากาศ ใช้ในการปิดหรือคลุมบริเวณเพลิงไหม้ให้ขาดออกซิเจนซึ่งใช้ในการเผาไหม้ทำให้ไฟไม่ติด แบบนี้มีราคาแพงมากเนื่องจากมีอุปกรณ์มากและใช้ความพิถีพิถันเป็นพิเศษ เช่น การติดตั้งท่อแก๊ส บีมแก๊ส ถังบรรจุแก๊ส ส่วนแก๊สที่ใช้มักจะเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หรือแก๊สฮาโลนซึ่งชนิดหลังเป็นแก๊สที่ไม่ทำให้อุณหภูมิลดลงต่ำจนเป็นอันตรายต่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยังมีประสิทธิภาพสูงอีกด้วย
2. น้ำ มีหลักการดับเพลิง โดยอุณหภูมิของวัตถุเชื้อเพลิงไม่ให้ถึงอุณหภูมิขีดจำกัดเชื้อเพลิงบริเวณเพลิงไหม้ ระบบนี้เรียกว่า “ระบบหัวฉีดอัตโนมัติ”

ระบบหัวฉีด SPRINKLE SYSTEM

จัดวางท่อทางนอนไว้เป็นจุด ๆ โถงเพดานท่อเหล่านี้จะมีหัวฉีดซึ่งเป็นแบบที่สร้างขึ้นไว้เมื่ออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้ (ประมาณ 135 F - 160 F) หัวฉีดก็จะฉีดน้ำเป็นฝอยลงมา ระบบ SPRINKLE SYSTEM มีอยู่ 2 แบบ คือ

1. ท่อเต็ม (WET TYPE) ระบบมีน้ำอยู่ตลอดในท่อหลักและท่อแยก
2. ท่อเปล่า (DRY TYPE) ไม่มีน้ำอยู่ในท่อแยก เว้นแต่เมื่อเกิดเพลิงไหม้โดยทั่วไป ๆ จะจำกัดในอาคารที่ไม่ติดระบบระบายความร้อน

ระยะห่างของหัวฉีด SRINKLE HEAD ขึ้นอยู่กับ

การก่อสร้างเพดาน ระยะห่างของการวางตง ประเภทของการใช้พื้นที่และเนื้อที่รวมทั้งหมด เช่น

- โครงสร้างไม่มีฝ้าอาคารที่ไม่ป้องกันไฟ (NON – FIRE ROOF BUILDING) ควร มีหัวฉีด 1 หัว / 7 ตารางเมตร
- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ควรจะมี 1 หัวฉีด / 6.5 ตารางเมตร
- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่ายปานกลาง ควรจะมี 1 หัวฉีด / 9 ตารางเมตร
- สำหรับอาคารทนไฟ ควรจะมี 1 หัวฉีด / 18 ตารางเมตร
- อาคารทั่ว ๆ ไป ควรจะมี 1 หัวฉีด / 8 ตารางเมตร

2. ระบบอุปกรณ์อื่น ๆ

1. ระบบประชาสัมพันธ์ และบริการเพลง

ประกอบด้วย ตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่น CD และลำโพงซึ่งติดตั้งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรมมีวงจรของไมโครโฟนติดอยู่ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์

2. ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION) เครื่องขยายสัญญาณ และเครื่องกระจายสัญญาณไปยังเครื่องรับแต่ละเครื่องโทรทัศน์วงจรเปิดและเชื่อมต่อเข้ากับระบบ VHF

3. ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ติดตั้งไว้สำหรับการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่ง หรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการ ส่วนงานต่าง ๆ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีความรวดเร็ว แน่นนอนในการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ดังนี้

4. ระบบท่ออากาศ

จะใช้ระบบท่ออากาศใดต่อระหว่างส่วนกลางไปยังสถานีย่อย เช่นในส่วนของ แคนเซียร์ของภัตตาคาร บาร์ หรือติดต่อกับส่วนปฏิบัติงานอื่น ๆ เช่นห้องทำงาน ห้องหัวหน้า ห้องทำงานแม่บ้าน

5. ระบบสายพาน

เป็นการส่งโดยการเคลื่อนที่ของสายพานหรือโซ่

6. ระบบคอมพิวเตอร์

เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแท่นพิมพ์อักษร และจอภาพสามารถป้อนข้อมูลไปยังแหล่งเก็บข้อมูล และเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา การส่งข้อมูลในระบบนี้จะรวดเร็วและแน่นอนในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่น

7. ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบ CLOSED CIRCUIT โดยเป็นระบบโทรทัศน์วงจรปิด ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- กล้องรับภาพ TV. CAMERA
- จอรับภาพ TV. MONITOR
- SEQUENTIAL SWITCHER อุปกรณ์ควบคุมต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีการรักษาความปลอดภัยในระบบ CARD TOUR อีกด้วย คือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเดินตรวจตราทั่วอาคารตลอด 24 ชม. ป้องกันคนที่ไม่ได้รับอนุญาตมาโดยไม่ได้รับอนุญาต

8. ระบบ KEY CARD

เป็นระบบที่นำมาใช้แทนกุญแจโดยการใช้ในลักษณะเป็นบัตรขนาด 2 X 3 นิ้ว ซึ่งทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์

การใช้งาน เมื่อแขกเข้ามา CHECK IN พนักงานต้อนรับจะป้อนข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของแขกลงในคอมพิวเตอร์ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะบันทึกรหัสสำหรับแขกลงบน CARD ซึ่ง CARD จะใช้เป็นกุญแจห้องสำหรับเปิดประตูในห้องพัก และยังสามารถใช้บัตรนี้แทนการจ่ายเงินเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนอื่น ๆ ของโรงแรม เช่น LOBBY LOUNGE , COFFEE SHOP , RESTAURANT เป็นต้น โดยการบริการยืมบัตรนี้ให้แก่พนักงานหลักจากการใช้บริการ ซึ่งพนักงานจะนำบัตรไปยังแคชเชียร์แล้วทำการบันทึกข้อมูลค่าบริการต่าง ๆ ที่ผู้มาพักได้ใช้ระหว่างที่เข้าพัก ซึ่งเป็นบริการที่สะดวกสบายและรวดเร็วแก่แขกผู้เข้าพัก

9. ระบบแผนควบคุม (CONTROL PLAN)

เป็นระบบที่อยู่ภายในห้องพัก ซึ่ง CONTROL นี้จะเป็นตัวควบคุมระบบต่าง ๆ ทั้งหมดภายในห้องพักโดยแผนควบคุมที่ใช้อาจจะวางบนโต๊ะหรือจะทำติดกับหน้าโต๊ะข้างเตียงก็ได้

ส่วนประกอบของ CONTROL PLAN

1. แผนควบคุมวิทยุ ประกอบด้วย

- ปุ่มเปลี่ยนคลื่น
- ปุ่มหรี – เร่งเสียง
- ปุ่มปิด – เปิดวิทยุ

2. แผนงานฝึกอบนอกเวลา ซึ่งสามารถตั้งเวลาปลูกได้
3. แผนควบคุมไฟฟ้าภายในห้องในจุดต่าง ๆ เช่น ENTRANCE, BEDROOM, LIVING ROOM
4. แผนควบคุมทีวี ประกอบด้วย
 - ปุ่มเปิด – ปิดทีวี
 - ปุ่มเปลี่ยนช่อง
 - ปุ่มหรี – เร่งเสียง
5. แผนควบคุม AIR CONDITIONING ประกอบด้วย
 - ปุ่มเปิด – ปิดเครื่อง AIR CONDITIONING
 - ปุ่มปรับระดับความเย็น
6. แผนควบคุมการบริการ เช่น DO NOT DISTURB เมื่อกดปุ่มนี้ไฟสัญญาณที่ติดไว้หน้าห้องจะสว่างขึ้นเมื่อแม่บ้านเห็นก็จะเข้ามาทำความสะอาด

2.5 การศึกษาข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในห้องสแตย์

2.5.1 จิตวิทยาการใช้สี

สีทุกสีมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์มาก เพราะสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งร้อนแรง อบอุ่น ชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า ซึ่งการออกแบบตกแต่งภายในนั้น จำเป็นต้องให้สีที่มีความสัมพันธ์ตามหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้น ๆ ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบางเวลาก็ยังช่วยแก้ความรู้สึกที่บกพร่องต่าง ๆ ได้ เช่นการใช้สีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น อบอุ่น ได้ตามต้องการ

ตัวอย่างสีที่มีปฏิริยาต่อความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง

- สีเทา	ให้ความรู้สึก	เคร่งขรึม สุขภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เงียบสงัด
- สีดำ	ให้ความรู้สึก	ลึกลับ มืด ทุกข์โศก น่ากลัว แข็งแรงมีพลัง
- สีขาว	ให้ความรู้สึก	สะอาด บริสุทธิ์ เปิดเผย
- สีสด	ให้ความรู้สึก	ตื่นเต้น ไร้ใจ สนุกสนาน อันตราย อบอุ่น
- สีเหลือง	ให้ความรู้สึก	เปรี้ยว ร่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ชักจูง มั่นคง
- สีแดง	ให้ความรู้สึก	สมบูรณ์ สวย ความสุข ตี้อร้น แรกกล้า ทำทนาย
- สีน้ำเงิน	ให้ความรู้สึก	สุขภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม ลึกลับ

- สีเขียว ให้ความรู้สึก ว่าง สดชื่น กระชุ่มกระชวยสดชื่น เยือกเย็น สันติ

อิทธิพลของสีต่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ปัจจุบันนี้สิ่งที่มีอิทธิพลและควรคำนึงในการออกแบบตกแต่งภายใน คือ การใช้สี สีจะช่วยเพิ่มความงามให้กับส่วนต่าง ๆ ภายในอาคาร ส่วนใดที่มีความสว่างน้อยสีก็สามารถช่วยให้ส่วนนั้นสว่างขึ้นได้ แต่ในขณะเดียวกันการใช้สีที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้คุณค่าของงานนั้นลดลงไป สีจึงมีอิทธิพลในการให้ความรู้สึกอย่างมาก นับตั้งแต่เครื่องใช้ เครื่องประดับตลอดจนถึงที่อยู่อาศัยด้วยเหตุนี้สีจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้การใช้สีในการตกแต่งภายในของตัวอาคาร จะต้องศึกษาค้นคว้าว่ามีความเหมาะสมเพียงใดเพื่อที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงาม มีคุณค่า เหมาะสมกับอาคารและประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด

สีที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนต่าง ๆ ของห้องสแตย์

โถงต้อนรับ

เป็นสถานที่ที่มีคนชุมนุมมาก ดังนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อบอุ่นและเบิกบานใจนอกจากนี้ จะมีการเพิ่มลายลงไปบ้างเพื่อให้ดูงามยิ่งขึ้น

ห้องทำงาน

ใช้เป็นที่ทำงานในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก อาจจะใช้สีที่มีเนื้อสีเข้มข้นกว่าสีสำหรับห้องนอนโดยทั่วไปเราจะรู้สึกเบื่อหน่ายในสีเข้ม และสดใสนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อ่อนพอดู และถ้าห้องนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายซ้ำซาก สีสดใสในโทนอ่อนจะให้ความรู้สึกกระปรี้กระเปร่าได้ง่าย

ห้องรับแขก

โดยห้องรับแขกเป็นที่สนทนาปราศัย รับแขก สีที่ใช้ควรเป็นสีที่เหมาะสมแก่การจะทำให้จิตใจเบิกบาน ไม่ควรใช้สีที่รุนแรงหลายสี เพราะจะทำให้รู้สึกงุนงงวาย สีที่เหมาะสมสำหรับห้องรับแขก เช่น สีส้มอ่อน ๆ ใช้สำหรับผนัง ใช้สีครามหรือสีม่วงอมน้ำตาลเข้มสำหรับพรม ส้มแก่สำหรับโต๊ะ ผ้าปูเก้าอี้ เป็นต้น สิ่งตกแต่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ใช้สีส้มแดง เมื่อรวมกันทั้งห้องจะรู้สึกเด่นสง่า

ห้องอาหาร

เป็นห้องซึ่งใช้เฉพาะเวลารับประทานอาหารต้องการบรรยากาศที่สะอาด สดใสนบายตา สีที่ใช้อาจเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีครีม สำหรับผนังไม่ควรใช้สีมืดครึ้มเพราะจะทำให้เกิด

ความรู้สึกเศร้า ไม่ชวนรับประทานอาหาร แต่ถ้าใช้ผนังสีอ่อน สดใส จะนำรับประทาน ตกแต่งด้วย
ผ้าม่านหรือถ้วยชามด้วยสีสด ๆ อาจเป็นฟ้าเข้ม เหลืองส้ม หรือน้ำเงิน ก็ช่วยให้บรรยากาศ
คึกคักน่าสนใจ

ห้องครัว

เป็นห้องที่ต้องการความสะอาดเช่นกันเป็นห้องที่ใช้ปรุงอาหาร ซึ่งต้องการสีที่สะอาด
เข้าช่วย ถ้าใช้สีไม่เหมาะสมถึงแม้อาหารจะสะอาดก็ดูไม่น่าสะอาดได้ และควรใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย

คอฟฟี่ช็อป

การใช้สีต้องคำนึงถึงสีที่สะอาดสดใส เช่นเดียวกับห้องอาหารในบ้านต่างกันที่ว่า
คอฟฟี่ช็อป ต้องตกแต่งให้ดูตื่นเต้น และแปลกตาให้ดูตื่นเต้นและแปลกตากว่าห้องอาหารภายใน
บ้าน คอฟฟี่ช็อปเป็นส่วนที่มีคนจำนวนมากเข้ามาใช้ดังนั้นการออกแบบจึงต้องไม่ควรจำเจควรมี
การปรับเปลี่ยนบ้างเพื่อเป็นการจูงใจลูกค้าให้เข้ามาอยู่เสมอ

ห้องนอน

สำหรับห้องนอนอาจเป็นสีต่าง ๆ กันสุดแล้วแต่นโยบายของเจ้าของแต่โดยทั่วไป
จะต้องไม่เกิดความเงิบและค่าของสีไม่เข้มเกินไปนัก สีเอกรงค์ ควรใช้สีอย่างยิ่ง เพราะใช้
สีเดียว แต่มีค่าของสีหลายสีและเพิ่มเติมสีอ่อนแก่ของสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงบ้าง จงระวังในการใช้
สีเข้มของผนัง เพดาน แต่พื้นห้องเป็นสีอ่อนจะทำให้เกิดความวิตก ควรหลีกเลี่ยงสีเช่นนี้ และไม่
ควรใช้สีที่เร้าอารมณ์มากนักเพราะจะทำให้รู้สึกว่าได้พักผ่อนอย่างเต็มที่

ห้องน้ำ

สีสำหรับห้องน้ำซึ่งเป็นห้องที่ใช้อาบน้ำและมีใกล้ชิดมีความคิดมาจากสีเงาอ่อนแก่
อย่างประณีตของสีน้ำทะเล สีเขียวอ่อน ฟ้าอ่อน เป็นสีที่เหมาะสมสำหรับห้องน้ำควรใช้สีในวรรณะ
เย็น ไม่ควรใช้สีในวรรณะร้อนเพราะจะทำให้รู้สึกร้อนถึงแม้ว่าเราจะอาบน้ำอยู่ก็ตาม อาจใช้สี
อ่อนในการตกแต่งได้ที่ผ้าเช็ดตัวหรือพรมเช็ดเท้าบ้างเล็กน้อย ความมีชีวิตชีวาอาจจะอยู่ที่การปู
กระเบื้องและสิ่งตกแต่งเล็ก ๆ

2.5.2 จิตวิทยาในการเลือกผ้า

ในการเลือกชนิดและสีของผ้ามาควรคำนึงถึงสีที่ลบลดลายว่าเหมาะสมกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมนั้นหรือไม่ การจัดโดยไม่พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นอาจทำให้ผลงานออกแบบนั้นผิดเป้าหมายได้ พอที่จะแยกความรู้สึกที่ได้จากการตกแต่งผ้าชนิดต่าง ดังนี้

1. ผ้าไหม ให้ความรู้สึก พิธีต้องเป็นระเบียบให้ความสง่างามแก่สถานที่
2. ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึก หรรษา พุ่มเพื่อย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
3. ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึก อบอุ่น เป็นกันเอง สดุกสนาน
4. ผ้าป่าน ให้ความรู้สึก โปร่งสบาย โรแมนติก
5. ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึก น่ารัก โรแมนติก
6. วัสดุอย่างชนิดบาง ให้ความรู้สึก แข็งแรง ชิงชัง เป็นทางการ น่าเชื่อถือ
7. ม่านไม้ไผ่ ให้ความรู้สึก เป็นธรรมชาติ สบาย

นอกจากนี้เนื้อผ้ายังมีอิทธิพลให้ความรู้สึกด้วย

1. ผ้าเนื้อหยาบ ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีความเป็นพิเศษสำหรับใช้ในห้อง ขนาดเล็ก จะรู้สึกอึดอัด ควรใช้ในห้องขนาดใหญ่
2. ผ้าเนื้อเรียบ ให้ความรู้สึกเบา ผ่อนคลาย เหมาะกับห้องขนาดเล็ก ๆ แคบ ๆ

2.5.3 วัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบตกแต่ง

การเลือกใช้วัสดุที่ใช้ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมนั้น ควรเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมสวยงามดูภูมิฐานแต่ในขณะเดียวกันก็ควรใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละส่วนของโรงแรมด้วย

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินเหมาะสำหรับ ผนังและพื้น ทั้งภายในและภายนอกอาคารในส่วนที่มีคนพุกพ่วน เนื่องจากหินทนทานต่อการใช้งานซึ่งในการใช้งานนั้นหินแต่ละประเภทก็จะมีคุณสมบัติที่ต่างกันไป ดังนี้

หินอ่อน

เป็นหินที่สามารถทนต่อความสกปรกได้ดี ทนต่อสารเคมีได้บ้างบางชนิด ซึ่งนิยมใช้ทำผนังและพื้นภายในเป็นส่วนมาก หินอ่อนนั้นมีค่าในด้านความงามมากกว่าหินประเภทอื่นมีสีให้เลือกตามความเหมาะสม เช่น ขาว ดำ เทา ชมพู เขียว เนื่อน้ำตาล หินชนิดนี้มีความทนทานต่อการขัดสี ไม่เก็บเสียง มีผิวที่สวยงามหรรษา

หินแกรนิต

ส่วนมากใช้ในการกรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่าง ๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งแรงที่สุด และมีความทนทาน เมื่อขัดชั้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน บำรุงรักษาทำความสะอาดง่าย

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น กระเบื้องและเซรามิคสามารถใช้กรุผนัง และพื้น ราคาถูกกว่า หิน ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ การสึกกร่อน

อิฐ

อิฐสามารถนำมาใช้โดยสีธรรมชาติของมัน มีสีแดง สีเหลือง สีเทา ขาว มีราคาถูกกว่าหินคงทน และง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นผนังได้ทุก ๆ ห้องตามที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับสภาพดินฟ้าอากาศ มีหลายขนาดหลายแบบและมีสีมากมายให้เลือก แบ่งเป็น 2 ชนิด

1. กระเบื้องที่ผลิตในประเทศมีทั้งคุณภาพและคงทนสวยงามใกล้เคียงกับของต่างประเทศ
2. กระเบื้องที่ผลิตจากต่างประเทศ ผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยจึงทำให้มีคุณภาพมากกว่ากระเบื้องที่ดีที่สุดคือกระเบื้องจากประเทศญี่ปุ่น และกระเบื้องที่สวยงามที่สุดมาจากอิตาลี

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการออกแบบตกแต่งภายใน ที่ต้องการความเป็นธรรมชาติและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม้มีหลายชนิดทั้งไม้ที่มีในประเทศ และจากต่างประเทศ เช่น

ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลางใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงาม เหมาะแก่การนำมาทำเครื่องเรือน การนำมาขัดให้เรียบหรืออาจจะย้อมสีให้เข้มก็จะทำให้สวยงามไปอีกแบบ

ไม้จำปา

เป็นไม้สีเนื้ออ่อน ใช้กับงานประณีต ไม่นิยมย้อมสี

ไม้ฉัดสัก

คือไม้สักที่แปรรูปเป็นแผ่น อัดทับ ไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งตัวไม่บิดงอ หรือหักใช้กรุเครื่องเรือนที่ทำโครงไม้สัก

ไม้อัดยาง

เป็นไม้ชนิดเดียวกับไม้อัดสัก มีความแข็งแรงทนทานพอ ๆ กัน แต่เนื้อไม้และ ลวดลายจะน้อยกว่านิยมนำมาพ่นสีหรือกรุวัสดุอื่นกับผิวหน้าอีกที ราคาถูก

ไม้อัดยมหิน

เป็นไม้ที่มีลักษณะคล้ายกับไม้อัดสัก แต่ว่า ลวดลายจะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เหมือนกับไม้อัดสัก ผลิตน้อย ราคาไม่แน่นอน

4. วัสดุประเภทหวาย

วัสดุประเภทหวายเป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการ นำมาใช้ตกแต่งโรงแรมประเภทตากอากาศ และตกแต่งส่วนที่ต้องการจะพักผ่อนทั่วไป เพราะมี ความกลมกลืนกับธรรมชาติได้บรรยากาศพื้นถิ่นรวมทั้งราคาถูกและน้ำหนักเบา

ข้อเสียของหวาย

1. ไม่ทนต่อการกัดกินของสัตว์เล็ก ๆ เช่น มอด หรือเชื้อรา แต่ก็สามารถ ป้องกันได้โดยการทาน้ำยารักษาเนื้อไม้
2. ไม่แข็งแรงทนทานเหมือนไม้ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็ก ๆ อาจจะ ชาติได้ง่ายมีซอก และมูมมากทำให้เกิดความสกปรกง่าย
3. ไม่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีอายุการใช้งานที่สั้นถ้าดูแลรักษาไม่ดี

5. วัสดุประเภทแร่ธาตุต่าง ๆ

วัสดุโลหะ

เหล็ก

เหล็กที่ใช้ทำเครื่องเรือนมีอยู่ 2 ชนิด เหล็กแผ่นและเหล็กท่อกลม มีหลาย ขนาด สามารถนำมาดัดแปลงเป็นรูปตามความต้องการ ผิวขึ้นนอกอาจทำได้หลายอย่างเช่น ชุบ โครเมียม พ่นสี ลมดำ ข้อเสียคือเป็นสนิมได้ โดยเฉพาะกับสภาพอากาศที่ทะเลไม่ควรนำไปใช้

สแตนเลส

เป็นโลหะที่ตีพิเศษกว่าเหล็กธรรมดาทั่วไป คือ ไม่เป็นสนิม แข็งแกร่งแต่มี ราคาสูงกว่าเหล็ก มีทั้งชนิดแผ่นและท่อกลม มีผิวที่มันวาวเบาว่าเหล็ก

ทองเหลือง

เป็นโลหะที่มีความแข็งแรง ผิวสีเหลือง ราคาแพง บำรุงรักษายาก แต่ว่าคุณสมบัติของทองเหลืองสามารถดัดโค้ง งอ หรือหล่อเป็นรูปต่างๆ ได้

กระจก

ปัจจุบันกระจกเป็นวัสดุที่สำคัญมากในการออกแบบตกแต่งภายใน เพราะมีความสวยงามและสามารถใช้กับวัสดุอื่นได้ด้วย มีความโปร่งแสง กระจกสามารถ ทนไฟ กันลม กันฝนได้ ปลอดภัยจากเชื้อรา และสามารถป้องกันเสียงรบกวนโดยไม่ปิดบังทัศนียภาพนอกได้ กระจกมีหลายรูปแบบทั้งสีล้วนและคุณสมบัติ

พรม

ปัจจุบันนี้พรมที่ใช้กันอยู่ มี 5 ประเภท คือ

1. พรมมาตรฐานทั่วไปเป็นพรมทอจากไหมจริง ๆ แบ่งเป็น
 - พรมชนิดขนสัตว์แท้
 - พรมใยสังเคราะห์
2. พรมมาตรฐานแยกชิ้น เป็นพรมลักษณะเดียวกันกับแบบแรกแต่มีขนาด ย่อย และขายเป็นชิ้นใช้วางบนพื้นโดยไม่ต้องติดยึด
3. พรมกันน้ำ เป็นพรมที่ทำจากใยสังเคราะห์พิเศษ กันน้ำได้ดีกว่า 2 แบบแรก แต่ความสวยงามนั้นด้อยกว่า บางครั้งเรียกว่าพรมอัด
4. พรมที่ใช้วัสดุพิเศษ เป็นพรมที่ผลิตจากวัสดุพิเศษท้องถิ่น เช่น ปอ มีความทนทาน สวยงาม ราคาถูก ไม่มีชนิดที่ใส่ปูเต็มห้อง เหมาะสำหรับการนำมาประดับที่ผนัง
5. พรมชนิดอื่น ๆ เช่น พรมน้ำมัน

ข้อสังเกต พรมเป็นวัสดุที่มีผิวอ่อนนุ่ม มีลวดลายให้เลือกมากมาย แต่ว่าต้องดูแลรักษาอย่างดี เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในห้องที่มีการปรับอากาศ

ผ้าปู

เป็นวัสดุที่สำคัญในการตกแต่งภายในมีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และกระจก ผ้าปูทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น

- ผ้าไหม ให้ความรู้สึก มีคุณค่า หรูหรา สวยงาม
- ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึก หรูหรา ภูมิฐาน พุ่มเพื่อย มีราคา
- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึก เป็นกันเอง สบายสบาย

ประโยชน์ของฝ้าม่าน คือช่วยกรองแสง ควบคุมแสงสว่างตามความต้องการ ช่วยลดความร้อนจากแสงแดด ช่วยกันฝุ่นและลม กันเสียง และช่วยสร้างบรรยากาศ ในการ ออกแบบตกแต่ง

2.6 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

2.6.1 วัตถุประสงค์การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงาน และลักษณะการให้บริการของลونغสเตย์
2. เพื่อศึกษาแนวความคิด และลักษณะของงานออกแบบตกแต่งภายใน
3. เพื่อศึกษาความต้องการ และพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
4. เพื่อนำข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบงานสถาปัตยกรรม ภายในโครงการ Life up Long stay ได้เหมาะสมกับตัวโครงการ และความต้องการของผู้ใช้โครงการ

2.6.2 โดยเลือกโครงการที่ศึกษาดังนี้ คือ

1. โครงการศรีปทุมลونغสเตย์ รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์ (SRIPATHUM LONGSTAY RESORT AND HEALTH) จังหวัดปทุมธานี
2. โครงการ ดิ อิมพิเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club) จังหวัด เชียงใหม่
3. โรงแรมแอมมาเร็น วิลเลจ (Tamarind Village) จังหวัดเชียงใหม่
4. จีรัง เฮลท์ รีสอร์ท (Jirung Health Resort) จังหวัดเชียงใหม่

1. โครงการศรีปทุมลونغสเตย์ รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์ (SRIPATHUM LONGSTAY RESORT AND HEALTH) จังหวัดปทุมธานี

เหตุผล เนื่องจากโครงการศรีปทุมลونغสเตย์เป็นโครงการที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อจัดให้เป็นที่พักผ่อนระยะยาวโดยเฉพาะ และรองรับผู้เข้าพักได้ 3 กลุ่ม คือ

ประเภทที่ 1 กลุ่มที่ต้องการเข้ามาใช้ชีวิตบั้นปลายในการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้เกษียณอายุการทำงาน ผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแล

หนาวจัด

৭৯৭

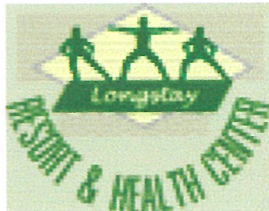
ต้องการฝึกและพัฒนาบุคลากรภายในองค์กร

สิ่งที่ทำการศึกษาการศึกษา

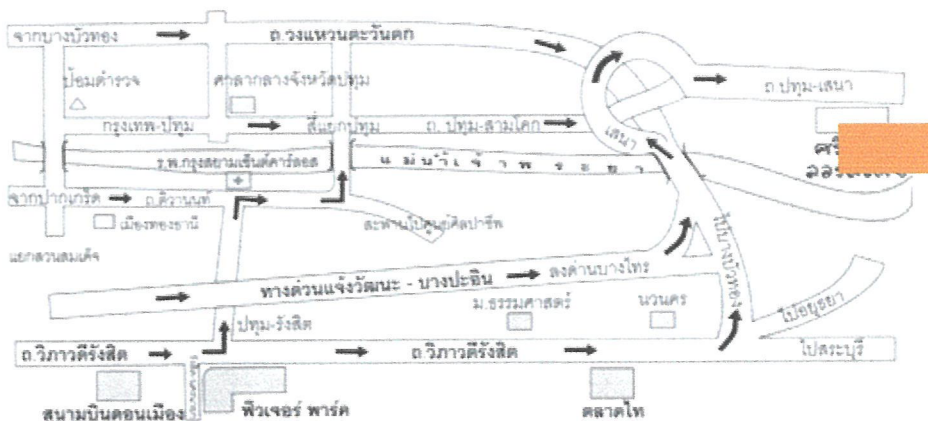
- ## 2. ความต้องการ และพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

รายละเอียดของโครงการ

จังหวัด ปทุมธานี 12160

ภาพที่ 2.6.1 แสดงสัญลักษณ์ของโครงการ

ภาพที่ 2.6.2 แสดงที่ตั้งของโครงการ

ภาพที่ 2.6.3 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ

พื้นที่ของโครงการ 300 ไร่ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 (A) ประกอบด้วย

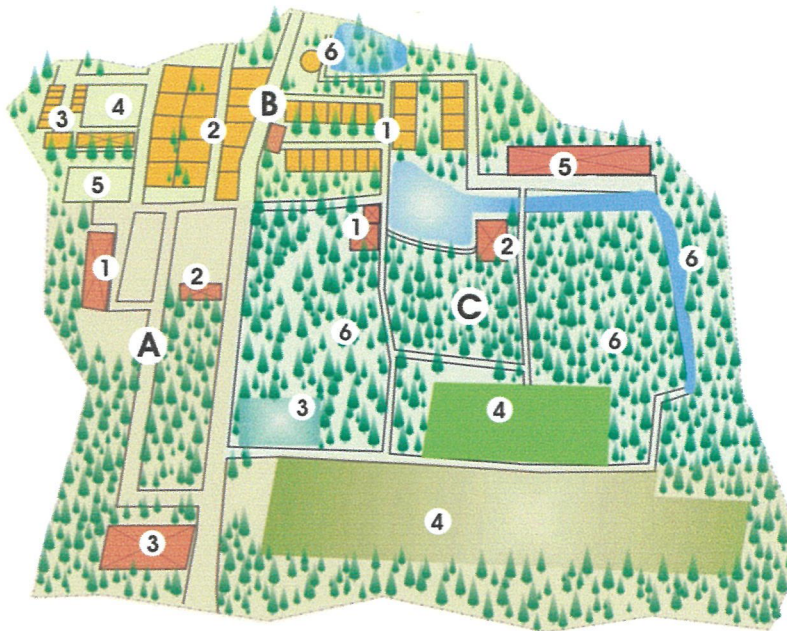
1. อาคาร ศรีปทุม วิลล่า
2. สำนักงานโครงการ
3. สำนักงานขาย
4. สนามไดร์ฟกอล์ฟ

ส่วนที่ 2 (B) ประกอบด้วย

1. Villa Forest 1 - 40
2. บ้านพัก (บ้านเดี่ยว)
3. ห้องพักรีสแตนด์การ์ด , ดีลักซ์ , จูเนียร์สูท
4. สนามฝึกชิฟกอล์ฟ
5. สนามเบตอง
6. คาราโอเกะริมน้ำ
7. บ้านพัก แสตนด์การ์ด

ส่วนที่ 3 (C) ประกอบด้วย

1. ห้องประชุม
2. อาคารกิจกรรมกลางแจ้ง
3. สนามเทนนิส
4. สนามฟุตบอล
5. บ้านพักเชลเตอร์ เอ - บี
6. ร้านอาหาร

ภาพที่ 2.6.4 แสดงผังบริเวณของโครงการศรีปทุมลงสเดย์รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์

จุดประสงค์ที่ได้จัดตั้งที่พักสำหรับพำนักระยะยาวขึ้นเพื่อการเปิดตลาดด้านธุรกิจที่พำนักระยะยาว และยังเป็นโครงการตัวอย่างเพื่อการศึกษาของผู้ที่สนใจจะทำกิจการนี้ ภายในตัวโครงการ มีการออกแบบห้องพักที่ทันสมัย มีทั้งอาคารห้องพักรวม และแบบแยกเป็นบ้านพักส่วนตัว ห้องพักทั้งโครงการสามารถรองรับผู้เข้าพักได้ 300 คน ห้องพักขนาดเล็กสุดขนาดพื้นที่ 28 ตารางเมตร ราคาห้องพัก เริ่มต้นตั้งแต่ 1,200 – 6,000 บาท / เดือน มีห้องพักทั้งหมด 9 แบบ

จำนวนห้องพัก 99 ห้อง

อัตราค่าห้องพัก

ตารางที่ 2.6.1 แสดงอัตราค่าบริการห้องพักของโครงการศรีปทุมลงสเดย์รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์

ประเภท	พื้นที่ใช้สอย	ราคา / วัน (บาท)	ราคา / เดือน (บาท)
บ้านแบบยุโรป 2 ชั้น	3 ห้องนอน , 2 ห้องน้ำ , 1 ห้องนั่งเล่น (สำหรับ 6 ท่าน)	4,000	18,000
บ้านเดี่ยว	3 ห้องนอน , 2 ห้องน้ำ , 1 ห้องนั่งเล่น (สำหรับ 4 - 6 ท่าน)	4,000	15,000
บ้านแฝด	2 ห้องนอน , 1 ห้องนั่งเล่น (สำหรับ 2 – 4 ท่าน)	3,000	9,000

ตารางที่ 2.6.1 แสดงอัตราค่าบริการห้องพักของโครงการศรีปทุมลงสเดย์ รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์
(ต่อ)

ประเภท	พื้นที่ใช้สอย	ราคา / วัน (บาท)	ราคา / เดือน (บาท)
บ้านแบบคันทรี่	1 ห้องนอน , 1 ห้องนั่งเล่น , เฉลียง (สำหรับ 2 ท่าน)	3,000	9,000
บ้านเดี่ยว	1 ห้องนอน , เฉลียง	2,000	7,000
ห้องพักแสดนดาร์ด	1 ห้องนอน (สำหรับ 2 ท่าน)	1,200	5,000
	1 ห้องนอน (สำหรับ 3 ท่าน)	1,800	7,000
	1 ห้องนอน (สำหรับ 4 ท่าน)	1,200	6,000
ห้องพักแสดนดาร์ด	1 ห้องนอน (สำหรับ 6 ท่าน)	1,500	7,000
ห้องพักจูเนียร์สูท	1 ห้องนอน , 1 ห้องนั่งเล่น (สำหรับ 2 ท่าน)	2,000	8,000

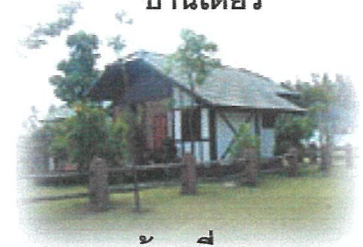
บ้านเดี่ยว

บ้านเดี่ยว

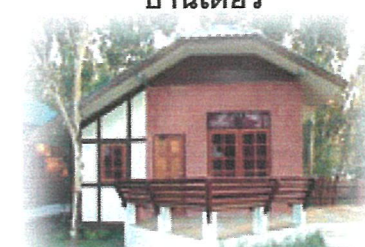
บ้านเดี่ยว

บ้านเดี่ยว

บ้านพักสำหรับกลุ่มผู้เข้าชมมนา

ห้องพักมาตรฐาน

ภาพที่ 2.6.5 แสดงลักษณะของบ้านพักแบบต่าง ๆ ภายในโครงการ

สายงานบริหาร และอัตรากำลัง โครงการศรีปทุมลงสเดย์ รีสอร์ท แอนด์ เฮลท์ มี
พนักงานรวมทั้งสิ้น 94 คน โดยแบ่งเป็น พนักงานประจำ , พนักงานชั่วคราว , พนักงานทดลองงาน

ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ทำงานในช่วง 08.00 น. – 16.00 น.

1. ประธานกรรมการ	1 คน
2. รองประธานกรรมการ	1 คน
3. กรรมการผู้จัดการ	1 คน
4. รองกรรมการผู้จัดการ	1 คน

พนักงานทั่วไป ทำงานในช่วง 08.00 น. – 16.00 น.

1. ผู้จัดการทั่วไป	1 คน
2. พนักงานฝ่ายบุคคล	2 คน
3. พนักงานบัญชี	4 คน
4. พนักงานการเงิน	1 คน
5. พนักงานฝ่ายขายและการตลาด	6 คน

พนักงานบริการ ทำงานในช่วง 06.00 – 15.00 น. / 12.00 – 21.00 น. / 20.00 – 06.00 น.

1. พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	6 คน
2. พนักงานแผนกครัว	12 คน
3. พนักงานซ่อมบำรุง	2 คน
4. พนักงานแผนกยานพาหนะ	3 คน
5. พนักงานดูแลสวน	19 คน
6. พนักงานแผนกกิจกรรม	6 คน
7. พนักงานดูแลสนามกอล์ฟ	6 คน
8. พนักงานแม่บ้าน	11 คน
9. พนักงานแผนกศิลป์	2 คน

บริเวณที่ทำการศึกษ

1. ส่วนโถงต้อนรับ
2. ห้องอาหาร
3. ส่วนห้องออกกำลังกาย
4. ห้องชานา
5. ส่วนบริการห้องพัก

อาคารศรีปทุม วิลลา เป็นอาคารก่ออิฐ 2 ชั้น ลักษณะเป็นอาคารสมัยใหม่ทั่วไปที่นิยมสร้างภายนอกทาสีส้มสด เมื่อเข้าสู่โครงการตัวอาคารจะตั้งอยู่ติดกับสำนักงานของโครงการ บนถนนสัญจรเส้นหลักที่ใช้ภายในโครงการ อาคารหลังนี้เป็นอาคารบริการหลักของตัวโครงการ ประกอบด้วยส่วนให้บริการด้านต่าง ๆ

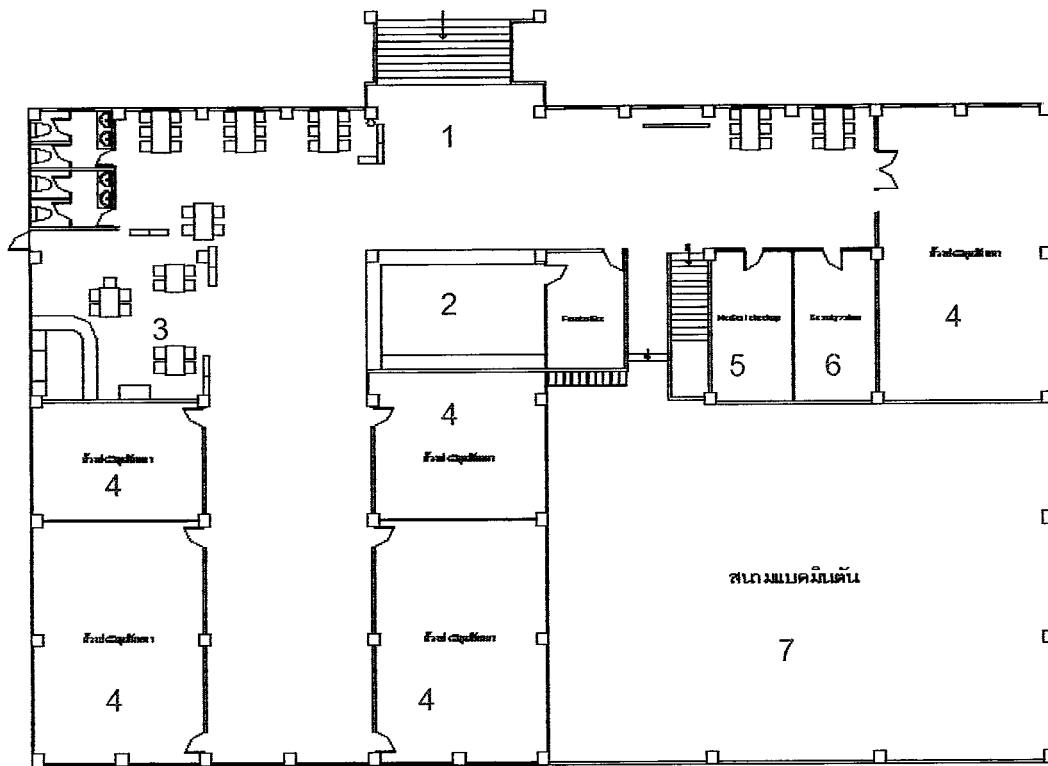

รูปที่ 2.6.6 แสดงลักษณะตัวอาคารศรีปทุม วิลลา

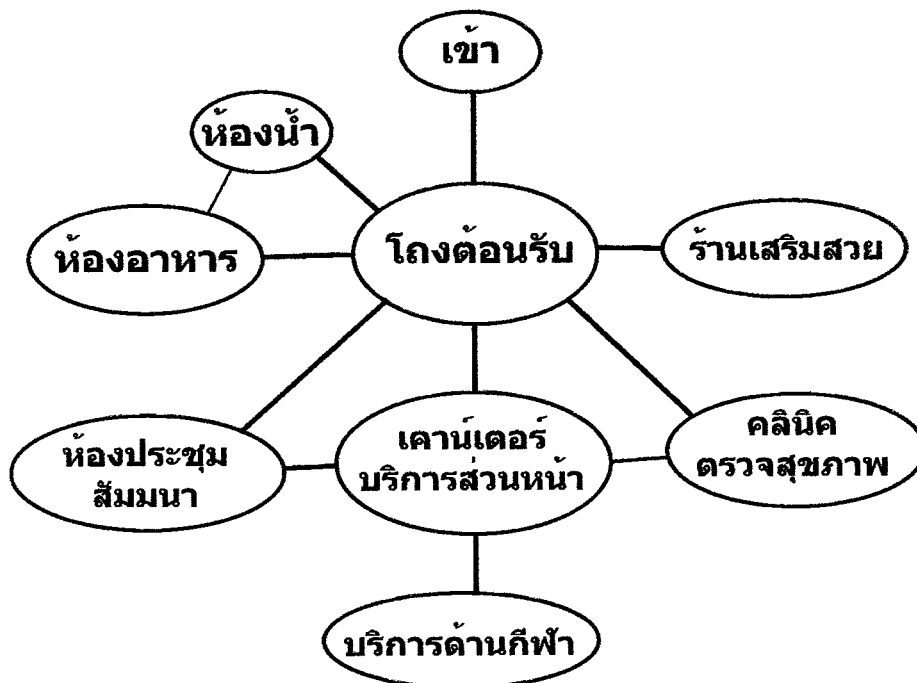
ลักษณะภายใน ภายในอาคารศรีปทุม วิลลา แบ่งเป็น 2 ชั้นประกอบด้วย

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย

1. โถงต้อนรับ
2. เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า
3. ห้องอาหาร
4. ห้องประชุมสัมมนา
5. คลินิกตรวจสุขภาพ
6. ร้านเสริมสวย
7. สนามเบตมินตัน

ภาพที่ 2.6.7 แสดงผัง ของอาคารศรีปทุม วิลลา ชั้นที่ 1

แผนภูมิที่ 2.6.2 แสดง Function Diagram บริเวณชั้น 1 ของอาคาร

ส่วนโถงต้อนรับ (Lobby Hall) เป็นจุดแรกของโครงการที่ผู้เข้าใช้บริการจะเข้ามาติดต่อเพื่อเชื่อมไปยังส่วนต่าง ๆ ของโครงการ ส่วนโถงต้อนรับของโครงการศรีปทุม ลองสเตย์ อยู่ภายในอาคารศรีปทุม วิลลา เป็นอาคารอิฐ 2 ชั้น ส่วนโถงอยู่ชั้น 1 บริเวณทางเข้าตัวอาคาร

ในส่วนโถงต้อนรับและเคาน์เตอร์ถูกจัดให้มีความกว้างขวาง เพื่อความสะดวกในการรองรับกลุ่มลูกค้าแต่ละกลุ่มได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากทางโครงการให้บริการหลายด้าน การตกแต่งในส่วนนี้เน้นการใช้สีที่สด บริเวณผนัง เพื่อให้ตัดกับสีขาวที่พื้น กับเพดาน เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เป็นแบบติดกับตัวอาคาร (Bluit in) ไม่มีส่วนพักคอย

ภาพที่ 2.6.8 แสดงลักษณะภายในบริเวณโถง

ส่วนห้องอาหาร (Restaurant) เป็นส่วนที่อยู่ต่อจากส่วนโถงต้อนรับของโครงการ อยู่ภายในอาคารศรีปทุม วิลลา บริเวณชั้น 1 อยู่ถัดมาทางด้านขวาของโถงต้อนรับ

บริเวณห้องอาหารอยู่ต่อเนื่องกับส่วนโถงต้อนรับ ไม่มีการแบ่งสัดส่วนที่ชัดเจน ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มทุกประเภทตามเมนู การตกแต่งเป็นลักษณะเดียวกับส่วนโถงต้อนรับ เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เป็นเคาน์เตอร์ติดกับตัวอาคาร (Bluit in) ส่วนรับประทานอาหารเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ แบบลอยตัว

ภาพที่ 2.6.9 แสดงลักษณะภายในบริเวณ

ภาพที่ 2.6.10 แสดงส่วนพักรับประทานของ
ว่างบริเวณด้านหน้าห้องประชุมสัมมนา

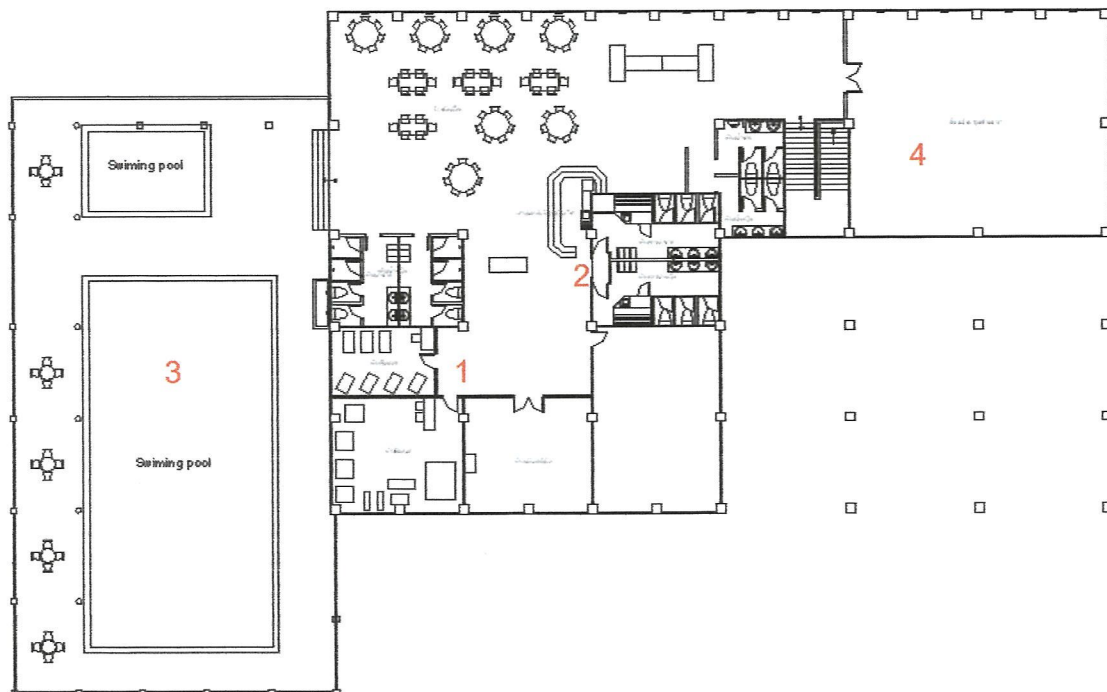

ภาพที่ 2.6.11 แสดงส่วนบริการตรวจสอบภาพ
และร้านเสริมสวย

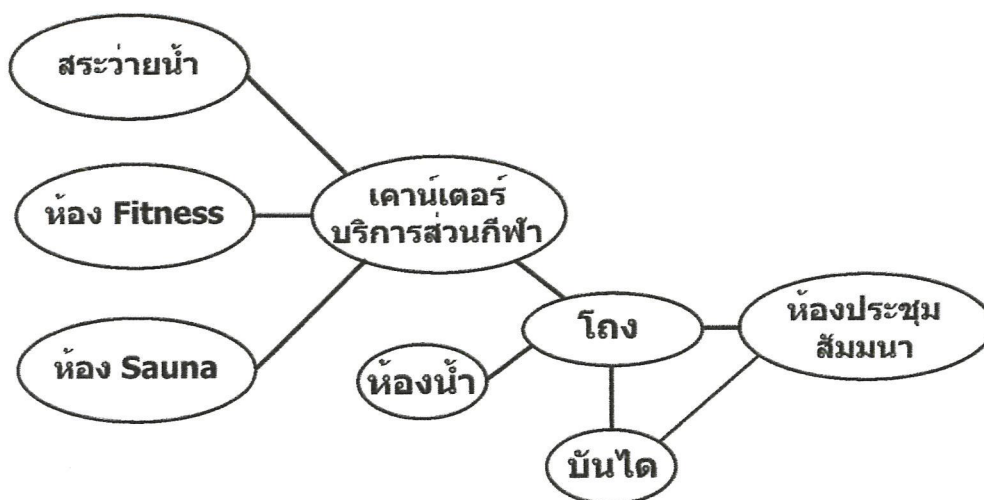
ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย

1. ส่วนห้องออกกำลังกาย
2. ห้องชาวน้ำ
3. สระว่ายน้ำ
4. ห้องประชุมสัมมนา

ภาพที่ 2.6.12 แสดงบันได
ทางขึ้นชั้น 2 ของอาคาร

ภาพที่ 2.6.13 แสดงผังของอาคารศรีปทุม วิลลา บริเวณชั้นที่ 2

แผนภูมิที่ 2.6.3 แสดง Function Diagram บริเวณชั้น 2 ของอาคาร

ส่วนเคาน์เตอร์บริการเป็นจุดที่ผู้ใช้บริการจะแจ้งว่าจะใช้บริการใด บริเวณนี้ตั้งเป็นเคาน์เตอร์ติดกับตัวอาคาร (Built in) ภายในบริเวณเคาน์เตอร์มีส่วนรับฝากของ, ช่องกุญแจล็อกเกอร์ (Locker) ของจุดต่าง ๆ และมีเครื่องดื่มสำหรับจำหน่าย การตกแต่งคล้ายส่วนอื่น ๆ ของอาคาร

ภาพที่ 2.6.14 แสดงลักษณะบริเวณเคาน์เตอร์บริการส่วนกีฬา

ส่วนห้องออกกำลังกาย (Fitness Room) ตั้งอยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคารศรีปทุม วิลลา ถูกแบ่งออกเป็น 2 ห้อง ห้องแรกมีขนาด 6 X 6 เมตร แบ่งเป็นอุปกรณ์ประเภทบริหารกล้ามเนื้อเฉพาะจุด ห้องที่ 2 ขนาด 4 X 5 เมตร เป็นอุปกรณ์กายบริหารทั่วไป ภายในห้องไม่มีการตกแต่งใช้เพียงการทาสีผนังด้วยสีเหลืองอ่อน และปูพื้นด้วยพรมสีแดง

ภาพที่ 2.6.15 แสดงลักษณะ ภายในห้องออกกำลังกาย (Fitness Room) ห้องที่ 1

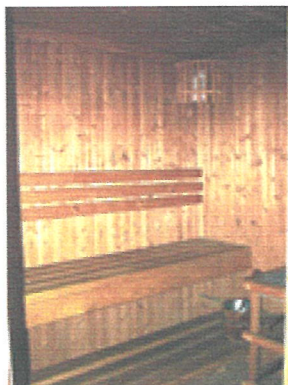

ภาพที่ 2.6.16 แสดงลักษณะ ภายในห้องออกกำลังกาย (Fitness Room) ห้องที่ 2

ห้องซาวน่า (Sauna Room) อยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคารเช่นเดียวกับห้องออกกำลังกาย (Fitness Room) โดยอยู่ถัดจากบริเวณของเคาน์เตอร์ บริการแบ่งออกเป็น 2 ห้อง ชาย และ หญิง ขนาด 3 X 6 เมตร ต่อหนึ่งห้อง ภายในประกอบด้วย ล็อคเกอร์ (Locker), ห้องซาวน่า (Sauna) และห้องอาบน้ำ การตกแต่งคล้ายกับส่วนอื่น ๆ ของอาคาร ที่ใช้ผนังสีสด ภายในห้องมีการกรุผนังและปูพื้นด้วยกระเบื้อง ส่วนบริเวณห้องซาวน่าเป็นห้องซาวน่าสำเร็จรูปที่ทำจากไม้สน ใช้เตาอบซาวน่าแบบไฟฟ้า พร้อมทั้งอุปกรณ์

ภาพที่ 2.6.17 แสดงส่วนประกอบภายในห้องซาวน่า (Sauna Room)

ภาพที่ 2.6.18 แสดงลักษณะภายในห้องซาวน่า (Sauna Room)

ภาพที่ 2.6.19 แสดงพื้นที่บริเวณสระว่ายน้ำ

ภาพที่ 2.6.20 แสดงห้องอาบน้ำ และล็อกเกอร์ บริเวณสระว่ายน้ำ

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในอาคารศรีปทุม วิลล่า

ลักษณะอาคาร ก่ออิฐ 2 ชั้น มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยม รูปทรงอาคารแบบสมัยใหม่

แนวคิดในการออกแบบ --

การจัดวางผัง มีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือส่วนประชุมสัมมนา และ ส่วนกีฬา

SPACE มีการใช้หน้าต่างเป็นตัวเชื่อมพื้นที่ภายนอกอาคารตลอดรอบตัวอาคาร พร้อมทั้งความสูงระหว่างพื้นถึงเพดานของแต่ละชั้นมีความสูงโปร่งจึงทำให้บรรยากาศภายในไม่ทึบ

การใช้สี สีที่ใช้เป็นสีสำหรับทาผนังอาคารเน้นสีส้มแดง ตัดกับ สีเขียว เป็นผนัง ใน ส่วนของพื้นและเพดานเป็นสีขาว และสีของหินอ่อนสีขาวธรรมชาติ

การใช้แสง	ในเวลากลางวันใช้แสงจากแสงธรรมชาติเป็นหลักในเวลากลางคืนมีส่วนเน้นเป็นจุดโดยดาวไลท์ และโคมระย้า บางพื้นที่ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์
การใช้วัสดุ	พื้น หินอ่อนสีขาวสลับหินแกรนิต ในส่วนห้องประชุมสัมมนาและห้องออกกำลังกายใช้พรม ผนัง ฉาบปูนทาสี ส่วนห้องประชุมสัมมนาบางส่วนกรุผนังด้วย พรม อด เพดาน กรุด้วย ยิปซัมบอร์ด มีการตกแต่งด้วยการดอว์นฝ้าเพดาน บริเวณโถงต้อนรับ และใช้คิ้ว บัวตกแต่ง
ลักษณะเครื่องเรือน	โต๊ะและเก้าอี้ไม้ , เก้าอี้พลาสติก , เก้าอี้บุวม
งานระบบต่าง ๆ	ใช้เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split type Air condition) ภายในอาคารติดตั้งกล่องโทรทัศน์วงจรปิด ส่วนระบบป้องกันอัคคีภัยเป็นระบบตรวจจับควันและสัญญาณเตือนภัย และมีการวางถังดับเพลิงตามจุดต่าง ๆ

ส่วนบริการห้องพัก (Guest Room) เนื่องจากกลุ่มลูกค้าของทางโครงการที่ใช้บริการห้องพักถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ผู้ที่เข้ารับบริการด้านการประชุมสัมมนาพร้อมพักค้างคืน
2. ผู้ที่เข้าพักค้างคืนระยะสั้น
3. ผู้ที่เข้าพักค้างคืนแบบระยะยาว

ห้องพักที่ทางโครงการจัดไว้จึงแบ่งออกเป็น 3 แบบเช่นกัน

1. บ้านพักสำหรับผู้ที่มาเป็นกลุ่มคณะเพื่อเข้าประชุมสัมมนา
2. ห้องพักที่ถูกแบ่งเป็นห้องภายในอาคารหลังเดียวคล้ายโรงแรม
3. บ้านพักที่เป็นบ้านเดี่ยวเป็นหลัง ลักษณะคล้ายบ้านพักอาศัย

1. บ้านพักสำหรับผู้ที่มาเป็นกลุ่มคณะเพื่อเข้าประชุมสัมมนา จะถูกจัดกลุ่มให้ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ที่ทางโครงการเรียกว่า Villa Forest มีจำนวน 20 หลัง 40 ห้อง ใน 1 หลังมี 2 ห้อง บ้านพักแบบนี้แบ่งเป็น 2 แบบ คือห้องพักสำหรับ 4 คน และห้องสำหรับพัก 6 คน

ภาพที่ 2.6.21 แสดงตำแหน่งของบ้านพัก

Villa Forest

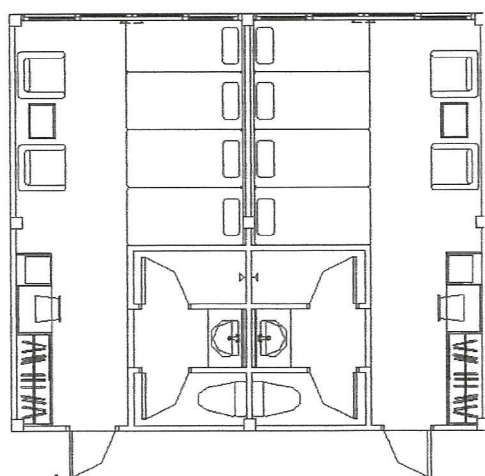
ภาพที่ 2.6.22 แสดงลักษณะของบ้านพัก

สำหรับ 4 คน

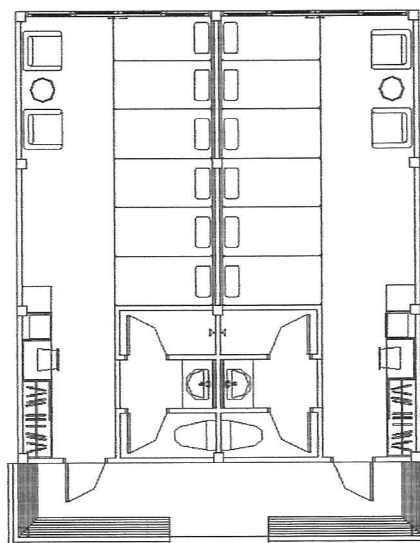
ภาพที่ 2.6.23 แสดงลักษณะของบ้านพัก

สำหรับ 6 คน

ภาพที่ 2.6.24 แสดงการจัดวางผังของบ้านพัก

Villa Forest สำหรับ 4 คน

ภาพที่ 2.6.25 แสดงการจัดวางผังของบ้านพัก

Villa Forest สำหรับ 6 คน

การจัดวางผังภายในห้องพักแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนพักผ่อนกับส่วนห้องน้ำ ภายในบ้านพักหนึ่งหลังจะมีห้องลักษณะเดียวกัน 2 ห้อง เป็นการวางพื้นที่ใช้สอยแบบมาตรฐานทั่วไป

ภาพที่ 2.6.26 แสดงส่วนห้องน้ำและส่วนแต่งตัวบริเวณทางเข้าห้องพัก Villa Forest สำหรับ 4 คน

ภาพที่ 2.6.27 แสดงบรรยากาศส่วนพักผ่อนภายในห้องพัก Villa Forest สำหรับ 4 คน

ด้านการตกแต่งมีการใช้สีทาอาคารทาบริเวณฝ้าเพดานและผนัง ส่วนบริเวณพื้นและผนังห้องน้ำปูด้วยกระเบื้อง เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เป็นลักษณะติดกับตัวอาคาร (Bluit in) ทั้งหมด

ภาพที่ 2.6.28 แสดงบริเวณทางเข้า และห้องน้ำ ของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน

ภาพที่ 2.6.29 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน

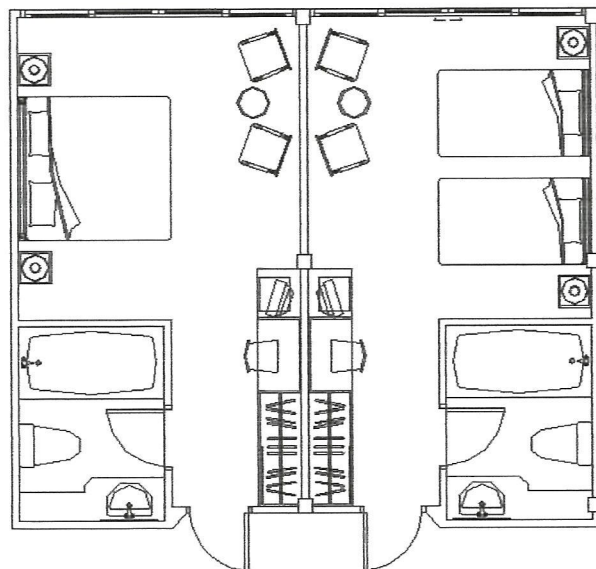
ภาพที่ 2.6.30 แสดงบริเวณเตียงนอน และสวิตช์ควบคุมระบบไฟฟ้า
ของห้องพัก Villa Forest สำหรับ 6 คน

ภายในห้องพักมีการควบคุมระบบไฟฟ้าด้วย สวิตช์หลักบริเวณประตูทางเข้า และมี
สวิตช์ควบคุมแต่ละส่วนแยกออกไปอีกภายในห้อง

2. ห้องพักรูที่ถูแบ่งเป็นห้องภายในอาคารหลังเดียวคล้ายโรงแรม ถูกจัดกลุ่มให้
ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันกับบ้านพักเป็นหลัง เนื่องจากกลุ่มผู้ที่เข้าพักบางคนเป็น
การพักแบบระยะยาวที่มาจำนวนน้อย หรือไม่ต้องการพักบ้านพักที่แยกเป็นหลัง ที่
ทางโครงการเรียกว่า ห้องพักรูมาตรฐาน (Standard Room) มีจำนวน 3 หลัง 31
ห้อง ห้องพักรูแบบนี้แบ่งเป็น 2 แบบ คือแบบเตียงเดี่ยว(Single bed) กับเตียงคู่
(Double bed)

ภาพที่ 2.6.31 แสดงอาคารห้องพักมาตรฐาน

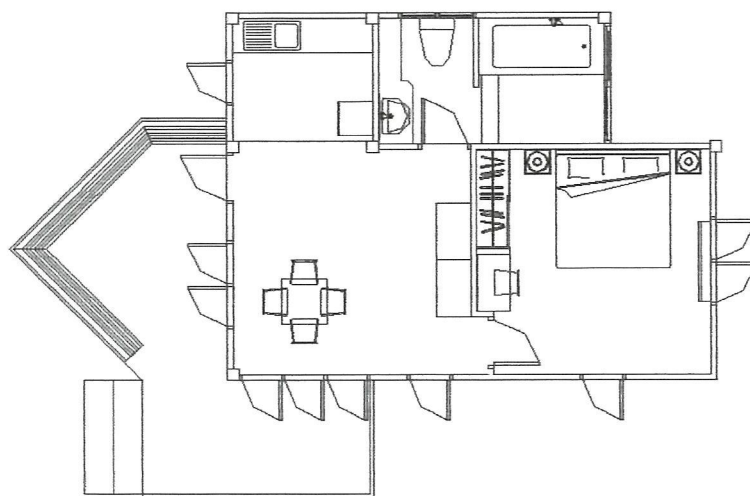
ภาพที่ 2.6.32 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน

การจัดวางพื้นที่ใช้สอยเป็นแบบมาตรฐานทั่วไป รายละเอียดของการตกแต่งเป็น
ลักษณะเดียวกันกับห้องพักแบบแรกทั้งแนวความคิด, วัสดุ, เครื่องเรือน, และสี มีลักษณะเดียวกัน

3. บ้านพักที่เป็นบ้านเดี่ยวเป็นหลัง ลักษณะคล้ายบ้านพักอาศัย ถูกจัดกลุ่มให้ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันเหมือนลักษณะของบ้านจัดสรร เนื่องจากกลุ่มผู้ที่เข้าพักจัดเป็นการพักแบบระยะยาวที่มาเป็นครอบครัวหรือหมู่คณะ ที่ทางโครงการเรียกว่ามีจำนวน 9 หลัง บ้านพักแบบนี้มีหลายลักษณะให้เลือกแล้วแต่จำนวนของผู้เข้าพัก

ภาพที่ 2.6.33 แสดงลักษณะบ้านพัก

ภาพที่ 2.6.34 แสดงตัวอย่างการจัดผังภายในบ้านพัก

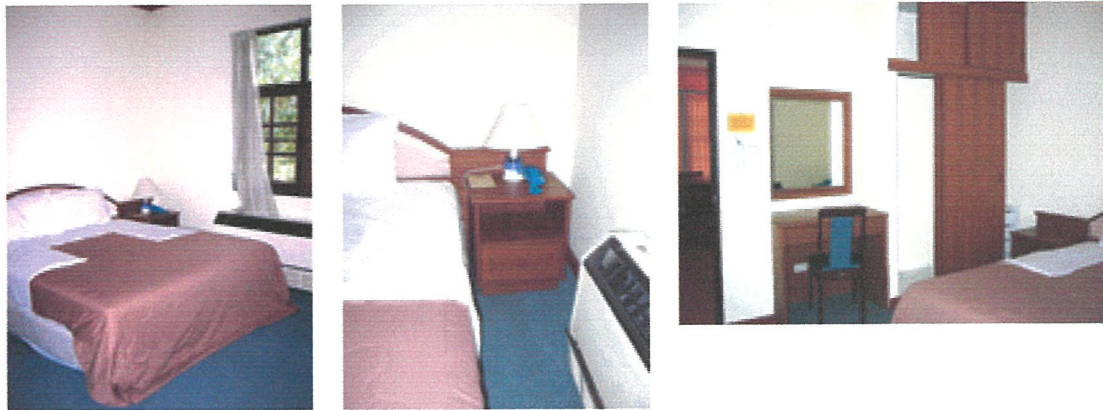
ภาพที่ 2.6.35 แสดงบริเวณ Pantry ภายในบ้านพัก

ภาพที่ 2.6.36 แสดงส่วนรับประทานอาหาร ภายในบ้านพัก

ภาพที่ 2.6.37 แสดงส่วนห้องน้ำ ภายในบ้านพัก

ภาพที่ 2.6.38 แสดงส่วนห้องนอน ภายในบ้านพัก

การจัดวางพื้นที่ใช้สอยเป็นแบบมาตรฐานทั่วไป รายละเอียดของการตกแต่งยังคงมีลักษณะเดียวกันกับห้องพักแบบแรก และแบบที่ 2 ทั้งแนวความคิด, วัสดุ, เครื่องเรือน, และสี มีลักษณะเดียวกัน

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในบ้านพัก

ลักษณะอาคาร	ก่ออิฐชั้นเดียว มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปแบบอาคารแบบคันทรี
แนวคิดในการออกแบบ	มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ
การจัดวางผัง	มีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็น ส่วนพักผ่อน, ส่วนห้องน้ำ, แต่งตัว, เตรียมอาหาร และรับประทานอาหาร
SPACE	มีการใช้หน้าต่างเป็นตัวเชื่อมพื้นที่ภายนอกอาคาร 2 ด้าน ผังที่บิทำ ให้บรรยากาศภายในมีความมืดซิด
การใช้สี	สีที่ใช้มี 2 สีหลักคือสี ขาว และ แดง โดยสีขาวจะเป็นตัวขับให้สีแดงเด่นขึ้น ส่วนที่ใช้คือ ฝ้าเพดาน และผนัง สีขาว และขาวครีม ส่วนพื้นปูกระเบื้องสีน้ำตาลส้ม ฝ้าปูที่นอนสีแดงเลือดนก
การใช้แสง	ในเวลากลางวันใช้แสงจากแสงธรรมชาติเป็นหลัก กลางคืนที่บริเวณทางเข้าใช้ดาวไลท์ 1 ดวง ห้องน้ำและภายในห้องใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์

การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องเคลือบ ห้องน้ำปูพื้นด้วยหินอ่อน
	ผนัง ฉาบปูนทาสี ส่วนห้องน้ำกรุผนังด้วยกระเบื้อง
	เพดาน กรุด้วย ยิปซัมบอร์ด มีตกแต่งด้วยไม้บัวเพดานเดินรอบห้อง
ลักษณะเครื่องเรือน	โต๊ะตู้ต่าง ๆ เป็นแบบติดกับตัวอาคาร (Bluit in) เก้าอี้ไม้เบาะบุนวม, โซฟาบุนวมหุ้มด้วยหนังเทียมสีดำ, ส่วนเตียงนอนทำติดกับตัวอาคาร โดยก่ออิฐยกฐานสูง ประมาณ 45 เซนติเมตร และกรุด้วยหินอ่อน ในส่วนของบ้านพักใช้เตียงและที่รองเตียงสำเร็จที่มีขายทั่วไป
งานระบบ ต่าง ๆ	ใช้เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split type Air condition) ติดผนัง และวางพื้น โทรศัพท์ใช้ระบบ Private Automation Brach Exchange (PABE) ระบบป้องกันอัคคีภัยมีถังดับเพลิงในบ้านพักทุกหลัง

2. โครงการ ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club) จังหวัด เชียงใหม่

เหตุผล เป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเดียวกับตัวโครงการที่ทำการตกแต่ง และเป็นโครงการที่ เข้าร่วมกับโครงการที่ผ่านระยะยาวเช่นกัน ตัวโครงการแต่เดิมเป็นโรงแรม จึง ทำการศึกษาในส่วนที่เป็นอิทธิพลต่อการตกแต่ง การบริการ กลุ่มลูกค้าที่เข้าใช้บริการ และสาย งานบริหาร

สิ่งที่ทำการศึกษาศึกษา

1. สายงานการบริหารงาน และการให้บริการ
2. ความต้องการ และพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
3. แนวคิดในการออกแบบลักษณะสถาปัตยกรรม และลักษณะสถาปัตยกรรม ภายใน

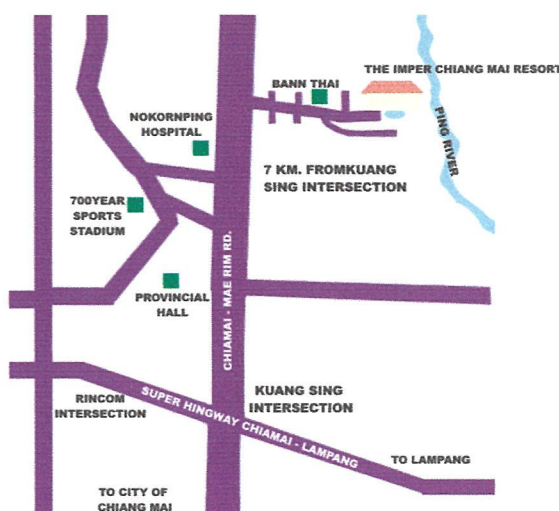
รายละเอียดของโครงการ

ที่ตั้งของโครงการ 284 หมู่ 3 ซอย เชียงใหม่สปอร์ตคลับ ถนน เชียงใหม่ – ฝาง ตำบล ดอนแก้ว อำเภอ แมริม จังหวัดเชียงใหม่ 50180

ภาพที่ 2.6.39 แสดงสัญลักษณ์ของโครงการ

แผนที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 2.6.40 แสดงที่ตั้งของโครงการ ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club)

ภาพที่ 2.6.41 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ

พื้นที่ของโครงการ เนื้อที่โดยประมาณ 50 ไร่ ริมแม่น้ำปิง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 7 กิโลเมตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 (A) ส่วนบริการด้านกีฬา ประกอบด้วย

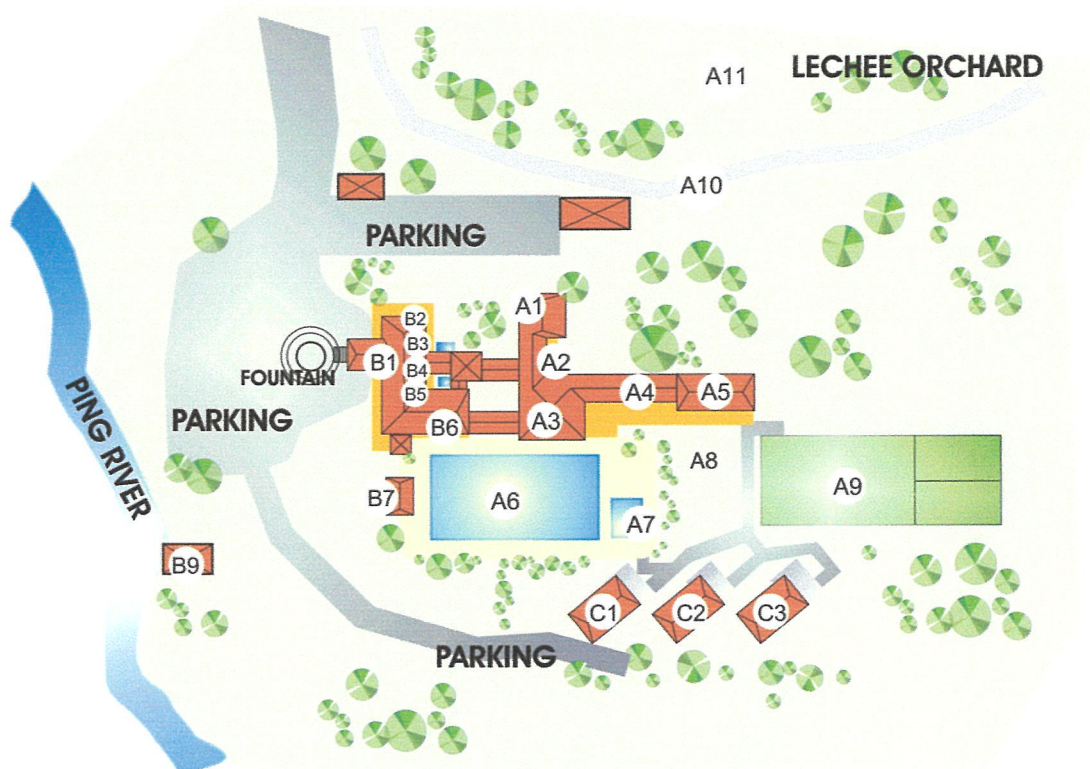
- A1 สควอช คอร์ท (Squash Courts)
- A2 แอโรบิค (Aerobic Room)
- A3 ซาวน่า (Locker Sauna)
- A4 ห้องออกกำลังกาย (Fitness Room)
- A5 โรงยิม (Gym)
- A6 สระว่ายน้ำ (Swimming Pool)
- A7 สระเด็ก (Kid Pool)
- A8 สนามเด็กเล่น (Children Playground)
- A9 สนามเทนนิส (Tennis Courts)
- A10 Jogging Path
- A11 Horse Riding Trail

ส่วนที่ 2 (B) ส่วนบริการด้านการติดต่อและอาหาร

- B1 โถงต้อนรับ (Reception and Lobby)
- B2 ห้องสมุด (Library)
- B3 T.V. Room
- B4 รัยขายของชำ (Kiosk)
- B5 ห้องทำงานและอินเทอร์เน็ต (internet and Shop)
- B6 ห้องอาหาร (Restaurant)
- B7 ศาลาสำหรับนวดแผนไทย
- B8 สปา (Spa)

ส่วนที่ 3 (C) ส่วนบริการห้องพัก

C1 – C3 ส่วนห้องพัก

ภาพที่ 2.6.42 แสดงผังบริเวณของโครงการ ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ
(The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club)

จุดประสงค์ของโครงการจัดขึ้นเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนที่แนวคิดเพื่อให้ได้พักผ่อนทั้งร่างกาย และจิตใจ จากแนวคิดออกแบบให้เป็นสถานที่สำหรับการพักผ่อนที่ผู้มาเยือนได้สัมผัสกับธรรมชาติอันสวยงามควบคู่ไปกับการได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club) ซึ่งเดิมชื่อ เชียงใหม่สปอร์ตคลับ (Chiang Mai Sports club) เป็นสถานที่พักผ่อนครบวงจรทั้งโรงแรมที่พักอาศัย และสปอร์ตคลับ

ในปัจจุบันทางโครงการได้ให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Long stay โดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มของผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่น และกำลังจะจับตลาดในกลุ่มสแกนดิเนเวีย ทางโรงแรมให้ความสำคัญในส่วนของกิจกรรม โดยให้ผู้พักอาศัยทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ โดยเน้นที่การบริการเพื่อสุขภาพ มีสระว่ายน้ำ Olympic Size มี Sport Facilities บริการเกือบทุกอย่าง ยกเว้น

สนามกอล์ฟ ภายในในบริเวณพื้นที่สวนลื่นจี๋ 50 ไร่ของโรงแรมได้จัดทำ Walking Track ไว้ให้สำหรับเดินเล่นผ่อนคลายหรือออกกำลังกายเล็ก ๆ น้อย ๆ ภายในสวนยังมีมีคอกม้า และหากประสงค์จะขี่ม้า (Horse Riding) ต้องแจ้งให้ทางโรงแรมทราบล่วงหน้า มีจัดบริการนวดแผนโบราณให้กับผู้พักอาศัย Long stay และนอกจากนี้ยังจัดบริการด้านอาหารสุขภาพให้อีกด้วย (สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความต้องการของ Organizer)

พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักท่องเที่ยว Long stay รู้จักทำการเกษตรแบบไทย ปลูกพืชผักสวนครัวแบบง่าย ๆ ในโรงแรม สอนการทำอาหารและการฝีมือแบบไทย โดยเฉพาะผู้หญิงชาวญี่ปุ่นจะชอบประดิษฐ์งานฝีมือมาก และยังมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่เช่น จัด Elephant Camp นำชมปางช้างแม่สา ทางโรงแรมให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว Long stay เป็นอย่างมาก โดยได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาลและผู้เชี่ยวชาญมาประจำ คอยดูแลและให้คำปรึกษา

จำนวนห้องพัก 48 ห้อง 16ห้องต่อ 1 ตึก แบ่งเป็น

Superior Room	45	ห้อง เป็น Twin Bed 36 ห้อง Single Bed 9 ห้อง
Junior Suite Room	3	ห้อง

อัตราค่าห้องพัก

Superior Room	Single Bed	1400
	Double, Twin Bed	1600
Junior Suite Room		4200
EXTRA BED		+500

สายงานบริหารและอัตรากำลัง โครงการ ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club) มีพนักงานทั้งหมด 61 คน เป็นพนักงานประจำ 58 คน ชั่วโมง 3 คน

ฝ่ายบริหาร ทำงานในช่วง 08.00 น. – 17.00 น. ประกอบด้วย

1. ประธานกรรมการผู้จัดการ	1	คน
2. กรรมการผู้จัดการ	1	คน
3. ผู้จัดการทั่วไป	1	คน
4. ผู้จัดการฝ่ายบริการ	1	คน

พนักงานทั่วไป ทำงานในช่วง 08.00 น. – 17.00 น. ประกอบด้วย

1. เลขานุการ	3	คน
2. แผนกพัสดุ	1	คน
3. แผนกจัดซื้อ	1	คน
4. แผนกการเงิน	1	คน
5. ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์	2	คน
6. พนักงานบัญชี	4	คน
7. พนักงานฝ่ายขาย และการตลาด	6	คน

พนักงานบริการ ทำงานในช่วง 06.00 – 15.00 น. / 13.00 – 22.00 น. / 22.00 – 07.00 น. และ 07.00 – 16.00 น. / 14.00 – 23.00 น. / 22.00 – 07.00 น. ประกอบด้วย

1. พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	12	คน
2. พนักงานฝ่ายต้อนรับ	4	คน
3. ฝ่ายกีฬา	3	คน
4. พนักงานซ่อมบำรุง	4	คน
5. พนักงานแผนกยานพาหนะ	2	คน
6. พนักงานดูแลสวน	4	คน
7. พนักงานแม่บ้าน	10	คน

บริเวณที่ทำการศึกษ

1. โถงต้อนรับ
2. ห้องอาหาร
3. ห้องอินเตอร์เน็ต
4. ห้องชาวน้ำ
5. ห้องออกกำลังกาย
6. ห้องพักร

ภายในบริเวณโครงการ ดิ อิมพีเรียล เชียงใหม่ รีสอร์ท สปา แอนด์ สปอร์ต คลับ (The Imperial Chiang Mai Resort spa & Sports club) ได้มีการแบ่งตัวอาคารออกเป็นหลายอาคารด้วยกันโดยแบ่งตามการใช้งาน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ อาคารบริการ อาคารบริการด้านกีฬา และอาคารสำหรับบริการห้องพัก

อาคารบริการ เป็นอาคารก่ออิฐ 2 ชั้น ผนังชั้นบนเปิดโล่ง เป็นส่วนของโถงต้อนรับ และห้องอาหาร ชั้นล่าง (หากมองจากด้านหน้าของอาคารแล้วอาจเรียกได้ว่าเป็นชั้นใต้ดิน) เป็นส่วนสำนักงาน และบริการปลีกย่อยต่าง ๆ ที่ทางโครงการจัดไว้ให้แก่ผู้เข้าพัก

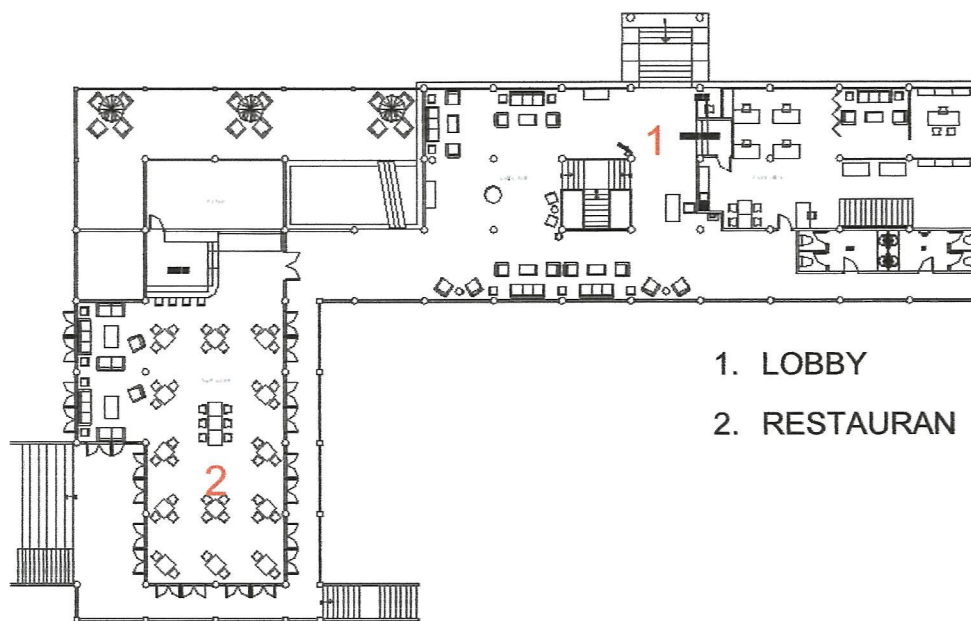
ภาพที่ 2.6.43 แสดงลักษณะด้านหน้าของอาคารบริการ

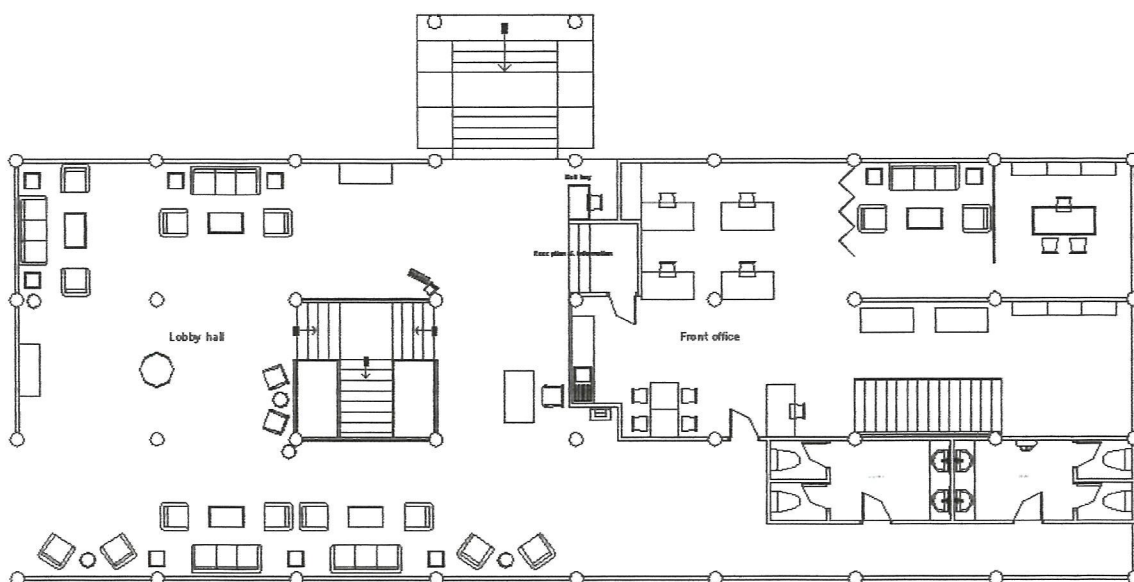
ภาพที่ 2.6.44 แสดงลักษณะด้านซ้ายและขวาของอาคารบริการ

ภาพที่ 2.6.45 แสดงลักษณะด้านหลัง
ของอาคารบริการ

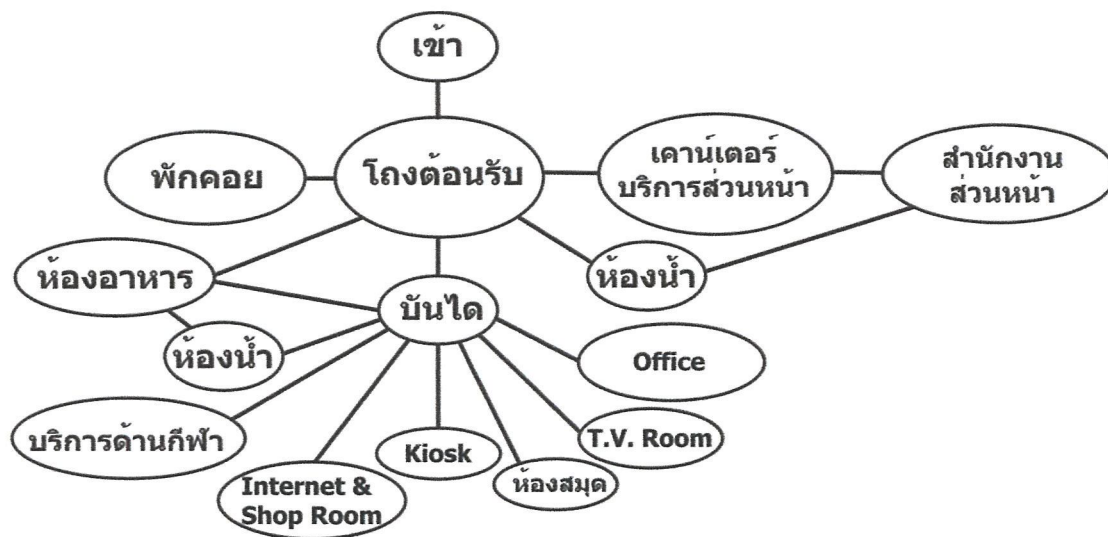

ภาพที่ 2.6.46 แสดงผังชั้นบนของอาคารบริการ

ภาพที่ 2.6.47 แสดงการจัดผังของส่วนโถงต้อนรับ

โถงต้อนรับ (Lobby) มีลักษณะเป็นอาคารเปิดโล่ง ภายในเปิดให้เห็นโครงสร้างของหลังคาอาคารมีมุขยื่นออกมาบริเวณทางเข้า ภายในถูกแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนโถงต้อนรับและสำนักงานส่วนหน้า การจัดวางพื้นที่ของส่วนต้อนรับจัดให้เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมต่อไปยังส่วนอื่น ๆ ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้หรือหุรรามากนัก ทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง

แผนภูมิที่ 2.6.13 แสดง Function Diagram ของส่วนโถงต้อนรับ

ภาพที่ 2.6.48 แสดงบริเวณโถงทางเข้าส่วนโถงต้อนรับ

ภาพที่ 2.6.49 แสดงบรรยากาศภายในส่วนโถงต้อนรับ

ภาพที่ 2.6.50 แสดงบริเวณเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

ภาพที่ 2.6.51 แสดงบริเวณส่วนพักผ่อน

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในโถงต้อนรับ

ลักษณะอาคาร	เป็นอาคารก่ออิฐ 2 ชั้น มีผนังเปิดโล่งภายในแสดงให้เห็นโครงสร้างของอาคาร ทั้งเสา คาน และหลังคา
แนวความคิดในการออกแบบ	มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ สร้างบรรยากาศของการพักผ่อนที่ครบถ้วนทั้งร่างกายและจิตใจ
การจัดวางผัง	เน้นความโปร่ง โล่ง ของตัวอาคาร โดยเน้น CENTER ของอาคารเป็นทางเดิน และวางเฟอร์นิเจอร์ติดกับราวระเบียง ให้มีความสำคัญในส่วนของการพักผ่อนเป็นพิเศษ แต่ไม่ได้จัดวางในลักษณะที่เป็นทางการมากนักเนื่องจากต้องการให้บรรยากาศออกมาในลักษณะเป็นกันเองมากกว่า ส่วนบริเวณเคาน์เตอร์บริการใช้พื้นที่ไม่มากนัก
SPACE	เนื่องจากตัวอาคารไม่มีผนังกันเป็นเพียงราวระเบียงที่สูงเพียง 90 เซนติเมตร จึงทำให้พื้นที่ว่างภายในและภายในนอกมีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับหลังคาของอาคารเป็นทรงสูงจึงให้บริเวณศูนย์กลางของอาคารให้ความรู้สึกถึงความโอโถงได้
การใช้สี	สีหลักที่ใช้คือขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา ซึ่งจะปรากฏ โดยเน้นพื้นและผนังเป็นสีขาว และน้ำตาล ส่วนเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้มเป็นหลัก
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารแล้วยังใช้ไฟกึ่งติดตามเสา ใช้ไฟส่องเฉพาะจุดบริเวณกลางโถงต้อนรับ และดาวไลท์ในส่วนของเคาน์เตอร์ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางคืน
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องเคลือบ ลวดลายต่าง ๆ เน้นสีน้ำตาลแดง และสีเขียวอ่อน ผนัง ใช้การทำบัวบริเวณโคนเสา และหัวเสาจากปูน และทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว มีการตกแต่งด้วยภาพติดฝาผนัง เพดาน เป็นการโชว์โครงสร้างหลังคาของอาคารให้เห็นแนวคาน จันทัน ระบาย และกระเบื้อง ตามสีธรรมชาติ

การใช้เครื่องเรือน

วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติให้โดยเน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องเคลือบเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบจากโคมไฟตั้งโต๊ะ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้

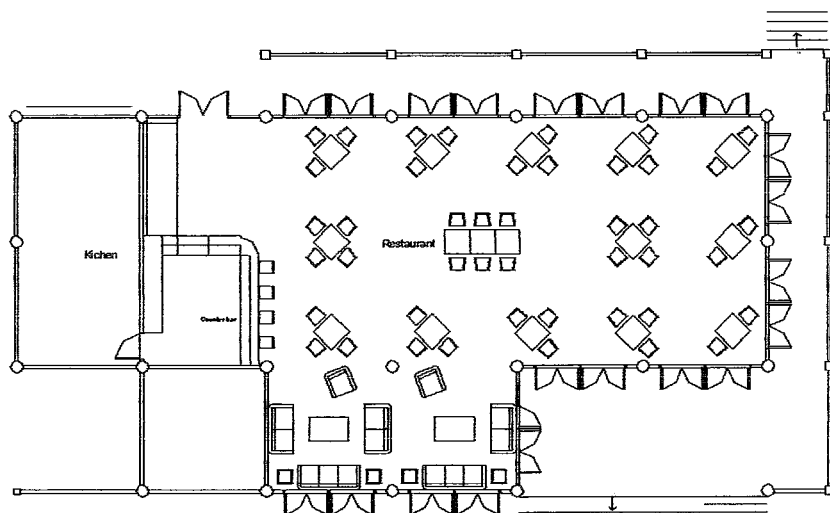
เครื่องเรือนที่ใช้มีการผสมผสานระหว่างความเป็นพื้นบ้านและรูปทรงที่เป็นทางการ โดยดูที่หน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะเลือกใช้เก้าอี้หวาย หรือไม้ผสมหวาย รวมทั้งโต๊ะกลางและโต๊ะข้างมีทั้งใช้สีธรรมชาติของวัสดุ และทำสีเขียวเข้ม ในบริเวณที่เป็นทางการเช่นในส่วนเคาน์เตอร์ส่วนหน้า จะเน้นการใช้ไม้และทำสีให้เป็นสีเขียวเข้ม

งานระบบต่าง ๆ

ในส่วนของโถงต้อนรับไม่ใช้ระบบปรับอากาศ เนื่องจากอาคารมีลมธรรมชาติ มีระบบกระจายเสียงเพื่อแจ้งเหตุต่าง ๆ โดยอาศัยเครื่องขยายเสียง ส่วนระบบรักษาความปลอดภัยมีชุดอุปกรณ์สายดับเพลิงและถังดับเพลิงบริเวณบันไดทางลง และระบบกึ่งสัญญาณเตือนภัย

ห้องอาหาร (Restaurant) ภายในโครงการมีห้องอาหารแยกเป็น 2 ห้อง คือห้องอาหารสไตล์ยุโรป “Le Beaurivage” และห้องอาหาร “The Terrace” ซึ่งตั้งอยู่ภายในอาคารบริการ

ห้องอาหารสไตล์ยุโรป “Le Beaurivage” ตั้งอยู่บริเวณชั้นบนของอาคารมีบริเวณต่อเนื่องมาจากส่วนโถงต้อนรับ (Lobby) ภายในสามารถรองรับผู้ให้บริการได้ 50 ที่นั่ง มีการตกแต่งที่ค่อนข้างเป็นทางการด้วยลักษณะรูปแบบของเครื่องเรือน การใช้ผ้าปูโต๊ะ รวมถึงการใช้ของประดับตกแต่งอื่น ๆ

ภาพที่ 2.6.52 แสดงการจัดวางผังของห้องอาหาร “Le Beaurivage”

ภาพที่ 2.6.53 แสดงทางเข้าห้องอาหาร“Le Beaurivage” ทั้ง 2 ด้าน

ภาพที่ 2.6.54 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร “Le Beaurivage”

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้องอาหาร “Le Beaurivage”

ลักษณะอาคาร

เป็นอาคารก่ออิฐ 2 ชั้น มีผนังทั้ง 4 ด้าน มีระเบียงยื่นออกมาโดยรอบ 3 ด้าน ผนังมีการเจาะช่องหน้าต่างกรอบกระจก จากพื้น สูง 2 เมตร ภายในมีการกรุฝ้าเพื่อบปิดโครงสร้างและงานระบบต่าง ๆ

แนวความคิดในการออกแบบ

มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ สร้างบรรยากาศของการพักผ่อนที่ครบถ้วนทั้งร่างกายและจิตใจ

การจัดวางผัง

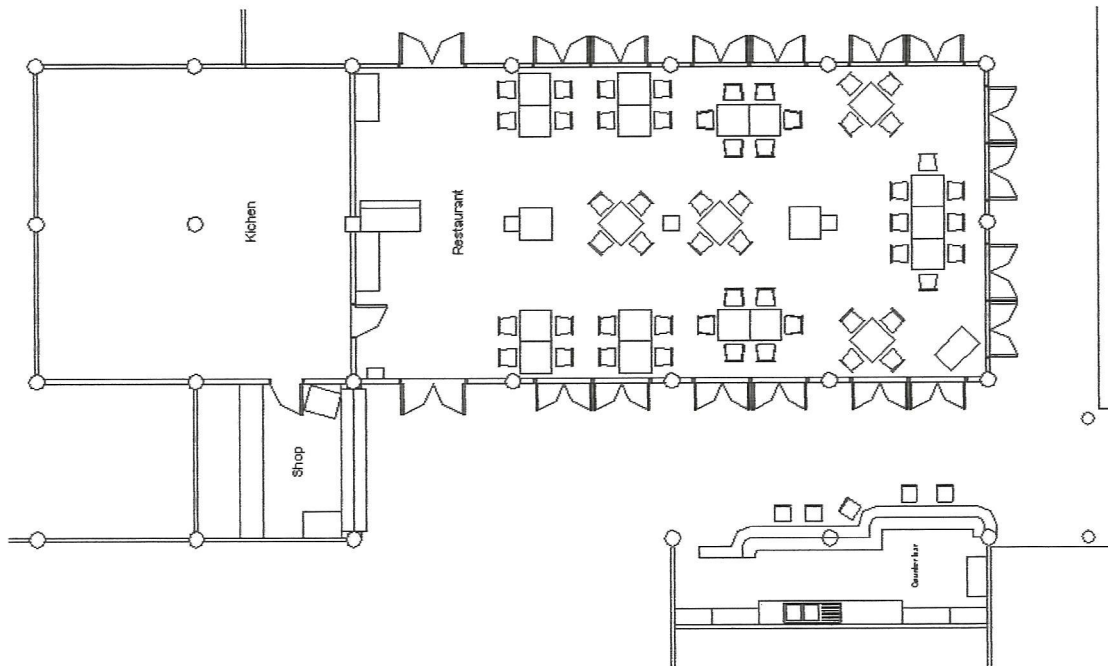
เน้นความโปร่ง โล่ง ของตัวอาคาร โดยเน้น CENTER ของอาคารเป็นหลัก มีการวางเฟอร์นิเจอร์ชุดใหญ่ไว้ตรงกลาง และวางชุดเล็กไว้โดยรอบ โดยจัดให้ทั้งสองข้างเหมือนกัน มีการจัด

	ส่วนเคาน์เตอร์บาร์ และส่วนของล็องจ์ (Lounge) เป็นมุมเล็ก ๆ แต่เป็นส่วนตัวที่มีการแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจน
SPACE	เนื่องจากผนัง 3 ด้านของอาคารมีการเจาะช่องหน้าต่างที่สูงและ เป็นกระจกใสทำให้พื้นที่ว่างภายในและภายนอกเชื่อมต่อกัน อย่างต่อเนื่องคงแนวความคิดของการใกล้ชิดธรรมชาติ และ บรรยากาศของความโปร่ง โล่ง ได้ได้เป็นอย่างดี ภายในยังคงให้ ความสำคัญบริเวณศูนย์กลางของอาคาร พร้อมทั้งวัสดุตกแต่ง ทำให้ความรู้สึกถึงความหรูหราเป็นทางการ
การใช้สี	สีหลักที่ใช้ยังคงเป็นขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา โดยเน้นพื้นเป็นสีน้ำตาลธรรมชาติ ผนังเป็นสีขาว ส่วนวงกบ ประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้ม
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารแล้วยัง ใช้ไฟกึ่งติดผนัง ใช้ไฟส่องเฉพาะจุดในส่วนของเคาน์เตอร์บาร์ และกลางโถงต้อนรับ และมีการใช้โคมไฟห้อยจากเพดาน เพื่อ ช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางวัน
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องเคลือบ สีน้ำตาลแดง และหินกาบสีดำ ผนัง ใช้การทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว การตกแต่งของกรอบ เหนือหน้าต่าง ผ้าม่าน และภาพติดฝาผนัง เพดาน มีการกรุฝ้าเพดานด้วย ยิปซัมบอร์ด และใช้บัวประดับ เพดานตกแต่ง วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดย เน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องเคลือบเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้
การให้เครื่องเรือน	เครื่องเรือนที่ใช้โดยเลือกจากหน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะ เลือกใช้เก้าอี้ไม่มีเบาะรองบุผ้าสีครีม ทำสีเขียวเข้ม รวมทั้งโต๊ะมี ทั้งใช้สีธรรมชาติของวัสดุ ในบริเวณเคาน์เตอร์ จะเน้นการใช้ไม้ และทำสีให้เป็นสีเขียวเข้ม บริเวณที่จัดให้เป็นล็องจ์ (Lounge) ใช้โซฟาบุหนังสีดำ

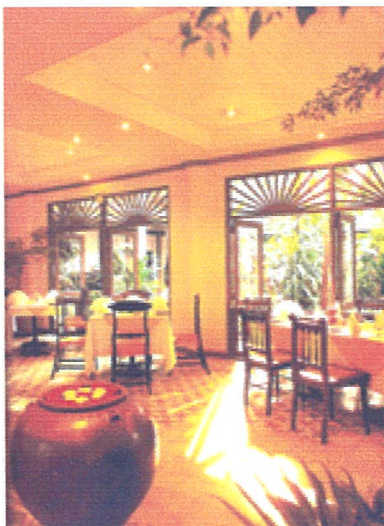
งานระบบต่าง ๆ

ในส่วนของห้องอาหารใช้ระบบปรับอากาศ แบบแยกส่วน (Split type Air condition) โดยมีการปล่อยลมเย็นลงมาจากเพดาน

ห้องอาหาร “The Terrace” ตั้งอยู่บริเวณชั้นล่างของอาคารมีบริเวณต่อเนื่องมาจากบริเวณสระว่ายน้ำและยังมีโถงทางเดินเชื่อมต่อกับอาคารบริการด้านกีฬา ภายในสามารถรองรับผู้ให้บริการได้ 52 ที่นั่ง มีการตกแต่งในแนวของโมเดิร์น คันทรี และยังคงแนวความคิดหลักของโครงการ จัดบรรยากาศให้อบอุ่นเป็นกันเอง

ภาพที่ 2.6.55 แสดงการจัดวางผังห้องอาหาร “The Terrace”

ภาพที่ 2.6.56 แสดงบรรยากาศภายใน
ห้องอาหาร “The Terrace”

ภาพที่ 2.6.57 แสดงโถงทางเดินบริเวณเคาน์เตอร์บาร์ของห้องอาหาร “The Terrace”

ภาพที่ 2.6.58 แสดงส่วนทางเข้าและ จุดบริการของห้องอาหาร
“The Terrace”

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้องอาหาร “The Terrace”

ลักษณะอาคาร	เป็นอาคารก่ออิฐ 2 ชั้น มีผนังทั้ง 4 ด้าน มีระเบียงยื่นออกมาโดยรอบ 3 ด้าน ผนังมีการเจาะช่องหน้าต่างกรอบกระจก จากพื้น สูง 2 เมตร ภายในมีการกรุฝ้าเพดานเพื่อปิดโครงสร้างและงานระบบต่าง ๆ
แนวความคิดในการออกแบบ	มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ สร้างบรรยากาศของการพักผ่อนที่ครบถ้วนทั้งร่างกายและจิตใจ
การจัดวางผัง	เน้นความโปร่ง โล่ง ของตัวอาคาร โดยเน้น CENTER ของอาคารเป็นหลัก มีการวางเฟอร์นิเจอร์ชุดใหญ่ไว้ตรงกลาง และวางชุดเล็กไว้โดยรอบ โดยจัดให้ทั้งสองข้างเหมือนกัน มีการจัดสวนเคาน์เตอร์เป็นมุมเล็ก ๆ อยู่ด้านนอกห้องอาหารเป็นการแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจน

SPACE

เนื่องจากผนัง 3 ด้านของอาคารมีการเจาะช่องหน้าต่างที่สูงและ เป็นกระจกใสทำให้พื้นที่ว่างภายในและภายนอกเชื่อมต่อกัน ค่อยๆต่อเนื่องจนแนวความคิดของการใกล้ชิดธรรมชาติ และ บรรยากาศของความโปร่ง โล่ง ได้ได้เป็นอย่างดี ภายในยังคงให้ความสำคัญบริเวณศูนย์กลางของอาคาร พร้อมทั้งวัสดุตกแต่ง ทำให้เกิดบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง

การใช้สี

สีหลักที่ใช้ยังคงเป็นขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา โดยเน้นพื้นเป็นสีน้ำตาลธรรมชาติ ผนังเป็นสีขาว ส่วนวงกบ ประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้ม

การใช้แสง

นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารแล้วยัง ใช้ไฟดาวไลท์ และไฟเฉพาะจุดในบริเวณเคาน์เตอร์ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลาากลางคืน

การใช้วัสดุ

พื้น ปูด้วยกระเบื้องเคลือบ สีน้ำตาลแดง และกระเบื้องที่มิลวดลาย

ผนัง ใช้การทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว การตกแต่งของกรอบ เหนือหน้าต่าง และภาพติดฝาผนัง

เพดาน มีการกรุฝ้าเพดานด้วย ยิปซัมบอร์ด และใช้บัวประดับ เพดานตกแต่ง

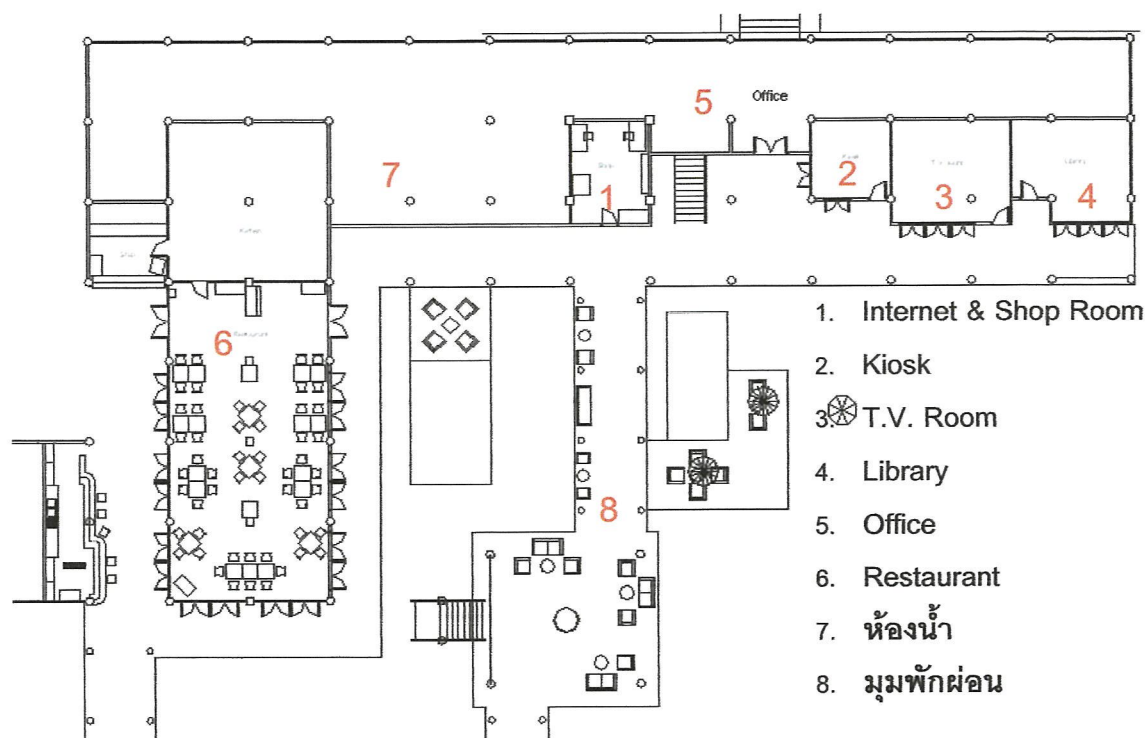
วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดย เน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องเคลือบเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้

การใช้เครื่องเรือน

เครื่องเรือนที่ใช้โดยเลือกจากหน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะ เลือกใช้เก้าอี้ไม้ผสมหวายไม่มีเบาะรอง ทำสีเขียวเข้ม รวมทั้ง โต๊ะไม้ทั้งใช้สีธรรมชาติของวัสดุ ในบริเวณเคาน์เตอร์บาร์เป็นการ ก่ออิฐตกแต่งด้วยหินขัด ไม้ และเหล็กดัด แบบติดกับตัว อาคาร สีโทนน้ำตาล

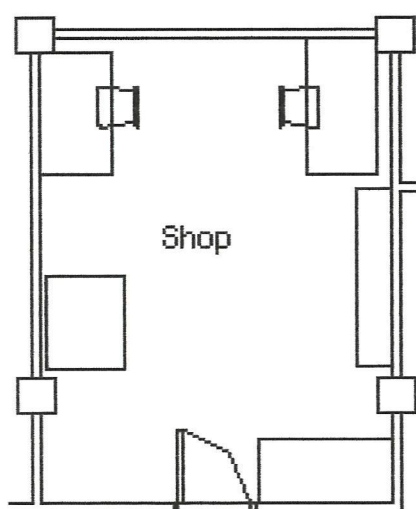
งานระบบต่าง ๆ

ในส่วนของห้องอาหาร “The Terrace” ไม่ใช้ระบบปรับอากาศ อาศัยรับลมธรรมชาติ

ภาพที่ 2.6.59 แสดงผังของอาคารบริการชั้นล่าง

ห้องอินเทอร์เน็ต อยู่บริเวณชั้นล่างของอาคารบริการ เป็นห้องที่บริการด้านการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ ทั่วโลก และภายในห้องยังมีบริการด้านงานเอกสารต่าง ๆ เช่น แสแกนด์ บรีนธ์ ถ่ายเอกสาร แฟล็กซ์ พื้นที่ในการทำงานถูกจัดให้อยู่ภายในห้องทั้งหมดเพื่อความสะดวกต่อการใช้งานโดยสามารถเข้าใช้ได้ฟรีเข้าใช้แบบบริการตัวเองและผ่านเจ้าหน้าที่

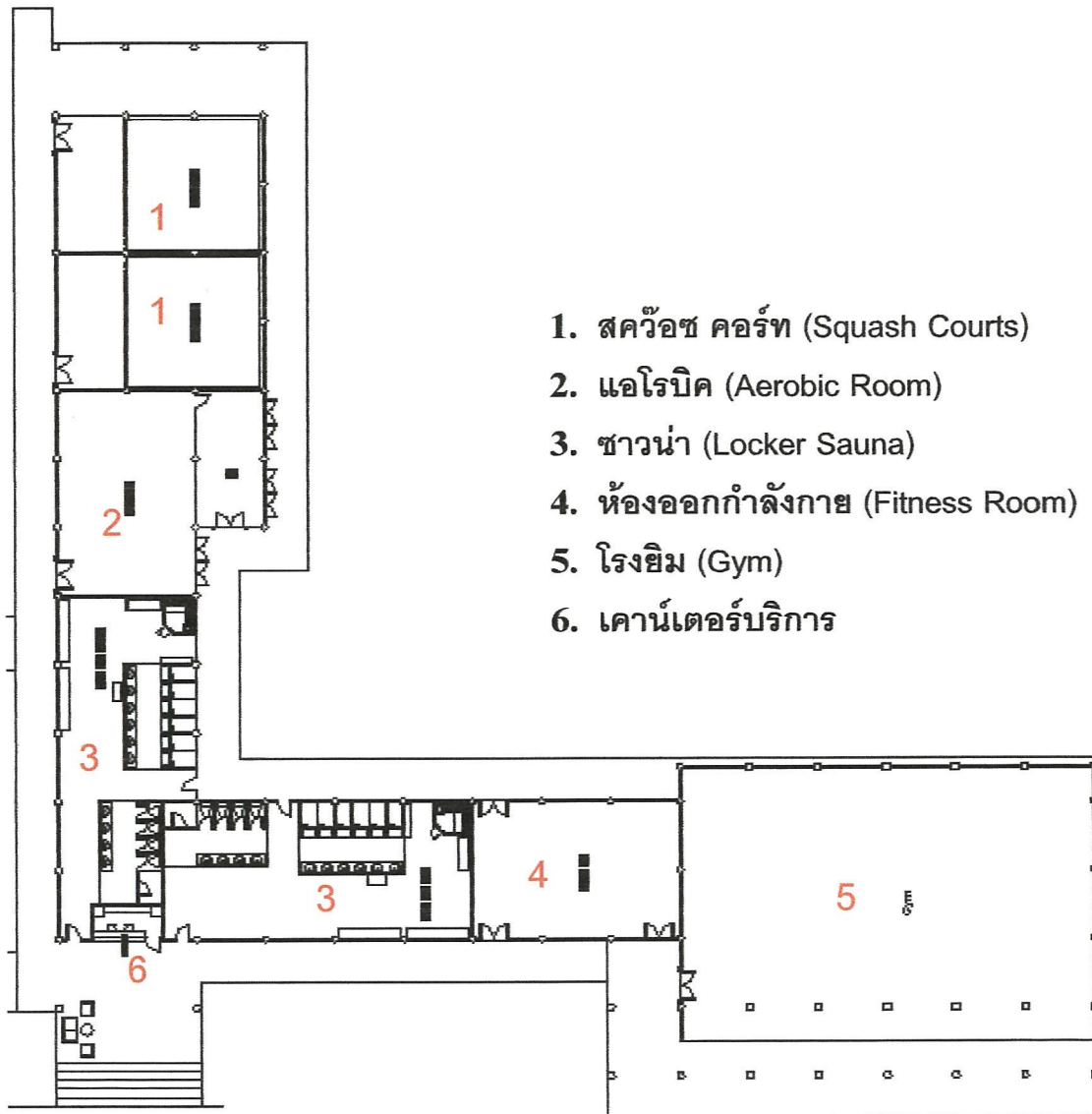
ภาพที่ 2.6.60 แสดงการวางผังและบรรยากาศภายในห้องอินเทอร์เน็ต

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้อง Internet & Shop Room

ลักษณะอาคาร	อยู่ภายในอาคารบริการชั้นล่าง เป็นห้องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าผนังทึบ 3 ด้าน ส่วนด้านประตูทางเข้าเจาะเป็นช่องหน้าต่างกรอบกระจกใสความสูงจากพื้นถึงเพดานประมาณ 3 เมตร
แนวความคิดในการออกแบบ	มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ
การจัดวางผัง	เป็นการเน้นความพื้นที่ใช้สอย โดยมีการวางเฟอร์นิเจอร์ชิดกับผนังของห้องทั้ง 2 ข้าง และเว้นช่วงกลางห้องเป็นพื้นที่สัญจร
SPACE	เนื่องจากผนัง 3 ด้านของอาคารปิดทึบมีช่องหน้าต่างเพียงด้านเดียวทำให้เกิดพื้นที่ว่างภายในที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัว
การใช้สี	สีหลักที่ใช้ยังคงเป็นขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา โดยเน้นพื้นเป็นสีน้ำตาลธรรมชาติ ผนังเป็นสีขาว ส่วนวงกบประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้ม
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารแล้วยังใช้ไฟดาวไลท์ และไฟเฉพาะจุดในบริเวณเคาน์เตอร์ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลาากลางคืน
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องพิมพ์ลวดลาย ผนัง ใช้การทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว และภาพติดฝาผนัง เพดาน มีการกรุฝ้าเพดานด้วย ยิปซัมบอร์ด วัสดุตกแต่งอื่น ๆ —
การใช้เครื่องเรือน	เครื่องเรือนที่ใช้โดยเลือกจากหน้าที่การใช้งานโดยเน้นความเป็นมาตรฐาน จึงเป็นการใช้เครื่องเรือนสำหรับสำนักงานที่มีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป
งานระบบต่าง ๆ	ในส่วนของห้อง Internet & Shop Room ใช้ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (Split type Air condition) และอาศัยรับลมธรรมชาติ ภายในห้องมีระบบโทรศัพท์แยกคู่สายเพื่อใช้กับระบบ Internet และแฟล็กซ์ โดยเฉพาะ

อาคารบริการด้านกีฬา เป็นอาคารก่ออิฐชั้นเดียว ผนังปิดทึบเป็นส่วนบริการด้านกีฬา ประเภทต่าง ๆ ที่ทางโครงการจัดไว้ให้แก่ผู้เข้าใช้บริการอย่างครบวงจร ภายในอาคารประกอบไปด้วย เคา์นเตอร์บริการ, ห้องซาวน่า, ล็อคเกอร์, ห้องแอโรบิค, ห้องออกกำลังกาย, สควอช, โรงยิม

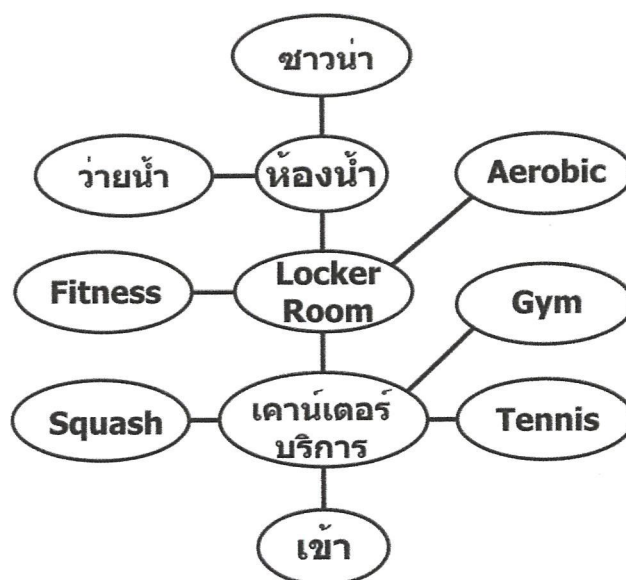
ภาพที่ 2.6.61 แสดงผังอาคารบริการด้านกีฬา

ภาพที่ 2.6.62 แสดงลักษณะอาคารบริการด้านกีฬา

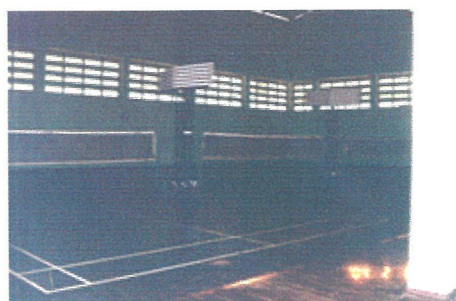
ภาพที่ 2.6.63 แสดงลักษณะอาคารบริการด้านกีฬา

แผนภูมิที่ 2.6.14 แสดง Function Diagram อาคารบริการด้านกีฬา

ภาพที่ 2.6.64 แสดงบริเวณสระว่ายน้ำ

ภาพที่ 2.6.65 แสดงบริเวณ ยิม และสนามเทนนิส

ห้องซาวน่า (Sauna Room) อยู่บริเวณด้านหลังของเคาน์เตอร์บริการ แบ่งการบริการออกเป็น 2 ห้อง ชายและหญิง ภายในห้องจะถูกแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ ล็อคเกอร์ และส่วนห้องซาวน่า

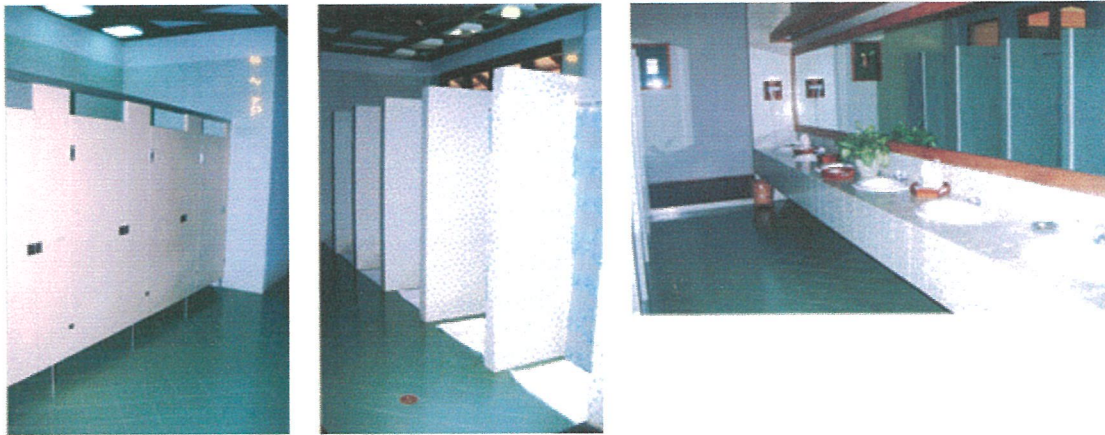
ภาพที่ 2.6.66 แสดงการจัดผังห้องซาวน่า (Sauna Room)

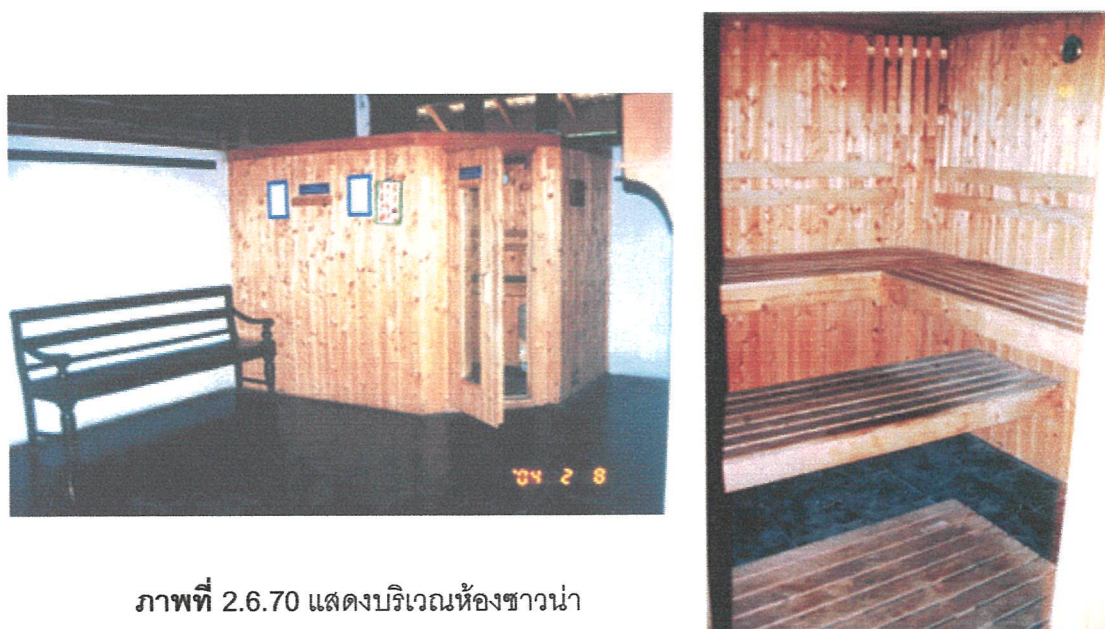
ภาพที่ 2.6.67 แสดงเคาน์เตอร์บริการ บริเวณทางเข้าห้องล็อคเกอร์ และซาวน่า

ภาพที่ 2.6.68 แสดงส่วนห้องล็อคเกอร์

ภาพที่ 2.6.69 แสดงห้องน้ำและห้องอาบน้ำภายในห้องห้องชาวน้ำ (Sauna Room)

ภาพที่ 2.6.70 แสดงบริเวณห้องชาวน้ำ

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้อง ล็อคเกอร์ และห้องชาวน้ำ (Sauna & Locker Room)

ลักษณะอาคาร

อยู่ภายในอาคารบริการด้านกีฬา เป็นห้องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าก่อผนังทึบ 4 ด้าน มีประตูทางเข้าอยู่ทางด้านข้างเคาน์เตอร์บริการ มีการเจาะช่องหน้าต่างบานเกร็ดเพื่อระบายอากาศ

แนวความคิดในการออกแบบ มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ

การจัดวางผัง

เป็นการเน้นความพื้นที่ใช้สอย โดยแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ คือส่วน ห้องน้ำ/ห้องอาบน้ำ ล็อคเกอร์ และชาวน้ำ

SPACE

เนื่องจากผนัง 4 ด้านของอาคารปิดทึบมีช่องหน้าต่างบานเกร็ด เพื่อระบายอากาศทำให้เกิดการแบ่งพื้นที่ว่างภายในที่ค่อนข้าง มิดชิด เป็นส่วนตัว

การใช้สี

สีหลักที่ใช้ยังคงเป็นขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา โดยเน้นพื้นเป็นสีน้ำตาลธรรมชาติ ผนังเป็นสีขาว ส่วนวงกบ ประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้ม

การใช้แสง

นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารภายใน ห้องยังใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ ช่วยให้แสงสว่างภายในอาคาร และในบริเวณของห้องชานาใช้หลอดไส้ให้แสงสว่างภายใน

การใช้วัสดุ

พื้น ไปด้วยหินกาบสีดำ ในบริเวณห้องน้ำปูด้วยกระเบื้อง และ ภายในบริเวณห้องชานาปูด้วยไม้สนลักษณะเดียวกับตัวผนัง ของห้องชานา

ผนัง ใช้การทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว และภาพติดฝาผนัง บริเวณห้องชานาก่อด้วยไม้สน และในบริเวณห้องน้ำก่อด้วย กระเบื้อง

เพดาน โชว์โครงสร้างของหลังคา

วัสดุตกแต่งอื่น ๆ --

การใช้เครื่องเรือน

เครื่องเรือนที่ใช้โดยเลือกจากหน้าที่การใช้งานโดยเน้นความเป็น มาตรฐานในส่วนห้องชานาเป็นการสั่งทำตามบริษัทที่จัด จำหน่ายโดยเฉพาะ พร้อมอุปกรณ์ รวมถึงสุขภัณฑ์ที่ใช้ภายใน ห้องน้ำก็เป็นรูปแบบมาตรฐานที่มีจำหน่ายตามท้องตลาด ส่วน เครื่องเรือนอื่น ๆ ใช้ไม่เป็นหลัก

งานระบบต่าง ๆ

ในส่วนห้องล็อกเกอร์ และห้องชานา (Sauna & Locker Room) ไม่ใช้ระบบปรับอากาศอาศัยรับลมธรรมชาติ

ห้องออกกำลังกาย (Fitness Room) ตั้งอยู่ในอาคารเดียวกับห้องชานา ถัดมา ทางซ้ายมือเป็นห้องขนาด 8 X 12 เมตร (ปัจจุบันปิดปรับปรุง) ภายในมีอุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายอย่างครบทุกประเภท ได้แก่

1. จักรยาน (Bicycle)
2. จักรยานที่ช่วงหน้าโยกได้ (Bicyclette)
3. อุปกรณ์ชุด (Motorized Exercise)
4. เครื่องวิ่ง (Arrow Jogger)
5. กรรเชียงบก (Rowing Machine)
6. เครื่องบริหารน่อง
7. เครื่องยกน้ำหนัก
8. ที่นอนยกน้ำหนัก

ภาพที่ 2.6.71 แสดงอุปกรณ์ออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ

ส่วนบริการห้องพัก (Guest Room) จะถูกแบ่งพื้นที่ให้ห่างจากตัวอาคารบริการด้านอื่น ๆ เนื่องจากต้องการความเงียบสงบ เป็นอาคาร 3 หลัง มีทางเดินเชื่อมต่อกันสามารถเดินจากบริเวณ โถงพักคอยเข้ามาหรือจะนำรถเข้ามาจอดบริเวณที่จอดรถด้านข้างของอาคารก็ได้ ห้องพักจะถูกแบ่งออกเป็น 16 ห้อง ต่อหนึ่งอาคาร และจัดให้เป็นห้อง Suite 1 ห้อง บริเวณทางเข้าสู่ตัวอาคารมีศาลาจัดให้เป็นจุดสำหรับ ฝากกุญแจ จุดพักกระเป๋า และนั่งพักผ่อน อ่านวารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

ภาพที่ 2.6.72 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร

ภาพที่ 2.6.73 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร

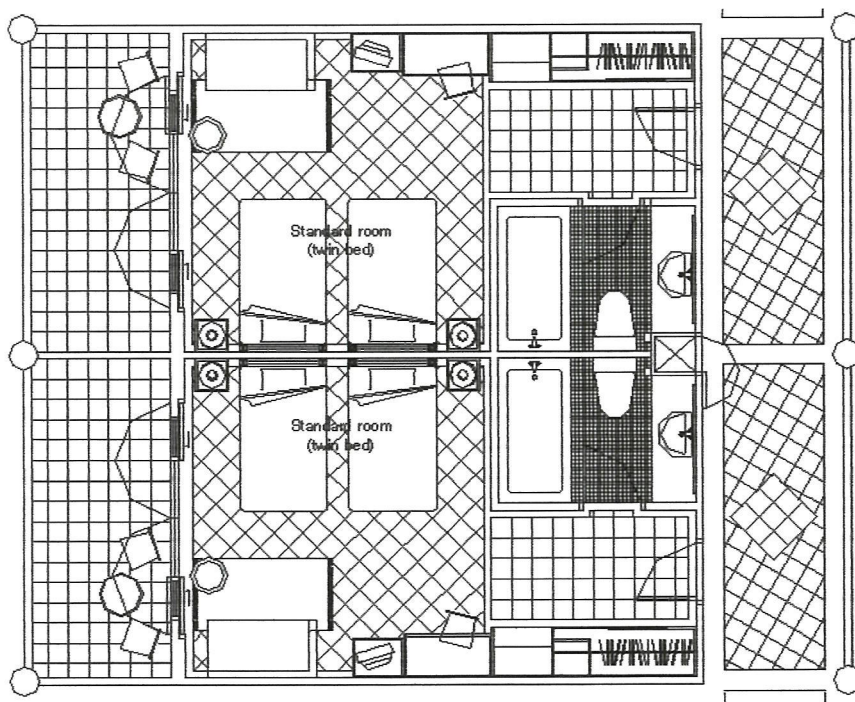
ภาพที่ 2.6.74 แสดงลักษณะภายนอกอาคาร

ภาพที่ 2.6.75 แสดงลักษณะศาลาจัดให้เป็นจุดสำหรับ ฝากกุญแจ จุด
พักกระเป๋ บริเวณด้านหน้าอาคาร

ห้องพักแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่

ห้องพักมาตรฐาน (Standard Room) เป็นห้องขนาด 4 X 6 เมตร เป็นห้องก่อผนังทึบ 3 ด้าน อีกด้านเจาะช่องเป็นประตูบานคู่ออกไประเบียง ภายในห้องประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบถ้วน ห้องพักแบบมาตรฐานมีแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่แบบ เตียงแฝด (Twin bed) และแบบ เตียงคู่ (Double bed)

ภาพที่ 2.6.76 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน (Twin bed)

ภาพที่ 2.6.77 แสดงตำแหน่งของหมายเลขห้อง

ภาพที่ 2.6.78 แสดงบริเวณทางเข้าห้องพัก

ภาพที่ 2.6.79 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องน้ำ

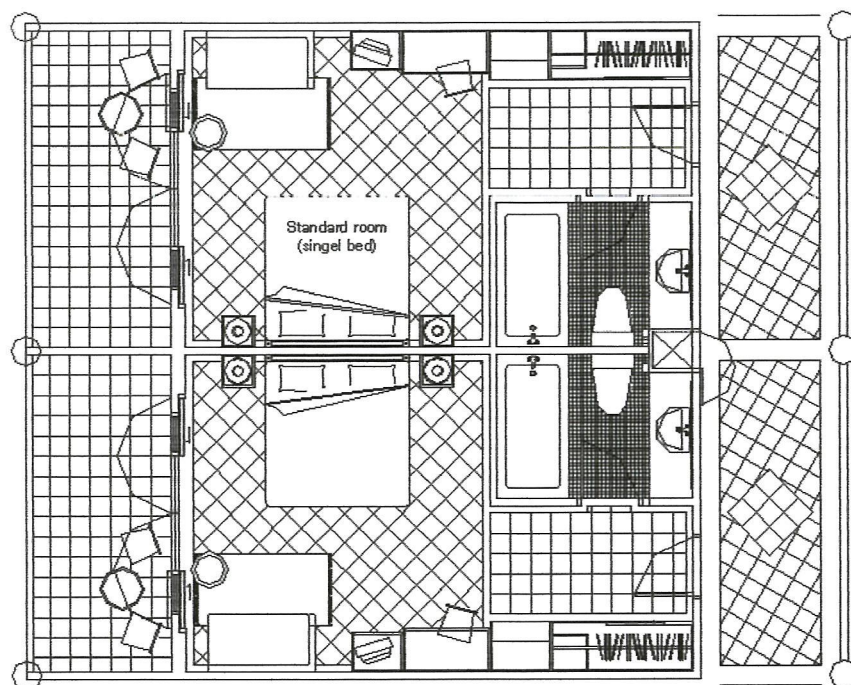
ภาพที่ 2.6.80 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก

ภาพที่ 2.6.81 แสดงบริเวณเตียงนอน

ภาพที่ 2.6.82 แสดงบริเวณระเบียงห้องพัก

ภาพที่ 2.6.83 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักมาตรฐาน (Double bed)

ภาพที่ 2.6.84 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องน้ำ

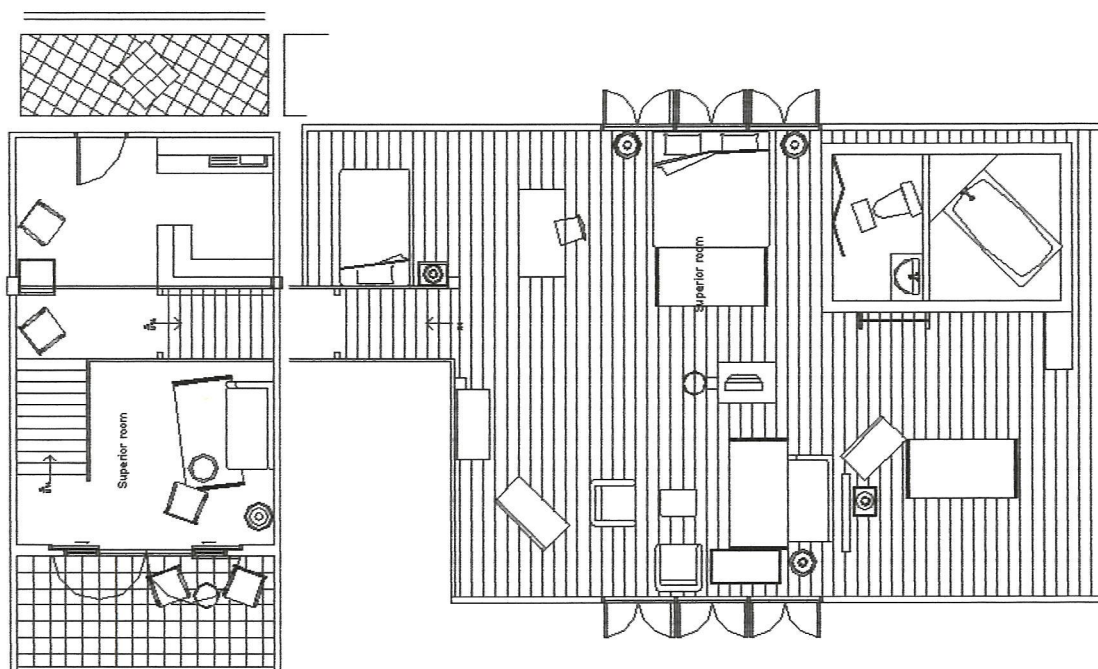

ภาพที่ 2.6.85 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักมาตรฐาน (Double bed)

ภาพที่ 2.6.86 แสดงการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก

ห้องพักแบบพิเศษ (Suite Room) เป็นห้องขนาด 4 X 6 เมตร ของห้องมาตรฐานและเพิ่มห้องใต้หลังคา 1 ห้อง เป็นห้องก่อผนังทึบ 3 ด้าน อีกด้านเจาะช่องเป็นประตูบานคู่ออกไประเบียง เช่นเดียวกับห้องพักธรรมดา ภายในห้องจัดให้มีพื้นที่ใช้สอยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนพักผ่อน รับแขก และรับประทานอาหารอยู่ชั้นล่าง และส่วนห้องนอน ห้องน้ำอยู่ชั้นบน

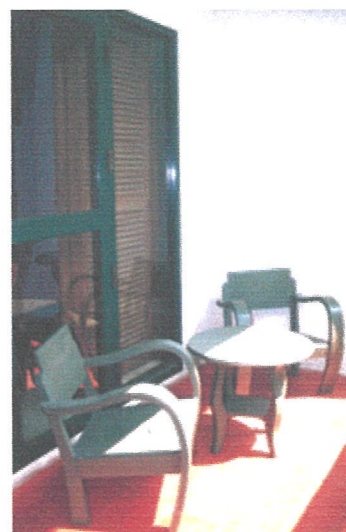
ภาพที่ 2.6.87 แสดงการจัดวางผังภายในห้องพักพิเศษ (Suite Room)

บริเวณทางเข้า

บริเวณ Pantry

บริเวณระเบียง

ภาพที่ 2.6.88 แสดงการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักพิเศษ (Suite Room)

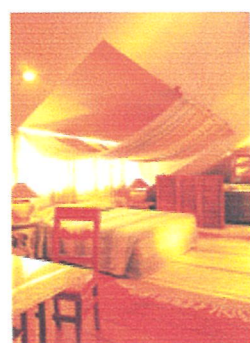
ภาพที่ 2.6.89 แสดงส่วนรับแขกภายในห้องพัก (Suite Room)

ภาพที่ 2.6.90 แสดงบันไดทางขึ้นและมุมพักผ่อนชั้นบน (Suite Room)

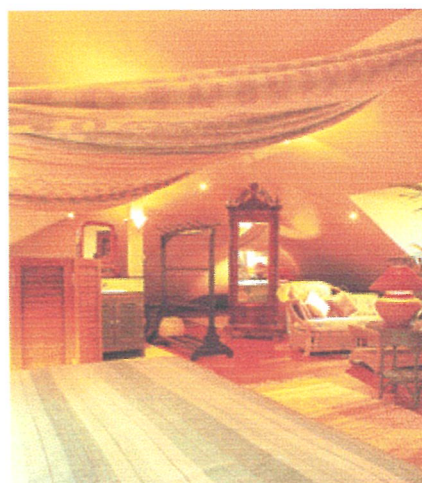
ภาพที่ 2.6.91 แสดงส่วนเตียงนอนบริเวณชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)

ภาพที่ 2.6.92 แสดงส่วนเตียงนอนบริเวณชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)

ภาพที่ 2.6.93 แสดงส่วนทำงานบริเวณชั้นบน
ของห้องพัก (Suite Room)

ภาพที่ 2.6.94 แสดงห้องน้ำชั้นบนของห้องพัก
(Suite Room)

ภาพที่ 2.6.95 แสดงส่วนห้องน้ำชั้นบนของห้องพัก (Suite Room)

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในส่วนบริการห้องพัก (Guest Room)

ลักษณะอาคาร

เป็นอาคารก่ออิฐ ฉาบปูน สีขาว 3 ชั้น ทั้ง 3 อาคาร ภายในหนึ่งอาคารแบ่งเป็นห้องพัก 16 ห้อง 15 ห้องมาตรฐาน และ 1 ห้องพิเศษ เชื่อมต่อระหว่างชั้นด้วยบันไดเพียงทางเดียว

แนวความคิดในการออกแบบ มีความสอดคล้องกับธรรมชาติ

การจัดวางผัง

เป็นการเน้นความพื้นที่ใช้สอย จัดให้มีทางสัญจรหลักภายในห้องเพียงทางเดียว และจัดเครื่องเรือนชนิดผนัง เน้นความสำคัญในการจัดวางและตกแต่งบริเวณเตียงนอน จัดให้มีระเบียงเพื่อเป็นจุดพักผ่อน

SPACE	เนื่องจากผนัง 3 ด้านของอาคารปิดทึบทำให้เกิดการแบ่งพื้นที่ว่างภายในที่ค่อนข้างมืดซิด เป็นส่วนตัว และมีระเบียบเป็นส่วนรับลมและอากาศจากภายนอกเป็นบริเวณที่เชื่อมต่อกับพื้นที่ภายนอก
การใช้สี	สีหลักที่ใช้ยังคงเป็นขาว เขียวเข้ม และสีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา โดยเน้นพื้นเป็นสีน้ำตาลธรรมชาติ ผนังเป็นสีขาว ส่วนวงกบ ประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนต่าง ๆ เน้นใช้สีเขียวเข้ม
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติที่อาศัยการเปิดโล่งของตัวอาคารภายในห้องยังใช้ดาวไลท์ โคมไฟตั้งโต๊ะ และไฟกึ่งติดผนัง ช่วยให้แสงสว่างภายในห้องพัก
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องดินเผาสีขาว ในบริเวณห้องน้ำปูด้วยกระเบื้องเคลือบสีขาว ในส่วนห้องพักบางพื้นที่มีการใช้พรมผ้าฝ้ายปู และในส่วนของห้องใต้หลังคาเป็นพื้นไม้ ผนัง ใช้การทำสีสำหรับทาอาคารสีขาว และภาพติดฝาผนัง ในบริเวณห้องน้ำกรุด้วยกระเบื้อง เพดาน กรุด้วยยิปซัมบอร์ด ตกแต่งด้วยบัวเพดาน วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดยเน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องเคลือบเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบจากโคมไฟตั้งโต๊ะ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้
การใช้เครื่องเรือน	เครื่องเรือนที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเครื่องเรือนที่ทำจากไม้เป็นหลัก ทั้งแบบลอยตัวและ ติดกับตัวอาคาร ส่วนโซฟาชุดรับแขกทำมาจากหวาย เครื่องเรือนทั้งหมดใช้สีธรรมชาติของวัสดุและบางชิ้นย้อมสีเขียวเข้ม
งานระบบต่าง ๆ	เนื่องจากตัวโครงการมีการแยกห้องพักเป็นหลาย ๆ หลัง งานระบบต่าง จึงจำเป็นต้องแยกเป็นส่วน ๆ ใช้ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT TYPE AIR CONDITION) ระบบโทรทัศน์แบบอัตโนมัติ ระบบเสียงและทีวี เป็นรายการประจำสถานีทั่วไป และเคเบิลทีวี ระบบติดต่อสื่อสาร (โทรศัพท์) ใช้ระบบ Private Automation Branch Exchange (PABE)

ภาพที่ 2.6.98 แสดงถนนเข้าสู่โครงการแทมมาริน วิลเลจ (Tamarind Village)

ทางเข้าสู่ตัวโครงการเข้าได้ 2 ทาง จากด้านหน้าของโครงการติดกับถนนราชดำเนิน ด้วยการเดิน และทางด้านข้างของโครงการด้วยยานพาหนะ โดยทางเข้าทั้ง 2 ทางได้จัดตกแต่งบรรยากาศให้เข้ากับตัวโครงการ

พื้นที่ของโครงการ เนื้อที่โดยประมาณ 2 ไร่ ครึ่งบริเวณกลางเมืองเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่พักและส่วนบริการ

ภาพที่ 2.6.99 แสดงผังบริเวณของโครงการแทมมาริน วิลเลจ (Tamarind Village)

จุดประสงค์ของโครงการจัดขึ้นเพื่อเป็นสถานที่พักของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสกลิ่นไอของสถาปัตยกรรมล้านนา แนวความคิดที่ใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมภายในจึงเน้นใช้งานสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสร้างสภาพแวดล้อมให้สงบ ร่มเย็นเพื่อให้ผู้เข้าพักได้รู้สึกถึงบรรยากาศของความเป็นล้านนา เนื่องจากตัวโครงการตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมืองที่แออัด รุ่มรวย ภายในโครงการที่จัดบรรยากาศให้สงบ ร่มเย็นจึงเปรียบเสมือนเป็นแหล่งเติมพลังของความสดชื่นที่ดี จนแขกที่เข้าพักหลายท่านยกให้เป็น โอเอซิส กลางเมือง ภายในโครงการประกอบไปด้วย

1. ห้องอาหาร
2. โถงต้อนรับ
3. สระว่ายน้ำ
4. อาคารบริการห้องพัก

ภายในโครงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มากนักเนื่องจากโครงการตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมือง มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันอยู่แล้วภายในโครงการจึงเน้นส่วนห้องพักเป็นพิเศษ

จำนวนห้องพัก 40 ห้อง แบ่งเป็น

Superior Room	34 ห้อง
Deluxe Room	6 ห้อง

อัตราค่าห้องพัก

- Superior Room	5,000 บาท
- Deluxe Room	6,000 บาท
- Extra Bed	800 บาท
- Baby Cot	ฟรี

บริเวณที่ทำการศึกษ

1. โถงต้อนรับ
2. ห้องอาหาร
3. ห้องพัก

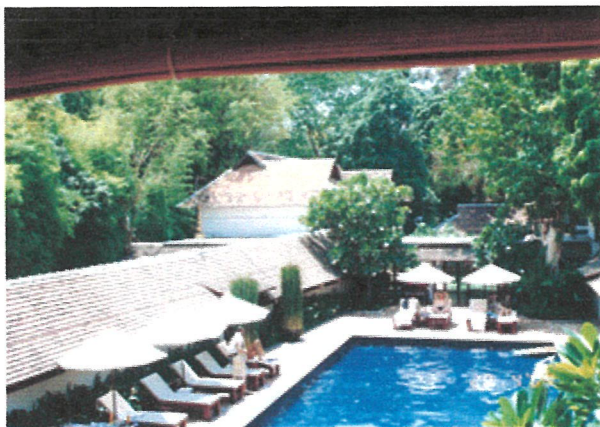
ภายในบริเวณของโครงการ 70 % ถูกจัดให้เป็นอาคารสำหรับบริการห้องพัก ส่วนพื้นที่อีก 30 % เป็นส่วนบริการด้านอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนสำนักงาน, โถงต้อนรับ, สระว่ายน้ำ, ห้องอาหาร, ลานจอดรถ

ภาพที่ 2.6.100 แสดงพื้นที่บริเวณที่จอดรถ

ภาพที่ 2.6.101 แสดงโถงทางเดินเข้าสู่โครงการจากบริเวณประตูทางเข้าด้านถนนราชดำเนิน

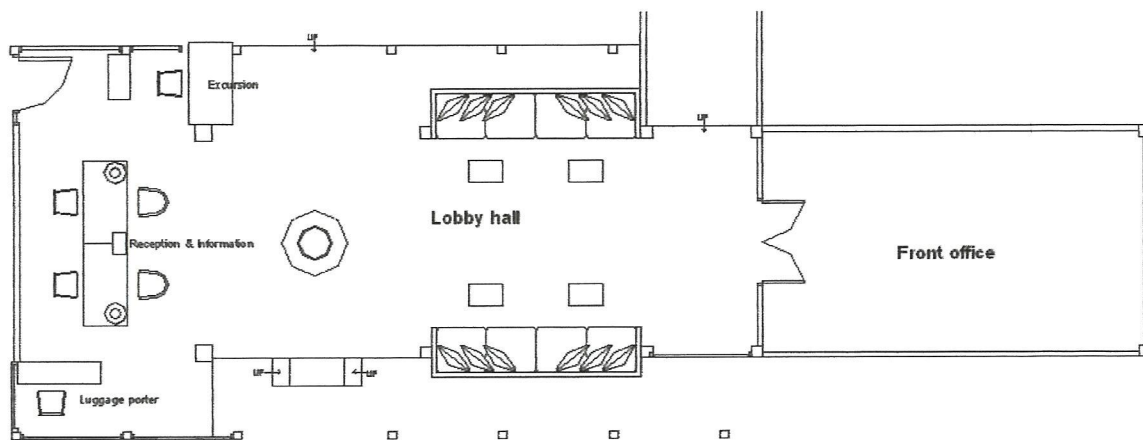

ภาพที่ 2.6.102 แสดงพื้นที่บริเวณสระว่ายน้ำ

โถงต้อนรับ (Lobby) เป็นอาคารที่ต่อเนื่องจากโถงทางเดินเข้าสู่โครงการ เป็นอาคารโถงโล่ง ไม่มีผนังกันจัดให้เป็นศูนย์กลางการบริการและเชื่อมต่อไปยังจุดต่าง ๆ ของโครงการ

แผนภูมิที่ 2.6.15 แสดง Function Diagram ของส่วนโถงต้อนรับ

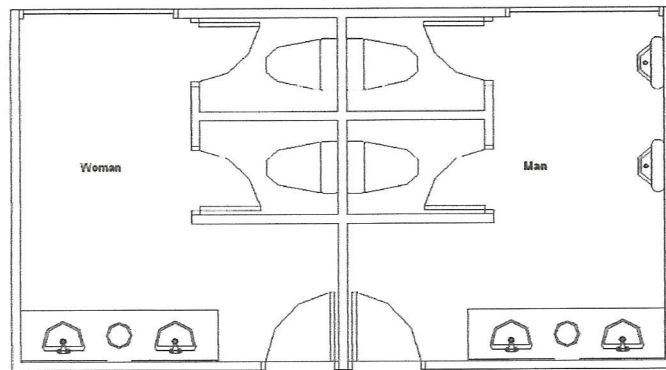
ภาพที่ 2.6.103 แสดงการวางผังส่วนโถงต้อนรับ (Lobby)

ภาพที่ 2.6.104 แสดงบรรยากาศภายในโถงต้อนรับ (Lobby)

ภาพที่ 2.6.105 แสดงการวางผังส่วนโถงต้อนรับ (Lobby) เวลากลางคืน

ภาพที่ 2.6.106 แสดงการจัดวางผังห้องน้ำแขก บริเวณโถงต้อนรับ

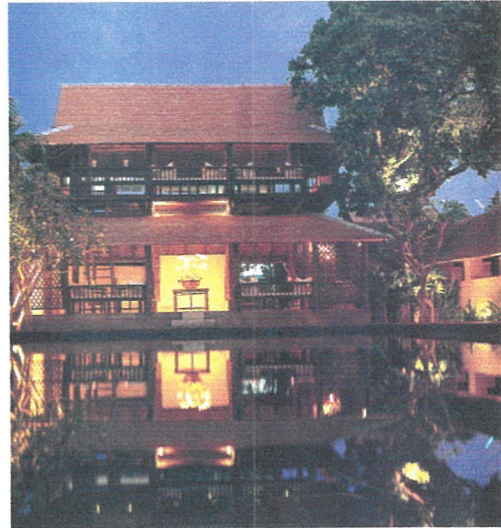
ภาพที่ 2.6.107 แสดงการตกแต่งห้องน้ำแขก บริเวณโถงต้อนรับ

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในโถงต้อนรับ

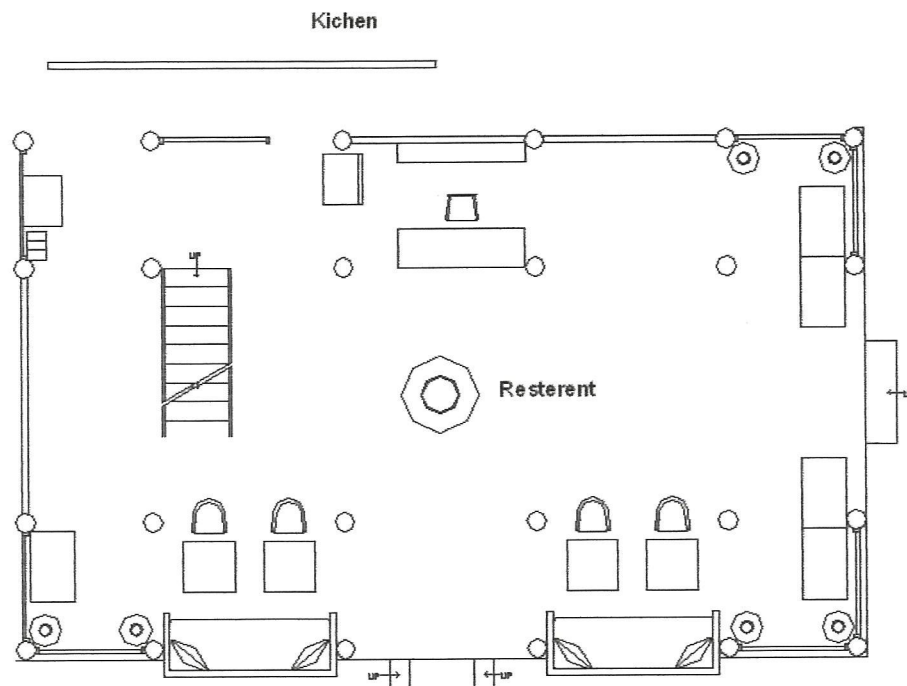
ลักษณะอาคาร	เป็นอาคารโถง ผนังเปิดโล่งภายในแสดงให้เห็นโครงสร้างของอาคาร ทั้งเสา คาน และหลังคา ตัวอาคารไม่สูงมากนักเป็นลักษณะสถาปัตยกรรมล้านนา
แนวความคิดในการออกแบบ	การถ่ายทอดลักษณะความเป็นอยู่ของคนล้านนา ซึ่งเป็นการผสมผสานศิลปวัฒนธรรมล้านนากับสภาพแวดล้อมให้เกิดความสอดคล้องกัน
การจัดวางผัง	เน้นความโปร่ง โล่ง ของตัวอาคาร โดยเน้น CENTER ของอาคารเป็นทางเดิน และวางเฟอร์นิเจอร์ติดกับราวระเบียง ในส่วนของพักผ่อน จัดวางในลักษณะที่ไม่เป็นทางการเป็นการจัด

	เหมือนลักษณะบริเวณชานบ้าน จึงให้บรรยากาศออกมาในลักษณะเป็นกันเองมากกว่า เช่นเดียวกับส่วนบริเวณเคาน์เตอร์บริการ
SPACE	เนื่องจากตัวอาคารไม่มีผนังกัน จึงทำให้พื้นที่ว่างภายในและภายในนอกมีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับรูปทรงของอาคารเป็นแบบสถาปัตยกรรมล้านนา มีหลังคาเตี้ยบรรยากาศที่ได้จึงเป็นแบบอย่างที่เป็นแบบเรียบ
การใช้สี	สีหลักที่ใช้คือขาว สีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา และสีแดง ซึ่งจะเห็นจากพื้น ผนัง และเครื่องเรือนต่าง ๆ
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติเป็นหลัก ใช้ไฟส่องเฉพาะจุดบริเวณกรอบรูปและจุดที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ และมีการใช้หลอดแสงจันทร์ส่องขึ้นกระทบกับเพดานติดตามเสา เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางคืน
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องดินเผา สีน้ำตาล ผนัง เป็นการโชว์พื้นผิวปูนในลักษณะการฉาบที่หยาบ ๆ และทาสีสำหรับทาอาคารสีขาว มีการตกแต่งด้วยภาพติดฝาผนัง เพดาน เป็นการโชว์โครงสร้างหลังคาของอาคารให้เห็นแนวคานจันทัน ระแนง และกระเบื้อง ตามสีธรรมชาติ วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดยเน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องแก้วเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบจากโคมไฟตั้งโต๊ะ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้
การใช้เครื่องเรือน	เครื่องเรือนที่ใช้เน้นความเป็นพื้นบ้าน และดูที่หน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะเลือกเครื่องเรือนเก่า หรือทำเลียนแบบของเก่า จะเน้นการใช้ไม้ย้อมสีน้ำตาลเข้ม มีเบาะรองบุด้วยผ้าฝ้าย
งานระบบต่าง ๆ	ในส่วนของโถงต้อนรับไม่ใช้ระบบปรับอากาศ เนื่องจากอาศัยลมธรรมชาติ

ห้องอาหาร (Restaurant) อยู่ตรงข้ามกับส่วนโถงต้อนรับบริเวณข้างสระว่ายน้ำเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น ผนังเปิดโล่ง ขนาดไม่ใหญ่มากนัก

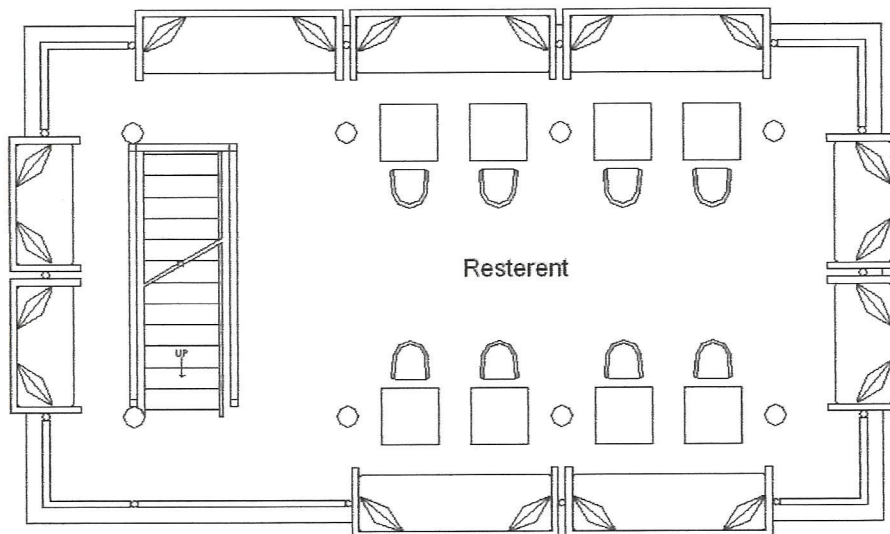
ภาพที่ 2.6.108 แสดงลักษณะสถาปัตยกรรมภายนอกของห้องอาหาร

ภาพที่ 2.6.109 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง

ภาพที่ 2.6.110 แสดงบรรยากาศภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง

ภาพที่ 2.6.111 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นบน

ภาพที่ 2.6.112 แสดงการจัดวางผังภายในห้องอาหาร ชั้นล่าง

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้องอาหาร (Restaurant)

ลักษณะอาคาร	เป็นอาคารโถง ผนังเปิดโล่งภายในแสดงให้เห็นโครงสร้างของอาคาร ทั้งเสา คาน และหลังคา ตัวอาคารไม่สูงมากนักลักษณะเป็นแบบยื่นยาวของทางลำนนา
แนวความคิดในการออกแบบ	เป็นการประยุกต์รูปแบบของงานสถาปัตยกรรมล้านนามาใช้ในการออกแบบ โดยการนำเอา ยุ้งข้าวซึ่งเป็นที่เก็บผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรซึ่งเปรียบเสมือนคลังอาหาร นำมาเป็นรูปแบบในการสร้างห้องอาหาร
การจัดวางผัง	เน้นความโปร่ง โล่ง ของตัวอาคาร โดยเน้น CENTER ของอาคารเป็นทางเดิน และวางเฟอร์นิเจอร์ติดกับราวระเบียง การจัดวางเป็นลักษณะที่ไม่เป็นทางการเป็นการจัดเหมือนลักษณะบริเวณชานบ้าน จึงให้บรรยากาศออกมาในลักษณะเป็นกันเอง
SPACE	เนื่องจากตัวอาคารไม่มีผนังกัน จึงทำให้พื้นที่ว่างภายในและภายนอกมีความต่อเนื่องกัน ประกอบกับรูปทรงของอาคารเป็นแบบสถาปัตยกรรมล้านนา มีหลังคาเตี้ยบรรยากาศที่ได้จึงเป็นแบบอย่างที่เป็นแบบเรียบ
การใช้สี	สีหลักที่ใช้คือขาว สีน้ำตาลของกระเบื้องดินเผา และสีของไม้ซึ่งเป็นตัวโครงสร้างหลักของอาคาร
การใช้แสง	นอกจากแสงธรรมชาติเป็นหลัก ใช้ไฟส่องเฉพาะจุดบริเวณกรอบรูปและจุดที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ และมีการใช้หลอดแสงจันทร์ส่องขึ้นกระทบกับเพดานติดตามเสา นอกจากนี้ยังใช้โคมไฟเพดานห้อยเป็นระยะ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางคืน
การใช้วัสดุ	พื้น ปูด้วยกระเบื้องดินเผา สีน้ำตาลในบริเวณชั้นล่าง ส่วนชั้นบนเป็นพื้นไม้ตามโครงสร้าง ผนัง เปิดโล่ง เพดาน เป็นการโชว์โครงสร้างหลังคาของอาคารให้เห็นแนวคาน จันทัน ระบาย และกระเบื้อง ตามสีธรรมชาติ

	วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดยเน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องแก้วเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบจาก โคมไฟตั้งโต๊ะ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้
การใช้เครื่องเรือน	เครื่องเรือนที่ใช้เน้นความเป็นพื้นบ้าน และดูที่หน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะเลือกเครื่องเรือนเก่า หรือทำเลียนแบบของเก่า จะเน้นการใช้ไม้ย้อมสีน้ำตาลเข้ม มีเบาะรองบุด้วยผ้าฝ้าย
งานระบบต่าง ๆ	ในส่วนของห้องอาหารไม่ใช้ระบบปรับอากาศ เนื่องจากอาศัยลมธรรมชาติ

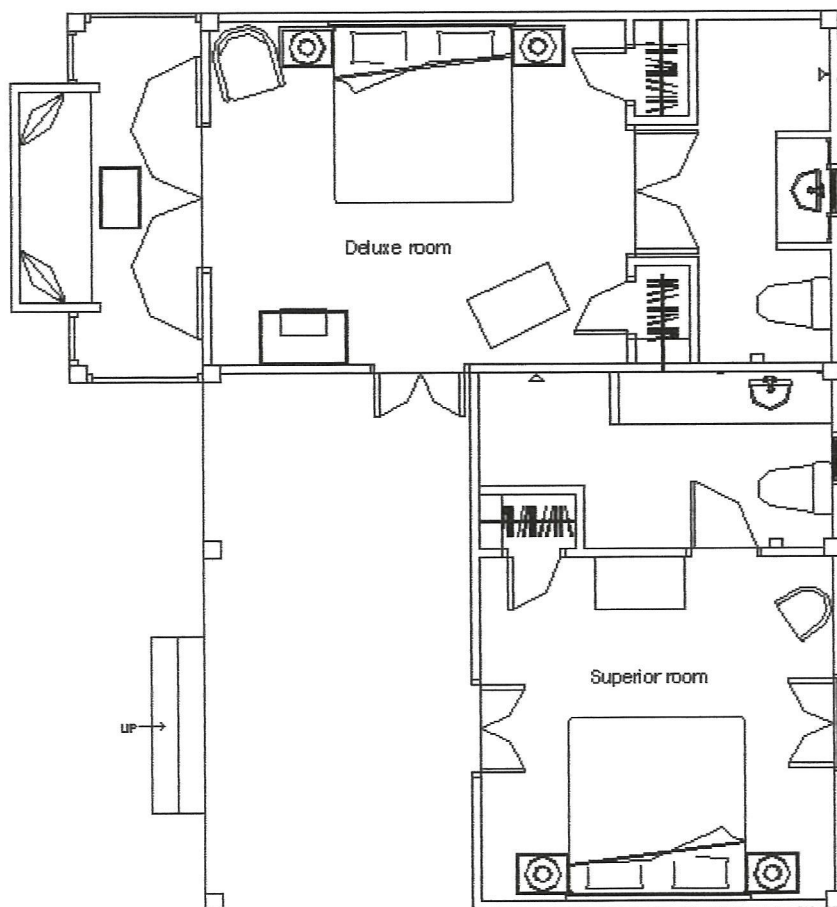
ห้องพัก(Guest Room) ส่วนบริการห้องพักถูกแบ่งเป็นอาคารแยกออกเป็น 5 อาคาร เป็นอาคารปูน 2 ชั้น ภายในถูกแบ่งเป็นห้อง ตามความเหมาะสมและลักษณะของอาคาร ทำให้การวางผังไม่แน่นอนตายตัว ห้องพักแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ห้องพักแบบSuperior Room 34 ห้อง และแบบDeluxe Room 6 ห้อง ห้องพักทั้ง 2 แบบจะถูกตกแต่งในรูปแบบเดียวกัน แตกต่างตรงที่แบบDeluxe Room จะมีระเบียงยื่นออกมาจากนอกห้อง

ภาพที่ 2.6.113 แสดงอาคารส่วนบริการห้องพัก

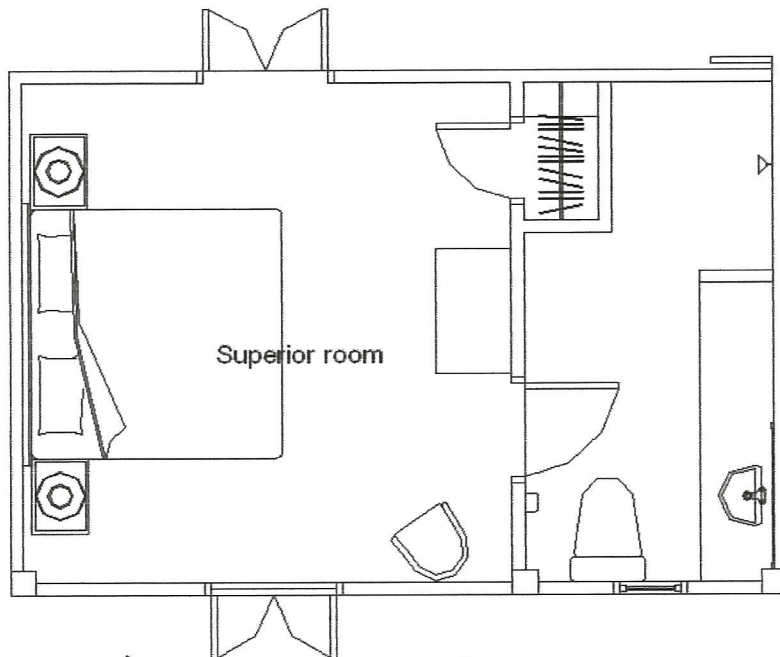

ภาพที่ 2.6.114 แสดงอาคารส่วนบริการห้องพัก

ภาพที่ 2.6.115 แสดงผังตัวอย่างการแบ่งห้องพักของภายในอาคาร

ห้องพักแบบSuperior Room เป็นห้องผนังทึบทั้ง 4 ด้าน ภายในห้องแบ่งเป็นพื้นที่ห้องนอน กับห้องน้ำ ภายในห้องจะประกอบไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเท่านั้น

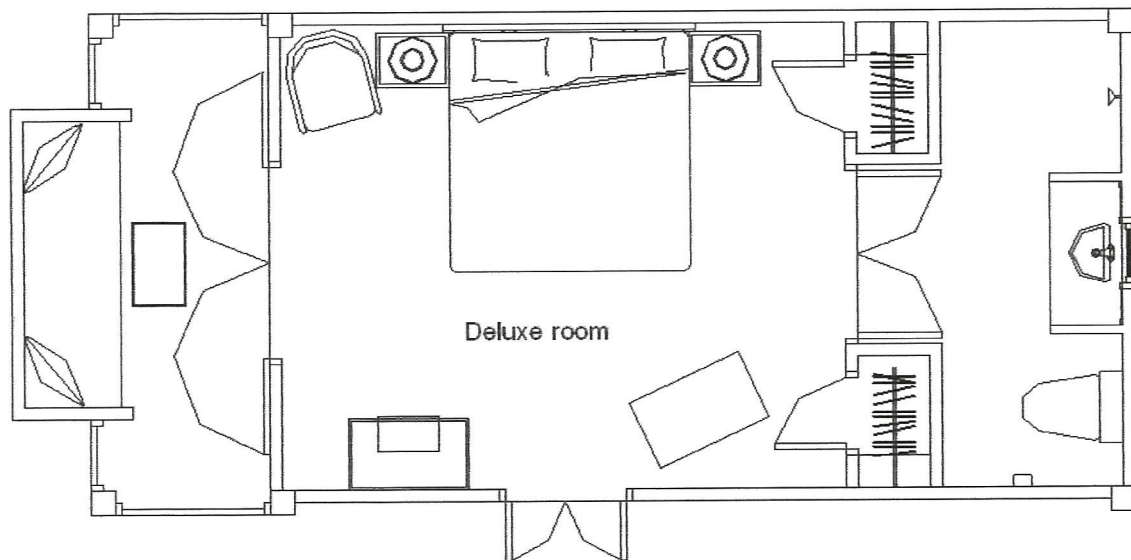

ภาพที่ 2.6.116 แสดงการจัดวางผังห้องพักแบบSuperior Room

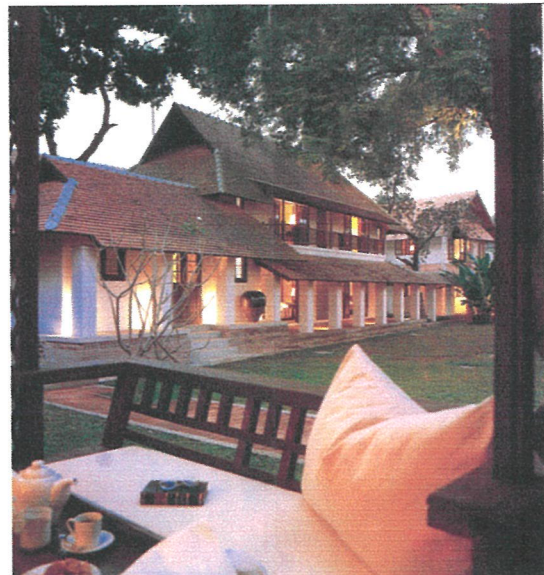

ภาพที่ 2.6.117 แสดงบรรยากาศภายในห้องพักแบบSuperior Room

ห้องพักแบบDeluxe Room เป็นห้องผนังทึบทั้ง 4 ด้าน ภายในห้องแบ่งเป็นพื้นที่ห้องนอน กับห้องน้ำ และระเบียง ภายในห้องจะประกอบไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเท่านั้น

ภาพที่ 2.6.118 แสดงการจัดวางผังห้องพักแบบDeluxe Room

ภาพที่ 2.6.119 แสดงบรรยากาศภายในห้องพักแบบDeluxe Room

ภาพที่ 2.6.120 แสดงบริเวณเตียงนอนภายในห้องพักแบบDeluxe Room

ภาพที่ 2.6.121 แสดงบริเวณระเบียงของห้องพักแบบDeluxe Room

ภาพที่ 2.6.122 แสดงลักษณะเครื่องเรือนและห้องน้ำภายในห้องพักแบบDeluxe Room

ภาพที่ 2.6.123 แสดงการจัดแสงบริเวณต่าง ๆ ภายในโครงการ

สรุป ลักษณะการตกแต่งภายในห้องพัก (Guest Room)

ลักษณะอาคาร

กลุ่มอาคารบ้านพัก 2 ชั้น ตัวอาคารและโครงสร้างก่ออิฐฉาบปูน ตัวอาคารไม่สูงมากนักลักษณะแบบสถาปัตยกรรมของทางล้านนา

แนวความคิดในการออกแบบ

เป็นการประยุกต์รูปแบบของงานสถาปัตยกรรมล้านนามาใช้ในการออกแบบ โดยเน้นการสร้างบรรยากาศที่สงบความเรียบง่าย อยู่สบาย

การจัดวางผัง

SPACE

เน้นการใช้งาน ที่พอดีตามความจำเป็น ตามลักษณะของอาคาร เนื่องจากตัวอาคารเป็นอาคารก่อผนังทึบทำให้พื้นที่ภายในมืดซิด มีความเป็นส่วนตัว

การใช้สี

การใช้แสง

สีหลักที่ใช้คือขาว และเน้นสีธรรมชาติของวัสดุที่ใช้

นอกจากแสงธรรมชาติเป็นหลัก ยังใช้โคมไฟตั้งโต๊ะบริเวณหัวเตียงและโต๊ะทำงาน ภายในห้องน้ำใช้โคมไฟเพดาน และในส่วนตู้เสื้อผ้าใช้ดาวไลท์ เพื่อช่วยให้แสงสว่างในเวลากลางคืน

การใช้วัสดุ

พื้น ปูนเปลือยขัดมัน ปูทับด้วยพรมผ้าฝ้ายในบางจุด ห้องน้ำปูกระเบื้อง

ผนัง โชว์พื้นผิวของฉาบปูน ทาทับด้วยสีทาอาคารสีขาว

เพดาน โชว์พื้นผิวของวัสดุ และทาทับด้วยสีทาอาคารสีขาว

ตกแต่งด้วยบัวเพดาน

การใช้เครื่องเรือน	วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เป็นของตกแต่งในแนวของธรรมชาติใช้โดยเน้นวัสดุจากดินเผา และเครื่องแก้วเป็นส่วนใหญ่ โดยจะพบจากโคมไฟตั้งโต๊ะ แจกันดอกไม้ และกระถางต้นไม้ เครื่องเรือนที่ใช้นั้นความเป็นพื้นบ้าน และดูที่หน้าที่การใช้งาน ส่วนใหญ่จะเลือกเครื่องเรือนเก่า หรือทำเลียนแบบของเก่า จะเน้นการใช้ไม้ย้อมสีน้ำตาลเข้ม มีเบาะรองบุด้วยผ้าฝ้าย
งานระบบต่าง ๆ	ในส่วนของห้องพักใช้ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT TYPE AIR CONDITION) ระบบโทรทัศน์แบบอัตโนมัติ ระบบเสียงและทีวี เป็นรายการประจำสถานีทั่วไป และเคเบิลทีวี ระบบติดต่อสื่อสาร (โทรศัพท์) ใช้ระบบ Private Automation Branch Exchange (PABE)

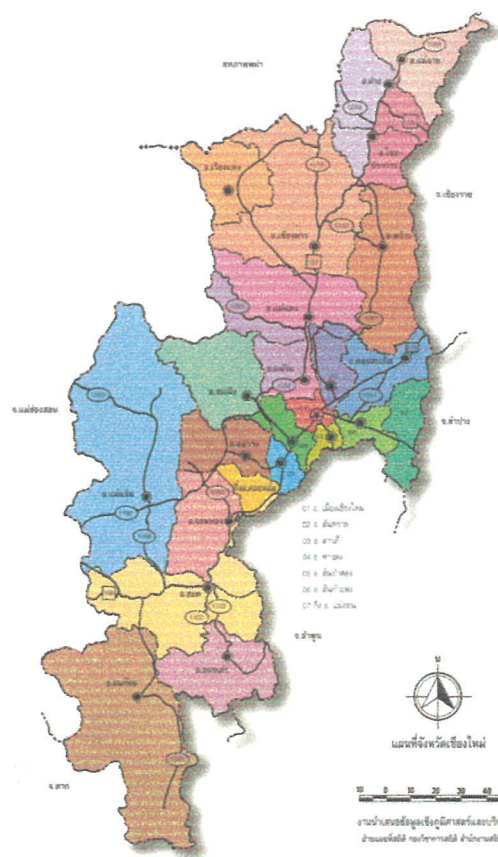
บทที่ 3

การศึกษารายละเอียดของโครงการ

3.1 การศึกษาสภาพแวดล้อมและที่ตั้งของโครงการ

โครงการ Life up Long Stay ตั้งอยู่ที่ 205 หมู่ 9 ตำบลหนองหาน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ลักษณะที่ดินอยู่ติดกับผืนนา และพื้นที่ทำเกษตรของชาวบ้าน ตัวโครงการจึงแวดล้อมด้วยไร่นา ทางเข้าหลักของโครงการอยู่ทางด้านทิศตะวันตก เป็นถนนส่วนบุคคลห่างจากทางถนนสายหลัก ประมาณ 2 กิโลเมตร

จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย สูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 1,027 ฟุต (310 ม.) ส่วนกว้างจากทิศตะวันตกจรดทิศตะวันออกประมาณ 138 กม. (ยาวมากที่สุดของประเทศ) อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 750 กม. โดยทางรถไฟ และประมาณ 720 กม. โดยรถยนต์ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินสายเหนือ มีเนื้อที่ประมาณ 20,566,910 ไร่

ภาพที่ 3.1.1 แสดงแผนที่จังหวัดเชียงใหม่

3.1.1 สภาพทางกายภาพ

3.1.1.1 สภาพภูมิประเทศ

โดยทั่วไปพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นป่าละเมาะและภูเขา มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิง มีภูเขาสูงที่สุดในประเทศไทย คือ "ดอยอินทนนท์" สูงประมาณ 2,565 เมตร อยู่ในเขตอำเภอจอมทอง โดยทั่วไปอาจแบ่งสภาพพื้นที่ออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. พื้นที่ภูเขาที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเกินกว่า 500 เมตรส่วนใหญ่อยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตก ของจังหวัด คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 80% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่
2. พื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไประหว่างหุบเขามีรูปร่างยาวรีทอดตัวในแนวเหนือ - ใต้ อันได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำฝาง และลุ่มน้ำแม่งัด ซึ่งนับเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร

พื้นที่

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ประมาณ 20,566,910 ไร่ โดยจำแนกลักษณะพื้นที่ได้ดังนี้

- พื้นที่ป่าไม้และภูเขา ประมาณ 72%
- พื้นที่ทำการเกษตร ประมาณ 10%
- พื้นที่ที่ไม่ได้จำแนก 18%

อาณาเขตติดต่อ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ รัฐฉานของ สหภาพพม่า โดยมีสันปันน้ำของดอยคำดอยปกเกล้า ดอยหลักแต่ง ดอยถ้ำป่อง ดอยถั่วดอยผาวอก ดอยช่างช้าง อันเป็นส่วนหนึ่งของทิวเขาแดนลาว เป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอสามเงา จังหวัดตาก มีร่องน้ำแม่ตื่นและสันปันน้ำ ดอยเรียม ดอยหลวงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดเชียงราย ลำพูน และลำปาง ส่วนที่ติดจังหวัดเชียงราย และลำปาง มีร่องน้ำลึกของแม่น้ำกก สันปันน้ำดอยช้าง ดอยหลุมข้าว ดอยแม่วุ้นน้อย ดอยวังผา ดอยแม่โต เป็นเส้นกั้นอาณาเขต ส่วนที่ติดจังหวัดลำพูนมีดอยขุนห้วยหละ ดอยช้างสูง และร่องน้ำแม่ปิง เป็นเส้นกั้นอาณาเขต
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอปาย อำเภอขุนยวม และอำเภอแม่

สระเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีสันปันน้ำ ดอยกิ่วแดง
ดอยแปงเมือง ดอยแม่ยะ ดอยอ้งเกตุ ดอยแม่สุรินทร์
ดอยขุนยวม ดอยหลวง และร่องแมริต แม่ฮอย และสันปัน
น้ำดอยขุนแม่ตั้นเป็นเส้นกั้นอาณาเขต

3.1.1.2 สภาพภูมิอากาศ

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี 72% สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งภูมิอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู ได้แก่

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัฒนาเอาความหนาวเย็นจากประเทศจีนลงมา
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมฝ่ายใต้

3.1.1.3 ทรัพยากรธรรมชาติ

แร่ธาตุ

แร่ธาตุที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่มีการผลิตแร่จำนวน 8 ชนิด คือ ถ่านหิน มังกานีส เฟลด์สปาร์ ฟลูออไรต์ ดีบุก ซีไลต์ ดินขาว และแร่หินอุตสาหกรรม ซึ่งประมาณในการผลิตขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด และผู้ใช้แร่เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมนั้น ๆ ดังนั้น ปริมาณการผลิตจึงไม่แน่นอนผันแปรไปตามความต้องการของตลาด และราคาแร่

ทรัพยากรดิน

ลักษณะดินของจังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่อาจแบ่งตามลักษณะกลุ่มดินออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด อยู่ในสภาพพื้นที่ราบลุ่ม ดินลึก เนื้อดินค่อนข้างละเอียด

2. กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดอยู่บนพื้นที่ดอนมีความลาดเท ดินลึก เนื้อดินร่วนถึงค่อนข้างละเอียด
3. กลุ่มดินตื้น ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดส่วนใหญ่ พบตามที่ลาดเชิงเขา ดินตื้น
4. ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 75 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด มีทั้งดินลึกและดินตื้นเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ

ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ เชียงใหม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบด้วยแม่น้ำลำ

คลอง หนอง และบึง หลายแห่ง แม่น้ำที่สำคัญ ๆ มี 8 สายด้วยกัน คือ

1. แม่น้ำปิง เป็นแม่น้ำสายใหญ่ และยาวที่สุดประมาณ 160 กิโลเมตรเป็นเส้นกั้นเขตจังหวัดลำพูนกับเชียงใหม่ และไหลไปบรรจบแม่น้ำน่านที่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์
2. แม่น้ำฝาง เป็นแม่น้ำที่ไหลย้อนขึ้นไปทางทิศเหนือ ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำกกที่อำเภอฝาง แล้วไปบรรจบลำน้ำโขง
3. แม่น้ำแม่แตง ต้นน้ำเกิดที่ตำบลเมืองแหง อำเภอเชียงดาวไหลบรรจบแม่น้ำปิง ทางทิศใต้ของอำเภอแม่แตงบริเวณบ้านสหกรณ์มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 1,908 ตารางกิโลเมตร
4. แม่น้ำแม่จัด ต้นน้ำเกิดอยู่บนเทือกเขาบริเวณบ้านยางนายน้อยไหลผ่านอำเภอดอยสะเก็ด สันทราย สารภี อำเภอเมืองลำพูน แล้วไหลบรรจบกับแม่น้ำปิง บริเวณบ้านท่ามะโอ อำเภอสันป่าตอง
5. แม่น้ำแม่กวง ต้นน้ำเกิดอยู่บนเทือกเขาบริเวณบ้านยางนายน้อยไหลผ่านอำเภอดอยสะเก็ด สันทราย สารภี อำเภอเมืองลำพูน แล้วไหลบรรจบกับแม่น้ำปิง บริเวณบ้านสบทา
6. แม่น้ำแม่ขาน ต้นน้ำเกิดอยู่บนเทือกเขาบริเวณบ้านแม่ขานใหญ่ อำเภอสะเมิงไหลไปบรรจบแม่น้ำปิง บริเวณบ้านท่ามะโอ อำเภอสันป่าตอง
7. แม่น้ำแม่กลาง ต้นกำเนิดอยู่บนเทือกเขาดอยอินทนนท์ หรือดอยอ่างกาในเขตอำเภอจอมทอง แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิง
8. แม่น้ำแม่แจ่ม ต้นน้ำเกิดอยู่บนเทือกเขาสาขาของดอยหัวช้างในเขตอำเภอแม่แจ่ม ไหลมาบรรจบแม่น้ำปิง ที่บ้านแม่แจ่ม

ทรัพยากรป่าไม้

ป่าไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ประกอบด้วย

1. ป่าไม้ไม่ผลัดใบ ได้แก่ ป่าดงดิบและป่าสนเขา
2. ป่าไม้ผลัดใบ ได้แก่ ป่าเบญจพรรณ และป่าแพะหรือป่าแดง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ป่า 8,988,175 ไร่ (ปี 2537) คิดเป็นร้อยละ 75 ของพื้นที่ป่าของจังหวัดเมื่อเปรียบเทียบกับ พื้นที่ป่าเมื่อปี 2528 ซึ่งมี 10,131,250 ไร่

ป่าสงวน อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แบ่งตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ดังนี้

1. ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 25 ป่ามีพื้นที่รวมกันประมาณ 19,555.8 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,222,395.87 ไร่
2. อุทยานแห่งชาติ มีพื้นที่ที่ประกาศเป็นป่าอุทยานแห่งชาติ 6 แห่ง คือมีพื้นที่รวมกัน ประมาณ 3,198,958.5 ไร่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ , ศรีล้านนา , ดอยสุเทพ-ปุย , ออบหลวง , ห้วยน้ำดัง และแม่ปิง
3. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เชียงใหม่มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 3 แห่ง มีพื้นที่รวมกัน ประมาณ 2,259.4 ตารางกิโลเมตร ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ป่าเชียงดาว และป่าแม่เลา-แม่สะละ
4. ป่าประเภทอื่น ๆ จังหวัดเชียงใหม่เคยมีโครงการต่าง ๆ ที่ให้รัฐวิสาหกิจและเอกชนสัมปทานระยะสั้น ป่าไม้รายย่อยเพื่อการค้าและใช้สอย และปรับปรุงเป็นแบบป่าสัมปทานระยะยาว มีจำนวน 101 โครงการ

3.1.2 สภาพเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของเชียงใหม่อาศัยการผลิตภาคเกษตรเป็นหลัก โดยเฉพาะสาขาพืชผล มีพืชเศรษฐกิจสำคัญหลายชนิด เช่น ข้าว ไม้ยาเวอร์จิเนีย ถั่วเหลือง กระเทียม หอมหัวใหญ่ ลำไย ลิ้นจี่ ตลอดจนพืชผักต่าง ๆ สำหรับอาชีพอื่น ๆ มีอัตราเติบโตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ได้แก่ สาขาบริการการท่องเที่ยว สาขาอุตสาหกรรม สาขาพาณิชยกรรม และสาขาก่อสร้าง

จากการที่มีฐานทางเศรษฐกิจสำคัญหลายชนิด ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของเชียงใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีเสถียรภาพระหว่าง 6 – 8 % โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดในภาพเหนือ คือ 71,394,737 ล้านบาท ประชากรมีรายได้คนละ 49,614 บาทต่อปี (ข้อมูลปี 2538) ซึ่งมีรายได้หลักมาจากการเกษตร และการท่องเที่ยว

3.1.2.1 เกษตรกรรม

ปี 2540 มีการชะลอตัวลงหลังจากที่มีการเพิ่มมากในปี 2539 แต่ราคาสินค้าเกษตรค่อนข้างดี เนื่องจากมีผลผลิตด้านการเกษตรออกสู่ตลาดน้อย

การกสิกรรม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านกสิกรรมถึงร้อยละ 52 ของประชากรทั้งหมด มีครอบครัวเกษตรกรประมาณ 202,248 ครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนประมาณ 46,000 บาท / ปี รายได้เฉลี่ยต่อคน 11,500 บาท / ปี สำหรับพืชเศรษฐกิจ ที่ทำรายได้แก่จังหวัด ได้แก่ ข้าว กระจับปี่ หอมหัวใหญ่ ลำไย และมันฝรั่ง เป็นต้น พื้นที่การเกษตรของจังหวัดมีประมาณ 1,111,283 ไร่ เป็นพื้นที่ทำนา 587,294 ไร่ พื้นที่ปลูกพืชไร่ 196,935 ไร่ พื้นที่ปลูกพืชสวน 316,166 ไร่ พื้นที่ปลูกพืชผัก 276,133 ไร่ พื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ 1,568 ไร่ และพื้นที่การเกษตรอื่น ๆ 230,207 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่)

การปศุสัตว์ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภค และการใช้แรงงาน เนื่องจากพื้นที่ส่วนมากถูกตัดแปลงไปทางด้านการเกษตร นอกจากบางอำเภอรอบนอกที่มีการเลี้ยงโคฝูงอยู่บ้าง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดได้ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์ โดยใช้พ่อพันธุ์ควมฝูง และวิธีผสมเทียม นอกจากนี้ก็ทำการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาด และถ่ายพยาธิให้สัตว์ เพื่อให้มีสุขภาพและคุณภาพดี มีตลาดนัดสำหรับซื้อขายและเปลี่ยน โค - กระบือ 2 แห่ง คือ

1. ตลาดบ้านต้นคู้ อำเภอสันกำแพง แต่ละนัดจะมีการซื้อขาย 70 – 600 ตัว
2. ตลาดทุ่งฟ้าบด อำเภอสันป่าตอง เป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุด มีการซื้อขายแต่ละนัด 400 – 1,000 ตัวนอกจากนั้นยังมีการเลี้ยงสุกร ไก่ เป็นฟาร์มรายย่อยอีกบ้าง

การประมง เป็นการประมงน้ำจืด ตามแหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่ทางราชการสร้างขึ้น สถิติการจับปลาธรรมชาติมาจำหน่าย ปีละประมาณ 4,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 117 ล้านบาท ในปี 2539 สำนักงานประมงจังหวัดมีโครงการส่งเสริม และพัฒนาอาชีพการประมงให้แก่ราษฎร มีเกษตรกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 5,467 ราย พื้นที่ 3,804.4 ไร่ ผลผลิตประมาณ 800 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 12 ล้านบาท

3.1.2.2 อุตสาหกรรม

ในปี 2540 มีโรงงานจำนวนทั้งสิ้น 2,353 โรงงาน เงินทุน 17,373.3 ล้านบาท มีการจ้างงาน 38,313 คน อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร และปศุสัตว์ อาหารและเครื่องดื่ม ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ วัสดุก่อสร้าง ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ เป็นรายได้หลักของจังหวัด โดยในปี 2539 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ประมาณ 30.5 ล้านคน เป็นชาวไทย 2.07 ล้านคน

คิดเป็นร้อยละ 67.90 และชาวต่างชาติ 0.98 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 32.10 ในปี 2540 มีการชะลอตัวลงจากปีที่แล้ว ร้อยละ 2.2

3.1.2.3 พาณิชยกรรม

สถานประกอบธุรกิจการค้า ในปี 2540 เชียงใหม่มีสถานประกอบธุรกิจการค้าที่จดทะเบียนนิติบุคคลและขึ้นทะเบียนพาณิชย์ 878 ราย ส่วนในปี 2541 (มกราคม ถึง มิถุนายน) จำนวนสถานประกอบธุรกิจการค้าที่จดทะเบียนฯ 225 ราย เลิกกิจการไป 96 ราย มีสถานประกอบการที่ยังประกอบการอยู่จำนวน 10,578 ราย

ภาวการณ์ค้าชายแดน การนำเข้าและการส่งออกต่างประเทศ ลักษณะการค้าโดยทั่วไปและจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนระหว่าง ไทย – พม่า ปัจจุบันต้องดำเนินการค้าผ่านด่านศุลกากรเชียงดาวแห่งเดียว มีระยะทางยาวประมาณ 227 กิโลเมตร ตั้งแต่อำเภอเวียงแหง เชียงดาว ไชยปราการ ผ่า และแม่อาย จุดผ่านแดนถาวรของจังหวัดเชียงใหม่มี 1 แห่ง คือด่านศุลกากรเชียงดาว และจุดผ่อนปรนเดิมมี 3 แห่ง ได้แก่ บ้านอรุโณทัย (หนองอู) ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว , บ้านหนองเต่า ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง และเส้นทางดอยหลักเต่ง ตำบลเปี้ยงหลวง อำเภอเวียงแหง และทางราชการได้ทำการเปิดจุดผ่านแดนที่จุดผ่อนปรนทางการค้า บ้านอรุโณทัย ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับจังหวัดเมืองสาต ประเทศพม่า เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2540 โดยให้เปิดจุดผ่านแดนเพื่อผ่านเข้าออกทำการค้าทุกวัน รวมทั้งเปิดให้บริการการทำพิธีศุลกากรบริเวณจุดผ่อนปรนด้วย ส่งผลให้การซื้อขายสินค้าขยายตัวมากขึ้น มีการส่งสินค้าออกมูลค่า 108.5 ล้านบาท และนำเข้ามีมูลค่า 74.2 ล้านบาท สินค้านำเข้าจากพม่า ได้แก่ ไม้และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่า (น้ำยางรัก ผงรูป เปลือกก๋อ เปลือกบง ไม้ซุง) ส่วนสินค้าที่ไทยได้ส่งออกได้แก่ น้ำมันดีเซล ขิงตองเกลือ ลำไยอบแห้ง ลำไยกระป๋อง เป็นต้น

3.1.2.4 การเงินและการคลัง

จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคเหนือ ปริมาณธุรกรรมการเงินจึงขยายตัวในเกณฑ์สูง และมีขนาดของธุรกรรมสูงสุดเมื่อเทียบกับจังหวัดทั้งหมดในภาคเหนือ

การเงิน ธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน 313 แห่ง โดยมี ปริมาณเงินฝากในปี 2540 จำนวน 74,184 ล้านบาท

การคลัง มีปริมาณเงินหมุนเวียนที่ผ่านคลังจังหวัดประจำปี 2540 (ตุลาคม 2539 – กันยายน 2540) 20,927,313,374.71 ล้านบาท มีการเบิกจ่าย 18,003,387,321.94 ล้าน

บาท คิดเป็นร้อยละ 86.03 ของงบประมาณรวมทั้งจังหวัด โครงการพัฒนาตำบลมีการเบิกจ่ายงบประมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.95 และโครงการงบ ส.ส. มีการเบิกจ่ายน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.85

และจากข้อมูลในปี 2542 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (ณ ราคาตลาด) ลดลงจากปีก่อนเล็กน้อยร้อยละ 1.38 คิด เป็นมูลค่า 80,503 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของภาคการเกษตรร้อยละ 7.68 เป็น 10,499 ล้านบาท และภาคธนาคาร ประกันภัยและธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ที่ลดลงร้อยละ 57.89 เป็น 3,204 ล้านบาท ภาคการคมนาคม และขนส่งร้อยละ 4.36 เป็น 5,736 ล้านบาท ในขณะที่ภาคบริการซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่สร้างรายได้อันดับหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6 เป็น 21,507 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.23 เป็น 14,173 ล้านบาท เป็นต้น (ที่มาของบัญชีรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (ณ ราคาคงที่) พบว่า แนวโน้มของภาคที่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และน่าจับตามองตั้งแต่ช่วงปี 2536-2542 ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม ที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.24 ต่อปี รองลงมา ได้แก่ การไฟฟ้าและการประปา ขยายตัวร้อยละ 1.06 ต่อปี และภาคที่อยู่อาศัย ภาคการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ และภาคอุตสาหกรรม ซึ่งทั้ง 3 ภาคก็มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.04 ต่อปี ในช่วงดังกล่าว

สำหรับตัวเลขประมาณการของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (ณ ราคาตลาด) ปี 2543 พบว่า มีอัตราการขยายตัวจากปี 2542 เล็กน้อยร้อยละ 0.11 ของรายได้โดยรวม ซึ่งเป็นผลมาจากภาคการเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 13 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดิมที่ลดลงถึงร้อยละ 8 ในปี 2542 เพิ่มเป็นร้อยละ 0.02 ในปี 2543 เช่นเดียวกับภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 0.19 และ 0.12 ตามลำดับ

จากสภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ในปี 2542 ที่ชะลอตัวลงประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของเชียงใหม่ลดลงร้อยละ 1.59 เป็น 55,405 บาทต่อคนต่อปี และสามารถจัดได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยของประชากรสูงอยู่ในลำดับที่ 23 ของประเทศไทย

จากการประมาณการ คาดว่าระดับรายได้ต่อหัวของจังหวัดเชียงใหม่ ในปี 2543 มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของรายได้มากกว่าจำนวนประชากร ส่งผลให้ระดับรายได้ต่อหัวต่อปีเพิ่มเป็น 55,455 บาท (การประมาณการข้อมูลปี 2543 โดยบริษัทกลุ่มแอดวานซ์

รีเสิร์ช จำกัด โดยใช้หลักการคำนวณแบบ Share และ Growth ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ปี 2543 เป็นวิธีการประมาณการและปรับตามเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญในแต่ละจังหวัด ที่จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย)

3.1.3 สภาพสังคม

3.1.3.1 ประวัติความเป็นมาของชุมชน

ประวัติเมืองเชียงใหม่

"นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" หรือจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบัน เป็นเมืองที่มีเรื่องราวความเป็นมาในอดีตมากมาย ดังในหลักฐานจารึก ปรากฏหลักฐานเริ่มขึ้นในสมัย พญามังรายกษัตริย์องค์ที่ 25 แห่งราชวงศ์ลาว เชื้อสายปู่เจ้า ลาวจก ได้ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์ ที่เมืองเงินยางเชียงแสนพระองค์ทรงรวบรวมหัวเมืองต่าง ๆ และได้ทรง ขยายอำนาจลงไปทางใต้ โดยได้สร้างเมืองเชียงรายขึ้นเป็นศูนย์กลางของการ รวบรวมเมืองเล็ก ๆ ในแถบลุ่มน้ำกก และตั้งแคว้นขึ้น ชื่อว่า แคว้นโยน หรือโยนก จากนั้นพระองค์ทรงขยายอำนาจเข้าสู่ลุ่มน้ำปิง เพื่อยึดครองแคว้น หริภุญไชย พระองค์ทรงใช้เวลาจนถึง 8 ปี จึงสามารถตี แคว้นหริภุญไชยได้ ต่อมาพระองค์ทรงผนวก หริภุญไชย เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นโยนก กลายมาเป็น อาณาจักรล้านนา ที่เรารู้จักกันในปัจจุบัน

ต่อมาในปีพุทธศักราช 1837 พญามังรายได้สร้างเมืองใหม่ขึ้นทางเหนือ ของแคว้นหริภุญไชย แต่บริเวณดังกล่าวเกิด น้ำท่วมบ่อยครั้ง (เวียงกุมกามในปัจจุบัน) พระองค์จึงตั้งเมืองแห่งใหม่ และที่เหมาะสมบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำปิงเชิงดอยสุเทพ ซึ่งเป็นบริเวณที่สะดวกในการทำการค้าขายทั้งทางบกและทางน้ำ และยังง่ายต่อการควบคุมหัวเมืองต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. 1839 พญามังรายได้เชิญพระสหาย คือ พญาเจ้าเมือง และ พญาร่วง (พ่อขุนรามคำแหง) มาหารือเรื่องการวางแผนสร้างเมืองและทั้งสามพระองค์ก็ได้ร่วมสถาปนาเมืองแห่งนี้ว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่"

พญามังรายได้พัฒนาทั้งการก่อสร้างวัดวาอาราม มีการตรากฎหมายที่เรียกว่า "มังรายศาสตร์" รวมถึงรับเอาพุทธศาสนานิกายลังกาวงศ์เข้ามาเผยแพร่ในอาณาจักร ซึ่งทำให้พระภิกษุในล้านนาสนใจศึกษาพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก สมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์องค์ที่ 9 อาณา จักรของล้านนาได้ขยายออกไปอีกอย่างกว้างขวาง พร้อมกับได้ผูกสัมพันธ์ไมตรีกับสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งกรุงศรีอยุธยา ซึ่งในสมัยพระเจ้าติโลกราชนี้เอง ที่ได้มีการสังคายนาพระไตรปิฎก ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

อาณาจักรล้านนาเริ่มเสื่อมลงในปลายสมัยพญาเมืองแก้ว เนื่องจากทำสงครามกับเชียงใหม่ฝ่ายแพ้และเสียชีวิตไพร่พลเป็นอันมาก ประกอบกับอุทกภัย กระทบถึงความมั่นคงของ

อาณาจักรเมืองในการปกครองเริ่มดีตัวออกห่าง ในปี พ.ศ.2101 ในสมัยพระมหาเทวีจิระประภา กษัตริย์องค์ที่ 15 พม่าได้ยกกองทัพมาตีเชียงใหม่ เพียงสามวันก็เสียเมือง และกลายเป็นเมืองขึ้น ของพม่ายาวนานถึง 216 ปี ต่อมาในปี พ.ศ.2317 พญาเจ้าบ้านและพระเจ้ากาวิละ ได้ร่วมกัน ต่อต้านพม่า และอัญเชิญสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี ยกทัพขับไล่พม่าพ่ายแพ้ ไป ต่อมาสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้ทรงแต่งตั้ง พระเจ้ากาวิละขึ้นครองเมืองในฐานะ เมืองประเทศราช พระเจ้ากาวิละได้ทรงฟื้นฟูเมืองเชียงใหม่ จนมีอาณาเขต กว้างขวาง การค้าขาย รุ่งเรืองขณะ เดียวกันก็จัดส่งบรรณาการ ส่วยสิ่งของและอื่น ๆ ให้แก่กรุงรัตนโกสินทร์ซึ่งยัง มี อำนาจในการแต่งตั้งตำแหน่งเจ้าเมืองและขุนนางระดับสูง

3.1.3.2 สภาพสังคมในปัจจุบัน

ประชากร จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,580,901 คนแยกเป็นชาย 786,549 คน หญิง 794,352 คน (ณ เดือนกันยายน 2541) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ ศาสนาคริสต์ และอิสลาม ภาษาที่นิยมใช้กันมากคือภาษาไทยภาคเหนือซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาวเชียงใหม่ และภาษาไทยกลาง

นอกจากนี้ยังมีชุมชนบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่กระจายทั่วไปรวม 1,410 กลุ่ม ประกอบด้วยชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ รวม 11 เผ่าได้แก่ กะเหรี่ยง มูเซอ ม้ง ลีซอ ลัวะ ปะหล่อง อีก้อ เย้า จีนฮ่อ ไทยใหญ่ และอื่น ๆ (ได้แก่ คะฉิ่น และชน กลุ่มน้อยที่มีชาวไทยภูเขาอยู่ร่วมกันมากกว่า 1 เผ่า) และชาวไทยพื้นเมืองอีก 1 เผ่า อำเภอที่มี ประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมือง เป็นชาย 123,696 คน เป็นหญิง 131,348 คน รวม 255,044 คน

ประชากรในจังหวัดเชียงใหม่ จะเป็นกลุ่มคนที่มาจากหลายชาติ หลายกลุ่มและ เผ่าพันธุ์ อาจแบ่งได้เป็น 3 ช่วง คือ

1. สมัยราชวงศ์มังราย คนเชียงใหม่จะเรียกตนเองว่า คนไท หรือคนไต คนไทโยนก คนโยนก คนไทยยวน และคนยวน ซึ่งก่อนที่จะพญามังรายจะมาตั้งเมือง ณ จุดตั้งเมือง ปัจจุบันจะมีชุมชนลัวะ และพวกเม็งหรือมอญ ตั้งอยู่ก่อนแล้ว เมื่อยวน หรือคนไทยยวน หรือคนเมืองเข้ามาตั้งถิ่นฐานก็มีการผสมผสานจนกลืนกลายเป็นคนเมืองในที่สุด
2. สมัยเป็นเมืองประเทศราชของพม่า จะไม่ปรากฏหลักฐานมากนัก
3. สมัยรัตนโกสินทร์ ในสมัยพระเจ้ากาวิละ ได้ฟื้นฟูเชียงใหม่ใน พ.ศ. 2338 และย้ายคนจากเมืองต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในเชียงใหม่ ซึ่งอาจจะมีคนกลุ่มเดิมที่หนีไป ตอนเกิด

สงครามอพยพกลับมาส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งอาจมาจากเมืองอื่นเช่น เชียงแสน ลำปาง แพร่ น่าน เป็นต้น และยังมีคนที่มาจากเมืองไหลทางเหนือของล้านนา เช่น ไทเขิน ไทลื้อ ไทใหญ่ เป็นต้น โดยพระยาภาววิไลได้ทำสงครามกวาดต้อนผู้คนเข้ามาไว้ในเชียงใหม่ เรียกว่า “เก็บผักใส่ซ้า เก็บผ้าใส่เมือง” โดยกลุ่มคนเหล่านี้จะมีพระสงฆ์ถูกกวาดต้อนมาด้วย จึงอนุญาตให้ผู้คนต่าง ๆ ปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีของตนคงไว้ทั้งชื่อ ชาติพันธุ์ และชื่อบ้านนามเมืองของตนด้วย

สันนิษฐานว่าพระเจ้ากาวิละ อาจกำหนดเขตให้ตั้งบ้านเรือนแยกกันอยู่เป็นเขต ๆ ไป ไม่ให้มีโอกาสรวมตัวกัน ทำอันตรายแก่บ้านเมืองในยามนั้นได้ โดยกำหนดเป็นเขตชุมชนต่าง ๆ ดังนี้

- ชาวเชียงแสน อพยพมาตั้งถิ่นฐาน บริเวณประตูท่าแพทางใต้ ภายในกำแพงเมืองชั้นนอก หรือกำแพงดิน
- ชาวน่าน ตั้งถิ่นฐานนอกกำแพงสี่เหลี่ยมด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ หรือแจ่งชะด้า
- ชาวแพร่ ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเมืองเชียงใหม่ ที่ทุ่งด้อม อำเภอดง ในปัจจุบัน
- ชาวไท เป็นกลุ่มที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมคูเมืองด้านนอก ติดกับประตูท่าแพในปัจจุบัน
- ชาวพม่า หรือม่าน ตั้งถิ่นฐานอยู่ในและนอกกำแพงสี่เหลี่ยม ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ หรือบริเวณแจ่งชะด้า ทั้งในและนอก
- ชาวไทยใหญ่ หรือเงี้ยว ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกกำแพงเมืองด้านทิศเหนือ บริเวณประตูช้างเผือก
- ชาวคง เป็นกลุ่มที่มาจากแม่น้ำสาละวิน มาตั้งถิ่นฐานในกำแพงเมืองด้านทิศใต้ นอกประตูสวนปรง
- ชาวยอง เป็นชาวไทลื้อที่มาจากเมืองยองในรัฐฉานของพม่า ตั้งถิ่นฐานบริเวณอำเภอสันกำแพง
- ชาวเมืองลวง เป็นชาวไทยลื้อที่มาจากเมืองลวงในสิบสองปันนา ตั้งถิ่นฐานบริเวณอำเภอดอยสะเก็ด
- ชาวเมืองหลวย เป็นชาวไทลื้อที่มาจากเมืองหลวยในรัฐฉาน ตั้งถิ่นฐานบริเวณบ้านหลวย และบ้านหัวฝาย กิ่งอำเภอมะฮ่อน
- ชาวจัวลาย เป็นชาวไทเขินที่มาจากบ้านจัวลาย ในรัฐฉาน ตั้งถิ่นฐานในกำแพงดิน ใกล้ประตูหายยาด้านใต้เมืองเชียงใหม่
- ชาวแม่ปละ อพยพมาจากรัฐฉานมาตั้งถิ่นฐานบริเวณบ้านแม่ฮ้อย อำเภอดอยสะเก็ด

- ชาวเมืองวะ อพยพจากเมืองวะ มาตั้งถิ่นฐานที่บ้านหนองจ่อม อำเภอสันทราย
- ชาวเมืองวะเวียงแก่น อพยพจากเมืองวะเวียงแก่น มาตั้งถิ่นฐานที่อำเภอดอยสะเก็ด
- ชาวเมืองซอน อพยพมาจากเมืองซอน ปัจจุบันคือเมืองมั่งซื่อ เขตเต๋อหง
สาธารณรัฐประชาชนจีน มาตั้งถิ่นฐานที่อำเภอสันทราย
- ชาวเมืองวิน ปลายเมืองคอง มาตั้งถิ่นฐานที่บ้านแมริม อำเภอสันป่าตอง และบ้านคอง
ในอำเภอเชียงดาว

เมื่อบ้านเมืองเป็นปึกแผ่นแล้ว การกวาดต้อนผู้คนกลุ่มต่าง ๆ จากเมืองต่าง ๆ ก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป จนถึงสมัยที่พม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ จึงมีผู้คนอพยพเข้ามาในเมืองเชียงใหม่อีกหลายกลุ่ม คือ

- ชาวจีนฮ่อ อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ มาตั้งชุมชนในเมืองเชียงใหม่หลายแห่งคือ ชุมชนบ้านฮ่อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ บ้านยาง บ้านหัวฝาย ดอยอ่างขาง อำเภอฝาง และบ้านท่าตอน อำเภอแม่สาย
- ชาวจีน มาจากแคนไต้ (กรุงเทพฯ) เป็นกลุ่มที่ล่องเรือมาจากเมืองจีน มีทั้งเชื้อสายแต้จิ๋ว ฮกเกี้ยน กวางตุ้ง และไหหลำ มาตั้งถิ่นฐานค้าขายบนฝั่งแม่น้ำปิงทั้งสองฝั่ง บริเวณวัดเกตุการาม ตลาดต้นลำไย และบริเวณถนนท่าแพ ซึ่งกลายเป็นแหล่งธุรกิจในปัจจุบัน
- ชาวฝรั่ง มีหลายชาติเข้ามาติดจ่อและสร้างบ้านเรือนอยู่ในเชียงใหม่ นับแต่ร้อยปีเศษมาแล้ว ชาวอังกฤษเข้ามาทำไม้ และอาศัยอยู่ด้านฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง บริเวณศรีโพธิ์ ส่วนชาวอเมริกันเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ มาตั้งถิ่นฐานริมฝั่งแม่น้ำปิงเลยจากบ้านฮ่อไปทางใต้ กลุ่มชาวอเมริกันนี้ได้มาสร้างความเจริญให้กับเชียงใหม่ โดยการสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาลขึ้น
- ชาวแขก เป็นแขกปาตานีมาจากปากีสถาน และส่วนหนึ่งมาจากอินเดีย และมาเลเซียด้วย ชาวแขกมุสลิมมาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณทุ่งช้างคลาน ปัจจุบันคือ บริเวณถนนช้างคลาน ถนนเจริญประเทศ เรียบฝั่งแม่น้ำปิงทางด้านตะวันตก ถือเป็นชุมชนแขกที่เก่าแก่ที่สุด อีกชุมชนหนึ่ง ตั้งอยู่ที่ประตูช้างเผือก ด้านนอกกำแพงเมืองชั้นใน โดยเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นอกตัวเมืองจะอยู่ที่ตำบลหนองแบน อำเภอสารภี

- ชาวเขา ในเขตพื้นที่ภูเขาสลับซับซ้อน ซึ่งกินพื้นที่มากกว่า 2 ใน 3 ของพื้นที่จังหวัด มีชาวเขาที่ยังดำรงชีพแบบดั้งเดิม เป็นสังคมแบบชาวเผ่าที่มีหลายเผ่าพันธุ์ อาศัยกระจัดกระจายตามบริเวณต่าง ๆ ในระยะ 100 – 200 ปี ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มาจากตอนใต้ของประเทศจีน กลุ่มม้ง และเมี่ยน ส่วนมากอพยพมาทางลาว พวกกะเหรี่ยง ลีซู อาข่า เข้ามา ทางพม่า กลุ่มล่าสุดที่อพยพมาจากพม่า คือ ปะหล่อง เข้ามาประมาณปี พ.ศ. 2527 โดยรวมตัวกันอยู่ บริเวณดอยอ่างขาง อำเภอฝาง

ปัจจุบันคนชาติต่าง ๆ ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองเชียงใหม่ อยู่ร่วมกับคนเมืองมาแต่ในอดีตนั้น ได้ถูกผสมผสานเข้าด้วยกันทางวัฒนธรรม ทั้งภาษาพูด การแต่งกาย อาหารการกิน ประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ จะมีน้อยมาก หรือเกือบไม่มีเลย จนอาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมล้านนา ได้มีส่วนหล่อหลอมให้กลุ่มชนเหล่านี้ผสมกลมกลืนกันจนกลายเป็นชาว เชียงใหม่ จนถึงปัจจุบัน

อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านกสิกรรมถึงร้อยละ 52 ของประชากรทั้งหมด มีครอบครัวเกษตรกรประมาณ 202,248 ครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนประมาณ 46,000 บาท / ปี รายได้เฉลี่ยต่อคน 11,500 บาท / ปี สำหรับพืชเศรษฐกิจ ที่ทำรายได้แก่จังหวัด ได้แก่ ข้าว กระเทียม หอมหัวใหญ่ ลำไย และมันฝรั่ง เป็นต้น ส่วนการทำปศุสัตว์ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภค และการใช้แรงงาน เนื่องจากพื้นที่ส่วนมากถูกตัดแปลงไปทางด้านการเกษตร นอกจากบางอำเภอรอบนอกที่มีการเลี้ยงโคฝูงอยู่บ้าง นอกจากนั้นยังมีการเลี้ยงสุกร ไก่ เป็นฟาร์มรายย่อย การประมง เป็นการประมงน้ำจืด ตามแหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่ทางราชการสร้างขึ้น

ทางด้านอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและปศุสัตว์ อาหารและเครื่องดื่ม ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ วัสดุก่อสร้าง ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า ส่วนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ ถือเป็นรายได้หลักของจังหวัด

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ ศาสนาคริสต์ และอิสลาม

แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และ ศาสนสถาน ได้แก่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ วัดเจ็ดยอด อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย พระธาตุดอยสุเทพ วัดพระธาตุดีจอมทอง วัดพระสิงห์ วัดสวนดอก วัดเชียงใหม่ วัดเจ็ดยอด วัดพระธาตุมะเมืองงาม พระธาตุดอยแก้ว

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรม เชียงใหม่
หมู่บ้านทำน้ำตาล หรือคนโทใส่น้ำ ของชาวเหนือ สันกำแพงบ่อสร้าง หมู่บ้านทำเครื่องเงิน โรงงาน
ทำเครื่องเคลือบดินเผาสังคโลก หมู่บ้านทอผ้าขึ้นตีนจก หมู่บ้านหัตถกรรมบ้านถวาย หมู่บ้าน
หัตถกรรม เหมืองงู โรงงานทำเครื่องเงิน

แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตกห้วยแก้ว น้ำตกแม่ยะ ไปงเดียดที่ป่า
แป้ อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ดอยอ่างขาง ถ้ำเชียงดาว น้ำตกแม่กลาง อุทยานแห่งชาติดอย
อินทนนท์ น้ำตกวชิรธาร(ตาดสองโยง) น้ำตกแม่ปานน้ำตกทรายเหลือง น้ำตกลิ่วภูมิ น้ำตกหมอก
ฟ้า น้ำตกแม่ยี่ม น้ำตกม่อนหินไหล ดอยสามหมื่น น้ำพุร้อนสันกำแพง รุ่งอรุณน้ำพุร้อน
อ่างเก็บน้ำโครงการชลประทาน เชื่อนแม้งัด - สมบูรณ์ชล น้ำพุร้อนเทพพนม สถานีโครงการหลวง
อินทนนท์ ทะเลสาบดอยเต่า ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ บ่อน้ำร้อนฝาง น้ำตกแม่สา
น้ำตกตาดหมอก ปางช้างแม่สา และโป่งแยง สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อุทยาน
แห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยสุเทพ - ปุย อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์
อพยพลวง อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเลา - แม่สะ อุทยานแห่งชาติและเขตรักษา
พันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย

หมู่บ้านหัตถกรรม ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้มีโครงการพัฒนา
หมู่บ้านหัตถกรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 แห่ง ดังนี้

1. หมู่บ้านศรีปิ่นคร้ว ต.ท่าศาลา อ.เมือง ทำไม้ไผ่ ชด เครื่องเครื่องเงิน
2. หมู่บ้านวัลลาย ต.หายยา อ.เมือง ทำเครื่องเงิน เครื่องเงิน
3. หมู่บ้านเหมืองงู ต.หนองควาย อ.หางดง ทำเครื่องปั้นดินเผา
4. หมู่บ้านร้อยจันทร์ ต.หนองควาย อ.หางดง ทำสานผาลายอ้า
5. หมู่บ้านถวาย ต.ขุนคอง อ.หางดง ทำผลิตภัณฑ์เลียนแบบของเก่า ไม้แกะสลัก
6. หมู่บ้านกวนหารแก้ว ต.หารแก้ว อ.หางดง ทำเครื่องปั้นดินเผา
7. หมู่บ้านหนองอาบช้าง ต.สบเตี๊ยะ อ.จอมทอง ทำผ้าฝ้ายทอมือ ย้อมสีธรรมชาติ
8. หมู่บ้านดอนแก้ว ต.ดอนแก้ว อ.สารภี ทำสานคุ
9. หมู่บ้านป่าบง ต.ป่าบง อ.สารภี ทำจักสาน
10. หมู่บ้านต้นเปา ต.ต้นเปา อ.สันกำแพง ทำกระดาษสา
11. หมู่บ้านบ่อสร้าง ต.ต้นเปา อ.สันกำแพง ทำร่ม พัด ไม้แกะสลัก
12. หมู่บ้านต้นผึ้ง ต.ต้นเปา อ.สันกำแพง ทำร่ม ไม้แกะสลัก

3.1.4 สรุปรายละเอียดที่ตั้งโครงการ

โครงการ Life up Long Stay ตั้งอยู่ที่ 205 หมู่ 9 ตำบลหนองหาน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีลักษณะที่ดินอยู่ติดกับผืนนา และพื้นที่ทำเกษตรของชาวบ้าน ตัวโครงการจึงแวดล้อมด้วยไร่ นา ทางเข้าหลักของโครงการอยู่ทางด้านทิศตะวันตก เป็นถนนส่วนบุคคลห่างจากทางถนนใหญ่ ประมาณ 2 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดกับ	พื้นที่ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ของโครงการ
ทิศใต้	ติดกับ	ถนนส่วนบุคคล เข้าสู่โครงการ และบ้านพักเจ้าของโครงการ
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ลานจอดรถ และพื้นที่เอกชน (พื้นที่ว่าง)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ถนนเข้าสู่ตัวโครงการ และพื้นที่เอกชน (พื้นที่ว่าง)

ทิศเหนือ

ทิศใต้

ทิศตะวันออก

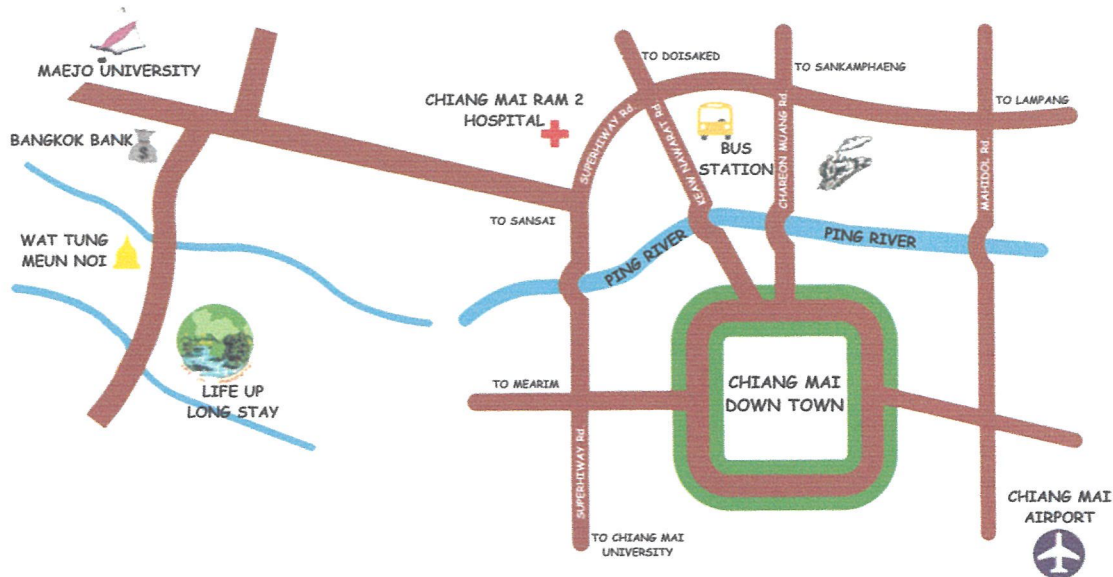

ทิศตะวันตก

ภาพที่ 3.1.2 แสดงสภาพแวดล้อมของโครงการ

สภาพการเข้าถึงโครงการ

จากตัวเมืองเชียงใหม่เดินทางโดยรถยนต์ โดยใช้เส้นทางถนนหุบเปอร์ไฮเวย์ แล้วเลี้ยวตรงสามแยกเชียงใหม่ – สันทราย ใช้เส้นทางถนน เชียงใหม่ - สันทราย บริเวณสามแยกมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จะมีถนนเข้าสู่โครงการประมาณ 2 กิโลเมตร โดยมีลานจอดรถด้านข้างของโครงการ

ภาพที่ 3.1.3 แสดงแผนที่เข้าสู่โครงการ

ภาพที่ 3.1.4 แสดงถนนเข้าสู่โครงการ

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

บริเวณพื้นที่รอบ ๆ โครงการยังเป็นพื้นที่ทำการเกษตร (ปลูกข้าว) และพื้นที่ว่างเปล่า ซึ่งบางส่วนเป็นพื้นที่ของโครงการ เพื่อใช้ในการทำกิจกรรม และจัดทัศนียภาพภายนอกของตัวอาคาร

การจราจร

เนื่องจากโครงการตั้งอยู่ในเขตอำเภอสันทราย มีถนนหลวงตัดผ่าน พร้อมทั้งการบริการของขนส่งเตย์ ยังมีรถบริการรับส่งจึงทำให้ การเดินทางมายังโครงการไม่มีปัญหาอย่างใดโดยใช้ ถนนเชียงใหม่ – สันทราย

ลักษณะภูมิอากาศโดยสรุป

มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส แบ่งภูมิอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู ได้แก่

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัฒนาเอาความหนาวเย็นจากประเทศจีนลงมา
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมฝ่ายใต้

แสงแดด

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นว่าเชียงใหม่แบ่งภูมิอากาศออกเป็น 3 ฤดู ฉะนั้นในช่วง กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูฝนมีเมฆปกคลุมจึงไม่ได้รับแสงแดดมากนัก ในช่วงฤดูหนาวเดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ จะมีช่วงกลางวันสั้นกว่ากลางคืน และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นฤดูร้อนนั้น จะได้รับแสงแดดเต็มที่เนื่องจากมีช่วงกลางวันยาว

ลม

เชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

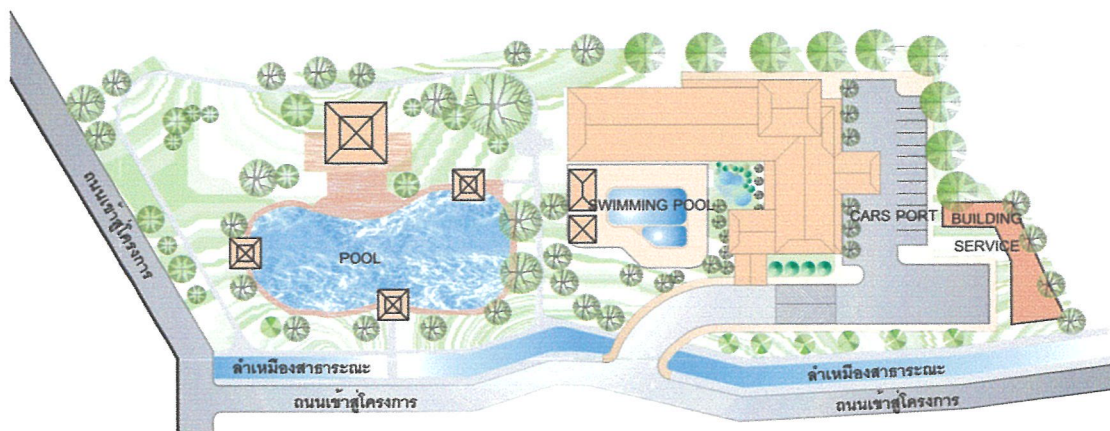
- ในช่วงกลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
- ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัฒนาเอาความหนาวเย็นจากประเทศจีนลงมา

- ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพล ของลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้และลมฝ่ายใต้

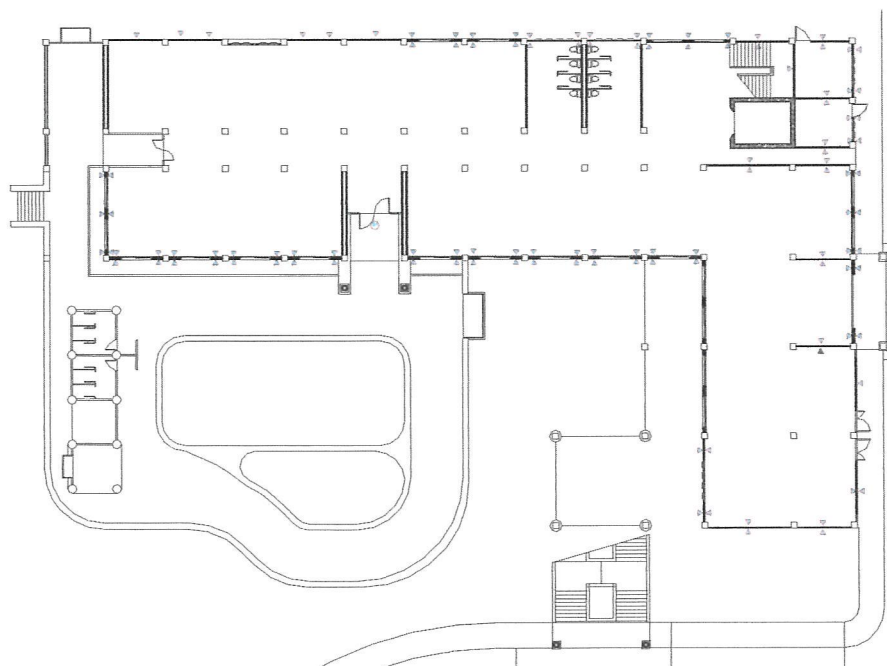
3.2 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคาร

3.2.1 ลักษณะอาคาร

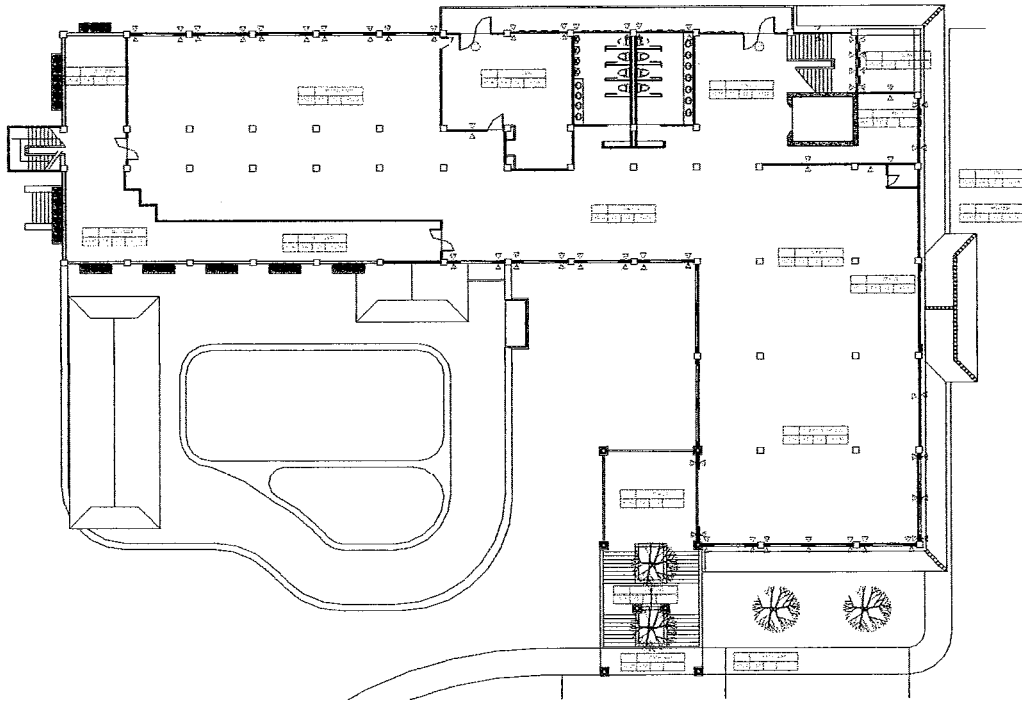
โครงการ Life up Long Stay ประกอบด้วยตัวอาคารหลัก เป็นอาคาร 4 ชั้น ศาลากลางแจ้ง 4 หลัง และอาคารบริการ (ส่วนซักกรีด) 1 หลัง ซึ่งทั้ง 3 อาคารมีทางเดินเชื่อมต่อกัน พื้นที่โดยรอบประกอบด้วย สระว่ายน้ำ (ทางด้านทิศใต้ของตัวอาคารหลัก) พื้นที่จัดสวนของโครงการ และพื้นที่ว่างเปล่า และส่วนหนึ่งเป็นพื้นที่ของโครงการเพื่อทำการสาธิตการปลูกข้าว

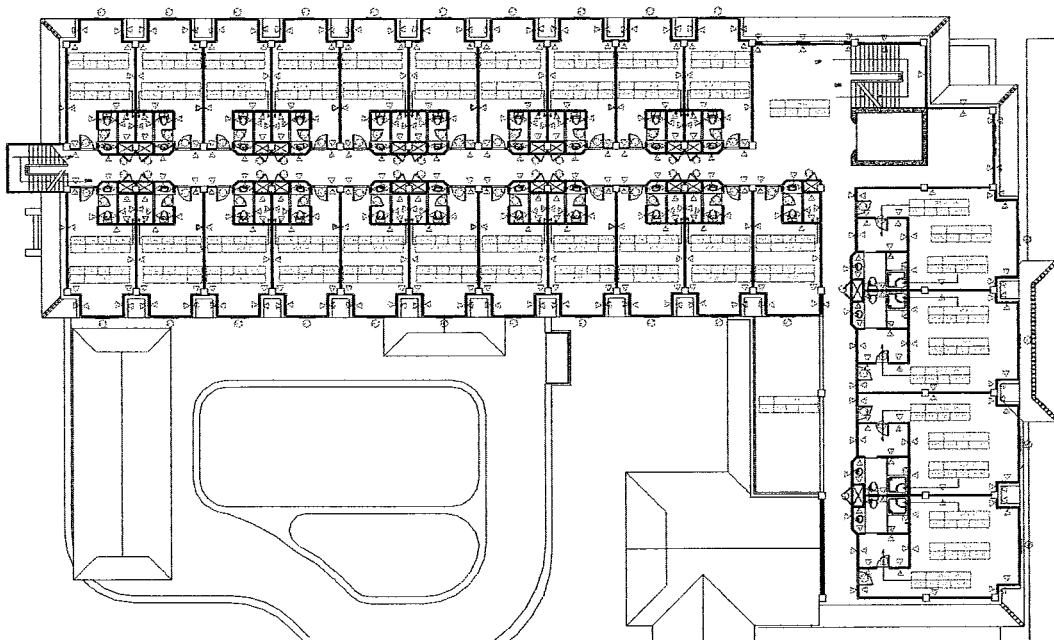
ภาพที่ 3.2.1 แสดงลักษณะผังบริเวณของโครงการ

ภาพที่ 3.2.2 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 1

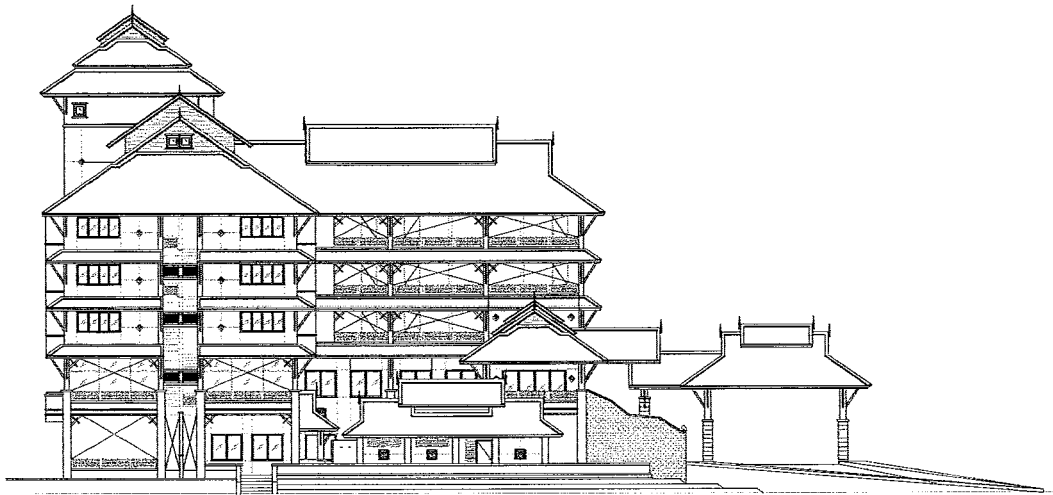
ภาพที่ 3.2.3 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.2.4 แสดงลักษณะผังอาคารชั้นที่ 3 - 5

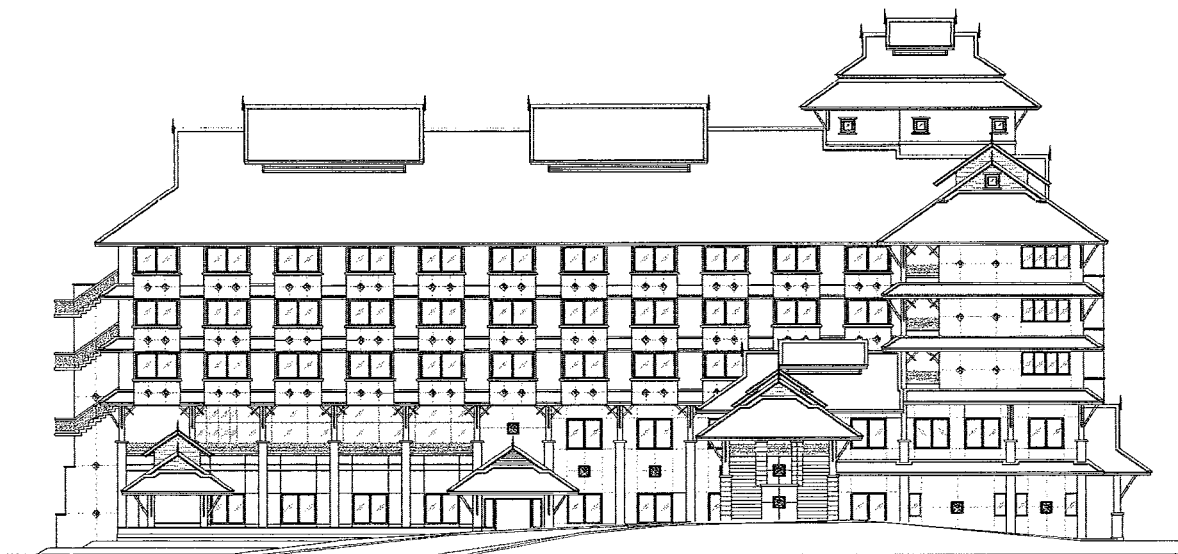
ภาพที่ 3.2.5 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 3.2.6 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศใต้

ภาพที่ 3.2.7 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.2.8 แสดงภาพด้านอาคารด้านทิศตะวันตก

3.2.2 ส่วนประกอบของโครงการ

ตัวอาคารหลัก 4 ชั้น และศาลากลางแจ้ง 3 หลัง ประกอบด้วย

1. โถงทางเข้า (Entrance Hall)
2. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)
3. สำนักงาน (Office)
4. โถงต้อนรับส่วน สปา (Spa Lobby Hall)
5. สปา & ซาวน่า (Spa & Sauna)
6. ห้องนวด (Massage)
7. ร้านเสริมสวย (Spa Beauty)
8. ออกกำลังกาย (Fitness)
9. ห้องอาหาร (Restaurant)
10. ห้องพัก (Guest Room)
11. ห้องน้ำ
12. ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop & Work Shop)
13. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (Internet & Library)
14. โถงทางเดิน (Corridor)
15. โถงลิฟต์ (Lift Hall)

3.2.3 การศึกษาสภาพแวดล้อมส่วนที่ออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1. โถงทางเข้า (Entrance Hall) อยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร 4 ชั้น ด้านหน้า มีบันไดขึ้นจากชั้น 1 สู່ส่วนโถงต้อนรับ (Lobby Hall) บริเวณชั้น 2 ของอาคาร
2. โถงต้อนรับ (Lobby Hall) ชั้น 2 อยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร 4 ชั้นเช่นเดียวกับโถงทางเข้า (Entrance Hall) มีพื้นที่ประมาณ 168 ตารางเมตร ในส่วนของลิอบบี้จะเป็นส่วนหลักของชั้นนี้ จะเป็นส่วนเชื่อมโยงไปยังส่วนต่าง ๆ ของโครงการ
3. สำนักงาน (Office) อยู่บริเวณถัดจากโถงต้อนรับ มีพื้นที่ประมาณ 48 ตารางเมตร
4. โถงต้อนรับส่วน สปา (Spa Lobby Hall) ชั้น 1 ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่อยู่ชั้นล่างของลิอบบี้ ภายในอาคารเดียวกัน มีพื้นที่ประมาณ 144 ตารางเมตร ซึ่งส่วนนี้สามารถเข้ามาจากทางเข้าหลักได้ และยังสามารถมาได้จากลิอบบี้ชั้นบน และส่วนห้องพักได้
5. สปา & ซาวน่า (Spa & Sauna) ส่วนนี้เป็นส่วนที่อยู่ชั้นที่ 1 ของอาคาร มีจำนวน 2 ห้อง แยกเป็นของชายและหญิง ซึ่งด้านนอกของส่วนนี้จะมีห้องน้ำ และล็อกเกอร์อยู่ด้วย ส่วนของสปานั้นมีส่วนฝึกโยคะกลางแจ้ง
6. ห้องนวด (Massage) ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่อยู่ชั้นล่างของอาคารเช่นกัน และอยู่ในส่วนของสปา มีห้องจำนวน 2 ห้อง
7. ร้านเสริมสวย (Spa Beauty) ส่วนนี้เป็นส่วนที่อยู่ชั้นที่ 1 ของอาคารซึ่งจะอยู่ด้านหลังของลิอบบี้สปาและติดกับห้องนวด มีเนื้อที่ประมาณ 48 ตารางเมตร
8. ออกกำลังกาย (Fitness) อยู่บริเวณชั้น 1 ของอาคาร บริเวณเดียวกับส่วนสปา มีเนื้อที่ประมาณ 120 ตารางเมตร
9. ห้องอาหาร (Restaurant) จะอยู่ชั้นที่ 2 ของอาคาร อาหารส่วนใหญ่ที่บริการจะเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ มีพื้นที่ประมาณ 348 ตารางเมตร ซึ่งจะแบ่งพื้นที่นั่งออกเป็น 2 ส่วน คือพื้นที่นั่งภายในและภายนอกที่เป็นที่โล่ง สามารถมองเห็นบรรยากาศของพื้นที่สาธิตการทำนา และบริเวณจัดสวนของโครงการ ส่วนนี้มีทางเชื่อมไปยังโถงต้อนรับ , อาคารห้องพัก และมีทางลงไปส่วนของสปาด้านล่างของอาคารได้
10. ห้องพัก (Guest Room) โครงการ Life up Long Stay มีห้องพัก 4 ประเภท และอยู่ด้านบนของส่วนบริการหลักของโรงแรม ซึ่งคือบริเวณชั้น 3 – 5 ของอาคาร ห้องพักทั้งหมดจะมีทางเชื่อมต่อกันได้ และเชื่อมไปยังส่วนบริการหลักอื่น ๆ ห้องพัก

ทั้ง 4 ประเภท สามารถที่จะมองเห็นบรรยากาศของโครงการอย่างชัดเจนและมองเห็นบรรยากาศของผืนนาจำลองและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ด้านหน้าของโครงการได้ ห้องพัก 4 ประเภทแบ่งเป็น

1. SUPERIOR ROOM (Single Bed / Twin Bed)
 2. LIFE UP SUITE (Single Bed / Twin Bed)
 3. JUNIOR SUITE (Double Bed / Twin Bed)
 4. EXECUTIVE SUITE
11. **ห้องน้ำ** เป็นห้องน้ำในส่วนของสาธารณะ บริเวณ โถงต้อนรับ ส่วนสปา และสระว่ายน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 132 ตารางเมตร
 12. **ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop & Work Shop)** อยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร อยู่ถัดไปด้านในของโถงต้อนรับ มีพื้นที่ประมาณ 36 ตารางเมตร จำหน่ายของใช้ส่วนตัวทั่วไป และบริการสอนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นงานหัตถกรรมท้องถิ่น
 13. **ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (Internet & Library)** อยู่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร ติดกับส่วนของสปา มีพื้นที่ประมาณ 36 ตารางเมตร ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดเชียงใหม่และอินเทอร์เน็ต
 14. **โถงทางเดิน (Corridor)** ของอาคารทั้ง 4 ชั้น ซึ่งเป็นทางเชื่อมส่วนต่าง ๆ ภายในอาคาร
 15. **โถงลิฟต์ (Lift Hall)** มีอยู่ทุกชั้นของอาคาร มีพื้นที่ประมาณ 204 ตารางเมตร อยู่บริเวณหน้าลิฟต์และบันได เป็นจุดเชื่อมต่อของอาคารแต่ละชั้น

3.3 การศึกษาระบบการดำเนินงานบุคลากรภายในโครงการ

ธุรกิจที่ผ่านระยะยาว เป็นธุรกิจที่ดำเนินการตลอดเวลา 24 ชั่วโมง และตลอด 7 วัน ไม่มีวันหยุด ในการบริหารงานและการบริการ ผู้บริหารและพนักงานจึงต้องปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เช่นเดียวกันกับ “โครงการ Life up Long Stay” ซึ่งการดำเนินงานและการบริการภายในธุรกิจประเภทนี้มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่ไม่สามารถดำเนินการคนเดียวได้ ฉะนั้นจึงต้องมีผู้รับผิดชอบในหน้าที่ที่แตกต่างกันไป โดยเจ้าของโครงการมีหน้าที่ดูแลกิจการทั้งหมด และมีผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ เป็นผู้ช่วย ตลอดจนมีบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนอบรมดูแลเอา

ใจใส่ให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการให้บริการเป็นสำคัญ โครงการ Life up Long Stay ได้แบ่งสายงานเป็น 4 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

3.3.1 ส่วนบริการห้องพักจะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริการส่วนหน้า (FRONT OFFICE) รับผิดชอบการดำเนินงานในส่วนต้อนรับทั้งหมด การดูแลการจัดห้องพัก กุญแจ การจ่ายห้องพัก และการให้คำแนะนำต่าง ๆ
2. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยของโรงแรมทั้งหมด รวมทั้งอำนวยความสะดวกในด้านเครื่องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

3.3.2 ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม มี 2 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE) ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกผู้มาใช้บริการ
2. ฝ่ายครัว (KITCHEN) มีหน้าที่ทำอาหารให้บริการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม รวมทั้งการเก็บรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในครัว ตลอดจนเตรียมรายการสั่งซื้อ

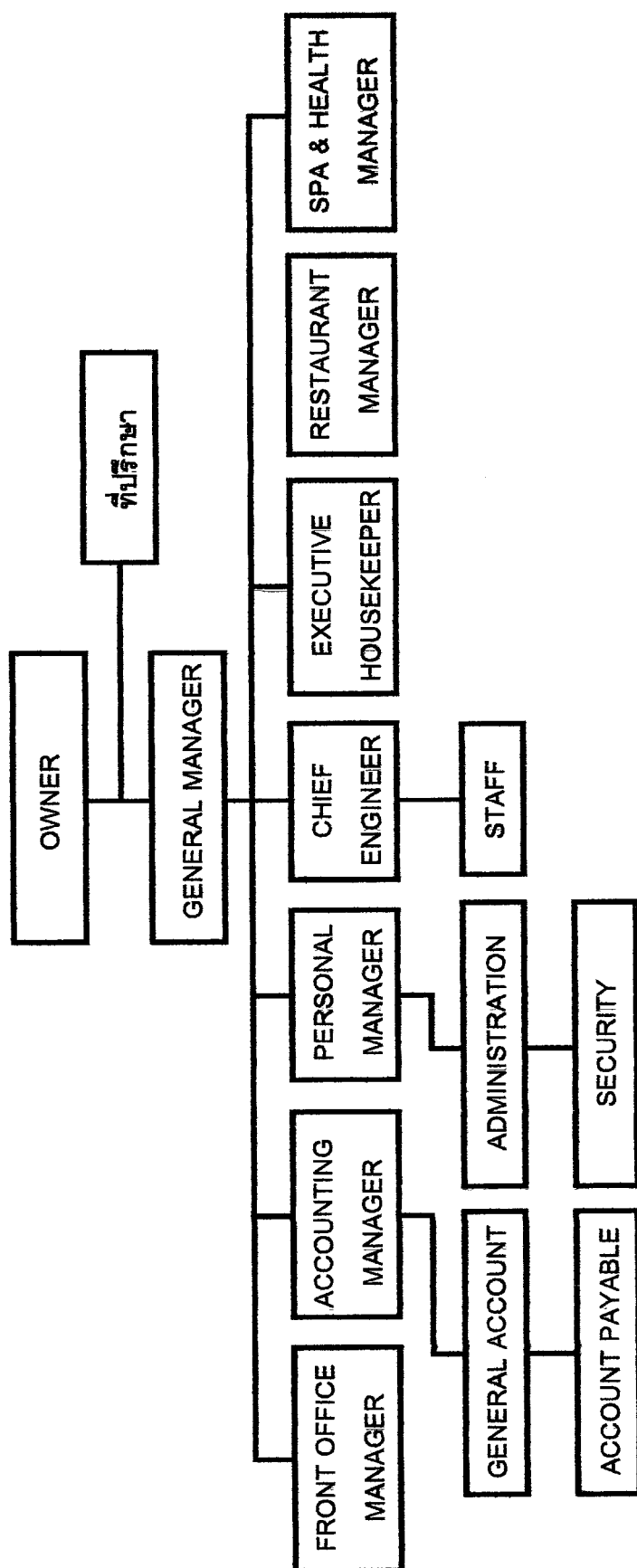
3.3.3 ส่วนสนับสนุน ซึ่งแยกเป็นหน่วยงานต่าง ๆ 5 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (General Manager) ทำหน้าที่บริหารงานโรงแรมให้ดำเนินไปด้วยดี
2. ฝ่ายบัญชีและการเงิน (Accounting) ควบคุมรายรับ – รายจ่ายของโรงแรมให้ข้อมูลสภาวะการเงิน
3. ฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing) ทำรายการจัดซื้อ เบิกจ่ายอุปกรณ์
4. ฝ่ายบุคคลและธุรการ (Personal and Administration) ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับพนักงานทั้งหมดของโครงการรวมทั้งจัดหาพนักงาน ดูแลสวัสดิการของพนักงาน และบันทึกหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำงาน
5. ฝ่ายช่าง (ENGINEER) รับผิดชอบงานเกี่ยวกับงานรักษา ซ่อมบำรุง เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดี รวมทั้งจัดบันทึกงานซ่อมแซมต่าง ๆ

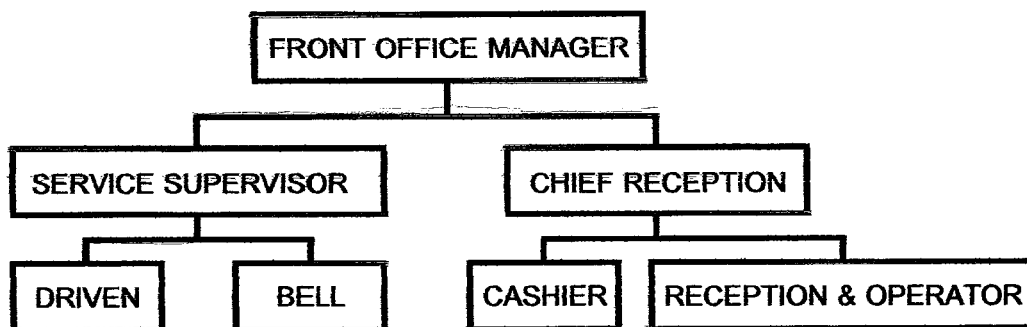
3.3.4 ฝ่ายบริการเพื่อสุขภาพ (SPA) มี 2 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบำบัดและให้บริการด้านสุขภาพ บริการบำบัด ฟันฟู และเหยียวยา ให้กับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ
2. ฝ่ายบริการการออกกำลังกาย บริการ แนะนำ พร้อมทั้งให้ปรึกษา เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่ถูกวิธีให้แก่ผู้ให้บริการ

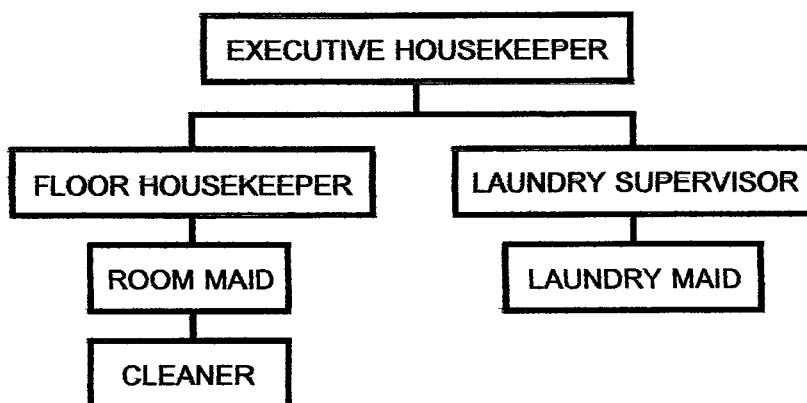
แผนภูมิที่ 3.3.1 แสดงสายการบริหารงาน LIFE UP LONG STAY

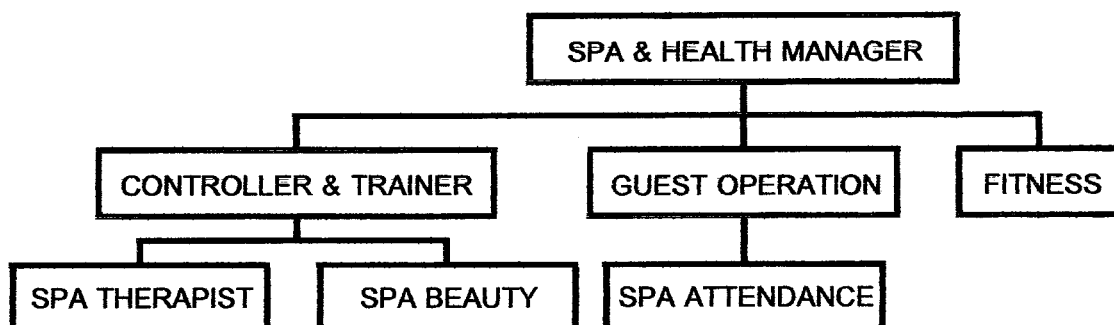
แผนภูมิที่ 3.3.2 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า (FRONT OFFICE DEPARTMENT)

แผนภูมิที่ 3.3.3 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายแม่บ้าน (HOUSEKEEPER DEPARTMENT)

แผนภูมิที่ 3.3.4 แสดงสายการบริหารงานฝ่ายบริการด้านสุขภาพ (SPA & HEALTH DEPARTMENT)

การประมาณจำนวนบุคลากรในกิจการโรงแรม สามารถคำนวณจากมาตรฐานของสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในรายงานประจำปี พ.ศ. 2535 ได้ว่าจำนวนพนักงานเฉลี่ยต่อห้องพัก (ทั่วประเทศ) คือ 1.098 - 1.5 คนต่อ 1 ห้องพัก จากมาตรฐานจำนวนพนักงานต่อจำนวนห้องพักโรงแรม 1.5 คนต่อห้องพัก 1 ห้อง โครงการ Life up Long Stay มีจำนวนห้องพัก 50 ห้อง ต้องมีพนักงานจำนวนประมาณ $50 \times 1.5 = 75$ คน

โดยสามารถแบ่งระดับของพนักงานโรงแรมได้ 4 ระดับ ดังนี้

- ระดับที่ 1** ระดับไม่ใช้เทคนิค ได้แก่ พนักงานยกกระเป๋า , พนักงานรับโทรศัพท์ , พนักงานทำความสะอาด , พนักงานรักษาความปลอดภัย , เสมียน , ผู้ช่วยครัว , พนักงานต้อนรับ
- ระดับที่ 2** ระดับใช้เทคนิคปานกลาง ได้แก่ พนักงานผสมเครื่องดื่ม , ผู้ช่วยที่ปรึกษาแม่บ้าน , เลขานุการ , พนักงานบัญชี ฯลฯ
- ระดับที่ 3** ระดับเหนือกว่างานเทคนิค ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ , วิศวกรหัวหน้าแม่บ้าน , หัวหน้าพ่อครัว ฯลฯ
- ระดับที่ 4** ระดับบริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการ , ประธารกรรมการผู้จัดการใหญ่ , เลขาผู้จัดการ ฯลฯ

อัตรากำลังของ Life up Long Stay มีแผนก ตำแหน่งและจำนวนบุคลากรดังนี้

ตารางที่ 3.3.1 แสดงตำแหน่งและจำนวนบุคลากร

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
MANAGER AND ADMINISTRATION	OWNER	1
	GENERAL MANAGER	1
ACCOUNTING DEPARTMENT	ACCOUNTING MANAGER	1
	GENERAL ACCOUNT	1
	ACCOUNT PAYABLE	1
PERSONAL DEPARTMENT	PERSONAL MANAGER	1
	ADMINISTRATION	1
	SECURITY	3
FRONT OFFICE DEPARTMENT	FRONT OFFICE MANAGER	1
	CHIEF RECEPTION	1

ตารางที่ 3.3.1 แสดงตำแหน่งและจำนวนบุคลากร (ต่อ)

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
FRONT OFFICE DEPARTMENT	RECEPTION & OPERATOR	2
	CASHIER	1
	SERVICE SUPERVISOR	1
	DRIVEN	3
	BELL	2
HOUSKEEPER DEPARTMENT	EXCUTIVE HOUSKEEPER	1
	FLOOR HOUSEKEEPER ROOM MAID	4
	ROOM MAID	6
	CLEANER	2
	LAUNDRY SUPERVISOR	1
	LAUNDRY MAID	2
MAINTERNANCE DEPARTMENT	CHIEF ENGINEER	1
	STAFF	2
FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT	RESTERENT	
	RESTERENT MANAGER	1
	CAPTAIN	1
	BARTENDER	2
	WAITER	4
	CASHIER	1
FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT	KITCHEN	
	EXCUTIVE CHIEF	1
	BAKERY	1
	COOK CHIEF	2
	COOK	2
	STEWARD	1

ตารางที่ 3.3.1 แสดงตำแหน่งและจำนวนบุคลากร (ต่อ)

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT	ROOM SERVICE	
	ROOM SERVICE SUPERVISER	1
	ROOM BOY	2
	ROOM SERVICE ORDERTAKEN	1
SPA & HEALTH	SPA & HEALTH MANAGER	1
	GUEST OPERATION	2
	CONTROLLER & TRAINER	1
	SPA BEAUTY	2
	SPA THERAPIST	4
	ATTENDANCE	2
	FITNESS	1
	CASHIER	1
	TOTAL	73

3.4 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

3.4.1 ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

- ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น ผู้จัดการ หัวหน้าฝ่าย
- เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี
- ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานรักษาความปลอดภัย

3.4.2 ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆ ในโครงการ ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

3.4.2.1 ผู้ที่มาพักในโรงแรม

- ผู้ที่เดินทางมากับทัวร์เพื่อสุขภาพที่บริษัททัวร์จัดขึ้น
- ผู้ที่เดินทางมาเป็นส่วนตัวมีการจองห้องพักไว้ล่วงหน้ากับตัวโครงการโดยตรง เพื่อท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ในจังหวัด

3.4.2.2 ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด

- ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม
- ผู้มาใช้สถานที่ออกกำลังกาย และบริการเพื่อสุขภาพ
- ผู้ที่มาติดต่อแขกที่พักอยู่ในโรงแรม

3.4.3 พฤติกรรมผู้ให้บริการ

3.4.3.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน 08.00 – 16.00 น.

เวลาพัก 12.00 – 13.00 น.

พฤติกรรม เดินทางมาถึงเข้าไปยังสำนักงาน ตอกบัตรลงเวลาทำงาน ตรงไปยังส่วนเจ้าหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติงานตนเองจนหมดเวลาทำงานแล้วเดินทางกลับ

3.4.3.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป

เวลาการทำงานเป็นได้ 2 ลักษณะ คือ

ทำเป็นผลัด ผลัดแรก เวลา 08.00 – 16.00 น.

ผลัดสอง เวลา 16.00 – 24.00 น.

ผลัดสาม เวลา 24.00 – 08.00 น.

ทำงานไม่เป็นผลัด เวลา 08.00 – 17.00 น.

เวลาพัก ผลัดกันไป

พฤติกรรม เดินทางมาถึงลงเวลาที่เครื่องตอกบัตรแล้วไปยังห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดตามกำหนดของลงสเตรย์ แล้วไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่ทำงานจนหมดเวลาทำงาน แล้วเดินทางกลับ

3.4.3.3 ลูกจ้างและพนักงานบริการ

เวลาทำงาน แบ่งการทำงานเป็นผลัดและเข้าปฏิบัติงานตามเวลา

บริการของส่วนที่รับผิดชอบ ผลัดแรก เวลา 08.00 – 16.00 น.

ผลัดสอง เวลา 16.00 – 24.00 น.

ผลัดสาม เวลา 24.00 – 08.00 น.

เวลาพัก ผลัดกันไป

พฤติกรรม เดินทางมาถึงลงเวลาที่เครื่องตอกบัตรแล้วไปยังห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดตามกำหนดของลงสเคย์ แล้วไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่ทำงานจนหมดเวลาทำงาน แล้วเดินทางกลับ

3.4.4 พฤติกรรมผู้รับบริการ

3.4.4.1 ผู้มาพักลงสเคย์ซึ่งมีประเภทต่างๆ คือ

- ผู้ที่เดินทางมากับตัวเพื่อสุขภาพที่บริษัททัวจัดขึ้น

เวลาเข้าใช้ ตลอดวันไม่มีเวลากำหนด โดยมีการจองไว้ล่วงหน้า

การเดินทาง รถของทางโครงการ หรือ รถของบริษัททัว

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงโรงแรมจะเข้าสู่บริเวณล็อบบี้เพื่อติดต่อห้องพัก หลังจากนั้นก็จะเข้าไปในห้องพัก หรืออาจนั่งเล่นดื่มเครื่องดื่มคอฟฟี่ช็อป แล้วจึงเข้าห้องทำธุระในห้องเสร็จก็จะออกมารับประทานอาหารที่ห้องอาหารตอนเย็น หรือมีการสั่งอาหารขึ้นไปรับประทานบนห้องพัก นอกจากนี้ในเวลากลางวันผู้เข้าพักยังสามารถเลือกใช้บริการด้านสุขภาพ หรือการท่องเที่ยวได้จากการบริการของทางลงสเคย์

- ผู้ที่เดินทางมาเป็นส่วนตัวมีการจองห้องพักไว้ล่วงหน้า กับตัวโครงการโดยตรง เพื่อท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ในจังหวัด

เวลาเข้าใช้ ไม่มีกำหนดตายตัว ส่วนมากจะมาช่วงเย็น – ค่ำ

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง หรือรถของทางโครงการ

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึงจะไปยังล็อบบี้ เพื่อติดต่อห้องพัก หรืออาจนั่งพัก แล้วไปยังห้องพักทำธุระเสร็จก็จะมาใช้บริการส่วนต่าง ๆ ของโครงการ เช่น การรับประทานอาหารที่ห้องอาหารตอนเย็นหรือมีการสั่งอาหารขึ้นไปรับประทานบนห้องพัก นอกจากนี้ในเวลากลางวันผู้เข้าพักยังสามารถเลือกใช้บริการด้านสุขภาพ หรือการท่องเที่ยวได้จากการบริการของทางลงสเคย์

3.4.4.2 ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด

- ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

เวลาเข้าใช้ 08.30 – 20.00 น. ส่วนมากจะมาช่วง กลางวัน - เย็น

การเดินทาง รถส่วนตัว

พฤติกรรม เมื่อเข้ามาถึงโครงการแล้วจะเดินผ่านบริเวณลิบบบี้ เพื่อเข้าไปยังห้องอาหาร และเมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วจึงเดินทางกลับ และบางรายอาจจะมีการใช้บริการส่วนต่าง ๆ ของโครงการด้วย เช่นบริการด้านสุขภาพ

- ผู้มาใช้สถานที่ออกกำลังกาย และบริการเพื่อสุขภาพ

เวลาเข้าใช้ 08.30 – 17.00 น. ส่วนมากจะมาช่วง เย็น

การเดินทาง รถส่วนตัว

พฤติกรรม เมื่อเข้ามาถึงโครงการแล้วจะเดินผ่านบริเวณลิบบบี้ สपा บริเวณชั้นหนึ่ง (โดยไม่ต้องผ่านในส่วนลิบบบี้บริการ) เพื่อเข้าไปยังส่วนบริการด้านสุขภาพต่าง ๆ เพื่อเข้ารับบริการ และเมื่อ ใช้บริการด้านสุขภาพส่วนต่าง ๆ ตามที่ต้องการแล้วจึงเดินทางกลับ

- ผู้ที่มาติดต่อแขกที่พักอยู่ในคอนโด

เวลาเข้าใช้ ไม่นานจนแล้วแต่การนัดหมาย

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม ผู้ที่มาติดต่อกับแขกอาจมีการนัดหมายไว้หรือไม่นัดหมายไว้เมื่อเดินทางมาถึงแขกก็จะไปตามที่นัดหมายกันเอาไว้เช่น ที่ลิบบบี้ คอฟฟี่ช็อป ฯลฯ ส่วนแขกที่ไม่ได้นัดหมายก็จะมาติดต่อที่เคาน์เตอร์ เพื่อสอบถามถึงห้องพักหลังจากนั้นพนักงานก็จะแจ้งแก่แขกของโครงการ โดยส่วนมากอาจจะนั่งในลิบบบี้ คอฟฟี่ช็อปเมื่อติดต่อธุระกิจเสร็จอาจจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่น ๆ ของโครงการต่อ แล้วเดินทางกลับ

3.4.5 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนที่ออกแบบ

3.4.5.1 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนโถงต้อนรับ

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ Front Desk มีการทำงาน 3 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 24.00 น.

ผลัดที่ 3 ตั้งแต่ 24.00 - 08.00 น.

แบ่งเป็นฝ่าย

1. แผนกทะเบียน

- หน้าที่** ให้บริการลงทะเบียนการเข้าพักของแขกและทำสถิติการเข้าพักของแขก และเก็บกุญแจห้องพัก
- บทบาท** พนักงานบริการด้านการลงทะเบียนให้แก่แขกที่เข้าพัก มีความรู้เกี่ยวกับการให้บริการส่วนห้องพักและส่วนต่าง ๆ ที่ทางโครงการจัดให้บริการ และระบบการทำงานในส่วนที่รับผิดชอบ
- กิจกรรม** เมื่อแขกแสดงความต้องการที่จะเข้าพักในโรงแรม ต้องสอบถามความต้องการ พร้อมทั้งเช็คว่าห้องไหนว่าง เมื่อแขกตกลงจะพักส่งสมุดลงทะเบียนให้แขกเซ็นชื่อ ขอคู่มือสำคัญ เช่น พาสปอร์ต หรือบัตรประชาชน แล้วเอากุญแจแล้วบอกห้องพักให้แก่แขก จากนั้นจะเข้ามายกสัมภาระไปยังห้องพักเรียบร้อยแล้ว ติดต่อแม่บ้านเพื่อเตรียมเครื่องบริการแก่แขก ทำรายงานประจำวัน และรวบรวมข้อมูลในการใช้ทำสถิติการเข้าพัก

2. แผนกประชาสัมพันธ์

- หน้าที่** ให้ข่าวสารตอบข้อซักถาม แจกเอกสาร แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวพร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่แขกผู้มาพักนอกจากนั้นยังบริการรับ – ส่ง ไปรษณีย์ โทรเลขและเทเล็กซ์ด้วย
- บทบาท** พนักงานบริการด้านข้อมูล ข่าวสาร ต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ศิลปะวัฒนธรรม พร้อมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการของทางโครงการ สามารถตอบข้อซักถามของผู้เข้าใช้บริการได้
- กิจกรรม** ประจำอยู่บริเวณเคาน์เตอร์ต้อนรับส่วนหน้า คอยให้ข้อมูลและตอบข้อซักถามแก่ผู้เข้ามาติดต่อ หรือผู้เข้าใช้บริการของทางโครงการทุกประเภท เช่น เมื่อมีผู้ที่ประสงค์มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม ต้องสอบถามความต้องการตรวจเช็คชื่อแขกตามที่ผู้เข้ามาติดต่อแจ้งพร้อม

ทั้งตรวจเช็คว่ายู่หรือไม่ มีการติดต่อให้แขกผู้เข้าพักทราบ แจ้งหมายเลขห้องพักแก่ผู้เข้ามาติดต่อ เมื่อมีการจัดกิจกรรมหรือมีแขกที่ต้องการใช้บริการด้านใดหากไม่ทราบห้องก็จะบอกตำแหน่งและรายละเอียดต่างคร่าว ๆ แก่แขกทราบ

3. พนักงานเก็บเงิน

หน้าที่ ตรวจเช็คการใช้บริการพร้อมทั้งเก็บค่าบริการต่าง ๆ ของแขกที่มาพักในโรงแรม และแลกเปลี่ยนตราให้กับแขก

บทบาท พนักงานจัดเก็บเงิน และบริการแลกเปลี่ยนตรา

กิจกรรม คอยรับบิลจากแผนกทะเบียนเมื่อแขกใช้บริการ แล้วคิดค่าห้องพักเป็นประจำวัน และเช็คว่างuestได้ใช้บริการอะไรบ้างแล้วคิดเงิน รับเงินและนำบิลให้แก่แขกรับบิลจากแผนกทะเบียนมาคิดเงินค่าห้องพักของแขกทุก ๆ วัน ในขณะที่แขกพักในโรงแรม และคอยเช็คไปยังแผนกต่าง ๆ ว่าแขกได้เข้าไปใช้บริการอะไรบ้างภายในโรงแรม

อุปกรณ์ เครื่องเก็บเงิน

4. แผนกฝากของ

หน้าที่ รับฝากและจัดเก็บของมีค่าที่แขกเอามาฝาก

บทบาท พนักงานรับฝากของมีค่า

กิจกรรม ประจำอยู่ในตำแหน่งเคาน์เตอร์คอยฝากของมีค่า ของแขกที่มาพักในโรงแรมรับของมีค่าเมื่อแขกนำฝาก ต้องเก็บรักษาของมีค่านั้นอย่างระมัดระวัง

อุปกรณ์ ตู้เก็บของฝากต่าง ๆ และเอกสารในการเช็ครายชื่อของที่แขกมาฝาก

5. พนักงานยกกระเป๋า

หน้าที่ บริการขนกระเป๋าเดินทางและสัมภาระให้แก่แขก

บทบาท พนักงานบริการขนย้ายสัมภาระ

กิจกรรม อยู่บริเวณทางเข้า คอยรับกระเป๋าก่อนขึ้นไปยังห้องพัก เมื่อแขกลงทะเบียนเสร็จ และยกกระเป๋าไปยังรถแขกเมื่อ

แขกออกจากโรงแรม นอกจาก นั้นยังบริการตามหาแขก
มารับโทรศัพท์เมื่อมีโทรศัพท์ถึงแขก

อุปกรณ์ รถเลื่อนขนย้ายสัมภาระ

6. แผนกจองห้องพัก

หน้าที่ รับจองห้องพัก รับฟังคำประสงค์ของแขก ว่าแขกต้องการ
จำนวนห้องพักเท่าใด คอยสอบถามแผนกทะเบียนว่ามี
ห้องพักเพียงพอหรือไม่

บทบาท พนักงานบริการด้านการจองห้องพัก

กิจกรรม คอยรับโทรศัพท์ของแขกที่จองหรือแขกที่มาติดต่อกับ
ตนเองว่ามีความต้องการห้องพักแบบไหน และจะทำบัตร
จองห้องพักแก่แขก

อุปกรณ์ โทรศัพท์ บัญชีรายชื่อผู้จองห้องพัก

7. แผนกรับโทรศัพท์

หน้าที่ คอยรับโทรศัพท์ที่โทรเข้ามายังโรงแรม แล้วต่อสายไปยัง
ส่วนบริการอื่น ๆ

บทบาท พนักงานรับโทรศัพท์ที่มีสายเรียกเข้ามาภายในโครงการ

กิจกรรม เมื่อมีโทรศัพท์เข้ามายังโรงแรม แล้วถามว่าต้องการติดต่อ
ส่วนไหนกับใคร แล้วต่อไปยังส่วนนั้นตามความประสงค์
ของผู้ที่โทรมา

อุปกรณ์ โทรศัพท์พร้อมเครื่องโอนสายโทรศัพท์, สมุดจดบันทึก

ข. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ Front Desk มีตลอด 24 ชั่วโมง โดย
สามารถจัดประเภทได้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่เดินทางมาพัก ตลอด 24 ชั่วโมง

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่เข้ามาเพื่อใช้บริการห้องอาหารส่วนมากมาเวลา

ประมาณ 10.00 - 21.00 น.

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่เข้ามาติดต่อแขกที่พักในโครงการส่วนมากมาเวลา

ประมาณ 08.00 - 21.00 น.

พฤติกรรม จะเป็นการเข้ามาติดต่อเข้าพัก หรือคืนห้องพัก พัก
คอย และเป็นที่พักผ่อนเพื่อพูดคุยสนทนา

3.4.5.2 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนห้องอาหาร (RESTERENT)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ RESTERENT มีการทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 – 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 – 24.00 น.

แบ่งเป็นฝ่าย

1. ผู้จัดการห้องอาหาร

หน้าที่ ดูแลความเรียบร้อยภายในส่วนบริการด้านอาหารและ
เครื่องดื่มทั้งหมด คอยดูเจ้าหน้าที่ทุกคนในห้องอาหาร ให้
ทำหน้าที่ของตนเองตามที่รับมอบหมายและจัดให้ทุก
อย่างภายในห้องอาหารให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น

บทบาท ผู้รับผิดชอบด้านการบริหารในส่วนของการบริการด้านอาหาร
และเครื่องดื่มพร้อมทั้งรับคำสั่งจากฝ่ายบริการ และนำมา
ประสานงาน

กิจกรรม ดูแลความเรียบร้อยภายในห้องอาหารคอยควบคุม
แนะนำ และให้คำปรึกษาให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา

2. กัปตัน

หน้าที่ ควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟ คอยอำนวยความสะดวก
สะดวกให้แก่แขกเมื่อแขกต้องการ

บทบาท ควบคุมความเรียบร้อย พร้อมทั้งคอยให้คำแนะนำแก่
พนักงานในบริการแขก และคอยรับคำสั่งจากผู้จัดการ
ห้องอาหาร

กิจกรรม คอยตรวจตราดูแลการทำงานของพนักงานบริการ
ดูแลและอำนวยความสะดวกให้แก่แขกพร้อมทั้งคอยรับ
ฟังการแสดงความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ

3. บาร์เทนเดอร์

หน้าที่ ดูแลด้านเครื่องดื่ม ผสมเครื่องดื่มและจัดอาหารว่าง

- บทบาท** พนักงานบริการด้านเครื่องดื่มภายในส่วนห้องอาหาร
- กิจกรรม** รับรายการ และจัดอาหารตามสั่งแล้วนำมาวางหน้าเคาน์เตอร์ รอให้พนักงานนำไปเสิร์ฟแก่แขก

4. พนักงานเก็บเงิน

- หน้าที่** ตรวจเช็ครายการอาหารพร้อมทั้งเก็บค่าบริการ
- บทบาท** พนักงานจัดเก็บเงิน ในส่วนของห้องอาหาร
- กิจกรรม** เมื่อพนักงานบริการนำใบสั่งของแขก มาเสียบหน้าเคาน์เตอร์ แคชเชียร์จะนำมาคิดเงินเช็คยอดเงินในแต่ละโต๊ะ แล้วให้พนักงานไปเก็บเงินจากนั้นรับเงิน ทอนเงิน และทำบัญชีในแต่ละวัน ส่วนแขกที่พักอยู่ในโรงแรมจะให้แขกเซ็นชื่อก็ได้แล้วส่งบิลไปยังฝ่ายบัญชี และเมื่อห้องอาหารปิดจะต้องเช็คยอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ แล้วนำเสนอผู้จัดการและแผนกบัญชี

5. พนักงานบริการ ชาย - หญิง

- หน้าที่** บริการเสิร์ฟอาหารให้แก่แขกผู้มาใช้บริการภายในห้องอาหาร
- บทบาท** พนักงานอำนวยความสะดวกภายในห้องอาหารให้แก่แขกผู้เข้ามาใช้บริการ
- กิจกรรม** เข้าทำงานก่อนเวลา 30 นาที ใส่เครื่องแบบ แล้วตรวจเช็คอุปกรณ์การบริการให้เรียบร้อย เก็บโต๊ะ และนำจานไปเก็บ จัดโต๊ะให้เรียบร้อย และหาที่นั่งให้แก่แขก ตามความประสงค์ของแขกว่าต้องการอะไร จัดบันทึกใบสั่งไปยังที่เตรียมอาหาร จากนั้นยกอาหารเครื่องดื่มให้แก่แขก คอยเติมเครื่องดื่มให้แก่แขก เมื่อแขกเรียกเก็บเช็คบิลนำบิลมาให้แขกแล้วเก็บเงินไปให้แคชเชียร์ นำเงินทอนกลับมาให้แก่แขก และเก็บจาน เก็บโต๊ะ ทำความสะอาด

ข. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ RESTERENT สามารถจัดประเภทได้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่เดินทางมาพัก ระหว่าง 08.00 – 22.00 น.

ส่วนมากจะเป็นช่วงเช้า และเย็น

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่เข้ามาเพื่อใช้บริการสุขภาพ ระหว่าง 08.30 –

17.00 น.ส่วนมากจะมาช่วง เย็น

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่เข้ามาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

โดยเฉพาะ ระหว่าง 08.00 – 21.00 น.ส่วนมากมาช่วงกลางวัน และช่วงเย็น

พฤติกรรม จะเป็นการนั่งเพื่อรับประทานอาหาร เครื่องดื่ม หรือ

อาหารว่าง

3.4.5.3 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณห้อง มีการทำงาน 3 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 24.00 น.

ผลัดที่ 3 ตั้งแต่ 24.00 - 08.00 น.

แบ่งเป็นฝ่าย

1. หัวหน้าแม่บ้าน

หน้าที่ ดูแลความเรียบร้อยในเรื่องของความสะอาดและความเรียบร้อย ภายในส่วนห้องพัก และบริเวณสาธารณะ ภายในอาคารทั้งหมด พร้อมทั้งควบคุม ดูแล แนะนำ มอบหมายงาน และให้คำปรึกษาให้แก่พนักงานในฝ่าย แม่บ้าน

บทบาท บริหารการจัดในส่วนแผนกแม่บ้าน รับคำสั่งจากฝ่าย บริหารนำมาประสานงานควบคุมการปฏิบัติงานของ แม่บ้านแต่ละส่วน

กิจกรรม มอบหมายงานให้แต่ละฝ่าย ตรวจสอบเช็คความเรียบร้อยในการทำงาน คอยแนะนำ และดูแลการทำงานของแม่บ้านประจำชั้น

2. พนักงานประจำชั้น

หน้าที่ ดูแลรับผิดชอบงานประจำชั้น หรือส่วนที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบการทำความสะอาดห้องพักของแม่บ้านรวมทั้งตรวจสอบสภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก และรายงานแก่หัวหน้าแม่บ้าน

บทบาท พนักงานควบคุมดูแลการทำงานประจำแต่ละชั้นของอาคาร

กิจกรรม คอยตรวจดูแลความสะอาดเรียบร้อยของห้องพัก และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในห้องพักให้ครบถ้วน หรือเมื่อแขกต้องการอะไรเพิ่มเติม ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังจากมีแขกเข้าพัก

3. พนักงานประจำห้อง

หน้าที่ รับผิดชอบการเตรียมห้องพักแขก เช่น ทำความสะอาด, จัดเตียง, และจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในห้องพัก

บทบาท ตรวจเช็คอุปกรณ์ เครื่องเรือนต่าง ๆ ให้พร้อม และบริการต่าง ๆ ภายในห้องพักเมื่อแขกต้องการอะไรเพิ่ม

กิจกรรม ตรวจสอบความเรียบร้อย เบิกจ่ายอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในส่วนของห้องพักให้ครบครันเสมอ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังจากมีแขกเข้าพัก

4. พนักงานทำความสะอาด

หน้าที่ ทำความสะอาดบริเวณที่สาธารณะทั่วไปของโครงการ สำนักงานของฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งบริเวณโถงทางเดิน, ห้องโถง, ห้องอาหาร, ฯลฯ

บทบาท พนักงานทำความสะอาดในส่วนต่าง ๆ ภายในอาคาร

กิจกรรม ทำความสะอาดและตรวจสอบ บริเวณที่สาธารณะทั่วไป ของโครงการ สำนักงานของฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งบริเวณโถง ทางเดิน, ห้องโถง, ห้องอาหาร, ฯลฯ ให้สะอาดเรียบร้อย อยู่เสมอ

5. แผนกซักกรีด พนักงานซักกรีด

หน้าที่ ดูแลงานความเรียบร้อย และซักกรีด ผ้าทั้งหมดที่ใช้ใน โครงการ หรือของแขกผู้มาเข้าพัก

บทบาท พนักงานซักกรีดผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ในโครงการ

กิจกรรม ทำความสะอาดผ้าทั้งหมดให้สะอาดทั้งของแขกที่ใช้ บริการและผ้าที่ใช้ในโรงแรม และตรวจสอบสภาพของผ้า ให้ดีเสมอ

ข. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) คือ แขกที่เข้าพัก ของลงสเคย์ โดยผู้ที่เดินทางมาพัก ตลอด 24 ชม.

พฤติกรรม เมื่อแขกติดต่อจองห้องพักไว้แล้ว พนักงานขนกระเป๋า จะขนไปยังห้องพักที่จองไว้ แล้วแขกจะจัดของใส่ตู้เสื้อผ้า แล้วอาบน้ำ และพักผ่อน หรือกิจกรรม อื่น ๆ

3.4.5.4 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนบริการด้านสุขภาพ (SPA & HEALTH)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการภายในส่วนบริการด้านสุขภาพเปิดให้บริการตั้ง แต่ เวลา 08.00 น. – 22.00 น. มีการทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 - 15.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 15.00 - 22.00 น.

แบ่งเป็นฝ่าย

1. ผู้จัดการฝ่ายบริการด้านสุขภาพ

หน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ภายในส่วนของการบริการด้านสุขภาพคอยดูแลเจ้าหน้าที่ทุกคนในสปา ให้ทำหน้าที่ของตัวเองตามที่รับมอบหมายและจัดให้ทุกอย่างภายในสปา ดำเนินไปอย่างราบรื่น

บทบาท ผู้ควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในสปาสามารถให้คำปรึกษาทั้งแก่พนักงานและผู้เข้าใช้บริการ

กิจกรรม คอยแนะนำปรึกษา ส่งงานให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา และคอยบริการให้คำแนะนำ ปรึกษา ด้านการดูแลรักษาสุขภาพให้แก่ผู้ใช้บริการ

2. พนักงานต้อนรับ หรือ GUEST OPERATION (GO)

หน้าที่ คอยต้อนรับแขกที่มาใช้บริการสปา ถามความต้องการแนะนำเมนูต่าง ๆ ที่มีให้บริการ และชี้ทริตเมนต์ให้ลูกค้าว่าในหนึ่งชั่วโมงควรทำอะไรบ้าง

บทบาท ผู้ที่เข้าใจในกรรมวิธีในการให้บริการของสปาในแบบต่าง ๆ สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำ การเข้าบำบัดรูปแบบต่าง ๆ ได้

กิจกรรม คอยต้อนรับแขกที่มาใช้บริการ ถามความต้องการแนะนำเมนูต่าง ๆ ที่มีให้บริการ และชี้ทริตเมนต์ให้ลูกค้าว่าในหนึ่งชั่วโมงควรทำอะไรบ้าง เมื่อตกลงกับลูกค้าเรียบร้อยแล้ว GO จะเป็นคนเขียนรายละเอียดการทำทริตเมนต์ ส่งให้กับพนักงานบำบัด จากนั้นพาลูกค้าไปยังห้องทำทริตเมนต์ ที่เตรียมไว้ รวมทั้งต้องคอยดูแลให้แม่บ้านทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ในสปาให้เรียบร้อยก่อนเปิดให้บริการ

3. พนักงานเสริมสวย

หน้าที่ บริการด้านความงามในส่วนของการบริการด้านสุขภาพ

บทบาท ผู้เชี่ยวชาญด้านความงาม สามารถให้คำปรึกษา แนะนำดูแล และรักษา ทางด้านความงามได้

กิจกรรม คอยบริการ และแนะนำ บริการ ด้านการดูแลรักษา ความงามแก่ผู้ใช้บริการ

4. พนักงานบำบัด

หน้าที่ บริการบำบัด ฟันฟู และเยียวยา ให้กับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ภายในห้องทำทรีตเมนต์และห้องชานา

บทบาท ผู้ที่มีความสามารถด้านการ บำบัด ฟันฟู และเยียวยา ให้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

กิจกรรม คอยบริการ และแนะนำ บริการ เกี่ยวกับการนวดที่ถูกต้อง ให้แก่ผู้ใช้บริการ

5. พนักงานควบคุมดูแลการออกกำลังกาย

หน้าที่ บริการด้านการออกกำลังกาย และ กิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ ผู้ใช้บริการในส่วนของบริการด้านสุขภาพ

บทบาท ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สามารถให้คำปรึกษา และ แนะนำการออกกำลังกายอย่างถูกต้องได้

กิจกรรม คอยบริการ และแนะนำ บริการ เกี่ยวกับการออกกำลังกายที่ถูกต้อง ให้แก่ผู้ใช้บริการ

ข. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการในส่วนบริการด้านสุขภาพ สามารถจัดประเภทได้

ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่เดินทางมาพัก ระหว่าง 08.00 – 22.00 น.

ส่วนมากจะเป็นช่วงเช้า และเย็น

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่เข้ามาเพื่อใช้บริการสุขภาพ ระหว่าง 08.30 –

22.00 น.ส่วนมากจะมาช่วง เย็น

พฤติกรรม จะเป็นการใช้บริการด้านสุขภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง

หรือครบวงจร

3.4.5.5 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนบริการอื่น ๆ

- ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต มีการเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ภายในส่วนนี้ไม่มีพนักงานประจำห้อง ในกรณีที่ผู้ใช้ต้องการใช้บริการหรือสอบถามในเรื่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถแจ้งหรือสอบถามได้จากพนักงานต้อนรับส่วนหน้าหรือเข้าใช้ได้โดยไม่ต้องผ่านพนักงาน

ข. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการในส่วนผู้ที่เดินทางมาพัก ใช้บริการ ตลอด 24 ชั่วโมง

พฤติกรรม จะเป็นการให้บริการห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต เพื่อติดต่อสื่อสาร ทำงาน หรือหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยว หรือด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ

- ส่วนบริการสอนกิจกรรมพิเศษ

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ สอนกิจกรรมพิเศษ มีการเปิดให้บริการตั้งแต่

08.00 - 16.00 น.

ข. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการในส่วนผู้ที่เดินทางมาพัก ใช้บริการ ระหว่าง 08.00 -

16.00 น.

พฤติกรรม จะเป็นการให้บริการเพื่อเรียนรู้กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ที่ทางโครงการจัดขึ้นหมุนเวียนกันไป

- ร้านขายของชำ (SHOP)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ ร้านขายของที่ระลึก มีการเปิดให้บริการ

ตั้งแต่ 08.00 - 16.00 น.

ข. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการในส่วนผู้ที่เดินทางมาพัก หรือผู้ที่เข้ามาใช้บริการต่าง ๆ ของโครงการ ระหว่าง 08.00 - 16.00 น.

พฤติกรรม เป็นการให้บริการด้านการซื้อสินค้าที่ระลึกต่าง ๆ ของจังหวัด

ตารางที่ 3.3.2 แสดงเวลาทำงานของบุคลากรในโครงการ (ต่อ)

เวลา	06.00 - 07.00	07.00 - 08.00	08.00 - 09.00	09.00 - 10.00	10.00 - 11.00	11.00 - 12.00	12.00 - 13.00	13.00 - 14.00	14.00 - 15.00	15.00 - 16.00	16.00 - 17.00	17.00 - 18.00	18.00 - 19.00	19.00 - 20.00	20.00 - 21.00	21.00 - 22.00	22.00 - 23.00	23.00 - 24.00	24.00 - 01.00	01.00 - 02.00	02.00 - 03.00	03.00 - 04.00	04.00 - 05.00	05.00 - 06.00
ผู้ให้บริการ																								
RESTERENT																								
BARTENDER																								
WAITER																								
CASHIER																								
KITCHEN																								
EXCUTIVE CHIEF																								
BAKERY																								
COOK CHIEF																								
COOK																								
STEWARD																								
ROOM SERVICE																								
ROOM SERVICE SUPERVISER																								
ROOM BOY																								
ROOM SERVICE ORDERTAKEN																								
SPA & HEALTH DEPARTMENT																								
SPA & HEALTH MANAGER																								
GUEST OPERATION																								
CONTROLLER & TRAINER																								
SPA BEAUTY																								
SPA THERAPIST																								
ATTENDANCE																								
FITNESS																								
CASHIER																								

พนักงานที่ทำงานผลัดที่ 1

พนักงานที่ทำงานผลัดที่ 2

พนักงานที่ทำงานผลัดที่ 3

ช่วงเวลาพักแต่มีพนักงาน เปลี่ยนอยู่

บทที่ 4

การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและผลกระทบต่ออาคาร

โครงการ Life up Long Stay ตั้งอยู่ที่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ลักษณะที่ดินอยู่ติดกับผืนนา และพื้นที่ทำเกษตรของชาวบ้าน ตัวโครงการจึงแวดล้อมด้วยไร่นา ทางเข้าหลักของโครงการอยู่ทางด้านทิศตะวันตก เป็นถนนส่วนบุคคลห่างจากทางถนนใหญ่ ประมาณ 2 กิโลเมตร

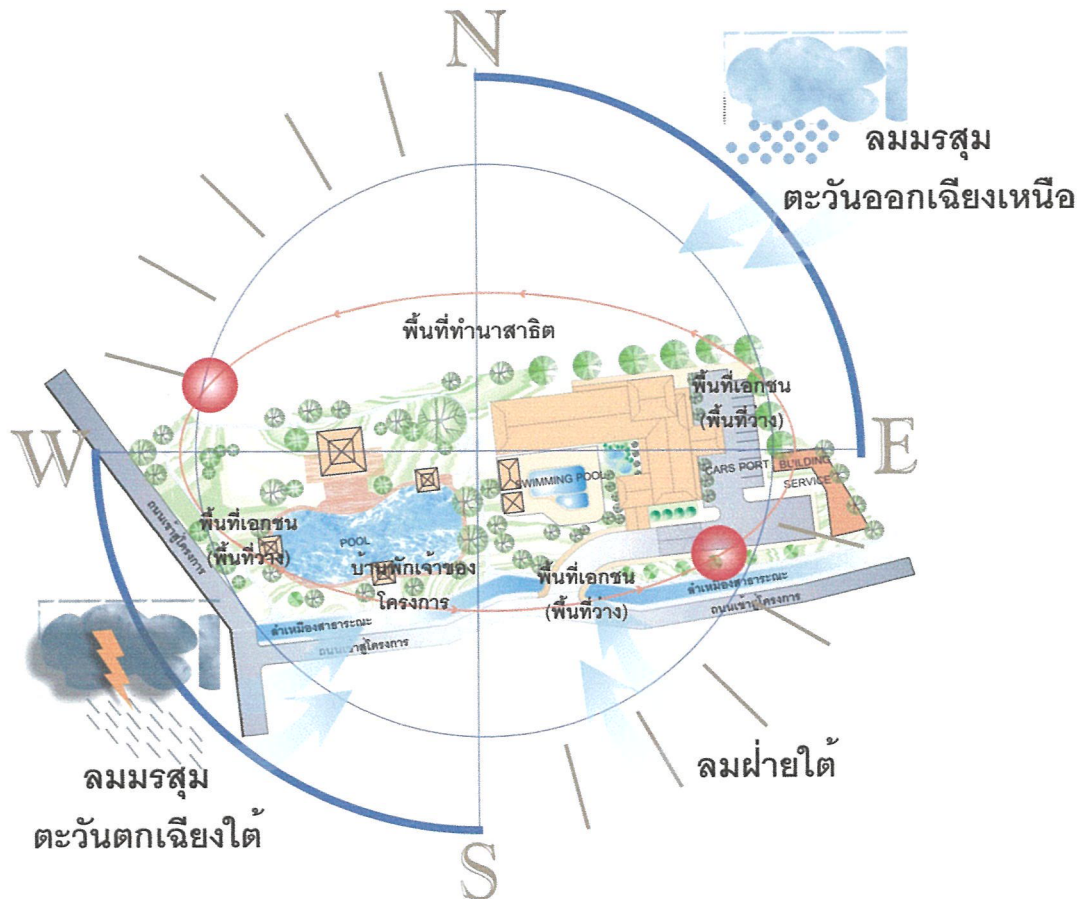
ทิศเหนือ	ติดกับ	พื้นที่ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ของโครงการ
ทิศใต้	ติดกับ	ถนนส่วนบุคคล เข้าสู่โครงการ และสำนักงานของโครงการ
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ลานจอดรถ และพื้นที่เอกชน (พื้นที่ว่าง)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ถนนเข้าสู่ตัวโครงการ และพื้นที่เอกชน (พื้นที่ว่าง)

ภาพที่ 4.1.1 แสดงที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

4.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ

จากสภาพแวดล้อมโดยรอบของโครงการ ทำให้เกิดผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ ดังนี้

ภาพที่ 4.1.2 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม

เสียง

ไม่มีผลกระทบต่อตัวอาคารเนื่องจากตัวโครงการอยู่ห่างจากถนนสายหลักประมาณ 2 กิโลเมตร และโดยรอบโครงการเป็นพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ของโครงการเองทำให้เกิดผลกระทบในเรื่องของเสียงกับตัวอาคารภายในโครงการ

แสงแดด

แสงแดดจะมีผลกระทบต่อตัวอาคารไม่มากนัก เพราะลักษณะของการวางผังอาคารหันด้านแคบของอาคารไปทางแนวขึ้น – ลงของดวงอาทิตย์ และอาคารเป็นอาคาร 4 ชั้น แสงแดด

ก็จะมีผลกระทบต่อตัวอาคารในส่วนของบริษัทอาคารด้านทิศตะวันออกในส่วนของโรงแรมพักคอย และส่วนห้องพัก จะได้รับผลกระทบจากแสงแดดในตอนครึ่งวันเช้า แก้ปัญหาโดยการปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อบังแสงแดด หรือใช้กระจกรองแสง และม่านเพื่อช่วยลดปริมาณแสงและความร้อนที่จะเข้าสู่อาคารมากเกินไป

อุณหภูมิ

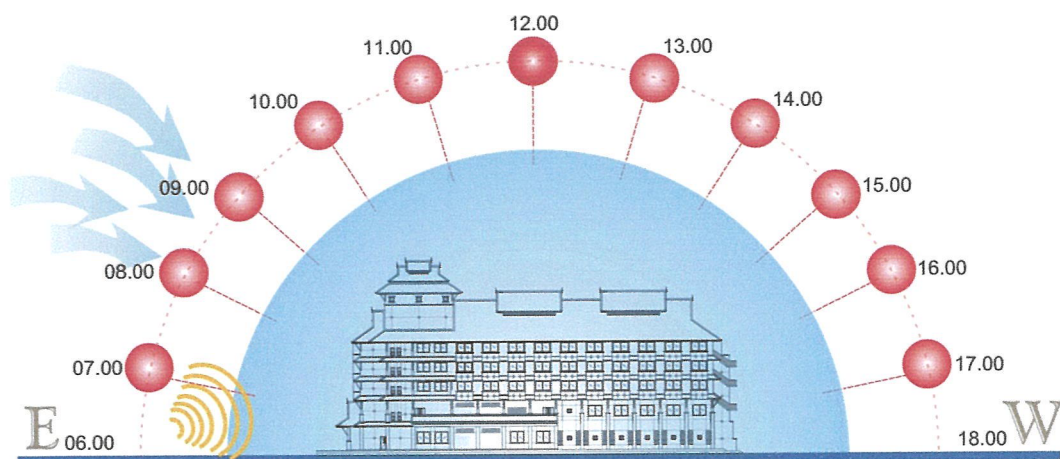
เนื่องจากตัวโครงการตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทยซึ่งมีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 25.4 องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.1 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี 72% จึงทำให้เรื่องของอุณหภูมิไม่มีผลกระทบต่อโครงการมากนัก แต่ในช่วงฤดูร้อนก็มีอากาศที่ค่อนข้างอบอ้าวเนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนขึ้น การแก้ปัญหาแก้โดยการปลูกต้นไม้เพื่อสร้างความร่มรื่นให้กับโครงการ และในส่วนของตัวอาคารมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศซึ่งทำให้อุณหภูมิไม่ค่อยมีผลกระทบต่อตัวอาคารได้ รวมถึงการใช้วัสดุกันความร้อน ฉนวนกันความร้อน เพื่อช่วยลดความร้อนเข้าสู่ตัวอาคารมากเกินไป

ลม

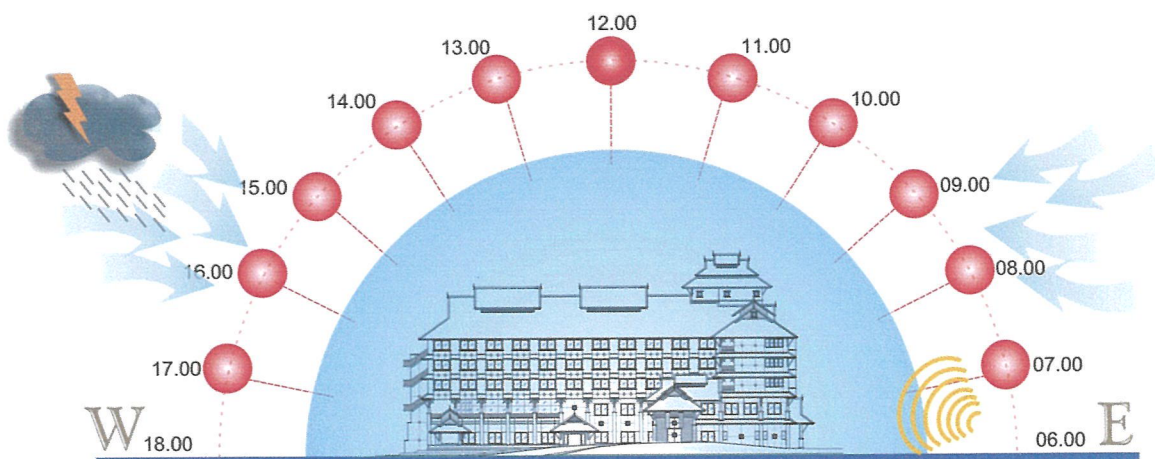
ลมที่พัดผ่านโครงการ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (ลมฤดูฝน) ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ไปจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัฒนาเอาความหนาวเย็นจากประเทศจีนลงมา (ลมฤดูหนาว) ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมฝ่ายใต้ (ลมฤดูฝน) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโครงการดังนี้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะพัดมาจากด้านหลังของโครงการ จะได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งบริเวณรอบ ๆ จะเป็นที่โล่ง ลมจะพัดเข้ามายังตัวอาคารโดยตรงตัวอาคารจำได้รับลมเย็นในส่วนห้องอาหารและห้องพักช่วยให้ภายในอาคารมีอากาศถ่ายเทที่ดี ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดเข้าสู่ด้านหน้าของโครงการ ส่วนที่ได้รับผลกระทบคือสวน โถงต้อนรับ แต่ทางสถาปนิกได้ออกแบบให้ตัวอาคารมีชายคาที่ยื่นออกมามากพอสมควรก็จะช่วยกันลมที่จะพัดฝนเข้าสู่ตัวอาคารได้ และในส่วนของศาลาที่จัดให้เป็นส่วนนวดกลางแจ้ง จะได้รับผลกระทบโดยตรง ในช่วงที่ฝนตกมากอาจทำให้ใช้พื้นที่ในส่วนนี้ไม่ได้

ฝน

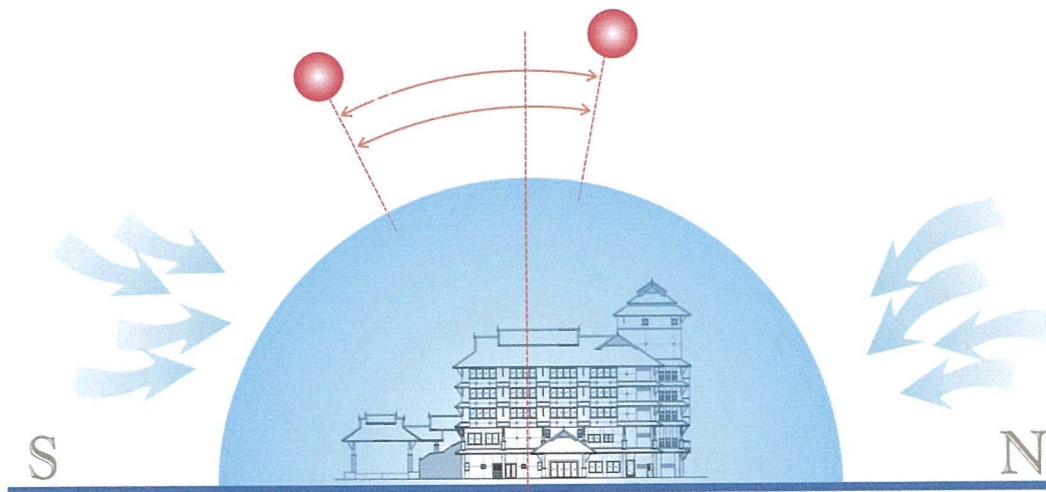
จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมโดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวอาคารหลักของโครงการบ้าง ในส่วนโถงต้อนรับ และในส่วนของศาลา การแก้ปัญหาโดยการออกแบบให้ที่บังแดดและฝนในส่วนนี้ให้ต่ำก็จะช่วยได้ ส่วนอื่น ๆ ไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องของฝนเพราะสถาปนิกได้ออกแบบให้อาคารมีชายคาที่ยื่นออกมาพอสมควร

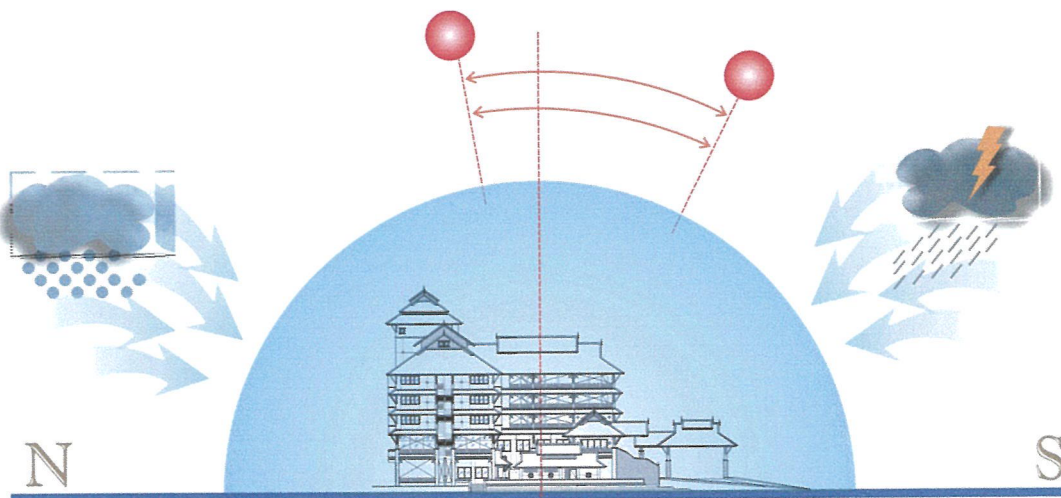
ภาพที่ 4.1.3 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4.1.4 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.1.5 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4.1.6 แสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคารด้านทิศตะวันตก

4.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม

4.2.1 การวิเคราะห์รูปแบบของสถาปัตยกรรม

โครงการ Life up Long Stay ประกอบด้วยตัวอาคารหลัก เป็นอาคาร 5 ชั้น ศาลากลางแจ้ง 4 หลัง และอาคารบริการ (ส่วนซักรีด) 1 หลัง ซึ่งทั้ง 3 อาคารมีทางเดินเชื่อมต่อกัน รูปแบบของอาคารนั้นเป็นอาคารแบบร่วมสมัยลักษณะอาคารเป็นอาคารก่ออิฐฉาบปูน สูง 5 ชั้นทาสีขาว มีหลังคาทรงจั่วปั้นหยา มีการผสมผสานรูปแบบศิลปะของล้านนาเข้าไปด้วย

อาคารบริการ 5 ชั้น

การจัดพื้นที่ใช้สอย

ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย โถงทางเข้า , โถงต้อนรับส่วนสปา , ส่วนบริการเครื่องออกกำลังกาย , ห้องชาวน้ำ , ห้องนวด , ห้องสมุดและอินเทอร์เน็ต

ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย โถงทางเข้า , โถงต้อนรับ , สำนักงานต้อนรับส่วนหน้า , ส่วนจำหน่ายของชำ , ห้องอาหาร

ชั้นที่ 3 - 5 ประกอบด้วยส่วนห้องพักทั้งหมด

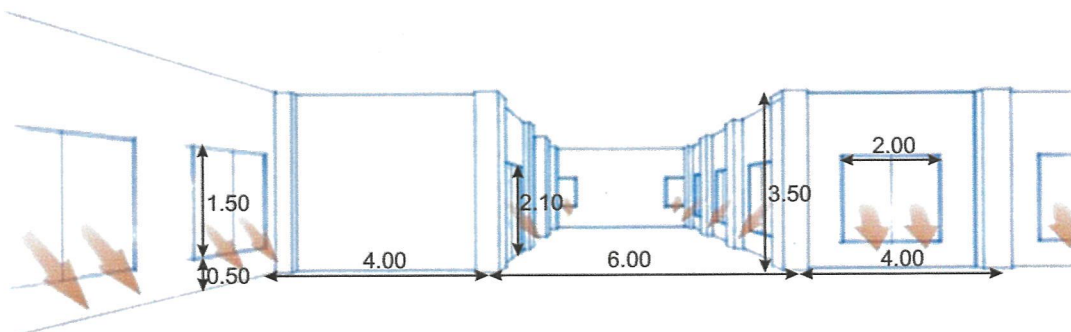
การจัดทางสัญจร

ทางสัญจรหลักของโครงการจะอยู่ที่ชั้นที่ 2 เริ่มจากทางเข้าหลักและกระจายไปสู่ส่วนต่าง ๆ คือ ล็อบบี้ , ห้องอาหาร ซึ่งแต่ละส่วนจะมีทางเชื่อมกัน ส่วนชั้นที่ 1 ก็จะมีทางเข้าหลักในส่วนของการให้บริการเพื่อสุขภาพ และแยกไปยังส่วนของสระว่ายน้ำสำหรับทางสัญจรในส่วนอาคารห้องพักจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือห้องพัก A และ B จะมีทางเดินเชื่อม ต่อกันทางเดินในอาคารทุกชั้นเชื่อมต่อกันโดยโถงลิฟท์ การสัญจรภายในจะใช้บันได และลิฟท์เป็นทางสัญจรระหว่างชั้น

4.2.2 การวิเคราะห์พื้นที่ว่างภายในอาคาร

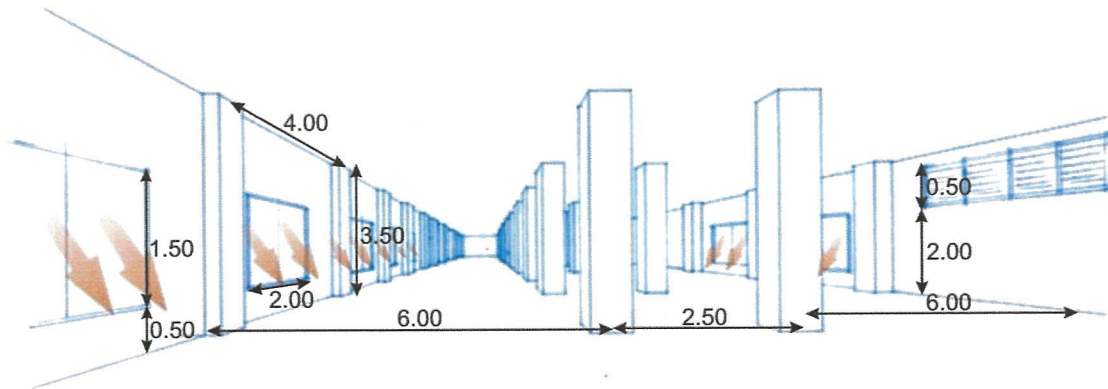
ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย

1. โถงต้อนรับส่วน สปา (Spa Lobby Hall)
2. สปา & ชาวน้ำ (Spa & Sauna)
3. ห้องนวด (Massage)
4. เสริมสวย (Spa Beauty)
5. ห้องน้ำ
6. ออกกำลังกาย (Fitness)

ภาพที่ 4.2.1 แสดงพื้นที่ว่างภายในส่วนโถงต้อนรับส่วนบริการเพื่อสุขภาพบริเวณชั้น 1

ลักษณะพื้นที่ภายในส่วนโถงต้อนรับส่วนบริการเพื่อสุขภาพ และส่วนออกกำลังกาย (Fitness) บริเวณทางเข้ามีการรับเข้ามา 1 ช่วงเสา เป็นการแบ่งบริเวณของส่วน โถงต้อนรับ และส่วนห้องออกกำลังกาย ออกจากกัน พื้นที่ว่างยังคงมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของอาคาร ผนังทั้งสามด้านมีการเจาะช่องหน้าต่างต่างสูงเช่นเดียวกันทำให้ตัวอาคารได้รับจากธรรมชาติ

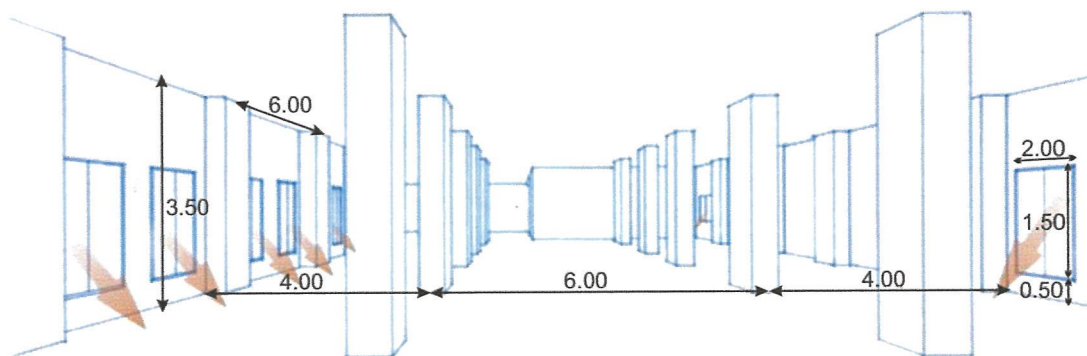

ภาพที่ 4.2.2 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างภายในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

ลักษณะพื้นที่ภายในส่วนโถงต้อนรับส่วนบริการเพื่อสุขภาพ พื้นที่ว่างยังคงมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของอาคาร ผนังทั้งสามด้านมีการเจาะช่องหน้าต่างต่างสูงเช่นเดียวกันทำให้ตัวอาคารได้รับจากธรรมชาติ จะมีปัญหาในส่วนของพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัว การแก้ปัญหาโดยการออกแบบผนังกันในส่วนที่ต้องการ

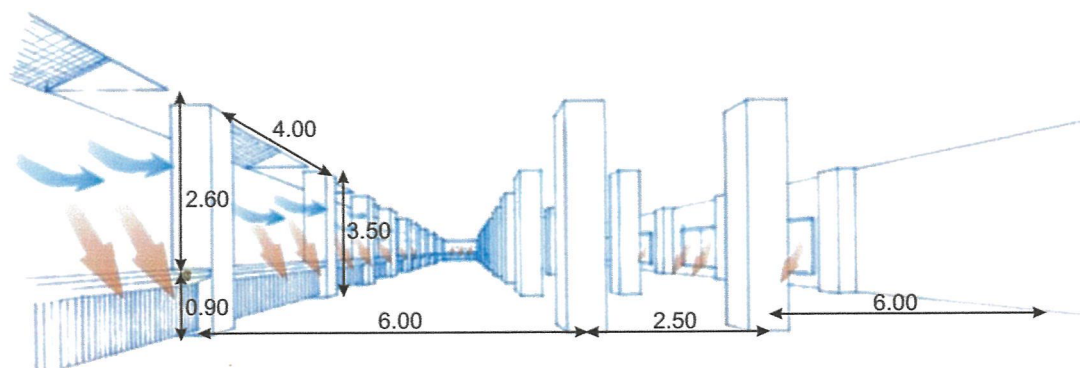
ชั้นที่ 2 ประกอบด้วย

1. โถงทางเข้า (Entrance Hall)
2. โถงต้อนรับ (Lobby Hall) ชั้น 2
3. สำนักงาน (Office)
4. โถงทางเดิน (Corridor)
5. ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop & Work Shop)
6. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (Internet & Library)
7. ห้องอาหาร (Restaurant)
8. โถงลิฟต์ (Lift Hall)
9. ห้องน้ำ

ภาพที่ 4.2.3 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 2 ของอาคาร

ลักษณะพื้นที่ภายในส่วนล็อบบี้ (Lobby Hall) ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop & Work Shop) เป็นลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีช่องหน้าต่างสูงทั้ง 2 ด้าน ทำให้สามารถมองเห็นทัศนียภาพด้านนอกได้ แต่อาจทำให้แสงผ่านเข้ามาในอาคารมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น การแก้ปัญหาโดยใช้กระจกสะท้อนแสง หรือใช้ม่านบังแสง และภายในพื้นที่ว่างมีช่องเสาที่เท่ากันทั้งสองด้าน

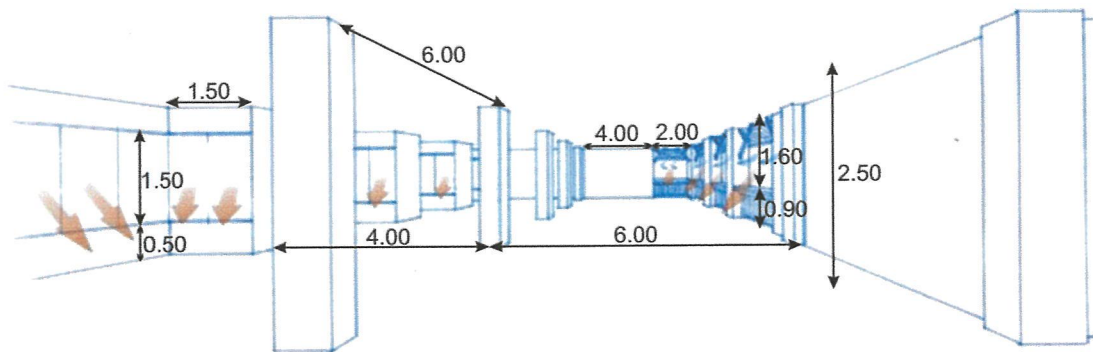

ภาพที่ 4.2.4 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 2 ของอาคาร

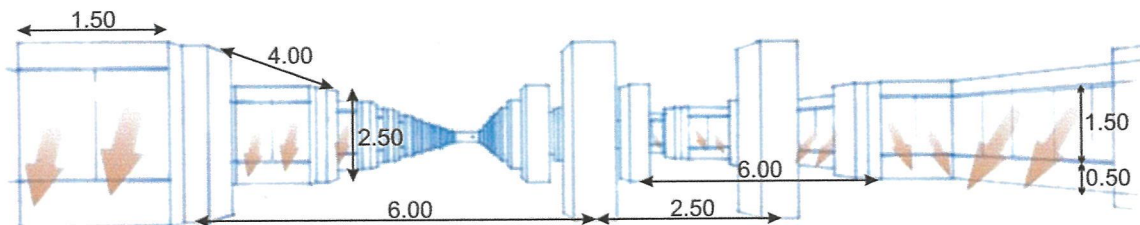
ลักษณะพื้นที่ว่างภายในส่วนห้องอาหาร (Restaurant) แปลนมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และมีเสาอยู่ 2 เสา อยู่ตรงกลาง ทำให้ยากต่อการจัดแปลนในส่วนของพื้นที่ช่วงเสากับเสา ผัง 2 ด้าน เป็นระเบียบ เปิดโล่ง และทำให้เกิดความรู้สึกโล่งสบาย สามารถเห็นทัศนียภาพภายนอกได้แล้วยังนำเอาแสง และลม ธรรมชาติเข้ามาภายในอาคาร แต่ในขณะที่เดียวกันแสงแดดก็จะสะท้อนระบียงเข้ามาภายในได้ การแก้ปัญหาโดยการกันผนังเบาเพื่อทำให้เกิดห้องที่เป็นสัดส่วนสามารถติดเครื่องปรับอากาศได้ แต่ไม่ทำให้การเชื่อมต่อระหว่างภายในและภายนอกอาคารหมดไปโดยการใช้ กระจกสะท้อนแสงหรือม่านบังแสง ส่วน

ผนังอีกด้านหนึ่ง เป็นผนังก่อบีที่มีการเจาะช่องหน้าต่างสูงเช่นเดียว กับส่วนอื่นของอาคาร ทำให้สามารถมองเห็นทัศนียภาพภายนอกได้เช่นเดียวกัน

ชั้นที่ 3 - 5 ประกอบด้วย ส่วนของห้องพักทั้งหมดห้องพัก (Guest Room) โดยแบ่งลักษณะของห้องพักเป็น 4 ระดับ

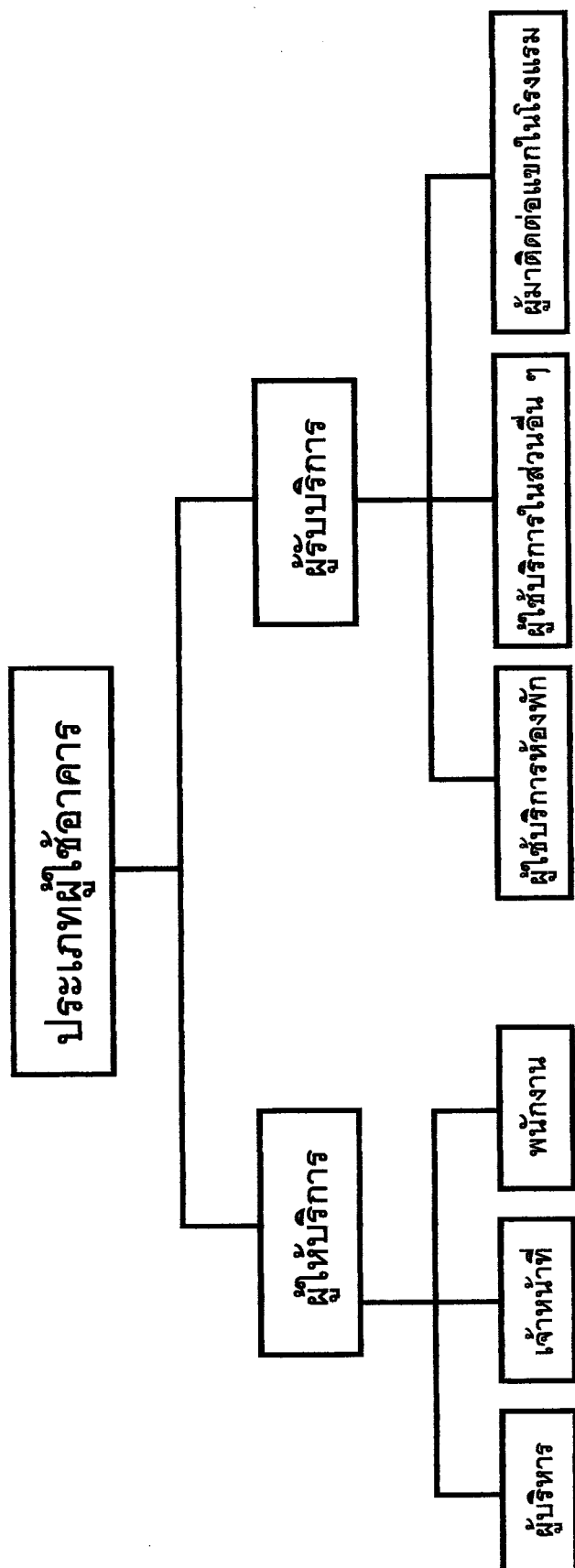
ภาพที่ 4.2.5 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 3 - 5 ในส่วนของห้องพัก

ภาพที่ 4.2.6 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างของบริเวณชั้น 3 - 5 ในส่วนของห้องพัก

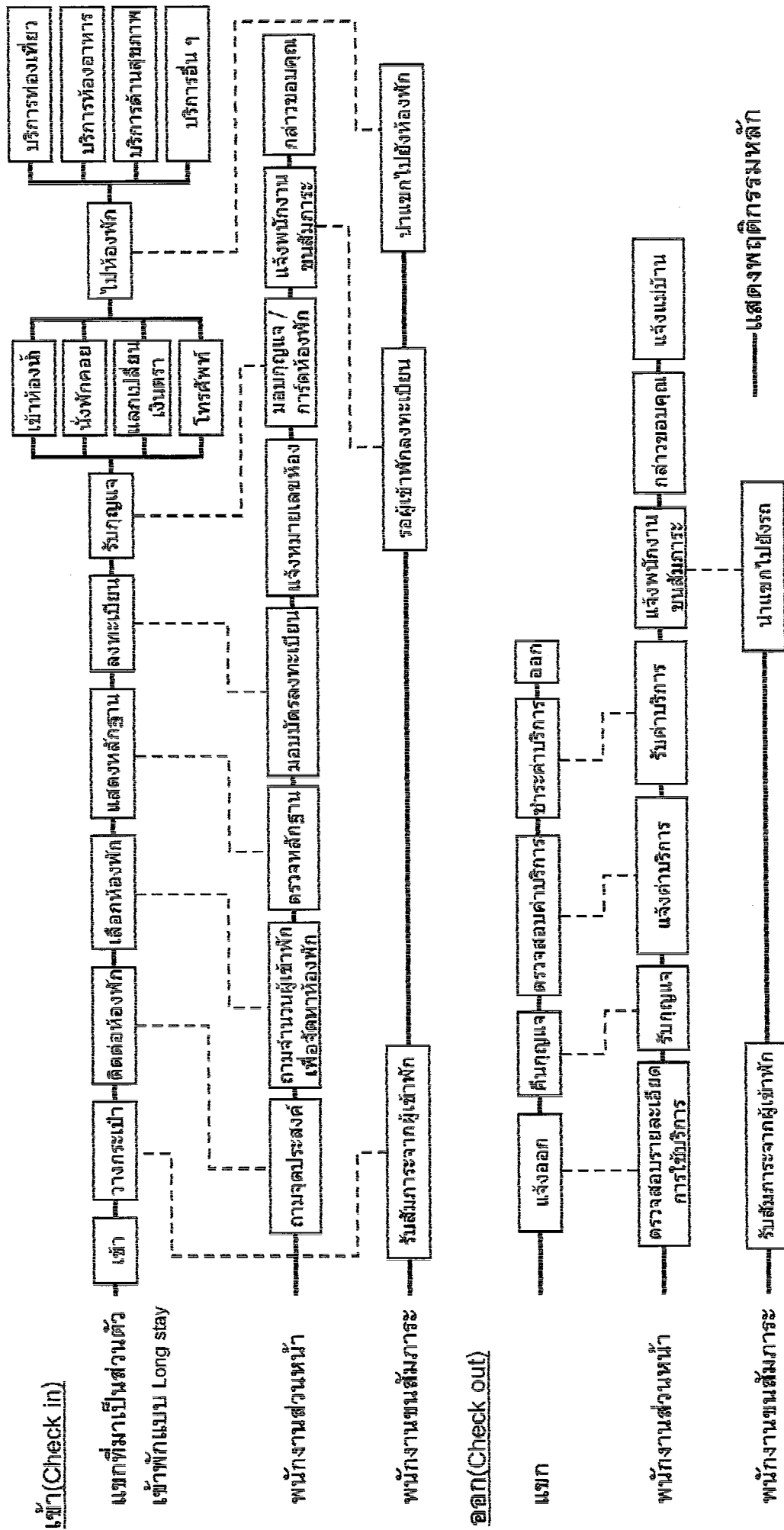
ลักษณะพื้นที่ว่างภายในส่วนห้องพัก มีลักษณะเป็นพื้นที่เป็นเหลี่ยมมีส่วนที่ยื่นออกจากตัวอาคารขนาด 1.50 เมตรโดยแทนส่วนของระเบียงในส่วนนี้มีการเจาะช่องหน้าต่างสูงโดยรอบโดยมีวัสดุเป็นกระจกทำให้ภายในห้องพักสามารถรับแสงจากธรรมชาติได้เต็มที่ หากไม่ต้องการให้แสงเข้าสู่ห้อง การแก้ปัญหาโดยการให้ม่านบังแสง

จากลักษณะของพื้นที่ว่างที่กล่าวมา พื้นที่ภายในอาคารส่วนใหญ่มีลักษณะที่เรียบง่ายไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ในการออกแบบนั้นจึงต้องออกแบบให้เกิดจุดเด่นน่าสนใจ , การใช้วัสดุที่เหมาะสม และเกิดจุดสนใจมากขึ้น

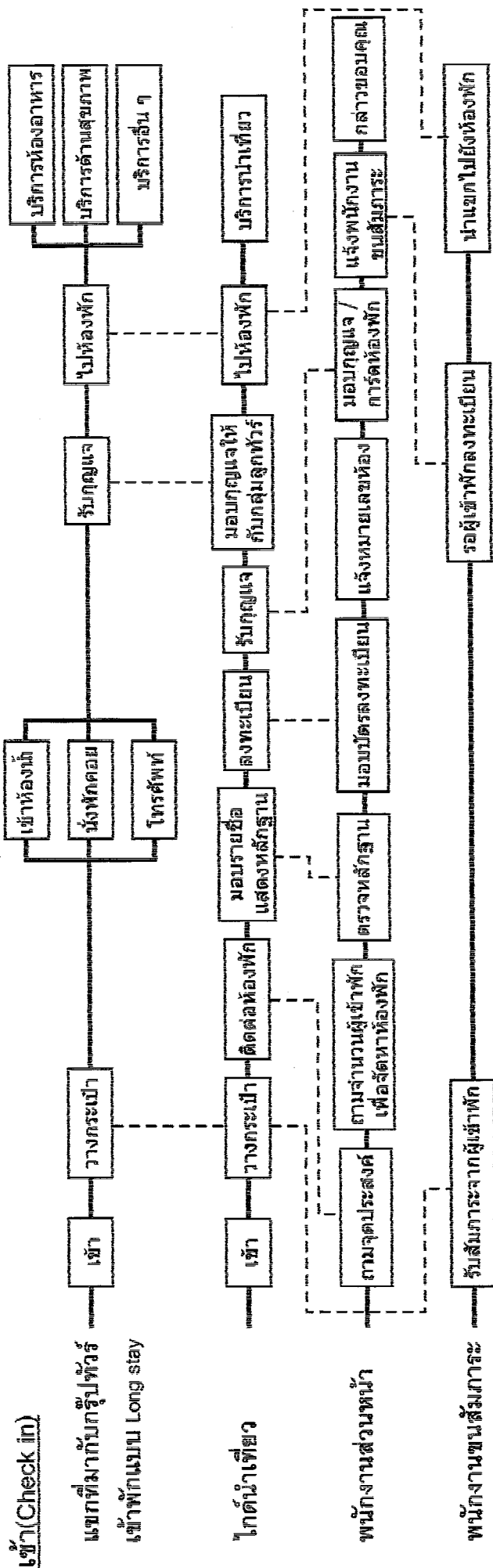
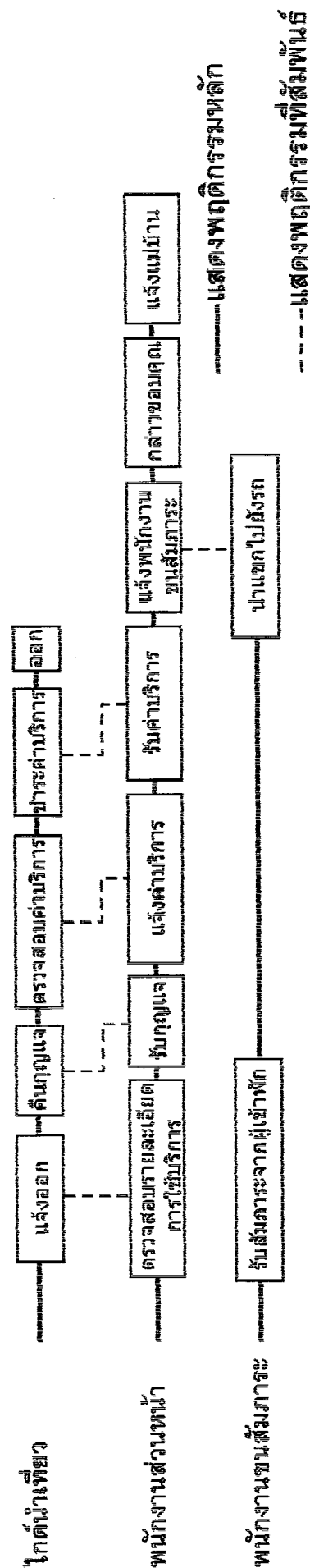

แผนภูมิที่ 4.3.1 แสดงประเภทของผู้ใช้โครงการ

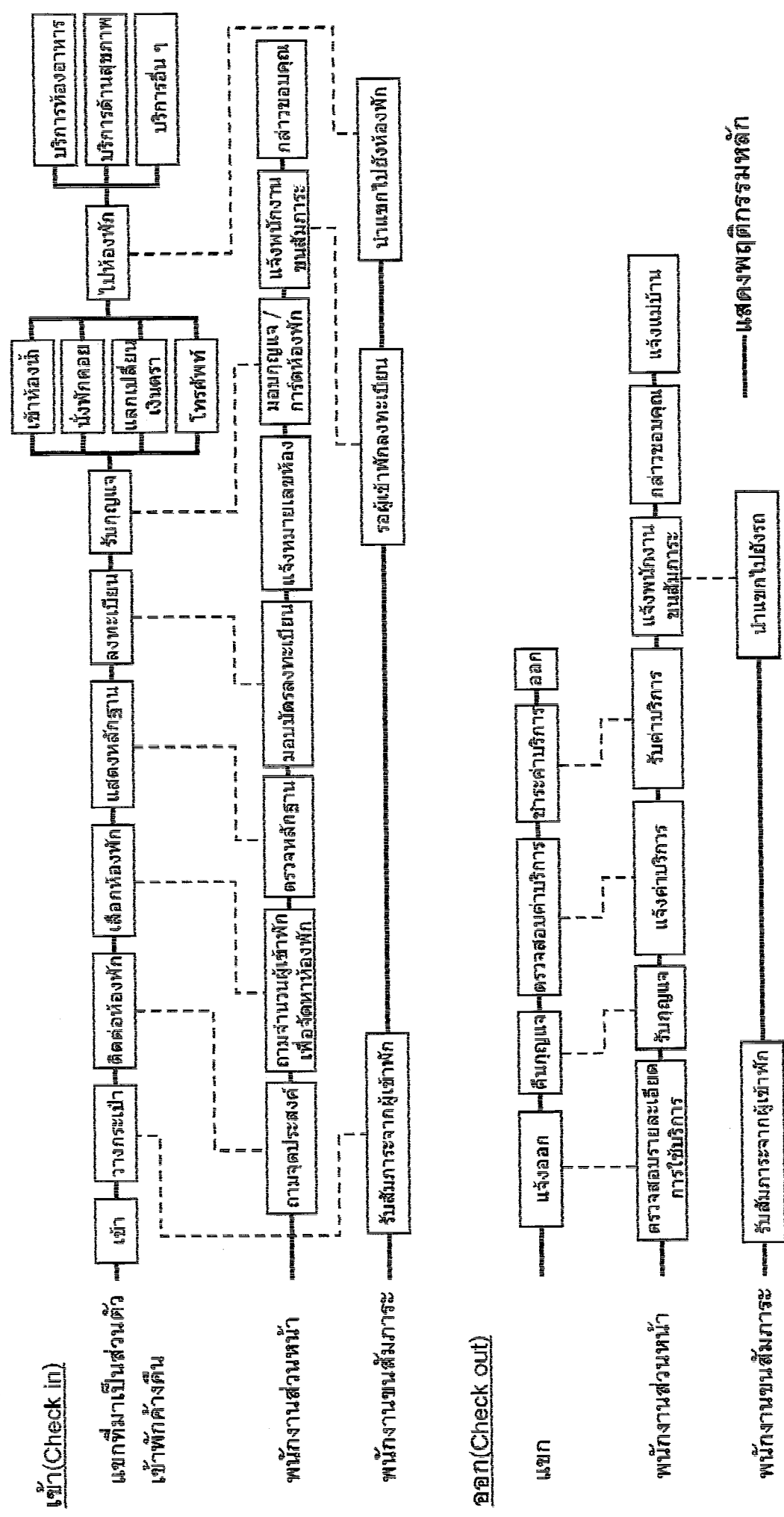
แผนภูมิที่ 4.3.2 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

แผนภูมิที่ 4.3.3 แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมถึงห้องรับ (LOBBY HALL)

an(Check out)

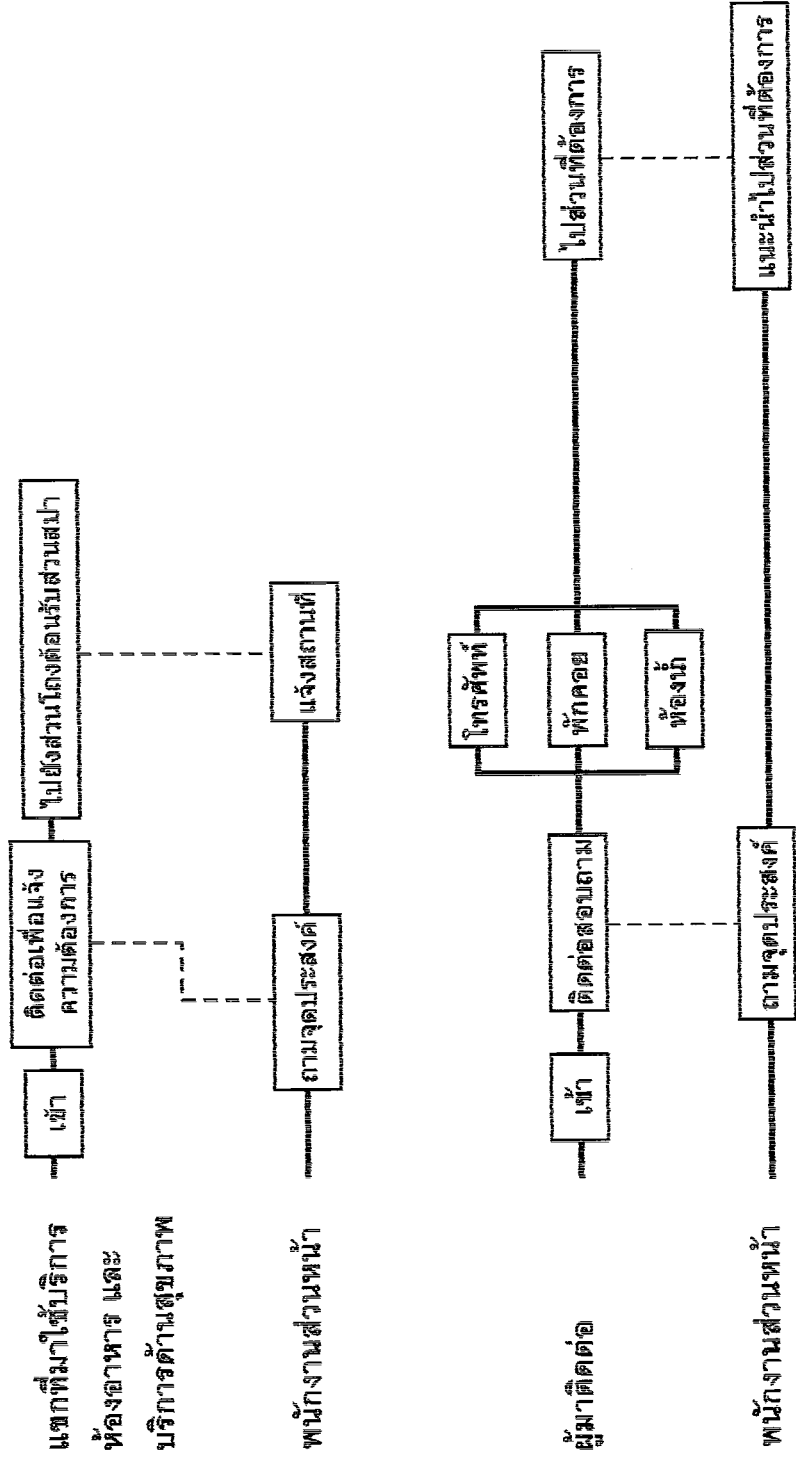
แผนภูมิที่ 4.3.4 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

แสดงพฤติกรรมหลัก

แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

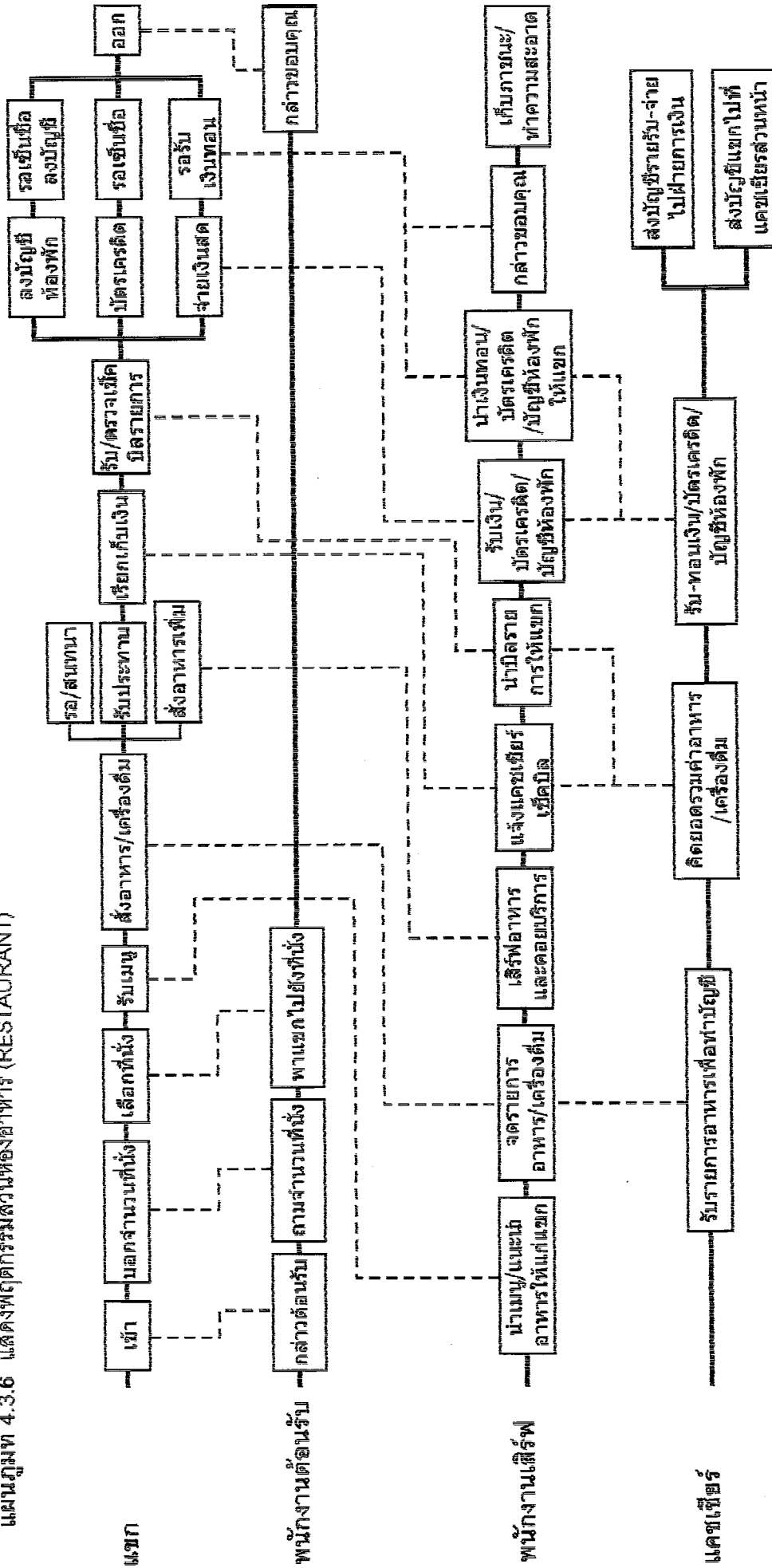
แผนภูมิที่ 4.3.5 แสดงพฤติกรรมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

----- แสดงพฤติกรรมหลัก

- - - - แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

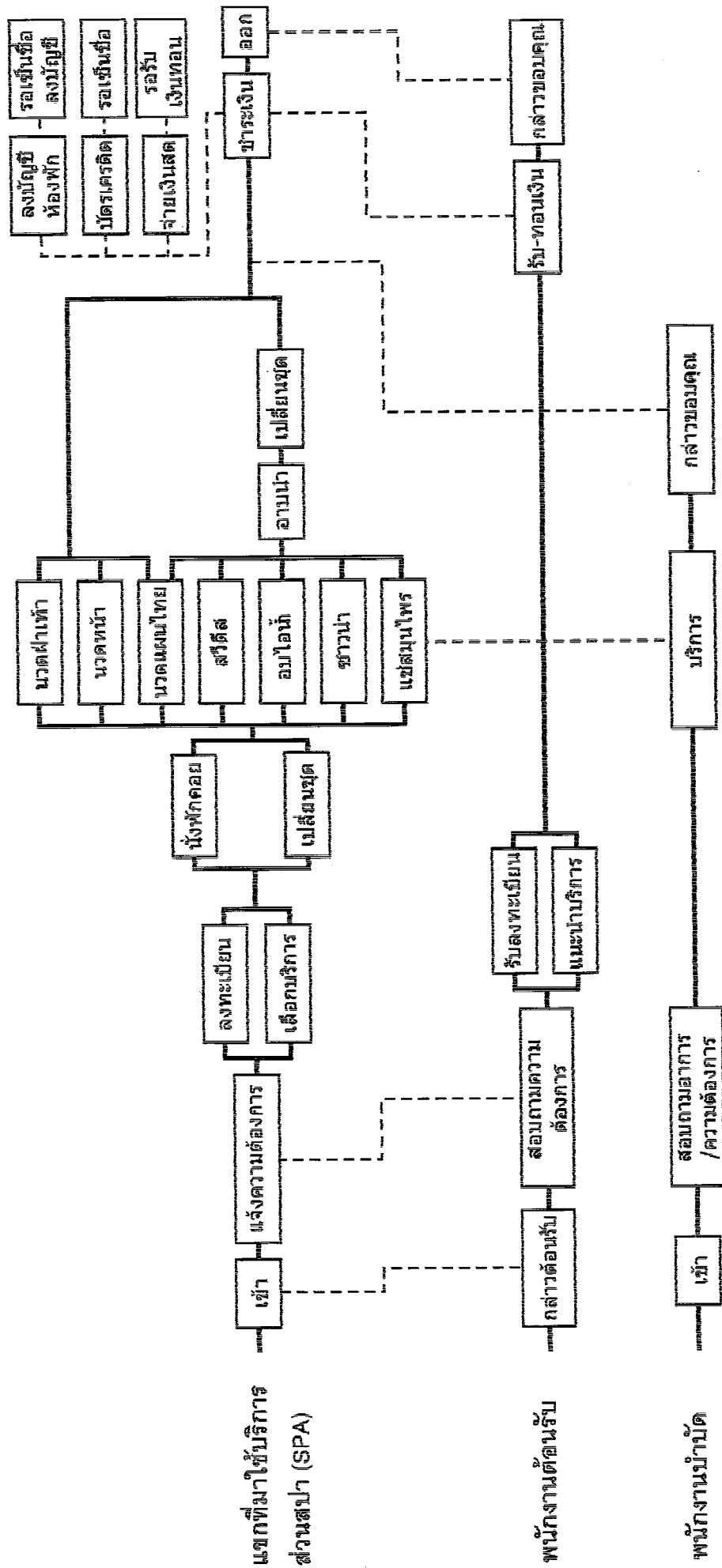
แผนภูมิที่ 4.3.6 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

----- แสดงพฤติกรรมหลัก

----- แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

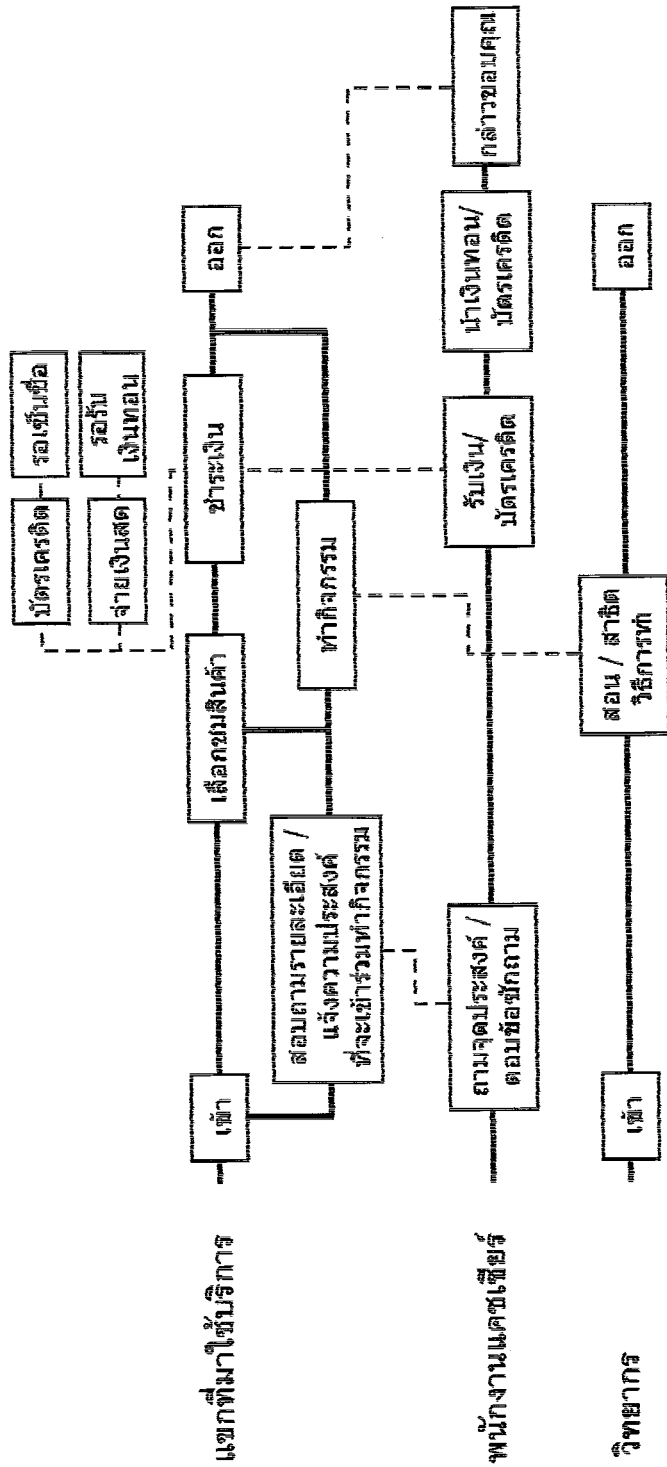
แผนภูมิที่ 4.3.7 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการสุขภาพ (FITNESS & SPA)

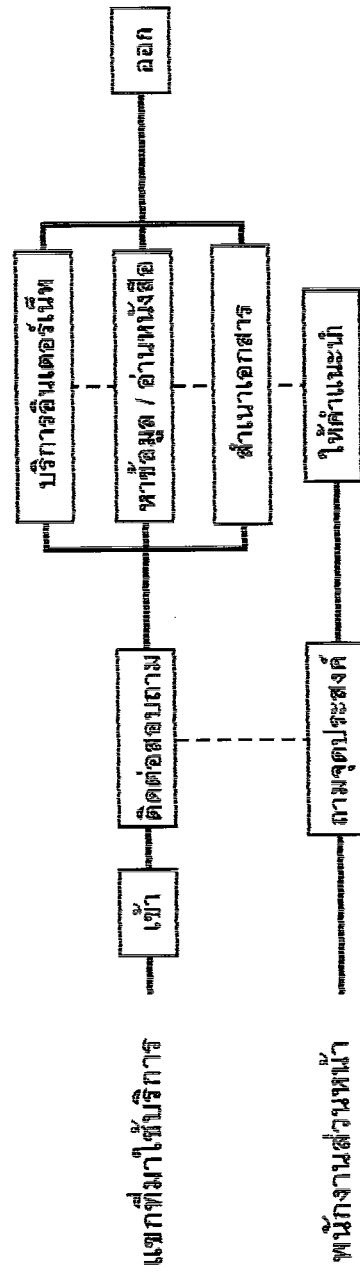
แสดงพฤติกรรมหลัก

แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

แผนภูมิที่ 4.3.9 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการจำหน่ายของที่ระลึก และกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)

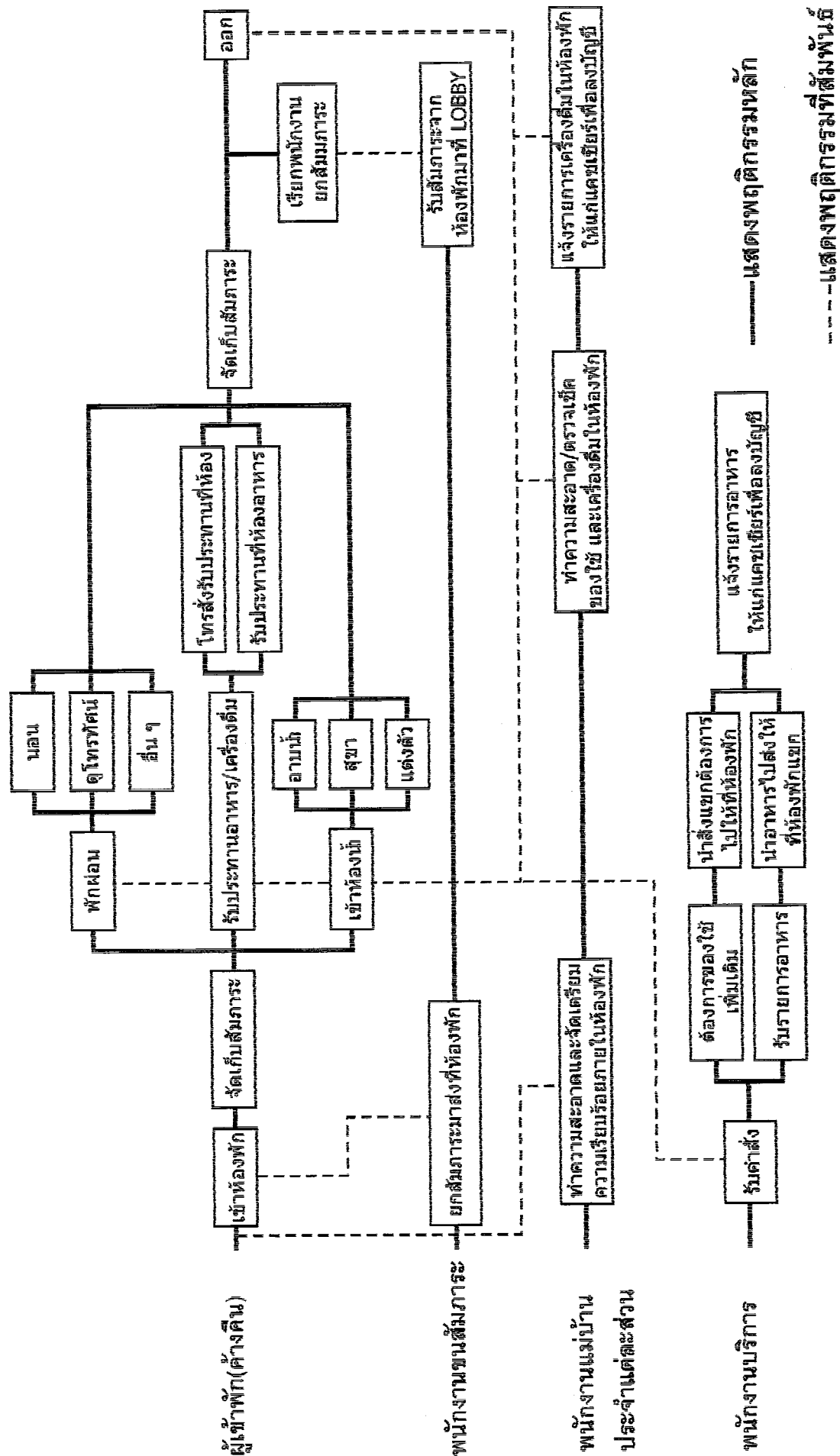
แผนภูมิที่ 4.3.10 แสดงพฤติกรรมส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และห้องสมุด (INTERNET & LIBRARY)

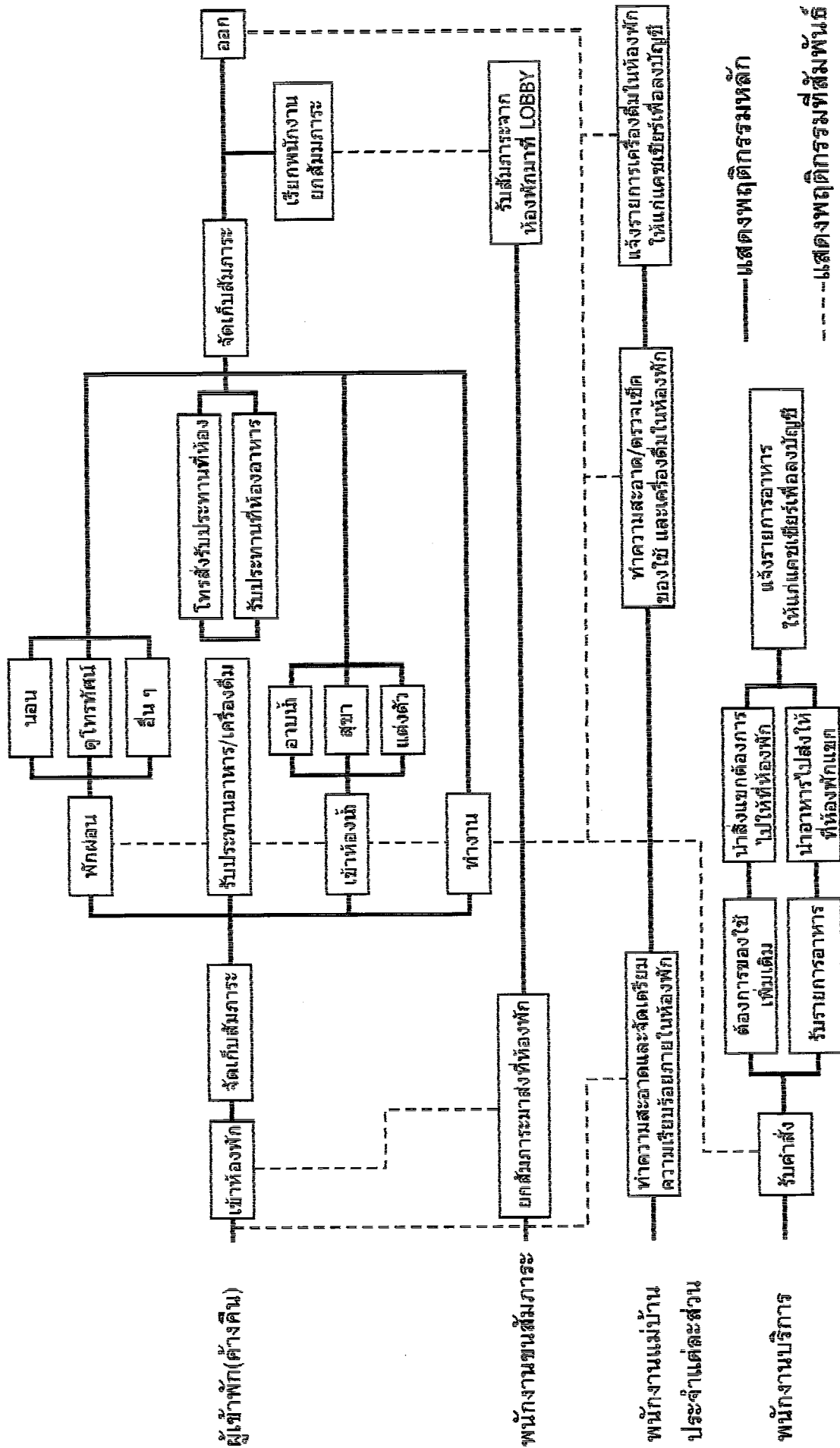
-----แสดงพฤติกรรมหลัก

-----แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

แผนภูมิที่ 4.3.11 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

แผนภูมิที่ 4.3.12 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอย

หลักในการหาค่าความสัมพันธ์มีหลายวิธี ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ มีระดับการวิเคราะห์ดังนี้

1. ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยกับหน้าที่ใช้สอยหลัก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของหน้าที่ใช้สอยรองต่าง ๆ
2. ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยรองต่าง ๆ โดยพิจารณาในการดำเนินงานของกิจกรรมต่าง ๆ
3. ระดับระหว่างกิจกรรม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของการกระทำต่าง ๆ
4. ระดับระหว่างการกระทำกับการกระทำ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ระดับใดก็ตาม ต้องอาศัยองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบในระดับที่วิเคราะห์นั้น

การจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลซึ่งอาจได้จากการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต หรือด้วยวิธีอื่น ๆ จำเป็นต้องผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติและการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ที่ต้องการในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยต้องอาศัยเทคนิคเฉพาะในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีความซับซ้อน ทั้งในจำนวนองค์ประกอบและลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เทคนิคในการจัดระเบียบความสัมพันธ์นี้ ยังต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ในลักษณะการสรุปย่อข้อมูลความสัมพันธ์อย่างชัดเจน สำหรับโครงการ Life up Long Stay สามารถจัดระเบียบความสัมพันธ์ได้ตามลำดับดังนี้

1. การจัดทำค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ
2. การจัดทำค่าความสัมพันธ์สามารถแจกแจงขั้นตอนการทำได้ดังนี้
 - 2.1 การทำตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (RELATIONSHIP MATRIX)
 - 2.2 การหาโครงข่ายความสัมพันธ์ (INTERACTION NET DIAGRAM)
 - 2.3 การทำแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ (BUBBLE DIAGRAM)
 - 2.4 การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM)

2.1 การทำตารางความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ(RELATIONSHIP MATRIX)

จะแสดงความสัมพันธ์ด้านความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด ทำให้ทราบว่าพื้นที่ใดควรอยู่ใกล้กับพื้นที่ใด และทำให้ทราบถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งหมด เพราะการจัดระเบียบเป็นตารางความใกล้ชิดนี้ทำให้สามารถกำหนดค่าความใกล้ชิดได้ระหว่างพื้นที่ที่ละคู่จนครบหมด ค่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้รวบรวมจากการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามสังเกตหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับกันทั่วไป ส่วนเกณฑ์การพิจารณาค่าความสัมพันธ์ก็ได้จากการศึกษาพฤติกรรม , กิจกรรมของผู้ใช้โครงการ ความถี่ในการใช้พื้นที่ , การติดต่อสื่อสาร , การบริหารงาน เป็นต้น

เกณฑ์การให้ค่าความสัมพันธ์ สามารถกำหนดได้ดังนี้

1	เท่ากับ	ความสัมพันธ์น้อย
2	เท่ากับ	ความสัมพันธ์ปานกลาง
3	เท่ากับ	ความสัมพันธ์มาก
4	เท่ากับ	ความสัมพันธ์มากที่สุด

จากคะแนนความสัมพันธ์นี้ทำให้ทราบถึงว่าหน่วยงานไหนมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใดก็ตามถ้าให้คะแนนความสัมพันธ์ออกมาเป็น 4 คะแนน แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมาก ควรจัดอยู่ใกล้กันที่สุด ถ้าระดับของคะแนนมีความสัมพันธ์ออกมามีค่าน้อยกว่า 4 ลงไป ก็จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย จึงควรจัดมาอยู่ในบริเวณเดียวกัน ถ้าระดับคะแนนมีความสัมพันธ์น้อยลงมา ความใกล้ชิดของหน่วยงานก็ลดหลั่นกันไปด้วย คือ จะห่างกัน

วิธีการให้คะแนนความสัมพันธ์

การให้คะแนนความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานใดก็ตาม พิจารณาคะแนนที่ได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ทางด้านการบริหาร	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านการบริการ	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านการประโยชน์ใช้สอย	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านการติดต่อประสานงาน	1	คะแนน

ค่าคะแนน 4 แทนค่าความสัมพันธ์กันมากที่สุด หมายถึง หน่วยงานหรือบุคคลที่มีการติดต่อประสานงานกันถี่ หรือต้องปรึกษาหารือกันตลอด หรือต้องให้บริการหน่วยงานอีกฝ่ายเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการบริหารงาน ซึ่งดูได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งกรณีสายงานการบริหารที่ให้ค่าระดับคะแนน 3 บางที่อาจไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกันก็ได้ บางกรณีอาจจะอยู่ต่างชั้นกัน

ค่าคะแนน 3 แทนค่าความสัมพันธ์กันมาก หมายถึง หน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกันตามลักษณะงานที่ต่อเนื่องกัน จากพฤติกรรมที่ต้องติดต่อประสานงานกันตลอด หรือการให้บริการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กัน รองลงมาจากค่าคะแนนระดับ 3 ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงาน หน้าที่งานที่จะต้องสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งบางที่ตำแหน่งผังอาคารจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกัน โดยเป็นไปตามสายงานบริหาร

ค่าคะแนน 2 แทนค่าความสัมพันธ์กันปานกลาง หมายถึง ความสัมพันธ์กันแต่ละหน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกัน หรือการบริการ มีความถี่น้อยมาก โดยมีความสัมพันธ์กันตามระบบโครงสร้างการบริหารเพียงอย่างเดียวโดยดูได้จากพฤติกรรมและลักษณะสายงานการบริหาร การวางตำแหน่งผังอาคาร จึงอยู่ใกล้กันหรือคนละชั้นอาคารสำนักงาน

ค่าคะแนน 1 แทนค่าความสัมพันธ์กันน้อย หมายถึง ทั้งพฤติกรรมหน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ไม่มีการติดต่อประสานงานกันเลย หรืออาจมีการติดต่อกันบ้างในบางครั้ง โดยกรณีลักษณะโครงสร้างการบริหาร การจัดวางผัง

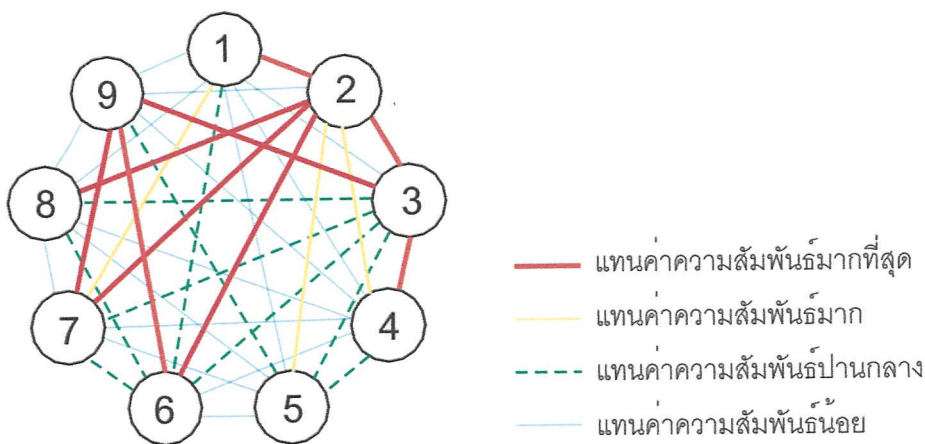

ภาพที่ 4.4.1 แสดงตัวอย่างการตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
(RELATIONSHIP MATRIX)

2.2 การทำแผนภูมิโครงตาข่ายความสัมพันธ์ (INTERACTION NET DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์จากตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ (RELATIONSHIP MATRIX) โดยนำค่า 3 และ 4 (ความสัมพันธ์มากและมากที่สุด) มาโยงเส้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน

การทำแผนภูมิแบบโครงตาข่ายเป็นการทำที่ง่าย เพียงแต่นำค่าความสัมพันธ์มาใช้ แต่การมองความสัมพันธ์ยังยากอยู่ เนื่องจากเส้นยังมากจึงทำให้ดูค่อนข้างสับสน

ภาพที่ 4.4.2 แสดงตัวอย่างแผนภูมิโครงตาข่ายความสัมพันธ์
(INTERACTION NET DIAGRAM)

2.3 การทำแผนภูมิรูปฟองอากาศความสัมพันธ์ (BUBBLE DIAGRAM)

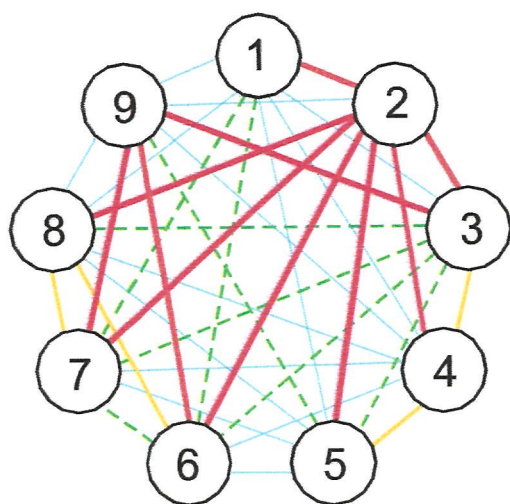
เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากแผนภูมิโครงตาข่าย แต่จะปรับตำแหน่งขององค์ประกอบ ให้อยู่ใกล้กันตามความสัมพันธ์จากเส้น เช่น องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดก็จะอยู่ใกล้กันมากที่สุด องค์ประกอบที่มีค่าน้อยกว่าและพยายามปรับเปลี่ยนให้ค่าความสัมพันธ์มีการติดต่อกันน้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นการมองที่ง่ายขึ้นโดยยังคงค่าให้เป็นไปตามเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 4.4.1 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในโครงการ

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้าหลัก
2.	โถงต้อนรับ
3.	สำนักงานส่วนหน้า
4.	อินเตอร์เน็ต & ห้องสมุด
5.	ร้านจำหน่ายของทำ & SHOP
6.	ห้องอาหาร
7.	ส่วนบริการสุขภาพ
8.	ห้องพัก
9.	ทางเข้ารอง

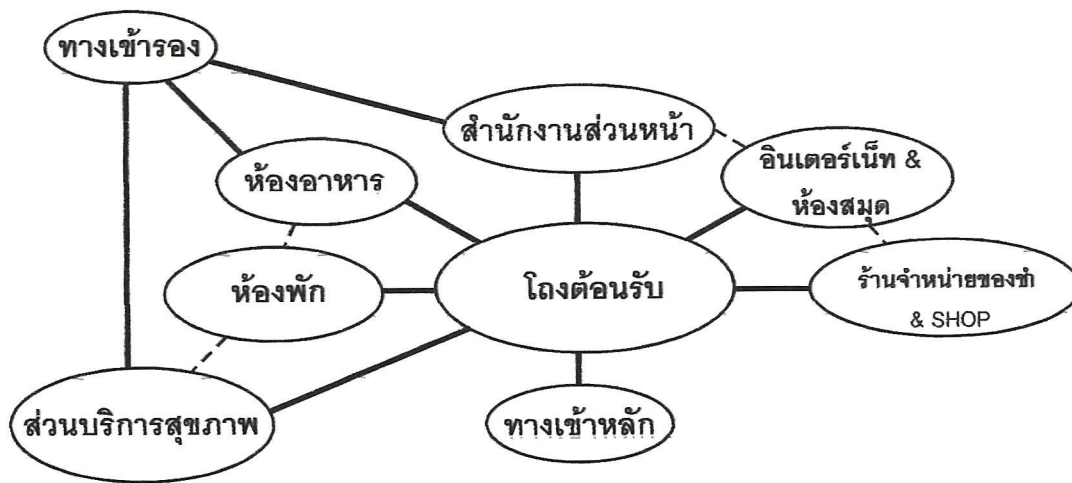
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.1 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ภายในโครงการ

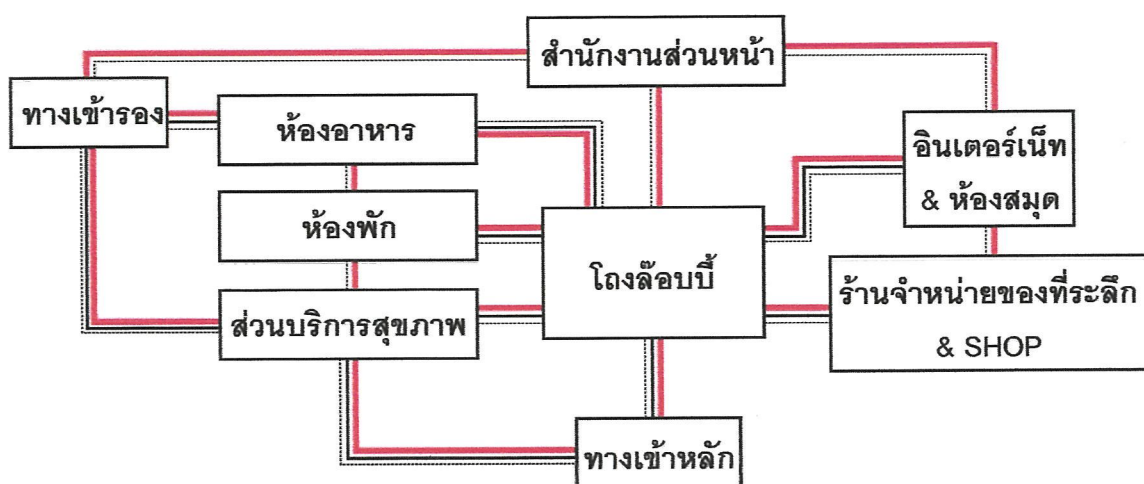

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 — แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.2 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ภายในโครงการ

แผนภูมิที่ 4.4.3 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยภายในโครงการ

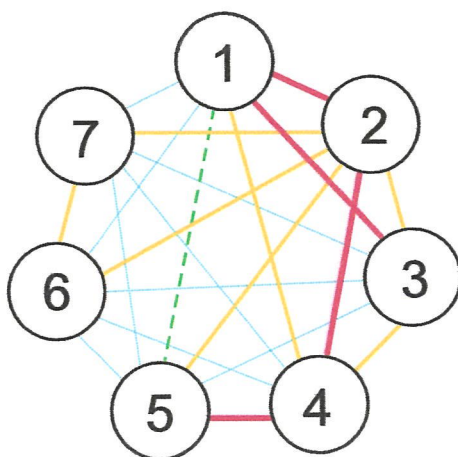
— ค่าความสัมพันธ์
 — ผู้ใช้บริการ
 - - - ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.2 แสดงตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

องค์ประกอบ		
1.	ทางเข้าหลัก	4
2.	ส่วนพักผ่อน	4 3
3.	ส่วนวางสัมภาระ	3 4 2
4.	เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	3 1 3 1
5.	ส่วนบริการทัวร์	4 1 1 3
6.	ส่วนโทรศัพท์สาธารณะ	1 1 1
7.	ส่วนห้องน้ำสาธารณะ	3

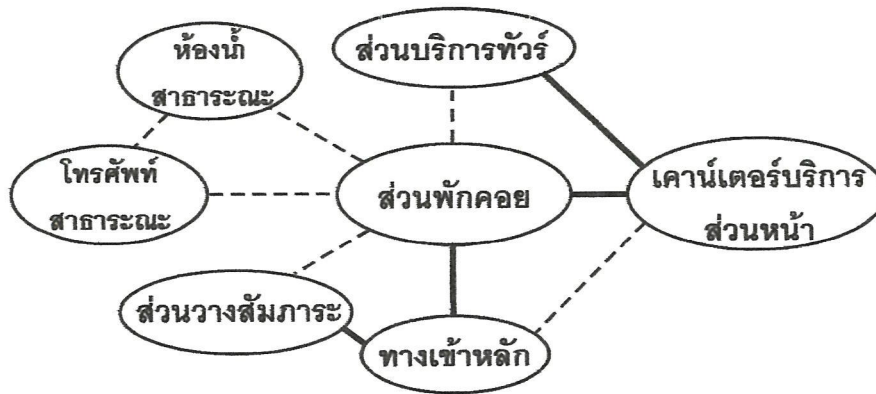
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
- 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
- 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
- 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.4 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

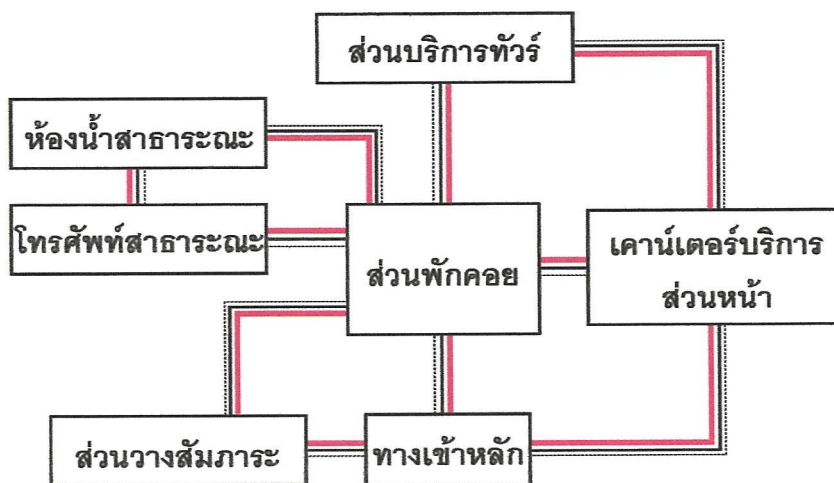

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก
- - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
- แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.5 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

แผนภูมิที่ 4.4.6 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

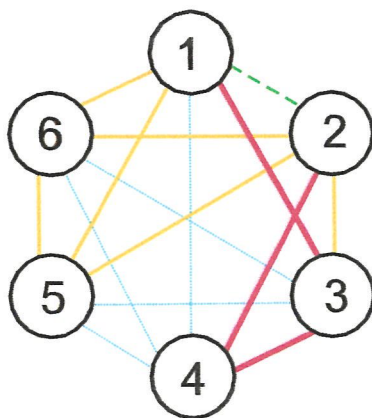
— ค่าความสัมพันธ์
— ผู้ใช้บริการ
- - - ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.3 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้า
2.	ส่วนโต๊ะทำงาน
3.	ส่วนถ่ายเอกสาร
4.	ตู้เก็บเอกสาร
5.	PANTRY
6.	ห้องน้ำ

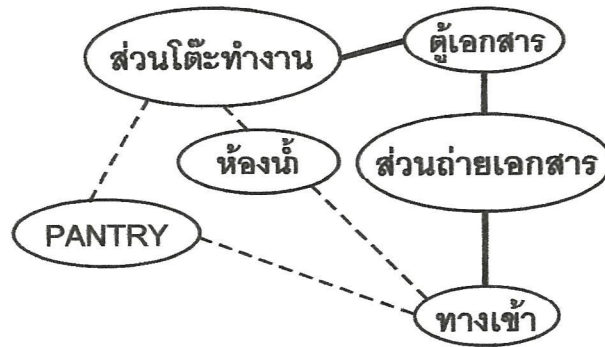
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.7 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

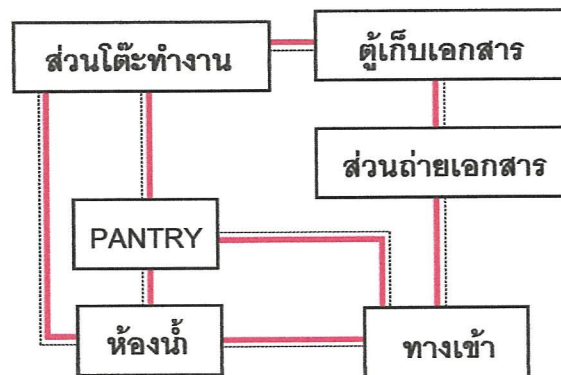

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 — แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.8 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

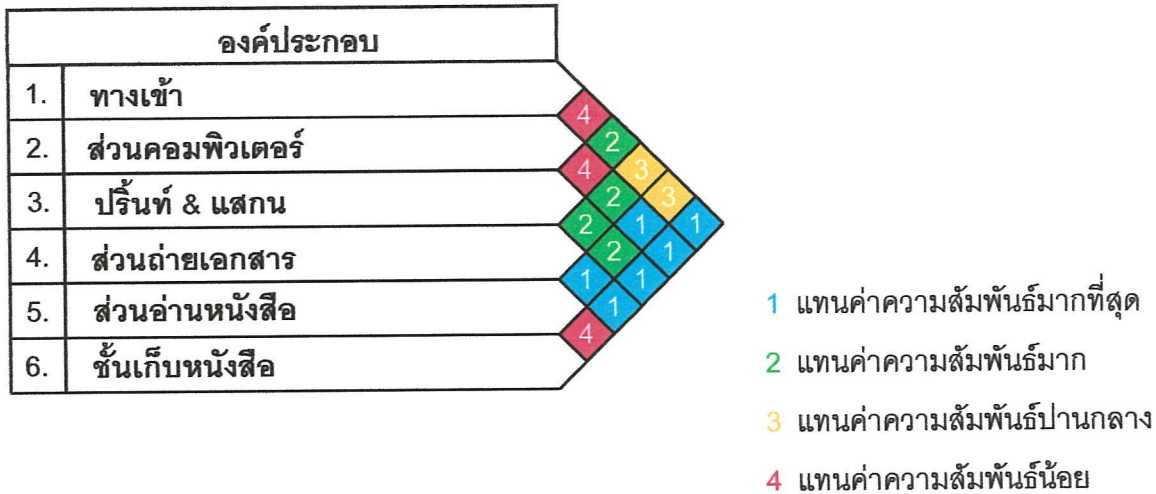

แผนภูมิที่ 4.4.9 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

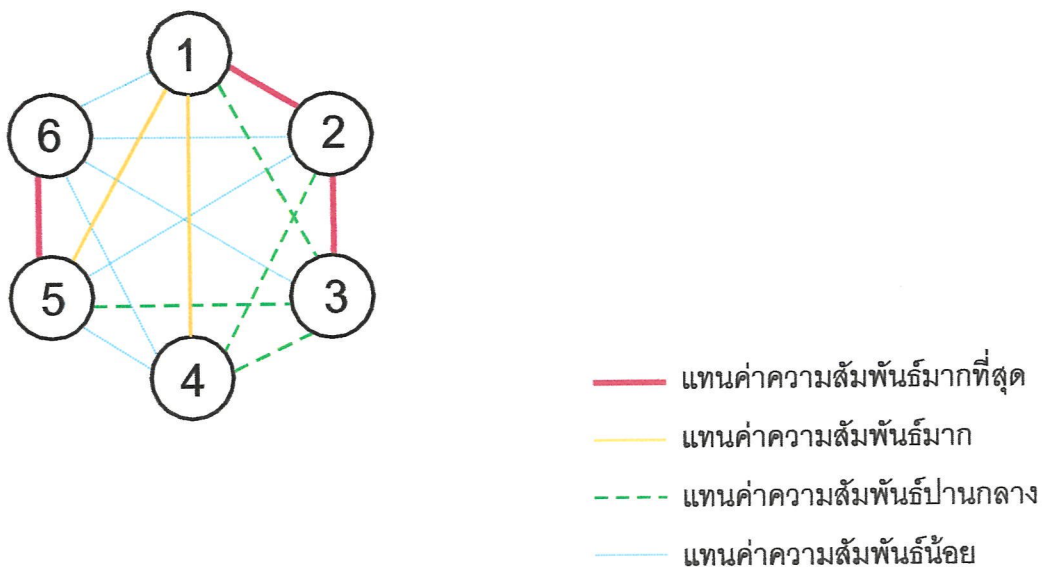

— ค่าความสัมพันธ์
 — ผู้ให้บริการ
 - - - ผู้ให้บริการ

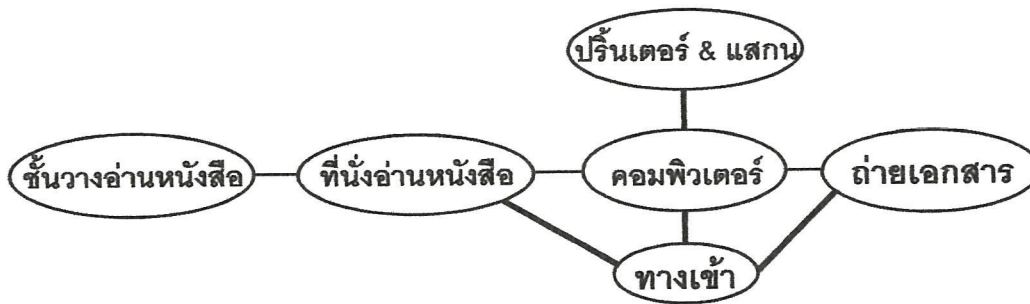
ตารางที่ 4.4.4 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด
(INTERNET & LIBRARY)

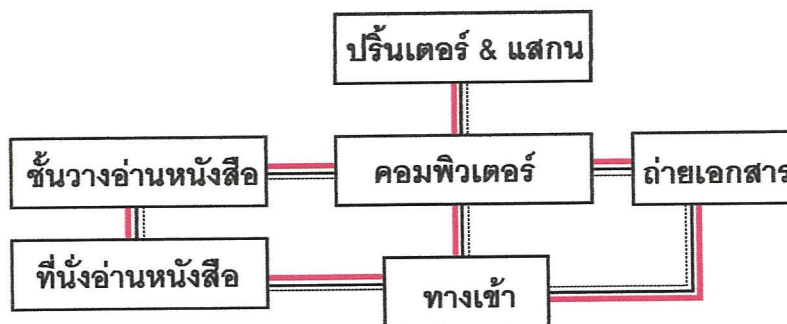
แผนภูมิที่ 4.4.10 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด (INTERNET & LIBRARY)

แผนภูมิที่ 4.4.11 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด
(INTERNET & LIBRARY)

แผนภูมิที่ 4.4.12 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบริการอินเทอร์เน็ต และ ห้องสมุด
(INTERNET & LIBRARY)

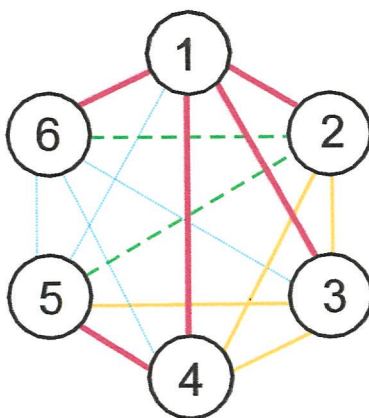
— ค่าความสัมพันธ์
— ผู้ใช้บริการ
— ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.5 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนร้านจำหน่ายของชำและกิจกรรมพิเศษ
(SHOP & WORK SHOP)

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้า
2.	DISPLAY
3.	เคาน์เตอร์แคชเชียร์
4.	ส่วนวางสินค้า
5.	STOCK
6.	ส่วนกิจกรรมพิเศษ

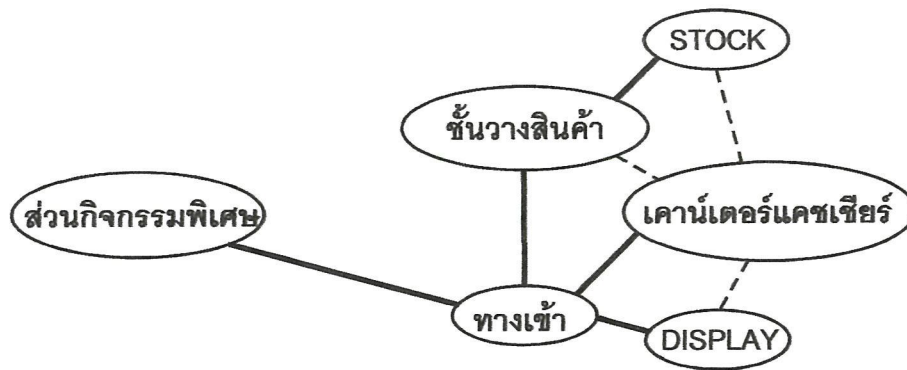
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
2 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
3 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
4 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.13 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนร้านจำหน่ายของชำและกิจกรรมพิเศษ
(SHOP & WORK SHOP)

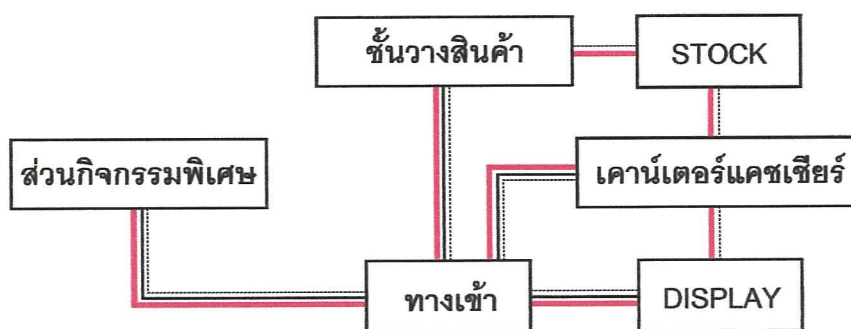

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
— แทนค่าความสัมพันธ์มาก
- - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
- - - แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.14 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนร้านจำหน่ายของชำและกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)

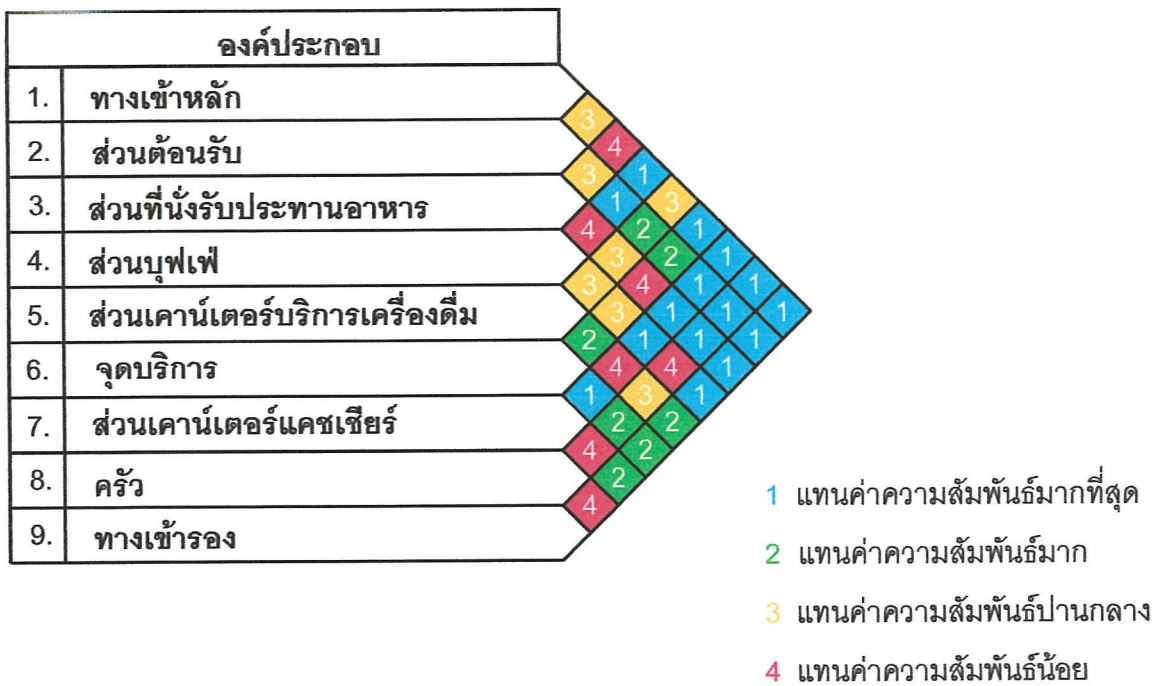

แผนภูมิที่ 4.4.15 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนร้านจำหน่ายของชำและกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP))

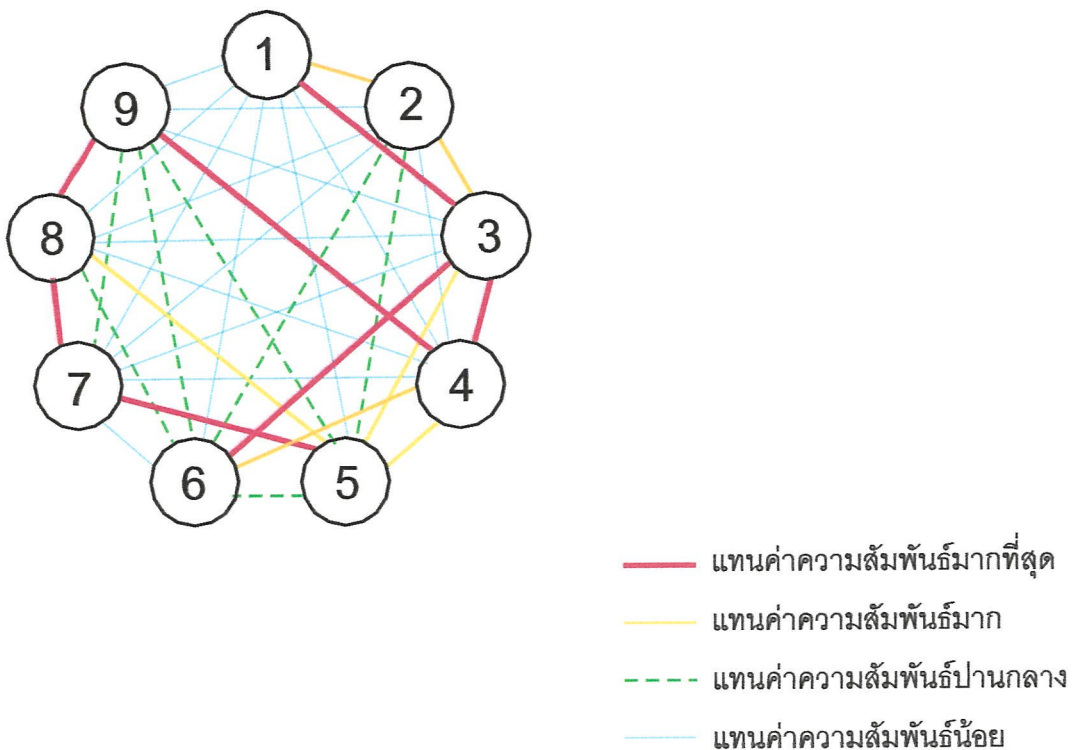

— ค่าความสัมพันธ์
 — ผู้ให้บริการ
 - - - ผู้ให้บริการ

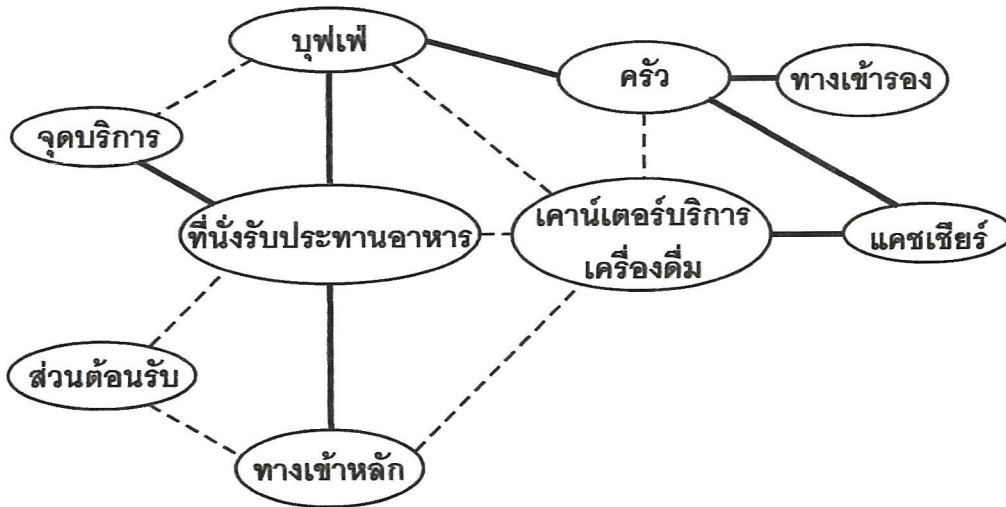
ตารางที่ 4.4.6 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

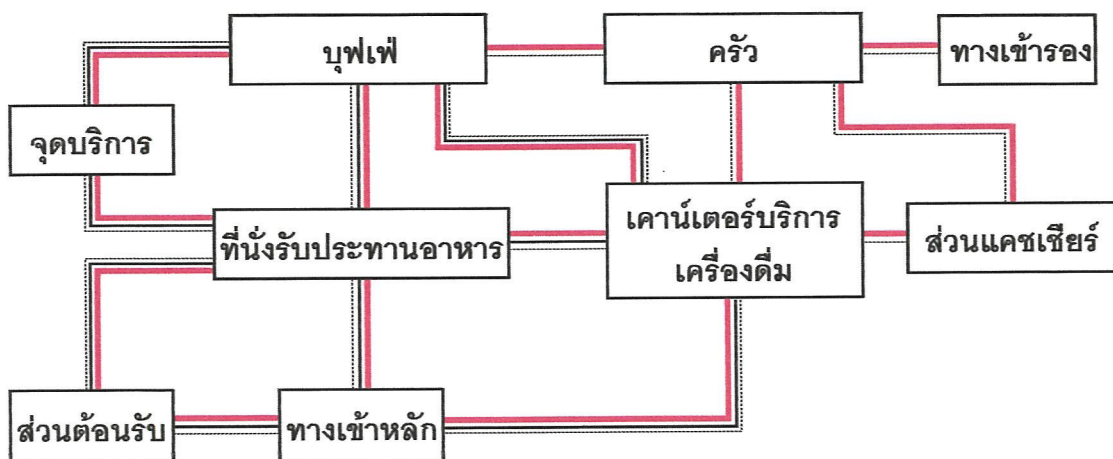
แผนภูมิที่ 4.4.16 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

แผนภูมิที่ 4.4.17 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

แผนภูมิที่ 4.4.18 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

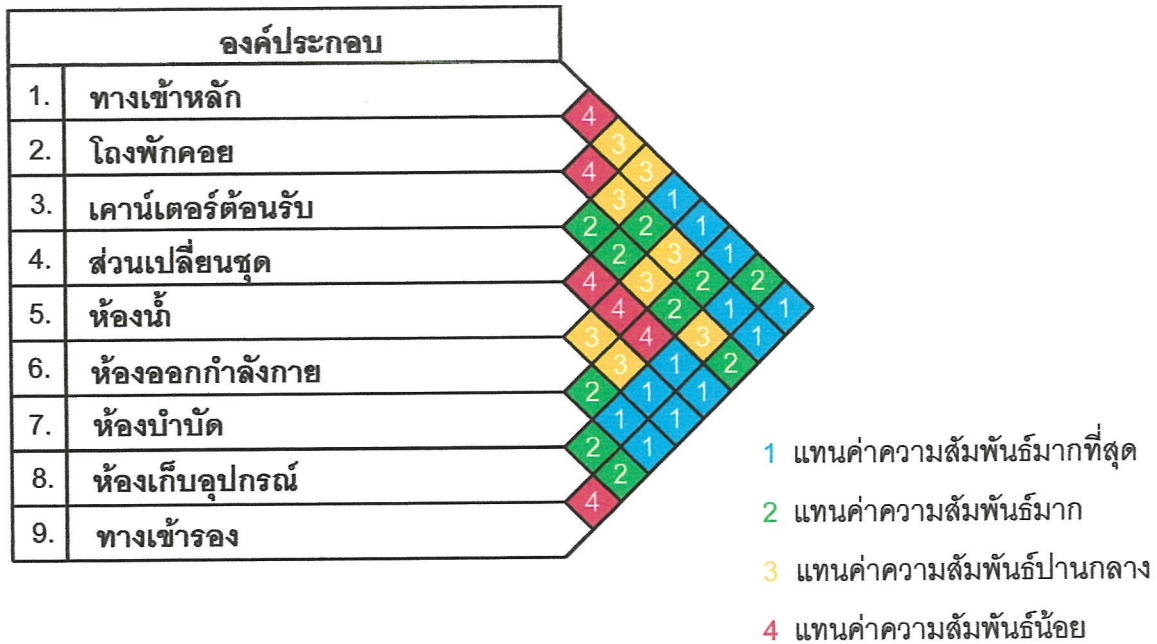

— ค่าความสัมพันธ์

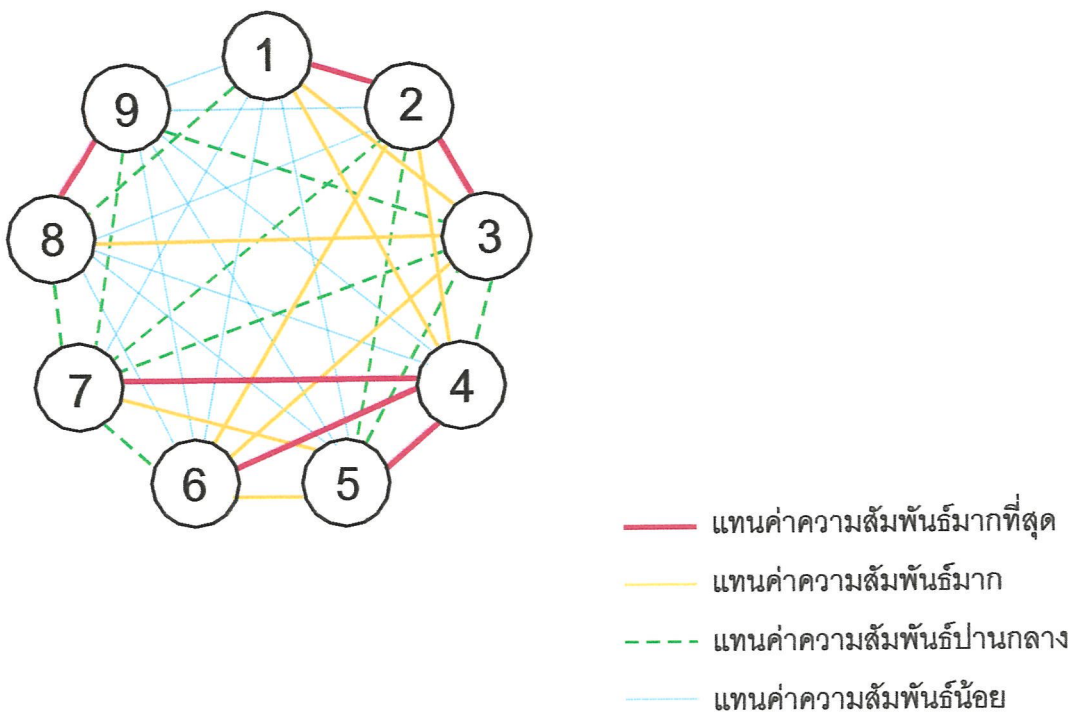
— ผู้ใช้บริการ

— ผู้ให้บริการ

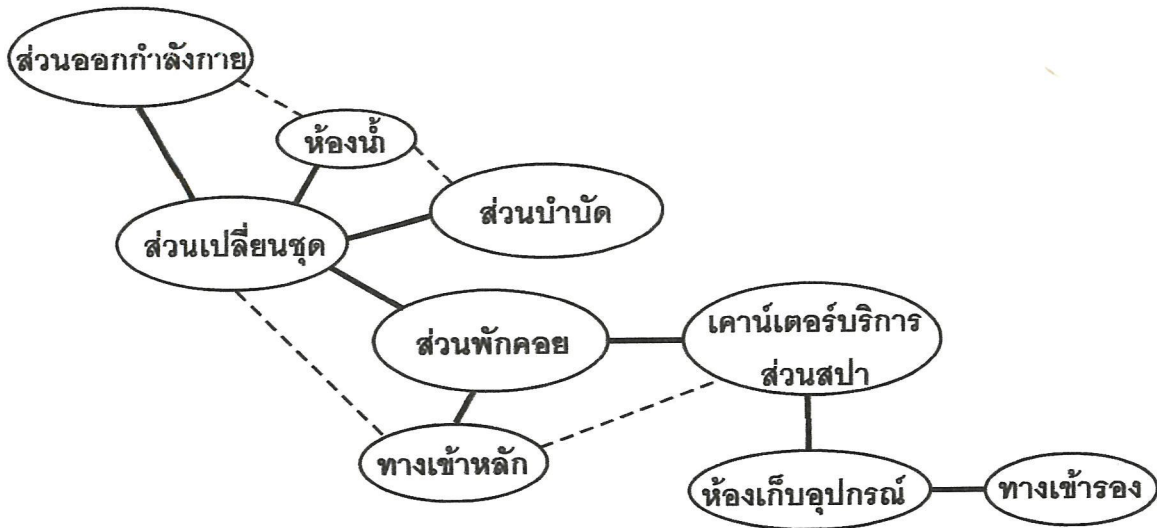
ตารางที่ 4.4.7 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบริการด้านสุขภาพ (FITNESS & SPA)

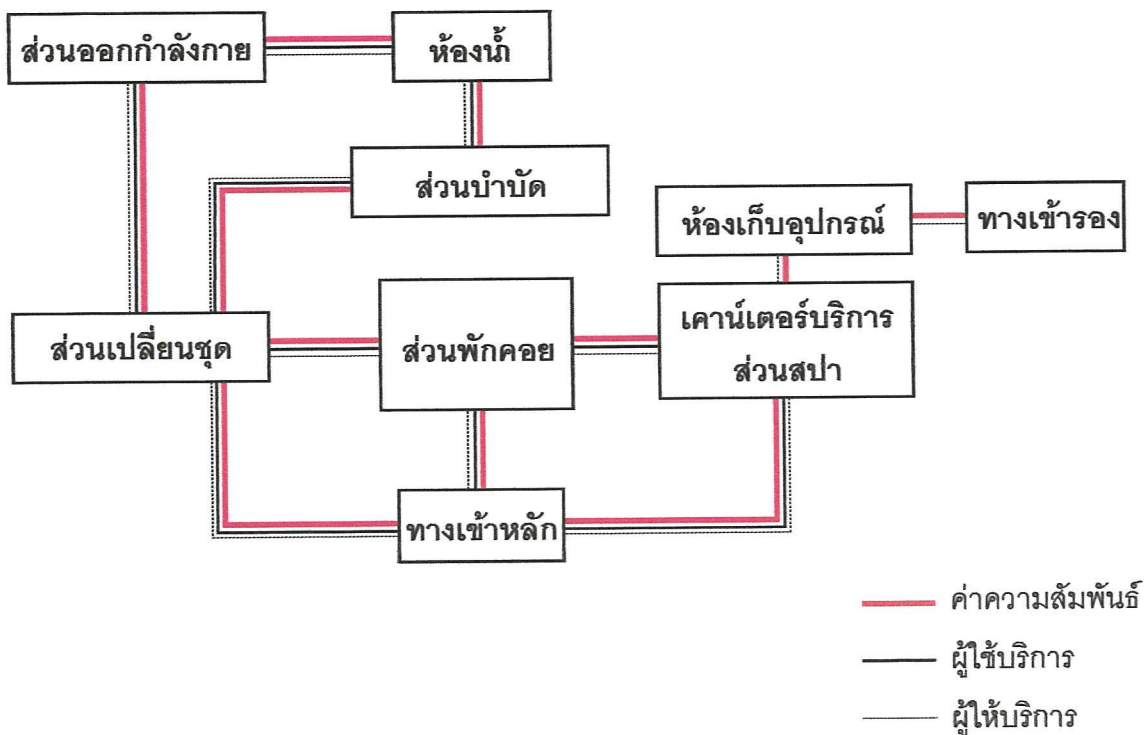
แผนภูมิที่ 4.4.19 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบริการด้านสุขภาพ (FITNESS & SPA)

ตารางที่ 4.4.20 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการด้านสุขภาพ (FITNESS & SPA)

แผนภูมิที่ 4.4.21 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบริการด้านสุขภาพ (FITNESS & SPA))

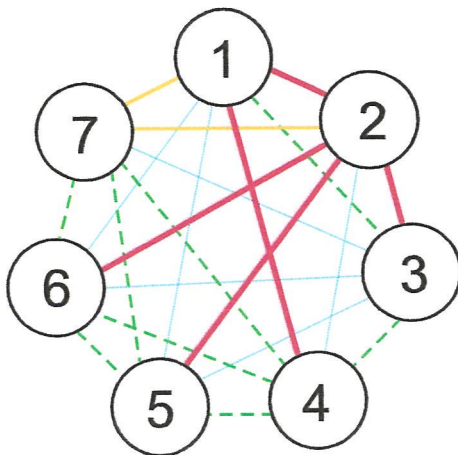

ตารางที่ 4.4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบำบัด (SPA)

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้า
2.	ส่วนเปลี่ยนชุด
3.	สพาวัด
4.	ห้องนวดฝ่าเท้า
5.	ห้องนวดสวิตส์
6.	ห้องนวดแผนไทย
7.	ส่วนฝึกโยคะ

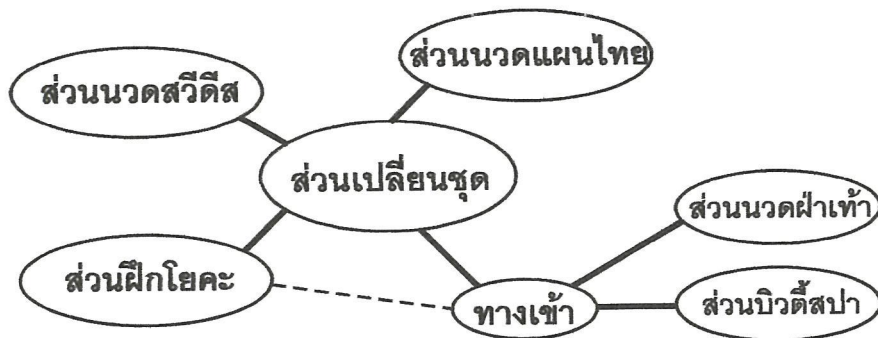
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 2 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 3 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 4 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.22 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนบำบัด (SPA)

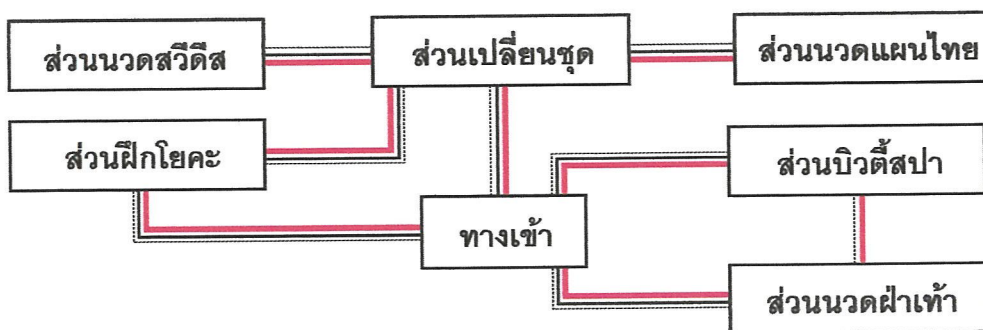

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.23 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบำบัด (SPA)

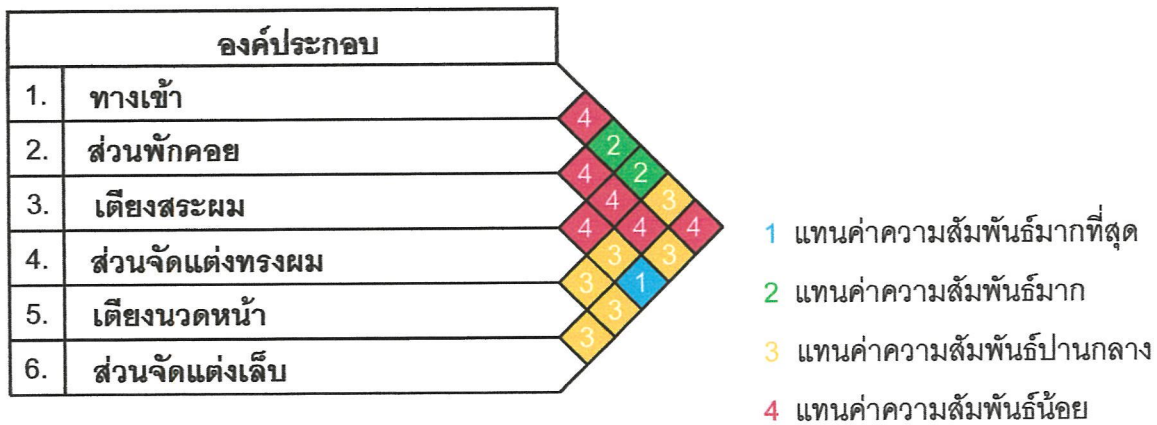

แผนภูมิที่ 4.4.24 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนบำบัด (SPA)

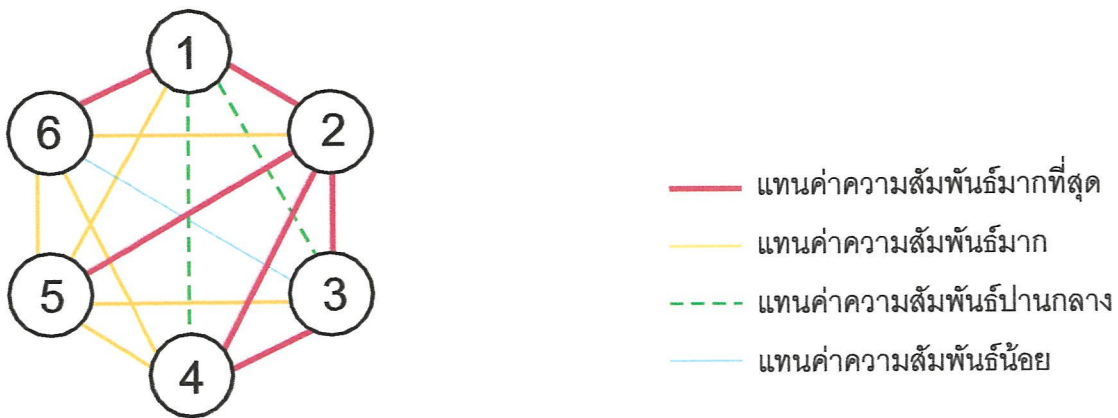

— ค่าความสัมพันธ์
 — ผู้ให้บริการ
 - - - ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนสปาบิวตี้ (SPA BEAUTY)

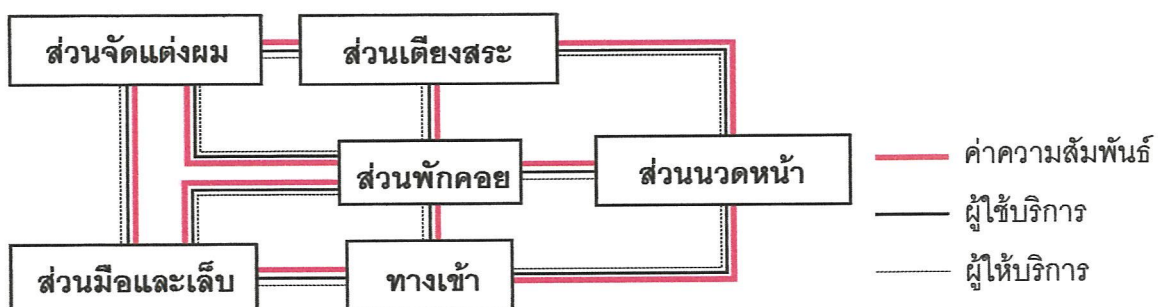
แผนภูมิที่ 4.4.25 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนสปาบิวตี้ (SPA BEAUTY)

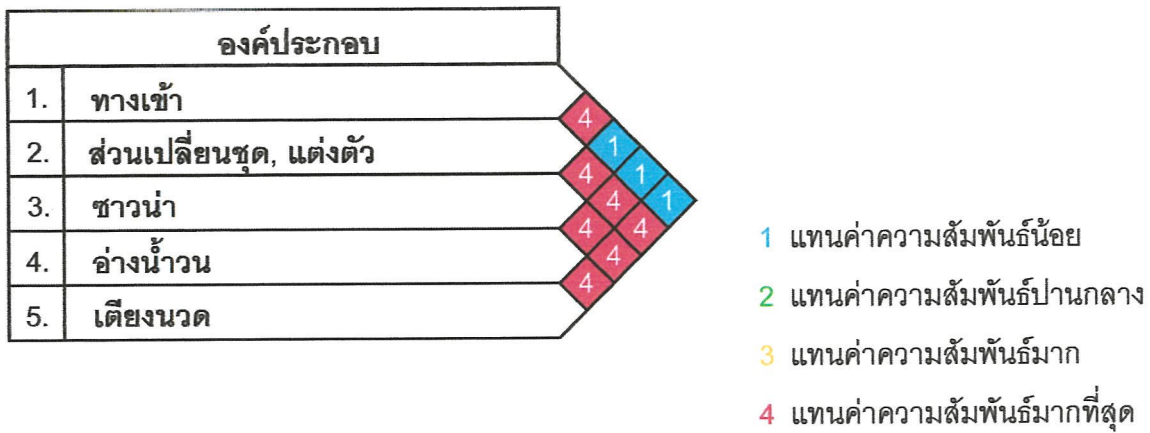
แผนภูมิที่ 4.4.26 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนสปาบิวตี้ (SPA BEAUTY))

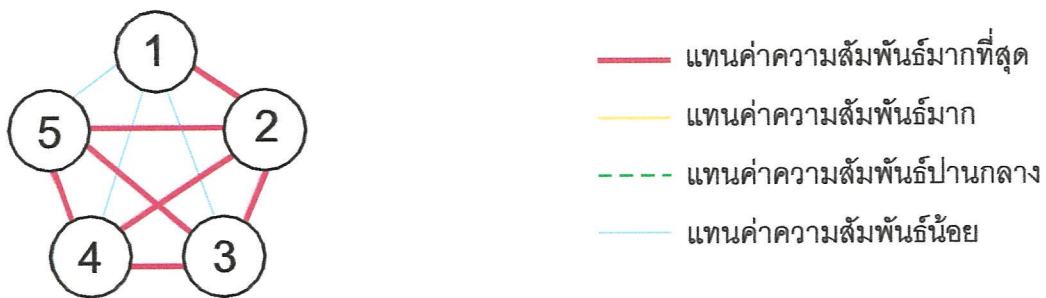
แผนภูมิที่ 4.4.27 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนสปาบิวตี้ (SPA BEAUTY)

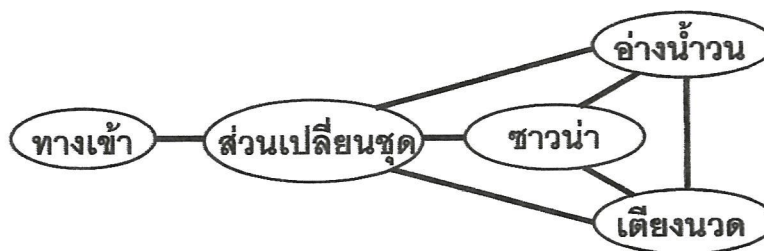
ตารางที่ 4.4.10 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องบำบัด (MASSAGE ROOM)

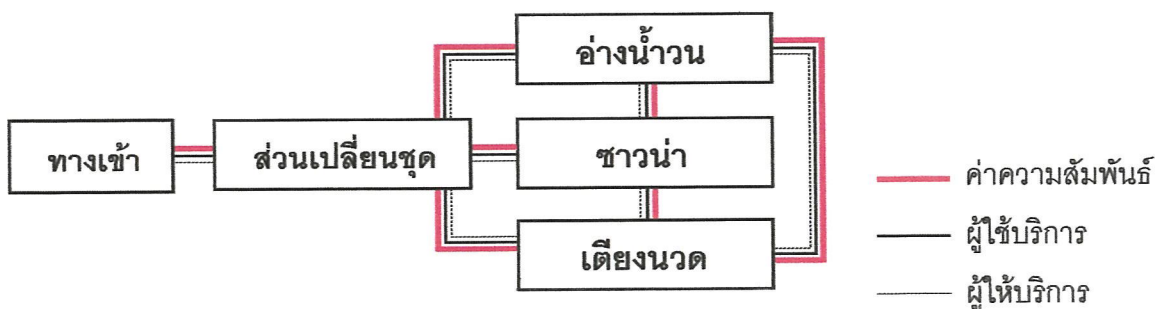
แผนภูมิที่ 4.4.28 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องบำบัด (MASSAGE ROOM)

แผนภูมิที่ 4.4.29 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องบำบัด (MASSAGE ROOM)

แผนภูมิที่ 4.4.30 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องห้องบำบัด (MASSAGE ROOM)

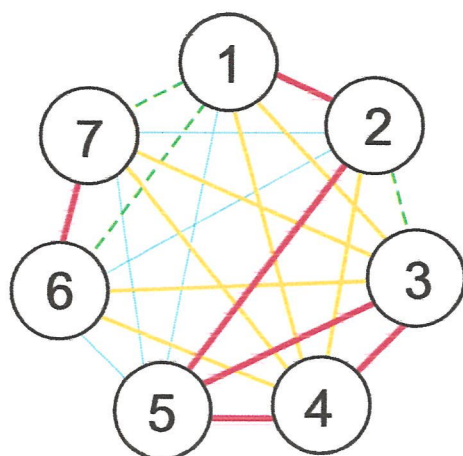

ตารางที่ 4.4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้า
2.	ส่วนวางสัมภาระ
3.	ห้องน้ำ
4.	ส่วนแต่งตัว
5.	ตู้เสื้อผ้า
6.	เตียงนอน
7.	พักผ่อน

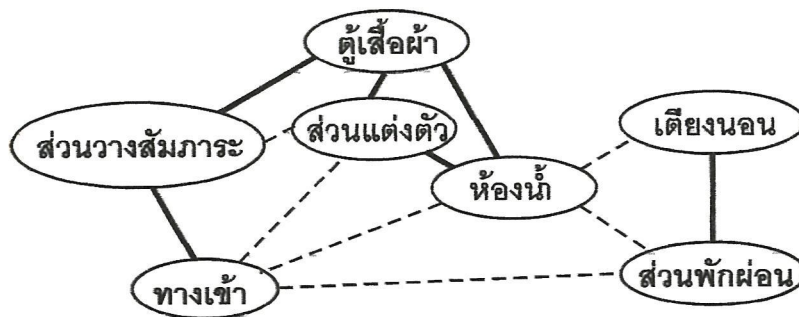
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.31 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM

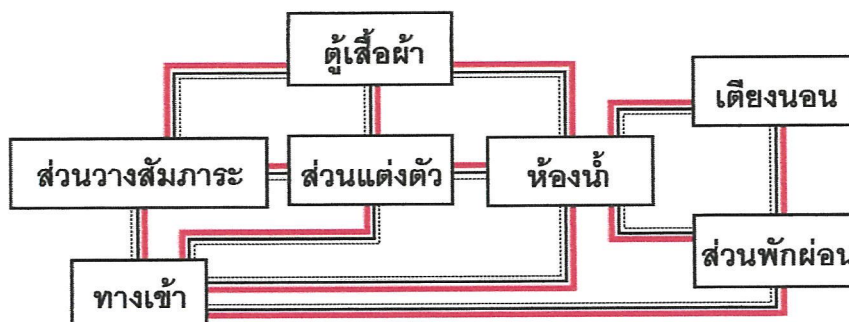

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 — แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.32 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM

แผนภูมิที่ 4.4.33 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM

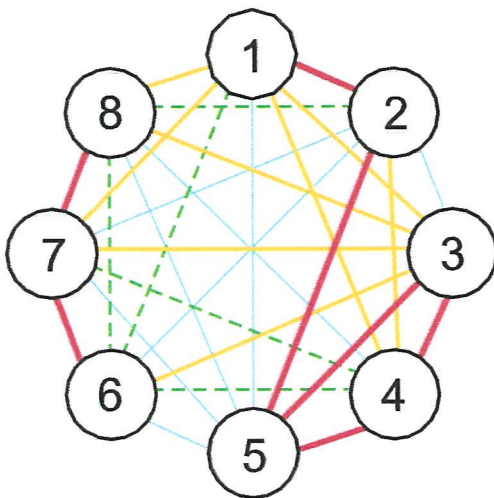
- ค่าความสัมพันธ์
- ผู้ใช้บริการ
- ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE

องค์ประกอบ	
1.	ทางเข้า
2.	ส่วนวางสัมภาระ
3.	ห้องน้ำ
4.	ส่วนแต่งตัว
5.	ตู้เสื้อผ้า
6.	เตียงนอน
7.	พักผ่อน
8.	PANTRY

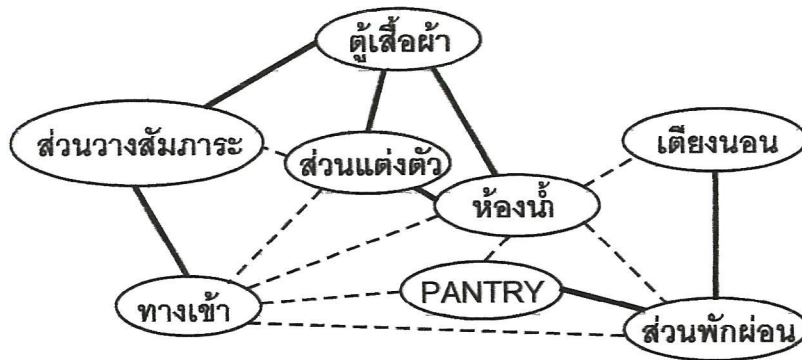
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.34 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE

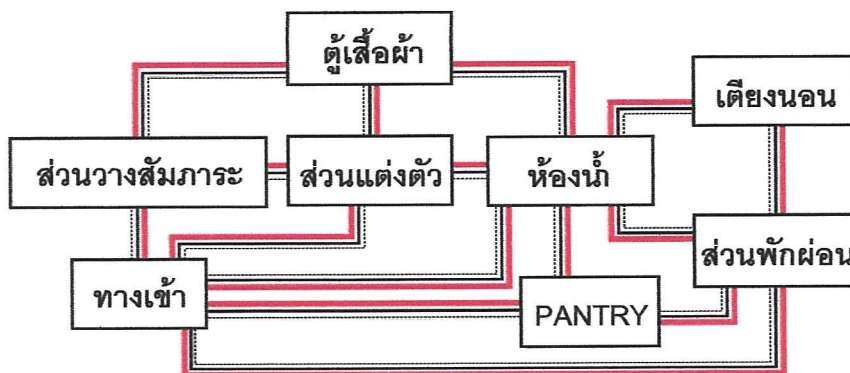

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 — แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.35 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE

แผนภูมิที่ 4.4.36 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE

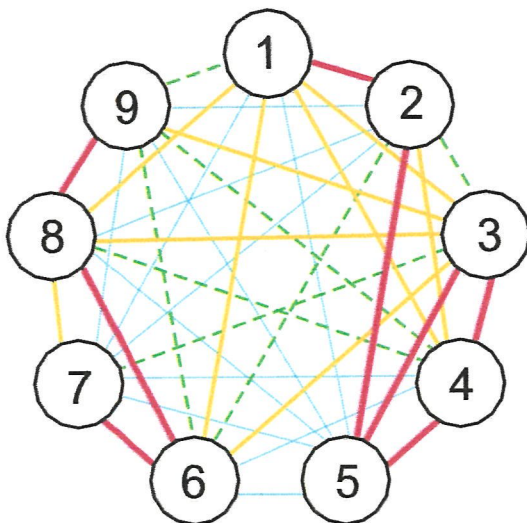
- ค่าความสัมพันธ์
- ผู้ใช้บริการ
- ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4.13 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE

องค์ประกอบ		
1.	ทางเข้า	4
2.	ส่วนวางสัมภาระ	2 3
3.	ห้องน้ำ	2 3 1
4.	ส่วนแต่งตัว	4 4 3 2 1
5.	ตู้เสื้อผ้า	4 3 2 1 3
6.	PANTRY	1 1 2 3 1
7.	ส่วนรับประทานอาหาร	4 1 2 3
8.	ส่วนพักผ่อน , รับแขก	3 4 2 1
9.	เตียงนอน	4 1

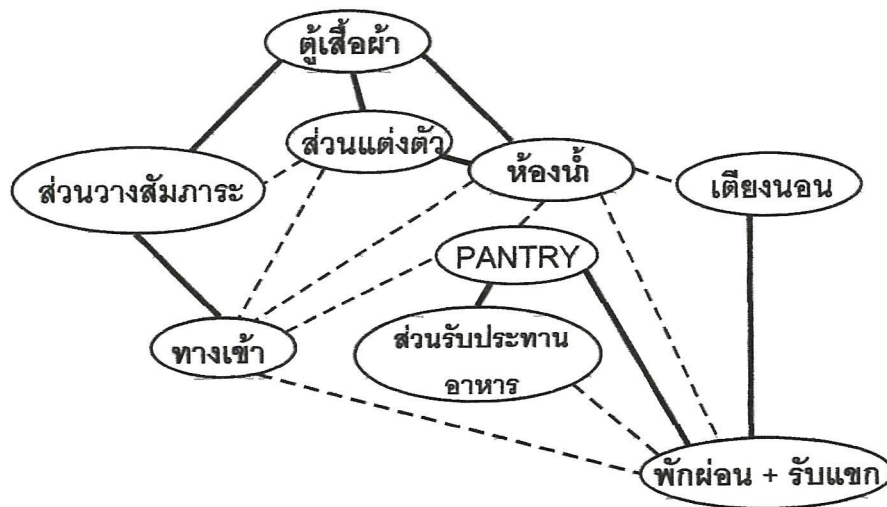
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
 2 แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 3 แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 4 แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

แผนภูมิที่ 4.4.37 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE

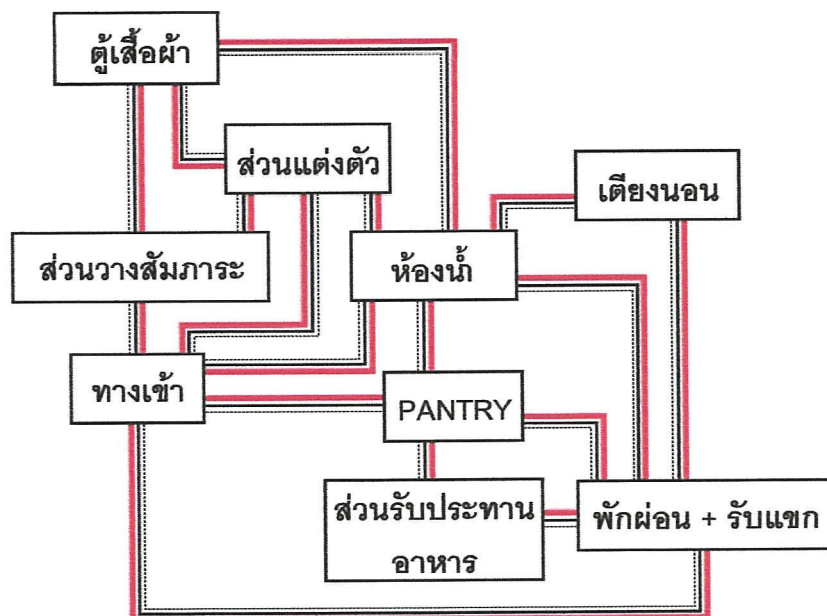

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 — แทนค่าความสัมพันธ์มาก
 - - - แทนค่าความสัมพันธ์ปานกลาง
 — แทนค่าความสัมพันธ์น้อย

แผนภูมิที่ 4.4.38 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE

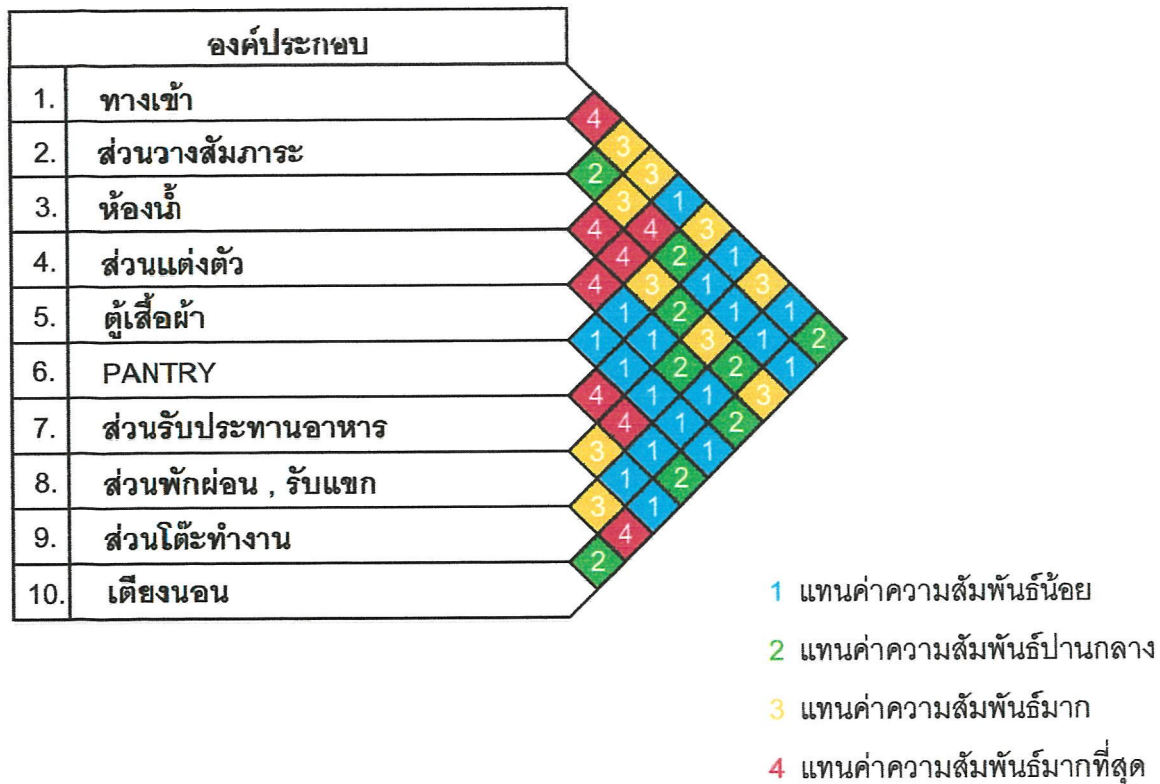

แผนภูมิที่ 4.4.39 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE

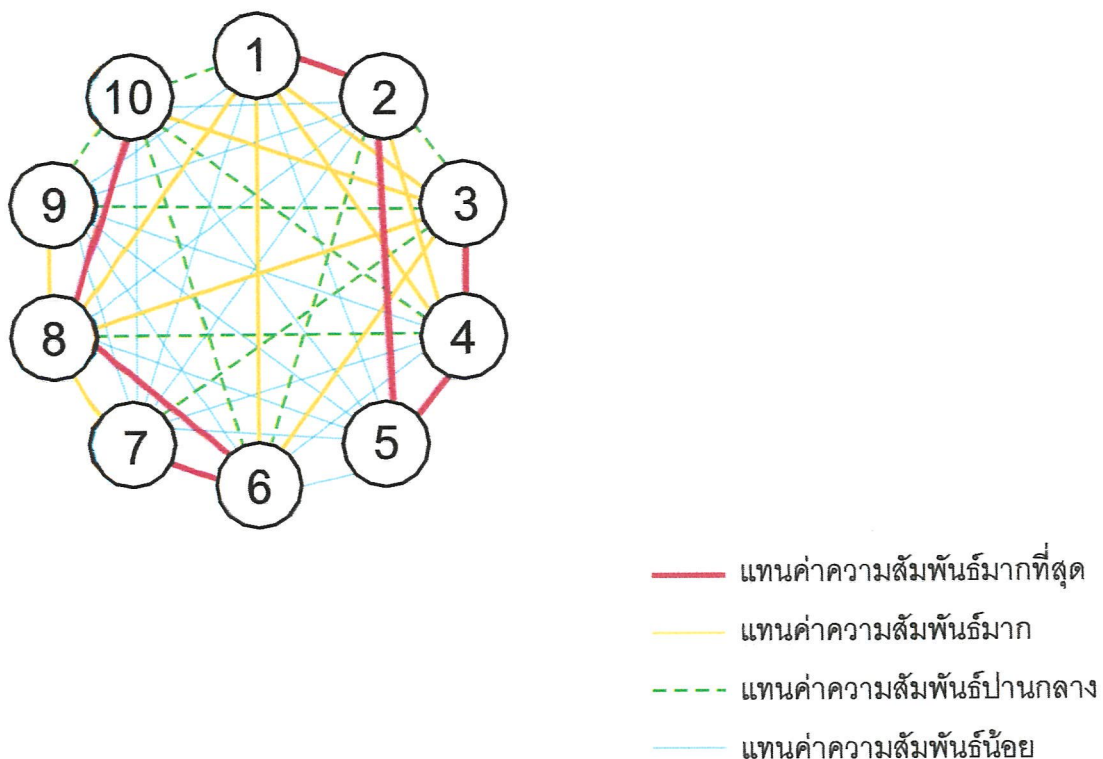

- ค่าความสัมพันธ์
- ผู้ใช้บริการ
- ผู้ให้บริการ

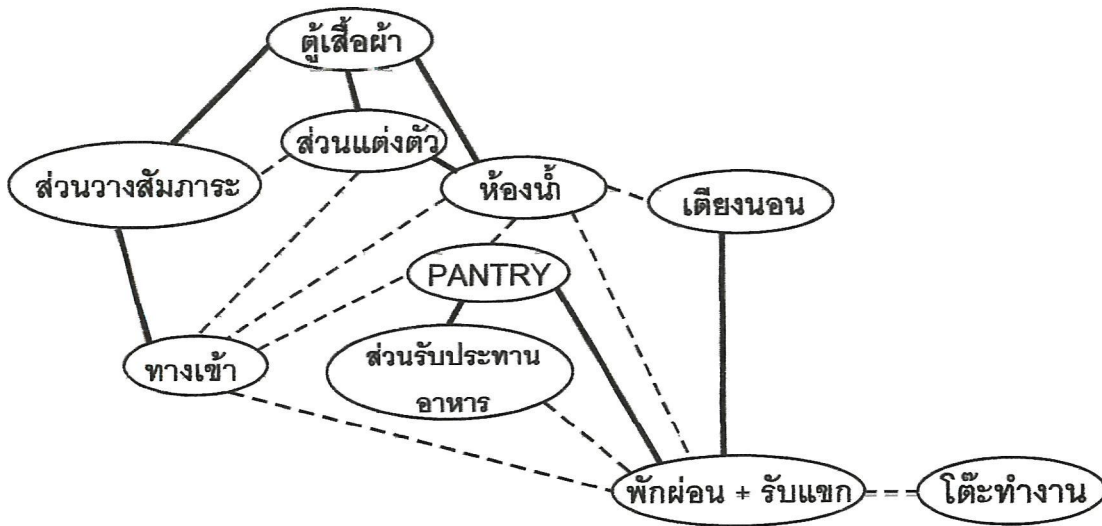
ตารางที่ 4.4.14 แสดงค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

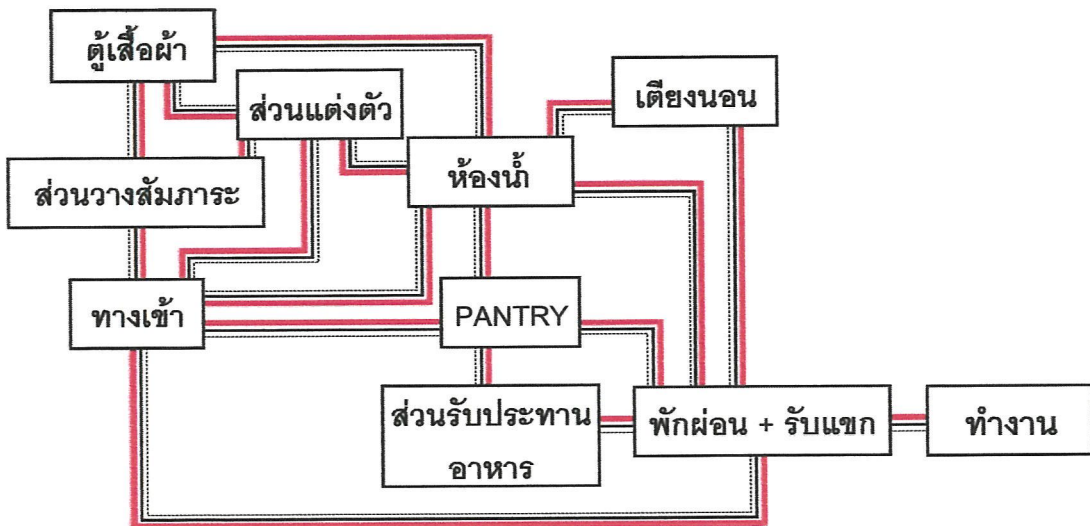
แผนภูมิที่ 4.4.40 แสดงโครงข่ายความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

แผนภูมิที่ 4.4.41 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

แผนภูมิที่ 4.4.42 แสดงความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

— ค่าความสัมพันธ์
— ผู้ใช้บริการ
- - - ผู้ให้บริการ

4.5 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย

การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยเป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่าง ๆ รวมทั้งพื้นที่ทางสัญจรและศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้พื้นที่ ว่ามีความต้องการใช้สอยเพียงพอกับพื้นที่จริงหรือไม่ เพื่อเป็นการปรับพื้นที่ในแต่ละส่วนของโครงการให้เหมาะสมกับความต้องการพื้นที่ใช้สอย โดยอาจมีการเพิ่มหรือลดพื้นที่ในแต่ละส่วนจากพื้นที่จริงแต่ยังคงองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมดไว้ โดยวิเคราะห์พื้นที่ส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. โถงต้อนรับ (LOBBY HALL)
2. สำนักงาน (Office)
3. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)
4. ร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (Shop & Work Shop)
5. ห้องอาหาร (RESTAURANT)
6. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPORT FACILITIES & HEALTH SPA)
 - โถงต้อนรับสปา (SPA LOBBY)
 - ห้องนวด (MASSAGE)
 - อ่างน้ำวน (JAGUZZI)
 - ห้องเสริมสวย (SPA BEAUTY)
 - ห้องออกกำลังกาย (FITNESS)
7. ห้องพัก (GUEST ROOM)
 - SUPERIOR ROOM (Single Bed / Twin Bed)
 - LIFE UP SUITE (Single Bed / Twin Bed)
 - JUNIOR SUITE (Double Bed / Twin Bed)
 - EXECUTIVE SUITE

ในส่วนทั้งหมดจะทำการศึกษาและค้นคว้าตามสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงภายในโครงการเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของส่วนต่าง ๆ สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. โถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

ลักษณะโดยทั่วไป โถงต้อนรับเป็นศูนย์กลางของโครงการที่จะจ่ายไปยังส่วนอื่น ๆ และเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักจะได้สัมผัสก่อน ส่วนล็อบบี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับทางเข้าหลัก และเนื้อที่ควรมีขนาดใหญ่พอสมควร มีเคาน์เตอร์ต้อนรับ มีบริเวณที่นั่งพักคอย และมีส่วนบริการอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ แลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 2 ของอาคาร

เนื้อที่ 168 ตารางเมตร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า
- ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานจองห้องพักและลงทะเบียน
- พนักงานรับโทรศัพท์
- พนักงานแคชเชียร์
- หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ
- พนักงานขนสัมภาระ

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- แขกที่มาใช้บริการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม
- แขกที่มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม

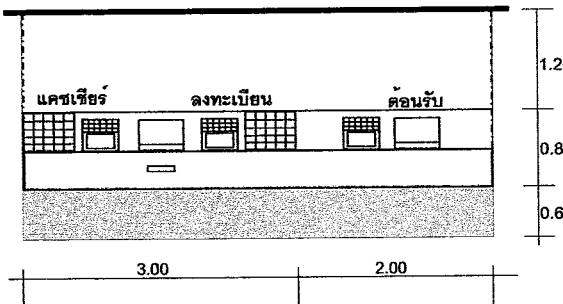
พฤติกรรมโดยย่อ

1. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว เข้ามาส่วนล็อบบี้ ติดต่อบริการสอบถามแล้วพนักงานต้อนรับให้คำแนะนำลงทะเบียนห้องพัก ตรวจสอบหลักฐานมอบกุญแจ รับฝากของมีค่า และอาจจะใช้บริการอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯลฯ
2. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นกลุ่ม เข้ามาในส่วนล็อบบี้ แล้วแขกจะนั่งพักคอย ในระหว่างที่รอไกด์ซึ่งจะไปติดต่อสอบถามการจอง

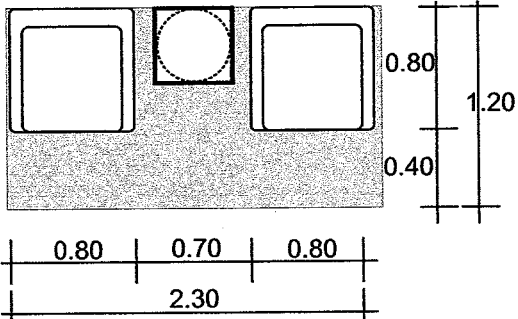
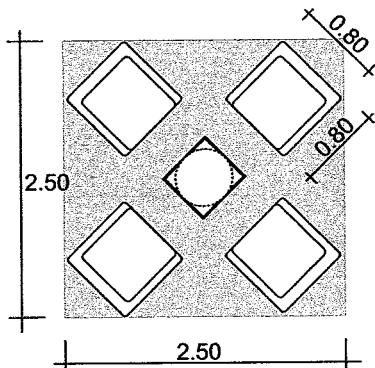
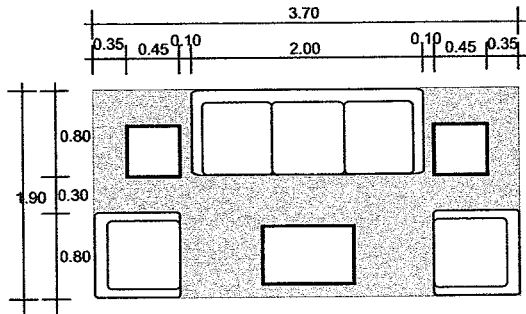
ห้องพักอาจมีการให้บริการในส่วนอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ร้านขายของต่าง ๆ พอลงทะเบียนเสร็จไ้ก็จะได้มอบกุญแจห้องพักให้แขก แล้วไปยังห้องพัก

3. ผู้ใช้บริการในส่วนอื่น ๆ เข้ามาในส่วนล็อบบี้ พนักงานกล่าวต้อนรับ สอบถามพนักงานแล้วไปยังสถานที่นัดแนะกันไว้ หรืออาจจะนั่งรอจนกว่าแขกจะมาระหว่างที่ทำธุระอาจจะใช้บริการของโรงแรม เช่น สิ่งเครื่องดื่ม อาหารมารับประทาน พอทำธุระเสร็จก็จะออกจากโรงแรม

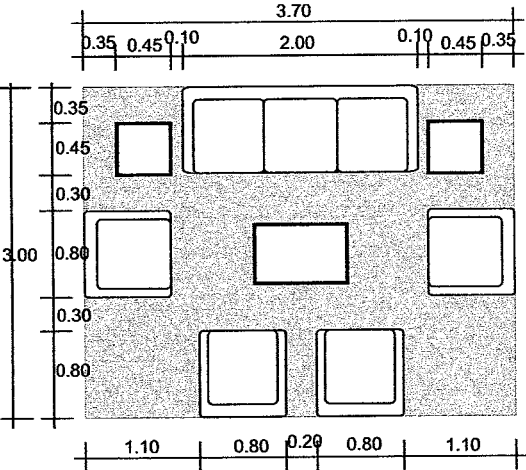
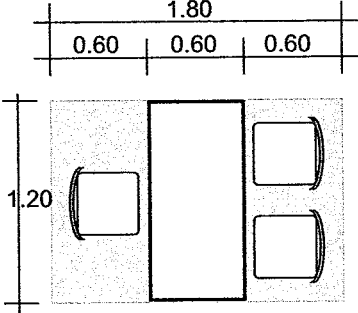
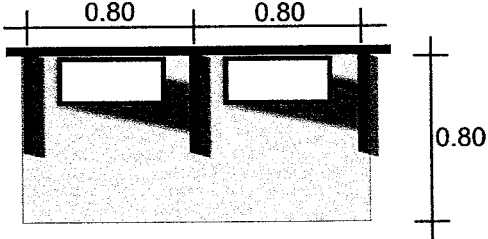
ตารางที่ 4.5.1 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนโถงต้อนรับ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ 1.1 พื้นที่แคชเชียร์ - คอมพิวเตอร์ - ปริ้นเตอร์ - เครื่องรูดบัตรเครดิต - บริเวณเขียนหนังสือ - โทรศัพท์ - ที่เก็บบิล - ที่เก็บเงิน 1.2 พื้นที่ส่วนลงทะเบียน - บริเวณเขียนหนังสือ - คอมพิวเตอร์ - ที่เก็บเอกสาร - โทรศัพท์ - ช่องเก็บกุญแจ , จดหมาย 1.3 พื้นที่ส่วนต้อนรับ - กล้องใส่เอกสาร , แผ่นพับ	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยได้จาก พื้นที่ใช้งาน ทั้งหมดของเคาน์เตอร์ $2.60 \times 5.00 = 13.00$ ตรม.

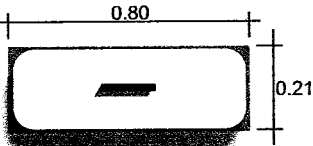
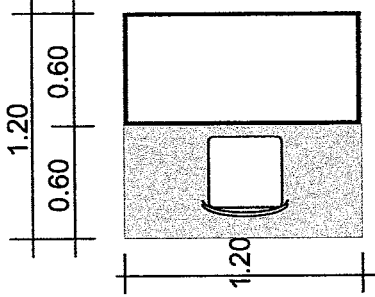
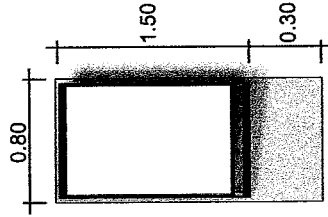
ตารางที่ 4.5.1 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนโถงต้อนรับ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2. ที่พักคอย 2.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.75 X 0.75 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 1 ตัว 2.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.75 X 0.75 ม. 4 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 x 0.50 ม. 1 ตัว 2.3 การจัดชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง - โซฟา 3 ที่นั่งขนาด 0.80 X 2.00 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.75 X 0.75 ม. 2 ตัว	 พื้นที่นั่งชุด 2 ที่นั่ง $1.20 \times 2.30 = 2.76$ ตรม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.38 ตรม. พื้นที่นั่งชุด 4 ที่นั่ง $2.50 \times 2.50 = 6.25$ ตรม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.56 ตรม. พื้นที่นั่งชุด 5 ที่นั่ง $1.90 \times 3.70 = 7.03$ ตรม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.41 ตรม.

ตารางที่ 4.5.1 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนโถงต้อนรับ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2.4 การจัดชุดที่นั่ง 7 ที่นั่ง - โซฟา 3 ที่นั่ง ขนาด 080 X 2.00 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.75 X 0.75 ม. 4 ตัว	 พื้นที่นั่งชุด 7 ที่นั่ง $3.00 \times 3.70 = 11.11$ ตรม. เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.60 ตรม.
3. โต๊ะบริการทัวร์ - โต๊ะทำงาน ขนาด 0.90 X 1.20 ม. 1 ตัว - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 3 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.80 = 2.16$ ตรม.
4. โทรทัศน์สาธารณะ - โทรทัศน์จำนวน 4 เครื่อง	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย โทรทัศน์ใช้พื้นที่ $0.80 \times 0.80 = 0.64$ ตรม. โทรทัศน์ 4 เครื่องใช้พื้นที่ $0.64 \times 4 = 2.56$ ตรม.

ตารางที่ 4.5.1 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนโถงต้อนรับ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
5. พื้นที่วางกระเป๋า	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย กระเป๋า 1 ใบ ใช้พื้นที่ $0.80 \times 0.21 = 0.17$ ตรม.
6. ส่วนลิ้มการะ 6.1 หัวหน้าพนักงานลิ้มการะ - โต๊ะทำงาน ขนาด 0.60×1.20 ม. - เก้าอี้ ขนาด 0.45×0.45 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย ของหัวหน้าพนักงาน ลิ้มการะ $1.20 \times 1.20 = 1.44$ ตรม.
6.2 พื้นที่รถเข็นกระเป๋า - รถเข็น ขนาด 1.20×0.80 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย รถเข็น 1 คัน ใช้พื้นที่ $0.80 \times 1.80 = 1.44$ ตรม.

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

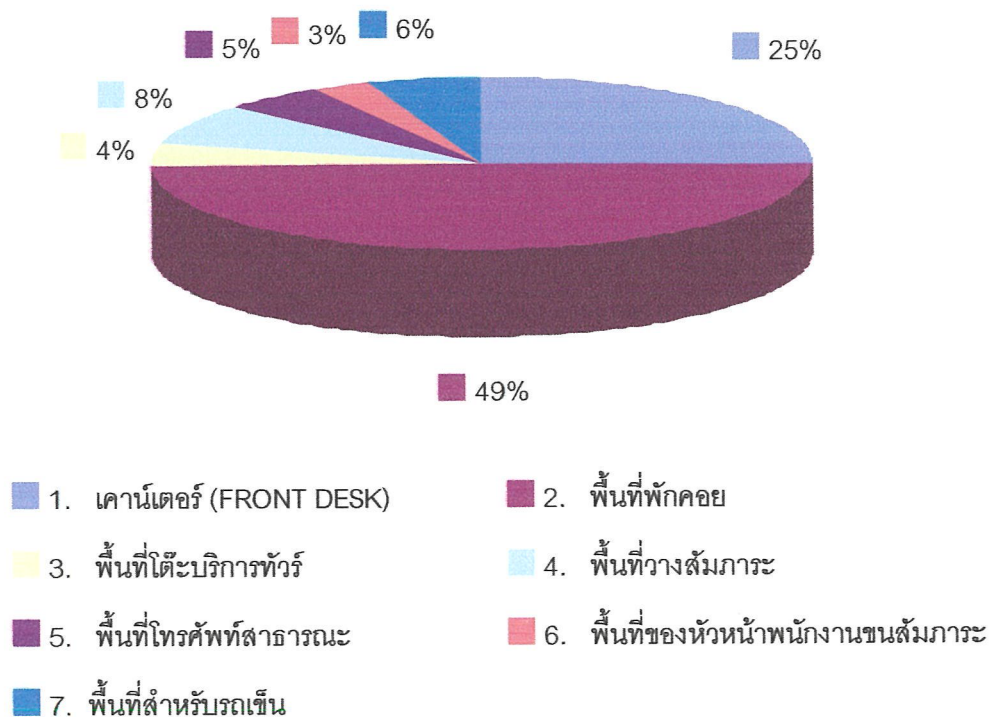
1. **เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)** คิดจาก ความยาว X ความกว้าง ของเคาน์เตอร์ด้วยพื้นที่ใช้งาน คิดเป็น $2.60 \times 5.00 = 13.00$ ตารางเมตร
2. **พื้นที่นั่งพักคอย** คิดตามจำนวนผู้ให้บริการช่วงคับคั่ง
 จำนวนคนมาสูงสุดกับกรู๊ป 8-12 คนต่อ / รถตู้ 1 คัน / 1 ชั่วโมง
 จำนวนต่ำสุดของคนมากับกรู๊ป 4 คนต่อ / รถทัวร์ 1 คัน / 1 ชั่วโมง
 จำนวนเฉลี่ยของคนมากับกรู๊ปเท่ากับ $(12 + 4) \div 2 = 8$ คน
 จำนวนแขกแขกที่มาเป็นกลุ่มประมาณ 2-4 คน / 1 ชั่วโมง
 และนอกจากนั้น อาจมีที่มาด้วยตนเองประมาณ 5 คน / 1 ชั่วโมง
 ดังนั้นจะต้องมีที่นั่งในล็อบบี้ประมาณ $8 + 4 + 5 = 17$ ที่ พื้นที่เฉลี่ยต่อ 1 ที่นั่ง = 1.50 ตารางเมตร / 1 ที่นั่ง ต้องการทั้งหมด $17 \text{ ที่นั่ง} = 17 \times 1.50 = 25.50$ ตารางเมตร
3. **พื้นที่สำหรับโต๊ะบริษัททัวร์** จำนวนพนักงาน 1 คน คิดจากพื้นที่นั่ง กว้าง X ยาว คิดเป็น $1.20 \times 1.80 = 2.16$ ตารางเมตร
4. **พื้นที่วางกระเป๋าเดินทาง** คิดจากพื้นที่ กว้าง X ยาว ของกระเป๋าเดินทาง 1 ใบ $0.80 \times 0.21 = 0.17$ ตารางเมตร
 คิดแขก 1 คน มีกระเป๋า 2 ใบ $= 0.17 \times 2$
 คิดแขก 12 คน จะมีกระเป๋าทั้งหมด $= 0.17 \times 2 \times 12 = 4.08$ ตารางเมตร
5. **พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ** คิดจาก กว้าง X ยาว ของส่วนโทรศัพท์ด้วยพื้นที่ใช้งาน คิดเป็น $0.80 \times 0.80 = 0.64$ ตรม. โครงการต้องการใช้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 4 เครื่อง ดังนั้น ต้องการใช้พื้นที่ $0.64 \times 2 = 1.28$ ตารางเมตร
6. **พื้นที่ของหัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ (BALL CAPTAIN)** คิดจาก กว้าง X ยาว ของเคาน์เตอร์ และขนาดของพื้นที่บริการ : พนักงาน 1 คน $1.20 \times 1.20 = 1.44$ ตารางเมตร
7. **พื้นที่สำหรับรถเข็น** คิดจาก กว้าง X ยาว ของพื้นที่การใช้งานและขนาดของรถเข็น $0.80 \times 1.80 = 1.44$ ตารางเมตร ดังนั้น นโยบายของโรงแรมต้องการจำนวนรถเป็น 2 คัน ความต้องการคิดเป็น $1.44 \times 2 = 2.88$ ตารางเมตร
8. **พื้นที่ทางสัญจร** ภายในส่วนโถงต้อนรับเป็นที่รองรับของคนจำนวนมาก เนื้อที่ ทางสัญจรจะต้องมากกว่าที่อื่น ๆ คิดเป็น 50 % ของพื้นที่เฟอริเนเจอร์ทั้งหมดพื้นที่ความโหดโถงคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอริเนเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.2 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)	13.00	1	13.00	- คิดจากองค์ประกอบ ใช้สอยต่าง ๆ
2. พื้นที่พักคอย	1.50	17	25.50	- คิดจากค่าเฉลี่ยจาก การวางแผนใน ลักษณะต่าง ๆ
3. พื้นที่โต๊ะบริการทัวร์	2.16	1	2.16	
4. พื้นที่วางสัมภาระ - ที่วางกระเป๋าเดินทาง	0.17	24	4.08	
5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.64	4	2.56	
6. พื้นที่ของหัวหน้าพนักงานขน สัมภาระ	1.44	1	1.44	
7. พื้นที่สำหรับรถเข็น	1.44	2	2.88	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			51.62	
พื้นที่ทางสัญจร			25.81	- คิดจาก 50 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
พื้นที่ความโอเโง			25.81	- คิดจาก 50 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			103.24	

ตารางที่ 4.5.3 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนองค์ประกอบภายในส่วนโถงต้อนรับ(LOBBY HALL)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)	13.00	25.18
2. พื้นที่พักคอย	25.50	49.4
3. พื้นที่ให้บริการทัวร์	2.16	4.18
4. พื้นที่วางสัมภาระ		
- ที่วางกระเป๋าเดินทาง	4.08	7.9
5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	2.56	5
6. พื้นที่ของหัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ	1.44	2.8
7. พื้นที่สำหรับรถเข็น	2.88	5.6
รวม	51.62	100

แผนภูมิที่ 4.5.1 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนโถงต้อนรับ(LOBBY HALL)

2. สำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนพื้นที่ในการทำงานด้านเอกสาร และส่วนประสานงานกับส่วน สำนักงาน
ของโครงการ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 2 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

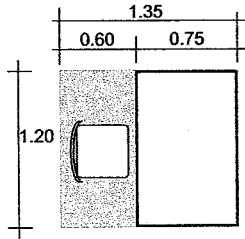
ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ใช้บริการ

- ผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานจองห้องพักและลงทะเบียน
- พนักงานรับโทรศัพท์
- พนักงานแคชเชียร์
- หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ
- พนักงานขนสัมภาระ

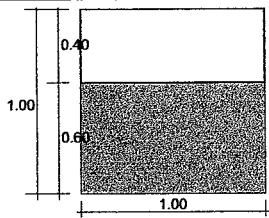
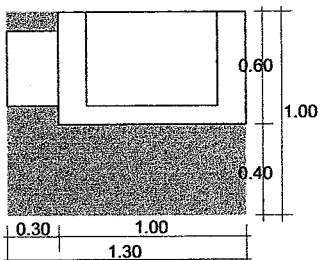
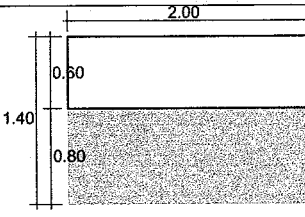
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อพนักงานต้อนรับส่วนหน้าเข้าทำงาน จำเป็นต้องเข้ามาลงเวลาภายในสำนักงาน จากนั้นแยกกันไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ ในช่วงพัก จะใช้ส่วนรับประทานอาหารว่าง และเครื่องดื่ม

ตารางที่ 4.5.4 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. โต๊ะทำงาน	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.35 = 1.62$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.4 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)
(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2. ตู้เก็บเอกสาร	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
3. เครื่องถ่ายเอกสาร	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.30 = 1.30$ ตารางเมตร
4. PANTRY ขนาด 0.60 x 2.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.40 \times 2.00 = 2.80$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

- โต๊ะทำงาน คิดจาก ความยาว X ความกว้าง ของโต๊ะทำงาน และพื้นที่ใช้งาน คิดเป็น $1.20 \times 1.35 = 1.62$ ตารางเมตร
- ตู้เก็บเอกสาร คิดจาก ความยาว X ความกว้าง ของตู้ $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
- เครื่องถ่ายเอกสาร คิดจาก กว้าง X ยาว ของตัวเครื่อง $1.00 \times 1.30 = 1.30$ ตารางเมตร

4. PANTRY คิดจากพื้นที่ กว้าง X ยาว ของเคาน์เตอร์ ขนาด 0.60×2.00 ม. $1.40 \times 2.00 = 2.80$ ตารางเมตร

5. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า คิดจาก ความกว้าง X ความขนาด 0.60×1.20 ม. = 0.72 ตารางเมตร

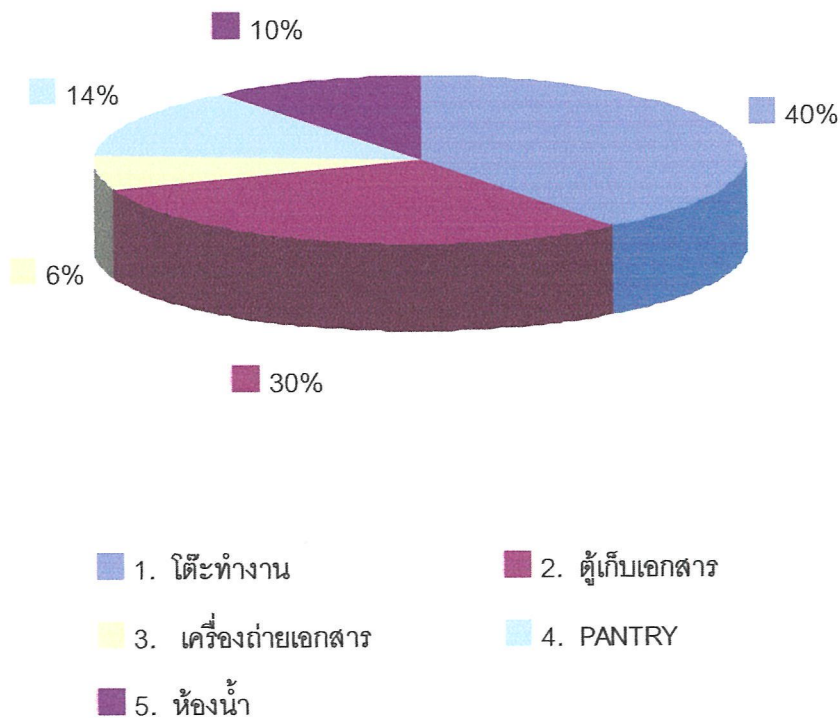
- ชักโครก ขนาด 0.45×0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.5 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนสำนักงานส่วนหน้า

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. โต๊ะทำงาน	1.62	5	8.10	
2. ตู้เก็บเอกสาร	1.00	6	6.00	
3. เครื่องถ่ายเอกสาร	1.30	1	1.30	
4. PANTRY	2.80	1	2.80	
5. ห้องน้ำ	2.08	1	2.08	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			20.28	
พื้นที่ทางสัญจร			6.10	- คิดจาก 30 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			26.38	

ตารางที่ 4.5.6 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนสำนักงานส่วนหน้า

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. โต๊ะทำงาน	8.10	40
2. ตู้เก็บเอกสาร	6.00	29.60
3. เครื่องถ่ายเอกสาร	1.30	6.40
4. PANTRY	2.80	13.80
5. ห้องน้ำ	2.08	10.26
รวม	20.28	100

แผนภูมิที่ 4.5.2 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

3. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการด้านข้อมูลของจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ที่ตั้ง, ลักษณะทางภูมิศาสตร์, ข้อมูลทางการท่องเที่ยว, ศิลปวัฒนธรรม, ฯลฯ และยังอำนวยความสะดวกในด้านการเอกสารต่าง ๆ และระบบติดต่อสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้เข้าพัก

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 2 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานบริการส่วนหน้า

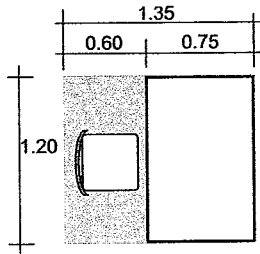
2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม

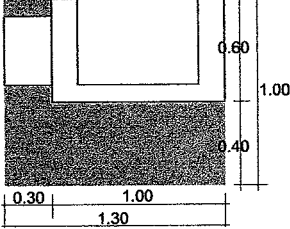
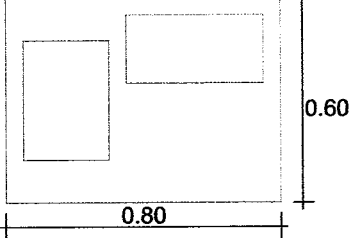
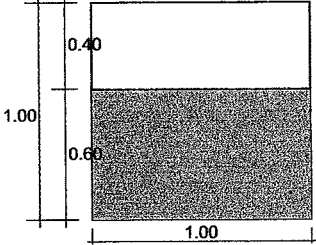
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกสามารถเข้าใช้บริการการหาข้อมูล อินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ ได้โดยไม่ต้องแจ้งแก่พนักงาน หากต้องการความช่วยเหลือ หรือบริการในส่วนใดสามารถติดต่อกับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าได้ บริการในส่วนนี้ไม่เสียค่าบริการ

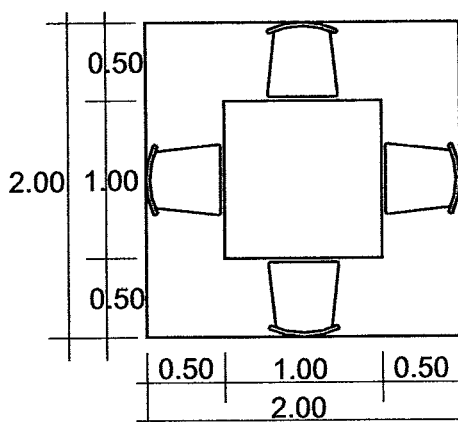
ตารางที่ 4.5.7 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ ขนาด 0.75 x 1.20 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.55 = 1.86$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.7 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2. เครื่องถ่ายเอกสาร ขนาด 0.60 x 1.30 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.30 = 1.30$ ตารางเมตร
3. โต๊ะวางเครื่องสแกนภาพ และ ปริ้นเตอร์ ขนาด 0.60 x 0.80 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.60 \times 0.80 = 0.48$ ตารางเมตร
4. ชั้นวางหนังสือ ขนาด 0.40 x 1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.7 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
5. โต๊ะอ่านหนังสือ ขนาด 1.00 x 1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 2.00 = 4.00$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต
 (INTERNET & LIBRARY)

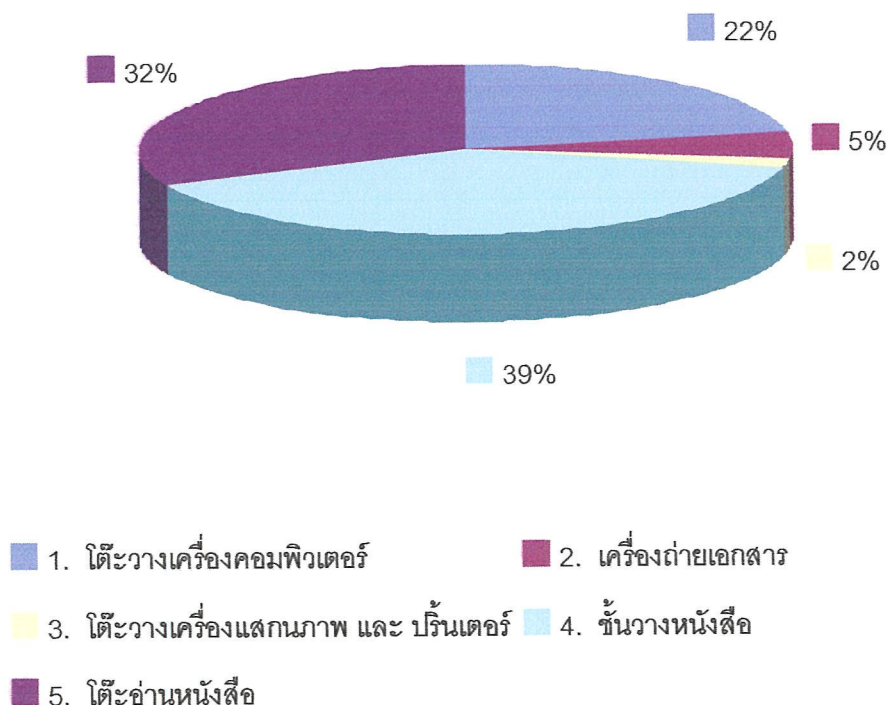
1. โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ ขนาด 0.75 x 1.20 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย
 $1.20 \times 1.55 = 1.86$ ตารางเมตร
2. เครื่องถ่ายเอกสาร ขนาด 0.60 x 1.30 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.30 = 1.30$ ตารางเมตร
3. โต๊ะวางเครื่องแสกนภาพ และ ปริ้นเตอร์ ขนาด 0.60 x 0.80 ม. ความ
 ต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.60 \times 0.80 = 0.48$ ตารางเมตร
4. ชั้นวางหนังสือ ขนาด 0.40 x 1.00 ม ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
5. โต๊ะอ่านหนังสือ ขนาด 1.00 x 1.00 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 2.00 = 4.00$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.8 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต
(INTERNET & LIBRARY)

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์	1.86	3	5.58	
2. เครื่องถ่ายเอกสาร	1.30	1	1.30	
3. โต๊ะวางเครื่องสแกนภาพ และ ปริ้นเตอร์	0.48	1	0.48	
4. ชั้นวางหนังสือ	1.00	10	10.00	
5. โต๊ะอ่านหนังสือ	4.00	2	8.00	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			25.56	
พื้นที่ทางสัญจร			7.61	- คิดจาก 30 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			33.17	

ตารางที่ 4.5.9 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต
(INTERNET & LIBRARY)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์	5.58	21.83
2. เครื่องถ่ายเอกสาร	1.30	5.1
3. โต๊ะวางเครื่องสแกนภาพ และ ปริ้นเตอร์	0.48	2
4. ชั้นวางหนังสือ	10.00	39.12
5. โต๊ะอ่านหนังสือ	8.00	31.30
รวม	25.56	100

แผนภูมิที่ 4.5.3 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง สมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)

4. ส่วนจำหน่ายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการสอนประดิษฐ์งานหัตถกรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่น โดยจัดวิทยากรจากภายนอกมาฝึกหัดให้กับผู้เข้าพักที่สนใจ กิจกรรมที่ปฏิบัติจะผลัดเปลี่ยนไปแล้วแต่ความสนใจของนักท่องเที่ยว ส่วนของที่จัดจำหน่ายเป็นของใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป

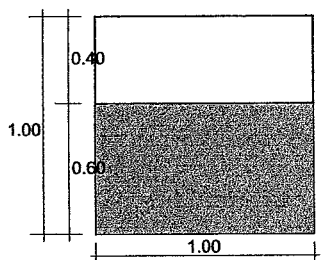
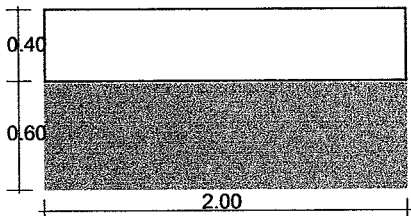
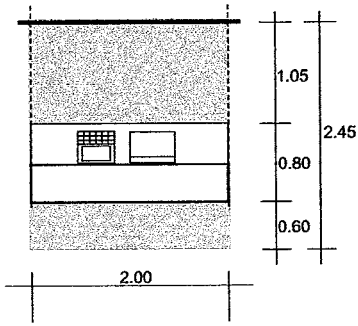
บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 2 ของอาคาร
เวลาทำการ	08.00 – 16.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - พนักงานประจำร้านค้า - วิทยากร (จัดจ้าง)
	2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม

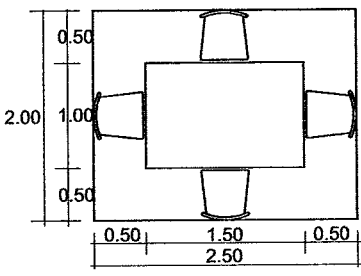
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาติดต่อสอบถามในบริการด้านกิจกรรมพิเศษ มีการแจกแจงวัน และเวลาที่จัดให้มีการฝึกทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่แขกทราบ หากแขกผู้เข้าพักมีความประสงค์จะเข้าร่วมทำกิจกรรมสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามวันเวลาได้

ตารางที่ 4.5.10 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนร้านขายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. ตู้โชว์สินค้า ขนาด 0.40×1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
2. ชั้นวางสินค้า ขนาด 0.40×2.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 2.00 = 2.00$ ตารางเมตร
3. เคาน์เตอร์แคชเชียร์	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.90 \times 3.05 = 8.85$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.10 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนร้านขายของชำ และบริการสอน
กิจกรรมพิเศษ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
4. โต๊ะฝึกหัดกิจกรรม ขนาด 1.00 x 1.50 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.00 x 2.50 = 5.00 ตารางเมตร
5. ส่วนเก็บสินค้าและอุปกรณ์	ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.50 x 1.50 = 2.25 ตารางเมตร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนจำหน่ายของชำ และบริการสอนกิจกรรม
พิเศษ (SHOP & WORK SHOP)

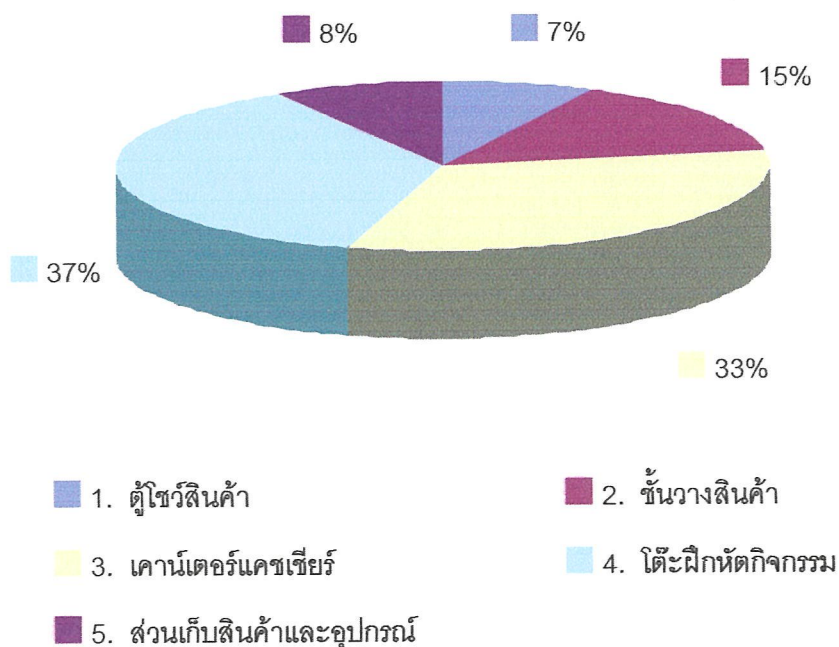
1. ตู้โชว์สินค้า ขนาด 0.40 x 1.00 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.00 x 1.00 = 1.00 ตารางเมตร
2. ชั้นวางสินค้า ขนาด 0.40 x 2.00 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.00 x 2.00 = 2.00 ตารางเมตร
3. เคาน์เตอร์แคชเชียร์ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.90 x 3.05 = 8.85 ตารางเมตร
4. โต๊ะฝึกหัดกิจกรรม ขนาด 1.00 x 1.50 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.00 x 2.50 = 5.00 ตารางเมตร
5. ส่วนเก็บสินค้าและอุปกรณ์ ขนาด 1.50 x 1.50 ม. ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.50 x 1.50 = 2.25 ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.11 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนร้านขายของชำ และบริการ
สอนกิจกรรมพิเศษ

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. ตู้โชว์สินค้า	1.00	2	2.00	
2. ชั้นวางสินค้า	2.00	2	4.00	
3. เคาน์เตอร์แคชเชียร์	8.85	1	8.85	
4. โต๊ะฝึกหัดกิจกรรม	5.00	2	10.00	
5. ส่วนเก็บสินค้าและอุปกรณ์	2.25	1	2.25	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			27.10	
พื้นที่ทางสัญจร			8.13	- คิดจาก 30 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			35.23	

ตารางที่ 4.5.12 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนองค์ประกอบภายในส่วนร้านขายของชำ และบริการ
สอนกิจกรรมพิเศษ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. ตู้โชว์สินค้า	2.00	7.40
2. ชั้นวางสินค้า	4.00	14.76
3. เคาน์เตอร์แคชเชียร์	8.85	32.66
4. โต๊ะฝึกหัดกิจกรรม	10.00	36.9
5. ส่วนเก็บสินค้าและอุปกรณ์	2.25	8.30
รวม	27.10	100

แผนภูมิที่ 4.5.4 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนร้านขายของชำ และบริการ
สอนกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)

5. ห้องอาหาร (RESTAURANT)

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นที่รับประทานอาหาร อาหารว่างตลอดจนเครื่องดื่มต่าง ๆ ให้บริการสะดวกต่อการบริโภค มีครัวต่างหากสำหรับปรุงอาหาร มีเคาน์เตอร์สำหรับบริการเครื่องดื่ม รวมทั้งพื้นที่ในการจัดบริการอาหารแบบบุฟเฟ่ต์

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 2 ของอาคาร
เวลาทำการ	7.00 – 22.00 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - ผู้จัดการ - หัวหน้าพนักงานบริการ - พนักงานบริการ - พนักงานแคชเชียร์

- บาร์เทนเดอร์

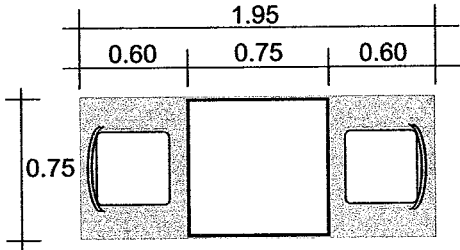
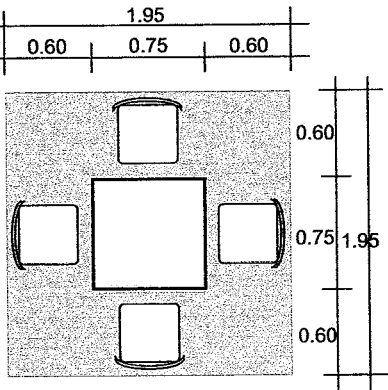
2. ผู้ให้บริการ

- แยกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

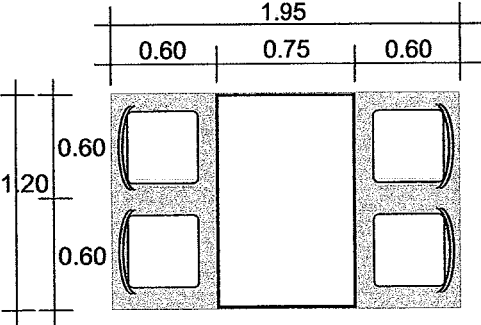
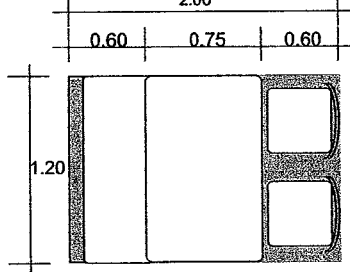
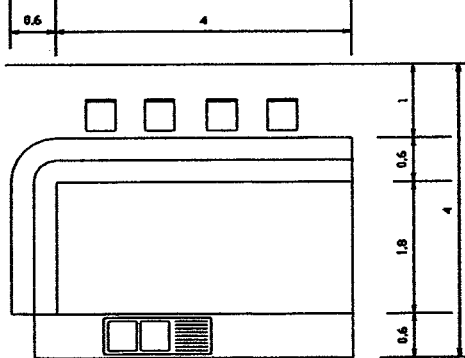
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก จะเดินจากโถงต้อนรับเป็นส่วนใหญ่แขกจะรับประทานอาหารเข้า เช่น เค้ก เครื่องดื่ม ชา กาแฟ การบริการโดยแขกจะสั่งอาหารจากเมนู แล้วพนักงานเสิร์ฟจะนำอาหารมาเสิร์ฟ

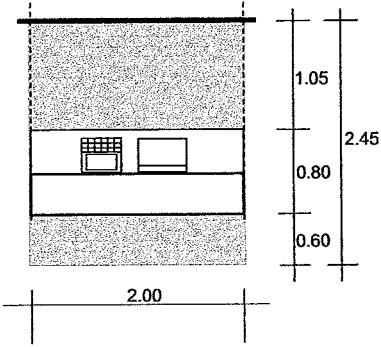
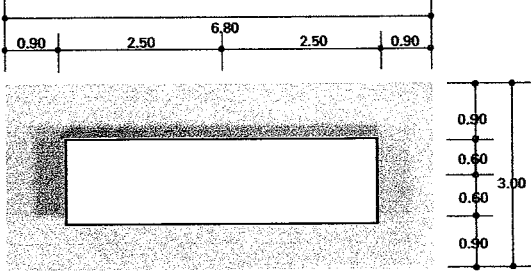
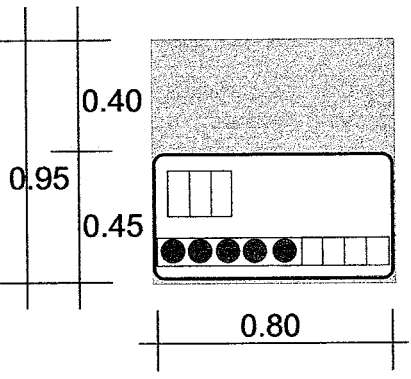
ตารางที่ 4.5.13 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องอาหาร

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. พื้นที่นั่ง 1.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง $0.75 \times 1.95 = 1.46 \text{ ตารางเมตร}$ เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.73 ตารางเมตร
1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว	 ต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $1.95 \times 1.95 = 3.80 \text{ ตารางเมตร}$ เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.95 ตารางเมตร

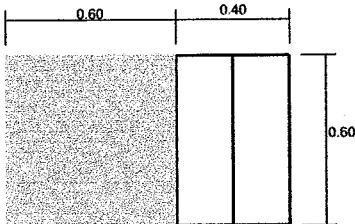
ตารางที่ 4.5.13 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องอาหาร (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1.3 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 1.20 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $1.20 \times 1.95 = 2.34 \text{ ตารางเมตร}$ เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.60 ตารางเมตร
1.4 การจัดชุดที่นั่งแบบบุธ 4 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - เก้าอี้แบบติดตายกว้าง 0.50 ม. - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 1.20 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง $1.20 \times 2.00 = 2.4 \text{ ตารางเมตร}$ เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.60 ตารางเมตร
2. เคาน์เตอร์บริการ 2.1 ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม - เก๊็บเครื่องดื่ม , โซว์เครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง , เก๊็บอุปกรณ์	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $4.60 \times 4.00 = 18.40 \text{ ตารางเมตร}$

ตารางที่ 4.5.13 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องอาหาร (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2.2 ส่วนเคาน์เตอร์แคชเชียร์ - บริเวณวางอาหาร , บริเวณรับส่งอาหาร - เครื่องคิดเงิน - โทรศัพท์	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 2.45 = 4.90$ ตารางเมตร
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) - ขนาด 1.20 X 2.00 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $3.00 \times 6.80 = 20.4$ ตารางเมตร
4. จุดบริการ - จุดบริการ ขนาด 0.85 X 1.40 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 0.95 = 0.76$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.13 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องอาหาร (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
5. ส่วนต้อนรับ - เคาน์เตอร์ ขนาด 0.60 x 0.40 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 0.60 = 0.6$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

โดยมาตรฐาน จำนวนที่นั่งภายในห้องอาหาร (RESTAURANT) คิดจาก 50 % ของจำนวนห้องพัก โดยโครงการ Life up Long Stay มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 50 ห้อง

ความต้องการใช้พื้นที่

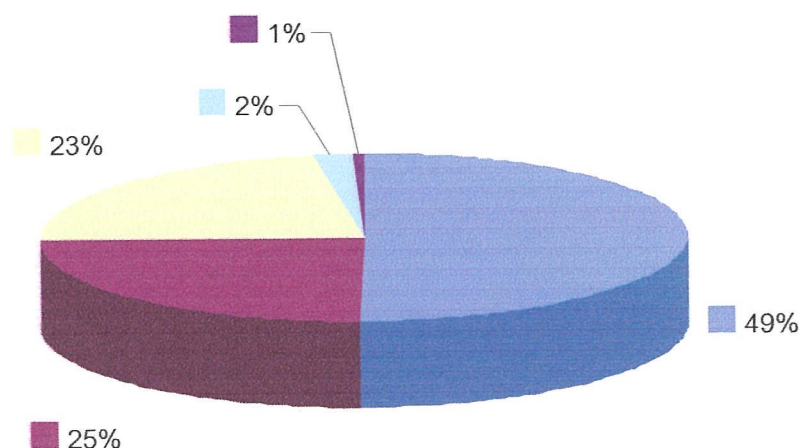
1. ที่นั่ง คิดจาก 50 % ของจำนวนห้องพัก = $50 \times 50 \% = 25$ ห้อง 1 ห้องมีแขกเข้าพัก 2 คน จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารทั้งหมด $25 \times 2 = 50$ ที่นั่ง ดังนั้นพื้นที่เฉลี่ย / 1 คน = 0.90 ตารางเมตร ต้องการ 50 ที่ $0.90 \times 50 = 45$ ตารางเมตร
2. เคาน์เตอร์บริการ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์คิดจากองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมด คือ $18.4 + 3.7 = 22.1$ ตารางเมตร
3. ส่วนบริการ คิดจาก 1 จุด ต่อจำนวนผู้ใช้บริการ 30 คน ความต้องการทั้งหมด 2 จุด จาก กว้าง X ยาว ของพื้นที่การใช้งาน และขนาดของส่วนบริการ ได้ $0.80 \times 0.95 = 0.76$ ต้องการ 2 จุด $0.76 \times 2 = 1.52$ ตารางเมตร
4. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) โดยศึกษาขนาดจากโรงแรมลักษณะ และขนาดใกล้เคียงกัน ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ $3.00 \times 6.80 = 20.4$ ตารางเมตร ตารางเมตร
5. ส่วนต้อนรับ คิดจากจุดบริการและทางสัญจรเพียง 1 คน ความต้องการพื้นที่ ทั้งหมด 0.6 ตารางเมตร
6. พื้นที่ทางสัญจร คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.14 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องอาหาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่นั่ง	0.90	50	45	- จากค่าเฉลี่ยจากการวาง แปลนในลักษณะต่าง ๆ
2. เคาน์เตอร์บริการ	22.1	1	22.10	- คิดจากองค์ประกอบของ การใช้งาน
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.4	1	20.40	- ศึกษาขนาดจากโรงแรม ขนาดใกล้เคียงกัน
4. พื้นที่จุดบริการ	0.76	2	1.52	- คิดจากขนาดมาตรฐาน
5. ส่วนต้อนรับ	0.6	1	0.6	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			89.62	
พื้นที่ทางสัญจร			44.81	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			134.43	

ตารางที่ 4.5.15 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องอาหาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. พื้นที่นั่ง	45	50.20
2. เคาน์เตอร์บริการ	22.10	24.66
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.40	22.76
4. พื้นที่จุดบริการ	1.52	1.70
5. ส่วนต้อนรับ	0.6	0.70
รวม	89.62	100

1. พื้นที่นั่ง	2. เคาน์เตอร์บริการ
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	4. พื้นที่จุดบริการ
5. ส่วนต้อนรับ	

แผนภูมิที่ 4.5.5 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

6. พื้นที่โถงลิฟต์ (Lift Hall)

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นบริเวณหน้าลิฟต์ซึ่งใช้ในการเชื่อมต่อไปยังชั้นอื่น ๆ ภายในอาคาร มีเนื้อที่สำหรับการยืนคอยลิฟต์ การกดเรียกลิฟต์ และสำหรับการสัญจรเข้า – ออกตัวลิฟต์อย่างเพียงพอต่อการใช้สอย

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 1 - 5 ของอาคาร
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	ผู้ที่เข้าใช้พื้นที่ภายในอาคารทั้งผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ

พฤติกรรมโดยย่อ

ผู้ใช้พื้นที่ภายในอาคาร เดินทางจากบริเวณส่วนต่าง ๆ ภายในชั้นที่ 2 มายังโถงลิฟต์เมื่อต้องการไปยังชั้นอื่น ๆ ของอาคาร และเดินออกจากตัวลิฟต์เพื่อให้บริการในส่วนต่าง ๆ บริเวณชั้น 2 ของอาคาร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงลิฟต์ (LIFT HALL)

คิดจากจำนวนผู้ให้บริการลิฟต์สูงสุดในแต่ละเที่ยว โดยลิฟต์สามารถจุคนได้มากสุดในแต่ละเที่ยวประมาณ 12 คน ความต้องการพื้นที่ของแต่ละคน $0.90 \times 0.90 = 0.81$ ตารางเมตร / 1 คน ต้องการ 12 คน : $0.81 \times 12 = 8.10$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.16 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงลิฟต์

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
รวมพื้นที่ส่วนโถงลิฟต์ (LIFT HALL) ทั้งหมด	0.81	12	9.72	- คิดจากจำนวนผู้ให้บริการลิฟต์สูงสุดในแต่ละเที่ยว
พื้นที่ทางสัญจร			4.86	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
พื้นที่ความโอเโง			4.86	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			19.44	

7. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (FITNESS & HEALTH SPA)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นส่วนบริการเพื่อสุขภาพ การผ่อนคลายร่างกาย โดยจะมีทั้งห้องออกกำลังกาย , ห้องนวด , ห้องซาวน่า , ห้องอบไอน้ำ , อ่างน้ำวน , สระว่ายน้ำ เป็นต้น บรรยากาศจะดูสบาย ผ่อนคลายเหมือนอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง ชั้น 1 ของอาคาร

เวลาทำการ 8.00 – 22.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการฝ่ายบริการเพื่อสุขภาพ
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานบำบัด
- พนักงานเสริมสวย
- พนักงานควบคุมเครื่องออกกำลังกาย

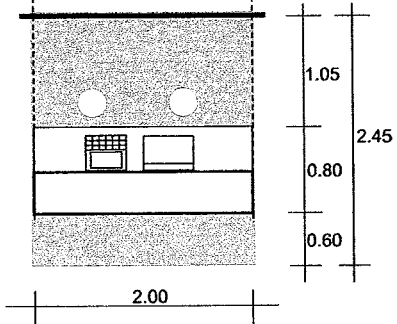
2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

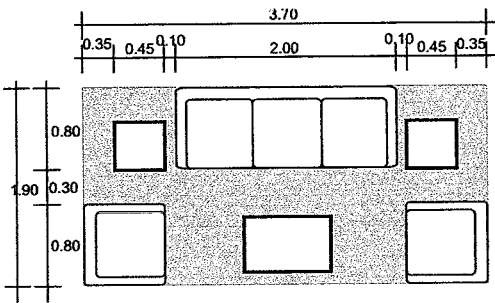
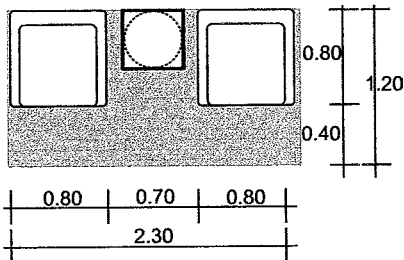
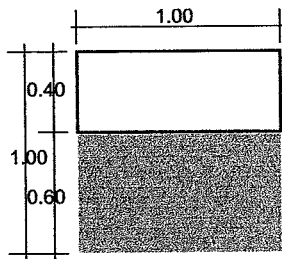
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาติดต่อส่วนต้อนรับและรับกุญแจตู้ล็อกเกอร์ เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วรับบริการในส่วนต่าง ๆ เช่น ออกกำลังกาย , อบชาวน้ำ , อบไอน้ำ , นวด , ว่ายน้ำ พอเสร็จก็จะเปลี่ยนเสื้อผ้าคืนกุญแจจ่ายเงินแล้วออก

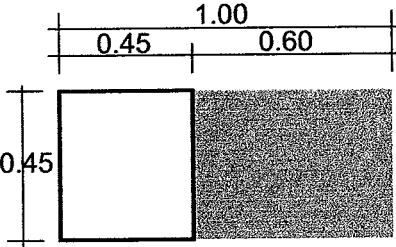
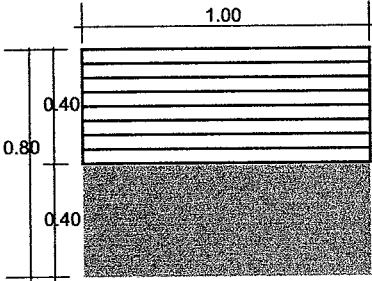
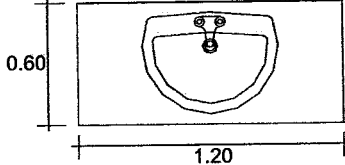
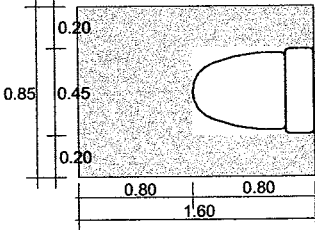
ตารางที่ 4.5.17 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ ขนาด 0.80 X 2.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 2.45 = 4.90$ ตารางเมตร

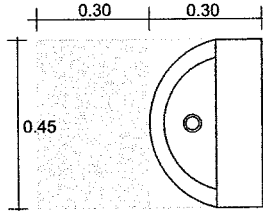
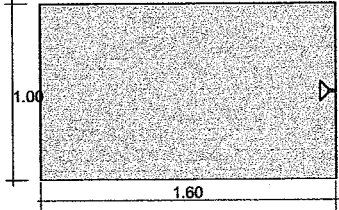
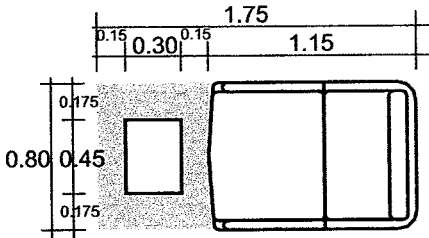
ตารางที่ 4.5.17 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

2. พื้นที่นั่ง 2.1 การจัดชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง - โซฟา 3 ที่นั่ง ขนาด 0.85 X 1.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.60 X 0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 x 0.80 ม. 2.2 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง - เก้าอี้ ขนาด 0.60 x 0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.50 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง $1.90 \times 3.70 = 7.03 \text{ ตารางเมตร}$ ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง $1.20 \times 2.30 = 2.76 \text{ ตารางเมตร}$
3. ตู้โชว์ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายในสปา - ตู้กระจกขนาด 0.40 x 1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.00 = 1.00 \text{ ตารางเมตร}$

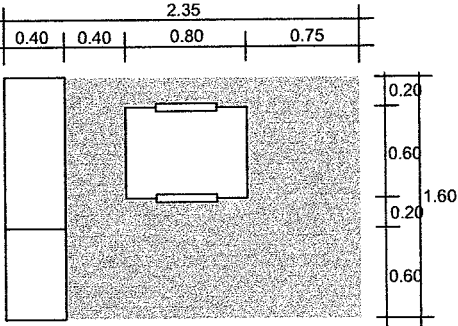
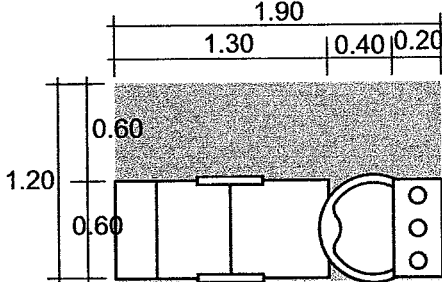
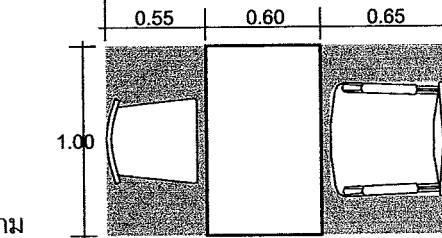
ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
4. ตู้ล็อกเกอร์ ขนาด 0.45 X 0.45 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.45 \times 1.00 = 0.45 \text{ ตารางเมตร}$
5. เก้าอี้ยาว ขนาด 0.40 X 1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 1.00 = 0.80 \text{ ตารางเมตร}$
6. ส่วนห้องน้ำ - อ่างล้างหน้า ขนาด 0.60 x 1.20 ม. - ชักโครก ขนาด 0.45 x 0.80 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.60 \times 1.20 = 0.72 \text{ ตารางเมตร}$ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.85 \times 1.60 = 1.36 \text{ ตารางเมตร}$

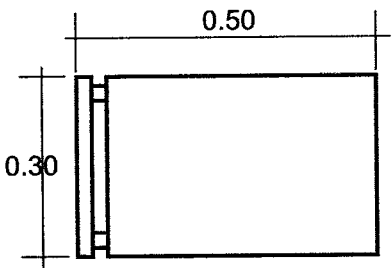
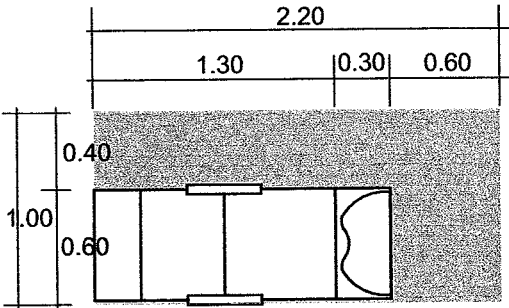
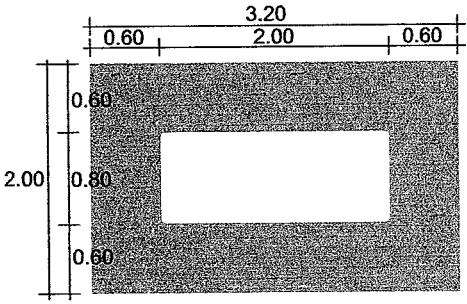
ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
โถ ปัสสาวะชาย ขนาด 0.30 x 0.45 ม. - ส่วนฝักบัวอาบน้ำ ขนาด 1.00 x 1.60 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.45 \times 0.60 = 0.27$ ตารางเมตร ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.60 = 1.60$ ตารางเมตร
7. เก้าอี้สำหรับนวดฝ่าเท้า ขนาด 0.80 x 1.15 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 1.80 = 1.44$ ตารางเมตร

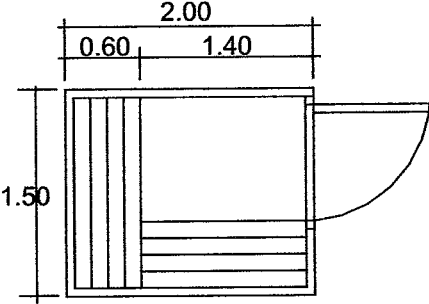
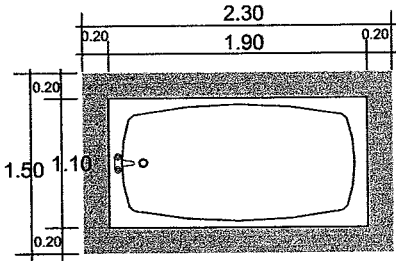
ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
8. ส่วนจัดแต่งทรงผม - เก้าอี้นั่งทำผม ขนาด - โต๊ะวางอุปกรณ์	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.60 \times 2.35 = 3.76$ ตารางเมตร
9. เดียงสระผม	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.90 = 2.28$ ตารางเมตร
10. โต๊ะทำเล็บ - โต๊ะขนาด 0.60 X 1.00 ม. - เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 ม. - เก้าอี้ ขนาด 0.60 X 0.60 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
- ชั้นวางอุปกรณ์ ขนาด 0.30 X 0.50 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.30 \times 0.50 = 0.15$ ตารางเมตร
11. เติียงνωดหน้า	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 2.20 = 2.20$ ตารางเมตร
12. เติียงνωด / พุก รงνωด ขนาด 0.80 x 2.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.18 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
13. ห้องอาบน้ำ / อาบน้ำ สำหรับ 4 คน ขนาด 1.50 x 2.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.50 \times 2.00 = 3.00$ ตารางเมตร
14. ห้องอาบน้ำวน ขนาด 1.10 x 1.90 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.50 \times 2.30 = 3.45$ ตารางเมตร

7.1 การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ สปา (SPA) ความต้องการใช้พื้นที่

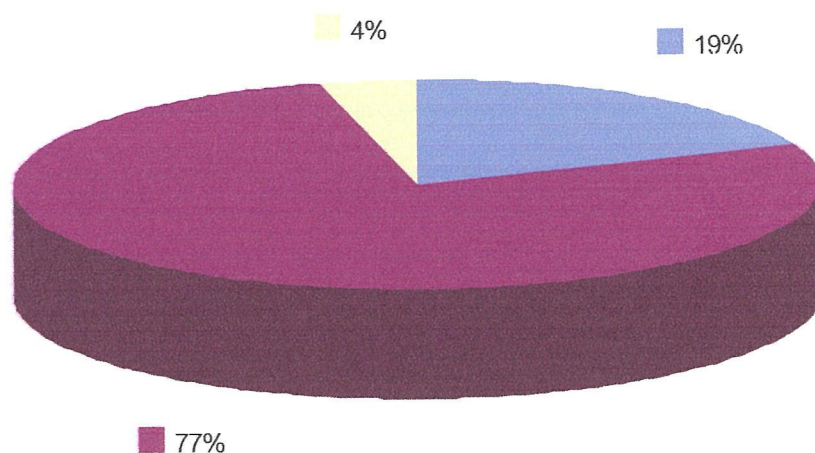
1. เคา์นเตอร์ต้อนรับ คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $2.00 \times 2.45 = 4.90$ ตารางเมตร
2. ที่นั่งพักผ่อน คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง $1.90 \times 3.70 = 7.03$ ตรม.ตารางเมตร และคิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง คือ $1.20 \times 2.30 = 2.76$ ตารางเมตร
3. ตู้โชว์ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายในสปา คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
4. พื้นที่ทางสัญจร คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
5. พื้นที่ความโอ้โถง คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.19 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	4.90	1	4.90	- คิดจากพนักงาน 2 คน
2. พื้นที่นั่งพักคอย				
- ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	2.76	2	5.52	
- ชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง	7.03	2	14.06	
3. ตู้โชว์ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายใน สปา	1.00	1	1.00	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			25.48	
พื้นที่ทางสัญจร			12.74	- คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
พื้นที่ความโหล่ง			12.74	
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			50.42	

ตารางที่ 4.5.20 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนโถงต้อนรับ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	4.90	19.23
2. พื้นที่นั่งพักคอย		
- ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	5.52	21.66
- ชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง	14.06	55.20
3. ตู้โชว์ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายในสปา	1.00	3.90
รวม	25.48	100

- 1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ
 ■ 2. พื้นที่นั่งพักคอย
 ■ 3. ตู้โชว์ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายในสปา

แผนภูมิที่ 4.5.6 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ

7.2 การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนบำบัด (SPA)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ส่วนเปลี่ยนชุด

- ล็อคเกอร์ คิดจาก ความกว้าง X ยาว $0.45 \times 1.00 = 0.45$ ตารางเมตร
- เก้าอี้ยาว ขนาด 0.40×1.00 ม. คิดจาก ขนาดของที่นั่งและความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 1.00 = 0.80$ ตารางเมตร

2. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า ขนาด $0.60 \times 1.20 = 0.72$ ตารางเมตร
- ชักโครก ขนาด 0.45×0.80 ม. คิดรวมพื้นที่ใช้สอย $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร
- โถ ปัสสาวะชาย ขนาด 0.30×0.45 ม. คิดรวมพื้นที่ใช้สอย $0.45 \times 0.60 = 0.27$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ ขนาด $1.00 \times 1.60 = 1.60$ ตารางเมตร

3. ห้องนวดฝ่าเท้า

- เก้าอี้สำหรับนวดฝ่าเท้า คิดจาก ความกว้าง X ยาว ขนาด $0.80 \times 1.80 = 1.44$ ตารางเมตร / 1 ตัว
- ตู้เก็บอุปกรณ์ คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร
- ชั้นวางอุปกรณ์ ขนาด $0.30 \times 0.50 = 0.15$ ตารางเมตร

4. เสริมสวย

- ที่นั่งพักผ่อน คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง $1.90 \times 3.70 = 7.03$ ตรม.ตารางเมตร
- จัดแต่งทรงผม คิดจากองค์ประกอบใช้สอย $1.60 \times 2.35 = 3.76$ ตารางเมตร
- เดียงสระผม คิดจากองค์ประกอบใช้สอย $1.20 \times 1.90 = 2.28$ ตารางเมตร
- เดียงนวดหน้า คิดจากองค์ประกอบใช้สอย $1.00 \times 2.20 = 2.20$ ตารางเมตร
- โต๊ะทำเล็บ คิดรวมพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร
- ชั้นวางอุปกรณ์ ขนาด $0.30 \times 0.50 = 0.15$ ตารางเมตร
- ตู้เก็บอุปกรณ์ คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร

5. ห้องนวดแผนไทย

- พูกรองสำหรับนวด คิดจาก ความกว้าง X ยาว ขนาด $2.00 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร / 1 เดียง
- ห้องชาวน้ำ คิดจาก ขนาดความกว้างยาวของห้อง $1.50 \times 2.00 = 3.00$ ตารางเมตร
- ตู้เก็บอุปกรณ์ คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $1.00 \times 1.00 = 1.00$ ตารางเมตร

6. ห้องนวดสวีดิช

- อาบน้ำร้อน คิดจาก ความกว้าง X ยาว ของพื้นที่ใช้สอย ขนาด $1.50 \times 2.30 = 3.45$ ตารางเมตร

- เติ่งขนาด คิดจาก ความกว้าง X ยาว คือ $2.00 \times 3.20 = 6.40$
ตารางเมตร / 1 เติ่ง
- ห้องชาน้ำ คิดจาก ขนาดความกว้างยาวของห้อง $1.50 \times 2.00 = 3.00$ ตารางเมตร
- ส่วนพักผอน ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง คือ $1.20 \times 2.30 = 2.76$ ตารางเมตร
- ตู้เก็บอุปกรณ์ คิดจาก ความกว้าง x ยาว เท่ากับ $1.00 \times 1.00 = 1.00$
ตารางเมตร

7. พื้นที่ทางสัญจร คิดจาก 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.21 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน ส่วนบำบัด (SPA)

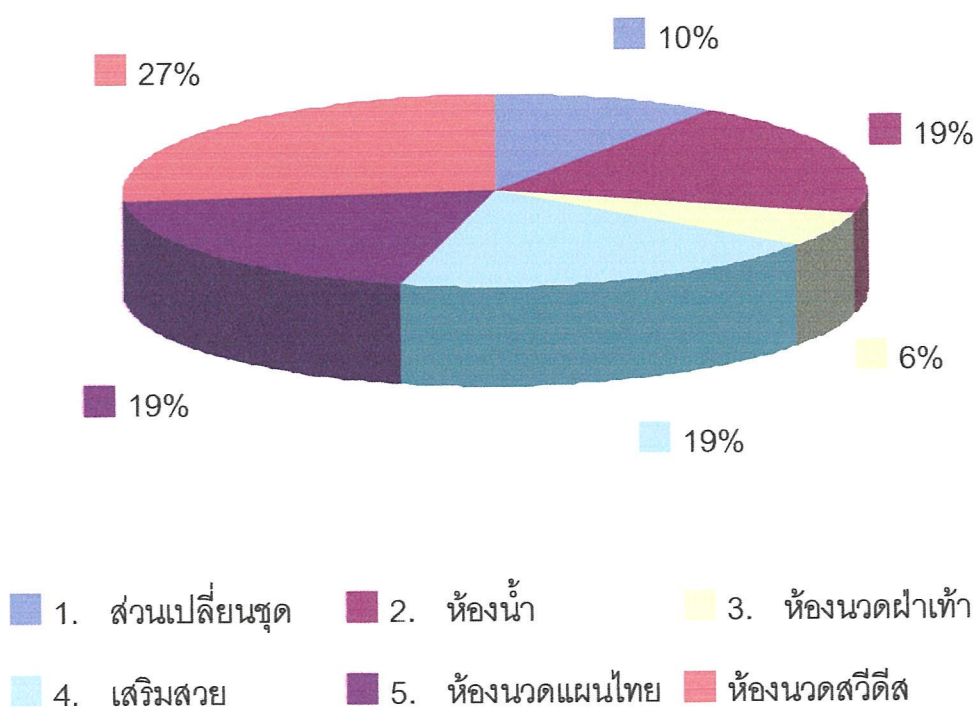
องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนเปลี่ยนชุด				คิดจากจำนวน
- ล็อคเกอร์	0.45	20	9.00	ห้อง 2 ห้อง (ชาย
- เก้าอี้ยาว	0.80	10	8.00	/ หญิง)
2. ห้องน้ำ				คิดจากจำนวน
- อ่างล้างหน้า	0.72	8	5.76	ห้อง 2 ห้อง (ชาย
- ชักโครก	1.36	8	10.88	/ หญิง)
- โถ ปัสสาวะชาย	0.27	4	1.08	
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ	1.60	10	16.00	
3. ห้องนวดฝ่าเท้า				
- เก้าอี้สำหรับนวดฝ่าเท้า	1.44	5	7.20	
- ตู้เก็บอุปกรณ์	1.00	2	2.00	
- ชั้นวางอุปกรณ์	0.15	5	0.75	

ตารางที่ 4.5.21 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน ส่วนบำบัด (SPA) (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตรม.)	หมายเหตุ
4. เสริมสอย - ที่นั่งพักคอย - จัดแต่งทรงผม - เดียงสระผม - เดียงนวดหน้า - โต๊ะทำเล็บ - ชั้นวางอุปกรณ์ - ตู้เก็บอุปกรณ์	7.03 3.76 2.28 2.20 1.80 0.15 1.00	1 3 2 2 2 5 2	7.03 11.28 4.56 4.40 3.60 0.75 2.00	
5. ห้องนวดแผนไทย - พูกรองสำหรับนวด - ห้องชาวน้ำ - ตู้เก็บอุปกรณ์	6.40 3.00 1.00	4 2 2	25.60 6.00 2.00	คิดจากจำนวน ห้อง 2 ห้อง (ชาย / หญิง)
6. ห้องนวดสวีดิช - อาบน้ำวน - เดียงนวด - ห้องชาวน้ำ - ส่วนพักผ่อน - ตู้เก็บอุปกรณ์	3.45 6.40 3.00 2.76 1.00	2 4 2 2 2	6.90 25.60 6.00 5.52 2.00	คิดจากจำนวน ห้อง 2 ห้อง (ชาย / หญิง)
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			173.91	
พื้นที่ทางสัญจร			52.17	- คิดจาก 30% ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			226.10	

ตารางที่ 4.5.22 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนบำบัด (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. ส่วนเปลี่ยนชุด	17.00	9.78
2. ห้องน้ำ	33.72	19.40
3. ห้องนวดฝ่าเท้า	9.95	5.72
4. เสริมสวย	33.62	19.33
5. ห้องนวดแผนไทย	33.60	19.32
6. ห้องนวดสวีดส์	46.02	26.46
รวม	173.91	100

แผนภูมิที่ 4.5.7 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนบำบัด (SPA)

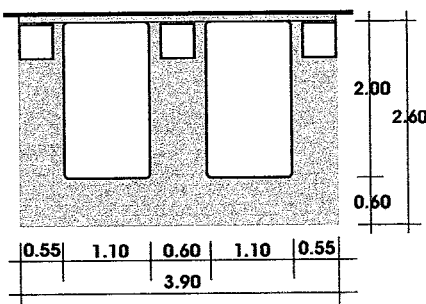
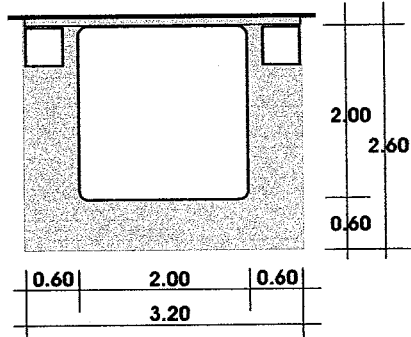
8. ห้องพัก (GUEST ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

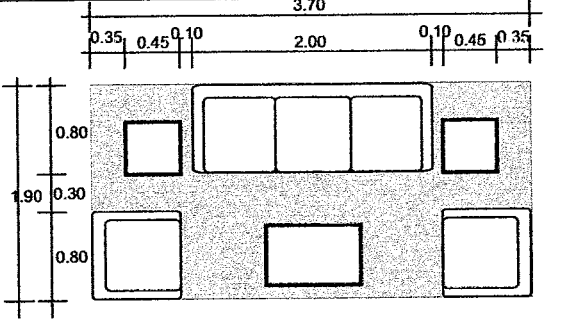
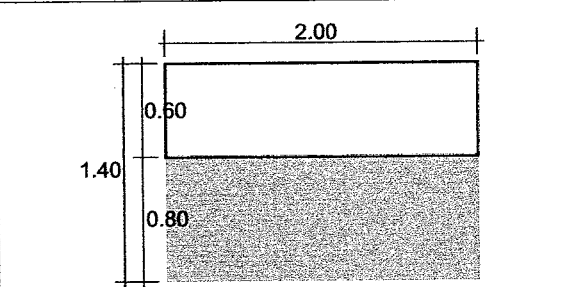
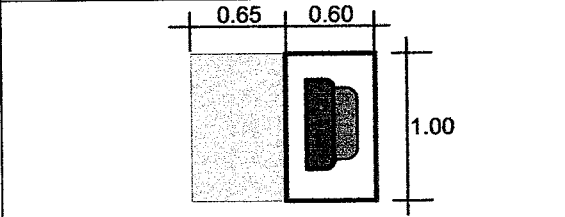
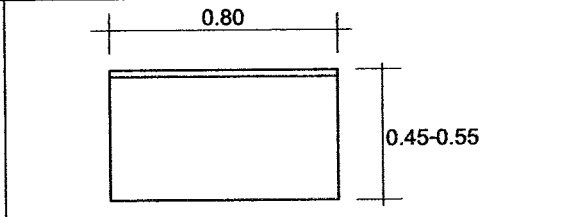
โครงการ Life up Long Stay มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 50 ห้อง แยกเป็น 3 ชั้น มีห้องพักทั้งหมด 4 แบบดังนี้

- SUPERIOR ROOM (Single Bed / Twin Bed)
- LIFE UP SUITE (Single Bed / Twin Bed)
- JUNIOR SUITE (Double Bed / Twin Bed)
- EXECUTIVE SUITE

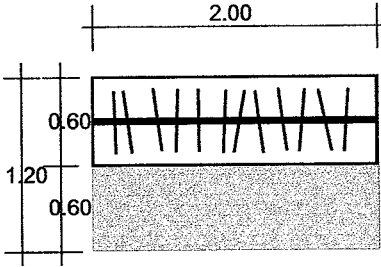
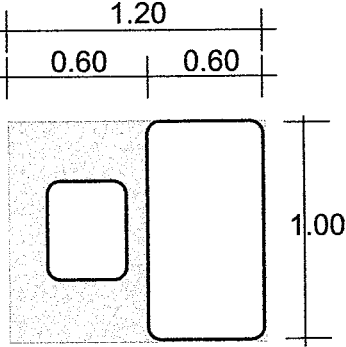
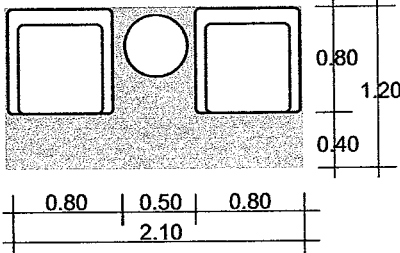
ตารางที่ 4.5.23 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. เตียงนอน เตียงนอนแบบ Twin bed - เตียงนอน ขนาด 1.10 X 2.00 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว เตียงนอนแบบ Double bed - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. 1 ตัว - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.60 \times 3.90 = 10.14$ ตารางเมตร ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.60 \times 3.20 = 8.32$ ตารางเมตร

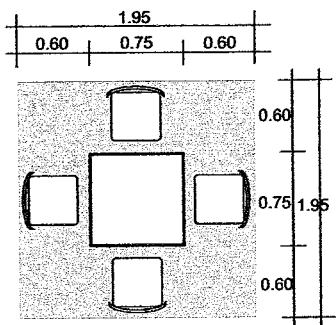
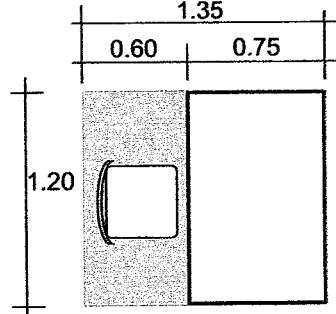
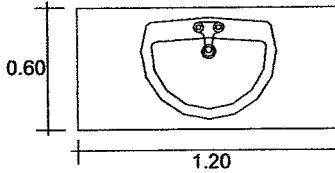
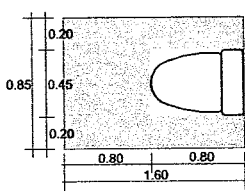
ตารางที่ 4.5.29 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
2. ส่วนรับแขก - โซฟา 3 ที่นั่ง ขนาด 0.75 X 2.00 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 X 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 X 0.80 ม. 1 ตัว - เก้าอี้มีเท้าแขน ขนาด 0.60 X 0.60 ม. 2 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.90 \times 3.70 = 7.03$ ตารางเมตร
3. ส่วนเตรียมอาหาร - เคาน์เตอร์ - ส่วนเก็บอุปกรณ์ ขนาด 0.60 X 2.00ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร
4. ตู้วางโทรทัศน์ - ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 X 1.00 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.25 = 1.25$ ตารางเมตร
5. ที่วางกระเป๋า - ขนาด 0.45 X 0.80 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 0.45 = 0.36$ ตารางเมตร

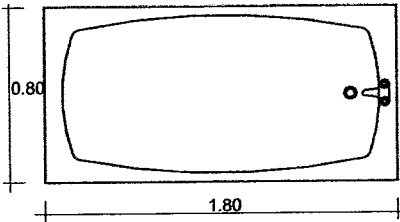
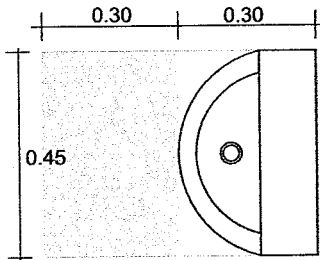
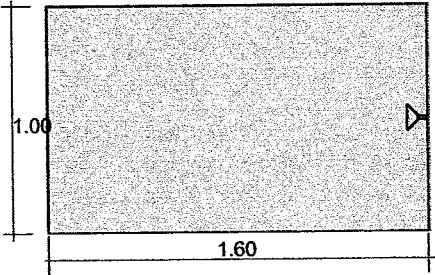
ตารางที่ 4.5.23 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
6. ตู้เก็บเสื้อผ้า - ขนาด 0.60 x 2.00 ม	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.00 = 2.40$ ตารางเมตร
7. ส่วนแต่งตัว - โต๊ะขนาด 0.60 X 1.00 ม. - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร
8. ส่วนพักผ่อน - เก้าอี้หนังมีเท้าแขน ขนาด 0.80 X 0.80 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง 0.45 X 0.45 ม. 1 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.10 = 2.52$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.29 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
9. ส่วนรับประทานอาหาร - โต๊ะรับประทานอาหาร ขนาด 0.75 X 0.75 ม. - เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $2.55 \times 2.55 = 6.50$ ตารางเมตร
10. ส่วนทำงาน - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 1.35 = 1.62$ ตารางเมตร
11. ส่วนห้องน้ำ - อ่างล้างหน้า ขนาด 0.60 x 1.20 ม. - ชักโครก ขนาด 0.45 x 0.80 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.60 \times 1.20 = 0.72$ ตารางเมตร ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.5.29 แสดงพื้นที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนห้องพัก (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
- อ่างอาบน้ำ ขนาด 0.80 x 1.80 ม	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.80 \times 1.80 = 1.44$ ตารางเมตร
- โถ ปัสสาวะชาย ขนาด 0.30 x 0.45 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.45 \times 0.60 = 0.27$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ ขนาด 1.00 x 1.60 ม.	 ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.00 \times 1.60 = 1.60$ ตารางเมตร

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องSUPERIOR ROOM (Single Bed / Twin Bed)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง หรือ TWIN BED และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องSUPERIOR ROOM (Single Bed / Twin Bed)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง หรือ TWIN BED และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง บริเวณชั้น 3 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

- ผู้ใช้พื้นที่
1. ผู้ให้บริการ
 - พนักงานทำความสะอาด
 2. ผู้ใช้บริการ
 - แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักจะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์ หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน

Double Bed

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.20 = 8.32$ ตารางเมตร

Twin Bed

- เตียงนอน ขนาด 1.10 X 2.00 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.90 = 10.14$ ตารางเมตร โดยเฉลี่ย ส่วนเตียงนอนใช้พื้นที่ $8.32 + 10.14 - 18.46 \div 2 = 9.23$ ตารางเมตร

2. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60×1.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.25 = 1.25$ ตารางเมตร
3. พื้นที่วางสำภาระ ขนาด 0.45×0.80 ม.คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.80 \times 0.45 = 0.36$ ตารางเมตร
4. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60×2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.00 = 2.40$ ตารางเมตร
5. โต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะขนาด 0.60×1.00 ม.
 - เก้าอี้ 0.45×0.45 ม.

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร

6. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า คิดจาก ความกว้าง X ความยาว 0.60×1.20 ม. = 0.72 ตารางเมตร
- ชักโครก ขนาด 0.45×0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 1.00×1.60 ม. = 1.60 ตารางเมตร

7. ทางสัญจร ภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องSUPERIOR ROOM

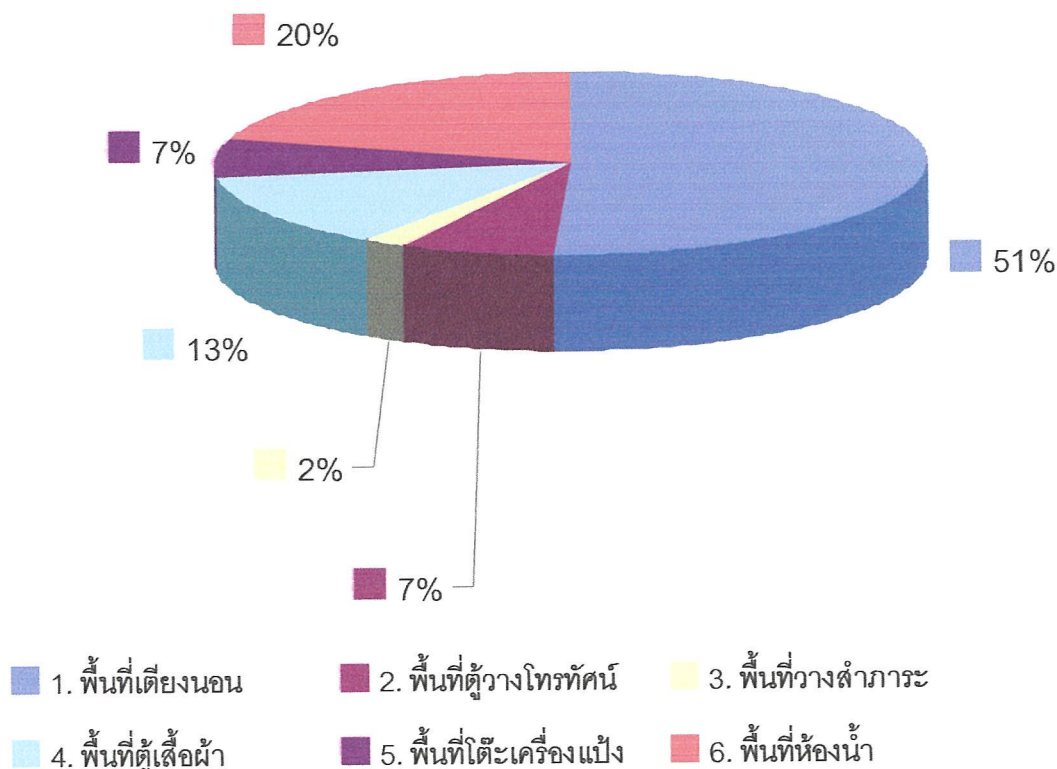
องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	1	9.23	- เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	1	1.25	
3. พื้นที่วางสำภาระ	0.36	1	0.36	

ตารางที่ 4.5.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องSUPERIOR ROOM (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
4. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	1	2.40	
5. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	1	1.20	
6. พื้นที่ห้องน้ำ				
- อ่างล้างหน้า	0.72	1	0.72	
- ชักโครก	1.36	1	1.36	
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ	1.60	1	1.60	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			18.12	
พื้นที่ทางสัญจร			4.53	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			22.65	

ตารางที่ 4.5.25 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง SUPERIOR ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	50.94
2. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	6.90
3. พื้นที่วางลำโพง	0.36	2
4. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	13.25
5. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	6.62
6. พื้นที่ห้องน้ำ	3.68	20.31
รวม	18.12	100

แผนภูมิที่ 4.5.8 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องSUPERIOR ROOM

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องLIFE UP SUITE (Single Bed / Twin Bed)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง หรือ TWIN BED และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง บริเวณชั้น 3 - 5 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานทำความสะอาด

2. ผู้ใช้บริการ

- แยกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์ หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน

Double Bed

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.20 = 8.32$ ตารางเมตร

Twin Bed

- เตียงนอน ขนาด 1.10 X 2.00 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.90 = 10.14$ ตารางเมตร โดยเฉลี่ย ส่วนเตียงนอนใช้พื้นที่ $8.32 + 10.14 = 18.46 \div 2 = 9.23$ ตารางเมตร

2. ส่วนเตรียมอาหาร ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร

3. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 X 1.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.25 = 1.25$ ตารางเมตร

4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.45 X 0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.80 \times 0.45 = 0.36$ ตารางเมตร

5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.00 = 2.40$ ตารางเมตร

6. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะขนาด 0.60 X 1.00 ม.
- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร

7. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้หนังมีเท้าแขน ขนาด 0.80×0.80 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้าง 0.45×0.45 ม. 1 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.10 = 2.52$ ตารางเมตร

8. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า คิดจาก ความกว้าง X ความยาว 0.60×1.20 ม. = 0.72 ตารางเมตร
- ชักโครก ขนาด 0.45×0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 1.00×1.60 ม. = 1.60 ตารางเมตร
- อ่างอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 0.80×1.80 ม. 1.44 ตารางเมตร

9. ทางสัญจร ภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.26 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องLIFE UP SUITE

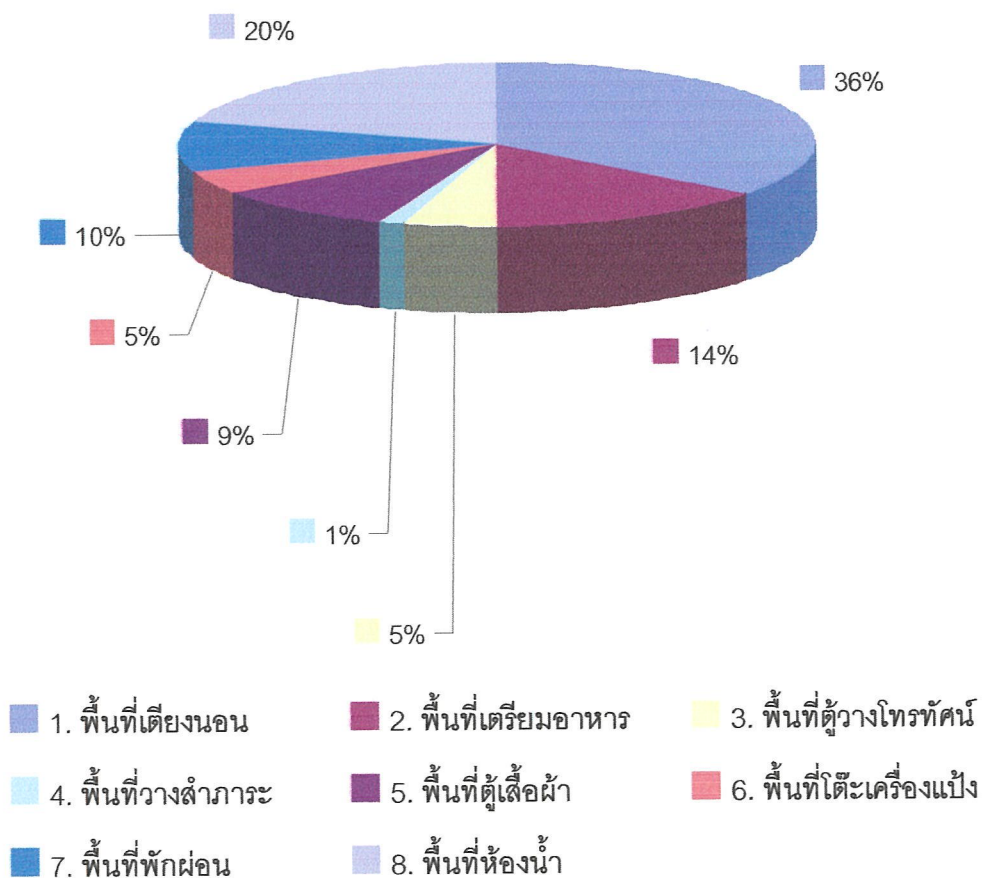
องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	1	9.23	-เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
2. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	1	1.25	
4. พื้นที่วางลำโพง	0.36	1	0.36	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	1	2.40	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	1	1.20	
7. พื้นที่พักผ่อน	2.52	1	2.52	

ตารางที่ 4.5.26 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องLIFE UP SUITE (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
8. พื้นที่ห้องน้ำ				
- อ่างล้างหน้า	0.72	1	0.72	
- ชักโครก	1.36	1	1.36	
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ	1.60	1	1.60	
- อ่างอาบน้ำ	1.44	1	1.44	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			25.70	
พื้นที่ทางสัญจร			6.43	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			32.13	

ตารางที่ 4.5.27 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง LIFE UP SUITE

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	36
2. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	14
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	4.86
4. พื้นที่วางสำภาระ	0.36	1.40
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	9.30
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	4.67
7. พื้นที่พักผ่อน	2.52	10
8. พื้นที่ห้องน้ำ	5.12	20
รวม	25.70	100

แผนภูมิที่ 4.5.9 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้องLIFE UP SUITE

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้อง JUNIOR SUITE (Double Bed / Twin Bed)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง หรือ TWIN BED และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง บริเวณชั้น 4 และ 5 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานทำความสะอาด

2. ผู้ใช้บริการ

- แยกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์ หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน

Double Bed

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.20 = 8.32$ ตารางเมตร

Twin Bed

- เตียงนอน ขนาด 1.10 X 2.00 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.90 = 10.14$ ตารางเมตร โดยเฉลี่ย ส่วนเตียงนอนใช้พื้นที่ $8.32 + 10.14 = 18.46 \div 2 = 9.23$ ตารางเมตร

2. ส่วนเตรียมอาหาร ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร

3. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 X 1.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.25 = 1.25$ ตารางเมตร

4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.45 X 0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.80 \times 0.45 = 0.36$ ตารางเมตร

5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.00 = 2.40$ ตารางเมตร

6. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะขนาด 0.60 X 1.00 ม.
- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร

7. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้^๑นั่งมีเท้าแขน ขนาด 0.80×0.80 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้าง 0.45×0.45 ม. 1 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.10 = 2.52$ ตารางเมตร

8. ส่วนทำงาน

- โต๊ะขนาด 0.60×1.20 1 ตัว
- เก้าอี้ 0.45×0.45 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 1.35 = 1.62$ ตารางเมตร

9. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า คิดจาก ความกว้าง X ความยาว 0.60×1.20 ม. = 0.72 ตารางเมตร
- ชักโครก ขนาด 0.45×0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 1.00×1.60 ม. = 1.60 ตารางเมตร
- อ่างอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 0.80×1.80 ม. 1.44 ตารางเมตร

10. ทางสัญจร ภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.28 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง JUNIOR SUITE

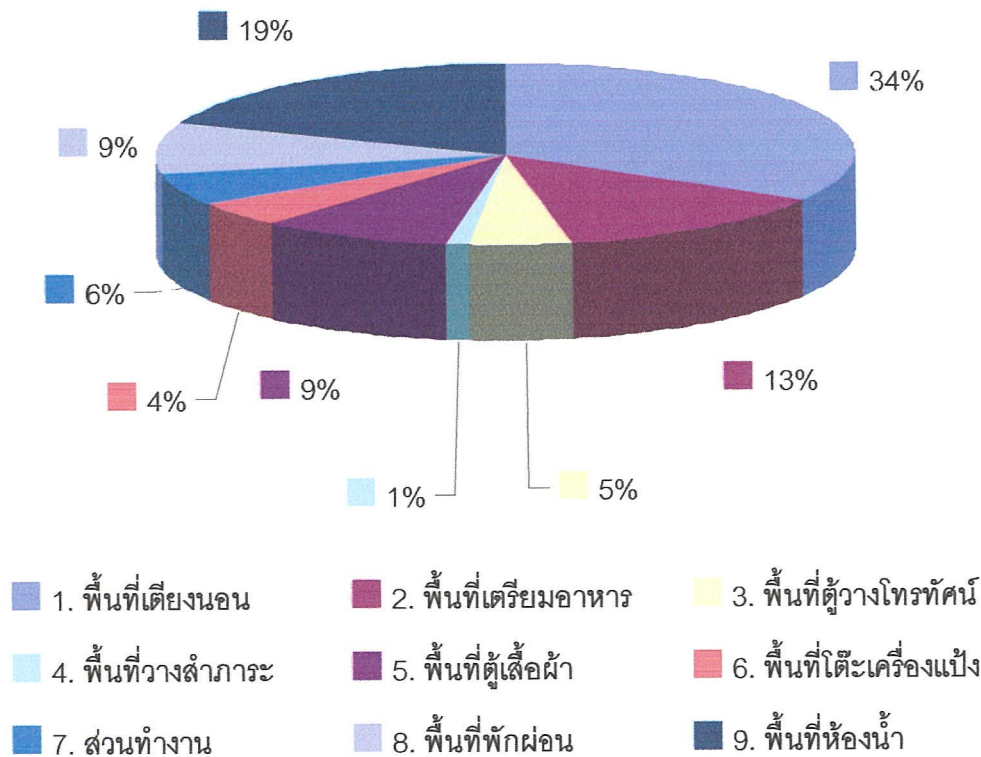
องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	1	9.23	- เตียงนอนพร้อม โต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
2. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	1	1.25	
4. พื้นที่วางลำโพง	0.36	1	0.36	

ตารางที่ 4.5.28 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง JUNIOR SUITE (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	1	2.40	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	1	1.20	
7. ส่วนทำงาน	1.62	1	1.62	
8. พื้นที่พักผ่อน	2.52	1	2.52	
9. พื้นที่ห้องน้ำ				
- อ่างล้างหน้า	0.72	1	0.72	
- ชักโครก	1.36	1	1.36	
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ	1.60	1	1.60	
- อ่างอาบน้ำ	1.44	1	1.44	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			27.30	
พื้นที่ทางสัญจร			6.83	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			34.13	

ตารางที่ 4.5.29 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง JUNIOR SUITE

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. พื้นที่เตียงนอน	9.23	33.80
2. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	13.20
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	4.60
4. พื้นที่วางสำภาระ	0.36	1.30
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	8.80
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	4.40
7. ส่วนทำงาน	1.62	6
8. พื้นที่พักผ่อน	2.52	9.23
9. พื้นที่ห้องน้ำ	5.12	18.76
รวม	27.30	100

แผนภูมิที่ 4.5.10 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง JUNIOR SUITE

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง หรือ TWIN BED และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง บริเวณชั้น 4 และ 5 ของอาคาร

เวลาทำการ 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานทำความสะอาด

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื่อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์ หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน

Double Bed

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.20 = 8.32$ ตารางเมตร

Twin Bed

- เตียงนอน ขนาด 1.10 X 2.00 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.60 \times 3.90 = 10.14$

2. ส่วนรับแขก 5 ที่ นั่ง คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม ขนาด $1.90 \times 3.70 = 7.03$ ตารางเมตร

3. ส่วนเตรียมอาหาร ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร

4. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 X 1.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.25 = 1.25$ ตารางเมตร

5. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.45 X 0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.80 \times 0.45 = 0.36$ ตารางเมตร

6. ตู้เสื่อผ้า ขนาด 0.60 x 2.00 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.00 = 2.40$ ตารางเมตร

7. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะขนาด 0.60 X 1.00 ม.
- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.00 \times 1.20 = 1.20$ ตารางเมตร

8. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้หนังมีเท้าแขน ขนาด 0.80 X 0.80 ม. 2 ตัว
- โต๊ะข้าง 0.45 X 0.45 ม. 1 ตัว

คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 2.10 = 2.52$ ตารางเมตร

9. ส่วนทำงาน

- โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 1 ตัว
- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $1.20 \times 1.35 = 1.62$ ตารางเมตร

10. ห้องน้ำ

- อ่างล้างหน้า คิดจาก ความกว้าง X ความยาว 0.60 x 1.20 ม. = 0.72 ตารางเมตร
- ชักโครก ขนาด 0.45 x 0.80 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.85 \times 1.60 = 1.36$ ตารางเมตร
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 1.00 x 1.60 ม. = 1.60 ตารางเมตร
- อ่างอาบน้ำ คิดจาก ความกว้าง X ความยาว ขนาด 0.80 x 1.80 ม. 1.44 ตารางเมตร
- โถปัสสาวะชาย ขนาด 0.30 x 0.45 ม. คิดจาก ความกว้าง X ความยาว โดยรวม $0.45 \times 0.60 = 0.27$ ตารางเมตร

11. ทางสัญจร ภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.5.30 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง EXECUTIVE SUITE

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน				-เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
Double Bed	8.32	1	8.32	
Twin Bed	10.14	1	10.14	
2. ส่วนรับแขก	7.03	1	7.03	
3. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	

ตารางที่ 4.5.30 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้อง EXECUTIVE SUITE (ต่อ)

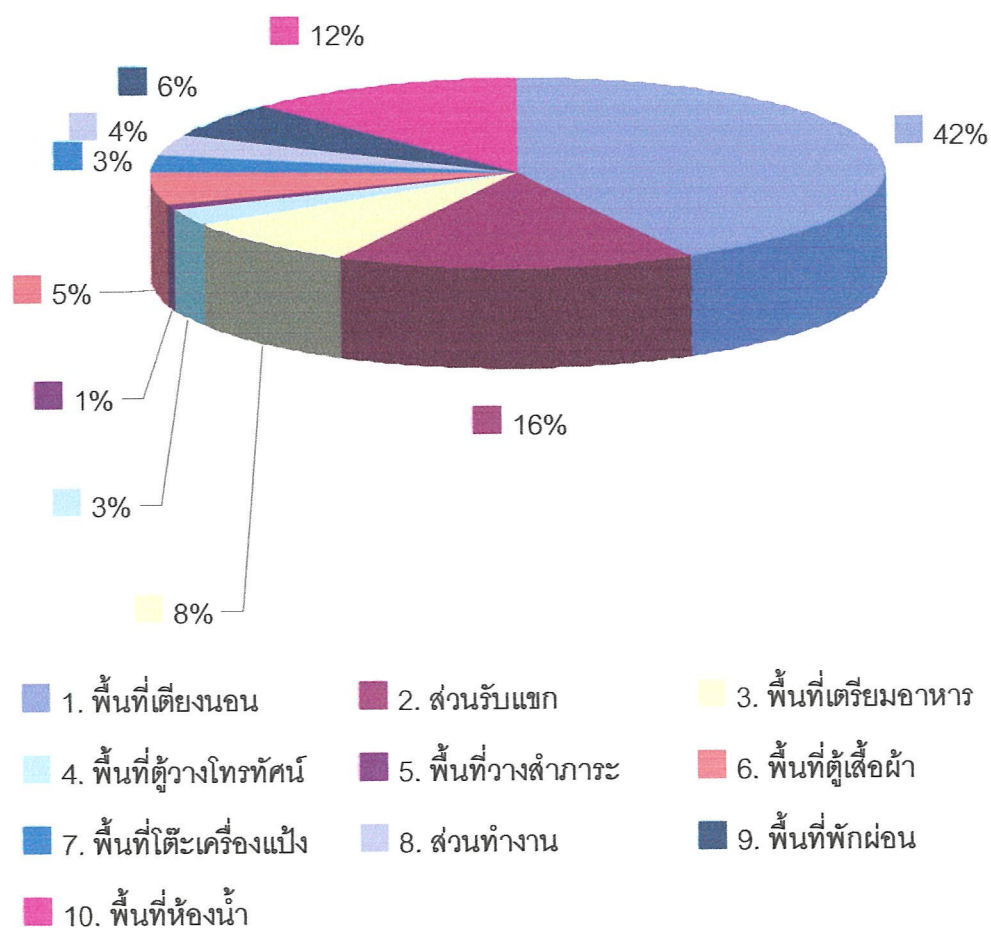
องค์ประกอบ	พื้นที่ /หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
4. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	1	1.25	
5. พื้นที่วางลำโพง	0.36	1	0.36	
6. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	1	2.40	
7. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	1	1.20	
8. ส่วนทำงาน	1.62	1	1.62	
9. พื้นที่พักผ่อน	2.52	1	2.52	
10. พื้นที่ห้องน้ำ				
- อ่างล้างหน้า	0.72	1	0.72	
- ชักโครก	1.36	1	1.36	
- โถปัสสาวะชาย	0.27	1	0.27	
- ส่วนฝักบัวอาบน้ำ	1.60	1	1.60	
- อ่างอาบน้ำ	1.44	1	1.44	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			43.83	
พื้นที่ทางสัญจร			11	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			54.83	

ตารางที่ 4.2.31 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
1. พื้นที่เตียงนอน		
- Double Bed	8.32	19
- Twin Bed	10.14	23.14
2. ส่วนรับแขก	7.03	16
3. พื้นที่เตรียมอาหาร	3.60	8.20

ตารางที่ 4.2.32 แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนขององค์ประกอบส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิดเป็นร้อยละ (%)
4. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.25	2.85
5. พื้นที่วางลำโพง	0.36	0.82
6. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	2.40	5.50
7. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.20	2.74
8. ส่วนทำงาน	1.62	3.70
9. พื้นที่พักผ่อน	2.52	5.75
10. พื้นที่ห้องน้ำ	5.39	12.30
รวม	43.83	100

แผนภูมิที่ 4.5.11 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในส่วนห้อง EXECUTIVE SUITE

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริเวณชั้น 1 ของอาคาร

คิดจากพื้นที่ใช้สอยของส่วนบริการด้านต่าง ๆ ที่ทำการตกแต่งภายในบริเวณชั้น 1 ของอาคาร ประกอบไปด้วย

1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)
2. ส่วนบำบัด (SPA)
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)

ตารางที่ 4.5.33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)	50.42	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
2. ส่วนบำบัด (SPA)	226.10	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
รวมพื้นที่ที่ต้องการ	296	

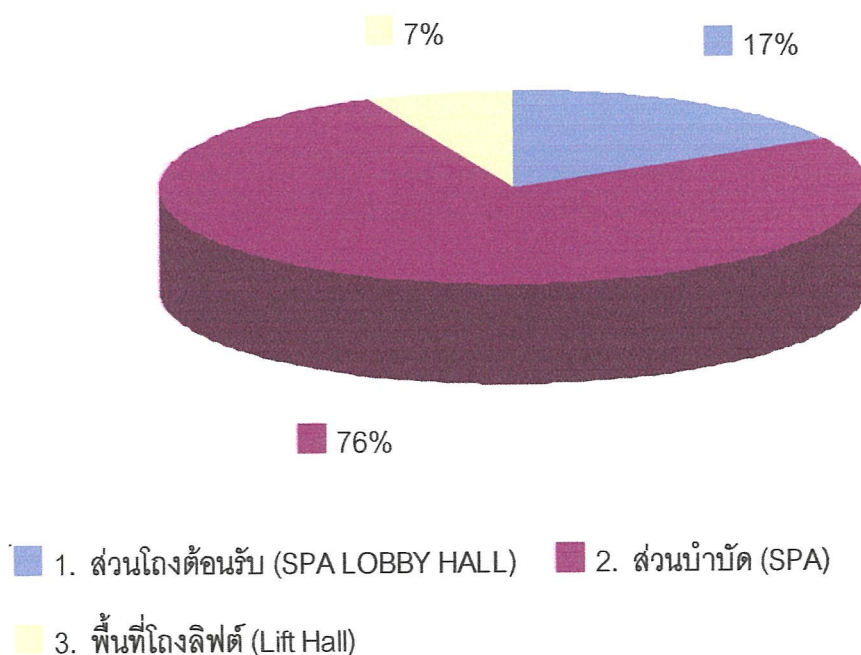
สรุป	พื้นที่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร	789	ตารางเมตร
	พื้นที่จากองค์ประกอบ	296	ตารางเมตร
	พื้นที่เหลือ $789 - 296 =$	493	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอเอียงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5.34 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิด เป็นร้อยละ (%)	พื้นที่ เพิ่มเติม (ตรม.)	พื้นที่รวม (ตรม.)
1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)	50.42	17.03	84.00	134.42
2. ส่วนบำบัด (SPA)	226.10	76.40	376.70	602.80
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	6.60	32.54	52.00
รวม	296.00	100	493	789

แผนภูมิที่ 4.5.12 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 1 ของโครงการ

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริเวณชั้น 2 ของอาคาร

คิดจากพื้นที่ใช้สอยของส่วนบริการด้านต่าง ๆ ที่ให้บริการภายในบริเวณบริเวณชั้น 2 ของอาคาร ประกอบไปด้วย

1. ส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)
2. สำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

3. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)
4. จำหน่ายของชำ และบริการสอนกิจกรรมพิเศษ (SHOP & WORK SHOP)
5. ห้องอาหาร (RESTAURANT)
6. พื้นที่ลิฟต์ (LIFT HALL)

ตารางที่ 4.5.35 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	หมายเหตุ
1. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)	103.24	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
2. สำนักงานส่วนหน้า (Front Office)	26.38	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
3. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	33.17	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
4. ส่วนบริการสอนกิจกรรมพิเศษ และจำหน่ายของชำ (Shop)	35.23	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
5. ห้องอาหาร (Restaurant)	134.43	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
6. พื้นที่ลิฟต์ (Lift Hall)	19.44	- คิดจากจำนวนผู้ใช้ลิฟต์สามารถ คนได้มากที่สุด / 1 เทียว
รวมพื้นที่ที่ต้องการ	351.90	

สรุป	พื้นที่บริเวณชั้น 2 ของอาคาร	952	ตารางเมตร
	พื้นที่จากองค์ประกอบ	351.90	ตารางเมตร
	พื้นที่เหลือ $952 - 351.90 =$	600.10	ตารางเมตร

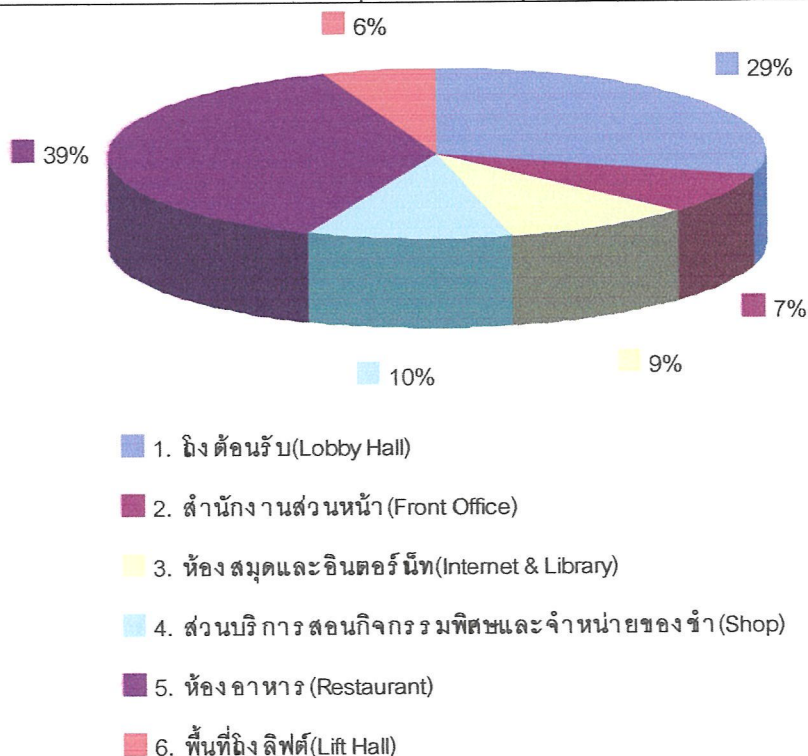
การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน

3. พื้นที่เพื่อความโอโงงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5.36 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิด เป็นร้อยละ (%)	พื้นที่ เพิ่มเติม (ตรม.)	พื้นที่รวม (ตรม.)
1. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)	103.24	29.34	176.10	279.34
2. สำนักงานส่วนหน้า(Front Office)	26.38	7.50	45.01	71.40
3. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	33.17	9.43	56.60	89.77
4. ส่วนบริการสอนกิจกรรมพิเศษ และ จำหน่ายของชำ (Shop)	35.23	10	60.00	95.23
5. ห้องอาหาร (Restaurant)	134.43	38.20	229.24	363.67
6. พื้นที่โถงลิฟต์ (Lift Hall)	19.44	5.52	33.13	52.60
รวม	351.90	100	600.10	952

แผนภูมิที่ 4.5.13 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 2 ของโครงการ

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริเวณชั้น 3 ของอาคาร

คิดจากพื้นที่ใช้สอยของส่วนบริการด้านต่าง ๆ ที่ทำการตกแต่งภายในบริเวณชั้น 1 ของอาคาร ประกอบไปด้วย

1. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM
2. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)

ตารางที่ 4.5.37 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM	22.65	21	475.65	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
2. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	32.13	4	128.52	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	1	19.44	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			623.60	

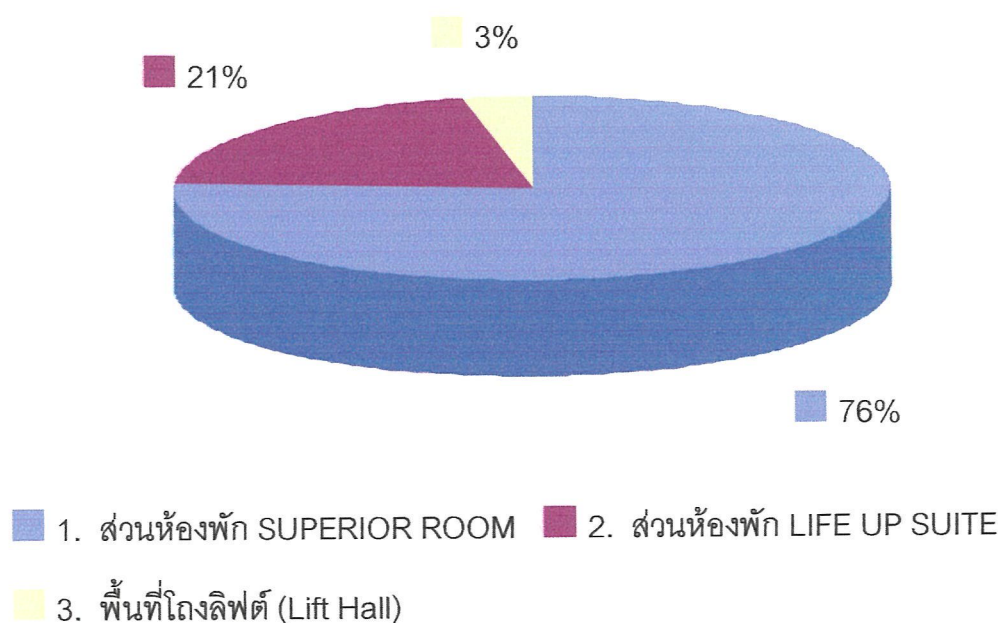
สรุป	พื้นที่บริเวณชั้น 3 ของอาคาร	1057	ตารางเมตร
	พื้นที่จากองค์ประกอบ	623.60	ตารางเมตร
	พื้นที่เหลือ $1057 - 623.60 =$	433.40	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโดงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5.38 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิด เป็นร้อยละ (%)	พื้นที่ เพิ่มเติม (ตรม.)	พื้นที่รวม (ตรม.)
1. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM	475.65	76.28	330.60	806.25
2. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	128.52	20.61	89.32	217.84
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	3.12	13.52	33.00
รวม	623.60	100	433.40	1057

แผนภูมิที่ 4.5.14 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 3 ของโครงการ

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริเวณชั้น 4 และ 5 ของอาคาร

คิดจากพื้นที่ใช้สอยของส่วนบริการด้านต่าง ๆ ที่ทำการตกแต่งภายในบริเวณชั้น 4 และ 5 ของอาคาร ประกอบไปด้วย

1. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE
2. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE
3. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE
4. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)

ตารางที่ 4.5.39 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบบริเวณชั้นที่ 4 และ 5 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	32.13	4	128.52	-
2. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE	34.13	4	136.52	- คิดจากองค์ประกอบ ของการทำงาน
3. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE	54.83	4	219.32	- คิดจากองค์ประกอบ ของการทำงาน
4. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	1	19.44	- คิดจากองค์ประกอบ ของการทำงาน
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			503.80	

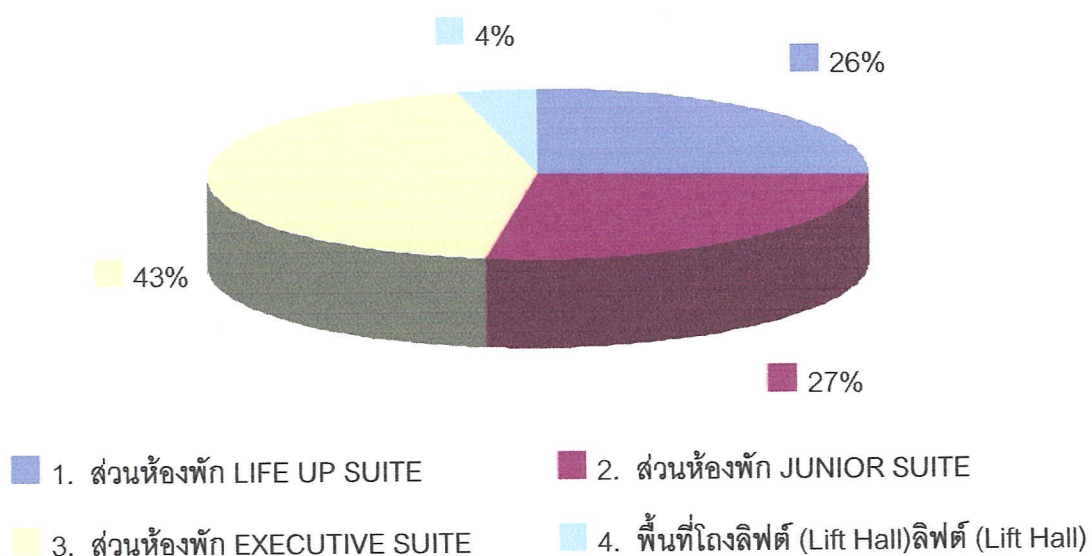
สรุป	พื้นที่บริเวณชั้น 3 ของอาคาร	1057	ตารางเมตร
	พื้นที่จากองค์ประกอบ	503.80	ตารางเมตร
	พื้นที่เหลือ $1057 - 503.80 =$	553.20	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ่โง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5.40 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติม บริเวณชั้นที่ 4 และ 5 ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิด เป็นร้อยละ (%)	พื้นที่ เพิ่มเติม (ตรม.)	พื้นที่รวม (ตรม.)
1. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	128.52	25.50	141.07	269.60
2. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE	136.52	27.10	150.00	286.52
3. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE	219.32	43.53	240.80	460.12
4. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)ลิฟต์ (LIFT HALL)	19.44	3.86	21.35	40.80
รวม	503.80	100	553.20	1057

แผนภูมิที่ 4.5.15 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในบริเวณชั้นที่ 4 และ 5 ของโครงการ

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของทั้งโครงการ

ตารางที่ 4.5.41 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ขององค์ประกอบ ของโครงการ

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตรม.)	หมายเหตุ
1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)	50.42	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
2. ส่วนบำบัด (SPA)	226.10	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	77.76	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
4. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)	103.24	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
5. สำนักงานส่วนหน้า (Front Office)	26.38	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
6. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	33.17	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
7. ส่วนบริการสันทนาการพิเศษ และจำหน่ายของชำ (Shop)	35.23	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
8. ห้องอาหาร (Restaurant)	134.43	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
9. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM	475.65	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
10. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	257.04	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
11. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE	136.52	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
12. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE	219.32	- คิดจากองค์ประกอบของการใช้งาน
รวมพื้นที่ที่ต้องการ	1775.26	

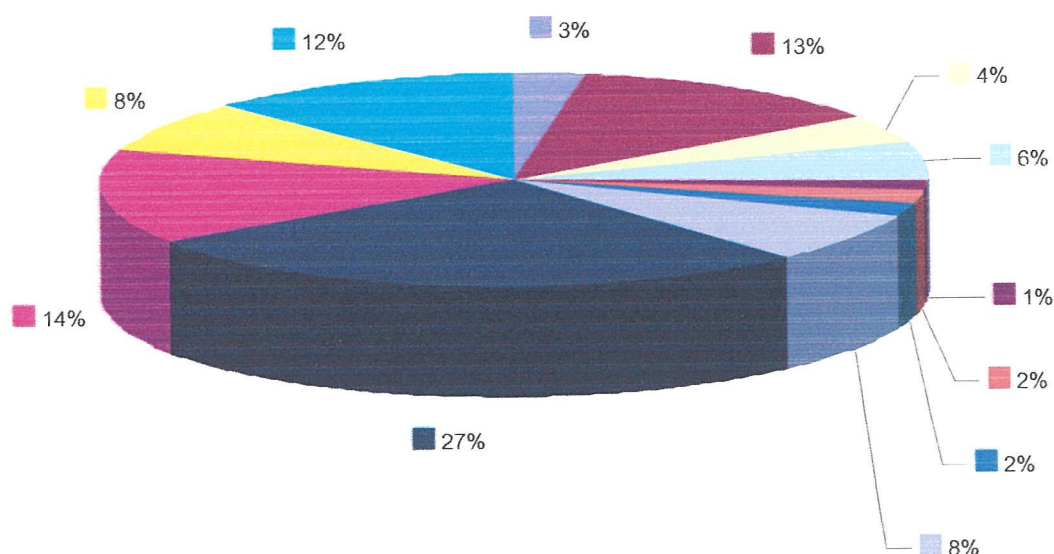
สรุป	พื้นที่ของโครงการ	4,015	ตารางเมตร
	พื้นที่จากองค์ประกอบ	1775.26	ตารางเมตร
	พื้นที่เหลือ	$4,015 - 1775.26 = 2239.74$	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโล่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5.42 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมของทั้งโครงการ

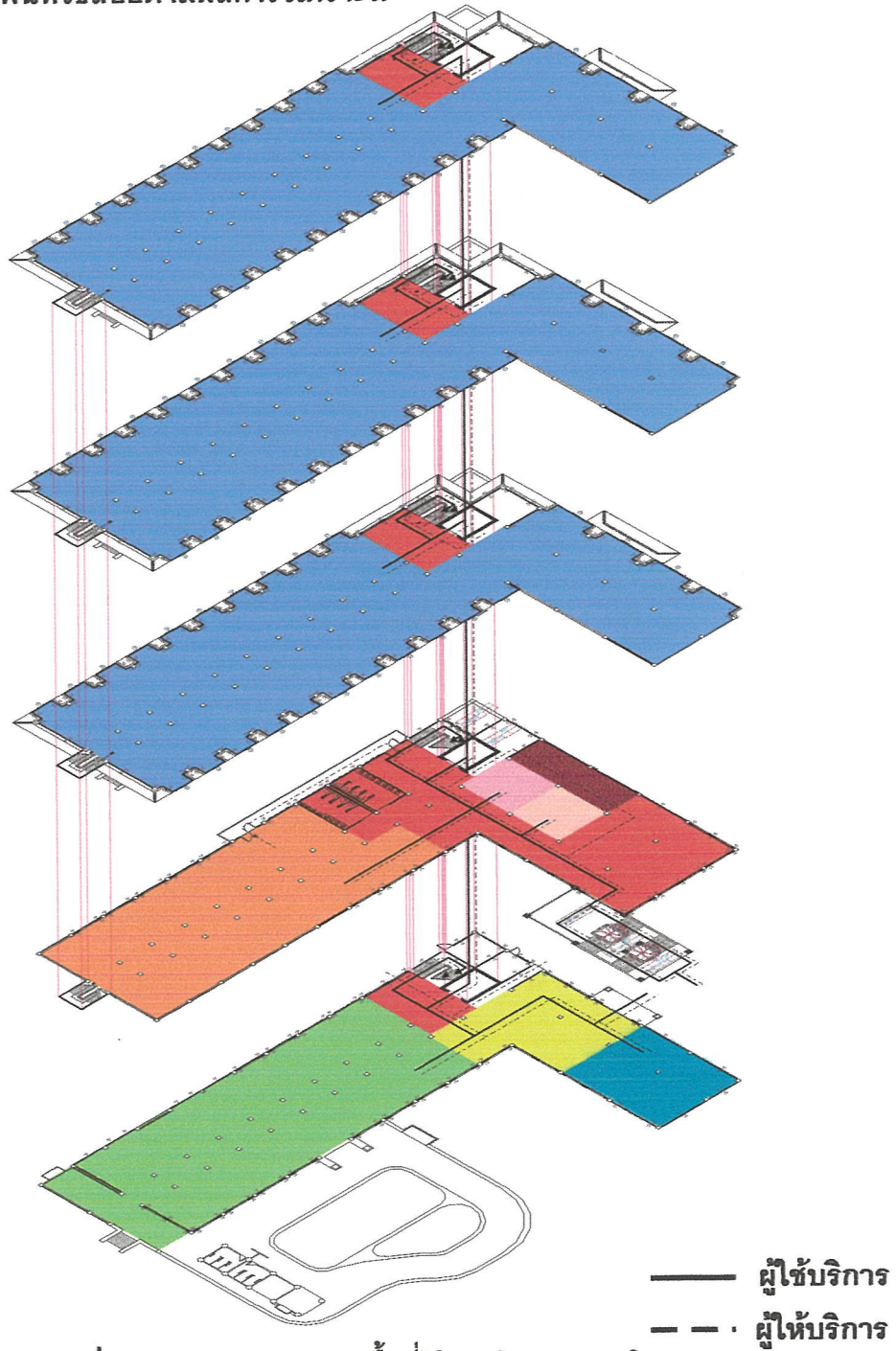
องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ ต้องการ (ตรม.)	พื้นที่คิด เป็นร้อยละ (%)	พื้นที่ เพิ่มเติม (ตรม.)	พื้นที่รวม (ตรม.)
1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)	50.42	2.84	63.60	144.02
2. ส่วนนวด (SPA)	226.10	12.74	285	511.1
3. พื้นที่โถงลิฟต์ (LIFT HALL)	77.76	4.40	98.55	176.31
4. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)	103.24	5.82	130	233.24
5. สำนักงานส่วนหน้า (Front Office)	26.38	1.50	33.60	59.98
6. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (INTERNET & LIBRARY)	33.17	1.87	42	75.17
7. ส่วนบริการสันทนาการพิเศษ และจำหน่ายของชำ (Shop)	35.23	1.98	44.35	79.58
8. ห้องอาหาร (Restaurant)	134.43	7.60	170	304.43
9. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM	475.65	26.80	600	1075.65
10. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE	257.04	14.50	324	581.04
11. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE	136.52	7.70	172.50	309.02
12. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE	219.32	12.35	276.60	495.92
รวม	1775.26	100	2239.74	4,015

- 1. ส่วนโถงต้อนรับ (SPA LOBBY HALL)
- 2. ส่วนบำบัด (SPA)
- 3. พื้นที่โถงลิฟต์ (Lift Hall)
- 4. โถงต้อนรับ (Lobby Hall)
- 5. สำนักงานส่วนหน้า (Front Office)
- 6. ห้องสมุด และ อินเทอร์เน็ต (Internet & Library)
- 7. ส่วนบริการสอนกิจกรรมพิเศษ และจำหน่ายของชำ (Shop)
- 8. ห้องอาหาร (Restaurant)
- 9. ส่วนห้องพัก SUPERIOR ROOM
- 10. ส่วนห้องพัก LIFE UP SUITE
- 11. ส่วนห้องพัก JUNIOR SUITE
- 12. ส่วนห้องพัก EXECUTIVE SUITE

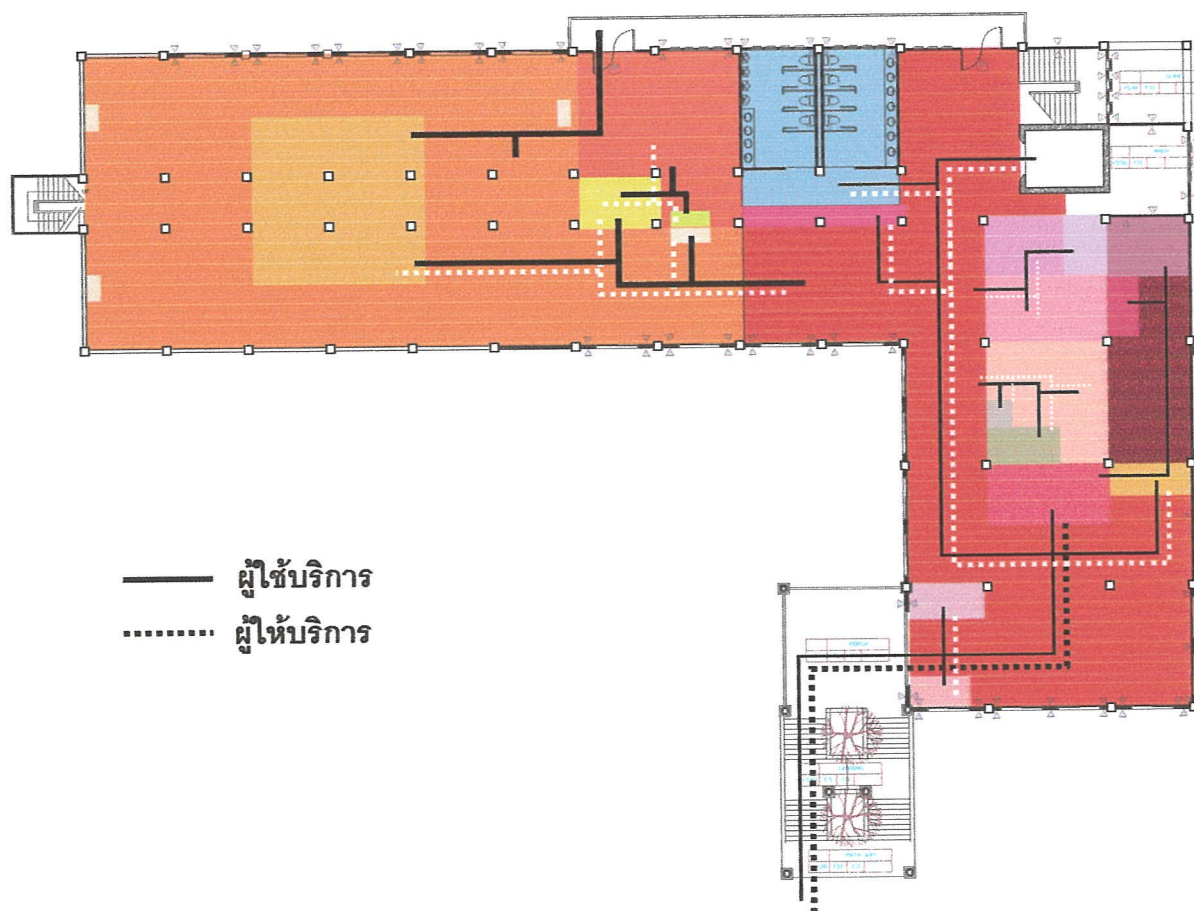
แผนภูมิที่ 4.5.16 แสดงสัดส่วนขององค์ประกอบภายในของโครงการ

4.6 การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามผลการวิเคราะห์

ภาพที่ 4.6.1 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของโครงการ

โถงต้อนรับ	ห้องอาหาร
สำนักงานส่วนหน้า	ส่วนบริการสุขภาพ
อินเทอร์เน็ต & ห้องสมุด	ห้องพัก
ร้านจำหน่ายของทำ & SHOP	

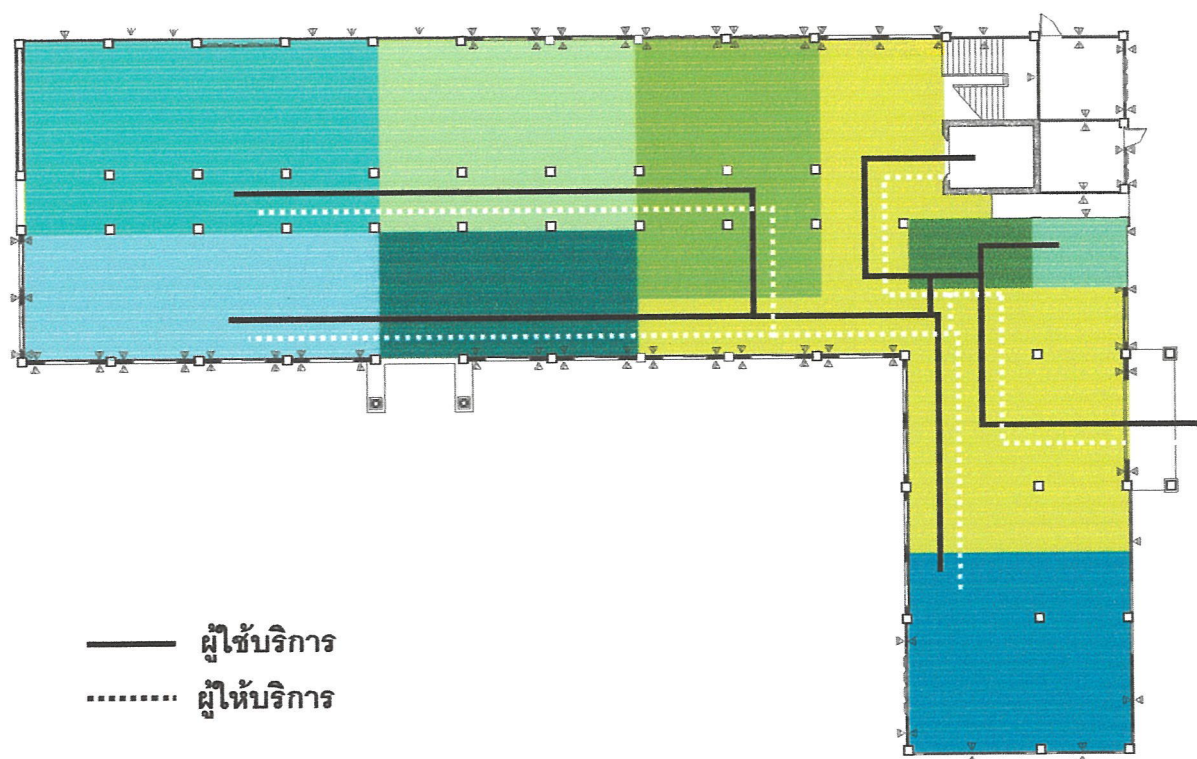
ภาพที่ 4.6.2 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วน โถงต้อนรับ และห้องอาหาร
(LOBBY HALL & RESTAURANT)

ส่วน โถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

ส่วนพักคอย	ส่วนบริการทัวร์
เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	โทรศัพท์สาธารณะ
พนักงานขนสัมภาระ	ห้องน้ำสาธารณะ
ส่วนวางสัมภาระ	อินเทอร์เน็ต & ห้องสมุด
สำนักงานส่วนหน้า	ร้านจำหน่ายของชำ & SHOP

ส่วน โถงต้อนรับ ห้องอาหาร (RESTAURANT)

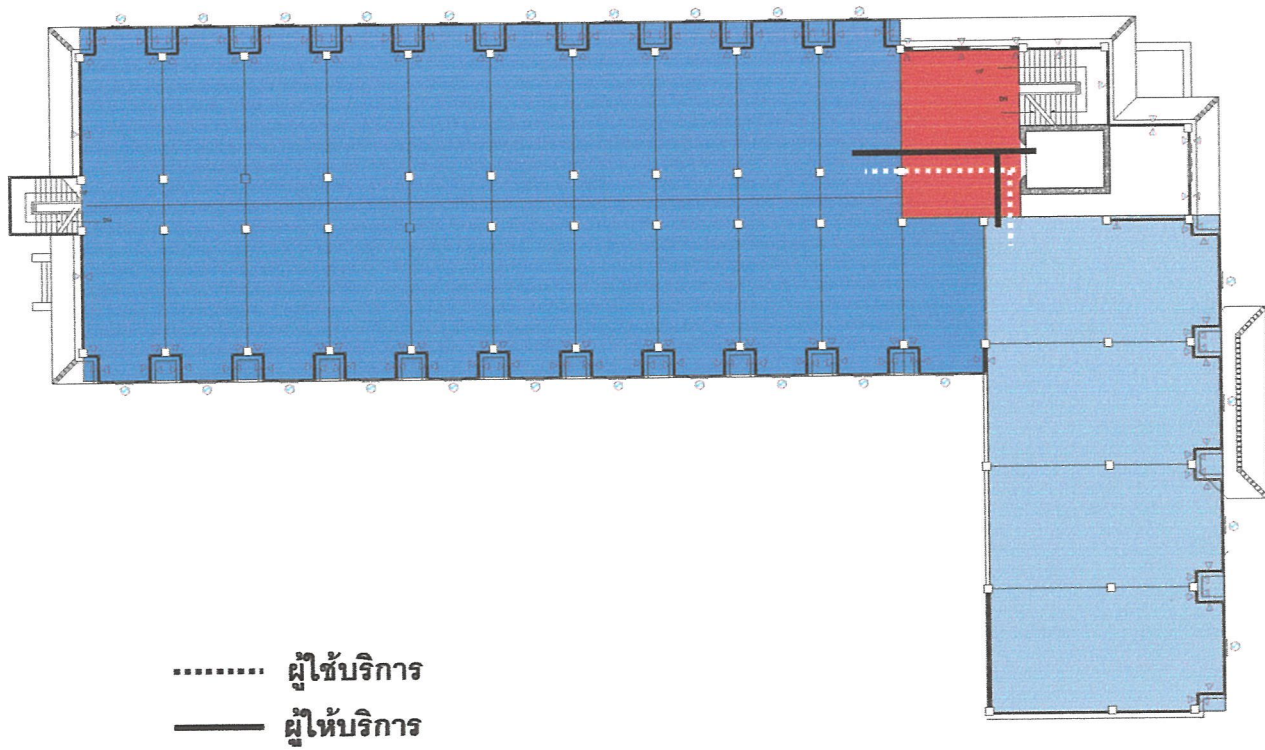
ส่วนต้อนรับ	ส่วนเคาน์เตอร์แคชเชียร์
ส่วนที่นั่งรับประทานอาหาร	จุดบริการ
ส่วนวางอาหาร(บุฟเฟ้)	ครั้ว
ส่วนเคาน์เตอร์บริการ	

ภาพที่ 4.6.3 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนบริการด้านสุขภาพ
 (FITNESS & SPA)

ส่วนบริการด้านสุขภาพ (FITNESS & SPA)

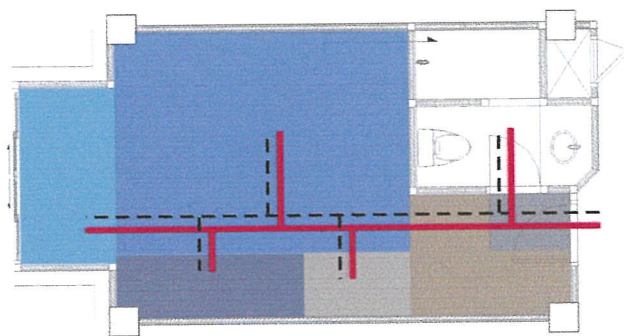
ส่วนพักผ่อน	ส่วนเปลี่ยนชุด
เคาน์เตอร์ต้อนรับ	เสริมสวย
ห้องเก็บอุปกรณ์	นวดฝ่าเท้า
ห้องออกกำลังกาย	นวดสวีดิส
นวดแผนไทย	

ภาพที่ 4.6.4 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนบริการด้านห้องพัก
 (GUEST ROOM)

ส่วนบริการด้านห้องพัก (GUEST ROOM)

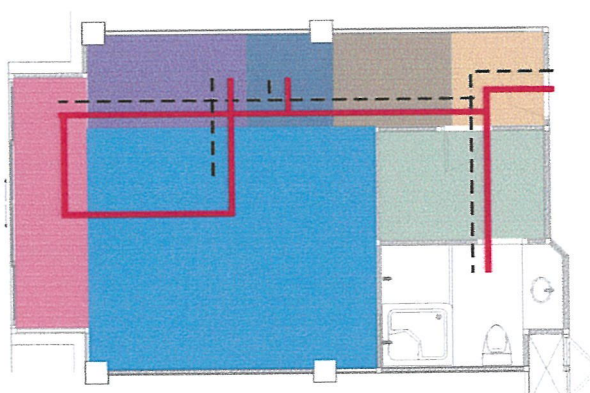
- โถงลิฟท์
- ห้องพัก
- ห้องพัก

ภาพที่ 4.6.4 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนห้องพักแบบ SUPERIOR ROOM

— ผู้ให้บริการ
- - - ผู้ให้บริการ

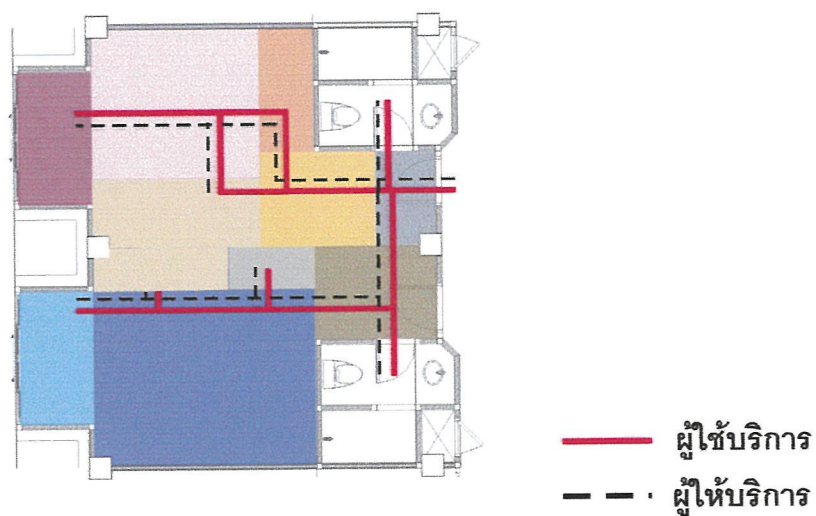
■ วางสัมภาระ	■ ส่วนเตียงนอน
■ ตู้เสื้อผ้า	■ ส่วนพักผ่อน
□ ห้องน้ำ	■ ตู้วางโทรทัศน์ , ตู้เย็น
■ แต่งตัว	

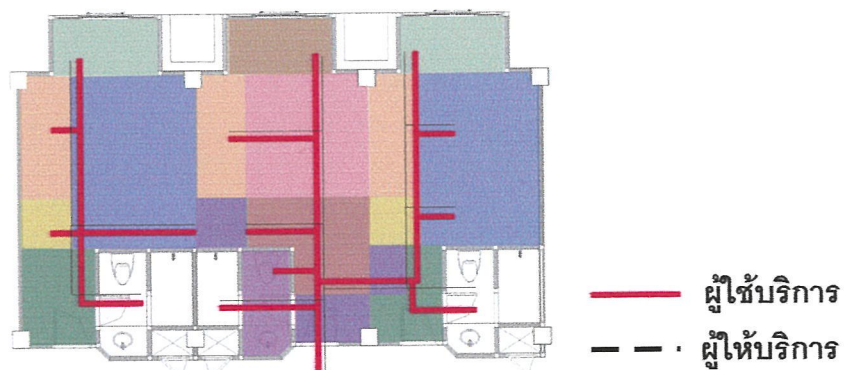
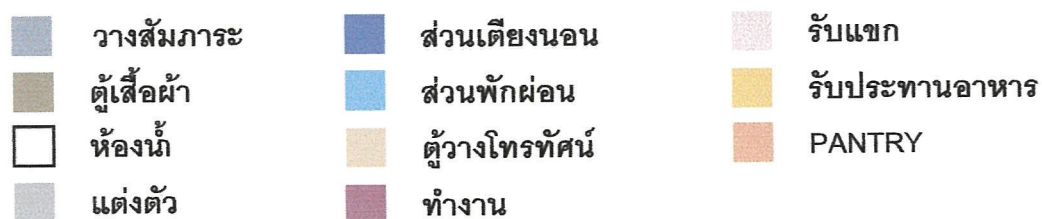
ภาพที่ 4.6.5 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนห้องพักแบบ LIFE UP SUITE

— ผู้ให้บริการ
- - - ผู้ให้บริการ

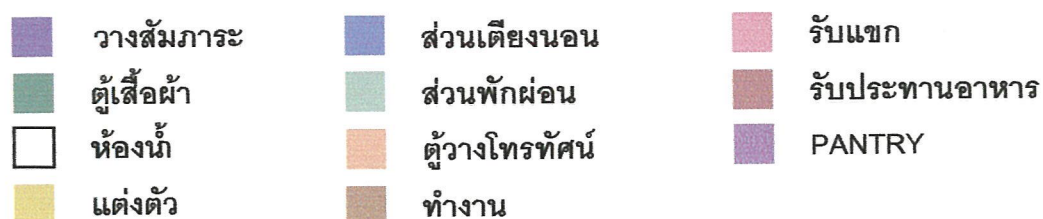
■ วางสัมภาระ	■ ส่วนเตียงนอน
■ ตู้เสื้อผ้า	■ ส่วนพักผ่อน
□ ห้องน้ำ	■ ตู้วางโทรทัศน์
■ แต่งตัว	■ PANTRY

ภาพที่ 4.6.6 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนห้องพักแบบ JUNIOR SUITE

ภาพที่ 4.6.7 แสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยโดยรวมของส่วนห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

บทที่ 5

สรุปแนวความคิดในการออกแบบ

5.1 สรุปเพื่อการออกแบบ

โครงการ Life up long stay เป็นโครงการที่ให้บริการทางด้านการพักผ่อน ท่องเที่ยวและเสริมสุขภาพ เพื่อตอบสนองต่อนักท่องเที่ยว ที่ต้องการพักอาศัยระยะยาว ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ และมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีลักษณะอาคารสูง 5 ชั้นหันหน้าไปทางทิศใต้ซึ่งสามารถมองเห็นทัศนียภาพของพื้นที่การเกษตรได้โดยรอบ

จากองค์ประกอบต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในจึงต้องคำนึงถึงสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมของโครงการ เพื่อให้การออกแบบนั้นเหมาะสมและสวยงาม สร้างความประทับใจ ความสบายใจ และความรู้สึกที่ดีแก่ผู้ให้บริการ

5.2 แนวความคิดในการออกแบบ

แนวความคิดในการออกแบบคือ วิถีชีวิตคนเมือง คำว่า คนเมือง ใช้เรียกคนที่อาศัยอยู่ในแถบลุ่มน้ำ โดยมักเป็น กลุ่มที่เรียกว่าไทโยน ไทยวน หรือโยนก ไม่รวมชาวเขา การดำเนินชีวิตของชาวล้านนาแต่เดิมนั้นมีการนับถือผี โดยยังมีพิธีกรรมไหว้ผี ปรากฏอยู่จนทุกวันนี้ เมื่อพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ทำให้เกิดประเพณีต่าง ๆ ซึ่งมาจากความเชื่อและเลื่อมใสศรัทธาในพุทธศาสนาผสมผสานกับความเชื่อที่มีมาแต่เดิม เนื่องจากมีภูมิประเทศส่วนใหญ่ เป็นภูเขา มีทรัพยากรด้านไม้มากลักษณะงานด้านสถาปัตยกรรม หัตถกรรมต่าง ๆ จึงมีวัตถุดิบหลักมาเป็นไม้ องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกถ่ายทอดจากนามธรรมให้อยู่ในรูปธรรมตามภูมิปัญญาความคิดของชนพื้นถิ่นอย่างลงตัวจึงได้นำสิ่งเหล่านี้มาศึกษาเพื่อที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับส่วนต่าง ๆ ของโครงการ จึงได้นำสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของชาวล้านนา มาจากลักษณะของภูมิประเทศ ความเชื่อ และความ ศรัทธาทำให้เกิดเป็นแบบแผนวัฒนธรรม ประเพณีที่ยึดถือสืบต่อกันมา สิ่งเหล่านี้ จะถูกถ่ายทอดออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนทางลักษณะการจัดตั้งที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ งานสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม หัตถกรรม การแต่งกาย ภาษาพูด และภูมิปัญญา

แนวความคิดในการออกแบบ

โถงต้อนรับ เปรียบเสมือนศูนย์กลางของโครงการเป็นจุดเชื่อม ไปยังส่วนอื่น ๆ แนวความคิดที่นำมาใช้ในการออกแบบได้นำเอาลักษณะงานสถาปัตยกรรม ที่เป็นอาคารทางศาสนาของล้านนามาใช้ เนื่องจากวัดเปรียบเสมือนศูนย์รวมจิตใจของชุมชน เป็นจุดกระจายข่าวสาร เป็น ที่ชุมนุมทำกิจกรรม พิธีกรรมต่าง ๆ เป็นแหล่งความรู้ พักผ่อนจิตใจ และยังใช้เป็นที่พักสำหรับต้อนรับแขกของชุมชน ภายใน ศาลาสถานของล้านนาจึงปลูกสร้างที่อยู่ในรูปแบบอาคารชาวล้านนาให้ความสำคัญกับวิหารเป็นหลักรองลงมาจาก เจดีย์ เนื่องด้วยชาวบ้านและพระสงฆ์ใช้วิหารในการประกอบศาสนกิจต่าง ๆ และยังใช้วิหารสำหรับทำกิจกรรมของชุมชน หรือทางการวิหารจึงเปรียบเป็นพื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ทุกคนสามารถเข้าไปใช้ได้ เพื่อให้สอดคล้อง และเหมาะสม ในการนำมาออกแบบตกแต่งภายใน อาคารส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL) ได้เลือกศึกษา วิหารวัดต้นแก้ว และวิหารวัดหางดง เนื่องจากเป็นวัดประจำชุมชนมาแต่เดิมมีลักษณะงานสถาปัตยกรรมใกล้เคียงกัน (มีการสันนิษฐานว่าสร้างโดยช่างกลุ่มเดียวกัน) มีลักษณะเป็นวิหารแบบปิดโดยได้ทำการศึกษาตั้งแต่ ลักษณะการวางผัง ตลอดจนรายละเอียดด้านการตกแต่ง

ภาพที่ 5.3.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน ส่วนโถงต้อนรับ

ส่วนห้องอาหาร (RASTAURENT)

ความต้องการในการบริการ

1. ชุดโต๊ะรับประทานอาหาร
2. เคาน์เตอร์บริการ
3. จุดบริการ
4. โต๊ะบุฟเฟต์

แนวความคิดในการออกแบบ

ห้องอาหารให้บริการอาหารและเครื่องดื่มเมื่อเปรียบเทียบกับชุมชนแล้ว แหล่งที่มาของอาหารมาจากธรรมชาติ และการเกษตรทั้งสิ้น จึงทำให้เกิดเครื่องมือใช้สอยทางการเกษตรต่าง ๆ และอาคารสำหรับเก็บกักผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งทางภาคเหนือเรียกว่า “หลองข้าว หรือหลองข้าว” (ยุ้งข้าว) จึงได้นำเอกลักษณ์สถาปัตยกรรม หลองข้าวของล้านนามีลักษณะเฉพาะ เป็นอาคารไม้ได้ดูสูงกว่าบ้านมีระเบียบโดยรอบหลังคาเป็นจั่วลาดต่ำคลุมระเบียบให้ลักษณะแข็งแรง และใช้เสาขนาดใหญ่มาก มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 40 ซม. มีวง (รอด) ขนาดใหญ่ ประมาณ 15 X 25 ซม. และยังมีเสารับระเบียบโดยรอบ เสาของอาคารจะสอดเข้าหากัน บริเวณรอบนอกระเบียบปล่อยโล่งหรือมีไม้ฉลุเป็นแผ่น ๆ ติดโดยรอบ และลักษณะของอุปกรณ์ทางการเกษตรมาใช้เป็นแนวความคิดในส่วน ของห้องอาหารซึ่งเป็นแหล่งที่มาของอาหารของโครงการ โดย นำเอาเอกลักษณ์ของอาคารรูปลักษณะของอุปกรณ์วัสดุที่ใช้ ลวดลาย ลักษณะการใช้สอย โทนสี และยังสื่อลักษณะของพื้นถิ่นได้จากประเภทของอาหาร ภาชนะสำหรับใส่อาหาร

ภาพที่ 5.3.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
ส่วนห้องอาหาร

ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ในส่วนห้องพักได้นำแนวคิดมาจากบ้านไทยภาคเหนือซึ่งเป็นงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นสำหรับพักอาศัยจากสภาพการตั้งถิ่นฐานของชุมชน ทำให้เกิดเรือนขึ้นตามการใช้งาน การแบ่งประเภทของเรือนพักอาศัยเบื้องต้นสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. เรือนชนบท เรือนเครื่องผูกหรือเรือนไม้บั่ว
2. เรือนกาแล

ในที่นี้ได้เลือกนำลักษณะของเรือนกาแลมาใช้เป็นแนวความคิดเนื่องจากเรือนกาแลเป็นเอกลักษณ์ของเรือนภาคเหนือที่เป็นที่รู้จักเรือนกาแลนั้นยังสามารถแบ่งลักษณะของเรือนให้แยกย่อยออกไปตามขนาดและพื้นที่ใช้สอย ออกเป็น

1. เรือนกาแลขนาดเล็ก
2. เรือนกาแลขนาดธรรมดา
3. เรือนกาแลขนาดใหญ่

ภาพที่ 5.3.3 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในส่วนห้องพัก

ส่วนสปา (SPA)

ส่วนของ สปาเป็นส่วนที่ให้บริการด้านสุขภาพและความงามตั้งแต่เดิมภูมิปัญญาของท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค เกิดจากความเชื่อ ยึดถือกระทำสืบต่อกันมา โดยพึ่งพิง

ภาพที่ 5.3.5 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของประดับตกแต่ง

ภาพที่ 5.3.6 แสดง idea sketch ส่วน Lobby

ภาพที่ 5.3.7 แสดง idea sketch ส่วน ห้องอาหาร

ภาพที่ 5.3.8 แสดง idea sketch ส่วน สปา

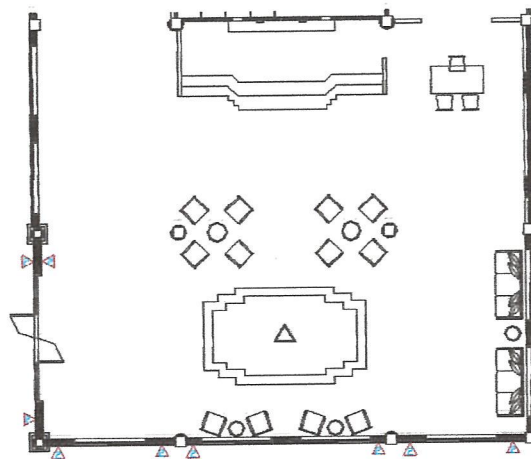
ภาพที่ 5.3.9 แสดง idea sketch ส่วน ห้องพัก

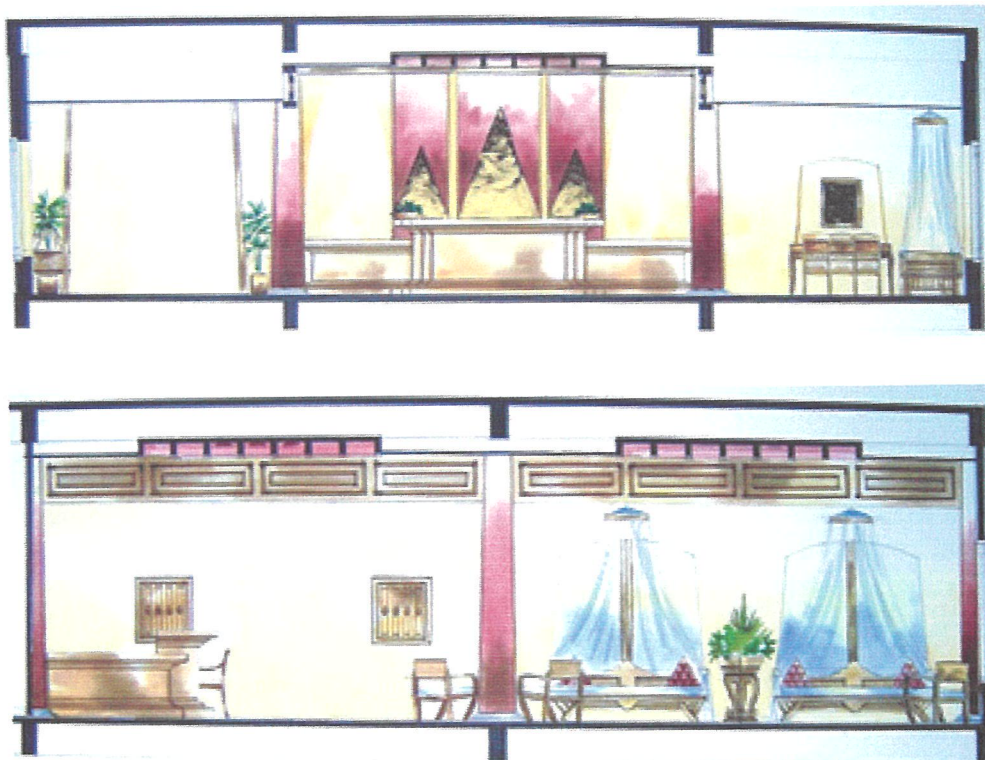
ภาพที่ 5.3.10 แสดง idea sketch ของประดับตกแต่ง

การจัดวางผัง

จะเน้นศูนย์กลางเป็นหลักโดยให้ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับเป็นจุดเด่นของส่วนล็อบบี้ จัดส่วนนั่งพักคอยเป็นเก้าอี้พื้นเมืองของล้านนา โดยวางเก้าอี้แหย่งข้างไว้เป็นจุดเด่นในส่วนของ พักคอย เป็นการเน้นจุดรวมสายตาอยู่ที่ศูนย์กลาง

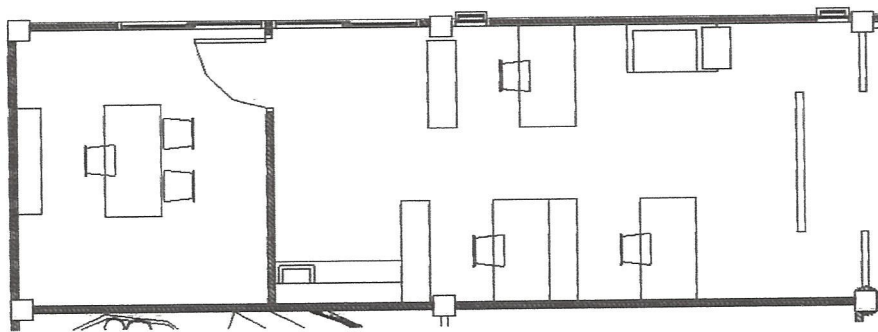
ภาพที่ 5.3.11 แสดง การวางผังส่วนโถงต้อนรับ

ภาพที่ 5.3.12 แสดงภาพด้านส่วนโถงต้อนรับ

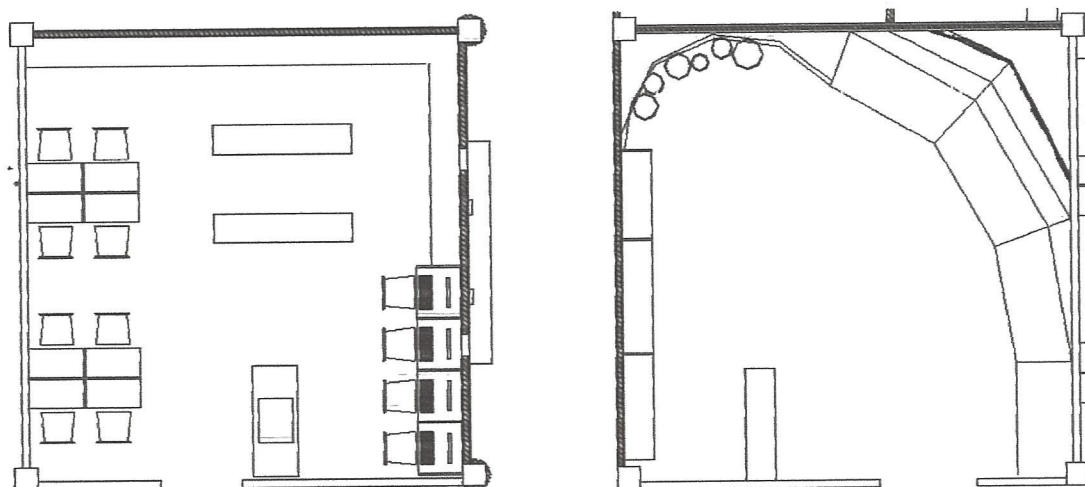
ภาพที่ 5.3.13 แสดงทัศนียภาพส่วนโถงต้อนรับ

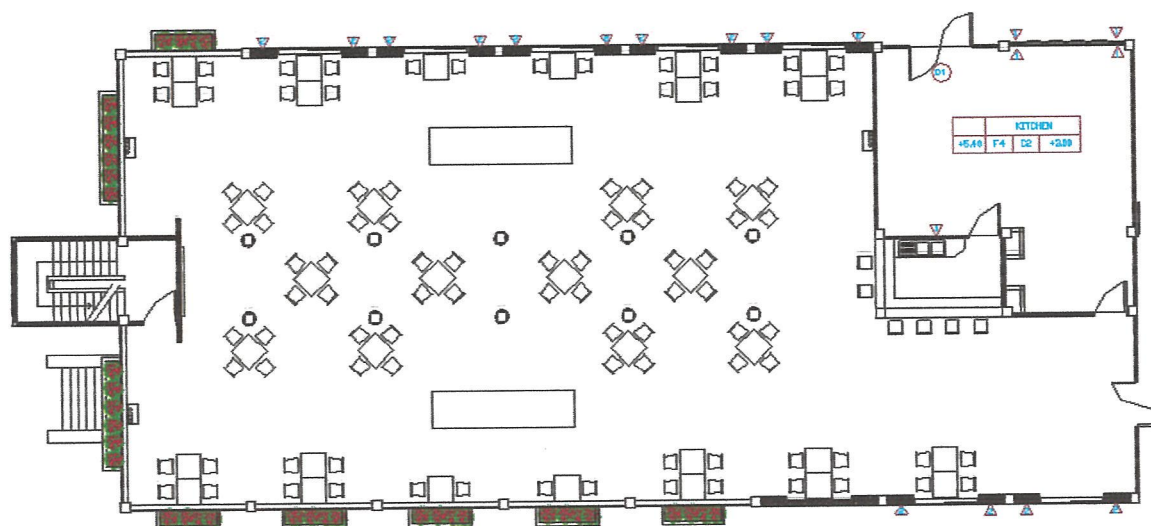
ภาพที่ 5.3.14 แสดงลักษณะการวางผังส่วนสำนักงาน

ภาพที่ 5.3.15 แสดงทัศนียภาพส่วนสำนักงาน

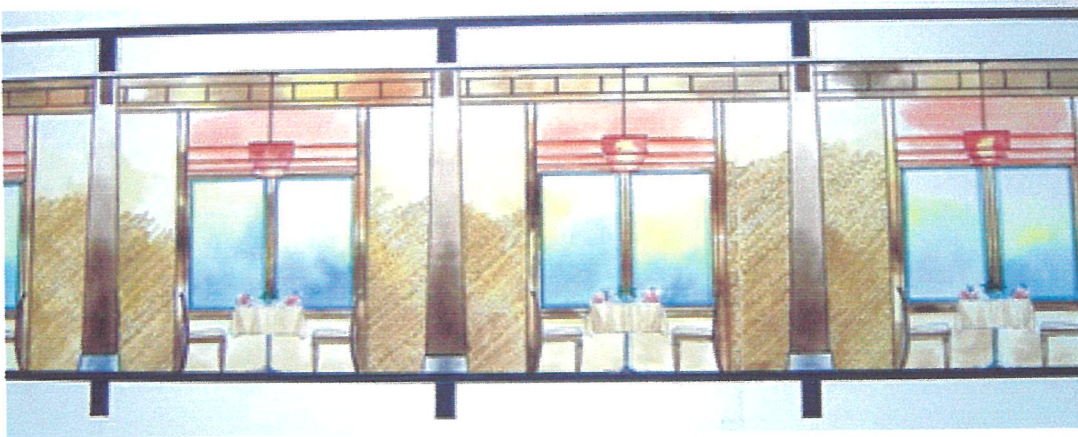
ภาพที่ 5.3.16 แสดงลักษณะการวางผังส่วนจำหน่ายของชำและส่วน อินเทอร์เน็ต

ภาพที่ 5.3.17 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องอาหาร

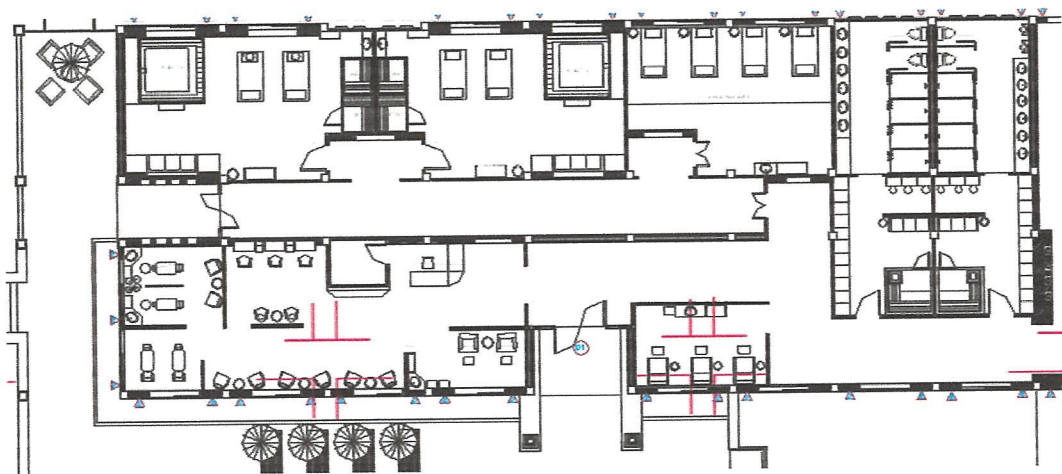
ภาพที่ 5.3.18 แสดงภาพด้านส่วนห้องอาหาร

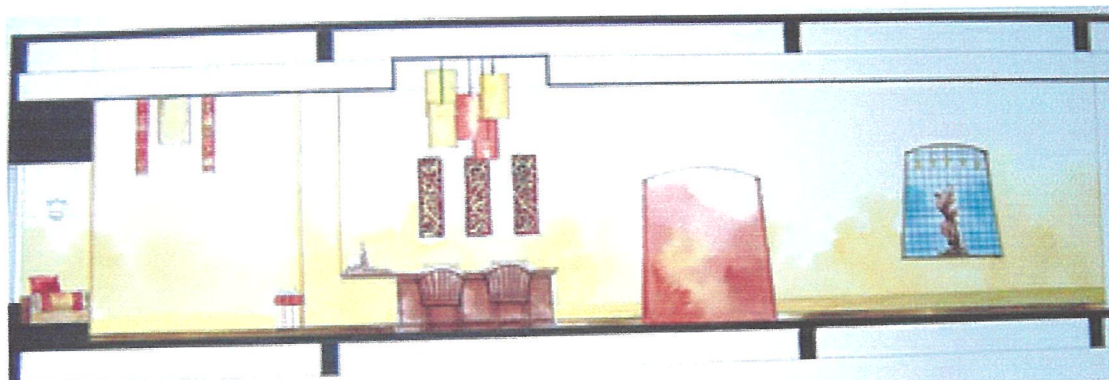
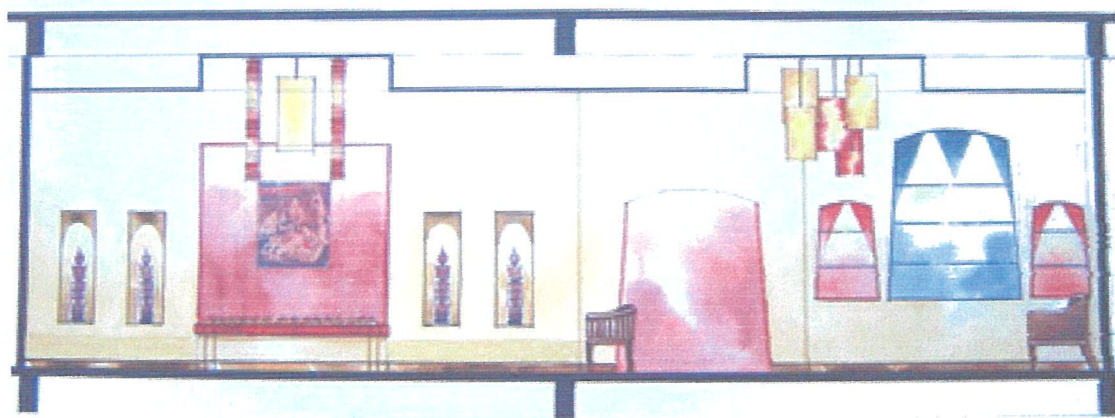
ภาพที่ 5.3.19 แสดงภาพด้านส่วนห้องอาหาร

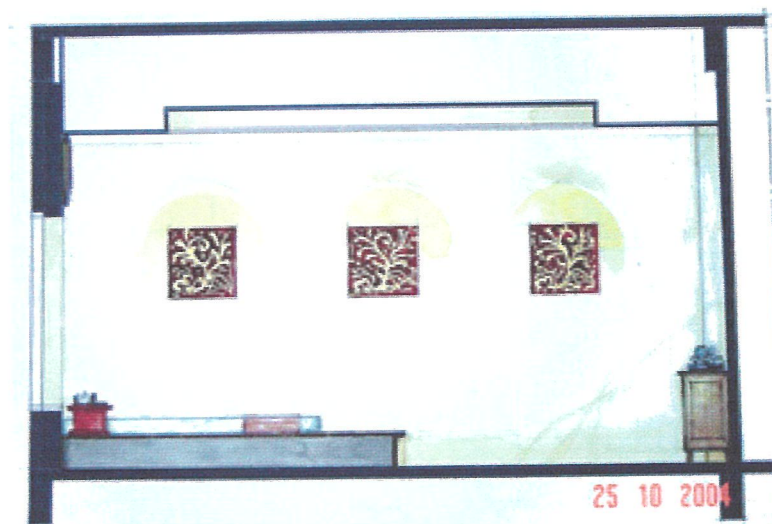
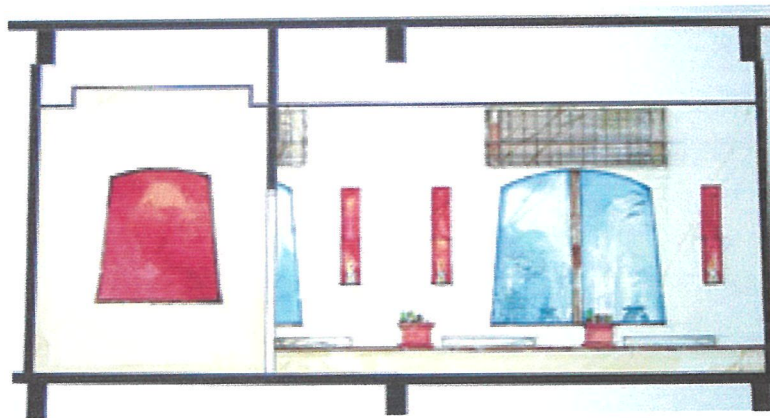
ภาพที่ 5.3.20 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องอาหาร

ภาพที่ 5.3.21 แสดงลักษณะการวางผังส่วนสปปา

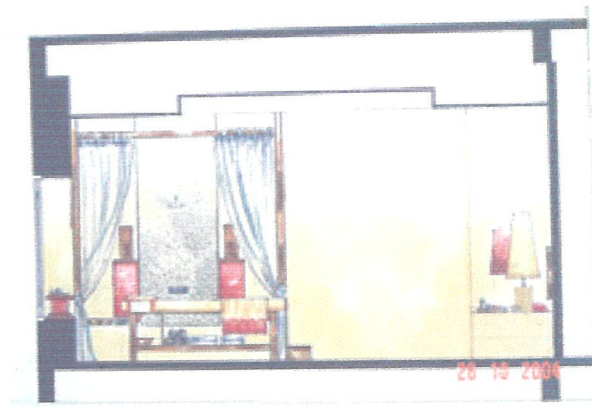
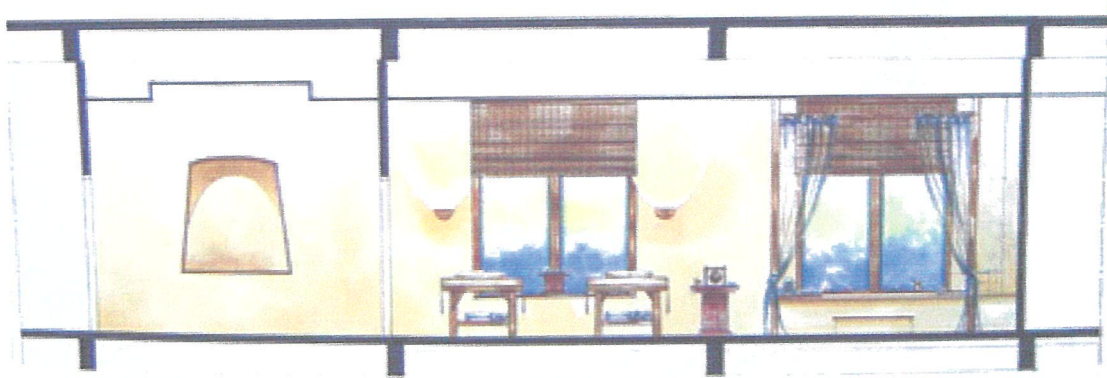
ภาพที่ 5.3.22 แสดงภาพด้านส่วนโถงต้อนรับสปปา

ภาพที่ 5.3.23 แสดงภาพด้านส่วนห้องนวดแผนไทย

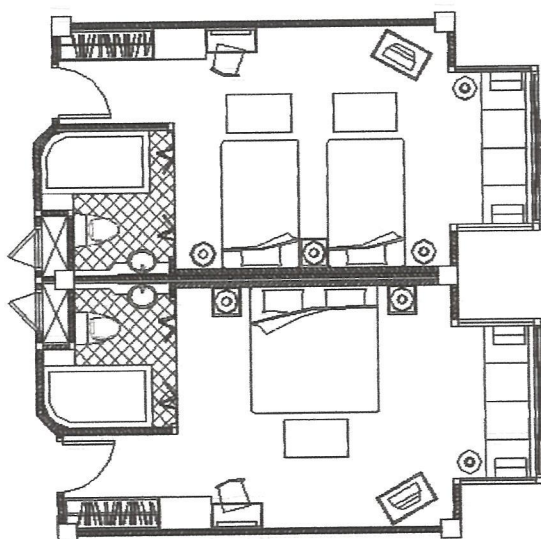
ภาพที่ 5.3.24 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องนวดแผนไทย

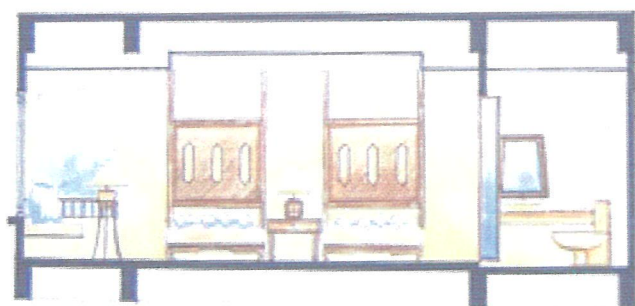
ภาพที่ 5.3.25 แสดงภาพด้านส่วนห้องนวดสวีดิช

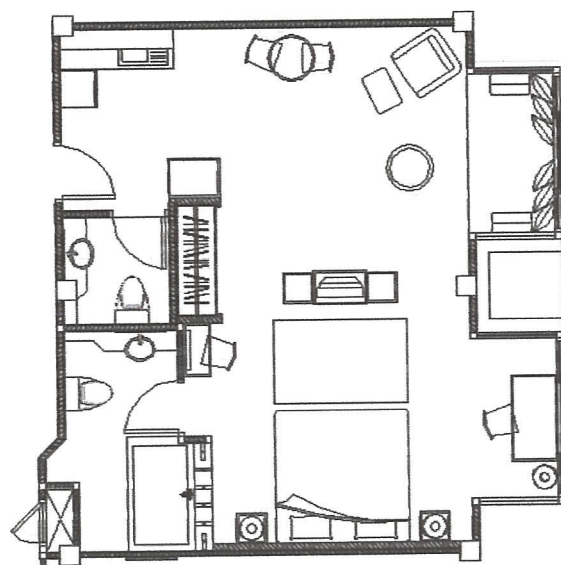
ภาพที่ 5.3.26 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องนวดสวีดิช

ภาพที่ 5.3.27 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก

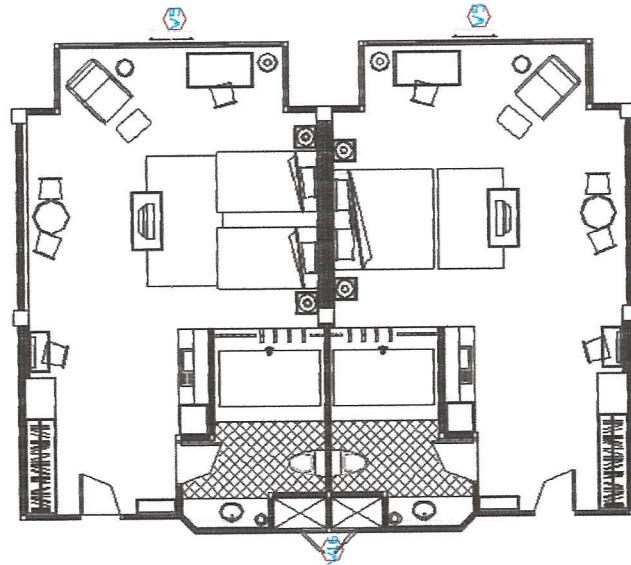
ภาพที่ 5.3.28 แสดงภาพด้านส่วนห้องพัก

ภาพที่ 5.3.29 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก

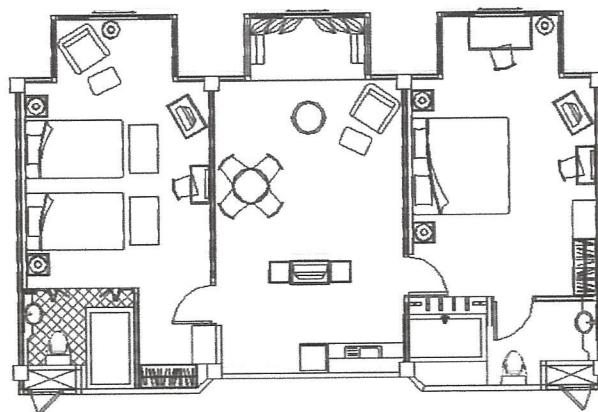
ภาพที่ 5.3.30 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก

ภาพที่ 5.3.31 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก

ภาพที่ 5.3.32 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก

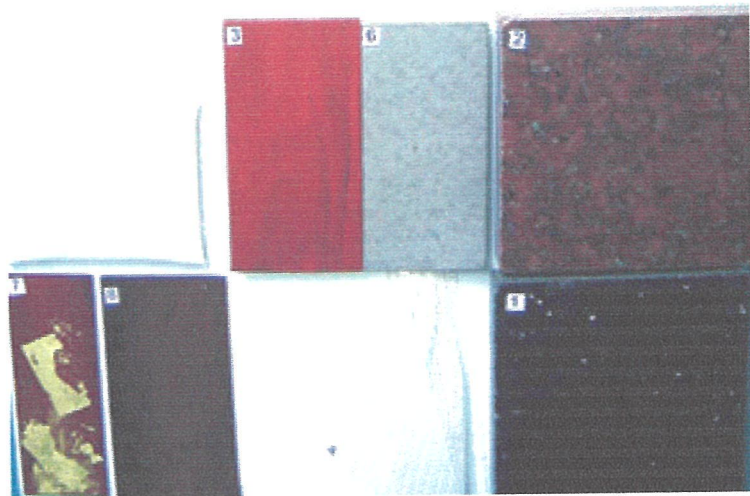
ภาพที่ 5.3.33 แสดงลักษณะการวางผังส่วนห้องพัก

ภาพที่ 5.3.34 แสดงทัศนียภาพส่วนห้องพัก

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนโถงต้อนรับ

พื้น	แกรนิตสีดำ ขนาด 0.30 x 0.30 ซม. ตรงกลางโถง แกรนิตสีแดง ทำเป็นสี่เหลี่ยมย่อมุมตามผังวิหาร
ผนัง	ฉาบปูนเรียนทาสีขาว ส่วนหน้าเคาน์เตอร์ไม้กรุโครงทำสี น้ำตาลเข้ม ด้านหลังเคาน์เตอร์ผนังทาสีแดงปิดทับด้วย ทองคำเปลว
เพดาน	ยิปซัมบอร์ดสีขาว ตรงส่วนกลางเป็นไม้คิ้วสีแดงมีการกรุช่อง เพดานลักษณะเดียวกับวิหารวัดต้นแก้ว
เฟอร์นิเจอร์	ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ทำสีน้ำตาลเข้ม บูผ้าฝ้ายสีขาว และแดง

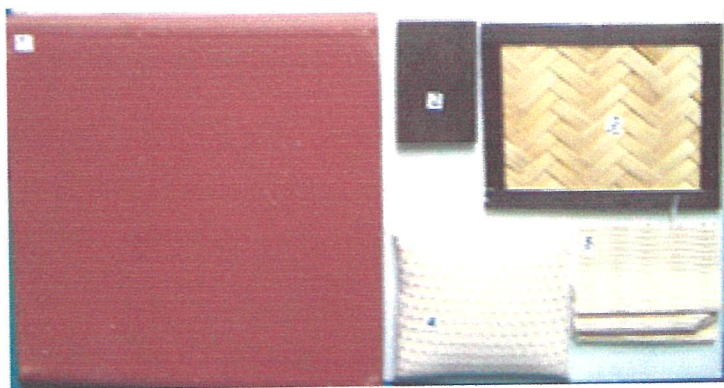
ภาพที่ 5.3.35 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนโถงต้อนรับ

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนห้องอาหาร

พื้น	แกรนิตสีดำ ขนาด 0.30 x 0.30 ซม. ตรงกลางโถง แกรนิตสีแดง ทำเป็นสี่เหลี่ยมย่อมุมตามผังวิหาร
ผนัง	ฉาบปูนเรียนทาสีขาว ส่วนหน้าเคาน์เตอร์ไม้กรุโครงทำสี น้ำตาลเข้ม ด้านหลังเคาน์เตอร์ผนังทาสีแดงปิดทับด้วย ทองคำเปลว

เพดาน ยิปซัมบอร์ดสีขาว ตรงส่วนกลางเป็นไม้คิ้วสีแดงมีการกรุช่อง
เพดานลักษณะเดียวกับวิหารวัดตันเก่วน

เฟอร์นิเจอร์ ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ทำสีน้ำตาลเข้ม บูผ้าฝ้ายสีขาว และแดง

ภาพที่ 5.3.36 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องอาหาร

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนสปปา

พื้น แกะนิตสีดำ ขนาด 0.30 x 0.30 ซม. ตรงกลางโถง
แกะนิตสีแดง ทำเป็นสี่เหลี่ยมย่อมุมตามผังวิหาร

ผนัง ฉาบปูนเรียบทาสีขาว ส่วนหน้าเคาน์เตอร์ไม้กรุโครงทำสี
น้ำตาลเข้ม ด้านหลังเคาน์เตอร์ผนังทาสีแดงปิดทับด้วย
ทองคำเปลว

เพดาน ยิปซัมบอร์ดสีขาว ตรงส่วนกลางเป็นไม้คิ้วสีแดงมีการกรุช่อง
เพดานลักษณะเดียวกับวิหารวัดตันเก่วน

เฟอร์นิเจอร์ ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ทำสีน้ำตาลเข้ม บูผ้าฝ้ายสีขาว และแดง

ภาพที่ 5.3.37 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนสถาปัตยกรรม

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งส่วนห้องพัก

พื้น	แกรนิตสีดำ ขนาด 0.30 x 0.30 ซม. ตรงกลางโถง แกรนิตสีแดง ทำเป็นสี่เหลี่ยมย่อมุมตามผังวิหาร
ผนัง	ฉาบปูนเรียบทาสีขาว ส่วนหน้าเคาน์เตอร์ไม้กรุโครงทำสี น้ำตาลเข้ม ด้านหลังเคาน์เตอร์ผนังทาสีแดงปิดทับด้วย ทองคำเปลว
เพดาน	ยิปซัมบอร์ดสีขาว ตรงส่วนกลางเป็นไม้คิ้วสีแดงมีการกรุช่อง เพดานลักษณะเดียวกับวิหารวัดต้นแก้ว
เฟอร์นิเจอร์	ใช้เฟอร์นิเจอร์ไม้ทำสีน้ำตาลเข้ม บุนนาคสีขาวยาว และแดง

ภาพที่ 5.3.38 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพัก

ประวัติผู้จัดทำปริญญานิพนธ์

ชื่อ นางสาวสริน สลิดแก้ว (แฉ่)
เกิด 20 มีนาคม 2525
เชื้อชาติ ไทย
สัญชาติ ไทย
ที่อยู่ 100 หมู่ 2 ตำบลแม่ฮ้อยเงิน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 053-840596 , 01-0220623

ประวัติการศึกษา

- 2540-2542 - ระดับใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและการตกแต่ง
ภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ
- 2543-2544 - ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะสถาปัตยกรรม
ศาสตราจารย์ภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตภาคพายัพ
- 2545-2547 - ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์
สถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

บรรณานุกรม

- จิรศักดิ์ เดชวงศ์ญา , “ลวดลายปูนปั้นประดับโบราณสถานในเมืองเชียงใหม่” : สำนักพิมพ์ บริษัทเมอกรีนจำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 1, 2541
- นิตยาสารแพรว, “THE MAGIC OF SPA” :สำนักพิมพ์ อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 2, 2547
- พรนที แก้วมูล, โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโรงแรมคาราเทวี เชียงใหม่ . ปริญญา นิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต . สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2546
- ภาณุพงษ์ เลาหมสม, “จิตรกรรมฝาผนังล้านนา” : สำนักพิมพ์ : ด้านสุทธาการพิมพ์, พิมพ์ครั้งที่ 1, 2545
- สรวิศ อ่องสกุล, “ประวัติศาสตร์ล้านนา” : สำนักพิมพ์ อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด, 2538
- สันติ เล็กสุขุม, “ทริภูมัย-ล้านนา” : สำนักพิมพ์ เมืองโบราณ, 2538
- ศาสตราจารย์นายแพทย์เจลิยว ปิยะชน, “เรือนกาแล” : พิมพ์ครั้งที่ 1, 2532
- อำไพ ชีแฮน, “การบริหารธุรกิจสปา ” , 2547
- จำรัส เข็นนิล และ พิศสม มะลิสวรรณ “หอมละเหยศาสตร์แห่งการบำบัด” สำนักพิมพ์ มรดกสยาม, พิมพ์ครั้งที่ 1, 2546

ประวัติผู้จัดทำปริญญานิพนธ์

ชื่อ นางสาวสริน สลิดแก้ว (แม่)
เกิด 20 มีนาคม 2525
เชื้อชาติ ไทย
สัญชาติ ไทย
ที่อยู่ 100 หมู่ 2 ตำบลแม่ฮ้อยเงิน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 053-840596 , 01-0220623

ประวัติการศึกษา

- 2540-2542 - ระดับใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและการตกแต่ง
ภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ
- 2543-2544 - ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะสถาปัตยกรรม
สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตภาคพายัพ
- 2545-2547 - ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์
สถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง